

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BLOOD BROKEN

LINDSAY J. PRYOR

A GRIPPING VAMPIRE FANTASY ROMANCE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

KAN KIRIK

SÜRÜKLEYİCİ BİR FANTASTİK VAMPİR ROMANTİZMİ

LINDSAY J. PRYOR

LINDSAY J. PRYOR'UN KİTAPLARI

BLACKTHORN SERİSİ

1. [Kan Gölgelele](#)
2. [Kan Güllele](#)
3. [Kan Yırtılması](#)
4. [Kan Derinliğı](#)
5. [Kanlı Karanlık](#)
6. [Kan İçgüdüü](#)
7. [Kan Bağ](#)
8. **Kan Kırığı**

İÇİNDEKİLER

Adanmışlık

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35
Bölüm 36
Bölüm 37
Bölüm 38
Bölüm 39
Bölüm 40
Bölüm 41
Bölüm 42
Bölüm 43
Bölüm 44
Bölüm 45
Bölüm 46
Bölüm 47
Bölüm 48
Bölüm 49
Bölüm 50
Bölüm 51
Bölüm 52
Bölüm 53
Bölüm 54
Bölüm 55
Bölüm 56
Bölüm 57
Bölüm 58

Bölüm 59
Bölüm 60
Bölüm 61
Bölüm 62
Bölüm 63
Bölüm 64
Bölüm 65
Bölüm 66
Bölüm 67
Bölüm 68
Bölüm 69
Bölüm 70
Bölüm 71
Bölüm 72
Bölüm 73
Bölüm 74
Bölüm 75
Bölüm 76
Bölüm 77
Bölüm 78
Bölüm 79
Bölüm 80
Bölüm 81
Bölüm 82
Bölüm 83
Bölüm 84
Bölüm 85
Bölüm 86
Bölüm 87
Bölüm 88
Bölüm 89
Bölüm 90
Bölüm 91

Bölüm 92

Bölüm 93

Epiloglar

Sirius

Kane Caitlin ve

Jask ve Phia

Eden ve Jessie

Leila ve Caleb

Lindsay J. PryorKitapları 'ın

Lindsay'den Bir Mektup

Kan Gölgelele

Kan Güllele Kan

Kan Kan

Karanlık

Yırtıkları Derin

Kan İçgüdüü

Bağı

Güve için

Kendilerine ithafen:

Babam. Keşke yayınlandığımı görebilseydin, özellikle de o elektronik daktiloyla sana ve anneme işkence ettiğim onca yıldan sonra. Ama başardım. Otuz yılımı aldı ama başardım. Dokuz kitabım yayımlandı ve iki tane daha yayımlanacak. Seni dinledim: Hayallerimin peşinden gittim. Her saniyeyi değerlendiriyorum ve devam edebildiğim kadar devam edeceğim - tıpkı senin yaptığın gibi. Sen asla vazgeçmedin, ben de vazgeçmeyeceğim.

Tilly için, benim çok özel kızım ve Blackthorn boyunca yazma arkadaşım. Yazma günlerim sensiz asla eskisi gibi olmayacak. Kimse seni bizden daha çok sevemezdi.

Bebeğim benim. Keşke seni o kısa süreden daha fazla tanıyabilseydim. Eğer sana büyüme şansı verilseydi, sanırım içinde çok fazla Tuly olurdu. En gururlu anne ben olurdum.

Ve bu seriyi çok seven ama bu son kitabı okumaya fırsat bulamayan muhteşem okuyucularımdan Shelley'e. Sara'yla tanışmak bir onurdu Shelley. Seni ne kadar çok sevdiğini görebiliyordum.

Özel :

Benim inanılmaz Okuyucular. Bu mektup I
yazdı o için Sen. I Her şeyi orada söyle.

Sosyal medya takipçilerim. Desteğiniz, cesaretiniz, nezaketiniz, muhteşem eğlence anlayışınız ve sosyal medyada bir ses olduğunuz için

Aksi takdirde sessizlik olacaktı; zamanınızı ayırıp benimle etkileşime geçtiğiniz teşekkür ederim.

Kitaplarımı okumak ve incelemek için kişisel zamanlarını ayıran tüm blog yazarlarına. Bazen ne kadar nankör bir göreviniz olduğunu biliyorum, bu yüzden lütfen ne kadar takdir edildiğinizi bilin.

Benim harika Darkling'lerim. Hem benim hem de arka planda kitaplarım için yaptığınız her şey için teşekkür ederim. Devam eden yoldaşlığınız ve desteğiniz benim için dünyalara bedel. Bu seriye verdiğiniz amansız destek olmasaydı ne yapardım cidden bilmiyorum.

Dört olağanüstü bayan: Dawn Higgins, Jen Dyer, Louise Rhodes ve Tracey Morrow. Facebook'ta 'Blackthorn and Beyond'u yönetmek için harcadığınız her boş dakika için ve oradaki okuyucularıyla ilgilendiğiniz için teşekkür ederim. O grubu yönettiğiniz için ayrıcalıklıyım.

Caroline Mitchell. Cömertliğiniz ve sadakatiniz sınır tanımıyor. Hayallerinizi gerçekleştirmenizi ve böylesine inanılmaz bir başarı elde etmenizi izlemek benim için bir zevkti. Harika insanların başına iyi şeylerin geldiğini görmek gibisi yoktur. Yanımda olduğun için teşekkürler.

Başından beri bu maceranın çok büyük bir parçası olanlar: Anita, Christine, Emma, Fiona, Incy, Kelly, Linds ve Tima. Benim için yaptığınız her küçük şey için ve sadece size ihtiyacım olduğunda orada olduğunuz için teşekkür ederim.

Geçtiğimiz altı buçuk yıl boyunca bu seri üzerinde çalışan ve bu hale gelmesine yardımcı olan tüm editörlere, özellikle de Blackthorn'da en uzun süre görev yapan editör olan Donna'ya. Vizyonumu benimsediğiniz için teşekkür ederim.

Ellen, artık Bookouture'da ilk sıradayım. Geçtiğimiz on sekiz yıl boyunca endişelerim ve korkularım karşısında sabırlı bir tampon olduğun için teşekkür ederim.

ve en önemlisi, bu kitapların ve yazdıklarımın benim için ne kadar önemli olduğunu anladığınız için teşekkür ederim.

Yazarlar Derneği'nden Sarah Baxter. Bir temsilcinin yokluğunda sözleşmeye dayalı tüm yardımlarınız, desteğiniz ve tavsiyeleriniz için teşekkür ederim. Siz olmasaydınız ne yapardım bilmiyorum.

Kız kardeşim. Evet, bu kitaplarda çok fazla kötü kelime olduğunu biliyorum. Yine de okuduğunuz için teşekkürler.

Ve son olarak:

Oliver Rhodes, her şeyi daha önce söylemiş gibi hissediyorum. Sadece bu hikâyelere değil, bu işi başarabileceğime de inandığınız için teşekkür ederim. Hiçbir zaman kolay olmayacaktı ve olmadı da ama başardık. Bookouture geliyor ve ben de hayatım boyunca kurduğum bir hayali gerçekleştirdim. Kendi odak noktanız ve planlarınız değiştikten sonra bile bu serinin arkasında durduğunuz ve sonuna kadar devam etmesini sağladığınız için teşekkür ederim. Bu kitapları sevdiğiniz, en başından beri potansiyellerini gördüğünüz, katkılarınız, azminiz ve tüm bunları mümkün kıldığınız için teşekkür ederim. Sizinle çalışmak ilham vericiydi ve eminim gerekenden çok daha eğlenceliydi.

Tracey "Hood-Girl" Rogers. O zamandan bu yana gerçekten sekiz yıl geçti mi? Blackthorn'dan çıkan en iyi şeylerden biri senin hayatıma girmendi.

Anne, beni bunu yapabileceğime ikna ettiğin ve ne kadar uzak görünürlerse görünsünler (bir gün kanatlanıp uçabileceğime ikna olmak da dahil) büyürken hayallerimi asla engellemediğin için teşekkür ederim! Senin için yapmak istediğim tek bir şey olsaydı, o da ruh eşini geri getirmek olurdu.

Benim kocam. Bu hikâyenin arkasındaki en büyük kahraman sensin. Birlikte geldiğim tüm bu karakterler bir yana, yirmi yıldan fazla bir süredir bana nasıl katlandığını bilmiyorum. Beni olduğum gibi kabul , kafamdaki sesleri yok etmeye çalışmadığın ve kendime inanamadığım zamanlarda bana inandığın için teşekkür ederim. Sarsılmaz desteğiniz ve nezaketiniz için ve ben kendi gerçekliğime dalmışken gerçek dünyanın taleplerini yerine getirmeye devam ettiğiniz için size ne kadar teşekkür etsem azdır - 'Bir saat sonra geleceğim' dediğimde sabırla başınızı sallamak zorunda kaldığınız onca zaman için bile. Karakterlerimle neden ağladığımı, neden güldüğümü, neden onları desteklediğimi ve neden beni delirttiklerini anladığınız ve en önemlisi tüm bunları tamamen olağanmış gibi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Bu yolculuktaki tüm sevinçler, hayal kırıklıkları, heyecanlar ve üzücü zamanlar boyunca, her dönüm noktasını kutladığın ve beni her birinin önemli olduğuna ikna ettiğin için teşekkür ederim. Bu macerayı paylaşmayı tercih edeceğim kimse yok.

PROLOGUE

SONRA

Hade bu bakışı nadiren görürdü. Caleb'ı tanıdığı otuz yıl boyunca da bu yoğunlukta bir bakışı *hiç görmemişti*. Caleb'ın kırmızı çerçeveli gözleri onunkilere kilitlendiğinde kalbi küt küt atmaya başladı, Jake'in gevşek bedeni kollarının arasındaydı. Caleb'ın ölümcül solgunluğu, ağzının gevşekliği, gözlerindeki donukluk, hepsi Hade'e Jake'in öldüğünü söylüyordu.

Gitti.

Soğuk gece havası açık yangın çıkışı kapılarından kulübün koridorunu kapladığında, Hade duvara yaslandı. Boğazı tıkanmıştı. Düğümlenen midesi dayanılmaz bir ağırlık oluşturunuyordu. Ciğerlerinde nefes kalmamıştı.

Caleb sağa, çatı katına doğru döndü, sessizlik onun ardından koridoru kapladı. Adımları etkileyici bir şekilde sarsılmaz ve kontrollüydü, kaybolmadan önce kapıları şok edici bir güçle tekmeleyerek açarken kardeşini sımsıkı tutuyordu.

Hade dikkatini hemen Feinith'e çevirdi; Feinith, Caleb'in arkasında, muhafızları yanında eşikten geçiyordu. Yüzünde hüznün vardı ama çelik gibi gözlerine hiç yansımamıştı.

Hade dikkatini hızla, sohbet ettiği kişilerin yüzlerindeki korku ve şaşkınlığa geri verdi. Onları hemen başından savdı. "Kimse onu rahatsız edemez.

Karl uysal bir baş hareketiyle kapıları mühürledi ve Hade'i Feinith ve muhafızlarıyla yalnız bıraktı.

"Ne oldu lan?" diye sordu ona.

"Serryn," diye cevap verdi basitçe, Caleb'in ayak izlerini takip etmek için dönmeden önce, korumaları kapıda kalırken. "Şansı varken onu öldürmeliydi.

Hade hemen peşine düştü ama yüzünü ona dönmek için bir seksen dönerken Feinith'in havada tuttuğu eli tarafından engellendi.

"Onu yalnız bırakmak en iyisi," diye uyardı.

Sanki Caleb için en iyisinin ne olduğunu biliyormuş gibi. Sanki onun hakkında bir şey biliyormuş gibi. Sanki Caleb'in o anda ne kadar acı çektiğinin bir kısmını bile anlamaya başlayabilirmiş gibi.

O anda ne kadar acı çektiğini.

Onun çift kapıdan çift kapıya geçerek uzaklaşmasını izledi; bu, o kulüpte görev yaptığı otuz yıl boyunca on binlerce kez geçtiği bir yoldu. Geçmişten gelen sesler ve görüntüler kafasını doldurdu: kardeşlerin sohbetleri ve kahkahaları; Jake'in esprileri; Caleb'in küçük kardeşini bir başka düşüncesiz ya da akılsızca hareketinden dolayı azarlaması; ve o gece... Jake'i o çatının altında ölümcül kan içtikten sonra neredeyse ölü buldukları o gece: bir hafta önce tüm kartopunu başlatan bir suikast girişimi. Jake'i kurtarmak için Caleb'in diyarına kan büyüğü yapması için bir serryn getirilmesini gerektiren bir suikast girişimi. Kendisinin de almaya gittiği serryn. Serrynliğini kaybetmiş olan serryn. Bir hafta önce Caleb'in talimatıyla Lowtown'ın uzak tarafına geri getirdiği serryn.

"Benim için bir şey yap," demişti Leila onu arabadan indirirken.

Sabahın erken saatlerinde esen rüzgâr kızıl saçlarını yüzünden geriye doğru savurmuştu. Gözleri yorgunluk ve endişeyle doluydu. Caleb'in onu avucunun içine aldığı o üç gün boyunca ona nasıl bir cehennem yaşattığını o zaman görmüştü. Üç gün boyunca onu kırmaya çalışmıştı. Ama Leila McKay kırılmamıştı. , iki kız kardeşi Blackthorn'da, hem Alisha hem de Sophia Caleb'in ulaşabileceği yerlerde kalırken, Leila McKay boynunda bir tasma ilmiğiyle de olsa onun pençelerinden kurtulmuştu.

Caleb'in Leila'dan aldığı serrynity ile enfekte olan Sophia.

"Ona geri döneceğime inandığından emin ol," demişti Leila, ela gözleri yoğun bir şekilde odaklanmıştı. "Ne pahasına olursa olsun, ona geri döneceğim.

Ve ona inanmak istemişti. Caleb'in onun gitmesine izin vererek alışılmadık derecede büyük bir hata yapmadığına inanmak istemişti. Ama Caleb'in aldığı her karar titizlikle . Caleb nadiren düşüncesizce bir şey yapardı; ister bir dakika önceden düşünülmüş olsun, ister on yıl, hiçbir sonuç göz ardı edilmezdi.

"Yedi günün var Leyla," diye hatırlattı Hade ona. "Yedi gün içinde buraya dönmeni istiyor. Erken gelmeni tavsiye ederim.

"Sadece bildiğinden emin ol, Hade. Onu hayal kırıklığına uğratmayacağıma ikna et. Her şey onu hayal kırıklığına uğratmayacağıma inanmasına bağlı.

Onu Midtown ve Summerton'un ötesindeki güvenli bölgeye götürecek olan sınır kontrolüne doğru koşarken, geçene kadar gözlerini ondan ayırmamıştı.

Hade, Feinith'in peşinden kapıları çarparak içeri girdi. "Kız kardeşi miydi?" diye sordu taş merdiven boşluğunda.

Feinith'in topuklarının yavaş ve istikrarlı ritmik tıkırtısı durma noktasına geldi.

Hade son birkaç adımı atarak kızın elbisesinin eteklerinden daha ötesini görebildi.

"O muydu?" diye tekrar sordu.

Feinith omzunun üzerinden ona baktı; kibirli, kapüşonlu gözleri onu hiç umursamadığını gösteriyordu. Ama belli ki ona cevap vermek için kendi nedenleri vardı. "Evet.

Feinith yükselmeye devam ederken Hade birkaç adım geri çekildi.

Sophia McKay: Jake ve Caleb'e suikast düzenlemek için o önemli gecede kulübe sızmış olan üçüncü tür karşıtı örgüt Alliance'ın bir üyesi.

Sonunda onu yakalamıştı.

Ve Caleb... Caleb, Leila'nın serryanlılığını alma seçiminin bunun olmasına izin verdiğini görecekti. Caleb, Jake'in ölümünden, kalan son ailesinin ölümünden sorumlu hissedecekti. Kardeşi, gitmesine izin verdiği kızın kız kardeşi tarafından öldürülmüştü.

Midesi bulandı. Vücudunu bir ürperti kapladı. Korkulukları kavradı.
Feinith gözden kaybolurken, Caleb'in tedirgin edici derecede
kontrollü ayak sesleri hafızasında yankılandı.

Ayak sesleri bir saatin tik takları kadar kusursuz bir uyum içindeydi;
boş kulübün sessizliği onların fonuydu.

Kasırgadan önceki sessizlik. Kene.

Tock.

her şeyi kaybetmişti.

Ve ardından vicdanının ölümü. Tik... ve... tock.

BİRİNCİ BÖLÜM

ŞİMDİ

Geri dönmüştü.

Kütüphanesinin sessizliğinde -dışarıdaki dünyayı hatırlatan tek şey çelik panjurlara çarpan rüzgârdı- Caleb'in yavaş atan vampir kalbi önündeki görüntüyle çarpmaya başladı.

Ama bu bir yanılsama değildi. Ona tekrar yakınlaştığı için teninin karıncalanması da bunu doğruluyordu.

Leyla'nın uzun kızıl saçları yüzünün etrafında nemli bir şekilde asılı duruyor, buğulanmış, asi kıvrımlar çenesini yalıyordu. Solgunluğunun şiddetlendirdiği koyu halkalar gözlerini gölgeliyordu. Kot pantolonunun yırtıldığı yerdeki kir, aşınmış dizlerinde görünüyordu. Titriyordu ama görünüşe göre sadece soğuktan titriyordu; soğukkanlılığında hiçbir titreme yoktu ve bakışlarının doğrudanlığında hiçbir tereddüt yoktu.

Yanında kılıcı tutan elinde de kesinlikle bir titreme yoktu.

Onu kavuran yoğun ela gözlere baktı; onun gözlerinin içine bakmasının yoğunluğunu neredeyse unutmuştu.

"Geç kaldın.

"Gerçi bu arada kendini meşgul tuttuğun belli. Hiç şüphesiz Feinith'in eşikten birlikte geçerken onları neredeyse öpecek olmasına atıfta bulunuyordu. Suçlama yine de sakın ve kontrollüydü. Onun hakkında bu kadar şey değişmemişti: Leila McKay, Kendine hakim olmanın kraliçesi.

"Geç mi kaldın? Feinith araya girerek varlığına dair çok ihtiyaç duyulan bir hatırlatmada bulundu. "Onu *bekliyor* muydun?

Leila yere bıraktı ve birkaç adım geri çekildi, ıslak güverte ayakkabıları ahşap döşeme tahtalarında gıcırdıyordu. Ardından sırt çantasını omzundan çıkardı ve dikkatlice yere bıraktı. Büyük boy paltosunu çıkararak onu da yere bıraktı ve dizlerinin üzerine çökerek kendini akıllıca fiziksel olarak savunmasız bir pozisyona soktu. Harekete geçmek için korkak olması gereken bir pozisyon. Ya da en azından büyük olasılıkla onun bunu böyle göreceğini umuyordu.

Kollarını hafifçe iki yana açmış, avuç içlerini yukarı kaldırmıştı: teslimiyetin nihai işareti.

Dört muhafızının -insan muhafızlar- oraya girmek için kullandığı kitaplıktaki gizli kapıdan onu takip ettiğini düşününce, onun için tek mantıklı seçenek bu olsa bile teslim olacağına güvenmiyordu. Üçü sakinleştirici silahlarını ona doğru tutarken, ikisi onu kuşatmak için pozisyon aldı.

Dördüncü muhafız Nach, 'Yalnız geldi,' diye doğruladı. "Çevre güvenliği sağlanmak üzere.

Caleb başıyla onayladı. "Kapıyı kilitle.

Kitaplığın kapısı kapanırken solunda bir dizi ince gümbürtü yankılandı ve odanın ötesinden mühürlendi, böylece kadının çıkışı engellendi - ve beklediği kişi artık elinde olduğuna göre istenmeyen ziyaretçiler de engellenmiş oldu.

Leyla'nın solundaki Payton'a seslendi. "Çantasını ve ceketini kontrol et.

Payton hemen söyleneni yaparken, Caleb sağındaki kanepede parmaklarını şıklattı.

Feinith onu ne yapmaya yönlendirdiğini bilmesine rağmen ona yaklaşmak yerine bir adım daha attı. Sesini alçaltarak, "Özel olarak konuşmamız gerekiyor," dedi.

Ancak Caleb onun bu isteğini görmezden gelerek avucunu yukarı doğru kaldırdı ve gözünü kırpmadan Leila'ya baktı.

Sessiz bir hayal kırıklığı nefesiyle Feinith kabul etti. Kanepeden dönerek kabzayı onun açık eline yerleştirdi. Ancak kabzayı tutmayı bırakmadı ve Leila'yla arasında bir bariyer oluşturmak için onun önüne geçti.

"Burada ne haltlar döndüğünü ya da bunun nasıl olduğunu bilmiyorum," diye fısıldadı kulağına, "ama eğer hislerim doğruysa,

Ona *canlı* ihtiyacımız var.'

Bir Serryn'in ellerinde olduğunu ve sonuç olarak kehanetin nihayet ulaşılabilir olduğunu hissetmesi.

Caleb ot demetlerini ve torbalarını, bitki köklerini, küle benzeyen küçük torbaları, tahta bir kadehi ve yerdeki kaseleri taradı, Leila'nın sırt çantası artık boştu.

"Hepsi bu mu?" diye sordu

Payton'a. "Hepsi bu kadar.

'Hepsini salona götür. Kılıcı getirdi.'

Feinith'in yanından geçen Caleb, Leila'ya doğru birkaç adım attı. Kılıcının ucunu çenesinin altına yerleştirdi, başını hafifçe yukarı doğru eğmek için bıçağın düz kısmını kullandı, ustalıkla hassasiyeti herhangi bir çentik veya kesik oluşmasını engelledi. Tüm içgüdüleri onu kol mesafesinde tutmasını, ona sadece soğuk çeliğin güvenliğinin arkasından dokunmasını söylerken, kılıcının uzunluğundan ona baktı.

Leila irkilmedi bile. Nabızı sadece bir parça yükseldi, nefes alış veriş yine de beklentiyle makul bir şekilde kesik kesikti.

Onun tepkisi, geldiği ilk gece zindanda kılıcını tuttuğu dehşete düşmüş cadıdan çok farklıydı. Kardeşinin hayatını kurtarmak için kapısından içeri girenin ne olduğunu henüz kestiremediği bir zamandı: şimdiye kadar karşılaştığı en beceriksiz serryn mi, yoksa en usta olanı mı? Hayatının özel alanına erişmek için kendisinden önceki pek çokları gibi hile ve manipülasyonla gizlenmiş usta bir cadı. Ondan önce hiçbir serryn'in geçmediği bir eşik.

Ancak şimdi, *bu* serryn onun eşliğini iki kez geçmişti.

Feinith hemen onun yanına yaklaştı ve uzattığı kolunu kavradı. 'Caleb, beni *dinle*. Mantıklı düşünmek zorundasın.

Arzuladığı üstünlük şansını yok etmemek için. Sadece onun ve Serryn'in sağlayabileceği bir üstünlük.

"Salonda diğerlerine katıl, Feinith.

Adamın kovmasına rağmen kadın olduğu yerde kaldı. "Beş dakika. Özel olarak," diye ısrar etti Feinith, sesi artık bir direktiften çok bir yalvarış gibiydi.

Rahatsızlığı tatmin ediciydi; Leila'nın Jake'in ölümü hakkında bilebilecekleri ve ona açıklayabilecekleri konusundaki paniği. Çünkü Feinith, Sophia'nın daha önceki kaçamak ziyaretinden, Leila'nın kız kardeşinin tam olarak neyi ifşa *ettiğinden* habersizdi.

"Bu bir rica değildi, Feinith.

"Konuşmamız *gerek*.

Sonunda onun gözlerinin içine baktı. "Yapman *gereken* şey, söylenildiği gibi siktirip gitmek.

Feinith'in öfke kıvılcımı hissediliyordu. Jilet grisi gözleri parladı, parıltısı güçlüydü. Dudakları büzüldü. Çenesi gerildi. Çenesini biraz yukarı kaldırdı. Ama onları yalnız bırakma konusundaki isteksizliğini açıklamak istemediği sürece, ki bundan çok şüpheliydi, onun emrini görmezden gelmek için hiçbir dayanağı yoktu.

'Şimdi her şeyi mahvetme,' diye uyardı sessizce.

Leila'ya bir kez daha bakmadan, şüphesiz ona daha fazla üstünlük sağlamaktan kaçınmak için, Feinith'in topukları tahtaya vurarak açık kapıya yöneldi. Kulak misafiri olmak için tahmin edilebilir dürtüsüne rağmen, koridorun ötesinde onun geri çekilen ayak seslerini bekleyeceğini çok iyi biliyordu. Geri çekilen ayak sesleri sonunda salonun içinde kayboldu.

"Bir bardak al," dedi Arland'a, solundaki yemek masasını işaret ederken. Tekrar Leyla'ya baktı. "Elini uzat. Avuç içi aşağı.

"Büyü işe yaradı Caleb," diye onu temin etti.

Ama kanıt istiyordu. Kanıta ihtiyacı vardı. Hataya yer bırakmayacaktı.

'İkimiz de biliyoruz ki bunu yapmam için daha az medeni yollar var, Leila. Seçim *senin*.'

Verdiği kısa nefes neredeyse duyulmuyordu ama daha fazla itiraz etmedi. Bunun yerine başını hafifçe sallayarak başka bir tarafa baktı ve talimatlara uygun olarak elini bardağın üzerinde tuttu.

Caleb kılıcını kadının çenesinden indirdi. Kılıcı eğdi, kendine doğru geri kaydırды ve başparmağı ile işaret parmağı arasındaki hassas eti bir damla kan akıtacak kadar kesti.

Kâğıt inceliğindeki kesikten irkildi, acıya verdiği tepki, eğer serry'n olduğu konusunda doğruyu söylüyorsa, bunun ilk aşamalarında olduğunu gösteriyordu.

Kılıcı tekrar çenesine doğru kaldırırken, "Sık," diye talimat verdi.

Gözlerinden yayılan öfkeye rağmen adamın dediğini yaptı ve kanının bardağa akmasını sağlamak için elini sıktı. "Bunu doğruca Hade'e götür," diye talimat verdi Arland'a.

Yine Leila. 'Ayağa kalk. Kazağını çıkar. Tişörtünü, ayakkabılarını ve kot pantolonunu da.

Kaşlarını çattı ve hâlâ orada olan diğer muhafız Coley'e kısa bir bakış attı. Sonra tekrar Caleb'a baktı. "Bu gerekli mi?

"Düşman kampından geldiniz; bu tamamen gerekli.

Caleb kılıcını indirdi ve ona yer açmak için biraz geri çekildi, başını Coley'e doğru eğerek ona geri dönmesini emretti, en azından Leila'ya *bu* saygınlığı tanımak için.

Elleri yumruk haline geldi. Ama birlikte geçirdikleri kısa süre içinde pek çok irade savaşı ve o her zaman bu savaşlardan hangisinde savaşıacağını bilecek kadar zeki olmuştu.

Leyla şekilsiz kazağını başından çekiştirip bir kenara attı. Onu son gördüğünden bu yana geçen birkaç gün içinde bile, zaten kaybedecek bir şeyi olmamasına rağmen biraz kilo vermişti, bu da onun için de cehennem gibi bir zaman olduğunu gösteriyordu.

Parmakları beceriksizce kot pantolonunun düğmelerini karıştırırken, aynı anda güverte ayakkabılarını bir kenara attı. Kot pantolonundan dışarı adımını attığında, çıplak, ince kalçalarının görüntüsü anında bir tepki uyandırdı. Ama bunu bir kenara itti ve tişörtünün üzerinde durduğunda daha da arttı.

Tedirgin bakışları onunkilere kilitlendi, endişeli bakışlar midesini düğümledi. Ellerini tekrar iki yanında birleştirdi, odanın gölgelerine sessizlik çöktü.

Devam etme konusundaki tereddütü, hızla belirginleşen şeyle ilgili korkusunu yatıştırmak için hiçbir şey yapmadı: bu, onun önünde soyunmaya zorlanmanın onur kırıcılığından daha fazlasıydı - Leila'nın saklayacak bir şeyleri vardı.

Kılıcı tekrar kızın boğazına doğru kaldırdı. 'Tişörtünü çıkar, Leyla. Sabrımı sına. Lanet olası birkaç gün oldu.'

Adam kılıcının ucundan ona bakarken, Leila aniden kendi kılıcını tutmakta isteksizleştii - şüphesiz çatışma sırasında sürekli bir bakışın onda neler uyandırabileceğini bildiği için.

Kabul etmekten başka çaresi kalmayınca tişörtünü başından yırtıp yere düşürdü. Uyumsuz iç çamaşırından başka bir şey giymeden adamın önünde dururken ellerini tekrar iki yanında birleştirdi.

"Saçını kaldır.

Saçlarını ellerinin arasına aldı ve bir eliyle başının arkasında oluşturduğu topuzu tutarken diğer elini de yanına indirdi.

Kılıcını indirerek onun arkasına geçti.

Isırık izlerini gördüğünde boğazının arkasında bir sızı birikti: boynunda bir dizi kesici diş izi; üst kolunun arkasında başka bir dizi. Isırık izleri, onun önünde soyunmaya neden bu kadar isteksiz olduğunu doğruluyordu: Gerçeği ortaya çıkaracaktı.

Kardeşini öldüren kız kardeşinin ışığında oraya gelmek bir şeydi. Oraya tekrar bir serryin olduğunu iddia ederek gitmek başka bir şeydi. Ama oraya ısırılmış bir serryin olarak dönmek, ona saatin çoktan işlediğini göstereceğini, dönüşümü hızlandıracağını bilmek...? Çünkü bir kez ısırıldığında içindeki serryin yoğunlaşacak, karanlık yol geri dönülmez bir şekilde şekillenecekti.

Bu şartlar altında ona geri dönmeye cesaret etmesinin sadece iki açıklaması olabilirdi: ya aklını tamamen yitirmişti ya da geri dönmek için çok önemli bir nedeni vardı.

İKİNCİ BÖLÜM

"Onlardan kaçmaya çalıştım," dedi Leyla. Bu, dizlerindeki kiri ve sıyrıkları açıklıyordu. Kollarındaki ve ellerindeki sıyrıklar ve çürükler de boğuşma iddiasını doğruluyordu. "Gördüğünüz gibi fazla zamanım yok.

Caleb işaret parmağını kan lekesinin olduğu yerde külotun kalça bandına geçirdi. Etin üst kıvrımındaki bir dizi kesici diş izini ortaya çıkarmak için onları biraz indirdi.

Dişlerini sıktı. Önündeki görüntüyü engellemeye çalışırken gözlerini kapattı; bunu ona başka bir vampirin -söyleyebildiği kadarıyla üç vampirin- yapmış olduğu bilgisini. Saldırıyı onun kışkırtıp kışkırtmadığıyla henüz yüzleşmeye hazır değildi. Ona ne yapmış olabilecekleri ise daha da önemsizdi.

Ona dokunmaya cüret eden her kimse onu parçalama dürtüsü, inancında rahatsız edici bir çentik oluşturuyordu. Çünkü ihtiyacı olan son şey göğsündeki o acıydı. Yedi günden fazla bir süre sonra bile *hâlâ* bunu hissediyordu. Çünkü Serryn'e karşı bağışıklığı olabilirdi ama görünüşe göre *ona* karşı *hâlâ* bağışıklığı yoktu.

Geri adım atarak kadının önüne geldi. Kadın titriyordu, dudaklarına mavi bir renk gelmişti. Ama o bakışlar... o sarsılmaz gözler sessizce onu izliyordu: zeki, dalgın ve analitik. Gözleri artık daha cesur, daha deneyimli ve daha yıpranmıştı. Serryn'in yüzeyin altında kalmasından mı yoksa son birkaç gündür yaşadıklarının etkisinden mi kaynaklanıyordu bilinmez.

emin olamazdı. Hade yakında kan testinin sonucuyla birlikte dönecekti.

Her iki durumda da, her şey ona bağlıydı. Ve eğer o artık bir canavarsa, o kesinlikle onun yaratıcısıydı. Ve canavar *her zaman* yaratıcısı için geri dönerdi.

Coley'e, "Odamdan bir battaniye getir," diye talimat verdi. Coley'in gözlerini aramaya devam etti, ona incelemesinin istilacılığından kaçma fırsatı vermedi. Ona meydan okuyordu. İçinde ona bakan şeyin ne olabileceğine meydan okuyordu.

Coley dönüp battaniyeyi ona uzatırken Caleb ona, "*Her şeyin* çıkarılmasını istiyorum," dedi.

İç çamaşırını ustalıkla altından çıkarmadan önce kendi etrafına sardı ve yanında büyüyen yığına ekledi.

Coley'e, "Hepsini yakma fırınına götür," diye talimat verdi.

Görevli hemen başını salladı ve yerdeki nemli giysi ve ayakkabıları toplarken bakışlarını kaçırdı. Coley kapıyı arkasından kapattığında, gölgelere boğulmuş kütüphanenin etrafındaki uğursuz yankı hissediliyordu.

Karşılık veren bakışlarının samimiyetinden kasıtlı olarak kopan Caleb, tekrar Leila'nın arkasında saat yönünde ilerledi. Üstünlüğü elinde tutması gerekiyordu. Bunu yapmak için de onu tahminler içinde bırakmalıydı.

Sol tarafına doğru ilerleyerek yanağına düşen saçlarına uzandı, ten tene temastan kaçınmaya dikkat etti... ona dokunmanın zaman içinde yarattığı sıcaklıktan kaçındı... ve o ana kadar gizli kalmış olan yüzündeki sıyrığı ortaya çıkarmak için saçlarını kenara itti.

"Sana tecavüz ettiler mi?"

Başını iki yana salladı. "Fırsat bulamadılar.

İlk önce onunla beslenmeyi seçselerdi, zehirli kanı onları saniyeler içinde zehirlemeden önce şansları olmazdı.

Ama ne olursa olsun ona bu cevabı verecekti. Şehvet dolu, şiddetli ve rızaya dayalı olmayan bir seks Serryn'i daha da çok cezbederdi. Daha önce o odada birlikte geçirdikleri zamanlar, adamın bunu zaten bildiğine dair hiçbir şüphe bırakmamıştı. Ve şimdi ısırtıkları görmüştü ve *eğer* kan testi onun bir

Yine serry'n, yine de ilk aşamalarda olduğuna inanmasına ihtiyacı vardı.

'Şimdilik kontrol hâlâ bende Caleb, ama seninle ne kadar uzun süre birlikte olursam, Serry'n o kadar hızlı yüzeye çıkacaktır. Bunu biliyorsun. Kızın gözleri omzunun üzerinden Caleb'in gözleriyle temkinli bir şekilde buluştu; bu, onu karşılayan ilk meydan okumanın tam tersiydi. "Konuşmak için buradayım.

Onun kör noktasına doğru ilerledi. "Bir kılıçla mı silahlanmış?

'Bu senin için değildi. Orada kendimi savunabilmek için bir şeye ihtiyacım vardı.

"Kane Malloy ve Jask Tao sizi korumak için yanınızdayken mi?" "Yalnız geldim.

Nefesini verirken şüpheciliğini gizleme zahmetine girmede. "Gitmene izin verdiklerini mi söylüyorsun?

"Kaçtım.

"*Kaçtı* mı? Ters ters baktı. Şakacı bir karşılıktı ama Malloy ve Tao'nun ihmalkârlığına duyduğu öfke kaynıyordu. 'Önce Sophia, şimdi de sen. Belki de o çocuklara siz McKay kızlarını kontrol altında tutmaları konusunda bir ders vermem gerekiyordur.

"Hepimiz yeraltında saklanıyorduk ama Sirius Throme'un ordusu tarafından takip edildik. Genetiği değiştirilmiş Lycanları tünellere saldırdılar ve öldürebildikleri kadarımızı öldürdüler. Bu her şeyi kaosa sürükledi.

Karnına inen bir yumruk gibiydi: ekibinin Rob Doyle'u yer üstünde yakaladığı yerden çok uzakta olmayabileceği ihtimali; Throme'un özel ordusunun *yer altında* başka şekil değiştirmiş lycanları serbest bırakmış olması...

"Jask ciddi şekilde yaralanmıştı," diye devam etti. "Kane sonraki saatlerde yaşananlarla uğraşırken, ben kaçmayı başardım.

Takip eden *saatlerde*, ama bu *iki gün* önceydi.

Caleb onun önünde geri adım attı. "Ne zamandır oradasın?

"Birkaç gün.

"*Yalnız* mı?

Bakışları dalgalandı. "Evet.

Blackthorn sokaklarında, şekil değiştirmiş lycanlar, dördüncü türler, Throme'un ordusu ve şimdi de mahkûmlarla geçen iki gün...

Kadının ihmalkârlığına duyduğu öfkeyi güçlkle bastırarak tekrar arkasına geçti. Kolunu onun önünde çaprazladı, bıçağını çıplak üst uyluğunun iç kısmına dayanacak şekilde geriye doğru açtı ve seksinden birkaç santim uzakta duracak şekilde yukarı kaydırıldı.

İrkildi, sonra ürperdi, şüphesiz çeliğin soğukluğu kadar bu hareketin soğukluğu da onu ürkütmüştü.

'Yani bana dönmenin *iki gününü* aldığını mı söylüyorsun Leyla? Anlaşmamıza *rağmen bilerek* mi geç kaldın?

"Yapmam gereken şeyler vardı. "Ne gibi şeyler?

'Lütfen, miyiz? Doğru düzgün konuşabilir miyiz?"

"Ne gibi şeyler, Leila?

Birkaç dakikalık sessizliğin ardından, "Alternatif için" dedi.

Kehanette belirtildiği gibi insanlara karşı topyekûn bir savaş başlatmasının alternatifi. Leila'nın başka bir yol bulabileceğine dair verdiği söz, gitmesine izin verdiğinde yaptıkları anlaşmanın temelini oluşturmuştu.

Sophia'nın, Leila'nın kendisine bıraktığı serryin kanı şıngası karşılığında ona çoktan açıkladığı alternatif. Leila'nın *orijinal* serryin kanı, hamile Sophia'nın hayatını kurtarmak için Leila'nın kız kardeşinden serryinliğini geri alması için gereken büyüünün ayrılmaz bir parçasıydı.

Ama Sophia'nın ortaya çıkardığı alternatif, Leila onu terk ettikten *sonra* üretilmişti - Leila'nın önceden tahmin edemeyeceği ya da mümkün kılamayacağı bir alternatif. *Bu* da Leila'nın gitmeden önce aklında bir alternatif olduğunu söylediğinde yalan söylediği anlamına geliyordu. Onu kendisini serbest bırakmaya ikna etmek ve bu süreçte kehanetin gerçekleşmesinden kaçınmak için kullandığı bir yalan. *Onun* başarısından ve *kendisinin* yenilgisinden kaçmak.

'Ruh taşıyan ve şimdi uygun bir zamanlamayla gölge taşıyan kız kardeşinizin, dünyayı değiştirmek için politikacı olarak sistemdeki tek döngüden yararlanacağı alternatif

sonunda üçüncü türler için eşit haklar elde ederek daha iyi bir yer haline getirebilir miyiz?

Ses tonunun alaycılığını yansıttığını biliyordu ve bunu duymasını istiyordu çünkü ondan daha fazlasına ihtiyacı vardı. Onda bundan başka bir şey olduğunu duymaya çaresizce ihtiyacı vardı. Jake'i o soğuk, taş zeminde ölü bulduğu andan beri ona inanmakla aptallık etmediğine inanmaya ihtiyacı vardı. Çünkü eğer kandırılmasına izin verdiyse, eğer ona kendi içgüdülerinden daha fazla güvendiye, eğer Jake *onun* ihmali, saflığı, bencilce umudu yüzünden nihai bedeli ödediye, o zaman aşağılanmanın ötesindeydi. Ve bu suçluluk duygusu onu ezip geçecek bir ağırlıktı.

Kendini hazırladı. İçinde zaten kaynamakta olan karanlığın patlaması için kendini hazırladı.

"Konuşmak için burada olduğum alternatif bu değil," dedi.

Kalbi küt küt atmaya başladı. Midesi guruldadı.

'Ama birbirimizi öldürmemizi *ya da* bu savaşı başlatmamızı gerektirmeyen bir yol buldum,' diye açıkladı. "Çok üzgünüm Caleb. Bakışlarını yakalamak için tekrar üzerinden baktı. Caleb bundan kaçındı ve onun kör noktasında kaldı. "Son birkaç gündür yaşadıkların için çok üzgünüm. Tereddüt etti, önüne baktı. "Benim küçük kız kardeşim de öldü. Bunu söylerken boğazı sesli bir şekilde tıkandı ve ifadesine geçerlilik kattı. "Alisha öldü. Genetik olarak dönüşmüş lycanlardan biri onu tünellerde ele geçirdi. İkna edici bir nefes almak için durakladı. "Neden temkinli olduğunu anlıyorum Caleb. Ben de sana karşı aynı şekilde temkinliyim. O gece gitmeme izin verme nedenini hâlâ tam olarak bilmiyorum. Bu alternatifi istediğin için olduğuna inanmak istiyorum, benim senin için hissettiklerimi sen de benim için hissediyorsun.

Kadın omzunun üzerinden tekrar ona baktığında, bu kez adam onun bakışlarıyla buluşmasına izin verdi. Ama kızın gözleri en ufak bir umut işareti bulmak için onun gözlerini ararken sessizliğini korudu.

Ona hiçbir şey
vermeyecekti. "Ne
alternatifi, Leyla?" "Lütfen
miyiz?

"Sana *bir* kez daha soracağım: *Hangi* alternatif, Leyla?

"Bir büyü. Var olan en zorlu büyü. Var olan en güçlü ve tehlikeli büyü. En yasaklanmış büyü. Bu yüzden hep aklımda kaldı. Buradan ayrılmadan önce bahsettiğim şey buydu, ama ne içerdiğini ve hatta yapmamın mümkün olup olmadığını bile hatırlayamıyordum. Hafızamın doğruluğundan emin olmak için eve dönüp büyükbabamın kitaplarını kontrol etmek zorunda kaldım. Sana şey söylemeden önce bunu yapabileceğimden emin olmalıydım. I-'

Gözlerinin içine bakabilmek için kadının önünde geri adım attı. "Ne yapan bir büyü?

Bakışları onunkileri aradı, odanın sessizliği yine aniden bunaltıcı bir hal aldı.

'Bizi bu noktaya getiren her şeyi geri alabilecek bir büyü. Bir tersine çevirme büyü. *Zamanı tersine* çevirme büyü. Jake'i geri getirebileceğim anlamına gelen bir büyü, Caleb. Ben de bu yüzden buradayım: kardeşini sana geri vermek için.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Karmakarışık bir umut ve korku sarmalı onu içine çekti. Kütüphanesini çevreleyen gölgeler artık ruhani değil, somuttu, çevresel görüşüyle alay ediyor ve onu titreşen bir tünele gönderiyordu.

Onun doğruyu söylediğini duymaya ihtiyacı vardı, hepsi bu, ama *bu*.

Bu olasılık, ortaya çıkabilecek komplikasyonlarla birleşince, kan dolaşımına zorla sokulan gümüş gibi damarlarına pompalandı.

"Caleb, Jake'in kızının sana söylemesi gereken bir şey var.

"Şimdi olmaz," diye tersledi Caleb, başparmaklarını alnına bastırmış, sıkığı parmaklarını birbirine geçirmiş, başı öne eğik duruyordu.

Tedavisi yoktu. Ölüm kanı içen bir vampir için tedavi yoktur. Her vampir bunu bilirdi. Ama bu Caleb'ı denemekten alıkoymamıştı. Caleb olmayan bir cevabı ararken kütüphanesini atılmış kitaplarla kirletirken, gözcüleri derhal dışarı çıkma emri almıştı.

"Caleb, üzgünüm ama bence onu dinlemelisin," diye ısrar etti Hade, Caleb'in onun bir talimat üzerine hemen harekete geçmediğini bildiği tek zamandı.

Caleb başını kaldırıp Hade'in kül rengi yüzüne baktı. Alisha'nın çatı katının ana kapısının dışında, kollarını sıkıca kavuşturmuş beklediği yere baktı. Gözleri yaşlarla dolmuştu, solgunluğu Hade'inkinden daha kötüydü.

Jake'in onu son oyuncağı olarak seçmesinden bu yana geçen haftalarda onunla neredeyse tek kelime bile konuşmamıştı. Jake kadınlar söz konusu olduğunda her zaman kararsız olmuştu ama bu kadın peşini bırakmamıştı. Hatta ne zaman ziyarete gelse Caleb'dan çatı katında onlarla birlikte kalması için izin bile istemişti. Bu konuda tartışmışlardı ama Caleb nadir görülen bir şey yaparak razı olmuştu.

"Onun gitmesini istiyorum," demişti Hade'e, kütüphanesinin tesellisine geri dönmek niyetiyle yanından geçip giderken.

"Jake'e yardım edebilecek birini tanıyorum! Alisha seslendi.

Caleb aniden dönerek onunla yüzleşti.

Dekolteli bluzunun kollarını ellerinin üzerine indirmişti. Sanki söyleyeceklerinden rahatsız olmuş gibi kollarını kavuşturmuştu. "Kız kardeşim bir tercüman.

Bir cadı. Pratik yapmayan bir cadı.

Küçük kardeşi bir cadının kız kardeşini beceriyordu. Tüm öfkesi anında yükselmişti. 'Blackthorn cadılarla dolu. Lowtown da öyle. Bunu düşünmediğimi mi sanıyorsun?'

"Ama Leyla yetenekli," demişti Alisha. 'Gerçekten yetenekli. Bütün eski dilleri biliyor. Ve kitapları var - tonlarca ve tonlarca kitap. Bazıları antika. Arınma kitabı diye bir kitabı var. Kan büyüleriyle dolu. Diğer kız kardeşim anlattı. Bu arada o bir tercüman değil, ben de değilim-'

"Saçmalıyorsun," diye sertçe araya girdi.

'Orada Jake'e yardım edecek bir büyü olabilir. Eğer bir büyü varsa, Leila bunu bilecektir. Sana söz veriyorum. Jake'e yardım edebilecek biri varsa o da Leila'dır. O akıllıdır. Gerçekten zeki. Büyü hakkında bilmediği ya da anlamadığı hiçbir şey yok. Eminim yapabilir.'

Özellikle de ona verilen tek umut ışığı bu olduğu için, ısrar etmesine yetecek kadar ilgisini çekmişti. Kadının gözlerine daha yakından bakmak için basamakları tırmandı. Kadın akıllıca bir adım atarak eşiği geçti ve koridora geri döndü. "Sen bir Summerton kızıydın, değil mi?

"Evet.

"mi?

Başını salladı. "Sana yalan söylemeyeceğim: O, seninle evlenmek istemeyecek. için gel Burada. O var harcadı onu bütün hayat kaçınmak

Blackthorn. Ama eğer başım beladaymış gibi davranabilirsem, bunu yapacaktır. Sana söz veriyorum yapacak.'

Onu duvara yaslamış, elini başının yanına koyarak barikat kurmuştu. Gözleri biraz parlamıştı ama bakışlarını kaçırmamıştı. Ona nasıl baktığını görmüştü. Tüm dikkati küçük kardeşinde olması gerekirken onu izlediğini görmüştü. Bu yüzden ondan hiç hoşlanmamıştı. "Kardeşini buraya mı getirdin? Bana mı?"

"Eğer bana ona zarar vermeyeceğinize, onu hemen bırakacağınıza dair söz verdiyseniz, o zaman evet."

"Peki bunu neden yaptın?"

Çünkü onu seviyorum. Çünkü Jake'i seviyorum. Gözleri buğulanmıştı. 'Çünkü elimden geleni yapmazsam kendimi asla affetmeyeceğim. Ve kız kardeşime inandığım için. Sana söylüyorum Caleb, Leila'nın yapamayacağı hiçbir şey yok.'

Ve Alisha haklı çıkmıştı. Bir hafta önce Leila'nın Jake'in hayatını kurtarmasıyla imkânsız kanıtlamıştı

Ve şimdi Leila geri dönmüş, Jake'i tekrar ölümden döndürmeyi teklif ediyordu. Ama geçen sefer ölmemişti, sadece ölümün eşiğindeydi. Şimdi ise neredeyse üç gündür kayıptı. İddia ettiği şey imkânsızdı. Bir yalandı. Ya da bir numara. Öyle olmalıydı. İddiası çok uygundu, kendini hayatta tutmak için çok uygundu.

Yine de gözlerindeki o bakış... ona tam da kalbinin umutsuzca duymak istediği şeyi söylerken ses tonundaki samimiyet...

Ama yaptıkları buydu. Serryn'lerin yaptığı tam olarak buydu: doğaları gereği ustaca manipüle edilebilen cadılar. Ve bu serryn, diğerlerinden daha fazla, onun zayıflıklarını biliyordu. Onun ortaya çıkarmasına izin verdiği zayıflıkları.

Sessizlik çöktü; dalları her geçen saniye göğsünü saran yoğun bir sessizlik çalılığı.

'Kabullenmenin çok zor olduğunu biliyorum,' dedi. 'Sana anlatmanın kolay ya da doğru bir yolu yoktu. İki günümü nasıl başlayacağımı bulmaya çalışarak geçirdim Ama teklif ettiğim şey bu. Tek istediğim beni dinlemen. Söyleyeceklerimi dinleyerek kaybedecek hiçbir şeyin yok.'

Çizgiyi güvenle çizirken sabit bakışları her şeyi tüketiyordu. Ona güvendiği için mi, yoksa

karşı koyamayacağı bir teklif sunduğunu varsaydı: ölü kardeşini bir pazarlık aracı olarak kullanmaya cüret eden cadı.

Uzaklaşmak zorundaydı. Daha fazlasını duymak isteyip istemediğine ve duyarsa başına gelebileceklerle yüzleşmeye hazır olup olmadığına karar vermeliydi.

Caleb onun yerine yemek masasından bir sandalye çekip odanın ortasına onun için yerleştirdi. Onunkinden birkaç adım ötede, kendisi için bir sandalye daha çekti. Kılıcını hemen yanındaki masanın üzerine koyarak oturdu ve sigara paketine uzandı.

Leyla yerine oturdu, battaniyenin düğümünü göğsünde kavrarken parmak eklemleri solmuştu.

Caleb dudaklarının arasına bir sigara yerleştirdi. Gömleğinin cebinden çakmağını çıkardı. Bakışlarını onun üzerinde sabit tutarken, kalbinin atışını taklit ederek çakmağı yakıp söndürdü. Sonunda hazır olduğunda sigarasının ucunu tutuşturdu. Düzenli bir duman akışı soludu, aralarında yarı saydam bir bariyer oluşturmak için eşit derecede düzenli bir nefes verdi.

'Bu kadar vaktin var,' diye uyardı. "Bu yüzden kısa ve öz olun.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Leyla düşüncelerini toparlıyormuş gibi birkaç dakikalığına bakışlarını indirdi. Gözleri onunkilerle tekrar buluştuğunda kararlılıkla güçlenmişti.

"En son buraya geldiğimde, kubbedeki o gece, ilk düşüncelerim üçüncü türlerin kendilerini ortaya çıkarmasını engelleyecek kadar zamanı tersine çevirmek ve böylece bu kartopunun hiç başlamasını önlemektir. Yine de zamanlamanın büyüyle ilgili bir sorun olduğunu hatırlıyordum ve araştırmalarım haklı olduğumu kanıtladı. Seksen yıl geriye gitmek çok fazla olur ve potansiyel olarak yıkıcı etkilere yol açar. Aynı anda çözülen, her birinin kendi sonucu ve komplikasyonu olan çok fazla iplik olacaktı - potansiyel olarak farklı yollar izleyen çok fazla hayat; çok fazla değişken; her şeyin yapı taşları daha sonra çökme riski altında...

'Ama risk bu kadar önemli olmasaydı bile, yine de o kadar geriye gidemeyeceğimi keşfettim. Büyüyü yapan serry'n sadece kendi varlığı kadar geriye gidebilir. İşte o zaman o geriye gitmemize bile gerek olmadığını anladım. Sadece birkaç gün geriye gitmemiz gerekiyordu: ilk tanıştığımız zamana. Kehanetteki en önemli noktaya: Serry'n ve bekleyen Tryan'ın ilk karşılaşmasına. Bu, bize maksimum etkiyle minimum etki sağlayacak zaman noktasıydı.

Caleb kesik kesik bir duman çıkardı. "Ne etkisi?"

"Yeniden başlıyoruz - ikinci her şeyi farklı yapmak dışında. Eğer beni ısırmazsan, yeniden başlamayacağız."

Birincisi kehanet. Eğer beni Eşik'e götürmeyerek kehaneti yarım bırakmazsan, dördüncü boyut ile bizim boyutumuz arasında neden olduğumuz parçalanmadan kaçınabiliriz. *Yine de* serrynliğimi kaybedebilirim, ama sana karşı hissettiklerimi, Jake'in Alisha'ya yapmasına izin verdiği gibi, Sophie'ye sıçramasını önlemek için Sophie'nin kanını lekeledikten *sonraya* ertelediğimizden emin olabiliriz. Artık Sophie'yi nerede bulacağımızı biliyoruz.

"Yani kehanete göre benim türümün garantili başarısının anahtarını ortadan kaldırın - önerdiğiniz şey bu.

Leila koltuğunun kenarına kaydı, bir eliyle battaniyeyi göğsünde sıkıca tutarken diğer eliyle kalçasından koltuğu kavradı. 'Şimdi bildiklerimizi düşün Caleb. İlk tanıştığımızda bilmediğimiz şeyler, örneğin annemin günlüğünün Sirius'un araştırması hakkında ortaya çıkardıkları. Artık var olduğunu biliyorum, artık Sophie'nin onu nerede sakladığını biliyorum, bunu yetkililere, hatta medyaya götürebilirim. Onlara Sirius Throme'un annemin ölümüne karıştığını, annemin Sirius'un üzerinde deneyler yaptığı melek gözyaşlarını ve çılgın planını nasıl öğrendiğini anlatabilirim. Sirius'u durdurabiliriz ama o asla göremez.

"Peki bu tam olarak neyi değiştirecek?

'Eğer Tesis'te kapalı kapılar ardında *gerçekte* neler olduğunu ifşa edersek - eğer herkes Sirius'un ne kadar elit bir sistem yaratmayı umduğunu duyarsa, şu anda var olandan daha da elit bir sistem - bu pek çok soruyu gündeme getirecek ve pek çok tedirginlik yaratacaktır. Zamanlama daha iyi olamazdı. Sen ve ben tanıştığımızda, Kane Malloy'un kız kardeşinin öldürülmesinin ardındaki yolsuzluk, TSCD'nin etik dışılığı tüm haberlerde yer alıyordu. Sistem zaten bu olay yüzünden inceleme altındaydı. Üstelik yeni Küresel Konsey üyeleri için yapılacak seçime sadece günler kalmıştı. Sophie'nin düşüncesi, sistemdeki boşluktan yararlanmak konusunda son derece mantıklıydı - ruhu olan ama aynı zamanda gölgesi de yönetime aday olan biri. *Her iki* duruma da empatiyle yaklaşan biri.

"Ama eğer onu ilk biz bulursak, yani Jask'la hiç karşılaşmazsa, hem ruhu hem de gölgesi olmayacak. Ondan hamile kalmazsa.'

'Ama bu boşluğa ihtiyacımız yok, Caleb. Yüksek Düzen zaten Amilek'i seçime sokarak kurallara karşı gelmeye çalışıyordu. Bu

beni düşündürdü. Bunun başarısızlığa mahkum olduğunu söylediğini hatırlıyorum; asla yeterli desteği alamayacaktı. Blackthorn'daki insanlar ona güvenmiyor çünkü o tipik bir Yüksek Düzen mensubu, Midtown'da saklanıyor ve buradaki durumdan habersiz. Ama *sen* değilsin. Seçimlerde Amilek'in yanında yarışsan nasıl olur? Daha da iyisi, Amilek'in *yerine*? Burada yaşayanlar sana güveniyor. Ondan çok daha fazla destek alırsın. Ve Sirius'un ve TSCD'deki tüm yolsuzlukların ortaya çıkmasının ardından daha da fazla destek alacağınıza bahse girerim - sadece Blackthorn'dan değil, Lowtown'dan ve hatta belki de orada bağlantıları olan Midtown ve Summerton sakinlerinden de. Bu konuda yardımcı olacak başlıca kişi ben olurum. Buraya taktığım protesto yüzüklerini hatırlıyorsunuzdur. Bir zamanlar vampir karşıtı olan bir protestocu senin için harika bir savunucu olabilir Caleb. Yeterli sayıda insanla en azından sesimizi duyurabiliriz. Bunu üçüncü ve birinci türler arasında değil, bu sistem altında gelişenler ve acı çekenler arasında yapabiliriz.

'Saf değilim; bunun mucizevi bir şekilde bir gecede bir şeyleri değiştirmeyeceğini biliyorum. Ancak görüşmeler başlarsa bu doğru yönde atılmış büyük bir adım olacaktır: daha büyük değişikliklere giden yol. Bu büyü bize yolumuza geri dönme, bu savaştan kaçınma ve bunun yerine barışçıl bir ayaklanma formüle etme şansı sunacaktır.

"Yani planın, serryinliğini senden tekrar almam, bu süreçte Sophia'yı kurtarmam, başarıyı garanti etme şansımı kaybetmem ve bunun yerine insan kontrolüne karşı yükselen bir vampirin kehanetlerini doğrulamam. Caleb sigarasını kül tablasına vurarak dikkatini sigaranın yarısını çoktan geçmiş olduğu gerçeğine çekti. "Bu kadar mı? Onun bakışlarıyla yüzleşti. "Buraya bana bunu söylemek için mi geldin? Teklifin bu mu: Bir büyü yapacaksın ve biz vampirlerin tek yapması gereken top oynamak ve insanlar akıllarını başlarına alana kadar biraz daha dayanmak mı? Belki bir seksen yıl kadar daha beklemek?

Hayal kırıklığı ve umutsuzluk yüz ifadesini kapladı. "İşler o noktaya gelmeyecek.

Leila'ya doğru düzenli bir duman daha üfledi, kendi hayal kırıklığı ona rahat edebileceğinden daha ağır geliyordu. 'Söyle bana Leyla: takım arkadaşların planın hakkında ne düşünüyor? Nasıl

Sophia ablasının bebeğini öldürmesi hakkında ne hissediyor? *Jask* senin onun bebeğini öldürmen hakkında ne hissediyor? Çünkü bunun anlamı bu, değil mi? Ve işte gençliğinin değiştirici faktör olduğuna inanıyordu,' diye ekledi Caleb.

Leyla, "Bebeği değiştirici faktör," diye ısrar etti. Gözlerinde anlık bir hüznün parıltısı vardı. 'Sadece onun düşündüğü şekilde değil. Sophie hamile olmasaydı, bebeği tehlikede olmasaydı, serrynliği bana geri vermeyi asla kabul etmeyebilirdin. Ve sadece bir serryn tersine çevirme büyüsünü yapabilecek kadar güçlüdür Caleb: *doğuştan* bir serryn. Bu yüzden o bebeğin bize ikinci bir şans verdiğine inanıyorum.

"Yine de varoluşundan silmek isteyeceğiniz bir bebek.

Bakışları kısa bir süreliğine düştü. Onunla tekrar buluştuğunda bakışları parlıyordu. 'İsteyerek değil: *görev gereği*. Bize verilen sorumluluğun getirdiği bir şey bu. Burada kolay bir cevap yok. Mükemmel bir sonuç yok. Ama benim sorumluluğum bu savaşın olmasını ve bu süreçte binlerce, yüz binlerce insanın ölmesini engellemek.

'Tüm taşları tahtadan silip yeniden başlayarak mı? Bu bana hile yapmak gibi geliyor. Ve ben hile yapmam, Leila. Ne de asla pes ederim.'

'Bu hile yapmak ya da kabullenmek değil: en iyi elinizi oynamaktır.

'Sophia'nın işe yaramadığını söylediğinde onu seninle değiştirmem gibi mi? Zaten bana bir faydası olmazdı, değil mi? Kehaneti seninle başlattığıma göre ancak seninle sonlandırabilirim. Bu doğru değil mi?'

Gözleri onun ifşası karşısında belli belirsiz parladı ama bunu biliyor olmalıydı. Battaniyesini sıkıca kavradı.

"Buraya akıl oyunları oynamaya gelmedim Caleb. Geçen sefer bunu yeterince yaşadım. Ve kesinlikle o zamanki gibi zaman lüksümüz yok. Serryn bu alternatifi istemeyecektir. Sana, *bize* bu şansı vermek istemeyecektir. *Ben* istiyorum. Ama saat çoktan işliyor. Serrynliğimin bana geri dönmesine izin verme nedeninin bu olduğunu iddia edebilirsin, ama *ben* bunun Sophie'nin içindeki gencin ölmesine izin veremeyeceğin için olduğunu biliyorum.

Bunu engellemek. Çünkü sen bir canavar değilsin Caleb. Öyleydin. Biri gibi davrandın. Ama artık öyle biri değilsin. Sophie'ye şıringayı verdin çünkü sen masumları öldürmezsin. Hiç öldürmedin. Bu yüzden geçen sefer beni avucunun içine aldığında beni kırmaya o kadar kararlıydın.

'Bu yüzden mi buraya dönüp yine aynı kartı oynuyorsun Leyla? Burada masum olarak. Bunun sana zaman kazandıracağını mı umuyorsun? Arkadaşların arka planda her ne planları varsa uygulamaya koyarken beni oyalamayı mı? Ama artık masum olan sen değilsin, değil mi Leila? Eğer doğruyu söylüyorsan, tam teşekküllü bir cadılar kraliçesi olarak geri döndün.

Suçlama karşısında kaşlarını çatı. "*Sen* de kabul ettin. *Senin* rızan olmadan gerçekleşmezdi.

'Ve bu da o gece Jake'i kurtardığın için artık sana borçlu olmadığım anlamına geliyor. Ancak, ne yazık ki senin için, varsayılan olarak bu süreçte sadece bire iki almakla kalmadın, şimdi Sophia'nın Jake'e yaptığı şey için başının üzerinde paha biçilmez bir borç var.

Tedirginlikle parlayan gözleri kısıldı. "Onu sana geri vermeyi teklif etmeme rağmen mi?

Nefesini verirken umursamaz bir tavır takındı, kalbi umuttan bu kadar çabuk düştüğü için acıyordu. Ama böylesi daha iyiydi. İşe yarar bir teklifte bulunmuş olsaydı ortaya çıkacak karışıklıklar o anda ihtiyacı olan son şeydi.

Sigaradan arta kalanları kül tablasında söndürmeden önce son nefesini verdi. "Bana bir şey açıkla, Leyla. Öne eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı ve gözlerinin içine baktı. 'Zamanı tersine çevirmek, sonraki olayların artık yaşanmayacağı anlamına gelir. Bu da o olayları hatırlamayacağımız anlamına gelir. Peki, ilk seferde ne olduğuna dair hiçbir şey bilmiyorsak ikinci seferde ne yapacağımızı nasıl daha iyi bilebiliriz?

Gözlerinin ardında bir tereddüt vardı, ince manikürlü konuşmasının arasında gördüğü ilk tereddüttü bu.

Onu yakalamış olabileceği ihtimalinden duyduğu rahatsızlık onu olması gerekenden daha fazla sinirlendirmişti. Ona inanmak istemişti, sorun da buydu. Küçük kardeşini geri istemişti; ailesini geri almanın mümkün olduğuna inanmak istemişti.

'Bu yüzden her şeyi elde edene kadar sana dönmek istemedim,' dedi.

Kız tekrar tereddüt edince kalbi çarpmaya başladı.

'Anılarımızı korumamızın bir yolu var, Caleb. Sadece sen ve ben. Ama bunun gerçekleşmesi için ihtiyacım olan son nesneyi alacak zamanım olmadı. Durakladı. "Nerede olduğunu biliyorum.

"Hangisi tam olarak nerede?

Gözlerindeki umutsuzlukla ona bakmadan önce bakışlarını kaçırdı. "Doğu.

Gülümsedi. Elinde değildi. "Kane'in bölgesi mi? İhtiyacınız olan en son nesne, *tüm* bu büyü'nün herhangi bir geçerliliğe sahip olması için gerekli olan nesne Kane Malloy'un bölgesinde mi? Arkasına yaslanıp kollarını kavuştururken sertçe nefes verdi. "Bu gittikçe daha iyi oluyor.

"Bunun seni dışarı çekmek için bir yol olduğunu düşünüyorsan, değil," ısrar etti, battaniyesini kavrayan parmak eklemleri beyazlaşıyordu. İğne batmaya hazırdı. "Ama bu yüzden bir an önce oraya geri dönmem gerekiyor.

Neredeyse gülecekti, ama espri olsun diye değil. "Pardon, *ne* dedin?

'Senden benimle gelmeni istemiyorum Caleb; benimle gelmene ihtiyacım yok. Ama orada biraz desteğe ihtiyacım olacak. Belki bu konuda bana yardımcı olabilirsin diye düşündüm.

Tekrar öne doğru eğildi. "Daha iyi bir fikrim var: Bana *ne olduğunu* söyleyin, tam olarak *nerede* olduğunu söyleyin, ben de sizin için toplayayım.

Bakışları düştü. Tekrar ona bakmadan önceki iki saniye bir saat gibi gelmişti. Başına geleceklerden hoşlanmayacağını biliyordu. Kızın kendini hazırlama şeklinden bunu anlayabiliyordu. "Sadece serrynler görebilir. Ve sadece serrynler ona dokunabilir.

Sonunda yüksek sesle güldü. Kendini tutamadı. Ayağa kalktı. Kılıcını kaptı. Ondan uzaklaştı. Ondan uzaklaşmak *zorundaydı*.

İç çekişi ağırdı. "Kulağa nasıl geldiğini biliyorum...

Onunla yüzleşmek için döndü. "Gerçekten mi? *Ağzından çıkan kulağın duyuyor* mu senin? Bir *hafta* sonra bulabildiğin *en iyi* şey gerçekten bu mu?

Ve Jake'i fidiye için tutmaya *cüret* etmişti.

Kaşlarını çatarak gözlerini kararttı, gözleri savunmayla parlıyordu. "Gerçek bu.

'Ne kadar da *uygun* bir gerçek. Ama bunu da konuşmanızdaki diğer tüm kolaylıklara ekleyelim.

Alay etmesine rağmen, bakışları kararlılıkla onunkileri tuttu. 'Onu geri getirebilirim. Jake ve Alisha'yı geri getirebilirim. Yalan söylemiyorum.

Başka bir varlığı algılamakta hiç bu kadar yavaş olmamıştı ama sonunda Hade'in dışarıdaki koridordaki ayak seslerine, kapıyı hızla çalmasının tanıdık sesine odaklanabildi.

Hade eşiği geçti, sonuçlarla birlikte bir an önce oraya varmak için acele ettiğinden şüphesiz nefessiz kalmıştı.

Caleb ona başıyla onay verdi.

"Kan testi pozitif çıktı," diye doğruladı Hade. "O kesinlikle yine bir Serryn, Caleb.

Büyü işe yaramıştı. Tıpkı söylediği gibi.

Hade bunu anlaması için ona bir an verdi ve ekledi, 'Ve batı artık tamamen kordon altına alındı. Beklediğiniz kişiler dışında kimse içeri giremeyecek.

"Başka kimseden iz yok mu?

Hayır. Yalnız geldiğinden tamamen eminiz.

Caleb tekrar Leila'nın gözlerine baktı. Sessizce, *delici* bir şekilde, ona *ben sana söylemiştim* diyen gözlerle, tıpkı o çatı katında ilk kez karşılaştıklarında olduğu gibi. Jake'in güvende olduğunu anladığı anda onu tereddüt etmeden öldürmesi gereken bir zaman. Ya da onu Eşik'e götürmeli, orada yenmeli ve türünün çok ihtiyaç duyduğu, uzun zamandır beklenen lider olarak yükselip zaferlerini garantilemeliydi. Onun yaşamasına izin verme kararı, kendi türünden on binlerce kişinin hayatını riske atmıştı. Küresel etkileri olan bir karar. Sonuna kadar götürmediği takdirde *hâlâ* küresel etkileri olan bir karar.

Çünkü görünüşe göre kehanet durmadı. Pes etmedi. Geçen sefer Leila'yı öldürmeyi reddetmesine rağmen, onun da kendisini öldürmeyi reddetmesine rağmen, dönüp dolaşıp başa dönmüşlerdi. Ve şimdi bunu ilk ve son kez sona erdirmesi, daha fazla tereddüt etmeden ya da taviz vermeden onu denklemden çıkarması gerekiyordu.

Ama diğer iddiaları da doğruysa.

"Caleb," dedi Hade. "Seninle dışarıda konuşabilir miyim?"

Caleb dikkatini Leila'dan uzaklaştırdı. Bir şeyler yanlıştı; Hade'i gözlerindeki o bakışı bilmeyecek kadar iyi tanıyordu. Leila'nın duymasını istemediği bir şey olduğu açıktı.

Caleb ona tekrar baktı. 'Bir duş al. Isın. Gardırobumdan bir şeyler al. Dizleri sadece birkaç santim uzakta olacak şekilde ona doğru adım attı. Kızın çenesini kavradı ve doğrudan gözlerinin içine bakabilmek için başını kendisine doğru çevirdi. "Aptalca bir şey yapmamamı tavsiye ederim.

Gerçi öyle olsaydı daha kolay olurdu, öyle olsaydı kararını daha kolay verirdi. Ona fırsat ilmiğini bu kadar isteyerek vermesinin nedeninin kısmen bu olup olmadığını merak ediyordu.

Caleb, Hade'i takip etmeden önce ona önden gitmesini işaret etti.

Koridorun birkaç adım ötesinde Hade durdu. Endişeyle Caleb'in omzunun üzerinden açık kapıya doğru kısa ve endişeli bir bakış attı. "Feinith'in söyleyeceklerini duymam gerektiğini düşünüyorum," diye fısıldarken gözleri alışılmadık derecede ısrarcıydı.

BEŞİNCİ BÖLÜM

SONRA

"Jake öldü.

Niras olduğu yerde dondu kaldı, ön kapının kolunu kavradı, dehşet diğer tüm duyguları yok etti.

Caleb'in yeşil gözleri kızarmış ve kan çanağına dönmüştü. Gerginlik çenesinin gerginliğinden ve yumruklarından anlaşılıyordu. Yumrukları da yüzü ve giysileri kanlıydı.

Geri adım atarak onun koridora girmesine izin verdi ve ilerideki salona doğru ilerlemesini işaret etti.

Onu volta atarken buldu, sabit bakışları yerdeydi, kılıcı ve kını hâlâ sırtındaydı. Her zaman o kadar sakin, duygusal olarak o kadar kapalı ve kontrollüydü ki, öfkesinin sessizliği dehşet vericiydi.

"Nasıl?" diye sordu.

"Serryn kanı. Sıkıntılı bakışları onunkilerle buluştu. "Serryn kanı tarafından öldürüldü. Tıpkı Seth gibi.

Niras kanepenin arkasını kavradı ve dizleri ona başka bir seçenek bırakmadan önce kendini oturtmak için destek olarak kullandı.

Seth onlarca yıl önce öldürülmüş olmasına rağmen, bunu sanki sadece birkaç hafta geçmiş gibi net bir şekilde hatırlayabiliyordu. O zaman kapısına gelen Caleb çok farklı bir Caleb'di - daha genç, daha aceleci ve birçok yönden daha savunmasız bir Caleb, ağabeyi, yol göstericisi, kahramanı olmadan kaybolmuştu. Ta ki Feinith onu ele geçirene kadar. Nefretini körükleyen Feinith

ve öfke. Feinith bu kırılganlığı avlamıştı; ona yas tutması için bir şans bile vermemişti.

Ama şimdi Jake de mi?

Bu ihtimal onu ürpertti. Niras onun huzurunda ilk kez korku hissetti - kendisi için değil, onun için, Blackthorn için, herkes için.

Ama bir *Serryn*? *Orada, Blackthorn*'da? Duygularının ikilemi onu kelimelerle boğuşmak zorunda bıraktı.

Onu en son görmeye gelmesinin üzerinden birkaç gün geçmişti; on yıllardır ilk kez kapısının önünde belirmiş ve Tryan'ın sembolünü, yani bekleyen vampir liderini sormuştu. Bu sadece Yüksek Düzen - vampir kraliyeti - tarafından bilinen bir semboldü, özellikle de kehanet Tryan'ın bu soydan geleceğini belirttiği için. Daha sonra bu sembolün bilgisini hayatları pahasına korudular, tıpkı Tryan ortaya çıktığında onu da hayatları pahasına koruyacakları gibi. Serryn'in kısa süre sonra kaderinde olduğu gibi ortaya çıkmasını beklerlerdi. Ve bekleyen Tryan onu Eşik'e götürecek ve zaferle geri dönerek vampirleri insanlara karşı garantili zaferlerine götürecekti.

Bir Serryn'in on yıllar sonra yeniden ortaya çıkması, Caleb'in Armun'u sormasıyla aynı zamana denk gelmesi bir işaret olmalıydı. Kederinin, Caleb için duyduğu kalp acısının ortasında bile umudun yükseldiğini hissetti.

Eğer Caleb Serryn'e önce ulaşmazsa.

Adamın ellerindeki, giysilerindeki kana baktı. Eğer daha önce yapmadıysa.

"kimin kanı Caleb?"

Hatırlamakta zorlanıyormuş gibi kendine baktı. "Dördüncü tür. Buraya gelirken bazılarını rastladım.

Bunun için açıkça bedel ödediler.

"Karşılaşmalar artıyor," dedi ve kehanetle ilgili bir şeylerin döndüğüne dair şüphesine ağırlık .

Dudaklarının arasına bir sigara yerleştirdi. Tekrar volta atmadan önce alışılmadık bir şekilde titreyen elleriyle ucunu yaktı.

Teselli edilmek istemezdi. Onu bunu bilecek kadar iyi tanıyordu. Sempatı ya da şefkatten geri çekilmesi daha olasıydı,

Özellikle de fiziksel. Caleb yakınlaşmaktan kaçınırdı. Kontrolün tamamen kendisinde olmadığı ya da olamayacağı her şeyden kaçınırdı.

'Dışarıda dengeler bozulmuş durumda,' diye ekledi. 'Sembolü sormak için beni görmeye geldiğin o günden beri daha da huzursuzlaştı. Jake'i öldüren Serryn'i buldun mu Caleb? Onu öldürdün mü?

Vampirlerin umudunu öldürdü. Başını iki yana salladı. "Hayır.

Rahatlaması çok büyüktü ama kısa sürdü. Çünkü Jake'in ölümünden sorumlu olan serryn'i bulacaktı, bundan hiç şüphesi yoktu. Caleb Dehain Yüksek Düzen'in en ünlü serryn avcısıydı - ta ki canlı bir serryn'e ihtiyaçları olduğunu keşfedene kadar. O zaman bile onu dizginlemek zor olmuştu.

"Otur," dedi, elini yanındaki koltuğa bastırarak. "*Lütfen*.

Ama sanki onu duymamış gibiydi, çünkü gözleri korkunç bir kararlılıkla onunkilere kilitlenmişti. 'Onu geri getirmek istiyorum, Niras. Jake'i geri getirmenin bir yolu olmalı. Onu kaybetmeyeceğim. Onu da kaybetmeyeceğim.

Ve *bu* yüzden oradaydı.

Ya da belki de başka nereye gideceğini bilmediği için.

"Caleb, eğer gittiyse...

Gözleri parladı, vücudu aynı anda doksan derece dönerek onunla tam karşı karşıya geldi. 'Sihir var. Lanet olası karanlıktan daha karanlık bir sihir ve bunun ne içerdiği, neye mal olacağı ya da bunu gerçekleştirmek için nelerden vazgeçmem gerektiği umurunda değil ama küçük kardeşimi geri getireceğim. Gözünün kenarından akan bir damla yaşı hızlıca sildi ve bu görüntü kadının boğazının neden oldu. "Bunu nasıl yapabileceğimi biliyorsan ya da bilen biri varsa, bana söylemeni istiyorum.

"Caleb, lütfen ," dedi daha sert bir sesle.

"Ayakta durmayı tercih ederim.

Ses tonunu yumuşattı. "Biraz dinlenmen gerek.

Onu teselli etmeye, sakinleştirmeye çalışmanın yanı sıra, o yerden ayrılmamasını da sağlamak zorundaydı. Şimdiye kadar tanıdığı en etkili, ölümcül ve becerikli serryn avcısı olan Caleb Dehain'in bu haldeyken vampirlerin umutsuzca canlı olarak ihtiyaç duyduğu tek serryn'in üzerine salınmamasını sağlamalıydı.

'Jake yanlış bir şey yapmadı, Niras. Hayatım boyunca onu aptalca ve aceleci kararlarından korudum ve bir kez olsun bu de bağlı değildi.

"Onu bulan sen miydin?"

Seth'i bulduğu gibi. O günden sonra on yıllar boyunca gözlerinin ardında dehşet yaşamıştı. Birçok açıdan hâlâ da yaşıyorlardı. Bunun kanıtı, o anda gözlerinin önünden döküldüğünü görmektir.

Başını iki yana salladı. "Feinith. Onu Feinith buldu."

Feinith.

'Onun bu işle bir ilgisi var,' dedi. "Yaptığını biliyorum. Adamın şüphesi midesini bulandırdı.

Adam sigarayı dudaklarına götürüp çok kısa bir nefes çekerken, kadın adamın elindeki titremeyi şimdi daha iyi anlıyordu.

"Neden söylüyorsun?" diye sordu.

"Çünkü beni geri istiyor. Ya da onun işine en çok yarayacak versiyonumu. Gözlerini yere, görünmez, dipsiz bir çukura dikti.

Ama ödüllü Serryn avcısını geri almak için Jake'e tuzak kurmak? Feinith çıldırması olmalı.

Bekleyen Tryan'ın kim olduğunu zaten bilmediği sürece - o zaman Serryn'in izini sürme konusundaki çaresizliği mantıklı olurdu. Çünkü kimse kehanetin gerçekleşmesini Feinith kadar istemiyordu.

'Feinith seçilmiş olanın kim olduğunu biliyor mu Caleb? Armun'u sana gösteren o muydu? Dehşet elini daha da sıkılaştırdı. "*Feinith* seçilmiş kişi mi?"

Çünkü bu, Caleb dışında kimsenin Serryn'in peşinden gitme riskini almamasını çok mantıklı kılıyordu: başarısı garantiydi. Ama *Feinith*... kehanet edilen liderleri? O bir zehirdi. Her zaman öyleydi. Serrynlerin kendisinden bile daha zehirliydi. Vampirleri zafere götürmesi, kendi güç ve kontrol arzusundan başka bir şeyle sıırıslık olmuyacaktı. Bu onların durumunu iyileştirmekle ilgili olmayacaktı - bu *onun* kişisel üstünlüğüyle ilgili olacaktı.

Caleb'in kısa kahkahası kısık. Neredeyse çılgınca. Ama gözlerinde çılgınca bir şey yoktu. Kınını çözüp kılıcıyla birlikte yere bıraktıktan sonra tişörtünü başının üzerine kaldırışında da çılgınca bir şey yoktu.

Adam ona sırtını döndüğünde, kadın nefes almayı bıraktı. Kendini ayağa kaldırmak için hiç bu kadar çaba harcamamıştı. Tökezleyerek ilerledi. Sanki gerçek olup olmadığını hissetmek istermiş gibi parmaklarını adamın sırtına, oradaki dövmenin üzerine koydu.

Birkaç adım geri attı. "Anlamıyorum," diye mırıldandı kendi kendine. Kırmızı bir ringa balığı ya da yem olmalı.

Onunla yüzleşmek için döndü ve bunu yaparken tişörtünü geri çekti. 'Ben Yüksek Düzen'in soyundan geliyorum. Ben, Seth ve Jake. Sigarasını tekrar dudaklarının arasına yerleştirdi. "Annemiz ölmeden önce Seth'e anlattı. Yüksek Tarikat'tan ayrılmış, o zamanlar bile, yönetmeliklerden çok önce, uygulamalarından ve tutumlarından utanmış. Ama bu onun Yüksek Tarikat'tan başka birine aşık olmasını engellemedi. Adam onun gerçek soyunu bilmiyordu. Ve sahip oldukları üç oğul üzerinde hak iddia etmesinden korktuğu için bunu ona açıklamaya hiç niyeti yoktu. Bunun yerine, onun kirli sırrı olarak kaldı, onun kirli sırrı gibi muamele gördü, özellikle de kendisinden biri olduğunu düşündüğü biriyle nişanlandığında.

Tıpkı Feinith'in Caleb'e yaptığı gibi.

Niras onun gözlerini aradı. Orada yalan yoktu. Yanılsama yoktu. Ve ondan şüphe etmek için hiçbir *zaman* bir nedeni olmamıştı.

Koltuğuna gömüldü. Titrek elleriyle kolçakları kavradı. Yüksek Düzen'in en iyi serry'n avcısı, avlamakla ün saldı, cadılar aracılığıyla kendi türünü üstünlüğe taşıyacak olan kişiydi. Her şey çok anlamlıydı.

Caleb Dehain: Daha önce hiç bu kadar mükemmel bir lider olmamıştı. Ne de daha hasarlı biri.

"Feinith sen olduğunu biliyor, değil mi? Niras söyledi.

Ve Yüksek Düzen'e *hiçbir* şey söylememişti. Kendini düşünüyordu. *Her zaman* kendisi için olmuştu. Ve kontrolü tamamen elinde tutabilecekken neden hepsini dahil etsin ki? İhtiyacı olan her şeye sahipti - neredeyse.

"Bu yüzden Jake'e tuzak kurduğunu düşünüyorsun," diye ekledi Niras. "Evet.

Niras sandalyesinin arkasına yığılırken elini ağzına götürdü, çok sayıda düşünce merkez sahne için savaşıyordu.

'Serryn *seni* tanıyor mu Caleb? Bu yüzden mi Jake için geldi?'

Yüksek Düzen'e söylemek zorunda kalacaktı. Başka seçeneği yoktu. Uygulamalarına katılsın ya da katılmasın, onu korumak zorundaydı. Onu Blackthorn'dan çıkarmak zorundaydı - *hızlıca*. Bir plan yapmaları gerekiyordu.

"O benim kim olduğumu çok iyi biliyor," dedi. "Ben de onun gibi.

Kalbi biraz daha sert çarpmaya başladı. "Onu çoktan aldın mı? Kesik kesik bir duman çıkardı. "Hayır.

Midesinin çukurunda huzursuzluk sıkıştı. Gözlerinin ardında daha fazlası vardı, söylemediği şeyler. Artan dördüncü tür aktivitesi kesinlikle bir şey ifade ediyordu ve içgüdüleri ona bu ikisinin bağlantılı olduğunu söylüyordu. "Caleb, bana söylemediğin şey ne?

"Ona sahiptim.

Kalbi küt atmaya başladı.

"Ve süreci başlattım. Kehaneti başlattım. Durakladı. Bakışları yere düştü. Tekrar ona baktı, yeşil gözleri ciddiyetle doluydu. "Ama tamamlamadım. Onu ben öldürmedim. Onu Eşik'e götürmedim. Bu yüzden boyutta bir bölünme var.

Niras onun ne dediğini zar zor anlayabiliyordu. "Senden kaçtı mı?

İmkansız. Hiçbir Serryn Caleb Dehain'den kaçamadı.

"*Nasıl?*" "Gitmesine izin verdim.

Sessizlik ölü bir ağırlık gibi çöktü. Nefes alacak oksijen kalmamıştı. Kafası sorularla öylesine bulanıktı ki nereden başlayacağını bile bilmiyordu.

"*İzin* vermek mi?" diye sorabildi sadece.

Kaçırdığı bakışları göğsündeki gerginliği yatıştırmak için hiçbir şey yapmadı. Her zaman çok açık sözlü, çok dobraydı.

"*Neden?*" diye sordu, neredeyse fısıltıyla.

"Çünkü kehanete, onu öldürmek zorunda kalmama bir alternatif olduğunu söyledi; savaşı kışkırtmaktan sorumlu olmam gerekmediğini söyledi.

"Bunu istemiyor musun?

"Hayır." Asık suratlı yeşil gözleri onunkilerle buluştu ve bunu söylerken keder sızdırıyordu. Kadın koltuğunun kenarına geri döndü. "Caleb, neden olmasın?

Sonunda oturdu. Onun bakışlarıyla buluşmadan önce birkaç dakika daha yere baktı. "Çünkü ne olacağımı gördüm, Niras. Geleceği gördüm. Bunu haftalar boyunca kâbuslarımda gördüm. O sembolü orada gördüm. Ne anlama geldiğini bilmiyordum ama bana nasıl hissettirdiğini biliyordum. Ve bu his karanlık, yalnız ve boştu. Kehanet bana beni ne hale getireceğini gösterdi. Başını iki yana salladı. "Ve ben bunu istemiyorum.

Elini ağzının üzerinde ovuşturdu. Parmaklarını inceledi ve hâlâ üzerlerine bulaşmış olan kanı hissetti.

"Birkaç gün önce güneyde, sıralardan birinde bir envoi'nin tabanını buldum," diye ekledi. 'Kehanetin orada da gerçekleştiğini gördüm, tüm ayrıntılarıyla, tıpkı kâbuslarımda olduğu gibi. Lider bir kahraman değil Niras, bize anlatılan peri masallarındaki gibi değil. Ve *beni* seçti. O zamandan beri mühendislik yapıyor. Beni seçti çünkü neler yapabileceğimi biliyor. Neler yapabileceğimi biliyorum. Yıllar önce Seth'i bu yüzden öldürdü. Şimdi de Jake'i bu yüzden öldürdü. Ama ona istediğini vermeyeceğim. Şimdi olmaz. Jake'ten sonra olmaz. Bana kalırsa kehanet kendini .

Sandalyesinden hızla kalkıp onun yanına oturdu. Onun elini tuttu. "Hayır," dedi kararlılıkla. 'Gelecek senin, senin kontrolün altında.

"Jake'i korumak gibi mi?

Parlak gözleri yine yüreğini burktu. "Kendini sorumlu tutuyorsun," dedi. "Ben sorumluyum.

'Serryn sorumlu. Gitmesine izin vermiş olabilirsin, ama o Jake'in peşinden gelmeyi seçti.'

"O değildi. Gitmesine izin verdiğim kişi değildi - kız kardeşiydi.' İki kardeş serryn mi? Serryn'ler yeterince nadirdi, ama *iki tane*?

"Caleb, bu mümkün değil...

Gözleri tekrar onunkilerle buluştuğunda, arkalarındaki yerçekimi kalbinin bir insan hızında atmasına neden oldu.

"Serrynity'sini kaybetmişse öyledir. Gitmesine izin vermeden önce, aldım.

Onun serrynliğini aldı... türünün en büyük umudunu çöpe attı. Hiçbir anlamı yoktu. Hiçbiri mantıklı değildi.

Daha da endişe verici olan, ihtiyatlı bir şekilde onun adını açıklamamasıydı.

"mı? Bir Serryn'i alamazsın...'

Ama bakışlarının ardındaki ısrarlı kararlılık yepyeni bir dehşeti beraberinde getirdi. Onun her santimini tüketen bir dehşet. Onun için iğrenç bir dehşet. Sonradan hepsi için ne anlama gelebileceğine dair dehşet.

Çünkü şimdi keder ve öfkesi *mükemmel* bir anlam kazanıyordu.

"Bana aşık oldu," dedi. 'Ve ben bunu tamamlamayı seçtim. Kehanet için onu etkisiz hale getirmeyi seçtim.

"İstemediğin için mi?

Çünkü benim de ona karşı hislerim vardı. Onu öldüremedim, Niras. Denedim. Yapabileceğime kendimi ikna ettim. Tüm süreci bu yüzden başlattım. Ama sonra...' Uzaklara bakarken başını hafifçe salladı, gözleri uzaklara dalmıştı.

Korku boğazını sıktı. Gerçekten de güçlü bir Serryn. Caleb Dehain'i kandırıp kaçacak kadar güçlü. Ve bu süreçte şanslarını mahvetmişti.

Suçluluk duygusunun onu ezmesine şaşmamalı.

"Hayır," dedi. 'Ona karşı bir şeyler hissettiğini *düşünmeni* sağladı Caleb. Belki bir aşk büyüsü. Öyle olmalı. Belki de bir ritüel. Bir şekilde kararlarını etkiledi. Tryan'ın bir Serryn'e karşı bir şeyler hissetmesi imkansız.

Bakışları tekrar onunkilere kaydı. 'Ve bir Serryn'in Tryan'a karşı bir şeyler hissetmesi imkânsız mı? Ama o hissetti. Bana aşık olmasaydı serrynliğini asla kaybedemezdi. Bana karşı hisleri gerçek olmasaydı kız kardeşi de bir serryn olamazdı. Jake ölmezdi. Onu *öldürdüm* çünkü gitmesine izin verdim. Çünkü zayıf ve kavgacıyım. Ve onu kaybetmek istemediğim için.'

Niras onun titreyen elini daha sıkı kavradı. 'Caleb, beni dinlemen gerek. Bu senin hatan *değil*. Tryan'ın kaderindeki serryn en güçlü serryn'dir. Nasıl yalan söylediklerini, aldattıklarını ve manipüle ettiklerini hepiniz biliyorsunuz. Bu yeteneklere on kat daha fazla sahip olmalıydı. Onlar en büyük düzenbazlardır. Ve onu Eşik'e götürmene elinden geldiğince engel olurdu. Bahsettiği alternatif bir yalan. Başka bir alternatif yok. Açıkça görölüyor ki

Bunu istemediğinizi biliyordu ya da sezdi ve bunu kendi lehine kullandı. Yaptıkları şey bu - ve seçilmiş Serryn diğerlerinden daha fazla. Bunu sen de biliyorsun. Senin pençelerinden kurtulmak için her şeyi *yapardı*; bunun olmasını engellemek için - sana aşık olmuş olsa bile.

'Ve beni öldürmek mi? Beni öldürmek için her fırsatı değerlendirmez miydi? Niras kaşlarını çattı, bu soru karşısında kafası karışmıştı.

"Çünkü bunu yapma şansı vardı," diye açıkladı. Ama yapmamayı seçti. Serrynliğini çoktan kaybettiğine inanıyordu, öyle ki onu Eşik'e kadar kanını akıtırken benim de onun son kanını içmemi planlıyordu. Bu beni öldürebilirdi. Benim hakkımda ne hissettiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Buna asla inanmazdım. Ona neredeyse üç gün boyunca işkence ettim, Niras. Onu esir tuttum. Onu baştan çıkardım, zorladım, tehdit ettim. Ve o her şeyi bitirebilirdi. Ama o beni durdurdu. , bana olan güvenini kanıtlamak için kız kardeşini tehlikeye attı.

"Onda bir tane olduğunu
biliyor muydun?" "Evet.

Niras sonuçlarını düşünerek ellerini yüzüne sürdü. Sonunda tekrar ona baktı. "Caleb, kehaneti biriyle başlattığın bir başkasına aktarılamayacağını biliyor muydun?

Onun gözlerinden bilmediğini görebiliyordu. Bilmiyordu. Nasıl bilebilirdi ki? Bir haftadan daha kısa bir süre önce Armun'un ne olduğunu bile bilmiyordu.

Onun ne demek istediğini anladığını görebiliyordu.

"Beni kurtardı," dedi, sanki bunu yüksek sesle duymaya ihtiyacı varmış gibi.

"Hayır," dedi Niras yumuşak bir sesle. 'O senin Tryan olma şansını elinden aldı. Ama her şey bitmedi. Bitmekten çok uzak. Anlamıyor musun? Senin *onu* Eşik'e götürmen gerekiyordu; onun seni götürmesine gerek yoktu.

Saniyeler sonra tekrar ayağa kalktı, göğsünden çıkan öfke dolu hırıltıyla sandalyenin kolunu tuttu. Eğer ona bu kadar saygı duymasaydı, hiç şüphesi yoktu ki odadaki mobilyalar parçalanacaktı. Onun yerine yine volta atmaya başladı, parmakları neredeyse saçlarını başından ayıracaktı. Kılıcını ve kınını yerden kaldırdı.

Adamın kendisini asla geçmeyeceğini bilerek, *umarak* kapıya doğru yöneldi. Onu her zamankinden daha fazla tutmaya ihtiyacı vardı.

bunu çözene kadar içeride tutuldu.

"Caleb, gitmene izin veremem. Artık senden kurtulduğuna göre, Tryan olmanı göre, çok daha kötü bir şey planlıyor olacak. Sadece ölüm onun için asla yeterli olmazdı. Uzun vadeli oynuyordu. Çok büyük bir tehlikede olabilirsin. Seni buradan götürmeliyiz.'

Hiçbir yere gitmiyorum. Yapacağım şey Jake'i geri getirmek. Çünkü her şeyin bir yolu var. Her şeyde bir boşluk. Dışarıda bir yerde birileri bir şeyler biliyor," dedi, kınını göğsüne geri takarken. "Bunun gerçekleşmesi için bir yol bulacağım.

"Caleb, senin kimliğini biliyor. Yetkililerle silahlı olarak buraya geri gelebilir. Serryn Birliği'yle bile. Yüksek Düzen'in yardımını almalıyız. Yaptıkları her şeye katılmayabilirim ama kehanete inanıyorum ve sen çok değerlisin Caleb. Çok çok değerlisin. Seni onlara götürmeliyim. Korunmaya, desteğe, katkıya ihtiyacın var...'

"Onlardan her şeye ihtiyacım var.

Aceleyle yanına geldi. "Lütfen," diye ısrar etti, onun kolunu tutarak. "Lütfen birkaç dakika daha otur. Onun bakışlarını yakaladığında tekrar yalvardı, "Lütfen.

Birkaç dakika öylece durdu ama sonunda, isteksizce de olsa, hiç şüphesiz sadece nezaketen kadının istediğini yaptı. Dirseklerini dizlerine dayadı, başını ellerinin arasına aldı. "Onun nerede olduğunu biliyordum, Niras. Jake'i öldürmeden önce kız kardeşinin nerede olduğunu biliyordum. Nerede olduğunu biliyordum ve onu orada bıraktım.

Çenesini kavradı ve onu kendisine bakmaya zorladı. Ona zaten kendine yaptığı işkenceden daha fazla işkence etmek istemiyordu. 'Olan oldu. Şimdi önemli olan ondan ne olacağı. Serryn olsun ya da olmasın, o cadı davasında kararlı olmaya devam edecek. Stratejini değiştirmelisin - *şimdi*. Sen hala bizim liderimizsin Caleb, hoşuna gitsin ya da gitmesin. Tryan ya da değil, sana *ihtiyacımız var*. Tek umudumuz sensin. Jake için bir şey yapmak istiyor musun? O zaman kaderini gerçekleştir. Türemüzün kaderini yerine getir. Bunu tersine çevirebilecek biri varsa, o da *sensin*.

BÖLÜM ALTI

ŞİMDİ

Feinith topuklarını cilalı döşemelere vurarak salonda volta atıyordu.

Caleb içeride Serryn'le her ne yapıyorsa, acele . Onunla birlikte salonda kalan iki muhafızdan bilgi talep etmek anlamsızdı Ama Hade geldiğinde, koridorda gözden kaybolmadan önce yakalamıştı. Stoacı, sessiz, şiddetle sadık Hade - kan testinin sonucunu kendisine açıklaması için onu ikna edememiş olsa da en azından dikkatini çekmeyi başarmıştı.

Hiç mantıklı gelmiyordu. Leila onu kaybetmişti - bunu kendi gözleriyle görmüştü. Tıpkı kız kardeşine geçtiğine dair kanıtları kendi gözleriyle gördüğü gibi. Bir ailede *asla* iki Serryn kardeş olmazdı ama o buradaydı.

Ve eğer Leila Sophia'yla temas kurmuş olsaydı, eğer bu mümkün olsaydı, tuzaktan haberdar olabilirdi. Caleb'a Jake'in ölümünü ayarladığını söyleyebilirdi. Ve eğer Caleb buna inanırsa, onu öldürmekle kalmaz, paramparça ederdi.

şeyi berbat etmişti. Avı asla kışkırtmamalıydı.

Ama Leila ona anlatmış olsa bile, hepsinin yalan olduğuna itiraz edebilirdi. Caleb'i ikna edebilirdi. Onu her zaman ikna etmeyi başarmıştı - eninde sonunda. Onu çok iyi, çok yakından tanıyordu ve her seferinde gerçeği kendi lehine çevirebiliyordu. Şimdi Jake ölmüştü, Caleb savunmasızdı. Ve Caleb , esnekti.

Feinith, uyumlanmış vampir kulakları birkaç dakika sonra koridorda Hade'in sesini duyunca durdu.

Caleb ortaya çıkıp muhafızlara geldiği yöne doğru gitmelerini işaret ettiğinde kalbi çırpındı, hiç şüphesiz Hade'e katılacaktı ama o ortaya çıkmadı.

Hâlâ hayattaydı. Serryn -eğer içgüdüleri onun hakkında haklıysa- aşığında hâlâ hayattaydı.

Feinith, Caleb ona doğru bir bakış bile atmadan bara ulaşip kılıcını barın üzerine yerleştirdiğinde dikkatli bakışlarını tekrar Caleb'in üzerinde topladı. Tezgâhın altından bir bardak ve bir şişe viski aldı, bardağı yarıya kadar doldurdu ve içindikileri bir dikişte devirdi. Kollarını tezgâha dayayarak dudaklarındaki viski izlerini yaladı ve bakışlarını yere indirdi.

Feinith'in kalbi geçen saniyeler içinde çarparken, onun ne bilebileceğine dair herhangi bir işaret aradı. Kalkak ona ne söylemiş olabilirdi? Onun varlığında nadiren huzursuzluk hissetmişti, karanlığını tamamen serbest bıraktığını gördüğü zamanlarda bile. Neler yapabileceğini ilk elden görmüştü. Dürttüğü, dürttüğü ve zevk aldığı bir yetenek. Ama suçluluk duygusu kendi dehşetini de beraberinde getiriyordu, özellikle de ona karşı işlenen suçlar söz konusu olduğunda.

Caleb kendine bir yarım bardak daha doldurdu, ama bu sefer bir tane de onun için doldurdu. Kadının da kendisine katılmasını işaret etmek için bardağı barın diğer tarafına doğru kaydırды.

"O bir Serryn mi? Feinith yine de olduğu yere çakılıp kalırken sordu.

Çünkü bilmesi gerekiyordu. Bilmek zorundaydı.

"Öyle," diye onayladı.

Sevinmesi gerekirdi. Onayı almak Caleb'in Tryan olmasının an meselesi olduğu anlamına geliyordu. İçten içe bunun bu kadar basit olmayacağını biliyordu. Sophia olsaydı, belki de öyle olurdu - tam da istediği gibi. Bunu görmek için her şeyi yapmıştı. Onu karanlık yola geri döndürmek için her şeyi yapmıştı. Ama *bu*, bu *Leila*... güçlüydü, şimdiye kadar karşılaştıkları tüm serrynlerden daha güçlüydü. Kanıtı o gece Caleb'dan kaçmasıydı. Kanıtı şu anda hâlâ hayatta olmasıydı.

Bunun en büyük kanıtı, oraya geri dönme cüretini göstermiş olmasıydı.

Kaltak bir şeylerin peşindeydi. Bunu onun gözlerinde görmüştü: Serryn onun ne yaptığını biliyordu. Kadının ona bakışı Feinith'e serryn'in gerçekten de her şeyi bildiğini söylemişti ama yine de hiçbir şey söylememişti. Ve görünüşe göre bu böyle devam etmişti. O tehlikeli bir rakipti. Leila'nın kendini kontrol etmesi onu son derece *ölümcül* bir rakip haline getirmişti. Bu kişisel bir meseleydi.

Feinith muhafızın sehpanın üzerine bıraktığı kılıca baktı. Serryn'in yanında getirmeye cesaret ettiği kılıç. Feinith'in ihtiyacı olan tek cephane buydu.

Çünkü Caleb'i hafife alıyor olabilirdi. Bazen Caleb'i okumak onun için bile çok zor oluyordu, duyguları kilit altında çok güvenli bir şekilde saklanmıştı. Her şeye rağmen kaderini gerçekleştirmeye karar vermiş olabilirdi. Belki de yeterince karanlığı serbest bırakmıştı ve o sadece Serryn'le oynuyordu. Leila'nın onun üzerinde bir etkisi olduğunu varsayamazdı. Şimdi olmazdı. Jake'ten sonra olmaz. Caleb onun soyunu asla affetmezdi, *asla*. Jake onun hayatıydı, dünyasıydı. Jake onun gerçekten ama *gerçekten* önemsedığı tek şeydi. Onu bu şekilde bulmak pek çok kapanmamış yarayı açabilirdi. Pek çok kâbusu yeniden ön plana çıkarabilirdi.

İlk yıllarda bu kabusların yan etkilerinin çoğunu görmüştü. Caleb'in uykusunda ağlayışını dinlemişti. Bilinçaltı istemeden de olsa çok şey açığa çıkardığı için öğrenebileceği her şeyi öğrenmişti. Bunu, Caleb'in ruhunun derinliklerine inmek ve onu olmasını istediği şekle sokmak için kullanabileceği yol ve yöntemlerle kendini donatmak için kullanmıştı.

Ününü kazanması yıllar almıştı ama kısa sürede cadılar arasında bir söylenti yayılmıştı: yeşil gözlü vampirin, türünün en güçlülerini alt edip öldürebileceği konuşuluyordu. Söylentilere göre vampir, onların kaçınılmaz cazibesine karşı bağışıklık kazanmıştı. Onları öldürür öldürmez yatağa atacak bir avcı. Sonuç olarak, serrynler ona çekilmişti. Nihai meydan okuma haline gelmişti, yani birçok kişi onu yatağına almaya cesaret etmişti, sonunda onu yenebilecek kişi olabileceklerini düşünüyorlardı. Ah, serryn'lerin huzurunda geçirdiği saatler boyunca aldığı zevk.

Başarısız olmak... Şu anda ihtiyacı olan şey buydu. Onun bu çatı altında Serryn'e işkence ettiğini ve onu öldürdüğünü görmeye ihtiyacı vardı. Onun kanını kurutmasını ve bu süreçte onu Eşik'e götürüp zaferle dönmesini görmeye ihtiyacı vardı.

Her şey, onlarca yıl ve onlarca yıl süren çalışma, tam da o ana yol açmıştı - ve başarısız olamazdı.

"Neler oluyor Caleb? Onu aşağıda yalnız bırakmadığını düşünürsek, hala hayatta olduğunu varsayabilir miyim?"

Çünkü bir zamanlar onun planlarının tam olarak ne olduğunu biliyordu. Birlikte tartıştıkları zamanlar. Birlikte plan yaparlardı.

Şimdi sessizdi.

Kapalı.

Bardağı tekrar bardağın üzerine koymadan önce bir yudum geri devirdi. Bakışları kısacıktı ama yeterince teyit ediciydi.

Ona doğru bir adım attı. "Onun tekrar bir Serryn olması nasıl mümkün olabilir?"

"Önemli olan tek şey onun olması.

Biliyor muydun? Bu geceden önce mi? Bu yüzden mi harekete geçmekte bu kadar tereddüt ettiniz? Onu *bekliyordun*, değil mi? Ama neden bu kadar zaman harcadın? Sen tanıdığımız en iyi avcısın. Madem onun yine bir Serryn olduğunu biliyordun, *neden* gidip onu bulmadın?"

Ama sinir bozucu bir şekilde sessizliğini geri kazandığında, kanıtların kendi adına konuşmasına izin verecekti. Eğer Serryn ona bir şey söylemişse, kafasındaki tüm şüpheleri hemen yok edecekti. Kaltak oyun oynamak istiyorsa, oynardı.

Feinith sehpaye doğru bir adım attı. Kılıcı eline aldı. Kılıcı Caleb'inkinin yanına, barın üzerine, tam önüne götürdü.

Bu kılıcın ne olduğunu biliyor musun Caleb? Çünkü biliyorum. Çünkü kılıcın üzerindeki o eski yazının ne anlama geldiğini biliyorum. Bu vampirce.'

Yüksek Dereceli bir vampir olarak orijinal dili çok iyi bildiğini bildiği için bakışları onunkilere kaydı.

'Tek bir amaç için tasarlandı,' dedi. "Tryan'ı öldürmek için.

Şimdi tüm dikkatini ona vermişti.

'Türümüzün hainleri tarafından yapıldı,' diye devam etti. 'Bir grup kehanet karşıtı düzenbaz. Kehanetin varlığını asla doğrulamamak için yemin edenler ve bunu yaparak asla gerçekleşmemesini sağlamak için ellerinden geleni yapanlar. Bu kılıç kehanete sonsuza dek son vermek için yapıldı. Tryan öldürülürse, armağan gelecek nesillerde gerçekleşmek üzere soydan soya aktarılabilir. Ama Tryan *bu* kılıçla öldürülürse,' dedi ince bakımlı işaret parmağını kılıcın ağzından birkaç santim uzağa sokarak, 'kehanet de onlarla birlikte ölür. Sekiz tane yapılacağı söyleniyordu, dünyanın her köşesine ikişer tane yerleştirilecekti, her biri kılıcın sembolünü sırtında taşıyacak olan bir soydan birine verilecekti. Davanın şerifleri.'

Kaşları alçalırken parlak gözleri orman yeşiline dönüştü. "Usta vampirler," dedi, kadının iddia ettiği şeyi anladığını teyit ederek.

"Kesinlikle. Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, Yüksek Düzen'in bile kurallarının dışında kalarak *her zaman* kendi liglerinde yer aldılar. Hiçbir zaman üstünlük istemediler. Asla savaş istemediler.

Adamın dikkati dalgın bir şekilde kılıca dönerken kadın barın arkasına geçerek adamın yanında durdu.

'Ya Leila o kılıcı Serryn Birliği'nden aldı ve böylece senin varlığını çoktan ifşa etti,' diye ekledi, 'ya da ona bu görevi vermek isteyen usta bir vampirle temas halindeydi. Ve burada, Blackthorn'da olduğunu düşünürsek, o kılıcın Kane Malloy'a ait olduğuna bahse girerim. Bundan eminim Caleb. Onun olmaması için çok fazla tesadüf var. Sana ulaşamadığı yerlerde onu kullanıyor: bu kapılardan geçmek, sana yaklaşmak için. O Serryn sürtüğüne kirli işlerini yaptırıyor. Seni öldürmek için burada Caleb ve hazır olana kadar seninle oynayacak.

Bardağını yeniden doldurdu, onun iddiasını reddetmesi olarak algılanabilecek bu durum kızın görmezden gelemediği bir öfke kıvılcımına neden oldu.

"Çok güçlü," diye ısrar etti. 'Bunu hissedebiliyorum. Senin de hissettiğini biliyorum.

Geçen seferkinden daha güçlü.'

"İçtiğim diğer serryenlerden daha etkili mi? Ağzındaki lokmayı geri devirdi. "Hatırladığım kadarıyla onlarla gayet iyi başa çıktım.

"Gitmesine izin vermen dışında. O seni kandırdı. Seni kandırdı. Seni baştan çıkardı ve yanlış yönlendirdi. Onların neler herkesten daha iyi biliyorsun, ama sefer sen kandın. Kanını zehirleyemeyebilir Caleb, buna karşı bağışıklığın olabilir ama yine de zihnini zehirlemeye çalışabilir. Bir kez derinin altına girdi. Bunun tekrar olmasına izin veremezsin. Elini göğsünde gezdirdi, gömleğinin kumaşını avucunun içinde sıkı. "Çok geç olmadan buna bir son vermelisin.

Kılıca uzandı ve elini haşlayınca irkildi. Kılıcı anında bıraktı. Çatık kaşları derindi, gözlerinin arkasında parlayan karanlığa tanık olmak tatmin ediciydi.

"Sana söyledim," dedi elini onun omzuna koyarak. 'Büyü ile yüklü. Sana zarar vermeye niyetli bir büyü. Tereddüt etmeyi göze alamazsın, Caleb. Dışarıda kıyamet kopuyor. Artık muhafızlar da sızdı, yetkililer her yerde olacak. Zaman geçiyor. Kaleniz etrafınızda parçalanıyor. Yakında seçim yapmak için zamanın olmayacak. Daha fazla erteleyemezsiniz. Zamanımız *geldi*. Serryn sende. Oraya git, o süttüğün kanını kurut ve onu Eşik'te yen. Statünü talep et. Tryan ol. Bizi zafere götür. Buna bir son ver. Türünü kurtar.'

Yüzünü ona döndü. Onun bakışlarının yoğunluğu altında nefesini tuttu. Serryn'le oynadığı kadar onunla da oynuyor olabileceğine dair ipuçları arayan bir bakıştı bu. Kendini koruma duygusu onu kaçmaya hazırladı. Ama nereye kaçacaktı? Bütün bina kilit altındaydı. Dışarıda asla hayatta kalamazdı.

Caleb parmaklarını yanağından aşağıya ve çenesinden geçirip boynunu tutarak alışılmadık derecede nazik bir hareket yapınca midesi bulandı. "Şu andan itibaren dairede kal.

"Seni onunla yalnız bırakmayacağım," dedi kararlı bir şekilde, bu ihtimal damarlarındaki kıskançlık ateşini alevlendirmişti.

"Onunla başa çıkabilirim.

Onunla olan geçmişine dayanarak mı? Gitmesine izin verdiğin gerçeği mi? Jake'in artık ölü olduğu gerçeği...'

Adamın parmaklarının sertleşip etine bastırıldığını hissettiğinde, son cümlelerin bir hata olduğunu anladı. Ama bir yandan da mazoşist bir yanı, Leila'nın gerçekten de ona gerçeği açıklayıp açıklamadığını, Leila'nın da onunla vakit geçirip geçirmediğini, intikam planları yapıp yapmadığını bilmek istiyordu, buna *ihtiyacı vardı*. Ve daha da büyük bir sadist yanı, ihmalini hatırlatarak onu yaralamak, Jake'in ölümünün suçunu ona yüklemek, onu dışarıda bıraktığı, Serryn'in yaşamasına izin verdiği için cezalandırmak istiyordu. Ve o kütüphanede Leila'ya bakışı için, kendisinin de orada, onun yanında olduğunu tamamen unutarak.

Kaltak *onun* mülkünü, geleceğini ele geçiremeyecekti. Ve Caleb ona izin verecek kadar zayıf olmayacaktı. Onun gözetiminde olmaz.

Feinith hemen elini onunkinin üzerine koydu ve parmaklarını şefkatle kaldırarak öptü. "Özür dilerim. Bunu söylememeliydim. Sadece senin için korkuyorum Caleb. Hepimiz için korkuyorum.

"O zaman bana güvenmelisin," dedi, o canlı yeşil gözler hâlâ tamamen okunamıyordu, gözünü kırpmadan bakışlarının doğrudanlığı karnının derinliklerinde hararetli bir yoğunluğa neden oluyordu.

Kararsızca başını salladı. Çünkü sonuçta ona güvenmemesine rağmen, onunla birlikte oynamaktan başka çaresi olmadığını biliyordu.

"İstiyorum," diye ısrar etti. Sırayla çenesini kavradı, başparmağını çenesinin altındaki gerginlikte gezdirirken kirli sakalını nazikçe okşadı. 'Sadece kim olduğunu unutma. Lütfen. Ne kadar harika olabileceğini unutma. Seni tekrar kurban yapmasına izin verme Caleb. Bir daha asla bir Serryn'in seni kurban etmesine izin verme.

YEDİNCİ BÖLÜM

Hade yemek masasında bekliyordu, kollarını kavuşturmuş masaya yaslanmıştı, elinde üç boş şırınga vardı.

Payton ve Arland kapıyı kuşattı. Leila'nın fiziksel olarak üç korumaya ihtiyacı yoktu. Ama cadı cadıdır. Ve Caleb, nedense, bu seferkinin tasmaını şimdilik gevşetmişti.

Leila, Caleb'in yatak odasından onun siyah kazaklarından birini giymiş olarak çıktı. Hafif bedenini kalçasının ortasına kadar sarıyor ve omuzlarına bol geliyordu, bu da onun narin kırılgan görünümüne katkıda bulunuyordu.

Feinith'ten çok farklıydı; zayıf vücudu ve solgun teni bir yana, onunla ilgili her şey. Feinith: Caleb'in şimdiye kadar yakın ilişki kurduğu tek kadın. Diğerleri kısa süreliydi - ya basit tek gecelik ilişkiler ya da bir yem için. O zaman bile, bol miktarda teklif olmasına rağmen ilkinden çok fazla olmamıştı. Ama yine de Caleb her zaman seçici olmuştu. Konu kadınlara geldiğinde Caleb'in Jake'in ciddiyetsizliği ve dönecliği karşısında hayal kırıklığına uğramasının nedeninin bu olup olmadığını birden fazla kez düşünmüştü.

Ama Jake, Caleb'in yüküne sahip değildi - bu yük her neyse. Konu bu olduğunda, Caleb mühürlü bir kitaptı. Ama geçmişinde *bir şeyler* olmuştu. Ve bir şekilde Leila hakkındaki karmaşık duygularına yenilerini eklemişti.

Kapı aralığında durdu. Leila ondan Payton ve Arland'a baktı. Kollarını kavuşturdu. Onun yanına doğru yürüdü,

Beklediğinden daha rahat bir şekilde, çıplak ayakları önce döşeme tahtalarında, sonra da önündeki halıda sessiz bir şekilde duruyordu.

Birkaç adım ötede durdu. Yorgun görünüyordu. Onu sınırdan bıraktığı zamankinden bile daha yorgun. "Sana geri döneceğimi söylemiştim, Hade.

Ama *neden*? Caleb'i korumak için duyduğu ezici arzusun ortasında, aklının en önündeki soru bu olmaya devam etti.

Hade, Caleb'a katılarak Jake'in yatağının ayak ucunda yere uzanmıştı. Caleb'ın yanına geçerek sırtını duvara dayadı ve dizlerini göğsüne çekti.

Sadece onun yanında olmak istemişti. Söyleyebileceği hiçbir şey olmadığını biliyordu. Onu rahatlatacak hiçbir şey. Sadece ikisinin de yanında olmak istemişti. Her şeyden önce, Caleb'in kederinde yalnız hissetmesini istememişti.

Caleb birkaç dakikalık uzun bir sessizlikten sonra, "Niras'ı görmeye gittim," dedi.

Hade omzunun üzerinden ona bakmıştı. Gözlerinin kıpkırmızı nefret etmişti. Onun detay vermesini beklemişti.

'Eğer Leyla beni yarı yolda bırakırsa, onun yerine Sophia'yı kullanamam. Çünkü süreci Leila ile başlattım, onunla bitirebileceğim tek kişi o. Desteğim yok, Hade. Leila artık bir Serryn olmadığına göre, Tryan olamam. ettim. Sophia'da bir yedek planım olduğunu sanmıştım ama sıçtım batırdım.

Caleb'in aklındaki tek önemli soruyu sormuştu. "Sence Leila biliyor muydu?

"Bilmiyorum. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum, Hade. Tüm bu olanlar içinde emin olduğum tek gerçek bu: Neyle karşı karşıya olduğumu bilmiyorum.

Ona verebileceği tek teselliği vermişti. "Sophia'nın Jake'e yaptığı şeyle hiçbir ilgisi .

"Belki de değil," Caleb. "Yine de buraya dönecek var mı göreceğiz, değil mi?

"Sence yapacak mı?

"Evet," dedi, bakışları ölü kardeşini örten çarşafın üzerindeydi. 'Sahip olduğum tek kesinlik bu. ya da böyle, buraya geri dönecek.

"Ne kadar beklemek istiyorsunuz?"

Caleb sonunda onun bakışlarıyla karşılaşmıştı. Gözlerinde zerre kadar korku yoktu. "Onun yerine ben onu avlamaya hazır olana kadar."

Hade Leila'nın bakışlarını tuttu ama konuşmadı. Caleb ona, orada ne için bulunduğunu öğrenmek dışında onunla konuşmamasını tembihlemişti. Ona şırıngaları uzattı. "Caleb kanınızdan üç şırınga istiyor.

Nefes veriş i kısı k ve kü çümseyiciydi.

"Neden?" "Neden oldu ğ u önemli de ğ il.

Onun rızasına ihtiyacı olmadığını o da en az onun kadar iyi biliyordu. Leila, şırıngaların acısı bir yana, her türlü mücadelenin onda nelere yol açabileceğini en az onun kadar iyi biliyordu. Caleb ona nasıl çalış tığını açıklamış tı. O da uyacaktı.

İsteksizce şırıngaları ondan aldı. Ona sırtını döndü. Kanepeye doğru ilerledi ve sırtı üçüne de dönük bir şekilde oturdu.

İş ini bitirdiğinde, şırıngaları toplaması için bir çağ ır ı olarak elindeki şırınga demetini havaya kaldırdı.

Hade bunu yapmak için ona doğru yürüdü. Kadının ela gözlerine bakmaya cesaret etti; Caleb'ı ele geçiren kırıl g anlık ve güç paradoksunu gördü.

'Jake'in baş ına gelenler Sophia'nın suçu de ğ ildi. Ona tuzak kuruldu,' diye belirtti Leila.

Sophia öyle iddia etmiş ti.

Caleb'i Sophia'nın geliş inden haberdar eden oydu - Sophia ve tanımadığı bir erkek. Yine de kulübe giden gizli geçide sadece o girmiş ti.

Caleb balkonda durup sisin içinden dış arı bakarken, "Leyla'nın kanından bir şırınga almaya geldi," . "Onun Serryn kanı.

"Sende var mıydı?"

"Kubbede ondan aldığım örnekten bir şırınga doldurdum. Bir ağı z dolusu viskiyi geri devirmiş ti. "Jake'e verdiğ im.

Ve Sophia yine gitmiş ti. Caleb gitmesine izin vermiş ti. Jake'in katili olmasına rağmen, oraya girip tekrar çıkmasına izin vermiş ti.

Hade kararlarını asla sorgulamazdı ama bu kez sorgulamak . "Ona istediğini verdin mi?

"Evet.

"Ve tekrar gitmesine izin mi verelim?

Jask'ın yavrusuna hamile. Serryn kanı bebeği öldürüyor ve bu süreçte onu da öldürüyor. Bir büyü için Leila'nın kanına ihtiyacı var. Onları kurtarmanın tek yolu onun serrynliğini ortadan kaldırmak. Ve Leila'nın onu geri almasının tek yolu.

Bunun tahmin etmemiştir. Caleb'in da görmediğinden hiç şüphesi yoktu. "Eğer Leila tekrar Serryn olursa..." demiştir Hade.

"Tryan olabilirim.

Caleb ona doğru baktı, yeşil gözleri karanlık bir şekilde parlıyordu.

Hade elini şırıngaların etrafına sararken, Leila onları tutmaya devam etti.

'Onunla konuşmalısın, Hade,' dedi. 'Onun mantıklı düşünmesini sağlamalısın. Artık Jake gittiğine göre, birinin onun vicdanı olması gerekiyor. Önemseydiği biri. Dinleyeceği biri. Güvenebileceği biri. Aksi takdirde Feinith onu derinden etkileyecek. Onu yok edecek. Bunun olmasına izin veremeyiz. İkimiz de onu buna izin vermeyecek kadar çok önemsiyoruz. Onun uyandırmak istediği Caleb, olmak istediği Caleb değil. O şu anda savunmasız. İçinde bulunduğu acıyı biliyoruz. Ona yardım etmeliyiz.'

Hade şırıngaları onun elinden aldı ve döndü.

'Onun senin için ne anlama geldiğini biliyorum, Hade. Tıpkı Jake'in senin için ne anlama geldiğini bildiğim gibi,' diye seslendi arkasından. 'Onların çalışanlarından biri olmaktan çok daha fazlası olduğunu biliyorum. Alisha bana anlattı. Caleb'in seni nasıl kurtardığını, senin için neler yaptığını anlattı. Şimdi onun kurtarılmaya ihtiyacı var, Hade.

Hade kütüphane kapısına doğru yürüdü. Arland ve Payton'a koridora çıkmalarını işaret etti. Bunu duymalarına gerek yoktu ama o duymuştu. Caleb'in hatırı için onu dinleyecekti.

Kapıyı arkalarından kapattı. Onunla yüzleşmek için döndü. Leyla şimdi ayaktaydı ve çoktan ona doğru geliyordu.

'Feinith onu tıpkı Seth öldürüldüğünde yaptığı gibi manipüle ediyor,' diye devam etti. 'Ve şimdi de Seth'i tekrar aynı duruma sokmak için şeyi ayarladı çünkü Seth oyun oynamıyordu. Ama beni öldürmek onun içinde kalan tüm iyi şeyleri yok edecek. Bu tarafa izin veremeyiz

onu tekrar dışarı çıkarma, Hade. Bunun olmasına izin veremeyiz. Jake'e olanlar yüzünden duyduğu suçluluk duygusunun şu anda onu bunalttığını biliyorum. Yapabilecekken benimle ilişkisini bitirmediği için kendini suçladığını biliyorum.

Bildiğinden daha fazla. *Hiç* kadar.

'Ama beni öldürme konusundaki tereddütü, bunun içinde nasıl bir karanlık yaratacağını kaynaklanıyor,' diye ekledi. Uzun bir sonra, 'Sana söyledi mi? Jake'i geri getirebileceğimi söyledi mi? Bu yüzden burada olduğumu?

Midesi altüst oldu. Oda dengesiz bir şekilde sallandı.

Leila'nın kız kardeşinin de bir parçası olduğu örgüt tarafından kandırılan Jake'i ölümcül kan içmekten kurtarmasının üzerinden bir haftadan biraz fazla zaman geçmişti. Ve şimdi Leila geri dönmüştü, kız kardeşinin pisliğini bir kez daha temizleyebileceğini iddia ediyordu; Jake'i bir kez daha kurtarabileceğini iddia ediyordu. Bunun Caleb'in kararlılığına şu anda ne yaptığını hayal bile edemiyordu.

Çünkü ona inanma dürtüsü çok ağır basıyordu... tıpkı Leila'nın kendisinden istediği gibi onun yanında savaşıma dürtüsü... doğruyu söylüyor olma ihtimali için savaşıma dürtüsü. Çünkü Jake'i geri almak her şeyi değiştirecekti. *Her şeyi*.

Ama Caleb ne yaptığını biliyordu. Keder içindeyken bile Caleb ne yaptığını çok iyi biliyordu. Caleb *her zaman* ne yaptığını bilirdi. Hade şu anda inancının sarsılmasına izin veremezdi. Bu da müdahale edemeyeceği anlamına geliyordu.

Ona sırtını döndü. Kola uzandı.

'Onu geri getirebileceğim konusunda yalan söylemiyorum, Hade. Bunu daha önce bir kez yaptım ve yine yapabilirim. Caleb'in istediği de bu ama umut etmekten çok korkuyor. *Lütfen*, benimle konuşmaya devam etmesi için onu cesaretlendir. Beni dinlemesi için. Bana son bir şans vermesi için. Jake'in zamanı tükeniyor. Lütfen, Hade. Çok geç olmadan Caleb'a yardım etmeme yardım et.'

BÖLÜM SEKİZİNCİ

Boş bardağını kenara iten Caleb, şişeden aldığı bir sonraki viski dolu lokmayı geri devirdi. Şişenin boynundan tutarak salonun karşısındaki balkona yöneldi. Metal panjuru elle yukarı çekti, bunu yaparken panjur yuvarlanıp takırdadı ve dışarı çıkmak için cam kapıyı kaydırarak açtı.

Bariyere doğru ilerlerken havanın soğuğu çıplak tenini sardı ama kemiklerine işlemedi. Gökyüzü her zamanki ağır kasvetini yayıyordu ama yoğun bulutların ardındaki menekşe rengi yeniydi. Aşağıda, sis sanki çatı katına doğru çekiliyormuşçasına yoğunlaşarak yoğun bir sise dönüşmüştü, gizlenmiş zemin yalıtılmışlık hissini artırıyor, ötesindeki dünya yine önemsiz görünüyordu. Çünkü onun etrafında her zaman böyle olmuştu: gerçeklikten, sonuçlardan, hesap vermekten uzaklaşmıştı. Blackthorn'un ötesini her zamanki gibi net bir şekilde görebilmek artık engellenmiş olduğundan, aşağıdaki ve ötesindeki bölgede kaos hüküm sürerken, tüm bunların ortasında kulesi nefesini tutmuş, bekliyor, bekliyor, ses çıkarmaya cesaret edemiyordu.

Solundaki basamakların tepesi bile - bir hafta önce Leila'nın hayatına son vermesi gereken çatıya çıkan basamaklar - hafif bir sisle kaplanmıştı. Gülü ona vermeden önce dikenlerini soyduğu kubbe. Ondan kabul ettiği gül.

Onun gittiği gece kubbe o kadar boş gelmişti ki, bunaltıcı Blackthorn gökyüzünün altında tek başına oturup aynı şeyle oynarken

Gül. Sadece birkaç saat önce birlikte uzandıkları yerde hâlâ karmakarışık duran çarşaflara baktı. Neredeyse onun canını aldığı yere. Kızın da onunkini alabileceği yere.

"İstersen burada daha uzun süre bekleyebilirim," diye ekledi Hade, sesi telefonda yankılanarak.

Jake ona katılırken Caleb omzunun üzerinden bakarak, "Hayır," dedi. 'Sınırı geçtiğinden emin olduğun sürece, olabildiğince çabuk buraya dön. Yapacak çok işimiz var ve kaybedecek zamanımız yok.

"Midtown'a girebildi mi? Jake batık yatağın uzak tarafından .

Yağmur cam tavanı dövüyordu, bulutların yoğunluğu uğursuzdu. Caleb'in içindeki her şey ona onu bırakarak hata yaptığını söylüyordu ama artık çok geçti.

"En azından sınırın ötesinde.

"Şimdi de Sophia'nın izini mi süreceğiz?

Caleb ayağa kalkarken başını salladı. Gülü bir kenara bıraktı ve telefonunu arka cebine koydu. "Marid'den başlayarak, ona sahip olan son kişi olduğunu düşünürsek. Kardeşinin yanından geçerken sırtına hafifçe vurdu.

Kapıya ancak ki Jake, "Zirvedesin, değil mi?" diye sordu.

Caleb olduğu yerde durmuştu. Onunla yüzleşmek için döndü. "Neyin?

"Ona aşık olmaktan. Leila'ya aşık olmaktan. Kardeşinin gözleri onun cevabını beklerken bilerek, anlayarak, araştırarak onu aramıştı.

Bunun yerine Caleb, tekrar arkasını dönmeden önce umursamaz bir tavırla nefesini verdi.

Jake, 'Onu gönderdin çünkü geri dönüp dönmeyeceğini görmek istiyorsun - alternatif olsun ya da olmasın,' diye ısrar etti.

"Geri dönecek çünkü Alisha elimizde. Ve Sophia'yı bulacağımı bildiği için.

"Çünkü Leyla'nın tasmaını takmak zorundaydın, çünkü geri dönmezse bunun ne anlama geleceğinden korkuyorsun.

Yağmurun tıkırtısı Caleb'in sessizliğinin ortasında çılgınca işleyen bir saati taklit etmişti. Sessizlik çünkü bu onu korkutuyordu. Yaşadığı boşluk

Leila'nın gittiği anın onu dehşete düşürdüğünü hissetti.

Jake, Çünkü onun hakkında hissettiklerinin doğru olmadığını kabul edersen, seni tekrar o karanlığa gönderebilecek kişinin o olduğunu biliyorsun,' demişti. Bu yüzden istemediğin halde Brink'e gitmeye karar vermiştin. Bu kaderini kabullenmekle ilgili değildi - bu kendini ondan kurtarmakla ilgiliydi. Ama yapamadın. İşte bu yüzden sonunda onun serrynliğini kabul ettin: çünkü onunla birlikte olmak istiyorsun.

Onun için bir şey hissetmesi imkânsız olması gereken tek kadın.

Caleb isteksizce bir kez daha kardeşiyle yüzleşmek için döndü. "Onu tanıyalı üç günden az oldu, Jake.

"Yine de her şeye rağmen buradan sapasağlam çıktı. Çünkü onda senin için önemli olan şeyleri gördün; senin için gerçekten önemli olan şeyleri. Hepsinden önemlisi, serrynliğini kaybederek seni sevdiğini kanıtladı; bunu yaparak değer verdiği her şeyi kaybetme potansiyeline rağmen.

"Uzakta geçireceği zaman bunu fark etmesine yardımcı olabilir ve ona farklı bir bakış açısı kazandırabilir. Sisteminde artık Serry'n kanı olmaması ona yeni bir bakış açısı kazandırabilir.

'Seni bir Serry'n iken bile seviyordu. Eğer seni o zaman sevebildiyse, şimdi de sevecektir.

"Yedi gün içinde göreceğiz, değil mi? Caleb kapıya doğru dönerek şöyle dedi.

"Peki ya alternatifsiz bir şekilde geri dönerse? Jake arkasından seslendi.

Caleb omzunun üzerinden bakarak kardeşinin bakışlarıyla bir kez daha buluştu. "Bu daha çok ya varsa sorusuyla ilgili.

O da öyle yaptı.

Ama çok kolay hissettiren bir şey. Fazla uygun. Yine de mantıklıydı: Alisha'yı geri getirme, yaklaşan bir savaşı önleme ve aynı zamanda dördüncü boyutu yeniden mühürleme ve zaten yapılmış olan yıkımı geri alma şansı. Ve eğer söylediği şeyi yapabilecek durumdaysa, her şeye sahip olabilirdi: ona; Jake'e geri dönebilir; türünü özgürleştirme yolunda ilerleyebilirdi.

İkna edici. İnandırıcı. İnandırıcı.

Ama serryner hep .

'Şimdi senden kurtulduğuna göre, Tryan olmanı engellediğine göre, çok daha kötü bir şey planlıyor olacak. Sadece ölüm onun için asla yeterli olmazdı. Uzun vadeli bir oyun oynuyordu. Korkunç bir tehlike içinde olabilirsiniz.

Niras'ın sözleri zihninde yankılandı çünkü artık denklemde bir de kılıç vardı: Feinith'in Tryan soyunu sonsuza dek bitirebileceğini iddia ettiği kılıç.

Caleb viskisinden bir yudum daha aldıktan sonra topuklarının üzerinde dönerek içeri girdi. Kepengi tekrar indirmeden önce camı arkasından kapattı. Bara ulaştığında şıneyi yere çarptı ve iki avucunu da tezgâha bastırdı. Önünde, kendi kılıcının yanında duran kızın kılıcına baktı ve ilkinin kazınmış yazısına takıldı.

Bakış açısına ihtiyacı vardı. Kardeşinin odasında olması gerekiyordu.

Salonu geçerken Caleb, Jake'in yatak odasının kapısında durakladı. Kapıyı açmak için uzandı ama elini kapı koluna birkaç santim kala sıktı, nefes alış veriş rahatsız edici derecede sığdı, göğsündeki ağrı her şeyi tüketiyordu. Sonunda aşağı doğru ittiğinde, sanki kapıyı onun için başka biri açmış gibi bir bulanıklık vardı. Eşikten, çarşafın altında gizlenen kardeşinin dış hatlarına baktı.

Jake'in vücuduna tamamen yerleşmiş olan Serryner kanının tüm boyutlarını görmekten kurtulmuş olan Caleb'in kalbi neredeyse insan hızıyla çarpıyordu. Mezarı andıran sessizlikte kendini hazırladı. Midesi düğümlendi, gözyaşları boğazının arkasını tıkadı ve küçük kardeşini müştemilatın zemininde bulduğu anları hatırladı. Seth'i de aynı şekilde bulduğu anılarla birleşen hatıralar: her ikisi de işkenceci Serryner kanı tarafından harap edilmişti.

Derin ve sabit nefesler aldı, nefes verirken her birinin titremesinden nefret ediyordu. Parmakları avuçlarının içine doğru geri çekilirken tırnaklarını ete geçirdi, beyaz eklemleri yumruklarını taçlandırdı.

Caleb yatağın yan tarafına geçti.

Çarşafı geri çekti.

Neredeyse boğuluyordu. Küçük kardeşinin bir zamanlar yakışıklı olan yüzünün şimdi yüzlerce kez yumruk yemiş gibi siyah ve mavi şişmiş halini görünce irkildi; Jake'in yağ bağlamış derisinin ortasındaki damarları sanki lacivert mürekkeple doluymuş gibi etinin ötesine uzanıyordu.

Hepsi onu koruyamadığı *içindi*. Çünkü gardını düşürmüştü... Jake'in gözetiminden alınmasına *izin vermişti*. Bunun olmasına *izin vermişti* çünkü buna bir son vermek yerine Leila'nın serrynliğini ondan almayı *seçmişti*.

Görevinde başarısız olmuştu ve kehanet bunun için onu cezalandırmış, ailesinin son , hayatını koruyarak geçirdiği küçük kardeşini almıştı. Karanlık ve ölümcül Blackthorn bölgesinde, Caleb tam olarak bunu yapmak için zirveye yükselmişti. Etraflarına bir kale inşa etmişti - hem fiziksel hem de itibar kalesi - bir daha kimsenin ailesini ondan alamayacağından emin olmak için.

Ama birini içeri almıştı - ironik bir şekilde Jake'i kurtarmak için. Ve sonuç *bu* oldu.

Serrynler zehirdi. Serryn'ler *her zaman* zehir olacaktı.

Bir damla gözyaşı yanağından süzülürken, Caleb onu süpürdü.

Onu tekrar gördüğü anda harekete geçmek dünyanın en kolay kararı olmalıydı. Kehanete orta parmağını kaldırdı ve onu öldürdü.

Kendini ondan kurtarmak... kararsızlığından, riskten, potansiyel daha fazla acıdan.

Ama kadın onu falsolu bir atışla şaşırtmıştı.

Hade'in koridorda yankılanan tanıdık ayak seslerini duyan Caleb, Jake'in üzerini tekrar örtmeden önce onu alnından şefkatle öptü. Salonda arkadaşına katılmadan önce kapıyı arkasından kilitledi.

Sehpanın üzerindeki dolu şırıngaları fark eden Caleb, Hade'in oturup beklediği karşı kanepeye geçti.

"Mücadele etti mi?"

Hade başını salladı. "Hayır."

Caleb sigaralarını sehpadan aldı, bir tanesini dudaklarının arasına yerleştirdikten sonra paketi bir kenara bıraktı. "Eminim ne için olduklarını sormuştur. Uzanmadan önce çakmağıyla ucunu tutuşturdu."

"Bana söyledi, Caleb. Neden döndüğünü söyledi."

Caleb, Hade'in endişeli bakışlarıyla karşılaştı; sürekli bir duman çıkardı. "Yaptı, değil mi?"

"Ona inanıyor musun?" "İnanıyor musun?"

"Geri geleceğini söyledi ve de. Hade tereddüt etti. "Neden bahsediyor, Caleb? Jake'i nasıl geri getirebilir?"

Büyü yapabilir. Alternatif bu. Sophia'nın buraya gelip bahsettiği büyü değil ama bizi bir hafta geriye götürecek bir büyü.

Hade'in kaşları çatıldı. "Zamanı geri almak mı?"

"Jake'i bana bu şekilde geri verebilir. Çakmağını bir açıp bir kapattı, başparmağının her hareketiyle alevin tutuşmasını ve sonra yok olmasını izledi.

"Ama sen ona inanmıyorsun.

'Büyü onun bir nesneyi daha almak için geri dönmesine bağlıyken mi? almak için onunla gitmeme gerek olmadığına dair güvence vermesi bir yana? Caleb alevlere geri dönmeden önce Hade'in bakışlarıyla kısa bir süre karşılaştı. "Bu çifte blöf. Öyle olmak zorunda. Bana söylediği her şey çok güzel düzenlenmiş.

"İhtiyacınız olan ve duymak istediğiniz her şey mi?"

"Aynen öyle. Caleb çakmağı kapattı. Yavaş ve dalgın bir duman daha çekti içine. 'Serryn'ler akıllıdır, Hade. Çok manipülatifler. Ve sakın olanlar, Leila gibi metodik, kontrollü ve sabırlı olanlar - onlar en ölümcül olanlardır. Benim için en önemli şeyin ne olduğunu biliyor. En büyük zayıflıklarımızı avlarlar ve Jake de benimki.

Belki de doğruyu söylüyordur. Tıpkı söylediği gibi geri döndü Caleb. Ve söylediği gibi yanında bir alternatifle gelmişse benziyor. Anlaşma buydu, değil mi?"

"Beraberinde getirdiği kılıç Tryan soyunu sona erdirebilir.

Hade'in gözleri endişeyle parladı. 'Feinith'in sana söylemek istediği bu ? Sen de ona inandın mı?"

"Hade, şu anda kime inanacağımı bilmiyorum. ağır bir sessizlik vardı.

"Ona blöf yapabilirsin," diye önerdi Hade. 'Leila'yı bu nesne her neredeyse oraya götüreyim, o zaman anlarsın.

Caleb başını salladı. 'Seni riske atmayacağım, Hade. Zaten kardeşimi kaybettim. Arkadaşımı da kaybetmeyeceğim.

Hade'in bakışları bu sevgi beyanı karşısında dalgalandı. Böyle şeylerden hiçbir zaman rahatsız olmamıştı. Bu yüzden her zaman böylesine kolay, karşılıklı, söze dökülmeyen bir anlayışı paylaşmışlardı. "Ama ya doğruyu söylüyorsa?

Peki ya içgüdülerim bana Jake'in gitmesine izin vermem *gerektiğini* söylüyor? Onun iyiliği için, benim değil. Kendi çıkarlarım için o cadının tekrar ona yaklaşmasına izin vermek vereceğim en bencilce karar olabilir.

'Ya da ona güvenmek vereceğiniz *en iyi* karar olabilir. Leila tekrar bir Serryn olmasına rağmen buraya dönmeye cesaret ediyor. Bu süreçte Tryan statünü sana bir tepside sunuyor. Seni öldürebilecek ve kehaneti sona erdirebilecek bir kılıçla geliyor ama bunun yerine onu sana mı veriyor? Eğer sana çifte blöf yapıyorsa, büyük bir kumar oynuyor demektir.

"Ya da lanet olası bir oyun oynuyor. Caleb kısa bir duman çıkardı. Çakmağını tekrar ve gözlerini alevle dıktı. "Vezir tekrar tahtada, Hade, ve benden daha iyi bir oyuncu olduğunu hissetmeye başladım. Ve ben bundan hoşlanmıyorum. Hem de hiç hoşuma gitmiyor.

"Kabul ediyorum, zamanlaması beni tedirgin ediyor. Jake öldükten tam üç gün sonra ortaya çıkıyor ama-

Caleb'in bakışları alevden Hade'e kaydı. "Üç günün bununla ne ilgisi var?

Caleb'in nabızı arkadaşının anlık sessizliği karşısında hızlandı, Hade'in şaşkın ifadesi kalbini delip geçen mecazi buz parçasını yatıştırmak için hiçbir şey yapmadı. "Hade? Sana ne söyledi?"

BÖLÜM DOKUZ

Damarlarında adrenalin pompalanarak salona geri döndüğünde Caleb'in görüşü öfkeyle bulanıklaştı.

"Bizi yalnız bırakın!" diye Arland ve Payton'dan talepte bulundu.

Leyla masanın kenarına yaslandığı yerden aniden doğruldu ve irkilmiş bakışları anında onunkilere kaydı.

Caleb onun üst kolundan tutup yakındaki kitap duvarına doğru sürükledi. Onu duvarlara çarptı, Leila neredeyse hızından ayağını kaybedecekti.

Yumruklarını omuzlarının iki yanındaki kitaplara bastıran Caleb, gözlerinin içine baktı. "Buraya sadece *bir* büyü yapmak için gelmedin," dedi, öfkesi sert ses tonunda sinir bozucu bir şekilde duyulabiliyordu. "Her şey *önce* senin Jake'e bir büyü yapmana bağlı.

'Tersine çevirme büyüğü insanları ölümden geri getiremez,' dedi, nefesi hızlı ve sığdı. 'Hiçbir şey bunu geri alamaz. Ama insanları öbür dünyaya geçmeden *önce* Eşik'ten geri getirebilir. Jake'in zamanı dolmak üzere ama onu orada biraz daha tutmak için ihtiyacım olan şeye sahibim. İhtiyacımız olanı alıp tersine çevirme büyüğü yapabileceğim kadar uzun bir süre. Onu terk etmeden önce Alisha'ya da aynısını yapmışım. Bunu yapmak isteyip istemediğinizi düşünmek için zamana ihtiyacınız varsa, bize daha fazla zaman kazandıracaktır. Bu basit bir büyü-'

Nefesleri birbirine karışacak kadar yakınına eğildi. 'Ölü kardeşime büyü yapmana *izin vermemi* mi istiyorsun? *Tekrar* soruyorum. Kız kardeşinin öldürdüğü kardeşime.'

"Tek yol bu," dedi, ela gözleri temkinli bakışlarının arasında samimiyet yayıyordu. 'Jake öleli neredeyse üç gün oldu. Belki de birkaç saat sonra onu benim bir şey yapamayacağım bir noktada kaybedeceğiz. Eğer bu olursa, o gitmiş olacak. Sonsuza dek. Mümkün olduğunca çabuk hareket etmeliyiz. Bu yüzden buraya dönmekte bir saniye bile gecikemezdim.

Çevresel görüşü karardı. 'Bu lanet bir kaldıraç, Serryn. Bu kısmı bana daha önce söylemekte acele etmedin, değil mi?

Gözleri telaşla onunkileri aradı. "Kulağa nasıl geldiğini bildiğim için buna hazırlanıyordum," dedi aceleyle.

'Bana bu haberle dönmeniz on birinci saate, şu *ana* kadar sürdüğü için mi? İki gün önce *değil*.'

'Alternatiften haberdar olduğum anda size geri dönmeye çalışmaktan başka bir şey yapmadım. Ama daha Summerton'dan ayrılmaya fırsat bulamadan, dördüncü tür faaliyeti tehdidi nedeniyle tercüman satın aldıkları sırada TSCD tarafından kaçırıldım. Kaçmaya çalıştım ama beni oradan kurtardıktan sonra kendimi Kane ve diğerlerinin yanında buldum. Aceleyle yaptığı açıklamanın ortasında bir an için nefesini tuttu. "Yine de onlarla birlikte olmayı kendi avantajımıza kullandım. Biz tünellerdeyken, hepimizi dördüncü türden korumak için koşullar oluşturmam istendi. Jask'ın sürüsü istediğim şeyleri toplarken, kaçtıktan sonra bana zaman kazandırması için birkaç ekstra eşya ekledim. Tünellerden çıkana kadar tersine çevirme büyüğü için ihtiyacım olan şeylerin çoğunu ve Jake'kurtarmak için gerekenleri almayı başardım.

'Çok verimli,' diye alay etti.

Gözleri öfkeyle parladı ama yine de ısrar etti. 'Olmak zorundaydım. Jake'e olanlardan sonra iyi ki de öyleymişim. Buraya dönmeden önce ihtiyacım olan her şeye sahip olmam gerektiğini her zamankinden daha çok biliyordum. Bu yüzden, nihayet kaçtığımda, geri kalanları toplamak için birkaç gün daha harcadım. Ama sonra cezaevinde sirenler çalmaya başladı ve Throme'un ordusu zaten sokaklardayken, dördüncü türü bir kenara bırakın, dönüşmüş lycanlar serbestken... Bana bir şey olmasını istemedim ve sonra niyetimin ne olduğunu asla bilemezsiniz. "Sözümünden döndüğümü düşünmeni istemedim.

Çenesi gergin kaldı. "Niyetin dünyayı kurtarmak. 'Ve *seni* kurtarmak, Caleb. *Eğer* izin verirsen *bunu* .

"Kraliçem ne pahasına olursa olsun beni koruyor, ha? Ama sen *benim* kraliçem değilsin, değil mi Leila? Sen düşmanın kraliçesisin.' Daha yakına eğildi. "Kılıcı biliyorum. Yazının ne anlama geldiğini biliyorum. Kane'e ait olduğunu biliyorum.

'Kane, Jask, diğerleri: onlar düşman değil. Onlar da senin gibi Blackthorn'u kurtarmaya çalışıyorlar. Lütfen, Jake'e yardım etmeme *izin ver*. O son nesneyi almak zaman alacak. Şu anda orada gecikmeye neden olabilecek çok fazla değişken var. Eğer geri dönmekte çok geç kalırsam...'

"Benimle *dalga* mı geçiyorsun? *Hâlâ* gitmene izin vermemi mi bekliyorsun?" Adamın ses tonundaki kararlılık karşısında gözleri parladı. "Kulağa nasıl geldiğini biliyorum. "*Hiçbir* fikrin olduğunu sanmıyorum.

"Seni kandırmaya çalışıyor olsaydım Jake'i denklemin bir parçası yapacak kadar aptal olacağımı mı sanıyorsun?" diye sordu. "Ama durum böyle. Senden ne istediğimi biliyorum-'

'İşte bu yüzden, eğer bunda zerre kadar gerçeklik payı varsa, o tünellerden çıkar çıkmaz buraya geri gelmeliydin.

Hayal kırıklığıyla iç çekti. "Neden geciktiğimi açıkladım.

'Yine de bana çok inandığınızı iddia ettiğiniz için buradasınız.

"!

'Bu yüzden mi bana kendiniz gelmek yerine şırıngayı alması için kız kardeşinizi buraya gönderdiniz? Tüm bunları o zaman açıklayabilirdiniz. Belki de bana teslim *etmeden önce* . Bunun yerine tüm büyü için koz olarak kardeşimi kullanarak bana döndün. Bildiğim kadarıyla ona olanlardan siz de haberdardınız. *Hepiniz*.'

"Hayır! Başını sertçe salladı. 'Öyle *değil*! Feinith'in senin karanlığını tekrar ortaya çıkarmaya çalışması yüzünden oldu. Sophie sana-'

"Sana inanmıyorum. Bunların *hiçbiri* mantıklı *değil*. Jake'e ulaşmak dışında neden buraya geri döndün, Leila? Tersine çevirme büyüsünü bensiz de yapabiliirdin. Kane ya da Jask bu nesneyi bulmanıza yardım edebilirdi; onlara gerçeği söylemenize gerek yoktu. Neden büyüü gizlice yapmadın ve Jake'i elinde tutan tek kişi sen olmadın?

Hafızan mı? Neden yedi gün önce benim hiçbir şeyden haberim yokken bana geri dönmedin? Ya da beni kendin öldürecek cesaretin yoksa, neden Serryn Birliğini senin yerine öldürmesi için göndermedin?

"Yapabilirdim! Elbette yapabilirdim! Bu sana bir şey anlatmıyor mu? Seni öldürmek *istemiyorum* Caleb!" diye tersledi, ses tonundan ve gözlerinden öfke akıyordu. "Seni *seviyorum*!

Göğsünün içinde bir sıcaklık kıvılcımı çaktı. Midesi altüst oldu. "Beni bir *haftadır* tanıyorsun," diye hatırlattı dişlerini sıkarak. "Üç günden daha az bir süredir.

"Biliyorum. Ama başka neden buraya dönerek hayatımı tehlikeye atayım ki?" diye sordu. 'Yoksa neden sana Tryan statünü kazanma şansı verme riskini alayım? Bir zafer kazanma riskini? Tekrar ona bakmadan önce bakışlarını kaçırdı, gözleri ısırapla doluydu. "Asıl soru şu: Bu sefer sevmeye hazır mısınız?

Çok derinlere inen bir soruydu bu. Onu susturan bir soruydu.

Adam ona bakmaya devam ederken, kadın sertçe yutkundü. Anında bakışlarını kaçırdı ve elini onun göğsüne bastırdı. "Geri çekilmen gerek.

Ama onun itiraz eden elini de boştaki eliyle birlikte yakaladı. Her ikisini de omuzlarının iki yanındaki kitaplara bastırdı.

Sevmeye *hazır mısınız?* Son seferinde bir tür zayıflığının, üstesinden gelmesi gereken süregelen bir zayıflığının ima edilmesine öfkesi alevlendi.

Nefes alış veriş kesildi ama bakışlarını aşağıya çevirmeye devam etti. Onu yeniden merhametine sığınmış gibi hissettiğinde sertleştiğini hissetti. Kirpiklerinin uzunluğunu, dolgun dudaklarının narin tenini incelerken tahrikinin arttığını hissetti. Bir zamanlar ısırıp kanattığı dudakları. İnce boynuna birden fazla kez kesici dişlerini batırmıştı, kanı sıcak, metalik ve tahrik ediciydi.

Kendisini onun kokusuyla -şimdiye kadar karşılaştığı en güçlü ve baştan çıkarıcı kokuyla- sarmaladığında, onun kendisine karşı olan tehlikesini tekrar hissetti ve temel içgüdülerini ön plana çıkardı. Kendisine, sıradan bir kadın olmadığını hatırlattı,

ama bir cadıydı - var olan en tehlikeli, ölümcül, manipülatif cadı. Leila'nın bakışları onunkilerle tekrar buluştuğunda bu inanç pekişti.

Bu kez kapüşonlu gözleri meraklıydı, onunkileri keşfederken daha cesurdu. Hafifçe kıpırdandı, topuğunu birkaç raf yukarıya koyarken leğen kemiğini anlık olarak doğru itti, bu sırada iç uyluğunun sıcaklığı bacağının dış kısmına sürtündü. Giymeyi seçtiği çok büyük siyah kazağının yakası omzundan aşağı kayarak, kırılğan, porselen tenini ve sıkı göğüslerinin üst kıvrımını daha da ortaya çıkardı. Ve kız adamın gözlerinin içine yoğun bir şekilde, derinlemesine bakarken, adamın kalbi, dudakları adamınkinden birkaç santim ötede gezinirken, kadının bariz baştan çıkarıcılığı karşısında bir anda çarpmaya başladı. Öpmek, tatmak, içine dalmak için karşı konulmaz bir his duyduğu dudaklar. Tıpkı geçen sefer yaptığı gibi, inancına ihanet edebileceği dudaklar. İnancına ihanet ettiği bir beden. Tam da o odada ele geçirdiği bedeni - oynadığı, ele geçirdiği, sınırına kadar götürdüğü ve sınırı *aştığı* bedeni. Kontrol etmesi ve manipüle etmesi gereken zihne ulaşma çabasıyla ele geçirilmişti. Bunun yerine *onun* zihnine nüfuz etmiş ve onu manipüle etmiş olan zihne. Onu daha önce bir kez yenmiş olan zihin. Jake'in ölümüne yol açan bir zayıflık.

Bir daha yenik düşmeyeceği bir zayıflık.

Pencerenin ötesinde sessiz bir ışık parlaması oldu ve bunu birkaç saniye sonra tepelerinde uzaklardan gelen bir gümbürtü izledi.

Leila sanki kendini ve durumu hatırlamış gibi bakışlarını ondan ayırdı. Onu sevdiğini iddia eden kadın ile onu yok etmek için ne gerekiyorsa yapacak olan serry'n arasında yüzeyin altında yaşanan mücadelenin ilk ışıltısı. Serry'n şimdi yine tehdit altındaydı, ani kısıtlama potansiyel olarak çifte blöften başka bir şey değildi. Ona herkesten daha yakın olan bir serry'n'in çifte blöfü. Onunla diğerlerinden daha fazla zaman geçirmişti. Onu herkesten daha iyi tanıyordu.

Ya da en azından öyle olduğunu *düşündü*.

"Serry'nity'min yüzeyin altında fokurdadığını şimdiden hissedebiliyorum," diye uyardı, bakışları tekrar aşağı dönüktü. 'Sadece burada senin varlığıyla bile yoğunlaşıyor. Oraya geri dönmem gerek Caleb. Mümkün olan en kısa sürede, bunu yapmak için yeterince motive hissettiğim sürece. I

Serryn bu büyüünün gerçekleşmesini istemeyecektir. Sana bu şansı vermek istemeyecek. Bunu durdurmak için her şeyi yapacaktır.'

Eğer Serryn zaten dışarıda değilse, onunla el çabukluğu oynuyordu. Başka bir taşı başka bir yere yerleştirirken onun dikkatini tahtanın bir kısmına çekiyordu.

"Çok inandırıcısın," dedi, bakışlarının gücünü hissetmesine izin vermeyi reddederek.

"Doğruyu söylemek kolay gelir.

"O gece kubbeye bana büyü mü yaptın Leyla?" Çünkü sormak *zorundaydı*. "Bu yüzden mi gülün sapındaki dikenleri soydun? Ben kabul ettiğimde büyü mühürlendi mi?"

Gözleri tekrar Caleb'a döndü ve onun önerisi karşısında gerçekten şok olmuş gibi bir ifadeyle parladı. '*Hayır!* O bir büyü değildi, Caleb. bir şey değildi. Durakladı. 'O gece sana söylediğim her şey gerçektir. Ölmeyi ve seni yanımda götürmeyi istiyordum çünkü başka seçeneğim düşünüyordum. , amansız savaştan bitkin düşmüştüm. Hiçbir şeyim kalmamıştı.

Nefes alış verişleri, avıyla yüz yüze gelen güçlü bir cadının sakın, sabit nefesleri gibi değil, yine belli belirsiz kesik kesikti. Ve bakışlarındaki çaresizlik, sadece öldürmek için baştan çıkaran bir serryn'in sert ve soğuk bakışlarının aksine çok gerçek görünüyordu.

Ve bu onu daha da ölümcül yapıyordu.

Onu daha da tetikte yaptı.

"Peki neden elimi sıktın?" diye sordu. "Neden son damlayı almamı engelledin?"

'O gece bitirebilecekken neden beni serrynliğimden vazgeçmem için kandırdın? Sistemimde hâlâ serryn kanı olduğunu öğrendiğin anda kolayca bitirebilirdin. Bunun yerine serrynliğimi benden aldın. Onu aldın çünkü beni öldüremedin, tıpkı Hade ne olduğumu doğruladığından beri beni öldüremediğin gibi.

'Kardeşimi önümde sallandırarak buraya geri döndüğün için mi?"

İç çekişinde umutsuzluk yankılandı. 'Jake'e olanlar için kendini suçladığını biliyorum. O gece buna bir son vermek yerine gitmeme izin verdiğin için kendini suçluyorsun. Sadece kötü şeylerin ortaya çıktığını görüyorsun.

senin kararın. Bunu düzeltmeye çalışıyorum. Ama bunun yerine benimle oynamak istiyorsan, Serryn'i uyandırmak istiyorsan, o zaman kasırgayı bıç ve kardeşini geri getirmek için sahip olduğun tek şansı kaybet. Ama sana söylüyorum: Onu daha önce bir kez kurtardım ve yine kurtarabilirim. *Hepimizi* kurtarabilirim. Bunun olup olmayacağına artık sen karar vereceksin.

ONUNCU BÖLÜM

Kane kollarını masaya dayarken kararlı bir şekilde, "Hayır dedim," dedi.

Eden ona ayna tuttu, onun bakışları da aynı derecede yoğundu. 'Bu sadece senin kararın değil, Kane. Biz bir takımız, unuttun mu?'

Kane'in yanından Caitlin endişeyle masanın karşısındaki Jask'a baktı. Jask onun bakışlarını anında karşıladı ve başıyla hafif bir güvence işareti yaptı. Jessie de aynı şekilde tetikteydi, dikkati Eden ve Kane arasında gidip geliyordu, gözlerinde ilkinin karşı bir koruyuculuk parıltıyordu.

Dönüşüm geçirmiş Lycan'ların tünellerde üzerlerine salınmasının sonuçlarını daha yeni atlatmışlardı. Ardından Leila kaybolmuş, Eden ve Jessie de kısa süre sonra ortadan kaybolmuştu. Tüm bunların ortasında ve Throme'un tünelleri kullandıklarını bilmesinin ışığında, Lowtown'dan Midtown sınırına yer *üstünden* geçme planlarını yeniden düzenlemek zorunda kalmışlardı. Her şey bir yana, cezaevi güvenliğinin çökmesinin ardından sirenler patlamıştı.

Soruna ek olarak, daha önce onları Blackthorn'un duvarları içine hapseden mahkûmların kafalarındaki çipler EMP tarafından etkisiz hale getirilmişti. Dolayısıyla, her köşede potansiyel olarak pusuya yatmış dördüncü türler ve genetik olarak değişime uğramış Lycanlar ve Kane'i ele geçirmek için amansız arayışlarında onları avlayan Sirius'un ordusunun yanı sıra, artık isyan eden insanlığın en kötüsü de vardı.

Tek ihtiyaçları olan Caleb'in Leila'yı öldürerek Tryan statüsünü talep etmesi ve ardından vampir ayaklanmasını tetiklemesiydi.

giderek artan olası en kötü senaryonun tepesindeki kiraz olacaktır.

Boka batmışlardı ve hepsi de bunu biliyordu. İhtiyaç duydukları son şey kendi aralarındaki çatışmaydı.

Caitlin'in harita yığınını tutuşu sıkılaştı. Kane ve Jask Eden ve Jessie'nin izini sürerken, İttifak'ta geçirdiği zamanlardan Lowtown'u iyi tanıyan Sophia ona olmuştu. İkisi birlikte bölgedeki en iyi rotaların haritasını çıkarmışlardı. Aynı zamanda Jask'ın sürüsü de Kane'in ekibinin yardımıyla Blackthorn'un haritasını çıkarmıştı. Sıkı bir strateji geliştirmişlerdi: bol miktarda siper yeri, herhangi bir yerin kapanması durumunda alternatif rotalar; insanları ateş hattından çıkarıp Midtown'a sokmak en kısa sürede en fazla mesafeyi kat etmek. Ekiplere ayrılmışlardı, her biri kendi belirledikleri rotaya aşınaydı, özellikle de sisin ortasında çoğu kör olacağı için.

Ama şimdi, yine, her şey değişmek zorundaydı. Muhaliflerle mücadele etmek zorunda kalınca her şey değişmişti. Mahkûmların gideceği tek bir yön vardı ve o da onlarla aynıydı.

"İnsan gücümüz yok," diye tekrarladı Kane. "Önceliğimiz Blackthorn sakinleri.

Eden, Kane'e bakmaya devam ederken gözleri hayal kırıklığıyla kısıldı. "Mahkûmların orada başıboş dolaşmasına izin veremeyeceğimiz konusunda anlaşmıştık.

"Hayır, onları da üstlenecek kaynaklara sahip olmadığımızı söylemiştim.

Eden Jask'a baktı. ". "Yedek bir plan, evet.

"İkinizi de ilgilendirdiği kadarıyla Lowtown sakinlerini içermediği açık. Gözlerini Kane'e dikti. "Ama onları bu duruma ben soktum. Ben.

"Teknik olarak o bendim," diye araya girdi Jessie.

Eden, "Hayatımı kurtarmak," diye açıkladı. Dikkati tekrar Kane'e döndü. "Hiçbir şey yapmadan duramam.

Kane ona, 'Bizim yapamadığımız yerde yetkililerin devreye girmesi gerekiyor,' diye hatırlattı.

Eden hayal kırıklığıyla elini havaya kaldırdı ve masadan bir adım geri çekildi. 'Öyle olmadıklarını *bildiğin* halde bunu nasıl söylersin?

müdahale edecekler mi? Oradaki insanlar umurlarında bile değil. Lowtown'ın tek umudu biziz. Bir şeyler yapmalıyız.'

Kane'in çenesi gergindi, bakışları herkes için yeterli bir uyarıydı. Ancak Eden'in da pes etmeye niyeti olmadığı açıktı.

Caitlin, neyse ki bundan sonra olabileceklere karşı hazırlıklı olan Jask'a dikkatli bir bakış daha attı.

"Bunun kolay bir seçim olduğunu düşünme Eden," dedi Kane, "ama Lowtown bizim sorumluluğumuzda *değil*.

'Belki senin değil ama benim olduğu kesin. Orada büyüdüğümü hatırlatmama gerek var mı, Kane? Kardeşim... baldızım... Tatlım. Orada kaç çocuk daha var biliyor musun? Sisteme hapsolmayı asla istememiş kaç insan var?" Tekrar masaya yaklaştı, avuçlarını masanın yüzeyinde düzleştirdi, kollarını iki yana açtı. 'Bunlar *sıradan* insanlar, asker değiller. Ve siz de benim kadar iyi biliyorsunuz ki, kalem küçük suçluları tutabilir, evet, ama aynı zamanda saf kötülüğü de tutar. Ve bu bile kalemin burada, Blackthorn'da boşalttıklarının yanına bile yaklaşamaz. O mahkumların neler yapabileceğini ilk elden gördüm.

Caitlin kollarını kendine dolamış olan Jessie'ye baktı, bakışları aşağıya çevrilmişti ve şüphesiz *tam olarak* neler yapabileceklerini hatırlıyordu. Çünkü aralarından hiç kimse mahkûmlarla onun kadar ilk elden karşılaşmamıştı.

'Yıkım ve aşağılamadan başka bir şey düşünmüyorlar,' dedi Eden. 'Katliam, tecavüz, işkence... bu sisteme karşı intikam almakla ilgili olacak ve bu süreçte kime zarar verdiklerini umursamayacaklar. Bundan sağ çıkamayacaklarını biliyorlar, bu yüzden ne olursa olsun alevler içinde yok olacaklar ve Lowtown'u da kendileriyle birlikte alevler içinde götürecekler. İktidarın buna müdahale edeceğini gerçekten düşünüyor musunuz? Bunun olmasını engellemek, mümkün olduğunca çok hayat kurtarmak gibi bir sorumluluğumuz var-'

"Bu bölgeden taşınması gereken iki binden fazla kişi var," dedi Kane, sert bakışları tavizsiz bir şekilde devam ederken. 'Sadece dördüncü türler, şekil değiştirmiş Lycanlar ve Sirius'un lanet olası süper insan ordusu değil, şimdi de mahkûmlar. Mahkûmların niyetinin Midtown sınırını aşmak olduğunu rahatlıkla varsayabiliriz. Küresel Konsey

buna tepki vermeye hazırlanmaktan başka seçeneğimiz yok. Kendi pisliklerini temizlemeleri için onları yalnız bırakmalıyız.

Eden, 'Tam bir askeri karşılıkla ve arada kalanların hiçbir şansı olmadan' dedi.

'İşte bu yüzden,' dedi Kane, 'elimizdeki her bir çift eli kullanmamız her zamankinden daha önemli. İsteddiğiniz şey, zaten sınırlı olan insan gücümüzü daha da dağıtmamız ve daha sonra başka bir savaşta savaşmak için zaten taahhüt ettiklerimizin tahliyesini geciktirmemizdir. Bunu yapamayız.'

Jessie onlara, 'Artık melekler de benim yanımda,' diye hatırlattı. 'Emrim altında üç yüzden fazla melek var. Bunun ne tür bir güç olduğunu biliyorsunuz. Bunun bir değeri olmalı. Onları kullanabiliriz.

'Torren'in kanatlarını aldın ve şimdi onları tamamen kontrol edebiliyor musun? Buna gerçekten inanıyor musun? Kane şüpheli bir ses tonuyla sordu.

'Öyle. Önemli olan tek şey bu,' dedi Jessie kesin bir ifadeyle.

Grubun üzerine bir sessizlik çöktü.

Caitlin her biri için kalbinin üç hızlı atışını sayarak on acı dolu saniye geçti.

Onlar yapamadım parça Şimdi. Bu takım yapamadım karşılayabilir Şimdi parçalanmak için.

'Hayır,' dedi Kane kararlı bir şekilde. 'Güvenebileceğimiz bir ekibe ihtiyacımız var. Melekler lanet olası bir yük. Jessie'ye baktı. "Alınma ama.

Jessie omuz silkti. "Bazıları alınmış.

Eden avuçlarını masadan kaldırdı. "Ben geri adım atmayacağım.

"Çünkü sen inatçı bir piçsin, Reece," diye açıkladı Kane. "Hayatımın belası," diye espri yaptı Eden, "ama sonunda genellikle haklı çıkıyorum.

Ve bu konuda haklı olduğumu *biliyorum*. On yılımı Lowtown'ı güvende tutarak, benimki gibi aileleri güvende tutarak geçirdim. Şimdi durmayacağım. Seçimine saygı duyuyorum Kane, ama bu *senin*. Birlikte yaşayabileceğin bir seçim. Ben yaşayamam. Bu yüzden sana kendininkine göz kulak olmanı öneriyorum-' masadan bir adım geri çekildi '-ve ben de benimkine göz kulak olacağım. Türlerimizin birlikte çalışabileceğini göstermemiz buraya kadarmış.

Jessie geri adım atarak Eden'ın yanında durdu. 'Onu sonuna destekleyeceğim, Kane. Özür dilerim. Cezaevine ne oldu?

Benim yüzümden. Nereden bakarsanız bakın, Eden ne derse desin, mahkumların serbest kalmasından ben sorumluyum.

Eden, Jessie'nin elini tutup masanın etrafından dolaşarak kapıya doğru yürüdü ve, "Bu kadar o zaman," dedi. Kane'in yanından geçti. "Fikrini değiştirirsen bana haber ver.

Kane onun kolunu tuttu. 'En azından gitmeden önce söyleyeceklerimi dinle. Buna ihtiyacın var. Sana ihtiyacım var.

Kane oraya döner dönmez planda bir değişiklik olacağını söylemişti ama henüz Caitlin'e bile açıklama fırsatı bulamamıştı. Bunun yerine hemen altısını da acil toplantıya çağırmıştı.

Eden, Kane'in bakışlarıyla tam olarak karşılaşmadan önce kolunu kavradığı yere baktı.

Jask kollarını çoktan açmıştı, gerekirse müdahale etmeye hazırды.

Ama Eden Kane'in bakışlarını birkaç saniye daha inceledikten sonra sessizce geri çekildi ve masanın yerine döndü, Jessie de arkasındaydı. Ama Eden'in gözlerindeki şüphelilikten meydan okurcasına kavuşturduğu kollarına kadar her şey tüm gruba Kane'in olağanüstü bir şeyle ortaya çıkmak zorunda olduğunu söylüyordu.

Kane, 'Artık Midtown'a gitmiyoruz,' dedi. "Bölgeyi tamamen terk ediyoruz.

Caitlin'in midesi altüst oldu. Kane'in taşıdığı haritayı düzleştirmesini izledi.

Kane işaret parmağını Blackthorn'un ortasına koydu. "Buradan.

Caitlin'in dikkati haritadan Kane'e, Eden'a, Jask'a, Sophia'ya ve Jessie'ye kaydı. En çok kimin çenesinin düştüğünden emin değildi.

Dayanılmaz bir an boyunca kimse konuşmadı.

"Kilise bu mu? Caitlin sordu. O gece her şey mahkemeye intikal ettikten sonra Kane'le buluşmaya giderken önünden geçtiği kilise. Aralarındaki her şeyi değiştiren gece.

"Blackthorn'un *merkezine* geri dönmemizi mi istiyorsun? Jask kaşları çatılmış bir halde sordu.

"Kilisenin temellerinin derinliklerinde tüneller var," dedi Kane. 'Tünellerden oluşan bir aç. Lowtown'a, Midtown'a, Summertown'a ve çok daha ötesine uzanıyorlar.

Caitlin'in kalbi bu ihtimal karşısında hızla çarptı.

"Kilise dört yüz yıldan daha eski," dedi Kane, her birinin şaşkın bakışlarıyla karşılaşarak. 'Bu tüneller ben doğmadan çok önce gizli yeraltı sığınakları ve kaçış yolları olarak kullanılıyordu. Yönetmelikler yürürlüğe girdikten sonra bazıları biraz daha kazmaya karar verdi.

Caitlin, 'Bu bölgeye bu şekilde girip çıkıyorsunuz,' dedi.

Lacivert gözleri onaylarcasına parlarken ona küçük bir omuz silkme hareketi yaptı.

Ve oradan ka abilmesinin tek yolu buydu - *eğer*

Diğerlerine de aynı şekilde hitap etmeden önce ona, 'Buradan çıkacağımız yol da bu,' dedi.

"Bunu neden ilk kez duyuyorum? Jask sordu.

Çünkü göründüğü kadar basit değil. Blackthorn ve Lowtown'ın tamamında tüneller tek sıra halinde; bazı kısımlardan sadece sürünerek geçebilirsiniz. Çok yavaş. Acı verecek kadar yavaş. Ve eğer aşağıda yolunuza bir şey çıkarsa, geldiğiniz yoldan başka çıkış yolu yok.

"Ama bu günler sürer," dedi Jask, yumruklarını masaya dayayıp kaşlarını çatarak.

"Kesinlikle," dedi Kane. 'Sadece Midtown'ın sınırına varmak için üç güne kadar bir süre var - ve bu da birkaç durakla iyi bir hızda gidiyor. Bir seferde yüz kişiden fazlasını götürme riskini almak istemem, yani uğraştığımız zaman çizelgelerini biliyorsunuz.

Sophia ona, "O halde bunu neden düşünüyorsun?" diye sordu.

Çünkü bu bizim en iyi seçeneğimiz. Artık Sirius tünelleri bildiğine göre, hepimiz onları tekrar kullanmanın çok riskli olduğunu biliyoruz. Ve hepimiz Alçak şehir'i yer üstünden geçmenin de aynı derecede riskli olduğunu biliyoruz. Orada da sadece küçük cepler halinde hareket edebiliriz, bu da aynı derecede yavaş olur, ayrıca açıkta kalırız - sisten korunsak bile fark edilmeden hareket edemeyecek kadar çok kişiyiz.

'Ve eğer bir tür askeri saldırı olacaksa, herkes yerin altında, yoldan uzakta çok daha güvende olacaktır. Çünkü Caleb savaşa girmeye karar verirse, tıpkı mahkûmlar gibi sınırlara yönelecektir. Blackthorn ve Lowtown savaş alanına dönecek. İnsanları güvende tutmanın tek yolu onları mümkün olduğunca uzakta tutmaktır - ve bu da yerin elli metre altıdır.

Caitlin bir kolunu onun beline doladı ve elini ağzıyla kavradı. Tahliye dayanılmaz olacaktı. Saklanacak cepler bulmaları gerekecekti, belki de günlerce.

'Eğer bu savaş başlarsa,' diye ekledi Kane, 'haftalarca sürebilir. Hatta aylarca. Tahliye etmeliyiz ve buna hemen başlamalıyız. Organize olmamız ve hızlı olmamız gerekecek. İşte bu yüzden *herkesin* katılmasını istiyorum. Her yüz kişi için bir lidere ihtiyacımız olacak. Ve sırası gelene kadar geride kalanları korumak için yer üstünde de liderlere ihtiyacımız olacak. Eden'e baktı. 'İşte bu yüzden bunu yapacak ve Lowtown'a girip mahkûmlarla savaşacak yeterli sayıda insan yok. Ne olursa olsun, üzgünüm Eden.

Caitlin de ona inandı. Çünkü Kane'in yerine getirmesi gereken bir görevi vardı: Caleb'in yaklaşan ayaklanmasından mümkün olduğunca çok vampirin hayatını kurtarmak. Ve çünkü Kane'in gözlerindeki o bakışı biliyordu. İçinde bulunduğu imkânsız durumu biliyordu. *Hepsinin* içinde olduğu durumu.

Eden da öyle. Bakışları düştü. Başını salladı. Parmaklarını hayal kırıklığıyla alnında ovuşturdu.

Jessie ağır bir iç çekişle başını onun omzuna yasladı.

"Kahretsin," diye tısladı Jask nefesinin altından, ellerini kalçalarına dayamış, bıkkın bir iç çekişle tavana bakarken Sophia onu -ve kendini rahatlatmak için hemen elini uzattı.

Saniyeler geçip gitti.

Kolay cevaplar yoktu. Açık bir çözüm yoktu.

"Eden Tuly'yi kurtardı," dedi Jask. 'Jessie de öyle. İkisi de sürümün yavrularını kurtardı. İkisi de onları güneyden çıkarmak için kendilerini tehlikeye attı. Jask dikkatini Kane'e vermeden önce Eden ve Jessie'ye baktı. "Onlara borçluyum, Kane. Ben de Eden'a onun türünü kurtarmayı borçluyum.

Eden şaşırmış görünüyordu ama ona eşlik eden rahatlamayı gizlemek imkânsızdı. Jessie onun eline uzandı ve sıkı - güven verici bir sıkıştı.

Caitlin'in midesi Kane için, bundan sonra olacaklar için, Jask'ınkilere kilitlenen gözlerindeki hayal kırıklığı ve kızgınlık için altüst oldu.

Kane, 'Bunu duyuyor olamam,' dedi.

Sophia, 'Lowtown benim de evim oldu,' dedi. "Aylarca. İttifak'la birlikte olduğum süre boyunca. Bunu insanlar ve üçüncü türler hakkında yapmak istiyorsanız, yapın, ancak bizi benzersiz kılan şeyin, tüm göz ardı edebilecek tek ekip olduğumuz izlenimine kapıldım. Gördüğüm kadarıyla, bunu kanıtlamanın tam zamanı. Bunu bir takım olarak çözebiliriz.

Dörde karşı bir. Caitlin omzunun üzerinden Kane'e baktı, onun gözlerindeki hayal kırıklığı karşısında midesi bulandı. Kalbi parçalanmıştı ama bunu söylemesi gerektiğini biliyordu.

"Çok üzgünüm Kane," dedi, Kane'in tüm dikkati anında ona yöneldi. 'Ama ben de Lowtown'a sırtımı dönemem. Orası benim de evimdi. Tüm kariyerimi Lowtown sakinlerine sistem tarafından terk edilmediklerini göstermeye çalışarak geçirdim. Buna seyirci kalırsam ikiye bölünmüş olurum. Phia haklı: bu işi çözmenin bir yolu olmalı.

"Ve sen ve Phia, ne pahasına olursa olsun buradan çıkmamız gereken iki kişisiniz," diye hatırlattı Kane ona, kendisiyle aynı safta yer almamasını onaylamayan bakışları derinden kesilerek. "O günlüğün ortaya çıkmasına ihtiyacımız var. Buradaki hikayenin duyulmasına ihtiyacımız var. Bu sistemi çökertmek için sunabileceğimiz tüm kanıtlara ihtiyacımız var. Phia ve bebeğin hayatta kalmasına ihtiyacımız var. En güvenli yol bu. Jask'a baktı. "Eminim buna itiraz etmeyeceksin, değil mi?

Ben değilim. Ve bunu hala yapabiliriz. Ama geri kalanımıza gelince, şu anda ya ayrılırız ya da birlikte çalışırız. Ve sen de benim kadar iyi biliyorsun ki bir takım olarak her zaman daha güçlü olacağız. Kane, yeniden düşünmeliyiz.'

Tüm gözler Kane'in üzerindeyken odayı bir sessizlik kapladı ve bu sessizlik sadece kapının açılmasıyla bozuldu.

"Böldüğüm için özür dilerim," dedi Atherton, gözleri onaylamayan pek çok kaşla karşılaşmak için rahatsız bir şekilde odanın içinde gezinirken. Dikkati Caitlin'in üzerinde kilitlendi. "Bir dakikan var mı?"

"Önemli bir şey mi? Caitlin sabırsızlıkla sordu.

Başını sallaması, Atherton'ın gözlerindeki ciddiyet, kesinlikle öyle olduğunu doğruluyordu.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Üç saat önce

Korku tsunamisi neredeyse gerçeküstüydü.

Andy'nin alarmin başucundaki saatin rutin tiz sesi olmadığını fark etmesi saniyeler almıştı. Alarmin tam olarak ne olduğunu anlaması, daha doğrusu *kabul etmesi* birkaç saniye daha almıştı. *Sirenin* ne olduğunu.

Andy yatakta dimdik oturdu ve kendini desteklemek için kollarını kullandı.

Tiff işten bir saat sonra dönecekti. Lowtown'da olan Tiff.

"Anne...

Dört yaşındaki kızının ince bölme duvarından gelen uzun ve şaşkın sesi onu aniden ve tamamen kendine getirmeye yetti.

"Baba? Violet seslendi.

Andy karmakarışık örtüleri arkaya attı, çıplak ayakları sunta döşemeye basarak topallaya topallaya koridora çıktı, on altı yaşındaki kız kardeşi çoktan küçük kız kardeşini kucaklamıştı, ikincisi uykulu bir şekilde tek gözlü bez bebeğini tutuyordu.

Panik sesleri ve koşuşturan ayaklar, kule bloğunun ince duvarları arasından üstlerine ve iki yanlarına çarpıyordu. Hiçbir uyarı almamışlardı. Nereden geldiği belli olmayan bir ses: cezaevi sireni, delici havayı ürpertiordu. Hiçbirinin duymadığı ses

duymak istemişti. Cezaevine en yakın blok olan o bloğun duymak istediği ses.

Nefes almakta zorlanan Andy, Amy'yi Violet'in elinden aldı ve en küçük çocuğunu göğsüne bastırdı, eli Amy'nin başının arkasına kenetlenmişti.

"Neler oluyor baba? Violet mavi gözleri panikle açılmış bir halde sordu. "Peki ya annem?

Yirmi kat aşağıdaki sokaklardan gelen erkeksi sesler cam pencerelerden yankılanıyordu: Alaylar, kurt ısıkları, yüzlerce mahkûmun binanın önünden geçerken çıkardığı sesler.

Bakmak *zorundaydı*. Bakmadan edemezdi. Yatağının yanında bir canavarın nefes aldığını duyan bir çocuk gibi, Andy topallayarak doğrudan salona açılan ön kapıya doğru yürüdü. Amy'nin bacaklarını etrafından ayırarak onu Violet'e geri verdi. "Burada kal!

Elleri titreyerek kanepenin yanında duran kâseyi karıştırdı. Ön kapının anahtarlarını aldı ve oraya yöneldi. Kurduğu üçlü kilit sistemine her bir anahtarı arka arkaya yerleştirmeye çalışırken, sanki doldurulmuş, demir kaplı eldivenler giymiş gibi hissediyordu. Ama sonunda kapı açıldı.

O kattaki yirmi daireyi boydan boya geçen taş balkona çıktığında esinti yüzüne çarptı. Komşularından bazıları da dışarıdaydı, yüzlerinde onunkiyile aynı panik ve dehşet vardı. Üstten bakmak için boyası dökülmüş parmaklıklara doğru adım attı ve aşağıdaki manzara donup kalmasına neden oldu.

Mahkûmlar Lowtown'a bir enfeksiyon gibi yayılıyordu. Korkunç bir yıkım ve vahşet sürüsü, kalabalık bir zihniyetle yayılıyor, salladıkları ve kullandıkları derme çatma silahlar sabah ışığında parlıyordu. Ancak dikkati hemen sağ tarafına, kule bloğunun alt katlarında yaşayanların dışarıya sürüklendiği, bazılarının yerlerde dövülerek öldürüldüğü, bazılarının da - ölü ya da diri - bir ganimet gibi öteki bölgeye taşındığı yere çekildi. Aralarında genç bir kız da vardı. Violet'in arkadaşlarından biri olarak tanıdığı genç bir kız. Kız zaten zorla yere yatırılmıştı.

Kusmuğunu geri yuttu. Andy bacakları bükülmeden önce geri çekildi, kendi kesik kesik, sık nefes alışından başka bir şey duymuyordu. Hâlâ balkonda olan apartman sakinleri topuklarının üzerinde dönüp dairelerine girmeye çalışırken başını sola çevirdi. Diğerleri sandalyeler, beyzbol sopaları, mutfak bıçakları sallayarak dışarı çıktı.

"Nathan!" diye seslendi. Yaralı bacağının ona ayak uydurmasını isteyerek taş yürüyüş yolunda hızla ilerledi. "Ne yapıyorsun?"

Sesler giderek . Sesler
yaklaşıyordu. Hoplamalar.
İlahiler.

Kapılar aşağıdaki katlarda parçalanıyordu.

Pencereler kırılıyordu.

Çığlıklar ve bağırışlar ona doğru yankılandı.

Nathan güçlü kollarıyla metal bir sopa tutarak, 'Yerimizde duruyoruz,' dedi. 'Kahrolası piçler bizim için gelebileceklerini sanıyorlar... kızları çatıya çıkarın. Çocukları ve dövüşemeyecek durumda olan herkesi oraya çıkarıyoruz. Yapabileceğimiz tek şey bu. Umalım da birileri gelip bu işi halletsin. Bu olana kadar onları oyalayacağız.'

Andy onun kolunu tuttu. "Kimse bize yardıma gelmeyecek, Nathan," dedi, gerçeğin ortaya çıkmasından nefret ederek.

Nathan'ın bakışları onunkilere takıldı, buruşuk kahverengi gözleri de aynı derecede bilgiliydi. "Burada savaşmak dışarıda savaşmaktan daha iyidir.

Siren durdu.

Uyarı sona ermişti.

Ama hâlâ geliyorlardı.

Eksiler herkes için geliyordu.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Tüneller ürkütücü bir sessizlik içindeydi. Görev gücünün tamamı ya yeraltı otoparkında ekibin atanmış üyelerinden talimat alıyor ya da yeni bir istilaya karşı çevreyi koruyordu ve tüm siviller önlerindeki bir başka yoğun yolculuk öncesinde dinlenirken, hiçbir yerde hareket yoktu.

Atherton, Xavier Carter'ı kilitledikleri odayı korumaya bırakılmıştı.

Xavier'in Üçüncü Tür Kontrol Bölümü'nün Başkanı ve ardından patronu olduğu zamanlar hâlâ başka bir hayatmış gibi geliyordu. O zamandan önce babasının patronu, Rob'un patronu ve Max'in patronu ve nihayetinde Kane ile onu bir araya getiren Kane'in kız kardeşine karşı işlenen iğrenç suçun sorumlusu olması daha da gerçek dışı geliyordu. Üvey babası Max'in, eski sevgilisi Rob'un ve Xavier'in mahkumiyetine yol açan, babasının oynadığı rol nedeniyle adaletle teslim edilemeden çok önce öldüğü bir suçun kanıtlarını vermeye devam etti.

Xavier hapiste kalmalıydı; Rob da öyle. Ancak Sirius Throme'un başka planları vardı; Rob'u süper insan ordusunun başına getirmek ve Xavier'i Jask'ın yerleşkesinden Kane'i almaya göndermek gibi. Ancak Kane ve Jask'ın ekibi bir pusu hazırlamıştı ve bu yüzden Xavier onların esiri oldu.

Kane henüz onunla yalnız kalmamıştı. Caitlin bu gerçekleştiğinde odanın yakınında olmak istemiyordu. Şimdilik, hala hayattaydı. Kane her ne yapacaksa yapmaya hazır olana kadar.

onunla ne yapmayı planlıyordu. Sormamıştı; bilmek de istemiyordu.

"Benimle ne hakkında konuşmak istediğini söyledi mi? Caitlin vampirin yanında hızla yürürken Atherton'a sordu.

'Hayır. Bu yüzden son iki saattir onu görmezden geliyorum ama sesi giderek daha çaresiz geliyor. Tek söylediği acil olduğu ve sadece seninle konuşacağı.

Muhtemelen Eden'la denediği gibi, kaçmasına yardım etmesini sağlamak için yaptığı son girişimdi.

Caitlin odaya girme konusundaki isteksizliğini ele veren bir iç çekişle Atherton'a dışarıda kalması için başıyla işaret etti. Kollarını kavuşturdu. "Ne istiyorsun Carter?

Xavier yerdeki zincirli pozisyonundan başını kaldırıp baktı. Onu son gördüğünden daha yorgun ve bitkin görünüyordu, sanki son yirmi dört saattir hiç uyumamış gibiydi. "Siren sesini duydum. Cezaevinde bir ihlal olmuş. Ciddi bir ihlal.

'Bunun fazlasıyla farkındayım. Hepimiz .

"Ama bunun neyi tetiklediğinin farkında değilsin," dedi

Xavier. Kadının nabızı hızlandı. "Hangisi?

"Beni buradan çıkarmalısın.

'Bu yüzden mi beni buraya getirmek için yaygara kopardınız? Bana *bunu* söylemek için mi? Her ne kadar ne demek istediğini bilmek istese de, onun oyununa gelmeyecekti. Bunun yerine ondan uzaklaştı. Kapıya doğru geri yürüdü. Vampir Kontrol Birimi'ndeki görevi sırasında bu işin nasıl yürüdüğünü bilmeyecek kadar çok sorgulamaya katılmıştı.

"Protokoller var, Parish. Böyle bir durumla karşılaşılması halinde uygulanacak protokoller... Bu protokoller senin bilebileceğinin çok üstünde. Bunları sadece her bölgedeki TSCD başkanı ve Küresel Konsey biliyor.

Eşiğe bir adımdan az kala Caitlin onunla yüzleşmek için döndü, zaman baskısı her zamanki soğukkanlılık stratejisini frenliyordu. "*Hangi* protokoller?

"Böyle bir şey olması halinde uygulanacak bir prosedür var; bir ayaklanma olması halinde de aynı prosedür uygulanacak.

Caitlin'in kalbi, Xavier'in gözlerindeki ciddiyetle daha da desteklenen bu inandırıcılık karşısında biraz daha sert çarptı. "Ne prosedürü?"

'Midtown ve dolayısıyla Summerton ve daha sonra da tüm komşu bölgeler risk altındaysa, tehdit kontrol altına alınmalıdır.

Caitlin otomatik pilotta ona yaklaştı. "Nasıl kontrol altına alındı?"

"Çekirdek ortadan kaldırılacak.

Blackthorn.

Bu, midesine inen bir tekme gibiydi. "Ortadan kaldırıldı mı?" "Yok edildi," dedi Xavier. "Silindi. boşluğu kapattı. "Ne şekilde?"

'Blackthorn'un her yerinde patlama noktaları var. Güçlü, çok *güçlü* patlayıcılar. Eğer mahkumlar Midtown'ın sınırına ulaşırsa, hatta yaklaşırlarsa, hiçbirimiz kurtulamayız. Bunu durdurabilecek tek kişi benim. Küresel Konsey'le konuşmama izin vermelisiniz.'

Hikâyesindeki olasılıkları bir araya getirerek, odanın yoğun sessizliğinde ona baktı.

'Sizce neden her bölge üçüncü türün merkezde olduğu şekilde tasarlanıyor Parish? Onu çevreleyen bölgede insanlıkla en az ilgili olanlarla?

Ama o zaten bir adım öndeydi. "Patlama yarıçapı.

Onaylamasına gerek yoktu.

"Bana Lowtown'ın da dışarı çıkarılabileceğini mi söylüyorsunuz?"

Xavier omuz silkerek, "En harcanabilir olandan en az harcanabilir olana," dedi. "Her bölge nasıl tasarlanır.

Tasarımdaki insanlıktan tamamen yoksunluk karşısında nefesi boğazında düğümlendi. Sistemin ne kadar acımasız olduğunu gösteren bir tasarımdı bu. "Bunu kim *bulmuş* böyle?"

"Yapılması gerekiyordu.

Bu acımasızlık karşısında öfkesi alevlendi. "Ayrıcalıklıları korumak için mi?"

Sistemi korumak için. Boku yedik Parish. Blackthorn ya da Lowtown'da olduğumuz sürece hepimiz boku yedik. *Tabii* Küresel Konsey'le konuşmama izin vermezseniz. Onları ikna edebilirim.'

Ancak düşünceleri mümkün olan her yöne doğru koşturmayla devam etti, yıllarca süren araştırma çalışmaları her konunun peşinden hızla gitmemesini imkânsız kılıyordu. Özellikle bir tanesine odaklandı:

Patlamalar infilak gerektiriyordu. 'Cezaevi elektromanyetik darbe yüzünden çöktü,' dedi. 'Bahsettiğiniz ölçekteki patlayıcıların elektrikle çalıştırılması gerekir. Teknoloji kilometrelerce öteden beri kullanılmıyor. Söyledikleriniz doğru olsa bile, EMP her şeyi yok ederdi.

'Bir küresel koruma protokolünden bahsediyoruz Parish. Küresel Konsey'in EMP'ler de dahil olmak üzere her şeyi hesaba katmayacağını mı düşünüyorsunuz?

Kanıtı ihtiyacı var. Hepsinin kanıtı ihtiyacı var. "Peki bu patlayıcılar nerede?

Xavier başını salladı, "Bilmiyorum," derken ses tonundaki hayal kırıklığı açıktı.

Onun önünde çömeldi. "Var olduklarını biliyorsun ama nerede olduklarını bilmiyor musun?

Bu gizli bir bilgi. Nereye yerleştirildiklerini sadece Küresel Konsey biliyor. Sahada çalışan hiç kimse bu tür bilgilere sahip değildir. Bu da nedeninin en iyi örneği,' dedi prangalarını kaldırarak. 'Bu tür bir bilginin ortaya çıkmasını riske atmayacaklardır. Bir arama yapmama izin vermelisin Parish. TSCD'de güvenli bir odada doğrudan bir hat var - doğrudan olağanüstü haller için Küresel Konsey'. Oraya ulaşmam lazım.'

"Doğruyu söylüyor olsan bile, Sirius'un Kane buradayken bunun olmasına izin vermesine imkân yok.

'Bu Throme, Parish'in çok üzerinde bir konu. Komşu bölgeler tehlike altındaysa, herhangi bir karar için tam bir Küresel Konsey oylaması gerekir. İnanın bana, bunu tartışmak için ayıracak vaktiniz yok. Siren çaldığı andan itibaren Summerton'un tahliyesi başlatılmış olacaktı. Tüm komşu bölgelere danışılacak ve misafirperverlikleri talep edilecekti. Nedenini bilmek isteyeceklerdir. Daha sonra Midtown sakinleri taşınacak. Bu netleşince düğmeye basacaklar.

Ayağa kalktı. Ona ters ters baktı. "Tahliye ne kadar sürecek?

'Her iki bölgenin de tamamen boşaltılması için yirmi dört saatten az bir süre var. Şu anda muhtemelen yirmiden az zamanınız var. Ve eğer mahkumlar Midtown sınırına önce varırlarsa daha da az zaman. Onları istemezsiniz

beş mil bile yaklaşırsan, Parish. Sana yemin ederim, o düğmeye anında basılacak. Küresel Konsey bir ihlal riskine girmeyecektir. Beni TSCD merkezine götür, ben de aramayı yapayım.

"Ve onlara ne söyleyeceğim?

'Midtown'a girilemeyecek. Bu sizin tek umudunuz. Eğer mahkumları sınırdan uzak tutabilirseniz, bu size biraz zaman kazandıracaktır. Bu hepimize zaman kazandırır.'

"Onların işini onlar için yapın.

"Bu senin tek umudun," dedi Xavier. "*Ben* senin tek umudum.

"Size güvendiğimi mi sanıyorsunuz? Gerçekten seni oraya götüreceğimizi mi düşünüyorsun? Başını iki yana salladı. 'Bu bir yalandan başka bir şey olmayabilir. Hiçbir şeyi değiştirmiyoruz,' dedi ve topuklarının üzerinde döndü.

Bu bir kumardı ama almak zorundaydı.

"Bekle! Xavier bağırdı. 'O zaman sana bir numara vereyim!

Bulabildiğiniz herhangi bir telefondan arayın!'

Xavier'in blöfünü gördüğü ve onun da daha kötüsünü onayladığı için dehşet her zerresini ürpertti. Peşini bırakmış olması en kötüsünü doğrulamıştı.

Omzunun üzerinden ona baktı; yüzüne çok net bir şekilde kazınmış paniği gördü. Elleri hâlâ prangalarla bağlı olan adam dizlerinin üzerine çökmüştü.

"Size numarayı vereceğim," diye tekrarladı Xavier. "Sadece *lütfe*n onları ara.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sirius halı kaplı koridorda ilerledi. Küresel Konsey'in gösterişli binasında her zaman saygılı bir sessizlik havası vardı ama bugün bu sessizlik huzursuzluk yayıyordu.

Cameron'ın onu çağırması ikinci plandaydı; zaten katılmakta ısrar edecekti çünkü cezaevi alarminin bulunduğu yer için ne anlama geleceğini çok iyi biliyordu. Ve açığa alınsın ya da alınmasın, burası *her zaman onun* yeri olacaktı. Artık oy kullanma özgürlüğü elinden alınmış olsa bile duruşmaları izleme hakkına sahipti.

Matt Morgan da orada olacaktı. Onu Xavier Carter'ın yerine TSCD'nin başına getirdiğinden beri ne kadar hayal kırıklığı yaratmış olsa da, Dehain'in çağrısını takip etmek söz konusu olduğunda sahada çalışma bilgisi işe yaramıştı.

"Caleb Dehain Malloy'u öldürebilecek kapasitede mi, Morgan? Sirius ona sormuştu.

Morgan'ın telefonun ucundaki tereddütlü sessizliği Sirius'un endişesini yatıştırmak için çok az şey yapmıştı. "Fiziksel olarak yetenekli mi?

"Yani bunu yapacak kaynakları, cesareti ya da motivasyonu var mı?

Kaynaklar, evet. Malloy'u alt edebilecek sadece iki kişi Dehain ya da Tao olabilir. Guts? Batı'yı demir yumrukla yönetiyor. Kimse onunla uğraşamaz. Başını öne eğmiyor ve hep eğdi, bu yüzden TSCD'nin İttifak cinayetlerine kadar onunla hiçbir ilgisi olmadı. Motivasyon mu? Bilmiyorum. Malloy kadar anlaşılması zor biri. Hatta daha fazla diyebilirim. Bildiğim aralarında hiçbir şey olmadı. Söylentiler doğruysa

birbirleriyle hiçbir ilgisi yok. Hasar kontrolü sanırım. Kimse bu ikisinin karşı karşıya gelmesini istemiyor - ve ikisi de bunu bilecek kadar akıllı.

"Ama olsaydı, paranızı kime ?

'Dürüstçe mi? Bunu söyleyemezdim. Sirius, bunun ne hakkında olduğunu sorabilir miyim?" "Caleb, Malloy'u ele geçirebileceğini iddia ediyor. Ben de istiyorum.

blöf olup olmadığını bilmek.'

"Caleb Dehain hakkında bildiğim bir söylenti, onun asla blöf yapmadığıdır.

Onu cinayetlerle ilgili olarak getirdikten sonra kaydedilen görüntülerini izlediğinde bu hisse kapılmıştı. Kane'i bir kenara bırakırsak, sorgulama sırasında hiç kimsenin bu kadar soğukkanlı olduğuna tanık olmamıştı. "Oldukça soğukkanlı bir müşteri, değil mi?

Morgan, 'Feinith'in onun tarafında olmasına şaşırmadım,' dedi. "Keşfettiğimiz gibi.

"Gölgenin okumasını istemedi, değil mi?

Dehain o zamandan beri Feinith'in Malloy'u suçladığı vampir lideri olduğunu iddia ettiğine göre, bunu o zaman fark etmediği için kendine hâlâ kızgındı. Hesaplı, sinsi kaltağın hilelerinin sonu yokmuş gibi görünüyordu.

"Sence onu bu yüzden mi serbest bıraktırdı? Morgan sormuştu. "Sence bizim bilmemizi istemediği bir şey mi biliyordu?

"Vampir lideri olması gibi mi?

Morgan'ın içgüdüğü gülmekti. Uzun sürmedi. "Sen ciddi misin?

Feinith telefonda bunu doğruladı. Kan testlerinden sonra Yüksek Düzen kökenli olduğuna dair elimizde kanıt olduğuna göre, ona inanmama riskini alabileceğimizi sanmıyorum, özellikle Blackthorn'da ona katılmazsam Malloy'u öldüreceğini iddia ederken.

Morgan bir an sessiz kaldı. "Bunu düşünmüyor musun?" "Onun asla blöf yapmadığını söylemiştin.

"Ama Jarin olmadığından tamamen emin misin? Jask ve Kane'in yerleşkede iddia ettiği gibi. "Bize çifte blöf yapmadıklarını mı? Morgan'ın yüzüne telefonu kapattıktan sonra aradığı bir sonraki liman bu olmuştu, şu anda gitmekte olduğu toplantıya gitmeden önce

Küresel Konsey.

Sirius sorgu odasına girmişti. Elleri pantolonunun ceplerinde, Sharner'ın masaya gelip tek bir kanıt kâğıdını masaya bırakmasını beklerken etrafta dolaşıyordu.

Jarin, Sharner'dan Sirius'a baktı; Yüksek Düzen vampirinin gözleri, bilekleri masaya kelepçelenmiş halde sandalyede yarı çökmüş pozisyonundan şaşkınlıkla kısılmıştı. "Ve bu?

Sirius topuklarının üzerinde hızla döndü, elleri hâlâ ceplerinin derinliklerindeydi. "Kan örneklerinden elde edilen bilgiler.

"Bunun bana bir şey ifade etmesi mi gerekiyor?

Jarin'in kayıtsızlığı bir yana, ses tonundaki kibir bile canını : ayrıcalıklı doğmuş ama bunun değerini bilmeyen birinin küçümseyici dokunuşu. Jarin'le yaşadığı birkaç karşılaşmada vampir her zaman son derece iğrenç olmuştu. Kendi ihtiyaçlarının ve isteklerinin ötesindeki her şey ona bir çaba gibi gelmişti. Ama geçici iyileşme için kullanılan tüm Yüksek Düzen kan kaynakları arasında Jarin'inki saflığı nedeniyle her zaman özellikle etkili olmuştu. Güçlü soy güçlü kan demekti ve rütbe Jarin'in soyundan daha yükseğe ulaşmıyordu.

"Hâlâ vampir lideri olduğunu inkâr mı ediyorsun? Sirius sormuştu.

"Bunu kaç kez söylemek zorunda kaldım? Jarin nefes verir gibi Beceriksiz bir yetişkinle karşılaşan huysuz bir çocuk. 'Vampir liderinin onları işaretleyen bir dövmesi var. Gözünüzün önündekini göremiyorsanız diye söylüyorum, ben görmüyorum.

'Ah evet, bahsettiğiniz şu sıkı korunan sır. Yüksek Düzen'in diğer tüm üyelerinin inkar ettiği sır.

Çünkü her biri yoğun sorgulama altında bile bunu inkar etmişti. Jask Tao'nun yerleşkedeki ifşasından sonra Yüksek Düzen'in tamamını buraya getirmişlerdi. Feinith hariç her birini. O hâlâ . Ve şimdi, aramadan beri, nerede olduğunu biliyordu. Daha da önemlisi, nedenini.

Jarin, 'Elbette yaptılar ama haksız yere olmadıkları bir şey olmakla suçlananlar onlar değil,' diye tersledi. 'Eğer lider yükselmiş olsaydı, bundan haberim olurdu, tamam mı? Tüm Yüksekleri inceleyin

Sipariş verin. Onları her arayın. İşareti taşıyan var mı bakın. Bulamayacaksınız.'

Sirius kısa bir süre için gülümsedi. Jarin'in tam karşısındaki koltuğa oturmak için masaya doğru ilerledi. Oturmadan önce pantolonunu kalçasından hafifçe kaldırdı. Birbirine kenetlenmiş ellerini masanın üzerine koyarak vampirin gözlerinin içine baktı. "Birin lider olduğunu itiraf etmesi dışında.

Jarin'in yaşadığı şok ikna ediciydi. "Yalan söylüyorsun. Hızla Sirius'un gözlerini aradı. "Kim?

"Caleb Dehain.

Jarin'in gözleri parlamıştı. Sert bir kahkaha attıktan sonra başını sallayarak başka tarafa baktı. Tekrar öne doğru eğildi, elleri hâlâ masaya bağlı kelepçelerin içindeydi. 'Söylediğim hiçbir şeyi dinlemedin mi? Yüksek Düzey vampir, Sirius. Seçilmiş kişi bir Yüksek Düzen vampiridir. Dehain lanet bir yalancı çünkü Dehain sıradan bir vampir pisliğinden başka bir şey değil. Başını tekrar salladı. Koltuğunda geriye doğru yığıldı. "Pfft. Keşke lider ben olsaydım,' diye mırıldandı kendi kendine, gözlerini tekrar başka tarafa çevirirken.

İnancı etkileyiciydi.

"Onun hakkında pek bir şey düşünüyormuşsun gibi gelmiyor Jarin. Jarin'in gözleri tekrar onunkilere döndü ama sessiz kaldı.

"Bu yüzden mi onu öldürmeye çalıştın? Sirius ısrar etti.

Jarin'in kaşları çatılmıştı. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum.

Evet, biliyorsunuz. Ona ve kardeşine suikast düzenlemesi için İttifak adlı bir gruba para verdiniz. İki haftadan kısa bir süre önce yapılmış bir suikast girişimiydi. Başarısız olan bir girişim. Daha sonra izinizi kaybettirmek için İttifak'ın tüm üyelerini öldürmeye başladınız. Abby hariç, liderleri hayatta kaldı. Bize her şeyi anlattı. Daha da önemlisi, DNA örnekleriniz üç suç mahallinde bulunanlarla eşleşti. Bu kesinlikle kesin. Çoklu insan cinayeti. Bu ağır bir ceza Jarin.

Sirius dirseklerini masaya dayarken ellerini birbirine . Jarin'in gözlerinin içine baktı.

'Bu yüzden benimle işbirliği yapmaya başlasan iyi edersin çünkü hayatının geri kalanını altı ayak karelik bir muhafaza kutusunda geçirmenle senin aranda duran tek kişi benim. Neden liderini öldürmeye çalıştın Jarin?'

"benim liderim değil," demişti dişlerini sıkarak. "Yani Caleb Dehain'in yalan söylediğini mi söylüyorsun?"

"Evet.

'Çünkü o bir Yüksek Düzey vampir değil. Tek sebep bu mu?'

"Bu yeterli bir sebepten daha fazlası.

Sirius koltuğunda arkasına yaslanmış ve bacak bacak üstüne atmıştı. Sol elinin parmaklarını masaya vuruyordu. "Feinith ulaşamadığımız tek Yüksek Düzen vampiri. Hiçbir yerde bulunamıyor.

Jarin'in kaşları daha da çatılmıştı. "Ve onun nerede olduğunu bildiğimi mi düşünüyorsun?" "Bence tam olarak nerede olduğunu biliyorsun. Ne kadar zamandır oluyor?'

"Ne kadar zamandır ediyor?"

"Caleb Dehain nişanlını beceriyor.

Jarin'in dudaklarının büzülmesi, çenesindeki gerginlik, gözlerindeki öfke Sirius'un ihtiyaç duyduğu tüm onaylardı.

Sirius, "Caleb buraya getirildi ve senin sorumlu olduğun cinayetlerle suçlandı," diye devam etti. 'Feinith ona karşı inanılmaz derecede savunmacıydı. Hatta onun serbest bırakılmasını sağlamak için benimle sessiz bir konuşma bile yaptı. Kane Malloy'un peşine düşebilecek tek kişinin o olduğuna dair bana söz verdi. Hatta Malloy'un kendisinin vampir lideri olduğunu bile söyledi. Bunu tüm Küresel Konsey'e söyledi. Bana öyle geliyor ki sevgilisini korumak ve gerçek lideri güvende tutmak için bir sürü yalan uydurmuş.

Jarin tekrar başını salladı, sabırsızlığı gözlerinden okunuyordu.

'Başından beri benimle oynadığını düşünmeye başlıyorum Jarin ve ben

Bundan hoşlanmıyorum.'

Sirius kollarını kavuşturdu.

"Şimdi tek yapmam gereken bunun ayrıntılı bir oyun olup olmadığını ve senin de başından beri işin içinde olup olmadığını anlamak," demişti Sirius.

ekledi. 'Eğer tüm bu durum dikkatlice örüldüyse. Ya da Caleb Dehain'in peşinden gitmek sizin açınızdan büyük bir hata mıydı - nişanlınızın sevgilisine karşı kıskanç bir öfkeden başka bir şey değil. Çünkü dürüst olalım, Dehain oldukça yakışıklı. Tüm hesaplara göre de güçlü. Korkulan. Saygı duyulan. Zeki. Son derece zeki. Ondan neden bu kadar korktuğunu anlayabiliyorum. Blackthorn'da kendine olağanüstü bir imparatorluk kurdu. Son derece başarılı. Kendi kendini yaratan bir lider diyebiliriz. Feinith'in ona neden bu kadar hayran olduğunu anlamak çok kolay: tüm bunları bir tabakta verilmek yerine çok çalışarak elde etmek çok daha etkileyici.

Jarin'in dudakları kızgınlıkla incelmışti, Dehain'le yapılan karşılaştırmaların Sirius'un istediği etkiyi yarattığı açıktı.

"Ve şimdi onun aslında hepinizin saygıdeğer kurtarıcı olduğunu öğrenmek için mi? Sirius dudak büktü ve alaycı bir tavırla başını hafifçe salladı. "Bu taşaklarına inen bir diz olmalı. Buradan küçüldüklerini duyabiliyorum neredeyse.

"Siktir ," diye tısladı Jarin, gözleri öfkeyle kararmıştı.

Sirius öne doğru eğildi. Parmaklarını tekrar birbirine geçirdi. "Bunun yerine onları becer demeye ne dersin?

Jarin'in gözleri yine onunkileri aradı, vampirinkiler şüphecilikle ama aynı zamanda merakla doluydu.

"Feinith onun iddiasını doğruladı," demişti Sirius. 'Şu anda onunla birlikte, hemen onun yanında. Hadi ama Jarin, ne zamandır birlikteler?

Jarin gözlerini kısarak başka tarafa baktı.

Sirius, "Beni Blackthorn'a çağırdı," diye ısrar etti. "Malloy'u öldürmekle tehdit ediyor. Malloy'a neden canlı ihtiyacım olduğunu biliyorsun. Ve eğer doğruyu söylüyorsa Caleb'neden ölü istediğimi de biliyorsun. Ortak bir noktamız var. Benimle çalışırsan İttifak'a yaptıklarının kanıtı ortadan kalkabilir.

Bu onun tüm dikkatini çekti.

"Onu Feinith yüzünden mi öldürmeye Jarin, yoksa onun ne olduğunu bildiğin için mi?

Jarin sabırsızlıkla içini çekti. 'Ona kafayı takmış, tamam mı? Yıllardır ona kafayı takmış durumda," demişti, acısını tükürürcesine. "Ağabeyinden beri öyle.

öldü. Çok utanç vericiydi. Nişanlandıktan sonra ondan uzak duracağına söz verdi.'

'Ama yapmayacağını biliyordunuz, yüzden onu denklemden çıkarmaya karar verdiniz. İttifak'ın bu karmaşıklığı neden? Neden o kulübe girip onu kendin öldürmedin? Ya da kiralık katil ?

Çünkü Caleb Dehain'den bahsediyoruz. Kimse ona yaklaşılamaz. Tek bir başarısız girişimde ölmüş olurdum. Başarılı olsaydım bile Feinith bir şekilde öğrenirdi.

"Ve sen başarısız oldun. Ve şimdi ondan ölesiye korkuyorsun.'

"Herkes Caleb Dehain'den ölesiye korkuyor.

"Neden?

"Onun gözlerinin içine hiç , değil mi?

Yapmamıştı. Henüz değil. Ve hala yapıp yapmayacağına karar vermemişti.

" zaman neden peşinden gidiyorsun? Sirius ısrar etti. "Feinith gerçekten buna değer miydi?

"Çünkü bir gün benim için gelecekti. "Çünkü mü?

Jarin ona bakmadan önce bakışlarını kaçırmıştı. "Ağabeyi Seth benim için çalışıyordu. Onu onursuzca işten attırdım. Caleb Dehain hakkında anlamanız gereken tek şey bu: asla unutmaz. Ne kadar uzun sürdüğü önemli değil, intikamını her zaman sonuna kadar alır.

Sirius ayağa kalktı. Jarin'in, yarattığı uzun süreli sessizlikte bıçak sırtında beklemesine izin vererek odanın içinde dolaştı.

Sirius, "Caleb beni sadece Blackthorn'da ona katılmaya davet etmedi," diye ekledi. "Seni de oraya götürmem için ısrar etti.

Jarin'in yüzü panikle dolmuştu.

'Benimle yapmayı planladığı anlaşmanın ayrılmaz bir parçası: Eğer seni ona teslim etmezsem Malloy'u öldürecek. Ve Malloy'u ne kadar istediğimi herkes biliyor. Peki ben ne yapacağım Jarin?'

Malloy'u sana vermeyecek. Eğer onun Malloy'u öyle.'

"Ama bu riski alabilir miyim? Sirius ellerini onunkilerin içine sokmuştu.

Pantolon cepleri. Tekrar volta atmaya başladı. "Dehain'e inanıyorum. Bir misilleme planladığına inanıyorum. Kehanetin çoktan başladığına inanıyorum. Ve

Dehain'in seni istemesinin intikamdan çok, bir şekilde o kehanet için sana ihtiyacı olmasıyla ilgili olup olmadığını merak etmeye başladım.

"Sana sürekli söylüyorum: O kehanetin benimle hiçbir ilgisi yok.

Sirius yüzünü ona döndü. "Gerçekten mi? Sen vampir liderinin kardeşisin ve bunun seninle hiçbir ilgisi yok mu?

Jarin nefesini sertçe verdi. Gözleri şokla parlamıştı. Gerçek bir şok. Gülmüştü. "Sen neden be?

Sirius Sharner'a işaret etti. Sharner kâğıtları Jarin'in önüne yaymış, ilgili her bölümün altını çizmişti.

"Caleb Dehain İttifak cinayetlerinden tutuklandığında," demişti Sirius, "olay yerlerinde bulunan DNA ile karşılaştırmak için kan örnekleri alındı. Eşleşmediler. Ama şimdi, tabii ki sizinkilerin uyduğunu biliyoruz. Göremediğimiz şey, akıllı küçük makinemizin Caleb'in DNA'sı ile sizin DNA'nızın esrarengiz bir şekilde eşleştiğini işaretlemesiydi. Tesadüf olamayacak kadar kesin bir eşleşme. Görünüşe göre anneleri farklı ama babaları aynı.

Vampir önündeki kâğıda bakarken Jarin'in ifadesindeki her gergin seğirmeyi izlemişti. Titremişti. Gerçekten de titremeye , Jarin'in parmakları masayı tırmalayarak yumruk haline gelmiş, nefes alış veriş biraz daha kesilmişti.

"Bilmiyordun," Sirius.

"Bu bir yalan," diye Jarin, bakışları onunkilerle buluşmuştu.

Sizi temin ederim ki hayır. Peki ben ne yapacağım? Seni teslim etmeyip Kane'i ve onlarca yıldır geçirmek için çalıştığım planları kaybetme riskini mi alayım? Ya da seni teslim edip zaten patlamakta olan daha fazla boku başlatma riskini mi alayım?

"Öldür onu," demişti Jarin. 'Öldür onu ve tüm kehanet sorunların sona ersin.

"Peki bu nasıl?

'Çünkü eğer doğruyu söylüyorsan, onunla bir akrabalığım varsa, ölürse kaderi bana gelecek. Caleb Dehain'i öldür, Jake Dehain'i öldür ve kehanet benimle son bulsun. Öne doğru eğildi. 'Ama seninle çalışacağım. Ayaklanma olmayacak. Tek istediğim, tamamen benim kontrolüm altında, tamamen bana ait bir yer. Yüksek Düzen'in canı cehenneme. Hepsinin canı cehenneme. Hepsini yok et, umurumda değil. Kane Malloy'u bul ve planlarını uygula. Tekrar ayrı yaşayacağız.

- insanlar ve vampirler. Ama bana ihtiyacın olursa diye en az bir Yüksek Düzey vampiri hayatta tutabilirsin. İstedğin buysa Malloy'u yakalamak için beni yem olarak kullan ama Dehain'i öldürmelisin. Sana söz veriyorum, beni ona verirsen pişman olursun. Dehain'in yükselmesini istemezsin. Dehain hepiniz ölürsünüz. Dehain hepimiz ölürüz.'

Küresel Konsey'in halı kaplı koridorunun sonuna ulaşan Sirius, takım elbisesinin yakalarını aşağı doğru sıyırdı. Konferans salonunun çift kapısından biri onun için açılarak içeri girmesine izin verildi.

Cameron'ın sağında Matt Morgan oturuyordu - Cameron, Sirius'un Küresel Konsey'deki başkan yardımcısıydı ve bu nedenle şimdi toplantıya başkanlık ediyordu. İkisi de yorgun ve bitkin görünüyordu ama Morgan'ın bir dezavantajı da biraz utangaç görünmesiydi. Bunun için her türlü nedeni vardı. Malloy'u getirirken yaptığı hata, Sirius çoktan Blackthorn'u cehenneme çevirmek için odadakilere onay verebiliyorken, neden hepsinin acil bir toplantıda oturduklarında büyük bir rol oynuyordu.

Tüm dünyayı zayıflıklarından kurtarmaya çalışıyordu ve aldığı teşekkür buydu: kendi ölümlülüklerinin gerçek doğası hakkında hiçbir fikri olmayan beceriksizlerden oluşan bir ekip tarafından lanet olası bir soruşturma altında ve şimdi kendi kendilerini yok etmenin bıçak sırtında.

Ama yakında görecekleri.

Cameron'ın solundaki koltuğuna oturduğunda tüm gözler onun üzerindeydi. Caleb Dehain de öyle.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Caleb yatağının başucunda duruyordu, üst çekmece açıktı. İçinden çıkardığı küçük kadife keseyi avucunda sıkıca tutuyordu.

Leila'yı kütüphanede bırakmıştı. Ondan uzaklaşmaya ihtiyacı vardı. Mesafeye. Göz teması, fiziksel temas... ona tekrar bu kadar yakın olmakla duyguların yeniden canlanması; o çatı katında birlikte geçirdikleri son birkaç saati hatırlatması. Onun gitmesine neden izin verdiğini hatırlatıyordu.

Ama o içgüdü galip geldi... *asla* yanılmayan, her şeyi tüketen içgüdü.

Leila hayatına girene kadar hiç yanılmamış, içgüdülerinin yanlış olduğunu birden fazla kez kanıtlamıştı.

Teklifini daha fazla inceleme, en azından üzerinde düşünmek için zaman ayırma; kızın yalvaran gözleri onunkilere kilitlendiğinde kalbindeki tereddütle mantık ve deneyim arasındaki savaş alanında yolunu bulma karşı konulmazdı.

Ama o madde... Jake'in denklemin ayrılmaz bir parçası olduğu o madde.

Keseyi avucunun içinde daha sıkı sıkı.

Başından beri ona söylememiş olması.

Caleb keseyi çekmeceye geri koydu ve kapağını kapattı. Yatağa, kadının şırıngayı sakladığı yastıklara baktı. Şu anda içinde bulunduğu ikilemi yaratan şırıngaya.

Eşiğe doğru adım attı. Kapı pervazına yaslandı, Leila kanepenin ortasına oturmuş, sönmüş ateşe bakarken, arkası kanatlı şömine koltuğu aralarında bir engel oluşturdu.

Siyah kazağı onu daha alçakgönüllü bir şekilde örtüyordu, şimdi kazağı tekrar yerine çekmişti, etek ucu uyluğunun ortasında duruyordu. Baldırları kadar pürüzsüz ve düzgün olan uylukları, çıplak ayak parmakları halının uzun tutamlarına gömülmüş, ayakları ve dizleri birbirine bastırılmıştı. Dizleri, ona geri dönerken girdiği savaşların sıyrıkları ve yaralarıyla sıyrılmıştı.

Ellerini kucağında sımsıkı tutarken başparmağı diğer başparmağının boğumu üzerinde ileri geri gidip geliyordu; duruşu, soğukkanlılığı, yanık odun karışan doğal taze kokusu ona o ilk geceyi hatırlatıyordu. Sanki bir hafta değil de on yıl önceymiş gibi gelen o geceyi. Ona aşık olmaya başladığı nazik ama inatçı Leyla'yı hatırlatıyordu. Güvenmesi daha kolay olan bu sessiz, sabırlı, kararsız Leila: hiçbir şeyi hafife almayan Leila.

Ya da bunu bilen bir cadı tarafından manipüle ediliyordu. Onun tüm kusurlarını ve zayıflıklarını çözmüş, hareketlerini izlemiş ve stratejisini öğrenmişti.

Caleb çakmağının kapağını açıp tekrar kapattı, açıp tekrar kapattı ve vampir kulağının duymasını engellemesi imkânsız olan kalp atışlarını taklit etti. Kışkırtmasına rağmen sakinliğini koruyan bir kalp atışı.

"Sana Jake'ten daha önce bahsetmediğim için özür dilerim," sessizliği bozdu. "Aldatmaya çalışmıyordum. Gözleri onunkilerle buluştu. Ses tonundaki samimiyeti yansıtan gözler. "Sana anlatacak çok şey vardı. Açıklanacak çok şey. Dürüst olmak gerekirse nereden başlayacağımı bilemedim. Buraya gelirken her şeyi kafamda tekrar tekrar çalıştım ama sonra senden böyle bir düşmanlıkla karşılaşmak... Feinith sana sarılmışken o eşikten geçtiğini görmek..."

'Benden sadece sana güvenmemi istemiyorsun Leyla, benden umutlarımı artırmamı, kardeşimi geri alabileceğime inanmamı istiyorsun. Onu kaybetmek beni neredeyse öldürüyordu. Onun ölümünden sorumlu olmak beni neredeyse öldürüyordu.

'*Feinith* sorumlu, sen *değil*. Sophie değil. Ben de değilim. Ve Jake ona olanların sizin kararınızla bir ilgisi olmadığını *biliyordu* - bunu Sophie'ye de söyledi.

Onun bu ifşaatı karşısında kalbi küt küt atmaya başladı. Kendi ihmalkârlığına ve bencilliğine rağmen kardeşinin onu affetmesi yutması zor bir haptı. Daha da kötüsü, Jake'in son sözlerini duyan kişinin bir Serryn olduğunu hatırlamasıydı. "Onun yerine seni seçtim. Bunu hiçbir şey değiştiremez.

'Eğer bir alternatif bulunabilseydi savaşa girmemeyi *seçerdiniz*. Yaptığın seçim buydu. Ve bunun senin açından büyük bir inanç sıçraması olduğunu biliyorum ama sana söz veriyorum karşılığını *alabilirsin*. Jake'in başına gelenler-' bakışlarını kısa bir süreliğine kaçırdı, sonra tekrar onunkilerle buluştu '- Jake'in başına gelenler bir trajediydi. Tıpkı Alisha'nın başına gelenler gibi. İkisi de bizim kontrolümüz dışındaydı. Ama bundan sonra olacaklar öyle değil. Bunun mümkün olduğuna inanmasaydım, kendi umutlarımı yeşertmezdim. Ama mümkün.'

Çakmağını bir açıp bir kapattı. 'Serrynliğini geri almak gibi mi? Onu almamı kabul etmeden önce *bunun* mümkün olduğunu biliyor muydun?

Kaşlarını çattı, sonra başını salladı. "Hayır.

Çünkü bu, o gece kendini feda ediyormuş gibi görünmesinde büyük bir fark yaratacaktı - ve bunu biliyordu. yüzden ne olursa olsun inkâr edecekti. Neden sorma zahmetine girdiğini bile bilmiyordu; her cevabını tahmin edebilmesine rağmen neden bu tür sorularla kendine işkence etmeye devam ettiğini. Ama sorması *gerekiyordu*. Ve cevap verirken onun tepkilerini incelemesi gerekiyordu.

'Ama her şey söylendiğinde ve yapıldığında, bu *bizim* savaşımız,' diye ekledi. 'Bu

her zaman aramızda olması amaçlanmıştı. Annem senin türünden birinin elinde öldü, kardeşlerin benim elimde öldü. Kader bizi en başından beri ayırdı, barikatların iki tarafında büyüdük. Kader birbirimizden nefret etmemiz için her şeyi yaptı. Ama kader benim hislerimi kontrol edemeyecek ve sana aşık olmam da bunu kanıtladı. Bana dikte edilmesine izin vermeyeceğim ve senin de vermeyeceğini biliyorum.

"Beni tanımıyorsun, Leyla.

Birbirine kenetlenmiş ellerini belli belirsiz sıktı. 'olmadığın bir şey olmaya çalıştığını hatırlattığını biliyorum. Dış dünyaya yansıttığın şeylerin çoğunun bir cephe olduğunu.

Kadının ısrarcı bakışlarına rağmen, adam kendi bakışlarından vazgeçmeyi reddetti.

'Bu yüzden şimdiye kadar öfke dışında bana neredeyse hiç dokunmadın,' diye ekledi. 'Çünkü sana neyi hatırlatacağını biliyorsun: bu noktaya nasıl ve neden geldiğimizi. Ve bunu hiçbir zaman birlikte olduğumuz zamankinden güçlü hissetmezsin: açıklanamayan bir şey. Beni kitaplığa yasladığında yine oluyordu. Hissettim ve senin de hissettiğini biliyorum.

Çakmağını kapattı. Kollarını kavuştururken elinde tutmaya devam etti. Sessiz kaldı.

"Tıpkı Jake'i geri getirebileceğime inandığınızı bildiğim gibi, çünkü en karanlık köşenizde bana güvenebileceğinizi söyleyen bir parça ışık sızıyor. En başta gitmeme izin vermene ikna eden aynı ışık parçası. Hepsinden önemlisi, bana güvenmek *istiyorsun*. Eğer istemeseydin, çoktan ölmüş olurdum.

Umut: Onu bastıran, pazarlık yapabileceğine dair inancını besleyen şey buydu.

'Ne kadar çelişkili olduğunu biliyorum Caleb ve bunu tamamen anlıyorum, ama yemin ederim sana yalan söylemiyorum. Her şey senin elinde: kardeşini geri almak, bana sahip *olmak* ve her ikimiz için de işleri ilerletmek. İstedığının bu olduğunu biliyorum. Parmak eklemleri beyazlaştı ama gözleri kararlılıkla doluydu. 'Tıpkı söz verdiğim gibi, söz verdiğim her şeyle ve daha fazlasıyla geri döndüm. Çünkü senden vazgeçmeyeceğim Caleb. Buraya ikimiz için döndüm; bizi kehanetin olmamız gerektiğini söylediği şeyden daha fazlasına dönüştürmek için. Buradayım çünkü seni önemsemiğim gibi senin de beni önemsemiğini biliyorum. *Bizi* önemsiyorsun.'

'Seni önemseyen biri sana benim davrandığım gibi davranmaz, Leila. Sana şu anda davrandığım gibi.'

'Nasıl hissettikleriyle yüzleşmekten korkarlarsa öyle yaparlar. Ve benim hakkımda hissettiklerin bana bir zamanlar kim olduğunu hatırlatıyor - o Serryn'den önce...' Tereddüt etti. 'Neden endişeli olduğunu biliyorum ve anlıyorum.

O hale geri dönmek için. Bunun seni savunmasız hissettirdiğini biliyorum. Bırak beni, *herhangi birine* güvenmenin bile seni savunmasız hissettirdiğini biliyorum. Ve savunmasız hissetmenin şu anda ihtiyacın olan son şey olduğunu da biliyorum. Ama sen bana inanmasan bile ben sana inanıyorum. Bunu çözebiliriz, biliyorum.'

Neredeyse onun bu naifliğini kıskanıyordu. Bu sadeliği. "Buna *gerçekten* inanıyor musun?"

'Eğer yapmasaydım silahımı asla yere bırakmazdım. Eğer yapmasaydım buraya asla geri dönmezdim. Onunla tekrar buluşmadan önce bakışlarını kısa bir süreliğine kaçırdı. "Dediğin gibi büyüü yapabilirdim. Son yedi gündeki her şeyi bilen tek kişi ben olabilirdim. Bunu seni yok etmek için de kullanabilirdim ama yaptığım seçim bu değildi. *İkimiz* de hatırlayabilelim diye buraya döndüm. Eğer yaşadıklarımızı hatırlamazsan, en dönmüş oluruz. Birlikte çok daha güçlüyüz Caleb. Bu işte bir takım olmamızı istiyorum. Tüm türler için ihtiyacımız olan değişimi ancak bu şekilde garanti edebiliriz.

Adamın devam eden sessizliğinin ortasında ayağa kalktı. Leila temkinli adımlarla aralarındaki mesafeyi kapattı ve bir adımdan daha az bir mesafede durdu.

Caleb hareket etmedi. İrkilmedi bile, katlanmış kolları aralarında bir bariyer olarak kaldı.

'Bir dahaki sefere karşı karşıya gelmek yerine en başından birbirimize güvenirsek neler başarabileceğimizi bir düşünün' dedi. 'Kimse Serryn ve beklemedeki Tryan'ın birlikte çalışmasını beklemiyor - kehanet bile. İkimiz birlikte bu dünyanın gidişatını değiştirebilir ve bu süreçte sevdiklerimizi geri kazanabiliriz. Tekrar bir serryn olabilirim ama şimdilik niyetim aynı: bu savaşı önlemek ve sizi kurtarmak.

Ve en son niyetini gerçekleştiremediğinde, Jake bunun sonucunda öldü. Zayıf olduğu için öldü. Çünkü Leila'ya olan hislerinin onu ele geçirmesine izin verdi. Ne zaman yumuşasa, değer verdiği kişiler acı çekti. Ve eğer Jake'e büyü yapmasına izin verirse, kardeşi için daha da kötü bir kaderi olabilirdi. Belki de kendi türü için bile daha kötü bir son olabilirdi. Çünkü mesele ondan çok daha fazlasıydı. Her zaman ondan çok daha fazlasıyla ilgiliydi.

Daha fazla zaman kaybetmeyecekti. Daha fazla zaman kaybetmesine izin veremezdi. Gecikmeler uzlaşma anlamına gelebilirdi ve tarihin de acımasızca belirttiği gibi uzlaşma ölümcüldü.

Caleb döndü ve yatak odasına geri döndü. Gardırobunu açarak en alt raftaki kutuyu çıkardı. Son gelişinde ona giydirdiği askılı sandaletleri

Kadının yanına dönerek ayakkabıları ona uzattı. "Bunları giymek isteyebilirsin.

Leyla'nın gözleri şaşkınlıkla doluydu. "Neden?"

"Göreceksin," dedi adam, uzaklaşarak.

"Nereye gidiyorsun?" Çıplak ayakları onun arkasına doğru ilerledi.

"Bekle!

Koridorda, kamarasının kapısının tam karşısındaki duvardaki resmi kaldırdı. Gizli kolu girintisinden çıkardı ve duvarı geri çekmek için kullandı.

Leila onun yanında durdu, ela gözleri önündeki karanlığa bakarken endişeliydi. Yakında, *nihayet*, tam kapsamını anlayacağı bir karanlık.

Caleb penceresiz odanın ışığını yaktığında, Leila karşısındaki manzara karşısında içgüdüsel olarak kollarını kendine doladı.

İçeri girmesi için onu davet etmesine gerek yoktu.

Çömeldi. Bir sandaleti diğerinin ardından giydi. Titreyen elleriyle ayak bileklerinin etrafındaki kayışları bağladı. İçeri adım atmadan önce eşikte sadece birkaç saniye daha bekledi.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Eden terk edilmiş yeraltı tuvaletlerinde tek başına lavabonun başında duruyordu.

Tişıörtünü kaldırarak, saatler önce Homer ve diğer mahkûmların elinden yediğı şiddetli dayağın hızla iyileşen yaralarının kalıntılarını inceledi. Morlukları yokladığında acı hâlâ yer yer hissediliyordu, Jessie'nin vücudunda hızla etki eden iyileştirici yırtıkları hâlâ yürümesinin tek nedeniydi... hâlâ hayatta olmasının.

Yanaklarından süzülen yaşları elinin topuğıyla silmeden önce ellerini lavaboya dayadı. Çünkü fiziksel belirtiler iyileşiyor olabilirdi ama duygusal yaralar hâlâ derindi - acı, aşığılanma, zalimlik, adaletsizlik ve aynı şeylerin gözlerinin önünde Jessie'ye de uygulanabileceğı ve bu konuda bir şey yapmak için çaresiz kalacağı gerçeğı.

Tıpkı annesiyle olduğu gibi.

Tıpkı o anda Lowtown'daki tüm o insanlara olanlar gibi.

Buna izin vermeyecekti. Bunun olmasına izin vermeyecekti.

Yumruğunu aynaya çarptı. Ayna kırıldı, kuvvetin etkisiyle parçalandı; birkaç parçası leğene düştü.

Banyo kapısı arkasından açılırken Eden başını kaldırıp artık kırılmış olan benekli yansımasına baktı. Kane'in gözyaşlarını görmesini istemeyen Eden öne doğru eğilerek yüzüne bir miktar su sıçrattı. Kurutmak için tişıörtünü kullandı.

Kane pisuvarlara doğru adım attı, sırtı ona dönüktü ve Eden'i kanlı parmak eklemlerini buz gibi akan suyun altında gezdirmesi bıraktı, elindeki kanı duruladıktan sonra onu da tişörtüyle kuruladı.

"Nereden geldiğini anlıyorum," dedi Kane. "Daha birkaç saat önce mahkûmların elinden neler çektiğini de biliyorum. Kane ona katılmak ve kendi ellerini yıkamak için yanına gitti. 'Ama ben bir ekip olarak yeteneklerimizi en iyi şekilde kullanıyorum ve senin de insanları güvenli bir yere götüren bir stratejist olmana ihtiyacım var, mahkûmlarla savaşımana değil.

"Yani buraya seni desteklemem için beni ikna etmeye geldin çünkü ben seni desteklersem diğerleri de destekleyecek. Eden, Kane'le yüzleşmek için dönmeden önce ellerini sıkarak kuruladı.

Ama fikrini değiştirmeyecekti. Kane'in söylediği her şey çok mantıklıydı ama Lowtown'a sırtını dönmeyecekti.

Kane ona, 'Yaşadıklarının etkisini hafife alma,' dedi.

Bana patronluk taslama, Kane. Bunun sadece bu olduğunu mu düşünüyorsun? Kişisel bir görev mi?'

"Hayır. Kane kalçasını makyaj masasına dayadı. Kollarını kavuşturdu, lacivert gözleri kasvetliydi. "Ama onları karşısına alan kişinin sen olması gerektiğini de düşünmüyorum.

"Onları edebilecek kapasiteden *daha* fazlasına sahibim.

'Peki ya kendinizi yalnız ve aniden etrafınız yine onlardan oluşan bir grup tarafından sarılmış bulursanız? Silahlarını sallar ve kanını isterlerse? Bunu söylerken bile nabzınızdaki yükselişi duyabiliyorum.

"Siktir git Kane," dedi küçümseyerek ve uzaklaştı.

"Seni zayıf gösterdiğimi düşünüyorsun ama göstermiyorum," diye arkasından seslendi Kane. "Kendin hakkında hissettiklerini yansıtıyorsun ve beni endişelendiren de bu.

Eden durdu, sırtı hâlâ Kane'e dönüktü.

'Sana patronluk taslamıyorum ama ruhumuzun bazen kontrolümüz dışında nasıl şeyler yaptığını çok iyi biliyorum,' diye ekledi Kane. 'Pek çok kişinin zaten lanet olası bir travma yaşadın. Şimdiye kadar bunu iyi gizlemiş olabilirsin ama bu her şeyi ele veriyor," dedi Eden'in sıyrılan elini göstererek. "Bunu bir daha saklayamayacaksın.

Jessie, gerisini saklamayı başarmış bile. Yüzünde o boyalı gülümsemeyle çıkmış olabilirsin ama hepimiz neler biliyoruz.

Eden yüzünü ona döndü. "Ve ben büyük bir çocuğum, Kane.

"Ben de öyle. Ama bu bir şeyi değiştirmiyor. Başkalarının size yaptığı şeyler sizinle kalır. Ve bu şeyler ya sizi içten yıkar ya da bu deneyimleri bir zırha dönüştürürsünüz.

Eden ona bakarken etraflarına sessizlik .

Ama Kane'in duruşunda kibir yoktu. Gözlerinde meydan okuma yoktu. 'Ben de o yollardan geçtim Eden. Ailem öldürüldüğünde, Arana'nın yanında olabilmek için ikincisini tercih etmekten başka seçeneğim yoktu. Ve o benden alındığında, bir süreliğine ilkinde başvurdum. Ama o zırh tekrar devreye girdi ve benimki çok sertleşti.

'Sonradan ortaya çıkan etkilerin size neler yapabileceğini biliyorum. Ve evet, kendimizi zayıf hissetmemize neden oluyor. O zaman daha fazlasını yapıp yapamayacağımızı sorgulamamıza neden oluyor. Bizi pişmanlık, öfke, hayal kırıklığı, suçluluk ve tarif edilmesi imkansız bir güçsüzlük duygusuyla doldurur ve bu duygu çözümsüzlük içinde her gün, her saat bizimle birlikte yaşamaya devam eder. Ve bazen herhangi bir kontrol duygusu hissetmenin tek yolu intikama odaklanmaktır. Bu süreçte neyi riske atarsak atalım, intikamdan başka bir şey düşünmemek. Çünkü en azından bu bize güç hissi verir, yuvarlanıp göbeğimizi açığa çıkarmamamızı sağlar. En azından bizi incitenlerin bir başkasını incitmesini engelleyebiliriz. Ve bazen etrafımızdaki her şeye zarar şekilde odaklanabileceğimiz tek şey budur.

'Ama şunu bilin: size bunu yapan mahkumlar koyun. Bunu sana yapanlar pisliktir. Homer bir pislikti. Ve bedelini ödedi. Ve zamanla, bunda bir kurtuluş unsuru bulacaksınız.

"Dışarıda yaptığım şey, burada yapmaya çalıştığım şey, bunu mümkün olduğunca kişisel olmayan bir hale getirmek. Bu hiç kolay değil. Hiç kolay değil. Ama en iyi hareket tarzının ne olduğuna karar vermek zorundayım. Sadakatimizin nerede olduğu konusunda hemfikir olmayacağız Eden. Bunu biliyorum. Ama karar verip gitmek için yarım saatten az vaktimiz var. Hiçbirimiz bu durumda olmak istemedik. Hiçbirimiz istemedik-'

Eden'in dikkati de Kane'inkiyle aynı anda kapıya yöneldi.

Caitlin eşikten sadece birkaç adım öteye geçerken elini eşiğe bastırdı.

Kadının yüzündeki ifadenin tetiklediği tüm içgüdüler ikisine de işlerin hızla kötüye gittiğini söylüyordu.

ON ALTINCI BÖLÜM

"Bir tür krizle mi karşı karşıyayız? Tartışma derhal yeniden başlarken Newland mırıltılar üzerine sordu.

Sirius'un toplantıya geç katılması onları sadece bir an için sekteye uğratmıştı; ona doğru yönelen birkaç meraklı bakış, açığa alındığının duyurulmasına rağmen henüz herkesin tüm ince ayrıntıları bilmediğini gösteriyordu.

"Bu kadar çabuk buraya geri çağrılmak," diye devam etti Newland, "hepimizin çıkarabileceği tek sonuç bu.

Komşu bölgelerin tüm başkanları oradaydı: Newland, Fossey, Hilsdon, Pyne, Nelson ve Heathman, hepsi de yuvarlak masanın arkasındaki rahat koltuklarında oturuyordu. Bunların arkasındaki sıralarda da elli kişi daha vardı - zamanında oraya gidebilen herkes. Diğer tüm yerel yöneticiler telefonun ucunda, dinliyor ve müdahale etmeye hazır bekliyorlardı.

Cameron, "Gittiğinizden kısa bir süre sonra geri dönmenize neden olduğum için özür dilerim," dedi. Devam etmeden önce düşüncelerini toparlıyormuş gibi kâğıtlarını tekrar kontrol etti. "Bildiğiniz üzere, Blackthorn'da şekil değiştirmiş Lycan'ların serbestçe dolaştığı haberi üzerine, böyle bir kriz durumunda Lowtown ve Midtown sakinlerini ve ardından Summerton ve komşu bölgelerinizi korumak için Blackthorn' etrafına gümüşle aşılانmış elektromanyetik bariyer yerleştirmekten başka seçeneğimiz yoktu. Ancak, üç saat önce, bu bariyer

elektromanyetik bir darbeye Blackthorn'un yanından aşığı indirildi. Açıklamayı yapmadan önce sakinleştirici bir nefes aldı. "Aynı EMP cezaevi içindeki tüm elektronik güvenliğı de devre dışı bıraktı.

Mırıltılar, mırıldanmalar odanın içinde dolaştı.

Fossey teyit için, 'Ama *tüm* cezaevi elektronik güvenlikle bir arada tutuluyor,' dedi.

Cameron, 'Kesinlikle,' diye karşılık verdi.

"*Tam olarak* mı?" diye araya girdi Hilsdon. 'Kaç mahkum kaçtı?'

"Tesisdeki tüm muhafızlarla bağlantıyı kaybettik. Cameron devam etmeden önce dudaklarını ıslattı. "Tesisin tamamen boşaltıldığını varsaymak güvenli olur.

Şaşkın sessizlik hissediliyordu.

"Blackthorn'daki mahkûmlar ne olacak? Fossey'in sorusu odadaki pek çok yüzdeki paniğı yansıtıyordu.

Cameron, "EMP'nin beyinlerine yerleştirilen ve normalde Lowtown sınırından geçmelerini engelleyecek çipleri de devre dışı bırakmış olması kuvvetle muhtemeldir" dedi.

Fossey'nin çenesi dehşet içinde düştü. "Bize en kötünün en kötüsünün Lowtown'a geçmekte serbest olduğunu mu söylüyorsunuz?

"Cezaevindeki bu ihlal zaten karşı karşıya olduğumuz durumu daha da kötüleştirdi," diyen Cameron, bir şekilde soruya cevap verirken aynı zamanda kısa kesmeyi de başardı.

Yani bize sadece serbestçe dolaşan ve bu bölgenin her yerinde ortaya çıkan dördüncü türler değil, aynı zamanda insanlığın en kötüsünün de bu karışıma dahil olduğunu mu söylüyorsunuz? Newland öne doğru eğildi, gözleri suçlamayla doluydu. "Bize bu bölgenin kontrolünü kaybettiğini mi söylüyorsun Cameron?

"Hepimizin çıkarlarını korumak için acil eylem gerektiğı için buraya geri çağrıldığınızı söylüyorum.

"Peki ya Lowtown halkını korumak için harekete geçmeye ne dersiniz? Fossey sordu. 'Tahliyenin çoktan başladığını varsayıyorum?

Cameron tekrar kâğıtlarına baktı. Kurnazca ve hızlıca dudaklarını yaladı. Ellerini birbirine geçirdi ve masanın üzerine koydu.

Sirius onların hafifçe titrediğini görmekten büyük zevk alıyordu.

"Bu mümkün olmayacak," diye açıkladı Cameron, kelimeler boğazında acınası bir şekilde düğümleniyordu. 'Bildiğimiz gibi onlar için tek çıkış yolu Midtown sınırı. Mahkûmların tam olarak oraya gideceğine inanıyoruz. Sakinleri Lowtown'dan çıkaracak ve sınırı koruyacak insan gücümüz yok. Olsa bile onlarla mahkûmlar arasındaki farkı yeterince çabuk anlayabileceğimizden bile emin değiliz.

Heathman, "İşledikleri suçların numaralarının kollarında dövme olarak bulunması bir ipucu olabilir," diye espri yaptı.

Cameron onun bakışlarıyla karşılaştı. "Binlerce kişinin tek seferde sınıra yığılmasından bahsediyorsunuz.

Tekrar ezici bir sessizlik çöktü.

"Yani onları orada öylece *bırakacak* mıyız? Fossey sordu, destek aramak için odaya göz gezdirirken şaşkınlığı açıkça belli oluyordu. "İki binden fazla kaçak mahkûmla mı?

'Dönüşüm geçirmiş Lycan ve dördüncü tür kriziyle başa çıkmak için halihazırda Lowtown sınırları içinde bulunan askerlerimiz, Üçüncü Tür Kontrol Birimi gibi orada yaşayan insanları korumak için ellerinden geleni yapacaktır. Morgan?'

Matt Morgan boğazını temizledi, topluluk önünde konuşmaya zorlanmaktan duyduğu endişeyi belli ediyordu. Sirius gözlerini devirdi.

Morgan, 'TSCD ekiplerimiz Lowtown'da kalmaya devam ediyor,' diye teyit etti. 'Tüm önlemleri takip edecekler. Çoğu sakın zaten evlerinde iyi bir güvenliğe sahip-'

"Ve hiçbir güvenceye sahip olamayan çok daha fazla sayıda insan var," diye açıkladı Fossey, kızgınlığı artık gözlerinde olduğu kadar ses tonunda da belirgindi. 'Tanrı aşkına...'

Morgan yanıt vermekte zorlanırken Cameron araya girerek, "Yaptığımız şey küresel perspektifi ve çevredeki bölgelerin güvenliğini göz önünde bulundurmak," dedi. "Tam da bunu yapmak için buradayız... Küresel Konsey'in kurulma nedeni de bu.

Heathman hepsine, 'İçeride normal insan siviller var,' diye hatırlattı. '*İçeride çocuklar var...*'

Hilsdon, "Bu, Midtown ve Summerton'da sivillerin hayatta kalmasını en üst düzeye çıkarmakla ilgili olmalı," dedi ve bir başka mırıltıya neden oldu

odanın etrafında.

Heathman inanamayarak soluk soluğa kaldı ve odanın öbür ucundan ona ters ters baktı. 'Bunu nasıl söylersin? Bu bölgedeki *tüm* insanlara karşı sorumluluğumuz var.

'Kesinlikle: *tüm* insanlar. Bu da tüm komşu bölgeler için de riskin en aza indirilmesi anlamına geliyor. Odaklanmamız gereken yer burası," diye ekledi tüm odaya hitap ederken. İşte bu yüzden buradayız. Alçak Şehri korumaktan daha çok küresel korumayı sürdürme sorumluluğumuz var. Eğer mahkûmlar dışarı çıkabiliyorsa, üçüncü türlerin de çıkabileceğini hatırlatmama gerek var mı? Cameron'a baktı. 'Ortasında bulunduğumuz bu şeytani fiyaskoyu göz önünde bulundurarak en kötüsünü varsayabiliriz, halde neden sadede gelmiyoruz? Eksiler ve üçüncü türler sınıra ulaşırsa, ihlal riski ne kadar ciddi? Kendi bölgelerimiz ne kadar risk altında?'

'Dediğim gibi, mahkûmların doğrudan Midtown sınırına yöneleceğini varsayıyoruz ve bunu aşarlarsa, durumu kontrol altına almak zor .

Masaların etrafında sohbetler patlak verdi.

"Yani kriz noktasında olduğunuzu ilan ediyorsunuz," dedi Nelson, artan panik seslerini duyabilmek için sesini yükselterek.

"Kritik bir durumla karşı karşıyayız, evet," diye açıkladı Cameron. 'Mahkûmlar ve üçüncü türlerle mücadele etmek için yeterli insan gücümüz yok.

Mırıltılar tekrar sessizliğe gömüldü.

"Peki ne istiyorsunuz? Nelson sordu. 'Dün buraya sağlamak için geldiklerimize ek olarak ek destek ve kaynak talep ettiğinizi varsayıyorum?

"Zaman yok," diye açıkladı Cameron. Yenilgiye uğramış iç çekişi sadece hemen yanında oturan Sirius tarafından duyulabiliyordu. 'Bize yardım etmek için tüm kaynaklarınızı seferber etseniz bile, Midtown sınırına zamanında yeterli sayıda ceset ulaştıramayız. Bunun da ötesinde, Summerton sınırı çok geniş ve Midtown sınırının aşılması durumunda yeterli desteği sağlayamayacak kadar zayıf.

Ölüm sessizliği ağır bir pelerin gibi çöktü.

"Zaman yok mu? Newland onun sözlerini yankılayarak, "Zaman yok mu?" dedi. 'Bütün bu lanet şey patlamadan önce ne kadar zamandan bahsediyoruz?

"Morgan? Cameron, bu soruyu yanıtlama konusunda odadaki uzman olduğu iddia edilen kişiye bakarak sordu.

'Mahkûmların önümüzdeki yedi saat içinde Midtown sınırına girebileceğini tahmin ediyoruz. Eğer üçüncü türler avantaj sağlarsa, onlar için bu sürenin yarısından bahsedebiliriz. Ve eğer üçüncü türler sınırı geçmeye karar verirse, onları kontrol altına almak için en az üçe bir kuvvete ihtiyacımız olacak. Önümüzdeki üç saat içinde mevcut insan gücümüzün en az üç katına ihtiyacımız olacak. Bu yüzden şu anda tüm kaynaklarımızı Midtown sınırına göndersek bile yeterli insan gücüne sahip olamayız. En iyi ihtimalle, ağır topları pozisyona çekersek riskin bir kısmını azaltabiliriz, ancak bu da yalnızca yerel noktalarda olabilir. Midtown sınırının ihlal edilmesi riski kaçınılmazdır.

Endişeli bakışlar odanın içinde dolaştı.

"Yani bize önümüzdeki yedi saat içinde dış bölgelerimizi de temizlemeye başlamamız gerektiğini mi söylüyorsunuz? Fossey sordu.

Sirius, Cameron'ın şakaklarında baskı altında oluşan terlemeyi görebiliyordu ve bunu görmek hoşuna gidiyordu. Kollarını kavuşturdu, bir bacağını diğerinin üzerine geçirdi ve gösteriyi izlemeye devam ederken arkasına yaslandı.

"Bunun küresel bir tehdit olduğunu söylüyorum," diye açıkladı Cameron. "Küresel mi?" diye tekrarladı Heathman.

Birkaç dakika boyunca kimse konuşmadı.

"Bu önceden planlanmış olabilir mi? Nelson sordu. 'Bariyeri indirin, önce mahkûmları serbest bırakın...'

Hepsi onun neyi kastettiğini biliyordu: her şeyi caydırmak ve kontrol etmek için tasarladıkları ayaklanmayı.

Cameron, 'Bilmiyoruz,' dedi.

Newland, "Bunun için çok büyük bir EMP gerekirdi," dedi. 'Hiç fırtına rapor edilmedi. Ben hiç şimşek görmedim. Yani bu olayın yaratılmış olması fazlasıyla mümkün.

Cameron, 'Dediğim gibi, bilmiyoruz,' diye yineledi.

"Çok şey biliyormuşsun gibi görünmüyor Cameron," dedi Hilsdon, ses tonu suçlama yüklüydü.

Odadaki şaşkın sessizliği daha fazla mırıltı bozdu.

Bu suçlama karşısında biraz sinirlenen Cameron'ın yanıtı ani ve savunmacı oldu. Sirius, Cameron'ın o toplantı odasını yönetmek için fazla zayıf olduğunu her zaman biliyordu.

'Demek istediğim şu ki, bunun vampir ayaklanmasının parçası olduğuna dair bir teyidimiz olmasa da, aksini gösteren bir kanıtımız da yok. Buna dayanarak, bunu bu ele almamız gerekiyor.

"Peki ya Blackthorn'da serbestçe dolaştığı söylenen şekil değiştirmiş Lycan'larla doğrudan ilgilenmeleri için gönderdiğiniz uzman asker ekibi? Nelson Cameron'a bakmadan önce Sirius'a bir göz attı. 'Bu uzman askerlerin bu tür krizler için eğitildiğini söylemişsiniz. Onları kullanarak bir strateji değişikliğine gidilebilir. Yardımcı olabilirler mi?

İnsanüstü ordusu, tam da bu amaçla oraya gönderdiği genetik olarak şekil değiştirmiş Lycan'ların dikkat dağıtıcı maskesi altında Kane'i sonsuza dek ele geçirmek için konuşlanmıştı - sonunda onu ele geçirene kadar kapıları kırmak ve ortalığı kasıp kavurmak için bir bahane.

Caleb Dehain'in şu anda elinde olduğunu iddia ettiği askerler - o odadaki kimsenin bunu bilmesine gerek yoktu.

Cameron cevap vermek için Sirius'a baktı ama Sirius birkaç dakika boyunca kavgacı bir şekilde sessiz kaldı ve tüm gözler onun üzerinde olana kadar bekledi.

Sirius, "Ne yazık ki EMP ekibimle olan tüm iletişimi devre dışı bıraktı," dedi. Bu kadarı doğrudu. "Şu anda onlarla iletişim kurmamızın bir yolu yok ama protokol gereği savunma için elektronik olmayan yöntemlere geri dönmeleri gerekiyor. Haklısın: bu tür görevler için özel olarak eğitildiler ve ne yapacaklarını çok iyi biliyorlar. Kane Malloy'u getirin: koşullar ne olursa olsun saptırılmamaları gereken tek odak noktaları. Kane'i alın ve Summertton'a *canlı* getirin. 'Blackthorn'un içinde bir değer olacaklar. Bu konuda sizi temin ederim.

'Karşınızda mahkûmlar, şekil değiştirmiş Lycanlar, dördüncü tür ve şimdi de potansiyel olarak üçüncü tür mü var? Safça davranıyorsun,' dedi Hilsdon. "Ya öyle ya da hayal görüyorsun.

Hilsdon'dan hep nefret etmişti. Kibirli, çıkarıcı, sürekli sorgulayan ve eleştiren bir piçti.

Hilsdon tüm odadakilere hitaben sözlerini şöyle sürdürdü: "Öyleyse zaman kaybetmeyelim ve bunun tam olarak ne olduğunu açıklayalım. 'Bu önceden planlanmıştı. bu kadar. Ayaklanma başladı. Bu toplantı bu yüzden çağrıldı. Kod Sıfır'a göre hareket etmeyi tartışmak için buradayız.

Konuşmalar yeniden patlak verdi, ses seviyesi saniyeler içinde zirveye ulaştı. "Lütfen," diye seslendi Cameron.

Panikle yapılan konuşmalar artarak devam etti.

"LÜTFEN!" diye bağırdı Cameron odanın diğer ucundan.

Seslerin gürültüsü yavaş yavaş tekrar sessizliğe büründü.

Cameron, 'Bunun hiçbirimizin içinde bulunmak istemeyeceği bir durum olduğunu biliyorum' dedi. 'Şu anda gerçekleri gözden geçirmek ve riski hesaplamak için buradayız ve evet, potansiyel olarak Sıfır Kod'u bir seçenek olarak tartışıyoruz.

Hilsdon, 'Hepimizin zaten bildiği şeyleri özetleyerek kaybedecek zamanımız yok,' diye ısrar etti. ' bir olay için her zaman yaptığımız şey buydu. Bu kurul onlarca yıl önce etik kurallarını tartıştı. Kabul edildi. Onaylandı. Şimdi herhangi bir şeyi tartışmanın zamanı değil. Bu ölçekte bir şeyle başa çıkmak için yeterli kaynağımız olmadığı açık. Bunu yapmaya çalışsak bile, Lowtown'daki birkaç hayatı kurtarmak için dünyanın geri kalanını tehlikeye atmış oluruz. Kesin ve kuru. Hepimiz protokolü biliyoruz. Hepimiz protokolü imzaladık. En prestijli bölgelerimize kaçınılmaz olarak sızılmasından bahsediyoruz. Korumaya yemin ettiğimiz bölgelere.'

"Tıpkı Lowtown'dakileri korumaya yemin ettiğimiz gibi mi? Fossey araya girdi.

"Summerton ya da Midtown sakinlerinin Lowtown'ı umursayacaklarını düşünüyor musunuz? Newland her zaman yaptığı gibi Hilsdon'u destekleyerek sordu. 'O sakinlerin de hepimizle aynı şansa sahipti. Onlar yerleri için savaşmamayı seçtiler. İşaret parmağını masanın üzerine bastırdı. 'Öncelikleri belirlemeliyiz. Her enfeksiyonda olduğu gibi: yayılmasını engellemek zorundasınız. Summerton'u ve ardından Midtown'ı hemen tahliye etmemiz ve ardından o düğmeye basıp bu sorunu ortadan kaldırmamız gerekiyor.

"Cihazlar çalışacak mı? Nelson sordu. "EMP onları da etkilemeyecek mi?

Cameron, 'Başından beri düzgün bir şekilde kılıflandılar, tam da bu nedenle topraklandılar, her birinin saklandığı iç bölme bir Faraday kafesi sağlıyor' diye doğruladı. 'Bazılarının bozulma ihtimali var ama genel olarak gerekli prosedür için yeterli sayıda olacaklar.

Newland, 'O zaman buraya kadar,' dedi. "Oylama yapmamız gerekiyor. "Bir önerim var," diye araya girdi Sirius sonunda.

Bütün gözler ona çevrildi.

"Buna izin var mı? Hilsdon sordu, gözlerindeki alaycı meydan okuma açıktı. 'Görevi kötüye kullanmaktan soruşturma altındayken mi?

Sirius ona ters ters baktı. "Belki de kitlesel bir soykırımı önlemek için bürokrasiden on dakikalığına feragat edebiliriz. Belki vicdanlarınız her seçeneğin önceden araştırıldığını bilerek daha rahat eder.

Konseyl üyeleri kendi aralarında konuşurken fısıldaşmalar ve mırıltılar yeniden başladı.

Cameron ona doğru eğildi. 'Nedir bu, Throme? Başka ne seçenek var?'

Ama Sirius dikkatini odaya vermek yerine onu görmezden geldi. "Davranışlarım sorgulanıyor olabilir ama bu bölgeden vazgeçmiş değilim. Kesinlikle senin şu anda olduğun kadar kolay değil. "Yanlış davranışlarıma" gelince, ben sadece bölgem için doğru olanı yapmaya çalıştım. Bundan da öte, insanlık için doğru olanı yapmaya çalıştım. O yüzden size *tam olarak* ne yaptığımı söyleyeceğim. Tam olarak neden açığa alındığımı.'

"Tanrı aşkına, Throme," dedi Hilsdon iç çekerek. "Bunun için gerçekten zamanımız var mı?

"Bunun için zaman ayırmalısın," dedi Sirius. "Tüm gerçekleri bilmen gerek.

Nelson Hilsdon'a sert bir sesle, "Bırak konuşsun," dedi.

"Üçüncü türler seksen yıl önce ilk kez ortaya çıktığında hepimizin tehdit altında olduğumuzu kabul ettiğimizi hatırlatmama gerek var mı?" dedi Sirius, "ama o zaman Yüksek Düzen'in iyileştirici kanının havucu yüzünden harekete geçmemeyi seçtik.

"Artık bunun sürdürülebilir olmadığını biliyoruz," diye hatırlattı Hilsdon, kollarını sımsıkı kavuşturmuş, yüzünde herkesin bildiği gerçekleri ifade eden belli belirsiz bir can sıkıntısı ifadesi vardı.

"O zamandan beri Tesis'te bu konu üzerinde çalışıyorum. Bunun üzerinde çalışıyorum çünkü bu mevcut sistemi sonsuza kadar sürdüremeyeceğimizi biliyorduk. Bölgelerimizin her birinin çekirdeği seksen yıllık bir eritme potasıdır. Ya insanlarla üçüncü türleri birleştirmek zorunda kalacaktık ya da onlarla savaşacaktık. Kehanet olsun ya da olmasın, bir aşamada bu sistem çökecekti. Ben bunun olmasını önlemeye çalışıyordum.

'Gizli araştırmalar yaparak mı? Dosyaları okumaya başladım, Throme,' dedi Hilsdon. 'Ekibinizin - daha iyi bir terim bulmak için - "meleklerin" varlığını keşfettiğini biliyoruz. Resmi olarak asla açıklamadığınız, bunun yerine üzerlerinde deney yapmayı tercih ettiğiniz bir tür.

"Onların gözyaşlarının, Yüksek Düzen kanının geçici şifası yerine kalıcı bir tedavi sunduğuna inanmak için her türlü nedenim vardı.

Ama öyle değil, değil mi? Bulaştırdığınız ordu tamamen bağımlı, değil mi? Dahası, insan vücudu üzerindeki etkileri inanılmaz derecede zararlı, bu da onu halkın herhangi bir üyesinin alması için geçersiz ve hükümsüz kılıyor. Ve siz tüm bunları, her şeyi bizden sakladınız.

'Protokolümü sorgulayabilirsiniz ama herhangi bir bilginin kaçmasına izin verme riskini göze alamazdım. Yüksek Düzen'in, teorimin işe yaraması halinde feshedileceklerine dair bir ipucu bile almasına izin veremezdim. Bu risk çok büyük olurdu. Yapmaya çalıştığım tek şey bizi onlara bağlayan zincirleri çözmekti. Ve bu süreçte keşfettiğim şey, bunu yapmanın tamamen mümkün olduğuydu.

Her bir meclis üyesinin tüm dikkatini üzerinde toplamış olmanın verdiği sessizliği içine çekti.

"Klonlama bizim için uzun zamandır mümkündü, bunu hepimiz biliyoruz," diye devam etti Sirius. "Ama ben pastanın üzerindeki kremayı keşfettim: ruhlarımızı bu klonlara aktarabiliyoruz.

Bir an için şaşkın bir sessizlik oldu. Birkaç mırıltı başladı. Mırıltılar tam bir sohbete dönüştü.

Sirius ayağa kalktı. Herkes tekrar sessizliğe bürünene kadar bekledi, aralarındaki dürtüler her birini bunu yapmaya yönlendirdi.

"İyileşmemize *gerek yok*," dedi Sirius. 'Sadece işe yaramaz hale geldiklerinde bedenlerimizi ortadan kaldırabilmemiz gerekiyor, tıpkı derilerini, kabuklarını, krizalitlerini döken yaratıklar gibi.

Hilsdon nefesinin altından, "Adam kafayı yemiş," diye mırıldandı.

"Ruhlar transfer *edilebilir*," diye daha yüksek sesle duyurdu Sirius. 'Ruhlarımızın zayıf insan bedenlerimizden yüzyıllar boyunca daha uzun yaşaması için bir yol buldum. Hatamız üçüncü türlerin avantajlarını benimsemeye çalışmak oldu ama onlardan *daha iyi* olabiliriz. Ve bununla birlikte kendimizi vampirlere olan bağlılığımızdan sonsuza dek kurtarabiliriz.

"Aferin Throme," dedi Hilsdon alaycı bir alkışla. 'Güzel bir konuşma. Bilimsel başarılarınız ve çılgın hedefleriniz hakkında başka bir zaman konuşuruz. Şimdilik elimizdeki hayatları kurtarmamız gerekiyor, sahip olabileceğimiz hayatları değil. Kod Sıfır'ı tartışmamız gerekiyor.

Sirius, 'Kane Malloy'a *ihtiyacımız* var,' dedi. 'Eğer kendimizi üçüncü türden kurtaracaksak, ona canlı ihtiyacımız var. O düğmeye basarsanız öldüreceğiniz kişi Kane Malloy.

Daha fazla konuşma patladı, ama bu sefer fısıltıyla konuşuluyordu.

"Bize vampir lideri olduğu söylenen Kane Malloy ile aynı kişi mi?

Newland dedi ki. "Yani şimdi vampir liderinin yaşamasını mı istiyorsun?" "Okuduklarıma göre," diye araya girdi Hilsdon, gözleri suçlamayla dolup taşıyordu, "onu zaten bir kez avucunun içine almıştın, Throme: bitti

üç hafta önce, ve *sen* onu bıraktın.'

"Teorimi kanıtlamak için," dedi Sirius, rakibine ters bakarak. "Ve şimdi kanıtladım. Onu olsaydık asla kanıtlamayacağım bir teori. Şimdi tek ihtiyacım olan şey, içeri girip onu geri almam için bana izin .

"Söz konusu bile olamaz," dedi Newland, elini umursamaz bir tavırla sallayarak. 'Zamanımız olmadığını zaten tespit ettik.

"Üç bir," diye hatırlattı Sirius onlara. 'Her üçüncü türü kontrol etmek için en az üç bir gerekir. Bunu tersine çevir. Sizce üçüncü türler bu mahkûmları ne kadar kolay alt edebilir? Sınıra ulaşmalarını engelleyebilir mi?

"Üçüncü türle çalışmamızı mı öneriyorsunuz? Nelson sordu.

Bunu takip eden şaşkın sessizliğin ortasında, teklif karşısında birkaç garip kahkaha patlaması oldu.

'Onlara kendilerini kurtarma şansı sunmamızı öneriyorum,' diye açıkladı Throme. 'Aynı zamanda bu *bize* zaman kazandıracak ve mahkûmların sayısını büyük ölçüde azaltacaktır. Üçüncü türler dikkatlerini mahkûmları sınırdan uzak tutmaya odaklarsa, biz de Midtown ve Summerton'daki herkesi güvenli bir şekilde tahliye etmeye odaklanabilir ve Midtown'ın sınırını güçlendirmek için kaynaklarımızı bir araya getirmek üzere fazladan zaman kazanabiliriz.

'Peki onları bunu yapmaya nasıl ikna etmemizi öneriyorsunuz? Newland sordu. 'Bu ihlali isteyeceklerdir, Throme. Onlarca yıldır bu ölçekte bir ihlal bekliyorlar.

'En seçkin liderlerinden biriyle bir anlaşma yapabilirim. Reddedemeyeceği bir anlaşma. Ona genişleme, daha fazla kontrol, daha fazla güç teklif edeceğim. Caleb Dehain ile görüşebilirim. Malloy'un zaten onun elinde olduğuna inanmak için her türlü sebebim var. Malloy'u bize teslim etmesinin yanı sıra yardımına karşılık ona kendine ait bir yer teklif edeceğim.

"Kendine ait bir yer mi? Newland . "Tutmaya niyetimiz olmayan sözler veremezsiniz.

"Ama bunu bilmesine gerek yok.

Newland onun bakışlarını tuttu. "Peki ya kabul etmezse?

"Kod Sıfır'a geri dönüyoruz. Sadece Blackthorn'a girmek, Dehain ile buluşmak ve muhtemelen Malloy'u sınırdan geçirmek için zaman istiyorum. Sizi temin ederim, bunu . Binlerce, hatta on binlerce hayat kurtarabilirim. *Sen* de gelecekteki binlerce hayatı kurtarabilirsin.

"Peki oraya tam olarak nasıl gireceksin? Fossey sordu. "Zırhlı bir kamyon hazırladık.

'Asla olmaz,' dedi Hilsdon. 'Saldırıya uğrama ve bize karşı kullanılma riski çok yüksek. Ya elimizde kanlı bir Truva atı kalırsa ve mahkûmlar ve üçüncü türler bu yolla Midtown'a akarsa? Bütün bu plan risk çığlıkları atıyor.

"Sizi temin ederim ki kamyon tamamen geçilmezdir. Burası benim bölgem. Ve bu *bizim* geleceğimiz. Birkaç saat daha istiyorum. Tahliyelerinize devam edin, etmeyin demiyorum. Ama en azından o düğmeye basmadan önce bana deneyecek kadar süre verin.

Cameron nihayet boğazını temizleyene kadar birkaç dakika sessizlik hüküm sürdü. 'Bizim için oybirliğiyle bir destek gösterisine ihtiyacımız var.

Sıfır Kod'a göre hareket edebilmeliyiz. Birlik olmalıyız. Herkese bu konuyu tartışması ya da kendi kararını vermesi için zaman vereceğim ama sonra karar vermeliyiz. Zaman kısa, bayanlar ve baylar. Lütfen gecikmeyin. Tam bir saat sonra tekrar burada buluşacağız.'

ON YEDİNCİ BÖLÜM

"Patlama yarıçapı mı? Eden'in ses tonundaki dehşet, ekibin geri kalanının gözlerindeki eşdeğeri yansıtıyordu. "Bize bu yerin tasarımının, her yerin tasarımının bir *patlama* yarıçapına dayandığını mı söylüyorsun?" Hepsi önünde eğilirken Caitlin'in çizdiği kaba taslak yere baktı. Eden tekrar ona baktı. "Belli ki sen de bu protokolden haberdar değildin?"

Caitlin, 'Görünüşe bakılırsa benim de maaş derecemin üstünde,' dedi. 'Sanırım artık tüm o tükenmekte olan kaynakların bunca yıldır nereye gittiğini biliyoruz.

"Ve bu patlama Lowtown'ı da mı içine alacak? Eden sordu.

Caitlin, 'Lowtown, Midtown için bir tampondan başka bir şey olmayacak şekilde tasarlandı,' diye doğruladı.

Eden başını iki yana salladı, masadan uzaklaşırken ellerini yumruk yaptı. "Sinsi, duygusuz piçler.

"Xavier'in yalan söyleme olasılığı var mı? Jessie sordu.

Caitlin, "Geçmişte baskı altında bilgi verdiğini görmüştüm," dedi. O gece depoda Kane onu Ruh Emici'yi üzerine salmakla tehdit etmişti. Başını iki yana salladı. "Numara yaptığını sanmıyorum. Gerçekten de hayatı için korkuyor. Ve söyledikleri, mekanların tasarlanma biçimine göre çok makul. Vampir kehaneti riskinin, *her ne* kadar kamuoyu önünde hiçbir zaman doğrulanmamış olsa da, *her zaman* düşüncelerinde olduğunu ve en başta tüm bu sistemin temelini oluşturduğunu biliyoruz. Bir vampir kehanetinin gerçekleşmesi durumunda bir planları olacağını görmeliydik.

ayaklanmanın gerçeğe dönüşmesi mümkün değildir. Hepimiz dış bölgeler arasındaki altyapının, orada yaşayanlara serbest dolaşım ayrıcalığı sağlamak için ne kadar zayıf olduğunu biliyoruz. Eğer üçüncü tür Summerton'a kadar ulaşırsa, dünyanın geri kalanı için her şey serbest demektir.

Jask kollarını kavuşturmuş, kaşlarını çatmış bir halde, "Bu hareket tarzının savunulabileceğini düşünüyorsunuz," dedi.

'*Her zaman* Midtown, Summerton ve aynı türden tüm bölgelerle ilgili olmuştur, bu yüzden evet, Küresel Konsey'in bunu savunabileceğine inanıyorum. Tüm sorumluların bu bölgelerde sevdikleri var; onları ilk sıraya koyacaklardır.

Jask başını sallarken ensesini tuttu. "Carter ne kadar zamanımız olduğunu düşündüğünü söyledi mi?"

Caitlin, her biri bıçak sırtında dengede duran arkadaşlarına baktı. "Yirmi dört saatten az.

İstemedenden de olsa nefes alışları duyulabiliyordu.

Jask'ın dikkati Kane'e kaydı. 'Bu bize, yeni planınızı uygulayarak sayımızın onda birini bile Lowtown'dan geçirmek için yeterli zaman vermiyor.

"Biliyorum," dedi Kane.

"Peki şimdi ne olacak? Sophia sordu.

Jask, 'Bu cihazları biz buluyoruz,' dedi.

Kane, 'Bırakın nerede olduklarını, *ne* olduklarını anlamaya bile vaktimiz yok,' dedi. "Körlemesine avlanıyoruz.

Eden ellerini tekrar masanın üzerine yaydı. "Carter bilmiyor mu?"

Caitlin başını salladı. "Hayır.

"O zaman kim yapar? Jask sordu.

"Throme," dedi Caitlin. "Ve Küresel Konsey'in diğer üyeleri.

Jask sabırsızlıkla iç çekti. Tekrar ensesini kavradı.

Kane, 'Bunu gerçek bir tehdit olarak görmeliyiz,' dedi. 'Yakın bir tehdit. Zaman kazanmak için orijinal plana geri dönmek zorundayız. En azından kısmen.

"Lowtown'a doğru koşmak mı? Sophia söyledi. 'Yapmamak için onca nedene rağmen mi?"

'Artık başka seçeneğimiz yok,' dedi Kane. 'Mümkün olduğunca çok insanı mümkün olan en kısa sürede patlama alanının dışına çıkarmalıyız ve bu

hem eski hem de yeni planın bir kombinasyonu anlamına geliyor. Lowtown'ın uzak tarafında başka bir erişim noktası daha var. Parmağını haritanın üzerine koydu. "Eski su tesislerinin yakınında.

Sophia başını salladı. "Biliyorum.

Eden ona bir bakış atarak, "Ben de," dedi. O da Kane'e baktı. 'Ama orası cezaevine üç milden daha az uzaklıkta.

"Bu yüzden daha önce düşünmemiştim. Ekibi taradı. 'Ama iş o noktaya gelmeyebilir. Carter Caitlin'e Küresel Konsey'den Cameron'a doğrudan ulaşabileceği bir numara verdi. Önce onları ikna etmek için numarayı kullanacağız.

"Onlarla nasıl konuşacaksın? Jask sordu.

"Onlara yardım etmeyi teklif ederek,"

dedi Caitlin.

Jask Caitlin'den Kane'e baktı ve tekrar geri döndü. "Onlara yardım etmek mi?

Benimle dalga mı geçiyorsun? Nasıl?'

Kane, 'Mahkûmları Midtown sınırından uzak tutarak,' dedi. 'Carter mahkûmlar oraya ulaştığı anda düğmeye basılacağına inanıyor. Mahkûmlar bizim saatli bombamız. Eğer onları geride tutarsak, kendimize zaman kazandırırız. Caitlin Küresel Konsey'e planımızı ve sınırı geçmeye niyetli olmadığımızı söylerse, pazarlık yapabiliriz.

'Ne olursa olsun bizi yok edecekler,' dedi Jask. "Ve hepimiz bunu biliyoruz.

Kane, 'İşte bu yüzden hâlâ buradan çıkıyoruz,' dedi. 'Onları aramak zor bir ihtimal olabilir ama denemek zorundayız. Eğer o cihazlar patlar ve Caleb ya da Leila ölürse, zaten hepimiz ölürüz. Dördüncü boyut patlayacak. O zaman her şey biter.

Hepsi bakışlarını değiştirdi.

"EMP yüzünden tüm cep telefonları yok olmuşken aramayı nasıl yapacaksın? Sophia sordu. "Sabit hatların çoğu yıllardır kullanılmıyor.

"Kesinlikle işe yarayan bir tane biliyorum," dedi Caitlin. "En azından bir aydan kısa bir süre önce son kez kullandığımda işe yaramıştı. Her şeyin başlangıcında Kane'in onu tuttuğu çalışma odasından çok uzakta olmayan bir yer. Max'ten yardım istemek için kullandığı telefon. "Sen bizim teknoloji dehamızsın Eden. Daha önce çalıştıysa, şimdi de çalışacaktır, değil mi? EMP bir fark yaratmazdı değil mi?'

'Sabit hattan mı? Hatırladığım kadarıyla alıcılar Summerton'da oturuyor, yani sorun çıkmama ihtimali çok yüksek,' dedi Eden.

Caitlin, "Hızlı olursak Kane ve ben birkaç saat içinde oraya gidip dönebiliriz," dedi. "Bence denemeye değer.

Kane, 'Ama burada ilerlemenize ihtiyacımız var,' dedi. 'Her ihtimale karşı. Yeniden toplanmamızı öneriyorum. Hızı en üst düzeye çıkarmak için grubun dörtte birini kiliseye götürüp yola çıkmalarını sağlamayı öneriyorum. Diğer dörtte üçü ikiye böleriz, bir yarısı güneyde Lowtown'ın uzak tarafındaki tünellere katılmaya gider ve diğerleri doğu üzerinden doğrudan sınıra gider. Kuzeyi kullanmamızı istemiyorum çünkü Sirius'un orayı kullandığını biliyoruz. Ve batıdan uzak durmamızı istiyorum. Caleb'in orada gözcüleri olacaktır ve bir şey beklemesini istemiyorum.

"Ancak daha hızlı hareket etmek daha da küçük gruplara dağılmak anlamına gelir ki bu da her bir gruba daha az destek sağlamak pahasına olur. Bu aynı zamanda darboğazlardan kaçınmak için daha geniş bir alana yayılmak ve kitlesel bir harekete dikkat çekmek anlamına gelir. Doğudaki açık arazi gibi bazı bölgelerde bir aktarma ekibi gerekecek. Her liderin rotaları avucunun içi gibi bilmesine ihtiyacımız var. İster mahkûmlar, ister dördüncü türler ya da Sirius'un lanet ordusu olsun, yolda engeller varsa herhangi bir noktada değişmek zorunda kalabilirler.

Kane, "O halde hepimiz Caitlin ve Phia'nın Lowtown'dan geçecek en iyi rotalar olarak belirlediklerini gözden geçirmeliyiz," dedi. 'Carter'a göre en fazla on iki saatimiz var, bu yüzden bundan daha dar bir zaman çizelgesinde çalışmamız gerekiyor. Cameron'a ulaşırsak da ulaşmasak da, Caitlin ve ben döner dönmez hepimizin gitmeye hazır olması gerekiyor. Jask... O mahkûmları geride tutmak için sınırdan en kısa sürede en iyi ekip çalışmasına ihtiyacım var.

Jask haritadan başını kaldırıp Kane'in bakışlarıyla karşılaştı.

Kane, 'Çünkü eksiler ne kadar az olursa, Lowtown'dan geçirmemiz gereken gruplar için yolculuk o kadar güvenli olur,' diye ekledi. Eden'a baktı. 'Bunun bir parçası olmak istediğini biliyorum ama CEU'da geçirdiğin zamandan beri Lowtown hakkındaki bilgin kritik olacak. Sana hayat kurtarmak için ihtiyacım var Reece, hayat almak için değil.

Eden Jask'a baktı. Jask ona başıyla onay verdi. "Ben hallederim dostum. Sürüm o mahkûmları sınırdan uzak tutacak, değil mi?

Bu konuda endişelenme. Benim için bir zevk olacak.'

Jessie, Kane'e bakarken Eden'in alev alev yanan bakışlarını görmezden gelerek, "Ancak meleklerime olabildiğince çok kişiyi indirmeleri için önderlik edebilirsem," dedi.

"Jess..." diye araya girdi Eden.

Jessie onun endişeli bakışlarıyla karşılaştı. 'Bana karşı aşırı korumacı davranmayı aklından bile geçiriyorsun Eden...' Tekrar Kane'e baktı. 'Jask hepsiyle tek başına başa çıkamaz. Ben de o tembel piçlerin işine yarayabilirim.

Eden, Jessie'nin tartışmasının verdiği hisle sustu ama Caitlin tartışma bittiğinde Jessie'yle konuşacağını biliyordu.

'Yani Phia, Caitlin ve Eden, siz tahliyeyi denetleyen üç ana liderimizsiniz. Jask ve Jessie Lowtown'daki dolandırıcılık sorununu çözerken, ben de burada Blackthorn'da işleri yöneteceğim. Diğer merkezlere de uyarılar göndereceğim, özellikle de bu düzenin sadece bizim bölgemize özgü olmadığını varsaymak güvenli görünüyor. Bu da demek oluyor ki, Caleb bu işe karışmaya karar verirse onunla başa çıkmak için burada olacağım.

"Onu uyuracak kimse var mı? Sophia sordu. 'Kız kardeşim de bu denklemin içinde, hatırladın mı? Şu anda o boyutu kapalı tutarak ve Caleb'in Summertown'a kendi yolunu açmasını engelleyerek kışımızı kurtarmaya çalışıyor. Ona kim yardım edecek?'

'Eğer bunu Caleb'e söylersek, Tryan olsun ya da olmasın, patlama ihtimali artar.

Sophia'nın nefesi titriyordu; Caitlin onun Jask'ın elini tuttuğunu gördü. Tartışmanın henüz bitmediğini o da en az diğerleri kadar biliyordu.

"Bu kadar o zaman," dedi Kane. 'Caitlin ve ben şimdi gideceğiz ve döndüğümüzde hazırlanmak için her şeyi sana bırakacağız. Anlaştık mı?'

Her biri sırayla başını salladı.

"Peki ya Caleb bu arada Tryan olarak yükselirse? Sophia sordu.

'Boyut kapanacak ve sonra avlanmaya açılacak.

Onunla ilgili bir sezon. Eğer kız kardeşine zarar verirse, hesabını bana verecek, Phia,' diye güvence verdi Kane ona. Tekrar grubun etrafına baktı. "Bu işi halledeceğiz.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Loş spotlar tavandan aşağıya doğru parlıyor, Leila'nın durduğu eşik ile koridora benzeyen odanın en ucundaki kapalı kapı arasında otuz metrelik bir yol oluşturan ortadaki kırmızı halıyı tutuşturuyordu.

Onun kör noktasına adım atan Caleb, tüm dikkatini çıplak odanın her iki tarafını çevreleyen yıkımdan ziyade Leila'ya verdi: yer döşemelerinin üzerinde parçalanmış ve kırılmış halde duran cam vitrinler, üzerinde durdukları ahşap teşhir standlarının çoğu olaydan sonra devrilmişti.

Leyla, yırtıcı bir hayvanın tepesinden uçup geçtiğinin farkında olan ama tamamen geçip gittiğine ikna olmamış küçük bir hayvan gibi hareketsiz duruyordu.

Yine de halı boyunca birkaç adım atmadan önce uzun süre oyalanmadı, sandaletlerinin tabanlarının altında küçük cam parçaları parçalandı - aksi takdirde çıplak ayaklarını kesebilecek parçalar.

Hâlâ dik duran birkaç sehpadan birine çıktı. Kumral saç demetine baktı. Orta parmağının ucunu bir zamanlar cloche'un durduğu yerin dış kenarında birikmiş olan tozun üzerinde gezdirdi.

"Jake'in öldürüldüğü geceden önce otuz yıldan fazla bir süredir buraya gelmemiştim.

Dikkati saç tutamına dönmeden önce gözleri onunkilere kaydı. *Pek çok* saç tutamının ve kloşun dağınık bir şekilde durduğu zemini taradı.

"Kupalar," diye fısıldadı. Gözleri tekrar onunkilere kaydı ve şüphesiz bastırmak için mücadele ettiği alarmı .

Onun yanından geçerek odanın en ucundaki kapıya doğru yürüdü. Çatı katına çıkan koridora paralel uzanan kapı; bir hafta önce, duvarın arkasında birkaç metre ötede yatan dehşet hakkında hiçbir fikri olmadan ilk kez ilerlediği halı kaplı koridora paralel.

Çünkü odayı kimse bilmiyordu, Jake bile.

Kapının kilidini açtı ama açmadı. Bu kez geri çekildi, bir kenarda onun yetişmesini bekledi. Çünkü Leyla geri çekilmeyecekti; sadece merak bile onu bunaltabilirdi. Üstelik geri çekilebileceği hiçbir şey yoktu.

Kaşları çatılmış, gözleri korkuyla parlamış bir halde, bir ayağını diğerinin önüne atarak yavaşça onun yanına doğru ilerledi.

Durdu. Ona yan gözle temkinli bir bakış attı.

Onun türünden birinin eşikten geçmesi, o odada tekrar bir serryin ile birlikte olması ihtimali midesini bulandırıyordu. Ve her şeyden çok, kendi kutsal alanını başka birine açtığı için.

Ama çok kolay bir şekilde anladığını iddia ettiği gibi, onun da çatışmasını *tam* olarak anlamasını istiyordu. Çünkü o anlamıyordu. Anlamaya *başlayamazdı* bile.

Kapı koluna uzandı. Kapı klik sesiyle açılana kadar indirdi. Avucunu kapıya bastırdı ve itti, gıcırta sessizliği delip geçti.

Leyla eşiği geçti, eli sanki dengesini sağlamak için ona ihtiyaç duyuyormuş gibi tekrar kapı koluna dolandı.

Onun arkasından içeri giren Caleb, kapının yanındaki masanın üzerinde duran kandili tutuşturmak için çakmağını kullandı.

Otuza otuz metrelik alan sessiz bir ışıltıyla yıkandığında, Leyla anında birkaç adım geri çekildi. Kollarını tekrar koruyucu bir şekilde kendine doladı. Çünkü biliyordu. Neyin içine girdiğini hemen anlamıştı.

Ama geri . Kaçmaya çalışmadı.

Caleb sadece yalnız başına geldiği odada kapı pervazına yaslandı. Yalnızdı ve bu yalnızlığın ağırlığı altında

Tekrar tekrar yaşadığı anılar ve dehşetler.

Leila replika metal yatağın ayakucuna doğru adım attı. Hem başucuna hem de ayakucuna o zamanki gibi dolanmış zincirleri, ipleri ve dikenli telleri inceledi; komodinin üzerindeki işkence aletleri de aynı sırayla dizilmişti.

Başını solundaki tahta pencerenin yanındaki oymalı ahşap tabureye, sonra sağındaki yapay şömineye, onun üzerindeki duvardaki yağlıboya tablolar ve hemen ileride yerde duran dokuma, yıpranmış halıya çevirdi.

Mümkün olduğunca birebir parçaları bulması için bir koleksiyoncu tutmuştu. O yatağa bağlı geçirdiği günlerden hafızasına kazınmış parçalar. Yeniden yarattığı odanın aynısı olan bir odada işkence gördüğü günler ve *günler*.

Leila omzunun üzerinden ona baktı, rahatsızlığı gözlerinden okunuyordu. Sergilenen canlı anıları biliyordu. Kozanın içinde olduğunu biliyordu. Koza. Adamın onu zihninin en derin, en karanlık köşesine soktuğunu biliyordu. Onun için her şeyin değiştiği yere ve zamana: başka birine, başka *bir şeye* dönüştüğü ana.

Sığ nefes alıyordu, nabzının hızlandığını duyabiliyordu, sanki sonunda neyle karşı karşıya olduğunu farkına varmış gibiydi.

'Bana işkence etti,' dedi. Beni dövdü. Bana tecavüz etti. Beni aşağıladı. Beni aşağıladı. Bazıları hala canlı, bazıları ise bulanıklıktan başka bir şey değil.

Sola, kırıktan sarkan üç ip ilmiğin olduğu yere baktı.

"Onları sergilediği yer burasıydı," diye açıkladı. "Kandırıp tuzağa düşürdüğü vampir çocukları. Onları baş aşağı asardı. Boğazlarını keserdi. önünde yavaşça kan kaybından ölmelerine izin verirdi. Sanırım sizin türünüzün domuzlara yaptığı gibi. Sanırım siz insanlar etin bu şekilde daha nemli olduğunu ve tüketmekten daha çok zevk aldığınızı söylüyorsunuz. O da aynı şekilde düşünüyordu. Ama ne de olsa cadılar *sizin* türünüzden, bizim *değil*.

Gözleri tekrar onunkilere kaydı. Dehşete kapılmış gözleri komodinin üzerindeki cerrahi aletlere kaydı.

"Nihai planı beni öldürmeden önce hadım etmekti," diye ekledi yatağa dönüp bakarak, "benden sıkıldıktan *sonra*. Ama benim meydan okumam ona çok fazla zevk verdi ve bu işi bitiremedi. Seth beni bulmadan önce neredeyse üç hafta zevk aldım.

"Ama onu yakaladıklarında bile Seth onu öldürmeme izin vermedi. "İntikam, saldırganın seni kıldığı için tatmin olmasından başka bir amaca hizmet etmez," dedi bana. Bunlar tam olarak onun sözleriydi. Beni sürükleyeceği yoldan korkuyordu. Avin nasıl zevke dönüşeceğinden. Eğer bu olursa bana ne olacağından endişeleniyordu.

Dikkatini yataktan ayırıp tekrar ona baktı.

"Tüm bu bilgece sözler, senin de çok iyi bildiğin gibi, onun bir serry'n tarafından işkence görmesi ve zehirlenmesiyle sonuçlandı," diye ekledi. 'Serry'nleri çoktan bu dünyadan silmeliydim ve silebilirdim de. Bir şans verilseydi, varlığını tamamen ortadan kaldırabilirdim bile. *İki* kardeşimi *de* kaybetmeyebilirdim.

Seth'in hayatına son veren *bendim*, Leila. Onu orada bulduğumda Ona yardım etmek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Ya acı içinde ölmesine izin verdim ya da onu öldürdüm. Ama bunu *yapmadan* önce bile, senin türünün peşinden gitmemem için bana yalvardı. Ama bana bunu söylemekle hata etti. Çünkü şimdi Jake'i de kaybettim. Jake, ironik bir şekilde, bir Serry'n'i öldürmemem için beni ikna etmişti: *seni* öldürmemem için.

Avuçlarının alışılmadık bir şekilde terlediğini hissetti ve onları sırtının alt kısmındaki duvara bastırdı. Üç gece önce içeri daldığında, bulabildiği cansız her şeyi tekmelediğinde, arakladığında ve yumrukladığında kırılan camların sesini duyabiliyordu. Kapıyı itip şu anda durdukları yere girdiğinde, yatağın ayakucunda dizlerinin üzerine çöktüğünde, parmaklarını hissetmeyinceye kadar metal ayakucunu kavradığında, gözyaşları boşalıncaya kadar hıçkıra hıçkıra ağladığında, öfke ciğerlerini yakıp kavurduktan sonra kıvrılıp saatlerce odada yatmış, onu serbest bırakma kararının suçluluğuyla yere yapışmıştı. Onu ve Sophia'yı bulacağına yemin etti. Bu kez dünyayı serry'nlerden sonsuza dek kurtaracağına yemin etti.

Yatağa bakarken kaşları çatıldı. Başını hafifçe eğdi. Yatağa bir adım daha yaklaştı.

Sonunda kan dolu, benekli şırıngayı fark etmişti.

Leyla ona baktı, gözleri şaşkınlığının ortasında tek bir soruyu işaret ediyordu.

"Onu yok ettiğimi sanmıştım," diye açıkladı. 'Ateşe atmıştım ama yanmasını izlemek için durmamıştım, diğerinde olduğu gibi. Izgaraya takılmış olmalı. Halının tutamları arasında saklıydı.

"Ama Sophie'ye verdiğin şey...

'Seni gece Serryn olup olmadığını test ettiğimde kalan kan. Tabii ki test sırasında öyleydin. Tekrar şırıngaya baktı. "Bunu Jake'i ölü bulduğum gece keşfettim. Jake'i kaybettiği gece üzerine basmış, çıplak tabanını delmişti. "Yok edilmeliydi, Leila. Eğer öyle olsaydı, tekrar Serryn olamazdın. Jake'in öldürüldüğü gece onu bulmayı bir kenara bırak, ne şansı vardı ki? Artık bu benim hatırlatmam: kehanetin acımasız olduğunu ve ona bunun sonuçları olacağını. "Bizi geri döndürdüğü gerçeği de bunu kanıtlıyor.

Onunla tamamen yüzleşmek için döndü. Onun bakışlarını aradı. "Tüm bunları bana neden gösteriyorsun Caleb?

Bakışlarının onunkilerden uzaklaşmasına izin vermedi. "Nedenini biliyorsun. Zorlukla yutkunduğu duyulabiliyordu. "istiyorum," dedi, Ses tonunda endişe ağır basıyor, gözlerindeki hüznün rahatsız edici derecede derinlere iniyordu.

'Tıpkı gibi alternatifle geri döndün. *Söylediğim* gibi seni dinledim. Ama duyduklarım hoşuma gitmedi, Leila. Çok fazla değişken var, çok fazla eğer var. Ve en büyüğü de senin serrynity'ni tekrar kaybedebileceğini varsaymak. Ya kaybetmezsen? Nasıl hissettiğimizi kontrol edemeyiz, Leila. Nasıl hissettiğimiz nadiren bir seçimdir.'

"Nasıl hissettiğimi *biliorum*. Her zaman nasıl hissedeceğimi biliyorum. Kanıtladım tekrar tekrar nasıl hissettiğimi.'

"Riskler çok büyük. Durakladı. "Hepsinden önemlisi, Jake konusunda sana güvenemem. Ve Jake olmadan, hiçbir anlamı yok.

Peki ya türünüzün geri kalanı? Hade ne olacak? bir şeyiniz kalmamış gibi davranmayın. Bunu biliyorum.

tüm kale, batıdaki hakimiyetiniz, önemsedığınız içindir. Çünkü sizinkileri güvende tutmak için en derin içgüdüye sahipsiniz. Bu yüzden Kane'le hiç çatışmaya girmediğini biliyorum: göz kulak olduğun, göz kulak olmaktan sorumlu olduğunu düşündüğün kişileri korumak için. Doğru seçimi yapman için sana ihtiyaçları var Caleb. Bu yüzden yardım etmeye çalışıyorum.

"Doğru seçimi yapıyorum. Ve bunu sensiz yapıyorum. Yardımına ihtiyacım yok. Senin dahil olmana ihtiyacım yok. Kazanabilmek için sana ihtiyacım yok. Ve senin yaratacağın karmaşaya da ihtiyacım yok.

"Komplikasyonlar çünkü bunun doğru olmadığını biliyorsun. Aralarındaki boşluğu kapattı. 'Buraya kadar geldik. Şimdi bizden vazgeçemezsin, bu kadar yaklaşmışken olmaz.

Leyla onun eline uzandı, ama o dokunuşundan, şefkatinden kaçınmak için bir adım geri çekildi, bunu yaparken gözlerinden reddedilişinin acısı yayılıyordu.

Yakındık. Ama kimse aileme zarar veremez, Leyla. *Hiç kimse.*

"Ailene *asla* zarar vermedim," dedi işaret parmağını yere doğru uzatarak. 'Buraya aileni *kurtarmak* için geldim. Ailenizden geriye kalanları size *geri* vermek için tekrar geldim. Ve tıpkı geçen sefer olduğu gibi, bunu yapabilecek tek kişi benim. Bir an için ona sırtını döndü, hayal kırıklığı içinde içini çekerken parmaklarını alnında ovuşturdu.

Gecikmemeyi diledi; bunu onun için acısız hale getirebilirdi. Ona bu kadarını bahsedebilirdi. Boynunu basit bir şekilde çevirecek ve her şey bitecekti. Ondan kurtulacaktı. Onun düşünceleri tarafından tüketilmekten kurtulacaktı. Onun üzerindeki kontrolünü azaltacaktı. Göğsünü rahatsız eden kargaşayı, seçeneklerin ıstırabını azaltacaktı.

Onu yok etmeden önce onu yok et.

Canavar olması gerekiyordu. Onun içinde büyüyen şeyden daha büyük bir canavar olması gerekiyordu. Bu güvenceye ihtiyacı vardı. Onu kontrol etmesi gerekiyordu. Bundan da öte, kendini kontrol etmeye ihtiyacı vardı.

Tekrar yüzünü ona döndü. 'Yani ne olursa olsun savaşa mı gidiyorsun?

Bana bunu mu söylüyorsun?'

'Gitmene asla izin vermemeliydim. Bir hata yaptım, Leila. Ve en büyük hatam da bu süreçte kardeşimi kaybetmek oldu. Bu riski tekrar almak istemiyorum. Seni bırakmam bir anlık zayıflıktan başka bir şey değildi. Ben kararımı verdim. Seni dinledim ve reddediyorum.'

Gözleri parladı. Dudakları aralandı ama hiçbir kelime çıkmadı. Gözlerini tekrar odaya dikti. Başını hafifçe salladı, hayal kırıklığıyla mı yoksa inkârla mı, emin olamadı.

"*Reddediyor* musun?" dedi sonunda, bakışları yeniden onunkilere dikilmişti. 'Tam olarak ne demek istiyorsun? Şimdi de beni Brink'e götürmeyi mi planlıyorsun?

Kehanetin Jake'e yaptıklarından sonra mı? Ona istediğini vermemin imkanı yok. Kehanet kendini becerebilir.'

"Sonra ne olacak? Tekrar ona bakmadan önce odanın etrafına göz gezdirdi. Kaşları çatıldı, gözleri endişeyle doldu. Temkinli, içgüdüsel bir geri adım attı. "Hayır," dedi sessizce, ses tonundan tedirginlik okunuyordu.

'varken beni öldürmeliydin. Seni öldürmeliydim. Herkesin iyiliği için o dördüncü boyutun kapatılması gerekiyor.

'Yani bunu yapmak için beni feda mı edeceksin? *Her şeyden sonra?* Başını tekrar salladı. "İnanılmazsın.

Çenesi gerildi. Gözleri bir parça kısıldı, öfke ve incinmişliğin karışımıyla parıldayan gözleri, ikincisinin etkisi en ağır şekilde karnında hissediliyordu.

'Ben daha buraya gelmeden önce kararını , değil mi? Daha sürem bile dolmadan," dedi, ses tonundan kızgınlık sızıyordu. 'Belki Jake'i bulmadan önce bile. Bizi kurtarmak için her şeyimle , bir çözüm bulmaya kararlıyım ama sen çoktan yoluna devam etmiştin. Bir kez daha en çok korktuğum şey oldum: yeniden Serryn oldum; hatta senin olası ihanetinle yüzleşmek için buraya geri geldim, kendi türümü tehlikeye attım... oysa sen, güvenli yerinde kalmayı tercih ettin. Jake'i *bulduğun*, en büyük korkularınla yüzleştiğin andan itibaren kabuğuna, kendini en çok evinde hissettiğin karanlığa geri döndün. Tek başına.

"Sophie'nin sana gelmesi ve serryanlığımı geri alabileceğimi isteyebileceğin en iyi sonuç olmalı. Ela gözleri sessiz ışıktadır bir ton daha koyulaştı. 'Kabul etmene şaşmamalı. Sophie'ye o şırıngayı verdin çünkü *benimle* olan bu döngüyü bitirmek *istiyordun*. Ve bunu haklı gösterebilmek için beni tekrar bir serryan yapman gerekiyordu. Belki de hiç geri dönmeyeceğimi umuyordun, böylece beni avlayabilirdin: eski Caleb'i geri getirebilirdin. güvende hissettiğin Caleb.'

Ona doğru bir adım attı.

"Her zaman bu odada sıkışıp kalacaksın, değil mi?" dedi. 'İronik bir şekilde, kendini güvende hissettiğin tek yer burası. O kazandı ve kazanmaya devam ediyor. O gece hiç kaçamadın. Gerçekten kaçamadın. Her zaman, *her zaman* o serryan'ın kazanmasına izin vereceksin. Her şeyini ona verdin ve benden her şeyimi aldın. Ve tek yaptığım sana aşık olmaktı. Beni daha çok kandır. Çünkü keşke o gece ölmene izin verseydim ve kendimi de seninle birlikte ölüme terk etseydim demeyi senin kadar kolay bulmak isterdim ama en azından kehaneti saptırmaya ve işleri daha iyi hale getirmeye *alıştım*. Oysa sen... sen sadece kendini düşünebiliyordun, *onun* dışında seni kırılğan hissettiren tek Serryan'le, yani benimle bu işi tekrar yoluna koymayı planlıyordun. Beni öldürmeyi reddettiğin için seni güçlü gördüm ama sen bunu zayıflık olarak görüyorsun. Ve ilerlemeden önce her zayıflığı yok etmek .'

Sessizliğinin ortasında bakışlarının sabitliğinin yeterince doğrulayıcı olduğunu umuyordu ama gerçeği onun dudaklarından duymak midesinde bir düğümlemeye neden oldu. Gerçeğe yaklaşan bu dürtme ağızında hoş olmayan bir tat uyandırdı.

Gözleri suçlamayla doluydu. 'İşte bu yüzden *burada*, beni öldürmenin savunulabilir olduğu, uyandırılması daha kolay anılarla çevrili bir yerdeyiz; ben başka biriymişim gibi davranabileceğin bir yerde. Bu sana bir şey anlatmıyor mu? Cesaretle mesafeyi kapattı. "Eğer bunu yapacaksan, en azından benimle gerçekte olduğum kişi olarak , beni geçmişin arkasına saklamak yerine. Seni birçok şey olarak gördüm Caleb, ama asla ve *asla* bir korkak olarak görmedim.

"Bir *korkak* mı?

'Beni bir saniyede öldürebilirsin ve benimle eşit olarak yüzleşmek yerine bu seçeneği mi tercih ediyorsun? Ben buna

korkaklık, değil mi?'

"Sana söyledim: Kehanete istediğini vermeyeceğim.

'Ya da beni Eşik'e gtrmeyeceksin çünkü beni orada bırakamayacağını biliyorsun. Beni orada sonsuzluğa mahkum etmektense öldürmeyi tercih edersin. Çünkü suçluluk duygun ve korkun bunu kabul etmene izin vermese bile umursuyorsun.

'Seni nemseyecek kapasitede değilim, Leyla. Aramızda olanları istediğin gibi romantikleştirebilirsin ama seni bırakma kararımın özünün sana karşı hissettiklerimle hiçbir ilgisi yoktu. Senden uzakta geçirdiğim zaman bana bu bakış açısını kazandırdı. Jake'i bulmak bana en asla kaybetmemem gereken bakış açısını kazandırdı. Her şey söylenip bittiğinde, seni ben yarattım ve yeniden yarattım ve ikimizin de iyiliği için buna bir son vereceğim.

'Beni yaratmanızın, en başta serrynliğimi ortaya çıkarmaya çalışmanızın nedeni, eylemlerinizi haklı çıkarmak zorunda olmanızdı. Ama yine yapamıyorsun. Burada olmamızın *gerçek* sebebi bu. Belki de bunun içimdeki bir şeyi ortaya çıkaracağını umuyorsun. Belki de o meşhur Serryn savunma mekanizmasının devreye girip işini kolaylaştırmasını istiyorsun. Başını iki yana salladı. "Sen bir korkaksın. Jake senden utanırdı. Seth de yle.

Kadın onun yanından geçmek için hamle yaptı ama adam kolunu kapıya dayadı ve ölmüş kardeşleri adına konuşmaya cüret ettiği için öfkesini dizginlemeye çalıştı. Onun zalim sözleri kalbinde acı dolu bir sızı uyandırmıştı.

Leyla bir adım geri çekildi, ama bakışları meydan okuma kokuyordu, daralmış gözbebekleri onunkilere sabitlenmişti. Ama gözlerinde korku yoktu.

Serryn dışarı çıkıyordu. Ya da kaybedecek hiçbir şeyi kalmamış Leila'yla bir kez daha karşı karşıyaydı.

Gözleri kararlılıkla parlıyordu.

Kalbi onun devam eden direncinden dolayı alev alev yanıyordu.

Aklından bir düşünce geçti: Onu orada tutmak. Tam teşekküllü bir Serryn'e dönüşmesine izin vermek. Aradaki zamanda savaşa git. Dördüncü boyut patladıysa, patlamıştır.

Ama karanlık kraliçesini istediği sürece avucunun tutacaktı. Günlerce, belki haftalarca emrinde. Onun için

zevk. Keşfetmeyi seçtiği herhangi bir zevk için. Tıpkı kendisinin kapana kısıldığı gibi onu da o odaya hapsedecekti.

Çünkü bu aşk *değildi*. Bu aşktan başka bir şeydi.

Kendisini, onun kendisini tanıdığını *düşündüğünden* çok daha iyi tanıyordu. Tam olarak kim olduğunu biliyordu. O oda ona *tam olarak* kim olduğunu hatırlattı. Kırılmış olarak kalmak, tekrar kırılmasını engelledi. Kırık kalmak başlı başına bir güçtü.

Bu yüzden gözlerindeki azim kalbini yakalamamalıydı ama yakaladı. Kararlılığına engel olmamalıydı ama geçmişinin hayaletleri başladığı işi bitirmesi için onu dürtmesine ve kışkırtmasına rağmen *yine* bocaladığını hissetti.

"Buraya daha önce de gelmiştik, hatırladın mı Caleb? Metruk binadaki o gece, sonunda soğukkanlılığını kaybetmiştin, beni banyoya kadar sürüklemiştin, soğuk sağanakta damarlarımı sıkıydın, beni ısırıldığında mümkün olduğunca çok acı çektirmeye kararlıydın. Seni öldürebileceğim bir zamandı ama . Hayatını bağışladım. *İki kez* hayatını bağışladım.'

"Ve aynı gece Blackthorn sokaklarında beni terk etmeni engellediğimde seninkini de bağışlamıştım," diye hatırlattı ona. "Tıpkı geldiğin gece onu bağışladığım gibi. Seni ilk ısırıldığım o gece bağışladım. Seni o gül yatağına yatırdığımda seninkini bağışladım. Ve bu gece tekrar ortaya çıktığında da seninkini bağışladım.

"Neden, Caleb? Kendine *neden diye* sor. Yüksek sesle söyleyemeseniz bile cevabı dinleyin.

'Ve söylediklerimi kabul et Leyla: Seni seven biri benim sana yaptıklarımı yapmaz. Seni seven biri gözlerinin içine bakıp sevmediğini söyleyemez.

"O zaman . Gözlerimin içine bak ve beni sevmediğini söyle.'

Uçurumun kenarında duran Caleb, görmesini istemediği bir parçasına bakarken, içindeki her şeyin gizli kalması gereken bir alana ışığın girmesine izin verirken, zeminin, güvenliğinin yol vermeye başlamasıyla kayaların altından düşmesini izledi.

Artık içini gördüğü bir boşluktan ama *yine* de deniyordu.

Ama Serryn'i o odada yenemezse, savaşı da kazanamazdı. Biri diğerinin eliyle ölmek zorundaydı ve yakında

eğer boyut kapatılacaksa. doğru şey buydu. Yapılacak tek şey buydu. Buna bir kez ve sonsuza dek son vermesi gerekiyordu. Leila'yı öldürmesi ve ardından savaşa girmesi gerekiyordu - diğer tüm serrynleri kokuşmuş, karanlık sığınaklarından çıkaracağına şüphe olmayan bir şey. Onları varoluştan silecekti, her birini.

"Seni sevseydim, senin için savaşırdım," dedi ve bunu söylerken onun gözlerinin içine baktığından emin oldu. 'Seninle birlikte olmak için ne gerekiyorsa yapardım. Ama seni sevmiyorum, Leila. Seni hiç sevmedim. Kızın gözlerinin ardında kıvılcımlanan incinmişlik ve kırgınlık onu yaktı.

Ve o bir korkaktı, çünkü bakışlarını bir saniyeliğine ondan kaçırmak zorundaydı; ona hissettirdiği suçluluk duygusundan kurtulmak zorundaydı. Umurunda olmasaydı *hissetmemesi* gereken bir suçluluk. Çünkü duygusal bağdan, onun üzerinde *hâlâ* o güce sahip olmasından kaçınamazdı.

"Seni *asla* sevmeyeceğim çünkü seni sevemem," diye ısrar etti gözlerinin içine bakarken. "Ve sana güvenmem için gereken türden bir sevgiye sahip olamayacağıma da adım gibi eminim.

"*Değilsin!*" diye kararlı bir şekilde ilan etti.

'Bu tersine çevirme büyüünü kabul edecek kadar sana güvenebilsem bile, bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Çünkü o tersine çevirme büyüü bu odayı ortadan kaldırmayacak, Leila. Ve bu oda burada sürece, ben neysem oyum. Ve sen benim için her zaman bir Serry'n olacaksın, tıpkı benim senin için her zaman bir vampir olacağım gibi. Ve senin bir parçanı biliyor, anlıyor, içimde asla ışığı göremeyecek karanlık var, o serry'n'in bana yaptıklarını asla unutmayacak. *Hiçbir şey* bunun üstesinden gelemez.

Tekrar ona doğru bir adım attı. 'Yine de buraya kadar geldik. Bizi tanımlayan şey *bu* - kim olduğumuz değil, neye dönüştüğümüz.

'Gülün sapındaki dikenleri ayıklamak, değil mi Leila? Savunmayı ortadan kaldırmak. Zırhını kaybetmek. Bu süreçte ne kadar kanarsan kan.

"İkimiz de kanadık Caleb. İkimiz de yeterince kanadık. *Hepimiz* kanadık. Ve şimdi bunu durduracak güce sahibiz. Eğer bu şansı kullanmazsan, Feinith'in istediği gibi karanlık seni tüketecek. Bunu sana yapan Serry'n eninde sonunda kazanacak. Kehanet eninde sonunda kazanacak. Benim hakkımda hissettiklerinle yüzleş Caleb. Bunun seni korkuttuğunu biliyorum ama atlatmanın tek yolu bu. Lütfen.'

Tekrar adamın sıkılı yumruğuna uzandı ve elini yumruğun üstüne koydu. Onunki rahatlatıcı derecede sıcaktı. Yumuşaktı. Narin. Kendi elini bir kez sıkırsa kolayca ezip kırabileceği bir el. Yine de kızın eli onunkini nazikçe tuttu, başparmağı onun sıkılı parmak eklemlerini okşadı. "Ben içimdeki karanlıktan daha güçlüyüm ve senin de içindeki karanlıktan daha güçlü olduğunu biliyorum.

Ama elini .

Kaşları hayal kırıklığıyla çatılmıştı ama şüphesiz karşı argümanını hazırlarken dalgındı. Çünkü Leila'nın her zaman bir geri dönüşü vardı. Leila her zaman sonuna kadar savaşırdı.

Ama hem onun hem de kendisinin iyiliği için savaşmayı bırakması gerekiyordu. Adamın da gecikmeleriyle ona işkence etmeyi bırakması gerekiyordu.

"Ne olursa olsun, özür dilerim. İyi niyetle geri *döndüğüne*, şu anda doğru şeyi yapmaya çalıştığına inansam bile, yine de tersine çevirme büyüleriyle risk alamazdım. Bunun yerine Kane ve diğerleriyle güçlerimizi birleştirmenin, Sophia'nın planını uygulamanın faydalı olacağına karar versem bile, ya ben ya da sen bu boyutu kapatmak için ölmek zorundayız, Leila, ya da hiçbirimiz hayatta kalamayacağız.

Yeni akmaya başlayan gözyaşlarını kırıştırdı ve başını hafifçe başka yöne çevirdi.

Bir anlığına gözlerini kapattı. Dişlerini sıktı. Ona bir çeşit teselli sunma dürtüsüyle savaştı.

'Boyut zaten kapalı,' dedi.

Gözlerini kırıştıtarak açtı. Gözleri hâlâ kapalı olan kadına baktı.

Bunu o kadar sessizce söylemişti ki - böylesine derin bir ifade bu kadar gerçekçi bir şekilde dile getirilmişti.

"Ne dedin sen?" diye sordu aynı sessizlikte, kalbi küt küt atıyordu. Sonunda bakışlarını onunkilerle buluşturmak için kaldırdı.

'Çoktan kapandı, Caleb. Artık patlama riski yok, bu yüzden kimse tehdit altında değil - ikimizden biri başkasının eliyle ölse bile.

"Yalan söylüyorsun.

"Doğru, Caleb," dedi yorgun bir sesle. "*Her zaman* yalan söylüyorum.

Aynı anda ona doğru bir adım atarken parmağını odanın ötesine doğru itti. 'O zaman dördüncü boyut kapandıysa sis neden hâlâ dışarıda? Neden hâlâ orada dördüncü türler var?

'Bu artık, başka bir şey değil. Zamanla dağılacaktır. Hâlâ burada sıkışıp kalmış olan dördüncü türün icabına bakılması gerekecek ama hepsi bu; daha fazlası gelmeyecek. Tekrar ona baktı. "Boyut kapandı Caleb. Kalıcı olarak.

Bir *başka* gecikmiş açıklama.

Başka bir falsolu top.

"*Ne zaman?*

"Buraya dönmeden önce.

Başını iki yana salladı. 'Hayır. İmkânı yok. Eğer söylediklerin doğru olsaydı, Kane ya da Jask burada olurdu. Benim için gelirlerdi.

Aynen öyle. Ama onlar da sizin gibi hala açık olduğunu düşünüyorlar. Ve eğer onlara söyleseydim, senin için av sezonu açılmış olurdu. Kullanabileceğim onca silah varken neden yanımda o kılıcı getirmeyi tercih ettim sanıyorsun?

Tekrar bir adım geri çekildi, kadının ilan ettiği ısrarlı sadakati göğsünü eziyordu. Ama sonra içinde bir şey aniden dondu, onu uyuşturan bir ürperti. "Nasıl? Nasıl kapandı?"

"Aynı kural: Bu konuyu kapatmanın tek yolu birimizin diğerini öldürmesiydi. Bakışları onunkilerde oyalandı. "Ya da kendimizi öldüreceğiz.

Nefes almak artık kolay ya da doğal gelmiyordu. Boğazı tıkanı. Nabızı hızlandı. Aniden alışılmadık derecede sıcak hissetti.

Ve duymak istediği en son şeyi söylerken gözlerindeki bakış onunkini yaktı. 'Serryanlığımı geri almamın sonuçları oldu. Sınırlı bir zaman diliminde olan tek kişi Jake değil, Caleb." Omuz silkmesi alışılmadık derecede umutsuzdu. 'Tersine çevirme büyüsünü yapmadan, birkaç günden fazla hayatta kalamam. Öyleyse öldür beni Caleb. Bakalım artık umurumda olacak mı? Ben zaten ölüyüm.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Sevinmesi gerekirdi. Caleb nabzının rahatlamayla atması gerektiğini biliyordu. Onun canını *almasına* gerek yoktu: o kendi canını *almayı seçmişti*. Onun seçimi. Leila'nın kız kardeşini ve Sophia'nın doğmamış çocuğunu kurtarmak için kendi hayatına son verme seçimi. Kehaneti yerine getirmediği ve görevinde başarısız olduğu için bu onun cezasıydı. Onu şimdi o odaya kilitleyebilir ve ölmesine izin verebilirdi... yalnız başına, tıpkı tüm serryinlerin hak ettiği gibi. Geri çevirme büyüleriyle ilgili kalan tüm düşünceleri kafasından uzaklaştıracaktı. Planına göre ilerleyecekti.

Ama...

Ona *her* ne olarak geri dönmüş olursa olsun, Leyla'sı o boyutu kapatmıştı. En başta tüm bu *lanet* süreci başlatarak açtığı boyutu. Onu kapatmak onun işiydi. Onun hayatını almak ve bunu yaparak kendi türünü kurtarmak onun işiydi. Ama o şehit olmak zorundaydı.

Ellerini yumruk yaptı, öfkesi kaynıyordu.

O yatakta otururken bakışları sabit kaldı, daha önce hiç bu kadar savunmasız, daha yenilmiş... daha cesur, daha fedakâr, daha... o replika yataktaki son serryin'in olduğu *her şeyin* tamamen zıttı görünmemişti.

"Biliyor muydun?" diye sordu sessizce. "Serryinliğini geri almanın seni öldüreceğini biliyor muydun?"

Bakışlarını bir an için kaçırdı. "Evet. O boyut bizim sayemizde açıldı. Çünkü ölmekte olan kanımla beslenmene izin vermedim. Çünkü seni durdurdum. Bu benim hatam. Kız kardeşimin hayatı

benim yüzümden. Sana aşık olduğum için hepsi benim suçum. Ben de bunun sorumluluğunu aldım ve bu konuda bir şeyler yaptım. Başka seçeneğim yoktu. Sophie'yi kurtarmak, boyuta verdiğimiz zararı telafi etmek ve *seni* kurtarmak için başka seçeneğim yoktu.

"Ne kadar da fedakarsınız.

Onun alaycılığı karşısında kaşlarını çattı. 'Bu konuda birlikte ilerleyeceğimize inandığımı düşünürsek, pek de öyle değil. Sana inandığımı düşünürsek.

Öfke içinde fokurduyordu. Kendini feda etmeye cesaret ettiği için duyduğu öfke. Kendini tehlikeye atmaya cüret etmişti. Zırhına bir bıçak gibi saplanan ezici suçluluk duygusunu kışkırtmaya *cüret* etmişti.

'Ve buraya bu büyüü kabul ederek hem seni hem de Jake'i kurtarma ihtimalinin benim için karşı konulmaz olacağına inanarak geldim,' dedi. "Vay canına. Gerçekten de *her şeyi* düşünmüşsün.

Kaşları daha da çatıldı. "*Üzgün müsün?*

"Serryn'in bu tersine çevirme büyüünü istemeyeceğini mi söylemiştin? Bana bu şansı vermek istemez mi? Saçmalık. Serrynler bildiğim en güçlü hayatta kalma içgüdüüne sahipler. Elbette beni bunu yapmaya ikna etmeye çalışacaksın - özellikle de şimdi verdiğin karara dayanarak.

Leila ellerini yatağa bıraktı, parmakları kalçalarının her iki yanındaki çarşaflarda geziniyordu. 'Bu çemberi daha kaç kez döneceğiz Caleb, ha? Bir tür sonsuzluk sembolü gibi sürekli döngüden döngüye geçerek, asla bir çıkış yolu bulamayarak, sürekli kendimize geri dönerek. Biliyor musun?" dedi ayağa kalkarak. Gözleri daha önce hiç görmediği bir öfkeyle parlıyordu. "*Siktir git,*" dedi, sesi tehlikeli derecede alçak, tehlikeli derecede kontrollüydü.

Caleb'in bağırırsakları onun ifadesinin kesinliği, gözlerindeki zehir ve yıkımın karışımı karşısında burkuldu.

Leila sonunda öfkesini kaybetti - bunu göreceğini hiç düşünmemişti. Süper soğukkanlı, kararlı, sakın Leila McKay sonunda bir adım öteye itilmişti.

Ya da Serryn kaybettiğini biliyordu.

'Bu büyüü neden dediğiniz gibi yapmadım bilmiyorum. Diğerlerine senin için açık sezon olduğunu bile söyleyebilirdim. Onlardan beni bu acıdan kurtarmalarını da isteyebilirdim çünkü bu bile

bundan daha iyi olurdu. Bu umutsuzluktan. Çünkü sana ulaşmaya çalışmanın anlamı bu: umutsuzluk. O serry'n kafana o kadar sıkı yerleşmiş ki,' dedi kafatasına vurarak, 'her seferinde o kazanıyor. Bütün bunları sana inandığım için yaptım. Karşılığında senin de beni kurtaracağına inandım. Sonunda ne kadar saf olduğumu doğruladığın için teşekkürler. En azından ne zaman bırakacağımı bilecek kadar haysiyetim kaldı. Ve yapacağım şey de tam olarak bu. O yüzden siktir git Caleb. Senin de inatçılığının da canı cehenneme. Senin de dogmatizminin de canı cehenneme. Gözünün göremediğin için canın cehenneme. Benden bu kadar.'

Kız yanından geçerken onun üst kolunu tuttu.

Kızın gözleri omzunun üzerinden onunkilerle buluşmak üzere parladı.

Kayıyordu.

İsteddiği buydu. İhtiyacı olan şey buydu: Onun kendisinden nefret ettiğini görmek. O bakışı görmek. Ama onun gözünde kendini kurtarmak için duyduğu ezici ihtiyacı tahmin edememişti. Çekip gitmesine izin vermemek için. Ve her ikisi de onu reddetmesinden daha çok korkutuyordu.

Ama gitmesine izin verdi. Bundan sonra ne yapacağını görmek istiyordu, *buna ihtiyacı vardı*.

Ve hâlâ onun *ifşaatının* etkisindeyken, ne yapacağına karar vermek için birkaç dakikaya daha ihtiyacı vardı.

Ötedeki odada son sehpa da yere devrilirken çıkan gümbürtü ve takırtıları dinledi, camlar kırıldı. Yüzünü eşiğe dönerek, kadının kendisine doğru bir bakış bile atmadan halıdan koridora doğru fırlayışını izledi, sadece sandaletlerini aceleyle çözüp aniden geride bıraktığı odaya fırlatmak için durakladı.

Nereye gittiğini düşündüğü hakkında hiçbir fikri yoktu. Çatı katı kilitliydi. Gidebileceği hiçbir yer yoktu.

Salondaki barın üzerinde duran kılıçlar hariç.

Caleb kapının arkasına uzanarak orada asılı duran Serry'n'in kılıcının kopyasını çıkardı. Kırmızı halıdan aşağı inerek koridora çıktı, döndü ve salona doğru yürüdü.

Açık planlı odaya girmek için son adımı atmaya fırsat bulamadan, solundaki duvara bir cam şişe çarptı.

Başka bir derhal takip ettim, viski sıçrama gibi KİRLİ duvarlara ve zemine yağıyor.

Leila bardan uzaklaşmadan önce etrafına iki şişe daha , iki kılıç hâlâ orada duruyordu.

Adamın elinde tuttuğu kılıca bakarken nefes alış verişi ağır ama düzenliydi, bakışlarını tekrar kaldırıp onu dik dik süzdü.

Ona dönmeden önce enkazı taradı. "Ziyan ettiğin viski çok iyiydi.

"Sana öleceğimi söyledim ve sen lanet *olası viski* için mi endişeleniyorsun?

Ona doğru kendinden emin birkaç adım attı ve elindeki kılıcı döndürdü. Yine de onunkine uzanmak yerine geri çekilmeye devam etti.

Bara ulaştığında, elinde tuttuğu Serryn kılıcını bir kenara attı. Kendi kılıcına uzandı ve kılıcı kullanarak onunkini bardan alıp önündeki zemine .

"şunu," dedi.

Birkaç adım geri attı. "Hayır." "A/ dedim.

Gözleri ve ses tonu sakın bir meydan okumayla yanıyordu. "Ve ben *hayır* dedim.

Caleb bıçağının ucunu kadının boğazına dayadı. Üzerindeki siyah kazağı, sağ göğsünün üst kıvrımını gösterecek kadar bir omzundan aşağı sarkacak şekilde indirdi, soluk teni çatışmalarının adrenalini yüzünden kızarmıştı. Kılıcını nazikçe ve dikkatlice kadının açıkta kalan köprücük kemiği boyunca kaydırды ve tam bir isabetle göğsünün başladığı yerde bir inçlik bir kâğıt kesiği oluşturdu.

Leila burnundan sürekli nefes aldı ama soğukkanlılığı bozulmadı. "Beni hâlâ kanatıyor musun Caleb?

"Her zaman. Bıçağı tekrar kadının boğazına doğru kaldırdı. "Sonunda o *dikensiz* pembe gözlüklerinden kurtuldun mu, Leyla?

Buğulu gözleri onunkilerde oyalandı, inatla dolup taşıyordu. "*As/a*.

Ona aşık olmak dışında kırılmamış olan tek kadının umudu. Nefret etmemesi imkânsızken onu önemsemeye cesaret eden kadının umudu. O zamanki gibi.

Kılıcının tek bir darbesi . Daha nazik olurdu. Onun için yapabileceği en nazik şeydi.

'Bana iki gün önce gelmeliydin. O zaman bana kesinlikle her şeyi anlatmalıydın. Özellikle de dördüncü boyut hakkında.

"Ben senin değilim Caleb. Yargılarda bulundum. Kararlar verdim. Ve onlar doğru olanlardı.'

"Beni köşeye sıkıştırdın ve bunu biliyorsun.

'Peki ben değil miyim? Jake'in ölmesine gerek yoktu,' dedi, bakışları hiç kırılmadan. 'Benim de yok. Kurtar onu. Beni de kurtar.

Kardeşini kurtarmak için Serryn'i kurtar.

Son yalvarışının ortasında göğsü kabardı. Hâlâ azimle parlayan gözlerine rağmen yanağından bir damla yaş süzüldü.

Hiç . Tam teşekküllü serrynler *asla* . Ve o silahsız bir kadını öldürmedi.

Kılıcını indirdi. Bir kenara attı. Birkaç metre ötede, solunda yere çarptı.

Leyla'nın nefesi kesildi, bakışları ona dönmeden önce onun yolunu izledi.

Aralarındaki boşluğu kapattı. Gözyaşını silmek için uzandı, teni başparmağının altında sıcak ve pürüzsüzdü. "Ben korkak değilim, Leyla.

".

İki eliyle kalçalarını kavradı ve onu kendine doğru çekti.

Vücudu onunkine karşı gevşedi ve uyumlu hale geldi. Nefes alış veriş kesik kesikti ama korkuyla değil. Onun tahrik olduğunu biliyordu. Onu yeterince kez sınırı ve ötesine götürmüştü.

Ya da serryn son bir girişimde bulunuyordu: onu ısırması için kışkırtarak kaydırağın tepesine çıkarıyordu: gitmek isteyip istemediğine bakmaksızın ikisini de Eşik'e götürüyordu. Kendisinin bu kadar güçlü olduğuna inanıyordu. Onu o kadar uzağa itebileceğine inanıyordu.

Ama yanılıyordu. Çünkü o güzeldi, evet. Ona duyduğu şehvet karşı konulmazdı... onu yiyip bitirme, tüketme, onu alt etme ihtiyacı duyuyordu. Ama bu kontrolden başka bir şey değildi. Ve kontrol etme ihtiyacının aşkla hiçbir ilgisi yoktu. Aşk ve kontrol bir spektrumun iki ucuydu.

Ortasında onun tarafından düğümlenmiş bir spektrum.

Vücudunun sıcaklığı sertleşmesine neden oldu, ereksiyonunun uzunluğu kasıklarına baskı yaptı; vücudunun ne kadar kolay, ne kadar rahat bir şekilde onunkiyile birleştiğini hatırlattı. Onunla birlikte olmanın heyecanını hatırlattı: asla birlikte olmaması gereken tek kişiyle.

Asla birlikte olmamalıydım.

Bu kötü bir fikirdi. O anda hissettiklerini tamamlamak son derece kötü bir fikirdi. Ama onu ısırması için kışkırtacaksa, son hamlesini yapacaksa, o zaman yapmalıydı. Bunu yapmaması için deli olması gerekirdi. Kubbedeki o geceyi çok iyi hatırlıyordu: Sonunda sırtının duvara dönük olduğunu kabul ettiğinde onu nasıl baştan çıkarmaya çalıştığını. Aynı şeyi tekrar denemesi gayet mantıklıydı.

O zaman en azından emin olurdu.

Ama tek nedenin bu olduğu konusunda kendine yalan söyleyemezdi. "İkinci kez kaybedebilir misin?" diye sordu.

Kadın başını salladı, verdiği yanıt adamın rahat edemeyeceği kadar sertti.

Başparmaklarını onun kalça kemikleri üzerinde gezdirdi. "Ama yine de benimle seks yapmak istiyorsun, bunun sende nelere yol açacağını bilmene *rağmen*?" "Sana karşı hissettiklerim onu tahrik etmeyecek.

Daha fazla değil yüzeye çıkmasından daha iyidir.' Dudaklarının onunla aynı havayı tadabilmesi için başını yeterince yukarı kaldırdı. Gözleri onunkileri aradı. "Ayrıca, çok fazla varsayımda bulunuyorsun. Ben hiçbir şeyi kabul etmedim.

Onunla oynamak yapması gereken son şeydi ama göğsünün sürekli inip kalkması, dudaklarının kanla dolu ve alaycı olması ve o bakış - baştan çıkarıcı ela gözlerindeki o saf kararlılık...

'Vücudun sana her seferinde ihanet ediyor, Leila. Gözlerin de öyle.' 'O zaman bu kadar eminsen neden tereddüt ediyorsun?

"Şimdi kim oyun oynuyor?

'Kararını ver: Beni becerecek misin, becermeyecek misin Caleb?

Çünkü bana karşı bir şey hissetmeseydin bundan korkmazdın.

"Niyetimin bu olduğunu düşünerek çok fazla varsayımda bulunduğunuza inanıyorum.

Gözlerinden geçen belirsizlik dalgası neredeyse tuttuğu nefesi kadar kışkırtıcıydı.

Hiç tereddüt etmeden onu öptü. Boynunun arkasını kavradı, diğer eli hala onun kalçasını tutuyordu ve ağzını ona bastırdı

Onunkini. Dudaklarını kolaylıkla ayırdı, dilini onunkinin üzerinde gezdirdi, alt dudağını dişlerinin arasında sıyırdı ve elini göğsüne götürüp tırnaklarını göğüs kaslarına geçirmesine neden olacak kadar derin bir öpücüğe daldı.

Adam onu zahmetsizce kendisiyle birlikte yere yatırıp bileklerini başının iki yanına sıkıştırırken, kalçaları onunkilerin arasına sıkıştığında kızın solukları kesildi. Kız karşı koymak için hiçbir çaba sarf etmediğinde, adamın kalçaları ağrıyor ve zonkluyordu; kızın mücadele etmemesinin onu herhangi bir mücadele belirtisinden daha fazla tahrik etmesine şaşırmişti.

Bekleyişin verdiği soluksuzluk, kadının ayrılmış dudaklarından kaçarken, bakışları halının üzerinde dağınık bir şekilde duran kızıl saçlarında, ince boynunda, pürüzsüz, porselen tenine baskı yapan köprücük kemiğinde, şişmiş, dik ve tamamen açıkta duran sağ göğsünde gezindi.

Bileklerini başının üzerinde birleştirip bir eliyle orada tutarken, diğer eliyle de gözlerinin önündeki birkaç saç telini temizledi. Elinin tersiyle çenesinin izini sürdürdü, avucunu köprücük kemiğinin üzerinden açıkta duran göğsüne doğru kaydırmadan önce elini boğazını içine alacak şekilde kavradı. Başparmağını sert meme ucunda gezdirdi, gözlerinin derinliklerine bakarken daireler çizdi, kızın nefes alışları düzensiz ve sığdı.

"Dediğim gibi, vücudun sana ihanet ediyor Leyla, gözlerin de öyle.

Pantolonunu açmak için göğsünü bıraktı, şortuyla birlikte uyluğunun ortasına kadar çekti.

Ama serbest bırakmak için can atmasına rağmen, kendini onun seksinden birkaç santim uzakta tuttu. Bunun yerine, parmaklarının arkasını onun sıcaklığına dayadı, onun uyarılmışlığının serin tenini kaplamasının tadını çıkardı.

Sertçe yutkundu, nefesini tekrar tuttu. Adam ağzını indirdiğinde küçük, doygun bir iç çekti. Adam dilini meme ucunun hem üzerinde hem de etrafında sert ve kalıcı bir hareketle yaladığında vücudu titredi. Ağzını genişlettiğinde, emdiği sırta dikleştirdi; kesici dişlerini hassas etinde girintilere neden olacak kadar bastırduğunda dondu kaldı. Onu ikinci kez tahmin etmeye çalışmasına yetecek kadar.

Ağzını boynunun sol tarafına doğru kaydırıp ve kesici dişlerini sonuna kadar uzattı. Hâlâ cinsel organında tuttuğu parmaklarını çevirdi.

İşaret ve orta parmaklarını birbirine bastırdı.

Ve iterken aynı zamanda ısırdı.

Kesici dişleri derisini parçaladığında, parmaklarını daracık seksinin ıslak sıcaklığının derinliklerine soktuğunda, kızın feryadı, nefesi ardından gelen iniltisi, sıcak kanının metalik tadı kadar doyurucuydu.

Ardından gelen mücadelesi içgüdüsel ve adam bunun gerçekleşmesine izin vermek için bileklerini serbest bıraktı. Hayatından geriye kalanlar için savaşmasına izin vermek için.

Elini kızın ensesinde düğümledi, içerken başını geriye doğru çekti, parmaklarını eklem yerlerine kadar içeri soktu, başparmağıyla kızın klitorisini buldu ve kızın titreyip tekrar haykırmasına neden oldu.

Ama mücadelesi uzun sürmedi.

Arkasından kavradı. Tırnaklarını derine batırdı. Boynunu ona doğru uzattı.

Ama yeterince almıştı. Demek istediğini yeterince kanıtlamıştı.

Caleb kesici dişlerini geri çekti, parmaklarını kadının içinden çekerken boynundaki kanı yaladı.

İlk kez birlikte olduklarında, onu santim santim içine almayı seçtiğinde yaptığı gibi yavaşça içine girmede. Ona derin ve sert bir şekilde girdi. Onu doldurması gerekiyordu. Kendisinin onu doldurduğunu *hissetmeye* ihtiyacı vardı. Taviz vermeden sonuna kadar itti.

Acıya karşı toleransının artmasına rağmen, sertliğinin yine de onu rahatsız etmesi gerektiğini biliyordu. Nefes nefese kaldığında ve sert penetrasyonuyla ürperdiğinde, bağlantıyı yeniden kurmamak için savaştı. Onun içinde olmanın, onunla herhangi birinin olabileceği kadar yakın olmanın ne kadar ezici bir his olduğuna kendini kaptırmamak için. Ama kadının seksinin sıcaklığı onu sardıkça, yine de tüyleri diken diken oldu, ensesindeki tüyler diken diken oldu.

Blöfünü görmüştü ve adam kaybediyordu. Blöfünü görmüştü ve kendini haklı çıkarıyordu.

Görmezden gelirdi. Görmezden gelirdi.

Sol uyluğunun arkasını kavradı ve kaldırdı. Kalçalarını onunkilere doğru açtı, kalçaları onunkilere kilitleti, böylece

Onun insan olduğunun farkında olmadan, şiddetli ve amansız sevişmesini yatıştıracak hiçbir şey yoktu.

çünkü artık sadece insan değildi. Direnci, tahrik olmanın ötesinde soluk soluğa kalmaması, inlememesi ya da itiraz etmemesi onun artan serinkanlılığını doğruluyordu.

Artık acıya dayanabilirdi. Acıyla başa çıkabilirdi. Acıdan zevk *alıyordu*. Ve acı ona bolca sunabileceği bir şeydi.

Kadının cinsel organı adamın boyunun etrafında daraldıkça, tırnakları adamın arkasındaki ete derinlemesine battıkça, diğer eli saçlarını ekiştirdikçe, dişleri açlıkla adamın kulağını ve boynunu ısırđıkça, kadının nefes alışları artık tehlikeli bir şekilde sakinleştikçe, adam kendini sınıra getirmek için bir ritim oluşturdu. İkisini de sınıra getirmek için.

Durması gerekirdi.

Onu durdurmalıydı.

Ama Leyla da en az onun kadar kaybolmuştu. Onun mantıklı, odaklanmış, ölçölü Leila'sı da o anda oradaydı - ve bu tahrik ediciydi.

Bu yüzden onun boşaldığını hissettiğinde, içine gömdüğü her santim boyunca küçük patlamalar gönderdiğinde, kendi doruk noktası acımasızca zirveye ulaştı. Zevkin ve acının yoğunluğu karşısında dişlerini sıktı. Gücünü protesto etmek için homurdandı. İşkenceli tatmininde.

Ama bunu hissetmesine izin veremezdi. Bunu bilmesine izin veremezdi. Geri çekildi - hızlıca, soğuk bir şekilde, bağlantıyı kopardı.

Kalalarındaki titremeye rağmen, orada yatıp ona sarılmak için duyduğu ezici ihtiyaca rağmen ayağa kalktı.

Caleb şortunu ve pantolonunu yukarı çekti ve doğruca balkonun panjuruna yöneldi. Her zamanki beceriksiz takırtısıyla kaldırdı. Dışarı çıkmaya hiç niyeti olmamasına rağmen kapıyı kaydırarak açtı. Sadece havaya ihtiyacı vardı. Blackthorn'un kokusunun odayı doldurmasına ihtiyacı vardı.

Karanlığa bakarak, omzunun üzerinden ona bakmadan önce esintinin saçlarında oyalanmasına izin vermek için bir an durdu. Odanın soğuğuna rağmen omuzları ve dekoltesi terden sırılsıklam olmuş, ısırıktan akan kan kızarmış boynunu lekelemişti. Kadın tavana baktı, nefesini tuttu ve hiçbir şey söylemedi.

Onun kafasının içinde olmayı hiç bu kadar istememişti ama aynı zamanda bunun olması gereken en son yer olduğunu da biliyordu.

Omzunu kapının pervazına dayadı ve ilerideki karanlığa, Blackthorn'un ötesine baktı.

Hafif bir hareket sesi duyunca omzunun üzerinden tekrar baktı ve kadının doğrulduğunu, dizlerini göğsüne çektiğini, kollarını baldırlarına doladığını gördü.

"*Bu* her neyse, Leyla," dedi yine önüne bakarak, "aramızdaki neyse - bu aşk değil.

"Belki de bu bizim versiyonumuzdur, ulaşabileceğimiz en yakın versiyon.

Dik durdu. Ellerini ceplerine soktu. Kalbi küt küt atıyordu. Çünkü fiziksel görüşünü bulanıklaştıran karanlığa ve sise rağmen, duygularının gerçekliğini hiç bu kadar net görmemişti.

Yüzünü ona döndü. Ama yine de yeterli değil. Çünkü bu alternatif geleceği yaratabilsek bile, senin insan olman ve benim olmamam gerçeğinin özü, bir gün seni çok erken kaybedeceğimi dikte ediyor. Kendime bunu yaşatmayacağım.'

Sessizlik çöktü.

Kelimeleri kendisi için zar zor işledi.

Kaşları daha da çatıldı. "Kendini neyin içine soktun, Caleb?" Gözleri araştırıyor, sorguluyor, meydan okuyordu.

En köklü içgüdüleri onu kadının müdahaleci bakışlarından uzaklaştırıp bara doğru çekti.

Ama o daha oraya varmadan kadın onun yanındaydı ve ön kolunu yakalamıştı.

"Caleb?" diye sordu sessizce, gözlerinde görmesi gereken son şey vardı: umudunun geri dönüşü.

Ön kolunu çekip kurtardı.

"Caleb, ne ?

Avuçlarını barın üzerine koyarak sessizliğini korudu - her ikisinin de iyiliği için.

"Yine oluyor, değil mi?" dedi. 'Başka hiçbir şeyin önemi kalmadığında. *Ne* olduğumuzu unuttuğumuzda ve olduğumuz *kişi* olduğumuzda. Bunu bana bakışında gördüm. Ses tonunda duydum

ses. O zamanlar dokunuşunda hissetmiştim. Birlikte olmak istiyoruz. Az önce olanlar gerçektir. *Gerçek* gerçek.'

"Az önce olanlar hiçbir şeyi değıştirmiyor," dedi yüzünü ona dönerken. 'Az önce olanlar Serryn'in yüzeye ne kadar yakın olduğunu kanıtladı. Ve o kaltağın Jake'e yaklaşmasına izin vermeyeceğim. Ben-'

Ama bakışları biraz sola kayarak adamın omzunun üzerinden sabitlendi. Gözleri parladı, nefes alış verışı aniden sığlaştı.

Arkasında başka bir kalp atışı algıladığında kalp atış hızı da bir kademe yükseldi: insan olamayacak kadar yavaş atan bir kalp.

Ve üçüncü tür olmak için çok yavaş.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Caleb bunu hissetmeliydi. Bilmesi gerekirdi. Yavaş, ritmik ve dalgın bir şekilde nefes alırken derisinin çırpınışını duyabiliyordu.

"Kıpırdama," dedi Leyla, irkilmeden. Adam onun gözlerinin içine baktı, kadının gözleri hâlâ arkasındaki şeye kilitlenmişti. "Kıpırdarsan ölürsün."

Tüm vücudu arkasına dönme, arkasındaki her neyse onu görme ve onunla yüzleşme ihtiyacıyla ağrıyordu. Bölgesini istila etmeye cüret eden dördüncü türle yüzleşmek için. Dahası, her içgüdüğü Leyla'yı koruma ihtiyacıyla kıvılcımlanıyordu; hareket etmemesinin ana nedeni, vücudunun Leyla ile o her neyse arasında bir bariyer oluşturmaya devam etmesiydi.

On beş adım ötede kılıçları düşürdüğü yere baktı - ondan sadece beş adım ötede. Başka koşullar altında olsa, onlara doğru koşardı - tereddüt etmezdi. Ama dikkatini Leyla'ya sabitlediğinde, o zeki, analitik gözlerin her neyse ona baktığını gördüğünde, Leyla her neyi değerlendiriyorsa ondan bir adım önde olduğunu biliyordu.

Ve bu değerlendirmenin ona karşı değil, onunla birlikte çalışmayı içerdiğine güvenmek zorundaydı.

Yakında .

Yumruğu sıkılaştı. "Ne oldu?"

"Biphenomen. Tamamen sağır. Şu anda bana karşı temkinli. Ne olduğumu hissedebiliyor. Onu tereddüt ettiriyorum ama bu sonsuza kadar sürmeyecek."

İki ayaklı kadın, yaklaşan avın heyecanı içindeymiş gibi ağır ağır nefes alıyor, her nefesi sabırsız bir bekleyiş içinde zorlanıyordu.

Çoğalan nefesler. İki katına çıkan bir kalp atışı.

Leila'nın gözleri olduğu yere sabitlenmeden önce tekrar sola kayınca Caleb şaşkınlıkla kaşlarını çattı.

"Ve çiftler halinde geliyorlar," diye ekledi.

"Lanet olası *harika*," diye mırıldandı.

'Kılıcıma ulaşabilirim,' dedi. 'Sen kendininkini alırken ben de onların dikkatini dağıtabilirim. Bu iş ikimizi *de* ilgilendiriyor, Caleb. Gözlerinin arasındaki boşluğa git - onu öldürmenin tek yolu bu. Yapabiliyorsan boğazını sık - bu şekilde nefes alıyor. Onu sersemleteceksin. Ve ne yaparsan yap, kafana dokunmasına ya da seni tırmalamasına izin verme.

"Neden?"

"Şimdi!" diye bağırdı.

Dönerek bir metre boyundaki cesetle yüzleşti. Gri derisi, kirli bir çarşaf gibi örtülmüş gibi, kemiksi gövdesinde gevşek duruyordu. Kulaksız ve ağızsız koni şeklindeki kafası da geri kalanı gibi keldi. Yanardöner soğansı gözleri onunkilere kilitlenmiş, Leila'nın bahsettiği hava deliği boğazında çırpınıyordu.

Caleb'in ona hamle yaptığı saniyenin aynısında o da Caleb'e hamle yaptı ve Caleb doğrudan boğazına uzandı. Ama biphinomen daha hızlıydı, elini savurdu. Perdeli diğer eli başının yan tarafını kavradı, küçük emiciler onu oraya sabitledi, Caleb'in beyninin derinliklerinde anında bir acı ateşlendi. Gözlerinin önünde beyaz ışıklar parladı, acıya karşı koymak için boşuna sıktığı gözleri kapandı. Ama hemen onları tekrar açmaya zorladı ve biphinomen'in başının diğer tarafına doğru uzanan serbest elini yakaladı. Ayağını yaratığın kemikli bacağının arkasına geçirerek onun devrilmesine ve Caleb'in de onunla birlikte düşmesine neden oldu.

Başının yan tarafındaki tutuşunu kaybetti, hava deliği üstünlüğü ele geçirmek için savaşıırken daha çılgınca çırpındı, ancak Caleb kollarından birini sıkıştırmak için dizini kullandı ve onu boğazından yakalamayı başardı.

Tam da Leila'nın söylediği gibi birkaç dakikalığına sersemlemişti. Caleb sola doğru bir bakış attı ve Leila'nın kılıcını etkileyici bir çeviklikle kullanarak diğerinin karşısında durduğunu gördü,

Aynı anda savunmaya zorlanırken saldırıya geçmiş gibi görünüyordu.

Ancak tekrar kendine gelen biphinomen, aralarındaki havayla boğuşmaya başladı. Caleb boğazını sıkıca kavradı ve boştaki eliyle diğer koluna vurarak uzaklaştırdı.

Acı, sanki aşağı doğru yırtılan bıçaklarla bıçaklanmış gibi sırtını kesti.

Sırtına sert bir darbe indirdi ve Caleb'in başını öne eğmesine neden oldu. Birkaç dakika sonra Caleb'in tepesindeydi, gevşek deri parçaları Caleb'in yoluna çıkarken, Caleb ikinci kez kafasını tutmaya çalışan ellerini savurarak boğazına ulaşmaya çalıştı. İkincisini seçti, özellikle de Leila'nın çevresel görüşünde belirlediğini gördüğünde.

Savurdu ve sertçe savurdu, titanyum kılıcın temiz sesi havayı kesiyordu.

Ama biphinomen onun geldiğini de gördü. Sol bacağıyla bir tekme savurdu ve aynı anda Caleb'in ulaşamayacağı bir yere doğru eğildi, ardından Caleb'in üzerine doğru yuvarlandı ve anında tekrar ayağa fırladı.

Çevik piç.

Caleb, perdeli ayak parmaklarından uzanan pençeleri görmek için aşağı baktı; saniyeler önce sırtını parçalayan pençelerdi bunlar. Pençelerden beyaz bir sıvı sızıyordu.

Görüşü bir an için bulanıklaştı, sanki gözleri suyun altında açılmış gibi.

Ama onun çevresel görüşünde, Leila bir an bile tereddüt etmedi. Kılıcını iki eliyle tutarak tekrar ileri atıldı.

Caleb gözlerini temizlemek için nafil bir çabayla ovuşturdu ama bir an sonra dizlerinin üzerine çöktü ve avuç içi yere çarptı. Zemin sallandı.

"Lanet olsun," diye küfretti nefesinin altında.

"Gececek!" diye nefes nefese bağırdığını duydu Leyla. 'Bu kısa süreli bir yatıştırıcı.

Saniyeler, daha fazlası değil. Yoldan çekilin!' "

Ama hiçbir yere gitmiyordu. Gücünü geri kazanması gerekiyordu. Ona yardım etmesi gerekiyordu.

Kafasını kaldırıp baktığında bulanık hatlar gördü - sadece iki kişi vardı, diğer çift cinsiyetlilerden iz yoktu.

Leila'nın kendisiyle dördüncü tür arasında bir bariyer oluşturduğunu gördü.

Leila yanından ellerini iki yanında hazır tutuyor, vücudunun üst kısmı hafifçe öne doğru eğilmiş, Leila'nın yaptığı her hareketi izliyordu.

Onu istiyordu.

Leila ona tekrar saldırdı, tekrar savurdu, geri çekilmesine neden oldu ama sadece bir sonraki saldırısı için kaldıraç olarak çubuğu kullandı, etkileyici bir çeviklikle hareket ederken derisi esintide dalgalanıyordu.

Artık tüm dikkati ondaydı ve art arda yaptığı hızlı vuruşlar hiç şüphesiz tam da bu niyetle yapılmıştı.

Başını sallayan Caleb, sonunda gözlerini kaplayan sümüğü kırıştırmayı başararak kılıcına doğru ilerledi. Kabzasını kavrayarak ayağa kalktı.

Durum ikiye birdi ve biphinomen bunu biliyordu ama geldiği gibi açık balkon kapısından geri çekilmedi. Bunun yerine dikkatini hızla Leyla ve onun arasında değiştirdi, sanki önce hangi avını istediğini düşünüyormuş gibiydi.

Bifinomen Leila'yı sert, yana doğru bir darbeye yere serdiğinde, Caleb çoktan üzerine atılmıştı. Hassas bir şekilde vurdu, bifinomen güçlü saldırı karşısında telaşlanarak geri adım attı. Ama Caleb pes etmedi - kalçasını, kolunu ve yüzünün yan tarafını kesti. Önce omzuna çarptı, onu yere serdi, derisi hareketle birlikte esnerken sırtındaki acı şiddetlendi.

Dördüncü türü yere sermek için kılıcını yanına bıraktı. Başparmağını gözlerinin arasındaki yarığın derinliklerine soktu ve itti. Ama aynı anda onu zapt edemedi, mücadelesi vahşiceydi.

Caleb'i sırt üstü çevirerek yüzdü ve savruldu. Caleb onunla birlikte *yubarlandı*, kafasını koparmak için var gücüyle savaşırken üstünlüğü tekrar ele geçirmek için tüm gücünü kullandı.

Tekrar üzerine çıkan Caleb, sağ kolunu sol koluyla sıkıştırarak, sırtını kavuran acıya karşı dişlerini sıkarak, elini boğazındaki deliğin üzerine indirdi, sıktı, bir parça havanın bile eline geçmesine izin vermedi. Kılıcının şimdi birkaç metre ötede durduğu yere baktı. Başparmağını tekrar gözlerinin arasındaki yarığa sokmak için birkaç deneme yapmayı tercih etti. Ama Caleb onu yeterince uzun süre tutamayınca derisi yüzüldü ve debelendi.

Çevresel görüşünde bir hareket gören Leila kılıcını havaya kaldırdı.
"Çekil!" diye bağırdı.

Caleb başının birkaç metre yukarısındaki bıçağa baktı.

"Kımıldayın!" diye bağırdı.

Tekrar onun gözlerine baktı, daralmış göz bebekleri sadece avına odaklanmıştı.

Caleb dördüncü tür üzerindeki hakimiyetini bıraktı. Geriye doğru tırmandı; Leila'nın bıçağını tekrar geri çekmeden önce iki eliyle gözlerinin arasına saplamasını izledi.

Bifinomen toza dönüşürken Caleb kendini ayağa kaldırdı - viski bardaklarından birini ancak dolduracak kadar küçük siyah toz parçacıkları.

Leyla kanlı kılıcı elinde tutmaya devam etti, soğukkanlılığı bozulmamıştı, tüm dikkati yerdeki siyah yığındaydı. Nefes alış veriş yavaş ve kontrollüydü; gözbebekleri, kanla parçalanmış yüzünün arka planında iğne ucu gibiydi.

Yirmi adım ötedeki kılıcına baktı.

Başarabilirdi.

Olabilir.

Hâlâ kılıcını tutarken gözleri onunkilere kaydı.

Bu onun en iyi fırsatıydı. Belki de onu bitirmek için tek fırsatıydı; kehaneti onunla birlikte bitirmek için.

Caleb ona baktı, kılıcının ışıpta parıldadığının farkındaydı. Kendi kılıcına hamle yapmak için kendini hazırladı.

Ama Leyla kendininkini yere attı. Ayaklarının dibinde şingırdadı.

Tek kelime bile etmeden oradan ayrıldı ve tam çatı katının kapısı arkasından açılırken kanepelere doğru ilerledi.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

"Demek gelmeye karar verdin," dedi Hall, kollarını sıkıca kavuşturmuş, memnuniyetsizlikle bakarak.

Sirius Küresel Konsey'in personel odasında kendine bir kahve doldurdu ve küçük parmağını uzatarak bir yudum aldı. Tam da beklediği gibi acı verici derecede ılık ve zayıftı. Bunu bile doğru yapamıyorlardı. Yüzünü buruşturarak fincanı yerine koydu.

'Sen uzaklaştırma aldın ve şimdi biz konuşurken herkes Sıfır Kod'u tartışıyor. Bu büyük bir *rezalet* Sirius.'

"Her şey kontrol altında.

Kapıyı işaret etti. 'Yatırımımızı stratosferden fırlatıp fırlatmama konusunda oylama yapmak üzereler. Bu nasıl "el altında" oluyor?

Sirius ona, "Henüz bitmedi," diye güvence verdi. Çünkü bitmemişti. Bitmekten çok uzaktı. 'Harekete geçmeyi seçseler bile Summerton'u boşaltmalarına ve mahkûmlar ya da üçüncü türler Midtown sınırına ulaşana kadar hâlâ birkaç saatimiz var. Bu da bana Blackthorn'a gitmek için zaman kazandırır.

"*Blackthorn*? Sirius, aklını kaçırdın sen?' "Dehain ile buluşacağım.

"*Caleb* Dehain?

"Görünüşe göre, çağrılarına uymazsam Malloy'u öldürecekmiş. Hall'un gözleri panikle irileşti. "Peki ya bunun olasılığı?"

"Görünüşe göre jüri kararını vermedi.

"Yani belki blöftür, belki de değildir?" boşluğu kapattı. 'Cameron'ın tüm projemizi ifşa etmesi yeterince kötü değilmiş gibi, bir de her şey boşa gitmiş olabilir mi? Dışarıda suçlanan insanlar var. Güçlü insanlar. *Benim* adım da dahil. Kaybedilen parayı bile değmez. Ve şimdi Kane Malloy sonunda ölebilir mi? Umarım tüm kurtarmak için bir şeyler yaparsınız. Çünkü sana söyleyebilirim ki, eğer , işin biter.

"Caleb Dehain müzakereye açık olacak. Kesinlikle işim bittiğinde. Malloy' yakalayacağız, sana söz veriyorum.'

"Peki tam *olarak* neyi müzakere edeceksiniz?

Cameron da onlara katılmak için araya girince Salon'da ani bir sessizlik oldu.

Kahve makinesine yöneldi.

Hall, Cameron'ın arkasından Sirius'a bir bakış attıktan sonra akıllıca çıkışını yaptı ve soruşturma başladığından beri ilk kez Sirius ve Cameron'ı yalnız bıraktı.

Sirius dört rahat sandalyeden oluşan çemberin içine oturdu.

Cameron tam karşısındaki sandalyeye doğru ilerledi. Birkaç dakikalığına kahvesine bakmak için bakışlarını kaçırdı. "Ne düşünüyordun Sirius?" diye sordu, tekrar ona bakarak. " şeyden çok anlamak istediğim şey de bu. *Neden?*

"Neden ne? Neden insanları evrim zincirinde bir üst basamağa çıkarmaya çalışıyorum?

'Neden her şeyi bu kadar gizli tutuyorsunuz? Madem bu kadar zararsız, neden açık konuşmuyorsunuz?

'Hiçbir şey tam anlamıyla güvende değildir. Yüksek Düzen'in bunu öğrenmesini neden göze alamadığınızı açıkladım.

Ama bunu *benimle* tartışmadınız bile? Yardımcınız olarak bilmem gerekirdi. Tüm Küresel Konsey ne yaptığınızı bilmeliydi. Ne keşfettiğini.

"Önce işe emin olmak istedim ve tabii ki zamanla işe yaramadığını gördük.

"Ama *özel olarak* finanse edilen araştırmaları tercih etmek?

"Gizliliğini garanti altına almanın tek yolu buydu.

'Katkıda bulunan herkes için kârdan nihai bir payla mı? Bu insanların iyiliği, insanlığın ilerlemesi için değildi - bu tamamen maddi kazanç içindi. Bu güç içindi. Bu, kontrolün şişman kedilerde olduğu elit bir sistem yaratmak içindi.

'Peki mevcut sistem öyle değil mi? Bu tam bir ikiyüzlülük, Cameron. Bu argümanı Lowtown sakinleri ile kullanmayı deneyin. Eminim kalpleri sizin için kan ağlayacaktır.

Cameron'ın bakışları sabitti ama Sirius onun bu gerçeği dile getirmesine duyduğu kızgınlığı görebiliyordu.

'Ekip Tesis'le ilgili sonuçlarını tamamladı, Sirius. Her şeyi biliyorum. Tam olarak ne yaptığını biliyorum. Ve kullandığın yöntemlerden öğreniyorum.

"mi," dedi Sirius küçümseyerek, retorik bir ifadeyle.

'Senin yüzünden kaç masum insan öldürüldü, Sirius? Kendi amaçların için kaç kişiyi daha kullandın? Meleklerin varlığını ilk keşfeden CEO'lar mı? *İkisi* de kazada mı hayatını kaybetti? Tesadüf gibi bir şey. Peki ya Claire McKay: Tesis'teki araştırma asistanlarından biri olan ve gerçekte neler olup bittiği konusunda kendi şüpheleri olan? Midtown'da bir vampir tarafından öldürüldü. Olayı hatırlıyorum. Hatırlıyorum çünkü örtbas etmek için neler yapıldığını . Üç kızını ve büyükbabalarını bir süreliğine güvende tutmak için ne kadar ödeme yapıldığını. Bu da güçlü bir tesadüf gibi geliyor.

"O sırada ifşa edilmesi tehlikeli derecede zararlı olurdu. "Yani genç bir kadını mı öldürdünüz? Genç bir *anne* mi? Peki ya "Melek gözyaşları bağlandı.

"Ve insan vücuduna yavaşça ve ölümcül bir şekilde saldırdı - kalsiyum seviyelerini vücudun daha fazla dayanamayacağı noktaya kadar yükseltti ve tedavi edilmezse hem kalp hem de solunum yetmezliğine yol açtı.

"Ve sarkoidoz için kullanılan tedavinin aynısının etkili olduğunu gördük.

'Tam bir bağımlılık yaratarak. Ömür boyu bağımlılık. Sonunda vampir kanından daha faydalı olmadığı kanıtlandı.

'Yani en başa döndük, bu yüzden Malloy'u getirme konusunda çıtayı yükseltmek zorunda kaldım. Kane'in cevabı var.'

"Ve bunu Caitlin Parish sayesinde biliyorsun. Arayışında yem olarak kullandığın ajan.

Buraya zaten gelmiştik Cameron. Başka seçeneğim yoktu. Anahtar oydu. Ve onu Malloy'temasa geçirmek sonunda hayatını kurtardı, tıpkı zaten amaçladığı gibi. Ne olursa olsun onun peşinden gidecekti. Bunu avantaja çevirdim. Bunu yapmamak ihmalkârlık olurdu.

"Kendi amaçlarınıza ulaşmak için bir fareyi yılanla aynı kafese koyuyorsunuz.

'Ve o hayatta kaldı ve araştırmamızı onlarca yıl ileriye taşıdı. Güven bana, Caitlin Parish fare değildir.'

Cameron öne doğru eğildi. "Ve onu *yakalamıştınız* ama gitmesine izin verdiniz.

"İhtiyacımız olan kesin cevapları almak için. Biz de bunu yaptık. "İnsan ruhu transfer *edilebilir*.

"*Yine* de ona sahip değilsiniz. Ve *hala* sayısız hayatı, bu kez binlerce hayatı bu çılgın plan için kullanıyorsunuz.

'Yaşamayı istemek bu kadar delice mi? En büyük hapishanemiz olan kendi bedenlerimizin üstesinden gelmek? Ruhumuz, zihnimiz çok daha fazlasıdır, onu barındıran zayıf kabuğun ötesinde yaşamaya mahkumdur.

'İnsan olmanın nesi yanlış Sirius, *bu* kadar ileri gitmek zorunda mısın? Neden bizi başka bir şeye dönüştürmeye çalışıyorsun? Bu evrim değil: Tanrı'yı oynuyorsun.

'Yüzyıllardır Tanrı'yı oynuyoruz. Tıp mesleği her gün Tanrı'yı oynuyor. Ne zaman birini bir hastalıktan kurtarsak, Tanrı'yı oynuyoruz. Her nakil. Her antibiyotik.'

"Bu tamamen farklı.

'*Neden?* Bilim bize bu yetenekleri için verdi. Doğa bize hayatta kalmamız için bir yol *verdi*. Şimdi bana bitkilerin kötü olduğunu söylemeye başlayacaksınız. Bu dinlerin dikte ettiği türden bir şey çünkü kendimizi koruma yeteneğimizin hayatta kalmak için güvendikleri şeyi ortadan kaldıracağından korkuyorlar: ölümsüz bir varlığın merhametine kalmamız. Acınacak kadar kısa hayatlarımızda ruhlarımız için yalvarıp yakarıyoruz ama eğer bir tanrı varsa, *kesinlikle* kendine yardım edenlere öncelik verir. Biz de *tam olarak* bunu yapıyoruz.

yapıyor. *Kendi* yolumuzu buluyoruz. Doğa acımasız ama biz onu kendi amaçlarımız doğrultusunda manipüle ederek nazik olacağız.

'Bazı araştırmalarınızın doğasını gördüm. Bu hiç nazik değil. Ve bunu paylaşmış olsaydınız, sizin yaptığınız gibi düzensiz bir şekilde devam etmek yerine bununla yüzleşmek zorunda kalırdınız. Sadece etik açıdan bile...'

"*Etik* mi? İnsan hayatını kurtarmak ne zamandan beri etik dışı oldu?" "Kurallar var, Sirius. Kuralların bir sebebi var.

'Tıbbi ya da başka türlü, ilerlememiz sırasında neden olduğumuz acı ve sıkıntıları görmezden geldiğimiz sürece zalimliğin kabul edilebilir olmaktan çok daha fazlası olduğu bir dünyada mı? İlerleme asla tamamen özgeci olamaz, Cameron. Hayvanların bizden aşağı olduğunu, onlara acı ve ıstırap de hakkımız olduğu üzere bizim yararımız için kullanıldığını zaten kolayca kabul ediyoruz. Bu, bizim deyimimizle medeni toplum tarafından kabul edilmiş bir şey. Haklı gösterebildiğimiz sürece bunu görmezden gelebiliyoruz. Ve bunu haklı çıkarmanın *her zaman* bir yolu vardır, Cameron. Üçüncü türler de farklı değil. Bize benzemeleri onları bizim gibi yapmaz. Bu sadece onlara öyle davranmamız için kandırılmamızı sağlayan bir hayatta kalma mekanizmasıdır. Hepimiz vampirlerin bize yardım etmekle ilgilenmediklerini biliyoruz. Hiç etmediler. Bu olayla ilgili her şey, onların ortaya çıkışı, küresel hakimiyet planlarıyla ilgiliydi. Hepimiz fısıltıları duymamıza rağmen neden kehaneti asla doğrulamadılar? Neden şimdi bile inkar etmeye devam ediyorlar?

Cameron, 'Ama sonuçta bahsettiğiniz şey, bunun yol açmasını istediğiniz şey *doğal* seleksiyon değil' dedi. '*Bizim* seçmemizden bahsediyorsunuz. Ama kimin gebe kalıp kimin kalamayacağını söylemek bize düşmez. Kimin daha uzun yaşayıp kimin yaşamayacağını söylemek de bize düşmez. Sistemimizin kusurlu olduğunu onlarca yıldır biliyoruz. Ve bu iş bittiğinde, yeniden düşünmemiz gerekecek. Bırakın onları, kendi çocuklarımıza bile bu şekilde davranmaya devam edemeyiz.

Thea'yı düşün Cameron. Kızını düşün. Summerton'un sağlayabileceği en iyi bakımla bile onuncu yaş gününü atlatamadı.

Cameron ayağa kalktı. Kahve fincanı elinde titreyerek uzaklaştı.

Onun ruhunu koruyabilirdim Cameron. Bu yüzden bedeni öldüğünde onu sadece başka bir bedene aktarmak zorunda kaldık. Çünkü onu o *ruhuydu*. Benim sunduğum şey *umut*. Pek çok kişiye vereceğimiz umut.

Cameron yüzünü ona döndü. 'Peki ya bunu karşılayamayacak olan on binlerce, yüz binlerce kişi ne olacak? Çünkü her şey paraya bağlı, Sirius: kimin yaşamaya *gücü yeteceği*. Bir piyango, içinde doğanlar için kanla verilmiş bir hak. Peki ya olmayanlar? Sistemimizin şu an içinde bulunduğu karmaşaya bak. Biz konuşurken Lowtown'da yaşam mücadelesi veren insanlar var, insanlıklarından, yaşama ya da ölme haklarından değil, koşullardan dolayı. Yaratmak istediğiniz şey, zaten her ahlaki düzeyde başarısız olan sistemden daha da elitist bir sistem. Hepimiz, gözleri açık olan herkes, kendi kendimizi yüzüstü bıraktığımızı görebiliyoruz. Bunu savunarak suçlanan pek çok insan var, Sirius. Bir *sürü* insan. Çok zengin insanlar. Ve bu insanlık dışı plana destek veren herkesi tek tek ortaya çıkaracağız.

'Ve binlerce, hatta gelecek nesillerde yüz binlerce insanın hayatını kurtarabilecek bir keşfi sona erdirmek. İnsanlığın gidişatını değiştirebilecek bir plan. Amipten başka bir şey olmadığımızdan beri evrimde en büyük sıçramayı yapmamızı sağlayabilir.

Uyan, Sirius! *Gerçekte* ne yapmaya çalıştığına dair gözlerini aç. Bunu olduğu gibi *kabul et*. Küresel Konsey'in kafasını saçmalıklarla doldurmayı bırak. Bir ay içinde bu bölge tamamen işlevsel olmaktan çıkıp tam bir bok fırtınasına dönüştü. Her şey *bitti*, Sirius. Bunu göremiyor musun?'

"Asla bitmez.

'Gemiyle birlikte batmayı seçen bir kaptan gibisin Sirius. Sana hayran mı kalsam yoksa deli mi desem bilemiyorum. Gitmene izin vermiyorsun. her şey yıkılırken bile, sırf kavgacı olduğun için tutunmaya çalışıyorsun.

'Çünkü bunun için çok sıkı ve çok uzun süre çalıştım. İnsan hayatına yardım etmek için yemin ettim. Onu korumak için. Ve ilerlemenin yollarını bulmak için. Ben de öyle yapacağım. Yine de oraya gideceğim,

Cameron. Sonuç ne olursa olsun, Malloy'u almak için Blackthorn'a gidiyorum.

Senin için önemli olan tek şey de bu, değil mi Sirius? *Onun için.* Bu uzun zaman önce bitmiş olmalıydı. Cameron bir an durakladı, sonra sesi kararlı bir şekilde sakinleşti. 'Senin istediğin sistem bir manyağın sistemi, Sirius. İstedğin temizlik insanlık dışı. Ve bu da bugün olanlara ve içinde bulunduğumuz duruma yol açtı. Bunun katalizörü sen oldun. Bunun durdurulduğunu göreceğim. Ne yapmayı seçersen seç, planının asla sağlayacağım. Sana bunun sözünü veriyorum.

Kapı çalındı.

"Efendim? Sharner söyledi. "Oy vermeye hazırlar.

BÖLÜM YIRMI İKİ

Hade biphinomen'dan geriye kalan tozları temizlemeyi bitirdiğinde, Caleb durduğu bardan Leila'yı izledi. Kanepenin köşesine kıvrılmış olan Leila'nın gözleri hâlâ kısıktı, kollarını göğsünde sıkıca kavuşturmuştu ve vücudu ondan uzağa dönmüştü.

"Yaralandın mı?" diye sormuştu ona, saldırının ardından oturduktan bir dakika sonra yanına yaklaşarak.

Ama onun yaklaşımı karşısında sanki uzak bir yerden geri çekilmiş gibi irkilmişti. Başını sallamış, konuşmak istememişti. Ona bakmamıştı bile.

Nedenini biliyordu. Adrenalinin ona ne yapacağını biliyordu. Öldürmenin ona ne yapacağını. Serryn'i daha da kötüleştirmek için ihtiyacı olan son şey bir vampire yakın olmaktı. Bu yüzden onu kendi haline bıraktı.

Kalan son şişesinden birkaç yudum viski içtikten sonra Caleb yırtık gömleğinin düğmelerini açıp çıkardı ve kumaş kanlı yaralarından bazılarına yapıştığı için yüzünü buruşturdu. Çoktan iyileşmeye başlamıştı. Birkaç saat içinde yaraları soluk izlerden başka bir şey olmayacaktı.

Temiz bir çubuk havlu aldı ve kesiklere uygulamadan önce alkolle ıslattı; iyileşme sürecini yavaşlatacak herhangi bir enfeksiyonu önlemek için gerekli olan tek şey buydu.

Barda kendisine katılan Hade'in soluğunu duymuş, onu iyice incelemek için arkasından dolanmıştı. "Pekâlâ,

Daha kötülerini de yaşadın.'

Caleb ona temiz bir havlu daha attı ve şişeyi ona doğru kaydırıldı. O kendi yaralarıyla ilgilenmeye devam ederken, Hade de Caleb'ın ulaşamadığı yaralarla ilgilendi.

Hade, 'Birkaç dikiş işi hızlandıracaktır,' diye önerdi.

"Peki," dedi Caleb, acıyı dindirmek için birkaç yudum viski daha içerek.

Onu öldürmeliydi. Leila'nın onu öldürmesi gerekiyordu. Onun hayatını sona erdirmek ve kehaneti de onunla birlikte sona erdirmek için sahip olabileceği tek şansı kullanmamak için delirmişti. Ama görünüşe göre inançlarına sıkı sıkıya bağlı kalmıştı. Güvenilir, kararlı, dirençli Leila McKay: şimdi üç kez hayatını bağışlamış olan serryon.

Hade yaralarını hızlı ve profesyonel bir kolaylıkla dikmeye devam ederken Caleb acı veren iğne batmaları karşısında çenesini sıkı. Ama dikkatinin Leila'dan uzaklaşmasına izin vermedi.

"Tamamdır," diye onayladı Hade, eşyaları ilk yardım kutusuna yerleştirirken.

Caleb bir yudum daha içtikten sonra viskiyi yeni bir bardağa doldurdu ve şişenin kalıntılarını kendi bardağına boşalttı. Leila'ya doğru ilerledi ve sehpanın kenarına ona doğru yaklaştı.

"Ne olduğunu çok iyi biliyordun," dedi ve onun için yarısını doldurduğu bardağı uzattı.

İçine baktı. Adam şaşırarak onun teklifini kabul etti. Daha da büyük bir şaşkınlıkla içindekileri geri devirdi ve bunu yaparken sadece biraz yüzünü buruşturdu.

'Avını beynindeki elektrik sinyallerini tespit ederek seçiyor' dedi. "Sonra da ellerindeki emicileri kullanarak onlardan beslenir - insanlar, üçüncü türler... için fark etmez. Kısa bir süreliğine onun bakışlarıyla buluştu. "Büyükbabamın kitaplarında dördüncü türler hakkında okuduklarımdan sonra zaten onlara karşı özel bir hayranlığım vardı. Sonra TSCD son birkaç gündür bölgeye sızanlarla mücadele etmek için beni göreve aldığı anda pek çok şeyi pekiştirmeyi başardım. Öğrenebileceklerimi öğrenmek için hiç vakit kaybetmediğimden emin oldum, özellikle de size gelirken bir ya da iki tanesiyle karşılaşabileceğimi bildiğim için.

"Kütüphaneci olmak bazen işe yarıyor, değil mi?"

İlk tanıştıklarında yaptığı şakaya atıfta bulunarak dudaklarından küçük bir gülümseme kaçtı. Bu, ona itiraf etmek istediğinden daha fazla sıcaklık sunan bir gülümsemeydi. Gerçek bir gülümsemeydi. Genişlemiş gözbebeklerinin eşlik ettiği, ona altındaki kadını hatırlatan bir gülümsemeydi.

Ve ona son seferinde neden böyle bir hamle yaptığını hatırlattı.
artık.

Emin olmak zorundaydı. Bu şansı kullanmalıydı.

"Hade," dedi, arkadaşının dikkatini çeker çekmez içkisinden kalanları geri devirerek, "bir ekip kurulmasını istiyorum. Sadece insanlardan oluşacak. Bana ve Leila'ya doğuya kadar eşlik edecekler. Önümüzdeki yirmi dakika içinde gitmeye hazır olmalarını istiyorum. Leila için de uygun kıyafetler bulun lütfen.

Hade'in alışılmadık tereddütü kısa sürdü ve sadece "Tamamdır" dedi. Ve hızlı bir çıkış yaptı.

Caleb ayağa kalkıp odasına gitmeden önce Leila'nın şaşkın bakışlarıyla sadece kısa bir süre karşılaştı.

"Caleb? Leila onu takip etti, çıplak ayakları onun arkasındaki döşeme tahtaları boyunca aceleyle ilerliyordu.

O daha yetişmeden yatak odasına girmiş, yeni bir tişörtü başından aşağı çekmiş, yaralarının etrafındaki deri hareketle esnediği için yine biraz yüzünü buruşturmuştu. Gardırobun altından kınını aldı ve beline bağlayarak sırtına geçirdi.

"Çok ihtiyacınız olan şu gizemli eşyayı alacağız.

Bir anlık tereddütü onun ani fikir değişikliğinden duyduğu endişeyi ele verse de başıyla onayladı. "Jake için bir şeyler hazırlayacağım," dedi ve hemen topuklarının üzerinde döndü.

"Jake denklemde yok.

Kıpırdamadı. Bir saniye boyunca sırtı ona dönük, önüne bakarak durdu. Tekrar yüzünü ona döndüğünde, kaşları çatıktı ve ses tonu umutsuzluğunu yansıtıyordu. "Ne?"

"İhtiyacınız olan şeyle dönersek, daha fazla konuşuruz. O zamana kadar, o denklemde yok.

Kaşları daha da çatıldı. 'Ama bunu daha önce de yaşadık. Oraya gitmemiz iki saat, geri dönmemiz iki saat sürer yol boyunca başımızın derde gireceğini hesaba katmıyorum bile. Bu çok uzun Caleb. Orada bir hata yaparsak, bir gecikme olursa, Jake'i sonsuza dek kaybedebiliriz. Her şey burada. Koridoru işaret ederek, yanında getirdiği tüm eşyaların salonu gösterdi. "İşte orada. Büyüyü yapmak *dakikalar* alıyor. Onu ölmekte olan kandan kurtarmak için daha önce kullandığımdan bile daha az müdahaleci-'

"Hayır dedim.

Uzamlara bakarken dudaklarını birbirine bastırdı. Gözleri onunkilerle tekrar buluştuğunda hayal kırıklığıyla doluydu. 'Bu sadece başka bir test, değil mi? Sonunda bir kaydettiğimizi sanmıştım ama kaydetmemişiz. Benimle yatacak kadar bana güveniyorsun. Hatta bana doğruya kadar eşlik edecek kadar. Ama senin için en değerli şey konusunda bana güvenmiyorsun: Jake konusunda değil.

'Teklif ettiğim şey bu, Leyla. Kabul ya da etme.'

Çenesi meydan okumayla gözle görülür biçimde gerildi. " zaman bırakacağım.

Kalbi küt küt atmaya başladı. Aralarındaki boşluğu kapattı. "Bir daha söyle.

"Bırakacağımı
söyledim. "Gitmek
istedin.

'Evet, ayrıca sana geri dönmek için kendimi cehenneme attım, Caleb, tam da söz verdiğim gibi buraya geri dönmek için. *Tam olarak* söz verdiğim gibi alternatifi getirdim. Sana kardeşini geri vermeyi bile teklif ediyorum. Bunun da ötesinde sana birlikte olma şansı sunuyorum. Hatta orada *yine* hayatını kurtardım. Ve *hala* yaptığım hiçbir şey yeterince iyi değil.'

Durakladı, sesindeki titreme onu derinden yaraladı.

'Sana kendimi *defalarca* kanıtladım,' diye ekledi. 'Şimdi senin de *bana* kendini kanıtlama zamanın geldi. Çünkü eğer şimdi bana güvenmiyorsan, büyüü yaptıktan *sonra* her şeyin farklı olacağına neden inanayım? Eğer bu tersine çevirme büyüünü yaparsam, sana inanılmaz bir güç sağlayacak olan önsezinin anahtarını vermiş olacağım. Sana sahip olabileceğin en büyük avantajı sunuyorum. Hepimizin geleceğini senin ellerine bırakıyorum. Ve eğer hiçbir şey olmazsa bu riski alamam.

aramızdaki şey değişti. Büyü işe yaradığı anda beni öldürmeyeceğini nereden bileceğim? Hala savaşa gidiyorsun ama çok daha fazlasını biliyorsun? *Hepimiz* için doğru olanı yapmaya niyetli olduğuna güvenmek zorundayım. Eğer bundan bir an bile şüphe edersem, o zaman yapamam. *Benim güvenime* ihtiyacın var Caleb, tam tersinden daha fazla. Çünkü sen bana güvenmezsen, ben de sana güvenemem. Kollarını kavuşturdu. Sessizlik ölü bir ağırlık gibi düşmeden önce oyalandı. "Yani hiçbir yere gitmiyorum.

Bunu söylerken hiç irkilmedi, meydan okuma gözlerinden okunuyordu.

Ona bakma şekli, ses tonundaki hayal kırıklığı... "Sana söyleneni yapacaksın," dedi sessizce.

'*Yapmayacağım*,' diye açıkladı. 'Beni bunu yapmaya zorlayamazsın, Caleb.

Herhangi .'

Gözleri tavizsiz bir şekilde doğrudan onunkilere bakıyordu. Kırılmaz bir kararlılık. Daha önce de gördüğü bir kararlılık. Ve söylediklerinde ne kadar ciddi olduğunu *biliyordu*.

Kararını ver, Caleb. Sana kanıtlayacak bir *şeyim* kalmadı. Bunu ya istersin ya da istemezsin. Ya Jake'i geri getirmek istersin, ya da istemezsin. Ya beni kurtarmak istersin ya da istemezsin. Bu iş burada biter.'

Köşeye sıkıştırılmış.

Kardeşi fide için tutuldu.

Sinirlerinin , savunmasının devreye girdiğini hissetti.

"Ve *beni seni* sınamakla mı suçluyorsun?" dedi. 'şimdi işin özüne mi geldik, Leyla? Geri döndüğünden beri *tüm* bunlar beni sınaman için miydi? Jake senin son kanıtın mı? Yoksa sana çok mu fazla kredi veriyorum? Onu kurtarabilecek misin yoksa benim rızamla sonunda istediğin yere getirerek nihai zaferini mi kazanacaksın?

"Tanrı aşkına!" diye tısladı arkasını dönmeden önce. Hayal kırıklığıyla hırladı, sırtı ona dönük dururken parmakları saçlarında düğümlendi. "Sen *imkânsızsın*. Onunla tekrar yüzleşmek için döndüğünde, gerginlik vücudunun her santiminde yankılanıyordu. "O odayı yok etmek istiyorum Caleb," dedi parmağını kütüphane kapısına ve ötesine doğru uzatarak. "O odanın senin üzerindeki etkisini yok etmek istiyorum. Anılarını yok etmek ve onların yerine bizi, şu anda kim olduğunu ve önünde uzanan her şeyi koymak istiyorum. Onun yerine

Onu. Onun karanlığını ışıkla değiştirmek istiyorum. Bunun mümkün olduğunu size kanıtlamak istiyorum.

Bu kadar basit olduğunu mu sanıyorsun? Sahip olduğum şey bir değil, Leyla. Yara izleri edilemez.'

"Deneme isteğim de yle!

'Paręalanmıř bir yumurta kabuğunu yapıştırıp yeni çıkmış gibi gsteremezsin, Leila. Üzerini istediğin kadar boya, kırıklar kalır, tıpkı içinde eksik olan şey gibi. Bunu anlamam gerek. Bunu kabul etmelisin. Eğer bunun dışarıdaki bok fırtınasını tersine çevirmekten daha fazlası olmasını istiyorsan, gerçeklerle yzleşmelisin.

'İçinde eksik gördüğüm tek şey, bir zamanlar olduğun kişiye serbest bırakmaya istekli olman. Çünkü o *hala* orada ve ben kr eden karanlıktan çekip çıkarmaktan vazgeçmeyeceğim.

"Karanlıktan bir lanetmiş gibi bahsediyorsun ama beni rahatlatan da karanlık, Leyla.

"Ama artık benimle olan anlar da yle!

Bu, kabul edilmesi son derece rahatsız edici bir gerçekti.

'Bildiğinden daha fazlasını anlıyorum. Her zaman anladım. Ve şimdi da iyi anlıyorum: neden her zaman kışkırtıcı olmak, kontrolü elinde tutmak zorunda olduğunu,' dedi. 'Tıpkı senin yine orada olduğun gibi. Tıpkı o gece olduğu gibi.

"Beni yatağa bağladığın o gece olduğun gibi mi?

"Ve o gece her şeyi değiştirdi. Değiştirdiğini biliyorum. Buraya döndüğümüzde neden paniklediğini ve tereddüt ettiğini biliyorum. Duşta sana katıldığımda gerçek seni gördüğümü gördüğünü biliyorum. Bunu fark ettiğinde gözlerindeki korkuyu gördüm. Bunun seni ne kadar savunmasız hissettirdiğini gördüm. Kendini tekrar o duruma sokmayı göze alamadığını biliyorum ve şimdi o odada için bunu her zamankinden daha iyi anlıyorum. Nasıl iki kez kırılmanıza izin veremediğinizi ve bundan kaçınmak için ilk etapta kendinizi bir araya getirmeye izin vermediğinizi.

'Hayır. Çünkü beni iyileştirmek istememeni istiyorum Leyla, beni iyileştirmek istememeni: beni olduğum gibi kabul etmeni, kırıklarımı ve her şeyimi. Çünkü kim olduğumun hikayesi bu kırıklarda yatıyor. Hayatta kalmam bu kırıklarda. Beni temizlersen yolculuğumun bir kısmını kaybederim.

Bu bana burada sahip olduğum Şeyi inşa etme, hayatta kalma gücü verdi. GeçmiŐimi ink r etmiyorum ve ondan saklanmıyorum. On yıllar önce ondan saklanmayı bıraktım. Ondan nefret ediyorum. O Serryn'in bana yaptıklarından nefret ediyorum. Ama o oda benim acımla ilgili değil, g c mlle ilgili. İŞte bu yüzden karanlığı kaybetmek istemiyorum.

Ellerini umutsuzca havaya kaldırarak, "O zaman bu kadar," dedi. "Söylenecek başka ne var ki?" İ   ekti. Omuz silkti. "Yorulдум, Caleb. İkimizin de ağırlığından yorulдум. Beni hayal kırıklığına uğratacak kadar yakınlaşmaktan yorulдум. Aralarındaki boşluğu kapattı. "Sana son bir Şans veriyorum. Mantıklı düŐünmen için *son* bir Şans. Ya ben Jake'e yardım ettikten *sonra* gideriz ya da hiç gitmeyiz.

"Kararları sen *veremezsin*," diye hatırlattı ona, buna kendisi de inanmak istiyordu.

"Hayır mı?" Nefes alış verişi etkileyici derecede sakın ve , bakışları sertti. "Sanırım az önce yaptım.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Cameron tüm konsey üyeleri yerleşene ve odaya sessizlik çökene kadar ellerini masaya koyarak bekledi. Masanın üzerinde her birinin önünde iki kart duruyordu: Kod Sıfır'ı başlatmak için kırmızı ve reddetmek için yeşil.

Cameron'ın eli iki kartın üzerinde gezindi. Sağ elinin kırmızısının üzerinde titrediğini fark etti. Sol şakağından aşağıya doğru bir ter damlası fark etti. Oylama her zaman Küresel Konsey Başkanı ile başlardı.

"Bir şey daha söylemek istiyorum," diye açıkladı

Sirius. Bütün gözler anında onun üzerine çevrildi.

Hilsdon ona sabırsız bakış fırlatarak, "Sanırım yeterince dinledik," dedi.

Sirius etmesi için Cameron'a baktı. Cameron'ın vermek istediğine ikna olmadığı bir anlaşma.

"Hayati önem taşıyor mu? Cameron dişlerini sıkarak ona sordu.

Sirius odanın etrafına bakındı. "Fark ettim ki kimse bu oylamanın sadece bu bölge için değil, *tüm* bölgeler için geçerli olacağından bahsetmemiş.

Cameron'ın kalbi sessizlik içinde çarpıyordu. Sormaktan kaçınamayacağı bir soruydu: "Detaylandırmak ister misiniz?

Sirius, 'Eğer bu bölgede Kod Sıfır'ı işletirsek,' dedi, 'diğer bölgeler bunun nasıl yapıldığını ne zaman fark eder? Bütün bir çekirdek ve onunla birlikte komşu bölgenin yarısı gitti mi? Haberin yayılması ne kadar sürer? Küresel çapta yaygın bir paniğin patlak vermesi ne kadar sürer? Biz

elimizde yepyeni bir ayaklanma olur. İşte bu yüzden eğer bu karar verilirse, bu tek başına bir eylem olamaz.

Oda şaşkın yüzlerle doldu.

Sirius sözlerine şöyle devam etti: 'Bu oylama bu bölgedeki çekirdeği yok etmekten daha fazlasını içeriyor. 'Bu oylama, bu konseyin vampirlerle olan ortak yaşam ilişkimizin sona erdirilmesine karar vermesiyle ilgili. Koşullarımız için kalıcı bir tedavi olmadığını ilk ve son kez kabul ediyoruz. Hatalarla dolu bir sistemle, parçalanmanın eşiğinde olan tabakalı bir toplumla baş başa kaldığımızda, eski halimize dönmekten başka net bir çözümümüz yok. Bu nedenle, bu bölgede bir Sıfır Kod grevi gerçekleştirirsek, tek çözümün bunu mümkün olduğunca hızlı bir şekilde tüm bölgelerde gerçekleştirmek olduğunu öneriyorum. Bunu etkin bir şekilde yönetmek için kamuoyuna resmi bir açıklama yapılmamasını öneriyorum. Medyaya haber verilmemelidir. Bu konu sadece bilmesi gerekenler tarafından bilinmeli ve sadece bu odada oturanlar bilmeli.

Kimse konuşmadı. Kimse irkilmedi bile.

Nelson sonunda, 'Üçüncü türü yok etmemizi öneriyorsunuz,' dedi. 'Üçüncü türü yok etmek için oylama yaptığımızı.

Sirius onun bakışlarına karşılık verdi. "Ben de tam olarak bunu öneriyorum.

Odanın diğer ucunda sohbet başlarken Cameron Sirius'a doğru eğildi. "Ne halt ettiğini sanıyorsun, Sirius?

Sirius onun dik bakışlarına karşılık verdi. 'Liderlik etmek istiyorsan, o zaman *liderlik* et.

"Yarım yamalak planlarla oyalanmayın.

"Ne olursa olsun üçüncü türü yok edecektin, değil mi? Cameron fısıldadı. 'Malloy'u aldığın andan beri planın buydu. Ya kazanırsın ya da oyun tahtasını yere atıp üzerine basarsın.

Sirius ona baktı ve sıırıttı. 'Kışkırtman gereken bir oylama var Cameron. *Başlat* onu.'

Yeniden toplanacak zaman olmadan... Throme ne yaptığını biliyordu. *Tam olarak* ne yaptığını biliyordu.

Cameron, 'Müzakere için daha fazla zamanımız yok,' diye açıkladı. 'Ne yazık ki zaman bizden yana değil. Bu yeni bilgiye rağmen oylama yapmamız gerekiyor.

Elleri kartların üzerinde gezinirken iç çekişi titriyordu. Sağ eli kırmızının üzerinde gezinirken.

Gözlerini sıkıca kapattı. Kırmızıya uzanırken göğsünü hüzün kapladı. Onu kaldırdı.

Yeniden başlamak zorundaydılar. Başka seçenekleri yoktu. Yeniden başlamak zorundaydılar.

Gözlerini tekrar açacak cesareti bulduğunda, konseyin her bir üyesi oylarını kullanırken odanın etrafına baktı, bazılarının yüzleri dehşetle parlıyordu, bazıları ise meydan okurcasına kararlıydı.

Kırmızı kartlar dizisinin ortasında Cameron olabildiğince çok gözle karşılaştı. 'Karar oybirliğiyle alındı. Summerton sakinlerini derhal komşu bölgelere taşıyoruz. Aynı zamanda Midtown sakinlerini de Summerton sınırına taşıyarak hemen ardından tahliyelerine hazırlanıyoruz. Ardından da geleceğimizi ve komşu bölgelerin güvenliğini güvence altına almak için ne yapmamız gerekiyorsa onu yapacağız. Düğmeye tam on saat sonra basılacak. Bu süreden önce bir ihlal meydana gelirse, düğmeye daha erken basılacaktır.

Sirius'a, onun yüzündeki kendini beğenmiş, muzaffer ifadeye baktı.

Cameron boğazında yükselen safrayı yuttu. Odaya hitap etmeden önce sakinleştirici bir nefes aldı. 'Bu şimdilik son toplantımız olacak. Herkese iyi yolculuklar dilerim.

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Şimdiye kadar kulüp genellikle geliyor olurdu. Ofisinin sol duvarına hakim olan ekranlar hareketlilikle yanıp sönüyor olurdu. Oysa ekranlar ölü gibiydi. Dans pistindeki tek hareketlilik, bir zamanlar Blackthorn'da kapana kısılmış durumlarının umutsuzluğundan kurtulmak için içmeye ve dans etmeye gelen sürülerin yerine kendilerini hazırlayan ordusuydu. Bir zamanlar olduğu gibi, artık bitmiş olan bir Blackthorn.

Her şey bitmişti. Tabii ona boyun eğmezse.

Kapı çalındı. Caleb'in kim olduğunu anlamak için bakmasına gerek yoktu.

Hade de masada ona katıldı. Sandalyesini masanın uzak tarafına o.

Birkaç dakika boyunca sessizlik sürdü. Çok fazla konuşmuşlardı. Yıllar boyunca bunun gibi anlar. Zamanın yüzde doksanı tamamen işle ilgiliydi ama arada sırada Hade onunla otururdu.

Ayaklarını masaya dayamış, sandalyesine çökmüş olan Caleb, neredeyse boşalmış olan viski şişesinden bir yudum daha aldı. Şişeyi Hade'e uzattı ama Hade kibarca reddetmek için elini kaldırdı.

Caleb masanın üzerine koymadan önce son birkaç lokmasını aldı. Onu döndürdü, boynunun spiral çizmesini izledi. "Bir gelişme var mı?"

"İki misafirinizden bu yana dördüncü türe ait başka bir işaret yok.

Herhangi bir batıya doğru ilerleyenler sizin ekibiniz tarafından ya da

Doyle'unki, sınırı geçecek kadar aptal olan mahkumlar da dahil. Küresel Konsey'in hiçbir askeri sınırı geçmedi. Aslında, Midtown sınırına çekildiler. Malloy ya da ekibinden iz yok. Yine de herkes tetikte.'

"Throme'dan haber var mı?

'Henüz değil. Ama talep ettiğiniz ekip hazır. Masanın köşesine bir yığın giysi ve bir çift bot yerleştirdi.

Leila için kıyafetler ve botlar.

Şişe yavaşlarken Caleb uzandı ve şişeyi tekrar çevirdi. "Gitmeyi reddetti.

"Ama bunu istediğini sanıyordum.

"İstediği şey, kesin olarak, Jake'in denklemde olması. *Kesin olarak* istediği şey bu büyüü önce Jake'e yapmak.

Dışarıdaki koridorda sesler yankılanıyordu - ekibi yangın çıkış kapılarına girip çıkıyordu.

Hade, "Ve sen hâlâ bunu kabullenmiş değilsin,"

dedi. Caleb şişeyi tekrar çevirdi.

"Seçenekleriniz neler?" diye sordu Hade.

"Hiç. "Tabii ben ona işkence etmezsem. "O zaman doğruya doğru bir yürüyüşe çıkabileceğini sanmıyorum.

Caleb kısa bir nefes verdi - kısa, kısık, neredeyse fark edilmeyen bir kahkaha.

Hade, "Zaten sen de yapmazdın," diye devam etti.

Caleb bakışlarını şişesinin kenarından ayırdı. " mıyım?" diye alay etti.

Çünkü diğer pek çok şey arasında bir konuda haklıydı: Onu sevme ihtimali onu dehşete düşürüyordu. Onu o kadar çok sevecekti ki hayatı bir daha asla eskisi gibi olmayacaktı. Önümüzdeki yıllarda yaşanacak her şey: birine bu kadar derinden aşık olmak ve yine de birlikte geçirecekleri zamanın ne kadar sınırlı olacağını bilmek.

Bir insana aşık olmak.

Ve gelecek yıllarda *pek çok* savaşa yüzleşmek için. Hepsi onunla birlikte olmak için.

'Bana zarar verdiğin kadar o kıza da zarar veremezsin. Hade'in ifadesi kesin, kendinden emin ve dürüsttü.

Caleb şişeyi bir kez daha çevirdi. "*Sen olsan* ne yapardın?

"Ben sen değilim, Caleb.

Caleb tekrar onun bakışlarıyla karşılaştı. "Eğer sen olsaydın?

"Onu özlüyorum. Her türlü riski göze ."

'Onu daha kötü bir kadere mahkum etme olasılığı olsa bile mi? Ona bu tatmini vermek?'

Hade birkaç dakika düşünürken bakışlarını kaçırdı - her zaman titiz bir düşünür, her zaman önceden düşünerek cevap verirdi. Caleb her zaman bunun çocukluğunda geliştirdiği bir özellik olduğundan şüphelenmişti: yanlış bir kelime, yanlış bir hareket ve dayak çok şiddetli olurdu. Dayakların bazen ne olursa olsun şiddetli olduğunu da biliyordu: Şiddet yanlısı, hırçın bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmenin bir sonucuydu bu.

"İçgüdülerin asla yanılmaz," diye ona güvence verdi Hade, bakışları ciddi, içten, kararlı, sözlerinde en ufak bir şüphe belirtisi yoktu. Mutlak güven: Bulunması en zor ve en tatmin edici özelliklerden biri.

Ama Hade'in bakışlarındaki açıklık uzun sürmedi. "Babam beni dövdüğünde dünyayı sadece siyah ve mavi olarak görürdüm. Göreceğim tek renklerin bunlar olacağını sanırdım. Durakladı. "Hâlâ o geceyi hatırlıyorum. Aradan otuz yıldan fazla zaman geçmesine rağmen, tekmelerinin ardındaki gücü hala hissedebiliyorum. Homurtularının arasında nefeslerinin kokusunu alabiliyorum. Kahkahalarını hâlâ duyabiliyorum. O gece öleceğimi sandım. Bir noktada ölmek istedim. Umudum tükenmişti. Sekiz yaşındayken dünyada görmek istediğim her şeyi görmüştüm: karanlık, öfkeli, acımasız bir yer. Ve bununla savaşıacak gücüm yoktu.

Hade düzenli olarak izlediği ekranlara baktı, Caleb sık sık kendisinin ya da Jake'in yokluğunda kulübün idaresini ona emanet ediyordu. Bunu yapması için ona dolaylı olarak güvenmişti.

Tıpkı Hade'e hayatı pahasına güvendiği gibi.

"Onların vampirler hakkında," diye devam etti Hade, "üçüncü türler hakkında, onların ne kadar pislik oldukları hakkında konuştuklarını duyardım, ben ise babamın canı sıkıldığı ya da sinirlendiği için elim kırık, kaburgalarım zedelenmiş ya da kafamda bir yara ile otururdum. Onun ve arkadaşlarının bir yandan mahkum oldukları şeylerle övünürken bir yandan da onları bu suçlardan içeri atmaya cüret adaletsizliklerini dile getirdiklerini duyardım.

Hade'in gözleri onunkilere kilitlendi. Sadece gerçeği söyleyen sessiz, mütevazî gözler. Sert gözler ve gerektiğinde acımasız, ama asla

Zalim.

'O gün yaptığın şey, birinin benim için yaptığı en nazik şeydi Caleb. Kendi ailem beni savunmazken sen beni savundun. O gün gördüğüm renkler değişti. Beni sadece dayaktan kurtarmadın, belki hayatımı da kurtardın: bana umut verdin.

"Demek istediğim, karanlıkta olduğunuzda ışığı kimin yakacağını her zaman göremezsiniz. Leila'ya güvenip güvenemeyeceğini bilmiyorum ama içgüdülerin bunu yapmanı engelliyorsa, bunun bir olmalı. Her ne kadar Jake'i geri istesem de, içgüdülerime güveniyorum.

"Bencil olmak istiyorum, Hade. Şansımı denemek istiyorum. Jake'i bana geri getirebilecek her türlü şansı değerlendirmek istiyorum. Ama bunu yapmasına gerek yok. Kendini bu duruma sokmasına gerek yok. Hiç mantıklı değil.'

"Tabii sana karşı hala derin duygular beslemiyorsa. Bu savaş gerçekten istediği son şey değilse. Bir dolandırıcının oğlunu yanına aldın Caleb. Hiçbir sorumluluğun olmayan bir çocuğu aldın. Beni besledin, giydirdin, başımı sokacak bir ev verdin. Bana bir iş, bir amaç ve özsaygı verdin. Bunların hiçbirini bana borçlu değildin, peki bunun ne anlamı vardı? Sen ve Jake ailem oldunuz, sanki aramızdaki kan farkının hiç önemi yokmuş gibi. Çünkü bir aileyi aile yapan şey budur: İhtiyacın olduğunda, neye mal olursa olsun yanında olanlar.

"Benim gördüğüm ," diye devam etti Hade, "Leila her şeyi yaptı. Ona güveniyor *muyum*? Bilmiyorum. Ama Jake'i geri getirme konusunda en ufak bir şansım olsa bile bu riske girer miydim...? Eğer onun hakkında senin hissettiğin gibi hissetseydim, sanırım yapardım. Başka bir şey olmasa bile, sanırım bir kez ve herkes için bilmek isterdim. Ona güvenmezsen hem Jake'i hem *de* onu kaybedersin - bu işin tek garantili sonucu bu. Ama bu senin kararın Caleb. Ne karar verirsen ver seni destekleyeceğim. Ama o Serryn benim vampirime eşdeğer olabilir. Bazen hiç beklemediğimiz anda ve hiç beklemediğimiz kişiler tarafından kurtarılırız. Yani bu tek bir şeye bağlı: Hem onu hem de Jake'i kaybetmeye ne kadar hazırsın? Yoksa son bir şans verme riskini almak mı istiyorsun?"

BÖLÜM YIRMI BEŞ

Cameron masasında oturuyordu, başı ellerinin arasındaydı, eklemleri gergindi. Tam önünde yığılı duran dosyalara bakıyordu. Birkaç metre ötedeki küçük sehpanın ve beraberindeki sandalyelerin üzerinde daha da fazlası yığılıydı. İşlerinin sadece birkaç saat içinde topladığı dosyalar. Hâlâ sadece yüzeyini çizdiği dosyalar.

Ancak Sirius'un ana planına dair gördüğü net resim kadar rahatsız edici olan bir başka şey de, Sirius onları kendi düşünce tarzına çekmek için eline geçen fırsatı en iyi şekilde değerlendirdiğinde Küresel Konsey'in pek çok üyesinin verdiği tepkiydi. Onları kendi vizyonuna inandırırken neredeyse hipnotize ediyordu; kendine güveni, güvensizliklerine oynadığı oyun kadar zehirliydi.

Bu yüzden kırmızı oy vermek zorundaydı. Bu yüzden bu çılgınlığa bir son vermeliydi.

Cameron yığının en üstündeki dosyaya uzandı, dosyayı açıp sayfaları tararken şakağı parmak eklemlerine dayandı. İçindeki idealizm yine içini burktu. Mükemmellik için verilen mücadelenin katıksız insanlık dışılığı. *İnsanlıktan* çıkma mücadelesi.

Ve oylama yapıldığına göre artık daha az insanlık dışı olduklarından da emin değildi.

"Efendim?"

Cameron irkildi. Dikkati açık kapıya yöneldi. Kapının açıldığını fark etmemişti bile.

"Efendim, size bir çağrı var. Dördüncü hat.' Boyd bir an tereddüt etti. "Caitlin Parish olduğunu iddia ediyor. Aramanın Blackthorn'daki bir sabit hattın geldiğini doğruladık.

Cameron'ın dikkati masasının üzerindeki telefona kaydı. Hemen ahizeyi kaldırdı ve dördüncü hatta bastı. "Ben Cameron.

"Bay Cameron, ben Caitlin Parish.

Onunla hiç konuşmamıştı. Onunla hiç tanışmamıştı bile. Ama Kane'in kız kardeşi Arana Malloy'un öldürülmesiyle ilgili olarak TSCD aleyhine ifade verdiği gün mahkeme salonunda çekilen ve açıklanmayan görüntüleri izlemişti. Ölen babasına, ilişkisi Rob Doyle'a, o zamanlar Vampir Kontrol Birimi'nin başında olan Max'e ve Üçüncü Tür Kontrol Bölümü'nün başında olan Xavier Carter'a kanıt vermişti.

Caitlin sorgulanmış, sorgulanmış, aşağılanmıştı. Duruşmadan önce Kane Malloy'la olan ilişkisi nedeniyle adı medyaya yansımıştı. Profesyonelliğinden cinsel sapkınlığına kadar her şey sorgulanarak çamura batırılmıştı. Bunun onun için küçük düşürücü bir deneyim olduğundan hiç şüphesi yoktu ama o sakin, mantıklı, hatta mesafeli kalmıştı. Ve her şey bittikten sonra daha fazla alay, reddedilme ve hakaretle yüzleşmek için yine de işe dönmüştü.

Ta ki birkaç gün önce görev sırasında kaybolana kadar. Liste giderek büyüyordu: Xavier Carter yerleşkeden dönmemişti; Rob Doyle hapishanede kayıptı; Eden Reece görev başında kayıptı. Olaylar uzun süredir devam ediyordu. Şu anda bile sadece yüzeyini kazımakta olduğunu bildiği şeyler. 'Kod Sıfır'ı biliyorum,' dedi. 'Global Güvenlik'in ne

Konsej bunu yapmayı planlıyor olabilir.

Bu bilgiyi almasının tek bir yolu vardı. Nasıl karşılık vereceği konusunda dikkatli olması gerektiğini kendine hatırlatmak zorundaydı.

"Xavier bana söyledi," diye açıkladı.

Hiçbir şeyi inkâr etmeyecekti. Hiçbir şeyi doğrulamayacaktı.

"Yaşıyor mu?

"Evet," dedi. 'Hepimiz kadar canlı. Şimdilik. Bay Cameron, beni dinlemenizi istiyorum. Blackthorn'u yok ederseniz küresel bir felakete yol açmış olursunuz. Bunu yapmak zorunda değilsiniz. Mahkumları Midtown'ın sınırından uzak tutabiliriz. Bunu yapmak için planlarımız var zaten. Üçüncü türler bir saldırı düzenlemiyorlar. Sizi temin ederim, bunu kontrol altına alabiliriz.

"Biz derken, Kane Malloy ile irtibat halinde olduğumuzu mu kastediyorsunuz?" "O sizin için bir tehdit değil, Bay Cameron. Dosyayı aldınız mı?" Hâlâ durduğu masasına bir göz attı.

"Aldım.

Okudun mu?"

"Ayrıntılı olarak.

'O halde Sirius'un onun hakkında yaydığı yalanları biliyorsunuz. Kendisine yöneltilen neredeyse tüm suçlamalarda masum olduğunu biliyorsunuz. TSCD içindeki yozlaşmanın boyutlarını biliyorsunuz, onu yakalamak için Sirius Throme'un ellerinde onlarca yıl süren yozlaşma. Ve artık onu yakaladıkları gün neden gitmesine izin verdiklerini de biliyorsunuz. Kane sizin için bir tehdit değil. Üçüncü tür sizin için bir tehdit değil. Buna bir son verilmeli ama bunu yapmanın yolu bu bölgede bir delik açmak değil. Gelip sizinle konuşmak istiyorum... Küresel Konsey ile. Davamı sunmak istiyorum. Beni dinlemenizi istiyorum. Ve bunu tam olarak yapma şansınız olana kadar parmağınızı tetikten uzak tutmanızı istiyorum.

"Ajan Parish... Caitlin," diye düzeltti kendini, ses tonunu yumuşatarak. Ona ilk ismiyle hitap etmek bir şekilde onu daha savunmasız gösteriyordu. Ona kendi kızını hatırlatıyordu. 'Sizi temin ederim ki Throme tam bir soruşturma altında. Tesis zaten teftiş altında. Her şeyi biliyoruz ve bu konuda bir şeyler yapılacaktır. Ancak şu anda Lowtown'da yaşadığımız şey bir felaket. Yönetmemiz gereken, bekleyen küresel bir felaket.

Bir başkasını yaratarak mı? Bay Cameron, bu bölgede son birkaç gündür görülen dördüncü tür faaliyetlerindeki ve gözlemlerindeki artışın nedeni dünyamız ile dördüncü boyut arasındaki bariyerde bir yarıklık olmasıdır. Burada Blackthorn'da geçici olarak mühürledik ve kalıcı olarak mühürleme sürecindeyiz ancak bu bölgede bir delik açarsanız, dördüncü boyut patlayacaktır. Ve bundan geri dönüş *olmayacak*. Şu ana kadar yaşadıklarınız

Summertown'da bile, dünyamız ve dördüncü boyut birleşirse bizi nelerin beklediğinin *küçük* bir parçası. Hiçbir yer güvenli olmayacak. İnsan ırkı bundan sağ çıkamaz. Hiçbirimiz bundan sağ çıkamayız.

Sesi çok içten, çok mantıklı geliyordu. Ve onun da ikincisi olması gerekiyordu.

'Caitlin, olaylara bizim bakmalısın. Bunun sana başka bir amaçla daha fazla zaman kazandırmak için bir oyun olmadığını nereden bileceğim? Seninle aynı fikirde olsam bile, yapabileceğim başka bir şey yok. Bu sadece benim kararım değil.

'Hayır, bu *küresel* etkileri olan *küresel* bir karar. Vereceğiniz karar milyarlarca kişiyi etkileyecek'.

Alnını elinin topuğuna dayadı, dirseğini masanın üzerine koydu. İç çekişinin telefonda yankılanacağını biliyordu. Öyle olmasını istememişti. "Karar verildi, Caitlin.

Sessizlikle karşılaştı. Acı verici bir sessizlik.

'O zaman Küresel Konsey'e riskleri anlatın,' dedi. Tekrar oy vermelerini sağlayın.

'Biz çoktan dağıldık. Tahliye devam ediyor. Bunu durdurmak için hiçbir şey yapamam. Üzgünüm, Caitlin.'

"Hata yapıyorsun.

"Sunulan kanıtlar üzerine bir karar verilmiştir.

'Gerçekleri tespit etmekten ziyade yorumladığınız bir duruma dayanıyor. Bu, haklı bir sebep olmaksızın yapılan bir soykırımdır Cameron, tabii ortada bir sebep *varsa*. Eğer bu konuda elinizi uzatırsanız, her yerdeki eşdeğer bölgelerde kargaşa çıkacaktır. Bir felaketi önlemiyorsunuz, bir felaket *yaratıyorsunuz*. Midtown ve Summertown risk altında *değil*. Diğer bölgeler de risk altında değil. Durum tamamen kontrolümüz altında. Eksileri halledebiliriz ve sonra tek istediğimiz konuşabilmek.

Tekrar *özür dilerim*, Caitlin. Yapabileceğim *bir şey* yok. Midtown sınırına olabildiğince yaklaş ve patlama alanının dışına çık. Önerebileceğim tek şey bu. Toz duman dağıldıktan sonra bir ekip hayatta kalanları arayacak.

" bu mu?

"Bu benim kararım değil Caitlin," diye tekrarladı. 'Maksimum hayatta kalma için en iyi hareket tarzını seçmeliyiz.

'Ve bizim de amacımız *tamamen* aynı. *Lütfen*, bize kanıtlamamız için zaman verin.
O
.'

"Artık çok geç.

Telefonun ucundan onun zor nefes alışını duydu. "Nasıl? Ne kadar sürecekt?" diye sordu. "O düğmeye basılana kadar ne kadar zaman var? Adam tereddüt edince, kadın biraz daha zorladı. "Ne kadar zamanımız var, Cameron?

En fazla sekiz saat. Kendinizi oradan çıkarmak için geleni yapın. Şu anda yapabileceğin tek şey bu.

Caitlin telefonu kapattı. Kane kolunu indirip ona izin vermek için geri çekilirken telefon kulübesinden dışarı çıktı.

Blackthorn'u ölümcül bir sessizlik kaplamıştı; tüm bölgeyi kaplayan yoğun sis kadar sinir bozucu bir sessizlik. Kane ince damlacıkların soğukluğunu yüzünde hissedebiliyordu. Tüm çağırışı duymuştu. Her şeyi duymuştu.

Ekibini tarayarak etraflarındaki alanı işaretledi, onları güvende tuttu, dördüncü türlerle, dolandırıcılara ya da Throme'un ordusuna karşı tetikte kaldı. Ve şimdi, tüm bunların üstüne, yerini bile tespit edemedikleri ölümcül bir risk vardı.

Yavaş atan kalbi hayal kırıklığı içinde çarpıyordu. Sekiz saat.

Kendini teslim etmeyi teklif edebilirdi. Onlar için tam olarak ne yapabileceğini bilselerdi, bu konuda takas yapıp yapmayacaklarını görebilirdi. Yalan söyleyebilir, Blackthorn'u sürdürmenin bir yolunu bulabilirdi - hayatta kalmak için ona ihtiyaç duyduklarına dair bir hikâye yaratabilirdi. Ama içgüdüleri ona bunun bir fark yaratmayacağını söylüyordu. Yalanın *ya da* gerçeğin bir fark yaratacağından emin değildi.

Tekrar Caitlin'e baktı.

Telefon kulübesinin zeminine bakıyordu, kaşları derin ve dalgındı. Bu bakışı biliyordu. Kafasının ne zaman karıştığını biliyordu. "Ne?" diye sordu kadın bakışlarını telefon ünitesine doğru sürüklerken, ve sonra tekrar yere. "Caitlin, ne düşünüyorsun?

Bakışları üstlerindeki sisi tararken, alnı hâlâ düşünceli bir şekilde çatıktı. "Blackthorn'da kaç tane telefon kulübesi var?

"Neden?

"Kolayca iki yüzden fazla olmalı, değil mi? Onun bakışlarıyla karşılaştı. 'Ve telefon hatları Eden'ın dediği gibi yeraltından geçiyor, değil mi? Bu sabit hatlı telefonlar uydu sinyallerine bağlı değil. Bu yüzden EMP'den etkilenmeyeceklerini açıkladı. Telefonların kendilerinin çalışır durumda olup olmamasının pek bir önemi yok, yeter ki gizledikleri şey çalışsın.

Düşüncelerini anlayıp anlamadığını görmek için onun bakışlarını aradı. Yakalamıştı. Ve bağırsakları sıkıştı.

Kane, değişim Summerton'da yapılıyor. Hatlar Summerton'a kadar uzanıyor. Summerton'un *içinden* kontrol ediliyorlar.'

Dikkati yerdeki vidalanmış üniteye kaydı. "Bu da bir olasılık, değil mi?" dedi, gözleri geniş ve umutluydu. Son derece makul bir olasılık.

Ve emin olmanın tek bir yolu vardı. İnine, inine bağlı garaja gitmesi gerekiyordu. İçindeki aletlere.

Yüzünün iki yanından tuttu. Onu dudaklarından sıkıca ve sertçe öptü.

"Eğer haklıysan, sen bir dahisin, Caitlin Parish. İşte bu yüzden seni seviyorum.'

BÖLÜM YİRMİ ALTI

Caleb koridorda duruyordu. Sağında, gizli odası mühürlüydü. Solunda ise kütüphanesinin kapısı açıktı.

Dudaklarının arasına yerleştirip sola dönmeden önce birkaç dakika işaret ve orta parmakları arasında yanmamış sigarayla oynadı.

Kütüphane o kadar sessizdi ki, yatak odasının ötesinde Leila'nın nefes alış verişlerinin ince sesini duyabiliyordu, yorgunluğun etkisi açıkça görülüyordu.

Arland ve Payton'a gitmelerini işaret etti, Arland kapıyı hemen ikisinin arkasından kapattı.

Caleb, bir haftadan biraz daha uzun bir süre önce balmumundan bir çember oluşturduğu, kaçışını tasarladığı ve onu tamamen hazırlıksız yakaladığı yerde durmak için zeminde ilerledi. Ne olduğunu bilmeden önce onu kitaplığa doğru ayarttığı yere baktı - serry'n kanı şırıngası kitapların arasında saklı dururken onu baştan çıkararak dikkatini dağıtmaya çalışmıştı.

Sola, pencerenin önündeki kanatlı koltuğa baktı - ilk kez yakınlaştıkları yere. Ama bu hareket onun yalanlarını kanıtlama girişimi olmasına rağmen, o bunun tam tersini kanıtlamıştı. süreçte bir şey hissetmişti; asla hissetmemesi gereken, çok uzun zamandır hissetmediği bir şey. Leyla o andan itibaren içinde bir şeyleri ateşlemişti. İçinde

Onun içindeki bir şeyi uyandırmaya çalışırken, bunun yerine kendi içindeki bir şeyi uyandırmıştı.

Görünüşe göre bu uyanış da kehanetin kendisi kadar amansızdı.

Caleb yatak odasının eşiğine kadar geldi. Kapı aralığına yaslandı.

Leila derin bir uykundaydı. Sırt üstü yatarken göğsünün belli belirsiz ritmik iniş çıkışları dışında hiçbir şey kıpırdamıyordu. Lacivertten değiştirdiği siyah çarşafların üzerinde yatıyordu; solgun tenini ve saçlarındaki kızıl tonları daha da kötüleştiren çarşaflar.

Soluk tenli. Rus tonları. Tıpkı *onunki* gibi.

Gözleri odanın diğer ucunda birkaç kez buluşmaya devam ederken gururlanmamak mümkün değildi. Onun dikkatini çekmişti çünkü gürültülü, canlı, kendinden emin ve çarpıcıydı. Ona en uygun tanım buydu. Onun güzel diyebileceği biri değildi. Vücudu onun beğenisine göre biraz fazla zayıf ve atletikti ve her zaman daha yumuşak, narin yüz hatlarını tercih etmişti, oysa onunki belirgin ve köşeliydi. Ama yine de son derece büyüleyiciydi. Alev rengi saçları büyüleyiciydi: dolgun, uzun, zarif ve tatlı saçları, yaptığı her harekette sırtının alt kısmını okşuyordu. Ve teni... ölümcül derecede solgundu - şeffaf teni, altındaki damarları gizlemek için boşuna çabalayan herhangi bir vampirle alay ederdi.

Sonunda barda ona yaklaştığında, gözle görülür kaz ayaklarından onun kendisinden en az yirmi yaş büyük olduğunu anlamıştı - bu da bir genç için onu daha da cazip kılıyordu.

Barmene onları tekrar sıraya dizmesini işaret etmeden önce birkaç kadehini devirdi.

"Bir kadın her gün böyle gözler göremez," demişti.

Konuşma noktasını kesin olarak ona sabitlemişti. Bu konuda yorum yapan ilk kişi olmaktan çok uzaktı. "Ne gibi gözler?"

"Yeşilin şu tonu. Alışılmadık bir şey. Yüzünü ona dönmüştü. Dirseğini bara dayamış ve ona tam bir görüş açısı vermişti.

dekolteli bluzunun önünden aşağıya, sütyensiz göğüslerine baktı. "Büyüleyici. Zümrüt gibi. severim.

Dikkatini tekrar bara verirken gülümsemesini kontrol altına almıştı.

'Bunlar da son derece güzel kirpikler,' diye ekledi. "Kalın. Uzun. Koyu. Aslında..." Biraz daha yaklaştı. "Seninle ilgili her şey çok güzel.

Onun bakışlarıyla tekrar karşılaştı. Gülümsemesi geniş, ilgi çekici, cezbedici, uzun bakışlarının ardındaki kendine güven kadar baştan çıkarıcıydı. "İsim koyabiliriz," demişti, "ama gerçekten isim koyabileceğimizden emin değilim.

önemli. Önemli olan, görüldüğün kadar iyi hissedip hissetmediğini bilmek istemem.

Elini uzatmıştı.

Yüzünü ona dönmüştü, onu yansıtmak için. Onun elini tutmuş, yumuşaklığı ve sıcaklığıyla kendine çekmişti.

Adamın ne kadar soğuk hissettiğinden şüphesiz gözleri biraz parlamıştı.

Kulağına eğilmeden önce elinin tersini öpmüştü. "Bu gece başka bir oyuncak bulsan daha iyi olur.

Yüzünü tekrar bara döndü ve bekleyen içkiler karşılığında tezgahın üzerinden para kaydırды.

"Aynı fikirde değilim," demişti. 'Özellikle de ısırganı olan bir şey tam olarak şey.'

Bakışları onunkilere kaydı. Onun bilmiş gülümsemesine, alaycı gülümsemesine takılıp kalmıştı. Türünün varlığı gizli kalmıştı ama yine de gerçek olduklarını bilen pek çok kişi vardı, özellikle de o barda. Ve kızın ona bakışındaki her şey, bunun onun türünden ilk seferi olmayacağını gösteriyordu.

"Evim buradan kısa bir mesafede," diye ekledi. "Eğer siz de kısa kesmek isterseniz.

Seth'in kendisi ve Jake için uzun zamandır yaptığı uyarıları hatırlayarak iki tek atmıştı. "Ve bir tuzağın içine mi yürüyeyim?

Hafifçe güldü. "Pek sayılmaz. Tatlım, eğer yanlış nedenlerle peşinde olsaydım, sen gidene kadar beklerdim. Seyircilerin önünde senin peşine düşmezdim. Ve eminim ki

Bu gece burada türünün tek örneği olmadığını benim kadar sen de biliyorsun. Başka seçeneklerim de var. Ama ben seni istiyorum.'

Caleb bakışlarını bara çevirmişti. Kapıyı işaret etmeden önce dudaklarındaki alkol kalıntılarını yaladı. "buyurun.

Caleb yatak odasının eşiğinden geçip Leila'nın yattığı yatağa doğru adım attı. Yutkunma belirtisi yoktu - bu onun numara yaptığıının kaçınılmaz bir göstergesiydi. Leila kesinlikle numara yapmıyordu.

Bu ona Jake'e yardım etmek için geldiği zaman ona ilaç verdiği zamanı hatırlattı. O gece Jake'in şafakla birlikte ortadan kalkacak bir tutma büyüsünden başka bir şey yapmadığına ve Jake'in sonsuza dek onun için kaybolacağına ikna olmuştu. Ama kız onun yanıldığını kanıtlamıştı. Leila McKay'in onun yanıldığını kanıtlamak gibi sürekli kötü bir alışkanlığı vardı.

Yatağın uzak tarafına doğru bir adım attı. Yastıklara yaslanıp sırtını dayadı, kadının yattığı yerden en uzakta olan sağ dizini göğsüne doğru çekti, sol dizini ise kadınının yanında rahatça uzattı.

Sonunda ona ne olduğunu, yani sıradan bir vampir olmadığını açıkladığında sırtını dayadığı yatak. Derinlerde bir yerde, her zaman bilmesi gereken bir gerçek.

Oda basit ama sade bir yerd. Kapının yanındaki yağ lambasını yakmış ve ızgarada ateşi yakmıştı, kehribar rengi alevler etraflarındaki duvarları yalıyordu.

Ona bir içki doldurdu ve kendi içkisinden bir yudum almadan önce ona uzattı.

"Peki neden yalnız içiyordun?" diye sordu. "Kalp kırıklığı mı?"

"Bunu hissetmek için aşık olmuş olman gerekir.

Gülümsemişti. "Abartılıyor, inan bana.

Onun arkasından dolaştı. Her santimini incelerken bakışlarının onu yaktığını hissetmişti. Elini adamın omurgasında gezdirdikten sonra tekrar dönerek arkasını okşamıştı. 'Gerçi bu konudaki fikrimi kısa süre içinde değiştirebilirim. Sende bir şey var,' dedi, gözleri şaşkın ve bir şekilde kısılmıştı. "Bunu . Ama alışılmadık bir şey. Çok özel bir şey.

Kayıtsız bir ardından nefesini verdi. "Bu cümleyle vampirleri çok etkiliyorsun, değil mi?"

Gülümsemesinin şakacılığı daha da artmıştı. "Senin türüne karşı her zaman özel bir zevkim olmuştur, evet. Onu elinden ateşin önünde durması için yönlendirdi. Önce içkisini şöminenin üzerine koydu, sonra da pantolonunun düğmelerini açtı. "Ve sana ne kadar zevkli olduğunu göstereceğim."

Sigarası hâlâ dudaklarının arasında yanmayan Caleb, sol bileğini kalçasına dayayarak çakmağını yaktı, sonra tekrar söndürdü, alevin tutuşmasını ve sönmesini tekrarlayan bir döngü içinde yaktı ve tekrar söndürdü.

Ayağı seğirdi.

Nefes alış verişini değiştirdi.

Hafifçe kıpırdandı.

Yutkundu.

Gözleri kapalı kaldı ama bilinci yerindeydi. Bilinçli, sessiz ve hareketsiz.

Çakmağını yakıp tekrar söndürmeye devam etti. Kalp atışını taklit ederek bir açıp bir kapattı.

Sonunda uzandı ve tıkırtıyı durdurmak için elini bileğinin üzerine koydu. Ama ona bakmadı. Gözlerini açtığı anda, onun yerine solundaki duvara baktı. Onun dışında her yere bakıyordu.

Kadın elini çekti ve adamın kalbi elinin yokluğuyla yeniden sızladı, kadının göz temasının yokluğuyla daha da fazla acıdı.

"Buraya dönmekle delilik ettin Leyla. Benimle bu halde yüzleşmek için. Bu kadar çok şeyi tehlikeye atmak.

"Birine inandığında böyle yaparsın," dedi, hâlâ onun bakışlarına karşılık vermiyordu. "Mantıklı olması gerekmez. Aşk asla mantıklı değildir; o bir inanç sıçramasıdır.

Jake konusunda ona güvenmek gibi.

Bunu birçok kez hissetmişti: Serryn'in yüzeye ne kadar yakın olduğunu. Zamanın kısa olduğunu söylediğinde ciddiydi. Bunu kontrol altında tutacak gücü nereden bulduğunu bilmiyordu. Ama zaman kısıtlıydı ve bir karar vermek zorundaydı.

Bu bir risk olabilirdi ama onu orada tutmak hiçbir işe yaramayacaktı. Onu şimdi orada tutmak saatli bir bombanın üzerinde oturmak demekti, ta ki eninde sonunda alternatif bir sonuç ihtimali olmadan eli zorlanana kadar. Onu orada tutmak, kaçınılmaz ölümünü imzalamak demekti. Ve Jake'i sonsuza dek kaybedecekti.

Ona bir şans borçluydu.

Jake'e bu şansı borçluydu.

Ama ona karşı da dürüst olmalıydı.

"Seni sevmeme izin veremem, Leyla. Eğer seni seversem, bu her şeyi değiştirir. Bir Serryn'e aşık olmak... Beni yok edebilirsin. her şeyi yok edebilirsin.'

Gözleri onunkilere kaydı.

'Bunu sana söyleyemem bile,' dedi. 'Her şeyden sonra, bunu söylemeyi kendime . Peki bu bana ne anlatıyor?

"Doğru olmasaydı bunu söylemekten korkmazdın. Sessizlik devam etti.

'Buraya gelirken aldığım risklerin farkındaydım Caleb. Ne kadar riske girdiğimi biliyorum, tıpkı senin ne kadar riske girdiğini bildiğim gibi. Benim sadece bir vampiri görebileceğimden bahsettin ama bu doğru değil. Durakladı. "Ve bende bir Serryn'den daha fazlasını gördüğünü biliyorum.

Çakmağını bir kez daha çaktı. Sigarasının ucunu yaktı. Çakmağını yatağının başucundaki masanın üzerine bıraktı. İçine çektiği nefes de verdiği nefes kadar durgundu.

"O da kızıl saçlıydı," dedi sonunda. Bu açıklama karşısında eli biraz titredi. Yine de bunu ondan sakladı. Bakışlarını kaçırdı. 'Senden daha kumraldı ama yine de kızıldı. Onlar en güçlü olanlardır.

Orada yatıyordu - sessiz, dalgın, dikkatli.

"Bana bir barda yaklaştı. Bu kadar basitti. Onunla eve gittim. Ya da en azından o sırada ev olarak kullandığı yere. Serryn'ler nadiren uzun süre yerlerinde kalırlar. Dumanın duyularını tekrar tüketmesine izin verdi; düşüncelerini netleştirmesine izin verdi. "Onunla geçirdiğim ilk birkaç saat aklımı başımdan aldı. Bunu en iyi bu şekilde tarif edebilirim. Gençtim ama deneyimsiz olmaktan çok uzaktım ve yine de onunla boy ölçüşemezdim. Yine de yeni şeyler denemekten çekinmiyordum ve onun ne yaptığını bilmesi hoşuma gitti.

yapıyordum. Sıra beni bağlayıp bağlayamayacağını sormaya geldiğinde tereddüt bile etmedim. Ama onun beni bir daha çözmeye hiç niyeti yoktu.

Yanan sigarasına, alev alev yanan saatine, dizlerinin arasında duran tepsinin üzerinde asılı duran küle baktı.

"Takip eden günlerde pek çok kez bayıldım. Bazen yorgunluktan, bazen acıdan, bazen de psikolojik olarak daha fazla dayanamadığım için. Bana gördükleri, bana yaptıkları... Beni bulduklarında gece mi gündüz mü olduğunu bilmiyordum. Vücudumun hissedemediğim vardı. Hâlâ tek parça olup olmadığımdan bile emin değildim. Kuru dudaklarını ıslattı. "O kadar eğlenceli, o kadar şakacı, o kadar şefkatli, o kadar çekiciydi ki... ve sonra basitçe dönüştü.

Leyla hâlâ tek kelime etmedi.

"Ve asla ama *asla* unutamayacağım şey, olaydan önceki o bir saniyeydi. O daralmış gözbebekleriyle gözlerimin içine baktığında... O anda ne kadar korkunç bir hata yaptığımı fark ettim. Ve o saniyede, bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Tüm hayatım sanki otuz metrelik bir binadan düşüyormuşum gibi gözlerimin önünden geçti. Sadece düşüşüm devam etti, devam etti, devam etti... ama hayatta kaldım. Bu bana *nasıl* hayatta kalacağımı öğretti, çünkü bana müthiş bir kalkan bıraktı.

Sigarasını söndürdü. Kül tablasını bir kenara koydu.

"Seni ilk gördüğümde: saçlarındaki kızılık, solgun tenin... abartısız ama çok güzel, çok narin, çok mükemmeldin. Bana onu hatırlatıyordun ama aynı zamanda hiç benzemiyordun. Ve bana bakışınız, bana dokunuşunuz, tepkileriniz...' Durakladı. Sonunda onun bakışlarıyla karşılaştı, gözleri buğulu ve dikkatliydi. "Sürekli o olmadığını söylüyorsun ve ben bunu biliyorum. Ondan daha uzak olamazdın. Ama yine de sürekli onu bekliyorum, Leila. Bana sırtını döneceğin o anı bekliyorum. *Her zaman* bekliyorum.

Doğrulup oturdu. Onunla yüzleşmek için döndü. Tek kolunun üzerinde durdu. 'Ama yapmayacağım. Ve bunun kalması için kalan her saatimde savaşacağım. Çünkü ben sensiz olamam. Ve Blackthorn da

sensiz. Başkalarının ne dediği umurumda değil - onlar benim hissettiklerimi hissetmiyorlar. İçgüdülerimin bana doğru olduğunu söylediği şeyleri hissetmiyorlar.

Doğru şeyi yaptığından emin değildi ama içindeki dürtü bunu yapmamasını gerektirecek kadar büyüktü. Elini uzatıp kızın gözünden birkaç tutam saçı aldı. Onları omzunun üzerinden geri attı; parmaklarını şefkatle ve yavaşça saçlarında gezdirdi - yumuşak, pürüzsüz saçları bir gece esintisi gibi parmaklarının arasından ve üzerinden kayıyordu. Bir bölümünü orta parmağının etrafına doladı, sonra çözülmesine izin verdi, tıpkı onun yaptığı gibi.

Elini onun elinin arkasına koyup gözlerini kapattığında ve yanağını şefkatle onun avucuna sürttüğünde tepkisi anında oldu.

Caleb sanki içgüdüsel olarak başını eğip dudaklarını onunkilere değdirecek kadar yaklaştırdı ama onu öpmedi. Bunun yerine burnunu onunkinin üzerinden geçirdi, alnına kadar uzattı, dudaklarını alnında gezdirdi ve kulağına kadar indirdi.

Titremesi şiddetliydi, adamın şefkati onun için yepyeni bir duyguydu.

"Bahsettiğin o an: buradaki duşta, o metruk binaya girdikten sonra," dedi, "benim gerçekte kim olduğumu gördüğünü söylemiştin.

Bunu çok iyi - kızın ona nasıl baktığını, gözlerinin derinliklerine nasıl baktığını ve rahatsız edici bir kıpırdanmaya neden olan derinliklere nasıl ulaştığını gördükten sonra nasıl geri çekildiğini. Uzun zamandır ilk kez korku hissetmişti. *Gerçek* korku - hayatını değiştirecek türden. Onun içinde uyandırdığı şeyden korkuyordu. Daha da önemlisi, onu kışkırttığı şeyin *sonuçlarından*.

"Bana o anı hatırlattı," dedi. "Onu. En son gardımı indirdiğim zamanı. *Sonunda* tam istediğin yere . Bir kez daha açığa çıkmıştım. Buna bir son vermem gerektiğini biliyordum.

Bazı açılardan sadece saatler önceymiş gibi geliyordu. Diğer açılardan ise o birkaç gün içinde aralarından koca bir ömür geçmiş gibiydi.

"Aşık olmak *istemiyorum*, Leyla. Ve aşık olmak isteyeceğim son kız sensin. Seni sevmek kim olduğumu değiştirir. Tüm bunların sonucunu değiştirebilir.'

Onun gözlerine baktı - güzel, ela gözler, daralmış gözbebeklerine rağmen şefkatle doluydu: altında yatan şeyin keskin bir hatırlatıcısı. Ama ona bakışı bir cadının bakışı değildi. O an ona bakışı, Leyla'sının savaşıma şekliydi.

"Ama aynı şekilde bunun bir seçim olmadığını da biliyorum," diye ekledi. 'Bu aşk asla bir seçim değildir. İşte bu yüzden ondan nefret ediyorum: çünkü onun üzerinde hiçbir kontrolüm yok. Benim emirlerime ya da irademe boyun eğmiyor. Ama sen de öyle. Bunu söylemeden önce tereddüt etmesine izin vermedi. "Eğer aşk, birinin uyanıkken her düşünceni tüketmesi ise, eğer aşk onlarsızken kendini hasta ve boş hissetmek ise, eğer aşk onlarla birlikteyken onların ötesinde hiçbir şey hissetmemek ise, o zaman benim hissettiğim de tam olarak bu, Leila.

Nefes almayı bıraktı. Bir an için bakışlarını kaçırdı ama gözleri kısa süre sonra tekrar onunkilere sabitlendi. Onu büyüleyen gözler.

Ardından gelen öpücüğü şefkatliydi: ilk başta , bıçak sırtında dengede duruyordu, onun tepkisinden çekiniyordu. Ama yavaş yavaş dudaklarından ayrılıp boynundan aşağıya doğru sıcaklık ve şefkatle inen bir öpücüktü bu ve gözlerini kapatmasına neden oldu.

Ancak ezici hayatta kalma içgüdüsü onları tekrar açtı, özellikle de kadın kurnazca ona sarılmak için hareket ettiğinde.

Caleb, Leila'nın gömleğinin düğmelerini teker teker açmasını, çıplak tenine kondurduğu öpücüklerin düğmelerin yerini almasını izledi. Pantolonuna ulaştığında onu durdurmadı.

Ama kendini durdurdu. Bakışları eskiden dövmenin olduğu yerdeki kabarık deriye sabitlendi. Feinith için sol kalçasının alt kısmına yaptırdığı dövme.

"Onu ," dedi. "Jake'i kaybettikten sonra.

Şaşkın bakışları onunkileri yakaladı. Dakikalar gibi gelen bir süre boyunca onun gözlerini inceledi. Ama hiçbir şey söylemedi. Bunun yerine, dudakları nihayet adamın ereksiyonunun ucuyla, onu sarsmaya yetecek bir şefkatle buluştu.

Şortunu indirirken Leila'nın gözleri onunkilerle buluştu, Caleb serin havanın onu okşadığını hissetmekten zevk alıyordu. Sanki onun ilerlemesini bekliyormuş gibi, bakışları onunkilerde oyalanırken, sessizliğinin yeterince onaylayıcı olacağını biliyordu.

Leila onu nazikçe okşadı, elini elinin alabildiği kadar onun çevresine doladı, her uzun, uzun vuruş, avucunun ereksiyonun başını okşamasiyla kışkırtıcı bir şekilde sona erdi.

Konuşmadı. Konuşmasına gerek yoktu. O da konuşmadı. Bunun yerine, ona verdiği her istemsiz tepkiyi ayarlamaya odaklandı ve hiçbirini dizginlememeye odaklandı.

Bir elini saçlarının arasından geçirip ensesini kavradı. Memnun bir sessizlik içinde, Leila'nın ağzıyla ve eliyle art arda onu okşamasını izledi, Leila gittikçe daha fazla rahatlarlarken her şeyi kapsayan hissi özömsedi, her vuruş, şefkatli yalama ve emme ona aşık olduğu kadını hatırlattı, şu anda olduğu Serryn'i değil. Parmaklarını saçlarında gezdirmesine, en azından karşılığında bir şefkat unsuru sunmasına izin veren bir hatırlatma.

Ve dudaklarını tekrar ona sararken gülömsediğini hissetmek onu da gülömsetti. Tek istediği arkasına yaslanıp rahatlamak, o anın içinde oyalanmaktı. Sonunda gözlerini kapatabilmek ve ona güvenebilmek istiyordu. Ona güvenmek istiyordu. Gardını indirebileceği o noktaya . Kendini bırakabileceği bir noktaya.

Kendisi olabileceği bir yer.

Yatakta biraz daha eğildi; kızın onu daha derin bir şekilde ağzına almasına izin verdi.

Sonunda, *nihayet*, gözlerini kapattı. Dilinin narin, kelebek kanadı vuruşlarının, dişlerinin hassas tenine şakacı sürtönmelerinin tadını çıkardı. Soğuk ereksiyonunu kucaklayan sıcak ağzından başka hiçbir şeye kendini kaptırmadı: şaftının başı etrafında dönen dili, yavaş, uzun süren geri çekilmeleri ve ardından onu tekrar sıcaklığının derinliklerine götürmesi.

Kızın hızı , karşılıklı ritimlerini buldukça, başının arkasını kavradı, parmaklarını saçlarına doladı, kendi hızını belirlemesine izin verdiği kadar ona rehberlik etti.

Caleb başının üstündeki yatak başlığını tuttu. Dişlerini sıktı. Parmaklarını kızın saçlarının yumuşaklığına daldırarak daha derine itti, Leila onu isteyerek kabul etti, parmakları kızın saçlarında sıkıca düğömlenirken dudakları onun üzerine sıkıca kapandı. Karnı sıkıştı. Kadının içinde sarsıldığını hissettiğinde ereksiyonuna ısı hücum etti.

Ağzını. Vücudunu bir uyarılma dalgası kaplarken ayak tabanları karıncalandı.

Geldiğinin farkında olduğunu biliyordu ama kadın çekilmedi. Bunun yerine ağzını onun üzerinde kapalı tuttu. Devam etti.

Onun niyetini anladığı anda boşaldı: sert, hızlı ve derin bir şekilde ağzına, boğazına boşaldı.

Nefesini tutarken yutkunuşunun inceliğini hissetti, duydu, tüm vücudu doruğa ulaştıktan sonra çöktü.

Birkaç dakika sonra onu ağzından kurtardı. Başparmağıyla dudaklarında kalan sıvıyı dikkat çekmeden sildi.

Tekrar yanına geçerek ona baktı. Ve gülümsedi. Yine de tahrikle yüklü utangaç bir gülümsemeydi bu.

Caleb uzandı, içindeki tüm içgüdüleri onu bunu yapmaya zorluyordu. Başparmağını kızın şişmiş, şehvetli dudaklarına sürttü. Kız parmağını şakacı bir şekilde dişlerinin arasına sıkıştırmadan önce nazikçe öptü ve bunu yaparken Caleb'in de gülümsemesine karşılık vermesini sağladı.

Kolunu başının arkasında yastık gibi kullanarak boştaki eliyle boynunu okşadı ve başını yana eğip elinin tersinin yanağında gezindiği yerle buluşurken sessizlik içinde onu izledi. Aradan geçen birkaç dakika boyunca onu izledi.

Doğrulup oturdu. Tişörtünü çıkardı, pantolonunu ve şortunu tekmeledi. Kadının bileğini kavradı ve onu tekrar kendisine doğru yönlendirdi. Arkasından tutarak onu öne doğru çekti, böylece seksinin sıcaklığı onunkine dayanacaktı.

İki elini de kızın boynuna dolayarak onu kendine çekti, ağzını kendi ağzına götürdü.

Dili hemen onunkine karşılık verdi, öpücüğü mükemmel bir senkronizasyonla onunkini tamamladı, sanki o zamana kadar sadece birkaç kez öpüşmemişler, bir ömür boyu sevgili olmuşlardı - ve *hiç* böyle olmamıştı. Farklı hissettirdi. Çabasızlığı farklı hissettiriyordu. Korkusuzca ona doğru gevşemesi.

Olması gereken buydu ve bir parçası bunun farkına vardığında kederlendi - kaybettiklerinin, ondan çalınanların. Sahip olabileceği bir hayattan. Seth'in ona vermeye çalıştığı hayattan. Leila'nın şimdi ona sunabileceğini iddia ettiği bir hayat.

Çıplak kalçalarını okşayan ellerini onunkilere bırakmadan önce bir süre onun bakışlarını inceledi, gözlerini araştırdı. Avuçlarını onun kollarına doğru kaydırды, kollarının genişliğinin yarısını bile zar zor kavrayabiliyordu. Kolları, eğer isterse onu kolayca tutabilecek güçteydi. Yine de onu keşfeden, pazularına kadar narin ellerde hiçbir endişe yoktu.

Adam şakacı bir şekilde onları esnetti ve kız tekrar gülümsedi, göğsünde onu uyandıran kişi olduğu için ısı yeniden canlandı. Saatlerce takılabileceği bir gülümsemeydi bu, en az parlak ela gözlerindeki yansıması kadar içtendi. Bir kez daha onunkilerle buluştuğunda arsızca parlayan gözler, zaten kıpır kıpır olan ereksiyonunun sarsılmasına neden oldu. Boynuna doğru kayan sağ elinin izlediği yolu takip eden gözler, orada bulunan akrep dövmesinin kuyruğunun izini sürüyordu.

"Böyle bir vampire dokunarak başını büyük belaya sokabilirsin," diye hatırlattı ona, bir zamanlar yaptığı uyarıyı yineleyerek.

"Ben de buna güveniyordum," dedi gözlerinde karanlık bir parıltıyla, onu tekrar öpmek için öne eğilirken nefesinin dudaklarını okşamayı baştan çıkarıcıydı - bu sefer acı verici bir şekilde yavaşça.

Ve onu tüketmek çok kolaydı, şımartmak çok kolaydı, ağzı çok alıcıydı. Ağzını boynuna, daha önce ısırдыğı karşı tarafa götürdü, hassas dudaklarının altında onun nabzını hissettikçe ereksiyonu sertleşti.

Ama adam geri çekildi, iki eliyle kadının omuzlarını kavrayarak onu kendisinden uzak tuttu.

"İyi misin? Leila kaşlarını çatarak sordu, gözleri endişeyle parlıyordu. Kaşları çatıldı. "Caleb? Neyin var?"

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Kane garajının kapısını iterek açarken metal metale sürtündü.

Yaşam alanına açılan kapının en sağ köşesine yönelmeden önce çalışma odasının dışını hızlıca taradı ve temiz olduğundan emin oldu.

Garaj Caitlin'in hatırladığı kadar karanlık ve küflüydü, havada yağ kokusu vardı. Arabası artık başka bir yerdeydi ama motosikleti hâlâ oradaydı. Kum torbası solundaki kirişlerden sarkıyordu ve sağında, aletleri tezgâhın üzerinde yayılmış duruyordu.

Birkaç dakika sonra geri döndü, yalnız olduklarından açıkça emindi ve ihtiyacı olan aletleri toplamak için doğruca tezgâha yöneldi: yanından geçerken görebildiği kadarıyla birkaç anahtar ve cırcır.

Onun yanından geçip açık kapının eşiğine doğru yürürken kendisini izlediğini hissedebiliyordu. Caitlin sanki otomatik pilota bağlanmış gibi içeri doğru ilerledi.

Sağ tarafındaki kapalı pencerenin aralıklarından giren ışık, havadaki toz zerreciklerini tutuşturarak odaya daha da gerçeküstü bir hava kattı. Bakışları hemen ilerideki yatağa kayd, siyah çarşaf lar en son orada birlikte oldukları zamandan beri hâlâ karış ıktı. Gözleri kelepçelerin durduğu yatak başlığına, mutfak tezgâhının üzerinde duran ve hiç bitiremediği yarı sarhoş su şişesine kayd.

Her şey burada başlamıştı.

Şimdi o kadar karanlık, o kadar kapalı, o kadar tehditkâr hissetmiyordu: mezarı olması gereken yer. Bunun yerine tamamen farklı bir sonuç için bir koza haline gelen yer. Şimdi hepsinin geleceğinin dokusunu etkileyen bir sonuç.

Solundaki mutfak tezgâhının ve sağındaki kanepenin yanından geçip gitti. Açık banyo kapısından sola doğru baktı. Bakışları anında banyoya takıldı, adamın boş bira şişesi hâlâ banyonun kenarında duruyordu. Banyoya çıkan basamaklarda oyalandı, hatırladıkları hızlı ve sert bir şekilde aklına geldikçe düşüncesizce boynunu ovuşturdu... arkasına uzanırken sırtı ona dönük oturuyordu - onunla alay ediyor, onunla dalga geçiyor, onu baştan çıkarıyordu. Hepsi tek bir sonuç içindi: onun ruhunu çalmak ve onunla ruh parçalayıcıyı kontrol etmek ve kız kardeşinin cinayetinin intikamını almak.

Sanki başka bir yaşam sürmüştü, açık gözlerine rağmen zihninin kapalı olduğu bir zamandı.

"Uzun zaman önceymiş gibi geliyor," dedi Kane.

Adamın sesi onu o ana geri döndürdüğünde irkildi. "Başka bir hayat," dedi, bakışları hâlâ ileriye sabitlenmişti. "Bir ay değil.

"Kısa çok şey oldu.

Omzunun üzerinden ona baktı. "Sadece birazcık. Banyoyu tekrar taramadan önce ona küçük bir gülümseme sundu. "Sanki her şey başka birinin başına gelmiş gibi.

"O zamanlar ikimiz de birbirimizin kişiliğiydik.

'Pek çok açıdan,' diye kabul etti. Durumun ciddiyetinin ve aciliyetinin farkına vararak ona doğru döndü. "Her şeyi aldın mı?

Başını salladı.

Yanından geçip gitti ama Kane onu kolundan yakaladı. Onu önünde durması için çekti. İki eliyle nazikçe saçlarını yüzünden geriye doğru taradı, başparmaklarını çene çizgisinde gezdirdi. Ardından gelen öpücüğü sıcak ve hoşgörülüydü, biraz daha derine inmeden önce dudaklarını kendi diliyle, dilini de onunkiyle oyaladı.

Caitlin onun bileklerini kavradı, karşılık verirken ellerini yerinde tuttu, bir ömür boyu böyle kalmak istedi: bir ömür boyu kalmak

Daha önce ondan kaçırmaktan başka bir şey düşünmediği odada onunla birlikte ömür boyu.

Öpücüğünü geri çekerken alnını onunkine bastırdı. "Sen hala tüm bu olanlardan sonra ortaya çıkan en iyi şeysin.

Gülümsedi, dudakları onunkilerden birkaç santim uzaktaydı. 'Daha güzel şeyler de olacak, Kane. Bu iş bizde, tamam mı?'

"Ve eğer , daha da fazlası.

"Bahsetmişken. Onun eline uzandı. Elinin arkasını dudaklarına götürdü ve öptü. "Gitsek iyi olur.

Elini bırakarak ona sırtını döndü. Kapıya doğru ilerledi. Ancak birkaç dakika sonra adamın avucu başının üzerindeki kapıya dayanmış ve kapıyı mühürlemişti.

Adamın bedenini arkasında hissettiğinde, serin nefesinin kulağının arkasındaki saçları okşadığını hissettiğinde kalbi hızla çarptı. Bunun tadını çıkarmak için bir saniyeliğine gözlerini kapattı, onun yakınlığının tadını çıkarmak için.

Daha yakına eğilirken dudakları kulağını okşadı. "Sana yakın olduğumda *hâlâ* çok hızlı nefes alıyorsun, Caitlin Parish.

Parmaklarını kapıya dayadı, ilk kez konuştukları anı hatırlayınca bastırması imkânsızdı. "Ve *hala* beni yargılayacak kadar nefes almıyorsun, Kane Malloy. Elinin tersiyle kadının belinin iç kıvrımını okşadıktan sonra elini kadının omurgasından yukarı, ensesine doğru kaydırıldı.

Boyun.

'Ve şu anda *bunun* için kesinlikle zamanımız yok,' diye ekledi.

Onun sağ elini kendi eliyle yakaladı. Başının yanındaki kapıya düz bir şekilde bastırdı, parmakları onunkileri araladı. Başparmağını onunkinin uzunluğu boyunca ovuşturdu. 'Kaybettiğimiz zamanı telafi edebiliriz...'

Dudaklarını kulak memesinde hissettiğinde ürperdi. Adamın onu uzun uzun öpüşündeki, ona sarılışındaki bir şey, bu anı sanki son anıymış gibi yakaladığını söylüyordu.

Çünkü .

Şu gerçeğe yüzleşmek zorundaydı: Her şeyin başladığı o oda aynı zamanda onunla birlikte olduğu son yer de olabilirdi. Boğazının arkasındaki düğümü hissetti. Onu kaybetme düşüncesinin ruhunda yarattığı boşluğu. Gözlerini kapattı. Bu ihtimali aklından uzaklaştırdı.

Ama kötü şeyler oldu. Bunu herkesten daha iyi biliyordu. Ve kötü şeyler iyi insanların başına gelirdi. Ve Kane iyiydi. Tanıdığı herkesten daha fazla güç, cesaret ve fedakârlık göstermişti.

Ve imkansız olması gerekirken onu sevdi. Ve o da onu.

Kulağına karşı gülümsedi. Kulak memesini ısırıldı. '... Otuz saniyenin tamamı.

Güldü ve üzüntüsünün acısını bir anlığına dindirdi. 'Hadi ama Malloy. Bundan daha uzun süre dayanabilirsin.

Tekrar gülümsedi. İç çamaşırıyla birlikte aşağı çekmeden önce kot pantolonunun düğmesini açtı. "*Kendimden* bahsettiğimi kim söyledi?

Ardından gelen kahkahası anlıktı ama soğuk parmakları anında klitorisini bulunca kısa kesildi.

"*Fuh için...*" diye tısladı nefesinin altından, eli kapıya doğru yumruk şeklinde kıvrıldı.

"Bir şey mi dedin Parish?" diye sordu şakacı bir şekilde, yumuşak törpüsü hâlâ kulağında oynayıyordu.

Başparmağının kelebek hafifliğindeki vuruşları arasında sertçe dönmesi gözlerini kapatmasına neden olurken, dudaklarını birbirine bastırmadan önce kuruyan ağzını gidermek için dudaklarını ıslattı. Zaten hissetmekte olduğu doruk noktasını yatıştırmak için anında kalçalarını birbirine kenetledi.

"Uh-uh," dedi şakacı bir azarlamayla, ayak bileklerini tekmeleyerek ayırırken. "Otuz saniye, Parish.

"Hayır-

Adam iki parmağını içine soktuğunda nefesi kesildi, inledi. Eli kapıya avucunu acıtacak kadar sert bir şekilde çarptı; aynı anda başını adamın omzuna çarptı.

Parmaklarının hem içinde hem de dışında ustaca ritmik çalışmasıyla titredi ve titredi, oda bir pus haline geldi, uylukları zayıfladı, kolları boyunca ve omurgasında tüyleri diken diken oldu.

"Yirmi saniye," dedi kulağına karşı.

Fermuarının indirildiğini duyup hissettiğinde, çıplak bedenine karşı hazır ereksiyonunu hissettiğinde parmaklarına karşı zonkluyordu.

Arkada.

Ama alnını kapiya dayamış, avuç içleri ter içindeyken, dudaklarını araladığı sözcükleri çıkaramadı.

Parmaklarını sadece daha kalın, daha sert bir uzunluğu içine yönlendirmek için geri çekti.

Adam onu avuçlamaya devam ederken haykırdı, başparmağı hala klitorisini çalıştırıyordu ve adam santim santim içine girerek acıyı saniye saniye uzattı.

Tam olarak kabzaya gelmeden, sol elini de yakalamak için onun seksini serbest bıraktı, parmaklarını sağ elinin aynısını yapmak için onunkilerin arasına bastırdı ve onları genişçe açtı. Aynı anda kalçalarını da kendi kalçalarıyla açarak onu yüzüstü kapiya yasladi, arkasında kımıldamaz bir güç vardı.

"Şimdi kim yeterince nefes almıyor?" diye alay etti. Onu boynundan öptü - sıkıca, tutkuyla. Onu hoşgörüyüyle yaladı.

Ve biraz.

Acı, sonunda onu kabzasına kadar doldururken içinde doruğa çıkan ve yükselen doruk tarafından anında bastırıldı, vücudunun her yerinde ve gözlerinin arkasında küçük statik kıvılcımlar patladı.

Adam onu bu kadar sıkı bir şekilde desteklemeseydi, itip inerken onu kapiya doğru hapsetmeseydi bacaklarının büküleceğini biliyordu, doruğa ulaştıktan saniyeler sonra kendini kendi doruk noktasına getirdi ve vücudunun her santimetresinde tekrarlayan bir dizi kasılmayı dengeledi.

Nefes alamıyordu. Hiç nefes alamıyordu.

O anda ölse bile umurumda değildi.

Yavaşladı. Nefes alış verişini sakınleştii. Parmaklarını onun parmaklarının arasından çekip iki kolunu da ona doladı ve sırtını ona yasladi.

Sessizliğe gömülmüş, karanlığın ve onun rahatlığına kendini kaptırmış olan Caitlin kıpırdamadan durdu, göğsünün aralıklı iniş çıkışlarına, vampir kalbinin sırtına çarpan seyrek atışlarına daldı.

"Bu en az bir dakikanı aldı," diye ilan etti sonunda nefesini tuttuğunda. "Seni tembel.

Ve onun gülümsediğini hissetti. Onun kısık kahkahasının saçlarını okşadığını duydu. Ama bu sefer ne bir karşılık ne de bir espri vardı. Sadece onu biraz daha sıktı.

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

Telefon kulübesine geri dönmek hızlı bir on beş dakika sürdü. Kane yere gömülü metal dikdörtgeni sabitleyen somun ve cıvataları gevşetmeye çalışırken arkadaşları tetikte bekliyordu. Caitlin kapının hemen dışında çömelmiş, bir yandan Kane'in ne yaptığını, bir yandan da etraflarını saran sisi izliyordu.

Kane sonunda kapağı ustalıkla ve dikkatle çıkardı ve yerdeki girintiye baktı.

Yerdeki boş girinti. Onun bakışlarıyla karşılaştı.

"Hiçbir şey mi?" diye sordu.

"Hayır. Sadece birkaç gevşek kablo. Kızın görmesi için kabloları biraz dışarı çekti.

Hayal kırıklığı yarıştı aracılığıyla Onu. O oldu Yanlış. Değerli zamanlarını boşa harcamışlardı.

"Sanırım telefon sistemiyle ilgili," diye ekledi. Umutsuzca içini çekti ve kamburunun üzerine yaslandı.

'Özür dilerim,' dedi.

Kane onun bakışlarını karşıladı ve parmağıyla burnunu şefkatle kırpmadan önce başını hafifçe salladı. "Olma.

Dalgın dalgın yere baktı. Elini tekrar girintiye . Gevşek kabloları biraz dışarı çekti. Düzgünce kesilmiş uçları yaydı, bir an için inceledi. Hâlâ bağlı olanlara baktı.

"Ne düşünüyorsun? Caitlin sordu.

"Sanırım bunu elemeyen önce birkaç telefon kulübesini daha kontrol etmek istiyorum.

Ama her biri aynıydı. Üç tanesini daha inceledikten sonra her bir girintinin boş olduğunu gördüler. Bulabildikleri tek şey uçları koparılmış gevşek kabloları, sanki bir şey yerinde olmalıydı ama değildi.

Kane ayağa kalktı. Telefonun arkasındaki paneli inceledi. Bunun üzerindeki somun ve cıvataları da değerlendirdi. Tekrar ona baktı.

Caitlin omuz silkti. "Her şeyi soyabilirim, değil mi?"

Kane'in işi uzun sürmedi. Aletlerini ilk gece bisikleti üzerinde çalışırken yaptığı gibi yaydı. Kane'in arka paneli çıkarışını, telefonun kendisini söküşünü, aksi takdirde kulübenin içinde saklı kalacak her şeyi ortaya çıkarışını izlerken onun becerisini, el becerisini ve gözlerindeki odaklanmayı hatırladı. Tavanı bile söktü ve kontrol etmek için çatının üstüne tırmandı. İşini bitirdiğinde kontrol edilmemiş hiçbir şey kalmamıştı.

Çatıdan aşağı atladı ve çevik bir sessizlikle onun yanına indi. Tornavidayı parmaklarının arasında döndürerek, "Siktir et," dedi. Telefon kutusuna kaşlarını çatarak bakarken başını salladı.

"Gerçekten çok üzgünüm," dedi elini onun koluna uzatırken.

Ona baktı ve gülümsedi, tekrar telefon kutusuna bakarken güven vermek için omzunu onunkine vurdu. "Mantıklı geldi, Caitlin. Ve eğer haklı olsaydın mükemmel olurdu. Şimdi sökülmüş olan telefon kulübesine dalgın dalgın bakmaya devam ederken yine kaşlarını çatı. "Ama içimde bir şey var... Ne olduğunu bilmiyorum. Kabinin kapısını açtı. Menteşeleri değerlendirdi. "Menteşeler, cıvatalar - hepsi onlarca yıldır hiç bozulmamış.

"Ama?"

Yerdeki paneli gösterdi. 'Ama o zamandan beri kaldırılmışlar. Son üçünde de aynıydılar. Bu telefon kutuları zaten yerindeyken burada çalışma yapıldı. Ve bu kablolar bir amaç için vardı. Hem çalışan telefon hem de çalışmayan telefonlar aynı kesilmiş kablolarla sahip...'

'Belki de kesilenler hiç kurmadıkları bir şey içindi. Belki de yönetmelikler bunu değiştirmiştir.

"Belki," dedi, hâlâ düşüncelerinin içinde hızla sıyrıldı. "Ama üzerinde duracak vaktimiz yok. Baxter'ın gelip onlara katılması için elini kaldırdı. "Üsse geri dönüyoruz," dedi ona. "Ama üçünüzün burada kalmasını istiyorum. Birinizin telefon kutularını kontrol etmesini, ikinizin de etrafı kolaçan etmesini istiyorum. Zemindeki panellere odaklanın. Sabit durun. Eğer bir şey bulursanız bana haber verin.

Baxter hemen aletleri toplamadan önce başıyla onayladı.

Caitlin ona dönerek, "Kane," dedi, "o düğmeye basılmasını engellemek için deneyebileceğimiz başka bir şey var. Benimle aynı fikirde olacağını sanmıyorum ama denemeye değer olabilir.

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

Kapı aralıktı. Jessie Sophia'yı haritalara ve planlara dalmış, başını ellerinin arasına almış buldu.

"? Jessie eşikten sordu.

Sophia hemen sandalyeye yığılmadan önce omuz silkti. "Bu rotaların yarısını planlayanın ben olduğumu düşünürsek bunu aklımda tutmamın daha kolay olacağını düşünebilirsiniz.

'O halde biraz daha zamanınız olduğunu bilmek sizi memnun edecektir. Kane ve Caitlin'in geciktiğine dair bir mesaj aldık.

"Her şey mi?

Öyle görünüyor. Hâlâ planladığımız gibi ilerliyoruz ama harekete geçmeden önce onların dönüşünü bekliyoruz. Eden ve Jask'a haber verdim.'

Sophia elinin tersini ağzına bastırıp ağzını kapatırken esnemenin başını salladı. "Özür dilerim.

Jessie odayı geçti, bu arada bir sandalye kaptı ve masada Sophia'nın yanına yerleştirdi. '*Gerçekten* yorgun görünüyorsun. İyi misin?

"Gerçekten mi? Bittim ben.'

Ve öyle görünüyordu: gözleri şişmiş, cildi kızarmış ve insanların yorgunluk noktasına ulaştıklarında gözlerinde oluşan o parıltı vardı.

Sophia omuz silkerek, "Ama hepimiz öyle değil miyiz?" diye ekledi.

'Ama hepimiz içimizde bir melez büyötmöyoruz. Bırakın içinizde vücudunuzun tasarlandığından üç kat daha hızlı büyüyen birini taşımayı, normal yavru taşıyan dişiler için bile yeterince yorucu olduğunu tahmin ediyorum. Yine de harika gidiyorsun, Phia. Ve bu rotaları haritalandırmakla harikalar.'

"Bu işin en zayıf halkası olmak istemiyorum, anlıyor musunuz? Herkesin dikkat gereken kişi olmak istemiyorum. Sürekli geride kalan kişi olmak istemiyorum.

'Kimse bu şekilde görmüyor ve kimse bu şekilde görmeyecek.

Sophia'nın bakışları masaya düşüp kalemını biraz fazla sıkı tutunca Jessie onun elini tuttu. Fiziksel yakınlık göstermek yabancı gelmişti - ilk başta Honey'ye, Eden'in ailesine ve tüm küçük ekiplerine olduğu gibi. Ama zamanla bunun daha doğal geleceğini biliyordu. Eden'la olduğu kadar doğal.

'Seni rahatsız eden başka bir şey var mı, Phia? Gerçi sanırım bu aptalca bir soru'.

İki gün içinde iki kız kardeşi kaybetme olasılığı olan aptalca bir soru.

"Sence Caleb'e geri dönmeyi başarmış mıdır? Sophia sordu, gözleri endişe yükü ile tüketilmiş.

Düşmanına geri döndü. Kehanetle savaşmaya. Çünkü Jessie Sophia'nın da Leila'nın oraya geri dönememiş olmasından aynı derecede endişelendiğini biliyordu.

Ama hâlâ hayattaydı. Boyutun hâlâ açık olması ama patlamamış olması bunu doğruluyordu.

Jessie, 'Bilmiyorum,' dedi.

'Bana haber bile vermeden öylece gittiğine inanamıyorum. Özellikle de Alisha'yı kaybettikten sonra.

"Bir fırsatı vardı ve onu değerlendirdi. Her şeyi doğru bir sebep için yaptığına inanmalısın, Phia.

"Ya değilse?

'Bu şekilde düşünmenin hiçbir faydası olmaz. Hiçbir şeyi de değiştirmeyecek. Kız kardeşini tanıyorsun. Onun en güçlü savunucusu oldun.

"Ve o serryinity beni ele geçirdiğinde nasıl olduğunu ilk elden biliyorum.

Jessie onun elini sıktı. 'Boyut hâlâ açık ama daha kötü değil. Bu Leila'nın hala hayatta olduğu anlamına geliyor. Ve Leila'ya ulaşabilir.

Caleb. Belki...'

Sophia kaşlarını çatarken Jessie de üst dudağındaki sızlama ve kaşıntıyı hissetti. Jessie işaret parmağını burnunun altına bastırdı ve ucunu maskeleyen kanı görmek için geri çekti.

"Jess mi? Sophia şaşkınlıkla sordu, kaşları endişeyle çatılmıştı.

Jessie kanı aceleyle silerek, "Sorun yok," diye onu rahatlattı. burnunun köprüsünü sıkmadan önce. 'Eden'a bir şey söyleme. Lütfen. Ama ısrar etmek için oyalanamayacağını biliyordu. Hemen tuvalete gitmesi gerekiyordu.

Oraya vardığında Jessie bir tomar kâğıt aldı ve kanamayı durdurmak için burnunun altına ve köprüsüne tutmadan önce soğuk musluğun altına tuttu.

Eden bilemezdi. Onun öğrenmediğinden emin olmalıydı. Melekleri mahkûmlara konusundaki ısrarı yüzünden yeterince tartışmışlardı.

Cesur bir yüz ifadesi takınmıştı ama son birkaç saat içinde, gözyaşları sayesinde hızla iyileşmesine rağmen, yediği şiddetli dayakların acısını birçok kez fark etmişti. Çünkü daha da kötüsünün duygusal hasar olduğunu biliyordu. Hiç kimse onun yaşadıklarından yara almadan kurtulamazdı. Kendisi de yeterince an yaşamıştı: Hatıralar sert ve hızlı bir şekilde vurduğunda, zaman zaman canlılıklarıyla onu donduruyordu. Onun endişesine, suçluluk duygusuna katkıda bulunmayacaktı.

Burun kanamalarının yanı sıra Eden'a baş ağrılarından da bahsetmemişti. Baş ağrılarından, imgelemlerle savaştığından beri onu birkaç kez vuran yakıcı ağrılardan *kimseye* bahsetmemişti. Eden'i eksilerden korumak için elektrikli kanatlarını kullanırken ona gelen zamansız görülerden. İki seçeneği vardı: imgelemleri içine çekecek, transa girecek ve odağını kaybedecekti; ya da imgelemlerle savaşacak ve Eden'in etrafındaki kalkanını koruyacaktı. İkincisini seçtiğinde, yan etkilerinin ne olacağını henüz bilmiyordu. Tek bildiği bu eylemin ciddi bir şekilde cezalandırılabilirdiydi. Ve bu ceza her ne , burun kanamaları ve baş ağrılarının bununla bir ilgisi vardı.

Neyse ki kanama birkaç dakika içinde durdu, tıpkı bir önceki ve ondan önceki seferde olduğu gibi. Kesinlikle

Ama bu sefer daha uzun sürdü. Kan kaybı da daha fazla olmuştu. Elindeki tomarı tuvalete attıktan ve lavaboda yüzünü yıkadıktan sonra göz ucuyla Sophia'ya baktı.

"Bu ne kadar zamandır ediyor? Sophia kalçasını lavaboya yaslayarak sordu.

"Eden'ı korumak için kehanet vizyonunu geri çektiğimden beri. Sophia'nın yüzüne tamamen dönmeden önce yüzünü tuniğiyle kuruladı. 'İşte bu yüzden bilmemeli. etmesi gereken yeterince suçluluk duygusu var.

"Yani hiçbir fikri yok mu?

Hayır. Ve bunu bilmeyecek. Dışarıya odaklanmalı, benim için endişelenmemeli. Hepimizin var.'

'Peki ya dışarıdayken bu burun kanamalarından biri olursa? Bunun sonuçları ne olur?'

'En zayıf halka olmak istemediğini söylemen neydi? Herkesin endişelenmesi gereken kişi?'

Sophia kaşlarını çattı. "Tamam. Anlaşıldı. Yine de ona söylemelisin, Jess.'

'Peki Jask'ı korumak için ondan hiçbir şey saklamadınız mı? Ya da Leila'yı korumak için?

Sessizlik hüküm sürerken Jessie kapıya doğru ilerlemek için döndü.

'Jess, kehanet her değiştiğinde yeni bir mesaj, yeni bir vizyon alıyorsun, değil mi?

Jessie döndüğünde Sophia'nın lavabodan uzaklaşmış, kollarını sıkıca kavuşturmuş, ellerini koltuk altlarında yumruk yapmış olduğunu gördü.

'Evet,' diye onayladı Jessie.

"Yeni imgelem, Eden'i korumak için bastırdığınız imgelem, buna neden olan..." dedi burun kanamasını göstererek. 'EMP ile aynı zamanda oldu. Ama buna neden olan o olmayabilir, değil mi? Leila o sırada dışarıdaydı. Yani duvarda gördüğümüzden bir şeyler değişti, değil mi? Belki de yeni bir sonuç.'

Jessie başıyla onayladı. "Belki.

"Ama ne olduğunu bilmiyorsun?

Jessie başını hafifçe sallayarak, "Hayır," dedi. "Bilmiyorum. Bu değişiklik iyi yönde de olsa kötü yönde de olsa

yaptığı hareket yüzünden kör oldu. "Özür dilerim.

Sophia omuz silkti. Umarım daha iyisi içindir o zaman.

"Ben de bunu yapıyordum.

Jessie kapıya doğru döndü.

Sophia , "Kendini suçlamamalısın," diye seslendi. Jessie yüzünü ona döndü.

"Daha önce ne dediğini biliyorum - senin yüzünden güvenliğin azaldığı hakkında," diye ekledi Sophia, "Eden'ı kurtardığın için, ama hepimiz değer verdiğimiz kişiler için aynı şeyi yapardık. Ben bunu Jask için yapardım.

'Muhafazakârların neler yapabileceğini biliyorum Phia. Onlarca yıl onların lağım çukurunda yaşadım. Bunu kimsenin başına getirmek istemem. Bu yüzden burnum kanasa da da bu konuda bir şeyler yapacağım.

'Ve yapacağınızı biliyorum. Yine de eve daha yakın bir daha güçlü bir savaş verebilirsiniz.

"Ne demek istiyorsun?

"Eden'in sevgisi için. Gördüğüm kadarıyla başka biri daha ona olmuş.

Rahatsızlık Jessie'nin göğsüne yayıldı. "Kim?

Jessie'yi rahatlatan Sophia'nın sırtışı karanlık bir şakacıydı. "Çok yükseklerde biri," dedi elini yerden üç ayak yukarıda tutarak. 'Tuly adında alingan küçük bir lycan. Eden'a bakıp durduğuna bakılırsa büyük kahverengi gözlere karşı bir şeyler hissederek büyüyecek.

Jessie hafifçe güldü.

Sophia aralarındaki boşluğu kapattı. Sakinleştirici bir şekilde onun üst kolunu ovdu. 'Sana tapıyor, Jessie. Bunu herkes görebiliyor. *Hepimiz* sana çok değer veriyoruz. Bu kadar uzun zamandır tek başınayken, her şeyle tek başına mücadele etmeye alışmışken bunu anlamanın zor olduğunu biliyorum. Eden'a neden bir şey söylemek istemediğini biliyorum ama orada kendini riske atma. Takım demek, demektir. Senin yerine bir başkası devreye girebilir ve biz de yeniden düşünüp plan yapabiliriz.

'O melekler başka kimse önderlik edemez Phia. Ben olmak zorundayım. Ve onlara ihtiyacımız var. Sayılara ve onların becerilerine ihtiyacımız var. Eğer çekilirim, bu işi halletmek için ihtiyacımız olan şeye sahip olamayız.

her Şey yolunda. İyi olacağım," dedi, hissettiğinden daha inandırıcı konuştuğunu umarak. "Söz veriyorum.

OTUZUNCU BÖLÜM

"Peki elimizde ne var? Cecilia sordu.

"Hiçbir şey," dedi Samuel. "En azından yeni bir şey yok.

Tracey, açık kapıdan birkaç metre ötedeki koridorda dolaşırken yeni yapılmış kahve fincanını kavradı, odanın ötesi gazeteci meslektaşlarıyla doluydu - ya da deneme süresini atlatırsa bir gün meslektaşı *olmasını* umduğu kişilerle. Şimdilik ikincisi pek olası görünmüyordu.

Tristan, 'Tek bildiğimiz Summerton'un tahliyesinin tüm hızıyla devam ettiği' dedi. 'Midtown'da yaşayanlara önümüzdeki beş saat içinde taşınmaya hazırlanmaları söylendi.

'Ve Küresel Konsey'e katılan liderlerin telaşı artık kesinlikle dağıldı,' dedi Natalia. 'Hiçbiri röportaj vermedi. Kimse yanlarına bile yaklaşmadı. Güvenlik tamamen aşılmazdı.

Cecilia, 'Ancak standart bir tahliye söz konusuysa yalnızca komşu bölgelerdeki liderlerin bilgilendirilmesi gerekiyordu,' dedi. 'Bu mahkûmların ne kadar riskli olduğunu düşünüyorlar? Diğer kanallardan herhangi biriyle konuştunuz mu?'

'Bazıları bizimle aynı spekülasyonları yapıyor: bundan daha fazlası var - bir tür dördüncü tür tehdidi. Cezaevindeki güvenliğin ilk etapta düşmesinin nedeni de bu.

Cecilia, 'İçeriden birine *ihtiyacımız* var,' dedi.

'Uluslararası güvenlik uğruna tüm basına karşı bir tedbir kararına karşı mı? Perde kalkana kadar hiçbir şey elde edemeyeceğiz.

The Orator'ın bile buna katılmasına izin verilmiyor.

The Orator da dönüşmüş Lycan hikayesini yayınlamasına izin verilen tek kanal olmuştu. Yaygın paniği çelişkili haberlerle ya da sansasyonla dengelememek, münhasırlığı korumak için bahane olmuştu. Ancak herkes gerçeğin, The Orator'ın o bölge söz konusu olduğunda Küresel Konsey'in cebinde olduğunu biliyordu.

Hermes alt sıradaydı. Uzun zamandır alt . En çalışkan gazetecilerden bazılarına sahipti ama diğer herkes sürekli onlardan daha değerli görüldüğünde kepçeyi almak zordu. Büyük atlatma haberciler başlangıçta ellerine en büyük kepçeyi alanlar oluyordu; Hermes ise en iyi ihtimalle bir çay kaşığıyla çalışıyordu.

Cecilia, 'Bir şeyler oluyor,' dedi. 'Büyük bir şey. Yakın bir şey. Soru sormaya devam edin. Dışarıda birileri bir şeyler biliyor.

Tristan, 'Summerton sakinleri bile bir şey bilmiyor,' dedi. 'Tanıdığımız herkesi denedik. Onların bile haberi yok.

Cecilia, 'Bunu kabul etmiyorum,' dedi. 'Bunu kabul etmeyeceğim. Yarınızın bilgi toplamak için sokaklarda dolaşmasını istiyorum. Diğer yarınızın da bizi oyalayacak dördüncü tür hikâyelerini takip etmesini istiyorum. Ve buradan tahliye gerçekleştiğinde olayları yakalamaya odaklanmaya hazır bir ekip istiyorum.

Bir anlık bir sessizlik oldu.

"Peki beş saat ? Samuel sordu.

'Gitmek isteyen herkes elbette tahliyeye katılabilir. Ancak doğru dürüst gazetecilerin yerlerinde kalmalarını ve bu işi sonuna kadar götürmelerini bekliyorum - ayakta kalmaya cesareti olan son haber ekibi biz olsak bile.

Odadan toplu halde çıkan gazeteciler ya Tracey'nin yanından keskin bir sola saparak binanın dışına çıkıyor ya da keskin bir sağa saparak ilerideki ana haber odasına giriyorlardı.

Tracey masasına dönerken patronunun ofisine göz attı, kapı artık kapalıydı, Cecilia hâlâ Tristan'la konuşmaya kilitlenmişti. Kalabalık ofise doğru ilerledi, bu sırada birkaç damla kahve döktü, bazı meslektaşları geçerken "özür dilerim" diye mırıldandı, diğerleri farkında bile değildi

Orada olması bir yana, acelelerinin ortasında ona vurmuşlardı.

Konuşmalar ve çalan telefonlar arasında Tracey masasına baktı. Masanın talihsizliği koridora yakın bir yerde olmasıydı, bu da onu yoldan geçen herkesin -ki bu hemen hemen herkes demekti- çöplüğü haline getiriyordu.

Atılmış kâğıt, kalem ve yiyecek ambalajları arasında Tracey çeşitli boş ya da yarı içilmiş kahve fincanlarını kenara çekti; diğer masalarda çok uzun süredir durduğu belli olan birkaç tanesi dördüncü türü utandıracak yaşam formları sergiliyordu. Sonuncusunun içindekiler son raporunun - ya da en azından son rapor *denemesinin* üzerine dökülünce çaresizlik içinde içini çekti.

Arkasına bir başkasının kazağı atılmış olan sandalyesini çekti ve dirseklerini masanın üzerine koydu.

Charlie onun yanından geçerken, "Dördüncü hat," dedi. Masa telefonundaki göstergenin yanıp söndüğü yeri işaret etti. Kızın anlayamadığı bir nedenden ötürü ona karşı sabırsız görünüyordu. 'Sana söylemek için masamdan kalkıp gelmeme gerek yok. Hepimiz yeterince meşgulüz.

Başıyla onayladı. Özür dilemesine fırsat bile verilmedi. Ahizeyi kaldırdı ve dördüncü hattı çalıştırdı. "Tracey Chapel.

"Tracey, bu Caitlin Parish.

Tracey'nin sırtı anında dikleşti. Bir an için konuşamadı. Ahizeyi tutarken elleri biraz titredi. İlk içgüdüğü iddianın doğruluğunu sorgulamaktı ama Parish'in sesini tanıyordu. Duruşmadan beri her gün apartmanının etrafında dolanıyordu, diğerleri Caitlin'in kaybolmasının ardından yollarına devam ettikten çok sonra. Ama iki hafta sonra ajan nihayet geri dönmüş ve Tracey'e ısrarının işe yaradığını kanıtlamıştı. Caitlin Parish, Tracey'nin adını ve numarasını Caitlin'in telesekreterine defalarca bırakmasına ve onu dairesinin dışında birden fazla kez yakalamasına rağmen yine aynı kapalı kutu olmuştu. Sonunda adını ve numarasını ezbere öğrenmiş olmalıydı. Ama Caitlin Parish'in ona söyleyecek hiçbir şeyi yoktu.

konusacak ve kesinlikle tartişacak bir şey yoktu ve kesinlikle hiçbir şey onun fikrini değiştirmeyecekti.

Ancak şimdi açıklanamaz bir şekilde hattın ucunda o vardı.

"Orada mısın? Caitlin sordu.

Tracey kendini dengelemek için bir nefes aldı. Kalemine ve not defterine uzandı. Defteri şu anda konuştuğu kişi için doluydu. "Buradayım. Bu beklenmedik bir durum. Sizin için ne yapabilirim, Ajan... Bayan Parish?

"Lowtown'da ailen var, değil mi?

Kesinlikle iyi bir hafızası vardı. Ailesinin neredeyse tamamı Lowtown'daydı. Annesi Midtown'da bir yer bulmayı başaran tek kişiydi ve Tracey üniversitede olacak kadar şanslıydı - Hermes'te bir iş bulacak kadar. Ailesinin Lowtown'daki bağlantılarını Caitlin'in konuşmasını ve sırlarını anlatmasını sağlamak için kullanmıştı, çünkü Caitlin'in neden iş arkadaşlarının büyük çoğunluğunun yaşadığı Midtown yerine orada yaşamayı tercih ettiği onu çok etkilemişti.

Tracey bu soru karşısında kalemini sıktı, içine küçük bir huzursuzluk saplandı. "Bu doğru.

"var mı?

Tracey gülmek istememişti. Gülüşü kontrolsüz bir şekilde ve sertçe dışarı fırladı. 'Ben bir muhabirim ve *şeninle* konuşuyorum. Elbette bir kalemim var.

"Güzel.

Önündeki soruları tararken Tracey'nin kalbi küt küt atıyor, fırsatını bulur bulmaz olabildiğince çok soruyu cevaplamak için yanıp tutuşuyordu. Ya da bu fırsatı *yaratmak* zorunda kalacaktı. Yüzünün kızardığını hissetti. Özel bir görüşme yapacaktı. Caitlin Parish ile özel bir görüşme. Odayı hızla taradı, başka kimsenin bilmemesini umuyordu; başka kimse Caitlin'i ondan alamazdı.

Bu kariyer kırıcıydı. Bu kariyer *yapmaktı*.

"Sana anlatacaklarımı çok dikkatli dinlemeni istiyorum," dedi Caitlin. 'Her şeyi duymanı ve sonuna kadar dinlemeni istiyorum. Bunu yapacağına dair beni temin edebilir misin?

Tracey, 'Ne istersen sana temin ederim,' dedi. 'Sadece söyle bana: Blackthorn'da mısın? Şu anda Kane Malloy'la birlikte misin?

"Bu yüzden aramadım.

Tracey hayal kırıklığı içinde yüzünü buruşturdu. Herkesin istediği hikaye buydu: vampirle olan ilişkisinin ne kadar karanlık ve derin olduğu, kendi ailesine ihanet etmesine neden olacak kadar.

Caitlin, 'Önümüzdeki yedi saat içinde Küresel Konsey Blackthorn'u havaya uçurmayı planlıyor,' dedi. 'Lowtown patlama yarıçapına dahil olacak. Binlerce kişiyi öldürecekler - üçüncü türler ve insanlar.

Tracey önüne baktı, oda bir anda görme ve işitme duyuları için bulanıklaşmıştı. Artık avucunda tuttuğu ahizeyi bile hissedemiyordu. Kalbi ağrıyacak kadar sert çarpıyor, yüksek bir ısıklık sesi işitme duyusunu tüketiyordu. "Özür dilerim?

Tahliye bu yüzden başladı. Midtown'ın mahkumlar ve üçüncü türler tarafından ihlal edilme riski altında olduğu bahanesini öne sürecekler ama öyle değil. Üçüncü türler bize yardım ediyor. Mahkumları geride tutacaklar. İstila etmeye niyetleri yok. Lowtown sakinlerine de yardım ediyorlar, oysa yetkililer çoktan onları terk etmeye karar verdi. Küresel Konsey'den Cameron'la konuştum. Her şeyi doğruladı. Olan biten her şeyin tüm hikayesine sahibim, Tracey. Sirius Throme tarafından yönetilen kapalı kapılar ardında onlarca yıldır neler olup bittiğini. Bunu yaz çünkü bu bilgiyi istiyorum. Bunu durdurmak zorundayız. Ve *sen* de bunu gerçekleştirmelisin.'

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

Jask kendini, etrafta dolaşan bedenlerin arasından onu izlerken buldu. Son gruplar oluşurken ortalık ne kadar kalabalık olsa da Sophia'yı her yerden seçebiliyordu. Hatta şimdi kokusu her zamankinden çok daha güçlüydü - kendisinin ve taşıdığı yavruların kokusu.

Son birkaç günde bile biraz daha beceriksizce yürümeye başlamıştı. Ayağa kalkarken de sırtını daha fazla tutuyordu. Ve daha kızarmış, daha yorgun, zaman zaman biraz daha sersemlemiş görünüyordu. Hamilelik kesinlikle etkisini göstermeye başlamıştı ve kesinlikle daha da kolaylaşmayacaktı. Bir savaşın ortasında olmamalıydılar. Onunla ilgilenenilmeliydi. Ona ihtiyacı olan dinlenmeyi sağlamalıydı. Güvende olduğundan emin olmalıydı. Mini-J'in güvende olduğundan. İkisinden de zorla koparılmamalıydı - çünkü koparılmak üzereydi. Gözcülerden birinin Kane ve Caitlin'in dönüş yolunda olduğunu haber vermesiyle, saatin tik takları resmen başlamıştı. Yakında kaybedecek bir dakikaları bile olmayacaktı. İşte bu yüzden şimdi her dakikayı en iyi şekilde değerlendirmek zorundaydı.

Jask kalabalığın arasından ilerledi ve sonunda Sophia'nın elini tutmayı başarana kadar Sophia'yı gözünün önünden ayırmadı.

"Yarım saatten az bir süre içinde dönecekler," dedi kulağına doğru, böylece etrafındaki insanların gürültüsünden onu duyabilecekti. "Onlar dönmeden önce seninle konuşmak istiyorum.

"Bir sorun mu var?" diye sordu, adam onu koridora doğru götürürken elini onunkine sımsıkı sarmıştı.

"Hayır," diye ona güvence verdi.

Jask onu önce sola, sonra sağı yönlendirdi ve sonunda yüzünü ona döndü. Her iki elini de tuttu ve parmaklarını onunkilerle birleştirdi. 'Her an taşınabiliriz. Kalan zamanımızı birlikte geçirmemizi istedim.

Gülümsedi, ama bu gülümseme neşeli olma çabasının garipliğiyle doluydu. 'Sanki sonmuş gibi konuşuyorsun ama değil. Bu bizim için daha başlangıç bile sayılmaz, Jask. Her şey yoluna girecek. Sen de ben de bunu göreceğiz. Ve çok yakında birbirimizi tekrar göreceğiz. Sadece orada kendine iyi baktığından emin ol. Onu şakacı bir şekilde göğsünden dürttü. 'Seni bir keresinde neredeyse kaybediyordum. Bir keresinde seni neredeyse kaybediyorduk," diye ekledi elini karnına koyarak. "*Sakin* bize bunu tekrar yaşatayım *deme*.

'Ve senin de kendini dışarıda riske atmanı istemiyorum, beni anlıyor musun? Sen Caitlin ile çalışıyorsun. Ve Solstice senin arkanı kollayacak - tamamen. Onun içgüdülerine güveniyorsun, değil mi? Bana söz ver, Phia.

Adamın sertliği karşısında kaşlarını çattı ama itiraz etmedi. "Söz veriyorum.

Dizlerinin üzerine çöktü. Göbeğine bakarken kadının kalçalarını tuttu. "Ve sen," dedi karnındaki bebeklerine. 'Önümüzdeki birkaç saat boyunca annene herhangi bir sorun çıkarma, duydun mu beni? Kramp yok. Tekme yok. Mide bulantısı yok. Orada güvende ve sıcak kaldığından emin ol. Etrafında zırhlı bir kamyon var ama riske girmeni istemiyorum.

"Az önce beni bir tankla mı kıyasladın, Jask?

Jask başını kaldırıp ona baktı. Sophia'nın onaylamayan bakışları karşısında sıırttı. Tekrar ayağı kalktı. "Sadece tavır olarak, tatlım.

Boynunu sıkarak, biraz daha derine inmeden önce onu dudaklarından bir kez ve sonra iki kez öptü, midesi onun karşılık verme hissiyle çalkalandı. Ama sonra midesi tekrar çalkalandı, kalbi çok ağırdı. İkisinin de sorumluluğunu üstlenecek başka birini bırakmak midesinde, kırılğan camın üzerindeki bir tonluk ağırlık kadar kolay dinlenen bir düğüm yarattı.

Hafifçe geri çekildi. Ellerini omuzlarından aşağı, kollarının üst kısmından ellerine doğru gezdirdi. Onları tekrar kendi elleriyle kavradı.

Sıkıca sıkıldı. "Ne yiyeceğimizi bilmek ister misin? Sophia'nın gözleri parladı. "*Biliyor* musun?"

Hafifçe güldü. "Ben bir Lycan'ım, medyum değil. Ama öğrenebiliriz. *Eğer* istersen.

Başparmaklarını onunkilerin üzerinde ovuşturdu. "Bilmek istiyorsun, değil mi?"

. Ama sadece senin sorun olmazsa. Belki ayrılmadan önce Mini-J ismini bile verebiliriz. Eğer bu takma isim kalıcı olursa çocuk büyük bir kompleksle büyüyecek.

Gülümsedi, ama sonra bakışları yine sorgulamaya başladı. "Nasıl? Nasıl öğreneceğiz?"

"Bebek dowsing'i duydun mu?"

"Birisi yumrunun üzerinde alyans ya da benzeri bir şey tuttuğunda mı?"

"Aynen öyle.

"Bu Lycanlar için işe yarar mı?"

'Eğer gümüş bir kolye kullanırsanız olur. Bir kız için daire çizer ve bir erkek için sağa sola sallanır.

"Ama Lycanlar gümüşten nefret eder.

Aynen öyle. Bu yüzden küçük olan onu uzaklaştırmak için enerji verecektir. Peki, siz ne düşünüyorsunuz?"

Bakışlarını kaçırırken biraz yüzünü buruşturdu, sonra tekrar adamın bakışlarıyla buluştu, gözlerinde belirsizlik vardı. "Bilmiyorum. Biraz batıl inançlarım var, biliyor musun?"

Hayal kırıklığı acı verici bir akordu vurdu. "O zaman yapmamıza gerek yok.

'Ama *sen* istiyorsun. Onlar benim olduğu kadar senin de, Jask. Tekrar ona bakmadan önce bakışlarını indirdi. Sonra başını salladı. "Tamam, hadi yapalım şu işi.

"Gerçekten mi?"

Omuz silkti.

Jask onu kaldırdı ve tekrar yere bırakmadan önce salladı, sırtışının genişliği hoşuna gitmişti. Onu elinden tutup koridorda biraz daha ilerlettikten sonra sağa döndü.

Gündönümü çoktan oradaydı, elindeki mendilin bariyerinin arkasında gevşek duran zincirle bekliyordu. Corbin de oradaydı.

Sophia kollarını kavuşturdu. Jask'a bakarken kaşlarını kaldırdı. Jask, Sophia'nın azarlaması karşısında Solstice'in gülümsemesini bastırıldığını fark etti. "Peki, seni ikna etti mi? Gündönümü sordu.

Sophia elinin tersiyle Jask'ın karnına vurunca Jask şakacı bir şekilde irkildi. "Çok ikna edici olabiliyor. Solstice'e yaklaşırken omzunun üzerinden alaycı bir onaylamazlıkla baktı. "Ve manipülatif. Ama gözleri Solstice'in gözleriyle tekrar buluştuğunda azarlama yoktu, sadece bunun onun için ne kadar önemli olduğunu anlıyordu.

Jask Corbin'e baktı. Hâlâ fena halde yara bere içindeydi, Rob'un adamlarından yediği dayaktan kalan kesikler hâlâ belli oluyordu. Ama hâlâ ayaktaydı, gözlerindeki sertlik her zamankinden daha fazla kararlılık yayıyordu. Ve o anda, her zamankinden daha fazla yumuşaklık.

Gündönümü bir adım öne çıktı. Mendile sarılı kolyeyi ve zinciri Jask'a uzattı. "Sana bırakıyorum.

Jask tekrar Sophia'nın gözlerinin içine baktı. "Hızlı ve kolay, eğer bilmek istemiyorsan şimdi gözlerini kapat.

Sophia sertçe nefes verdi. Boynunun iki yanını sıkıca kavradı. Gözlerini kapattı. 'Argh! Bilmek istemiyorum! Ama sen devam et.

Çünkü artık bilmekten geri durmasının imkânı yoktu. Dürtü çok güçlüydü.

Sophia'nın da karşı koyamayacağını biliyordu. Karşı koyabilmesinin imkânı yoktu.

"Onları kapalı tut," diye uyardı, onu ikna etmeye çalışarak. Kadın ağır ağır nefes aldı.

Adamın sarkaca bakarken keskin bir nefes alışını duyduğuna hiç şüphe yoktu.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. O da aşağıya baktı. Sarkacın tam daire çizdiği yere baktı.

"Dönüyor," dedi. "Dönüyor. Tekrar adamın gözlerinin içine baktı, adamın gözleri çoktan buğulanmıştı. "Bu bir kız, değil mi?

"Bu bir kız," diye onayladı. "Kesinlikle bir kız.

'Ah, lanet olsun,' fısıldadı, elini ağzına kapatmadan önce, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Bir *kızımız* mı olacak?

Bir saniye sonra ciyakladı ve ellerini serbest bırakıp ona sarılmadan önce ayaklarını yere vurdu.

"Mutlu musun?" diye sordu, geri çekilerek. "Bana mutlu olduğunu söyle, Jask.

"Kendimden geçtim *amina* koyayım," dedi ve onu kollarından tutup tekrar etrafında döndürdü, onun neşeyle kıkırdamasını duymak hoşuna gitti.

"Peki, haberler nedir? Eden sordu.

Sophia Jask'a bakmadan önce ona bir göz attı. Jask'ın koluna bir tokat daha attı. "Bunu yapmayı planladığını bilmeyen biri var mı?

"fazla gitme, Phia," dedi Eden gülümseyerek. 'Sanki bol bol vakti varmış gibi. Ne olmuş yani? Kararınız nedir?'

"Bir kız," dedi Jask. "Bir olacak.

Eden bir adım , gülümsemesi genişti, kahverengi gözleri sevinçle parlıyordu. Jask'ı kucaklamak için kendine çekmeden önce elini sıktı. "Güzeldi. Kulağına fısıldamak için eğildi, 'Onlar yetiştirmesi en stresli olanlar, umarım bunu biliyordur. Saatlerce endişe. Haftalar. Aylar. Yıllar. Senin durumunda, *onlarca yıl*.

Jessie, Jask'ı kucaklamak için araya girmeden önce Eden'ı yanından uzaklaştırarak, "Ona çok kötü davranıyorsun," dedi. "Tebrikler. Sophia'yı da yanına çekti. "İkinizi de.

"Yani bu aramızdaki her şeyin bittiği anlamına mı geliyor? Eden Sophia'ya sordu. "Beni hayal kırıklığına uğratmanın daha nazik yolları da var, biliyorsun.

Jessie derin bir iç çekti ve Eden'ı kolundan tutup sürükleyerek uzaklaştırdı. Jask'a, "Özür dilerim," diye bağırdı.

"Aklından bile geçtiyse, dostum..." diye karşılık verdi Jask, Eden'ın şakacı göz kırpmasıyla karşılaşınca sırtarak.

Gündönümü Jask'ın kollarındaydı, sonra Sophia'ya dönüp onu nazikçe kucakladı. "Bu işte harika olacaksın," dedi güven verici bir şekilde Sophia'ya. "Bunu bilmeni istiyorum.

Corbin bir adım öne çıktı. Jask'a uzandı ve saniyeler geçerken onu tuttu. Bir şey söylemesine gerek yoktu. Corbin sonunda çekilene kadar birkaç dakika boyunca göz temasını korusalar da ikisi de bir şey söylemedi.

"Bütün bunlar da ne? Kane, Caitlin'le birlikte köşeyi dönerken sordu. "Eden az önce iyi haberlerin olduğunu söyledi.

Jask, Sophia'yı şakağından nazikçe öpmeden önce, "Bir kızımız olacak," dedi.

Kane başını salladı, lacivert gözleri onun için sevinçle parlıyordu. Ama gözlerinin ardında Jask'a bunun o kadar da iyi bir haber olmadığını söyleyen bir şey vardı.

'Seni tekrar görmek güzel, Kane. Sanırım senin de bir güncellemen var?'

"Toplantı odası. Beş dakika, mı?'

'Orada olacağız.'

Kane onun kolunun üst kısmına bir şaplak attı. "Ve ikinizi de tebrik ederim," dedi arkasını dönmeden önce. 'Yine de onunla çıkan zavallı için üzülüyorum, seninle zorunda kalacak. Arkadaşına gülümsemek için döndü. "Ama içimden bir ses o küçüğün kendi ayakları üzerinde durabileceğini söylüyor.

Caitlin içeri girmeden önce bir dakika kadar bekledi. Jask'a elini uzatmadan önce Sophia'ya sarıldı. "İkiniz adına da çok sevindim.

Jask onun gözlerine bakmadan önce eline baktı. Onu kendine çekti ve en nazik şekilde sıktı. "Artık tokalaşmanın ötesine geçtik Caitlin," dedi onu yanağından nazikçe öpmeden önce.

Başını salladı ve uzaklaşırken bakışlarını yere indirdi.

Sonunda yalnız kalan Jask, Sophia'nın yüzüne döndü. Onu tekrar kendine çekti. Ona sıkıca sarıldı. Sophia'nın ona sarılması da vücudu kadar sıcaktı, nefesi omzuna değıyordu.

'Ne olursa olsun,' dedi, 'bu anı yaşadık ve kimse onu bizden alamaz.

"Hayır," dedi, "yapamazlar. Biraz geri çekildi ve gözünden akan yaşı sildi. "Bana mutluluğun nasıl bir his olduğunu hatırlattığın için teşekkür ederim, Jask. Ve bana umut verdiğin için teşekkür ederim. Kelimenin tam anlamıyla," diye ekledi, eli küçük yumruğunun üzerinden aşağı kayarak. "Ona göz kulak olacağım. Söz veriyorum.

Kadının iki elini de kavradı. Çenesinin alt tarafını yakalamadan önce onları bir elinde tutmak için birbirine bastırdı,

ona tekrar bakması için ikna etti. Kadın direnmeden baktı. Adam onun yanaklarındaki gözyaşlarını sildi. 'İyi olduğuna emin misin?

Çünkü o da yas tutuyordu, henüz bu konuda konuşmak istemese ya da konuşamasa bile. Alisha'yı kaybetmişti ve birçok açıdan Leyla'yı da kaybetmişti. Haberini almak için ikisinin de yanında olmaması zor olmuş olmalıydı. Mini-J'e olan sorumluluğu onu kısıtlamasaydı ne yapabileceğine hâlâ ikna olmamıştı.

Mini-J...

"Ben iyiyim," dedi biraz fazla ısrarla. "Tüm bu vedalar yüzünden..." diye homurdandı. "Yemin ederim bu hamilelik beni duygusallaştırıyor.

Ancak diğerlerini takip etmek için hareket ettiğinde, adam elini tutarak onu geri çekti.

"Ona isim vermeye ne dersin?" diye . "Hemen şimdi.

Kaşlarını kaldırdı. "Bu duyuru etrafında planladığınız diğer her şeyle birlikte, neden bir isim olasılığını da çoktan düşündüğünüz hissine kapılıyorum?

'Tabii ki düşündüm. Onu doğuracağımızı öğrendiğimden beri her an bunu düşünüyorum.

Bir adım geri çekildi. Kollarını kavuşturdu, çenesini ona doğru kaldırırken kahverengi gözleri şakacı bir şekilde kapandı. 'Hadi o zaman, duyalım bakalım. Etkileyin beni.

"Louise'i düşünüyordum.

Soru sorarcasına kaşlarını çatı. "Neden Louise?

"Savaşçı" anlamına geliyor. Ve dürüst olalım, bu kızın içinde epey bir savaşçılık var. Annesi bir şey yaparsa belki biraz fazla.

Sophia güldü. Bunu duymak güzeldi. Bunu tekrar duymaya *ihtiyacı vardı*. Bu mutluluğu duymaya ihtiyacı vardı. Önünde ne olursa olsun o kahkahayı hatırlayacaktı.

Düşünürken ellerini kalçalarına dayadı. "Tamam, yani biraz hoşuma gitti. Bakışları tekrar düşünceli bir şekilde düştü. Kaşları tekrar çatıldı.

"Ama...?" diye sordu.

İç çekti. Tekrar ona baktı. "Bilmiyorum. Sadece...'

"Ne?

'Eğer Leila olmasaydı, Mini-J ya da Louise ya da ona ne diyeceksek o olmazdı. Eğer onun serryernity'si bana geçmeseydi, ben çoktan ölmüş olurdum. Seninle asla tanışamazdım. Elini karnına götürdü. "Küçük savaşçımız var olmazdı.

"Yani ona "Leyla" adını mı vermek istiyorsun?

"Hayır, hayır. Sevgiyle gülümsedi. "Sadece *bir tane* Leyla var. Alt dudağını ısırdı, gözleri tekrar düşerken buğulandı. Tekrar ona baktı, bakışları kararlılıkla dolup taşıyordu. 'Peki ya *Stella* Louise? Stella Louise Tao. Sanırım kulağa hoş .

"*Stella*?

Büyükannemizin adıydı. Ve Leila'nın göbek adı. "Yıldız" anlamına geliyor. Bence "Yıldız Savaşçısı" kulağa mükemmel geliyor. Geniş geniş sıırıttı. "Çok görkemli bir şey değil.

Gülümsemesinin düştüğünü biliyordu. Herhangi bir kasıt olmaksızın, yüz ifadesinin midesine inen yumruğu ele verdiğini biliyordu. Elleri sanki kas tonusunu kaybetmiş gibi yanlarına düştü.

Sophia'nın gülümsemesi de anında buharlaştı. Zaten solgun olan yüzünün rengi çekildi ve saçındaki siyah boyadan geriye kalanlar onu hayalet gibi yaptı.

Belli ki hiçbirinin bilmediği o küçük gerçek aklına gelmemiştir. Sıranın arkasındaki duvar resminde Caleb'i, sonra Sirius'u ve hatta kendisini temsil ettiğini düşündükleri karanlık yıldızı görmüş olmasına rağmen, *Leila*'nın adının aklından bile geçmediği açıktı.

Son birkaç gündür yaşanan kaos nedeniyle, Sophia'nın aklındaki olasılıksızlık bir yana, hiçbir şey yerine oturmamıştı.

BÖLÜM OTUZ İKİ

Leila arkasına yaslandı. Birdenbire onun üzerinde o kadar da rahat görünmüyordu. "Bana tuhaf tuhaf bakıyorsun. Caleb? Ne oldu?"

"Bir şey yok," diye açıkladı Caleb. "Yanlış bir şey yok.

Hiçbir şey ve *her şey*.

Yüzleşmek üzere olduğu *her şey içini* burktu.

Leyla'nın kaşlarını çatmaya devam etmesi ikna olmadığını gösteriyordu. "*Emin* misin? Biraz daha geriye yaslandı. "Eğer bir şey yaptıysam..."

Daha fazla tereddüt etmek ve fikrini değiştirmek istemiyordu.

Onu ensesinden sıkıca kavradı, diğer eli sırtının küçük kısmına bastırdı ve onu kolaylıkla sırt üstü çevirdi.

Vücudu adamın yavaş ve istikrarlı girişiyle titredi. Nefesleri adamın dudaklarına karşı kısa kesik kesikti, avuç içleri adamın pazularını kavrarken terliyordu, bakışları adamın kilere kilitlenmişti.

Nedenini hatırladı - neden sonunda hep ona boyun eğdiğini. Neden her zaman onun yanında daha iyi olan benliğine teslim olduğunu - *onun* içinde ortaya çıkardığı benliğe. Onun kendisini ne kadar canlı hissettirdiğini, ona aşıladığı amaç duygusunu, daha iyisini istemeyi hatırladı.

Riskleri ne olursa olsun *onu* istemek.

Sahip oldukları şey, sonunda sahip oldukları şeyle yüzleşmesi gereken şey, kendisinin bile henüz anlayamadığından çok daha fazlaydı. Ve bunu ona başka nasıl açıklayacağını bilmiyordu.

Caleb, Leyla'nın ensesini kavradı ve alnını Leyla'nın alnına yasladı, sonra dudaklarını önce bir kez, sonra iki kez daha dudaklarıyla kavradı, her seferinde diliyle daha derinlere indi, Leyla'nın yumuşak dudaklarının istekliliğinden daha da güç aldı.

Üzerindeki kazağı çekiştirerek başının üzerinden geçirdi, şişmiş göğüsleri çıplak bir şekilde adamın gövdesine sürdü, sıcak iç bacakları adaminkilerin dışına doğru kayd, elleri adamın sırtından yukarı kayarak boynunu kavradı.

Daha derine iterken gözlerini kapattı, bu bağlantıyı kurdu, onun rızasının samimiyetinde oyalandı, her saniyenin tadını çıkararak dayanabildiği kadar zaman ayırırken onun kendisini santim santim tükettiğini hissetti.

Kulak memesini ısırdı, boynunu ısırdı. Nabzının üzerinde bir aşk ısırtığı bırakacak kadar sert emerken, uyarılmasından dolayı zaten uzamış olan ekstra kesici dişlerini kullanmaktan kaçındı.

Son bir hamleyle onu tamamen doldurdu, kızın vücudunun karşılık olarak onunkine doğru eğilmesinden, dudaklarından kaçan doygun çığlıktan büyülenmişti.

Onun çenesini kavradı. Başparmağını titreyen dudaklarına sürttü. Bir sonraki öpücüğünde onu tüketti, içine gömüldü, tenindeki sıcaklığın neden olduğu parlaklıkta, loş ışıktaki sert göğüslerinin üst kıvrımlarının titreyişinde oyalandı. Diğer elini sırtının altından geçirerek, vücudunun alabileceği en derin penetrasyonu sağlamak için mükemmel bir açı verdi ve vücutlarını olabildiğince yakın bir şekilde birbirine kenetledi.

Geri çekilene kadar onu ters çevirdi.

Adam tekrar kadının açık kalçalarının arasına girdiğinde nefesi daha da kesildi. Göğsünü kızın sırtına bastırdı, sol elini kızın saçlarına dolayarak onu tuttu.

Ama paniklemedi. Tırnaklarını çarşafa geçirirken sağ elindeki gerginliği gördü. Ama mücadele etmedi.

"Artık oyun yok," diye fısıldadı kulağına.

Sağ elini kızın ön kolunun uzunluğunca yukarı kaydırarak, parmaklarını kızinkilerle birleştirmeden önce elinin arkasına geçti, parmakları altlarındaki siyah çarşafı kızinkilerle mükemmel bir eşzamanlılık içinde pençeledi.

Geçmişteki anıları, tıpkı uzun süren bir kâbus gibi kafasından uzaklaştırdı, onların kendi zevkini ya da onunkini lekelemesine izin vermedi. Bir kez olsun güçten başka bir şeyle ilgili olan bu eylemi lekelemelerine izin vermiyordu. Onun bir Serryn olmasından başka her şeyle ilgiliydi.

"Benim aşkımanın aynı zamanda sahiplenici, kıskanç ve talepkâr bir aşk olduğunu anlamalısın," dedi kulağına karşı. 'Arkadaşlık kadar sahiplikle de ilgili. Benim tarafımdan sevilme bir ömür boyu hapis cezasıdır - her iki taraf için de. Geri dönüşü yoktur. Dudaklarını kulağının kabuğunun üzerinde gezdirdi. "Bu yüzden sana sadece bir kez daha soracağım: Sana güvenebilir miyim?"

'Her *zaman*,' dedi.

"O zaman bana güvenebilirsin.

Caleb onun içine geri itti, ereksiyonu acı verecek kadar sertti, zonkluyordu, çok erken boşalmamak için tüm gücünü harcadı. Bunun yerine, Leila'yı yavaş yavaş doruğa ulaştırmak ve alacağı zevki en üst düzeye çıkarmak için onunla alay etti.

Sabit bir ritme ulaşıp bedenlerini birbirine uydurduktan sonra hızını giderek artırdı. Saçlarını yüzünden geriye doğru taramak için serbest bıraktı, alt dudağını ısırırken gözleri sıkıca kapalı olan onu izledi, vücudunda zirveye ulaştığını hissedebildiği gerilime odaklandı.

O da gözlerini tekrar kapattı, kendini gittikçe daha fazla kaybediyor, onunkiler kadar kendi ihtiyaçlarına da kendini daha fazla bırakıyordu. Kadının inlemeleri, aralıklı nefes alışları onu daha da kışkırttı. Onun kokusunu içine çekti. Kadının nefes alış verişindeki artışı hissedebiliyor, nabzındaki hafif yükselişi duyabiliyor, teninden yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu.

Sarsıntılar.

Titremeler.

Parmak eklemleri beyazlaşana, onu sınarken açtığı yaradan kan damlayana kadar kadının birbirine dolanmış elini sıktı. Koku gözlerini açmaya zorladı: kan her iki elini de sarmış, ellerini birbirine dolamıştı.

Boynu açıkta, sert ve derin ısırdı.

Leila haykırdı. Bunu yapmamak içgüdülerine aykırı olurdu. Yine de içerken itmeye devam etti, diğerlerinden daha güçlü bir afrodizyak olan güçlü kanını tüketirken.

Kadın onun etrafında kenetlendi. Adam kadının vücudundaki en ince dalgalanmaları bile hissetti. Hemen ardından gelen ürperti, doymuş inilti, zevk iniltisi. Boşalırken kesici dişlerini onun içinde tuttu - güçlü, sert, sahip olduğu her şeyi onun içine döktü, doruk noktasının gücüyle acıyla ağrıyordu.

Doymuş solukları, vücudunun onunkinin altına sarkması, titremesi, terlemesi ve bitkinliği, yalnız olmadığını doğruluyordu.

Onun üzerine uzandı, her iki koluyla da onu sardı. Onunla birlikte sessizlikte uzandı, onun nefesini yakalamasına izin verdi, kendi nefesini yakaladı, sıcaklığı tamamen farklı bir nedenden dolayı titremeye başladığı noktaya kadar azaldı.

Yorganı kadının etrafından çekebildiği kadar çekti.

Dakikalar geçtikçe konuşmadı. Ama gözleri fal taşı gibi açılmış, uzaklara bakıyordu.

"Jake'e yardım etmene izin vereceğim," dedi. "Jake'e yardım etmeni *istiyorum*."

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sophia, Jask'ın elini tuttu, eli Jask'ın elini sıkarken soğuk ve nemli bir his vardı. "Hayır," dedi neredeyse fısıltıyla. "Bunun hiçbir anlamı yok.

Jask hiçbir şey söyleyemedi. Hiç konuşamadı. Bu çok anlamlıydı. Hiçbirinin görmediği bir anlam.

Elini kızın elinin üzerine koydu, kız elinin altında titriyordu. "Phia..."

"*Hayır*," diye kararlı bir şekilde belirtti, elini kurtardı ve geri çekildi birkaç adım.

Adam kızın ön kolunu yakalamaya çalıştı ama kız ondan kaçmak için iki kolunu da havaya kaldırdı ve aralarında daha fazla boşluk yaratmak için daha da geri çekildi.

'*Hayır*,' diye daha da hararetle açıkladı. 'Bu bir tesadüf. Sadece lanet bir tesadüf. Kırmızı bir ringa balığı. Saçmalık. Yani, listeye başka kimi ekleyelim? Önce karanlık yıldız olarak Sirius vardı. Sonra köpek yıldız olarak sen vardın. Şimdi de Leila. Yani, lanet olsun, buradaki herkesin göbek adını mı soracağız? Mabel'in Venüs teyzesi olup olmadığını mı kontrol edeceğiz? Eğer Venüs bir yıldızsa. Gezegenlerin ya da yıldızların ne olduğunu hiç anlamadım ama-' diye homurdandı '-her neyse! Bu *sadece* bir isim!'

Jask onun kendini ikna etmeye çalıştığını görebiliyordu - alt dudağındaki panik titremesi, gözlerindeki şok ve inkâr, ne zaman saldırı altında hissetse hızla yüzeye çıkan öfke.

Sonunda yüzünün yan tarafını nazikçe okşamak için ten tene temas kurabildi. "Kane ile konuşmalıyız.

"Hayır, kimseyle konuşmamıza gerek yok. Elini, elini yüzüne doğru tutan adamın bileğine doladı. "Bunun hiçbir anlamı yok.

Ya da bu her şey demek. Kane burada, Blackthorn'da bir şeylerle mücadele edecek olan kişi. Bunu ona söylemek *zorundayız*. Bunu yapmamak ihmalkârlık olur.

Bileğini bıraktı. Onu uzaklaştırmak için avuçlarını göğsüne bastırdı. Yanından geçip kapıya doğru ilerledi.

"Phia...

Dinlemeyecekti. biliyordu.

Leyla ailesinin son üyesiydi. Leila onun hayatını iki kez kurtarmıştı, Leila'nın çocukken onu sazlıklardan kurtardığı günle ilgili anlattığı hikâyeye dayanarak üç kez. Aceleci, öfkeli bir çocuk. Ve o aceleci, öfkeli çocuk hâlâ oradaydı. O aceleci, öfkeli çocuk korktuğunda hep ortaya çıkıyordu. Zayıf, çaresiz ve kafası karışık hissettiğinde.

Avucunu kapıya vurarak onun odadan çıkmasını engelledi. 'Phia...'

"Aç şu lanet olası kapıyı," dedi dişlerini sıkarak, sırtı ona dönük bir şekilde.

"Hayır," dedi kararlı bir şekilde.

"Şimdi!" dedi ve kendi avucunu avuca vurmadan önce.

Onu kendi etrafında döndürdü. Onu sırtından kapıya doğru bastırdı, kollarının üst kısmını kavrayarak onu zedelemeyecek kadar sıkıca tuttu.

Gözlerinin kenarından süzülen yaşlar kalbini sızlattı. "Bunu yapamazsın," dedi kadın. "*Lütfen*.

'Hiçbir şey olmayabilir. Hiçbir şey olmayabilir ama...' diye derin bir iç çekti. "Ama Phia...

O benim *kız kardeşim*. Leyla kimse için bir risk değil. *Kimse için* değil.'

'Leyla'nın kendisi olarak değil, hayır... ama Kane ile nasıl olduğuna bak-'

'Peki ya bu Corbin olsaydı? Ya da Gündönümü? Ya da Tuly? O zaman da bunu sorgular ?

"Leila kehanetteki Serryn, Phia. Okumak için elimizden geleni yaptığımız ama hepimizin gizli olduğunu bildiği bir kehanet... sürekli değişiyor. Kesin olarak bildiğimiz tek bir kehanet var, o da

vampirler insanlara karşı. Duvar resminde gördüğümüz yıldız Leila'yı temsil *ediyorsa*, bunun ciddi bir önemi olabilir. Okuduğumuz gibi yıkımı getirenin o *olduğunu* söylemiyorum - belki o kısmı yanlış yorumladık ya da belki kehanet değişti - ama bu görmezden gelemeyeceğimiz kadar büyük bir tesadüf. Belki de bize bu ipucu verilmiştir. Ya küçüğümüz hepimizi *bu* şekilde kurtarıyorsa? Ya isim seçiminiz bize bir uyarı veriyorsa?'

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Tracey telefonu kapattı. Defterine baktı - Caitlin'in ona anlattığı her şeyi not ederken çevirdiği otuz kadar sayfanın son sayfasına. Çok aceleyle yazdığı için karalamaları zar zor okunuyordu, elleri sürekli terliyor ve titriyordu.

Bir yalan. Olabilirdi. *Hepsi* olabilirdi. Ama içgüdüleri ona tam tersini söylüyordu.

" oluyor?" diye sordu bir ses, yanından hızla geçerek. Ama ona sormuyordu.

Sandalyelerinden ve masalarından kalkarak küçük kümeler halinde toplanan bedenlerin arasında tedirgin sesler yükseldi.

Bir başkasının 'Bütün kanallar yayından kaldırıldı,' dediğini duydu. "Her şey kapatıldı.

Tracey tekrar defterine baktı. Caitlin'in iddialarına. Sandalyesini geriye itti. Ayağa kalktı. Hâlâ not defterini tutarak etrafta dolaşan gazeteci kalabalığının arasından ilerledi.

Yol boyunca aldığı homurtulara, protestolara ve pis bakışlara aldırmadan Cecilia'nın ofisine kadar ite kaka ilerledi.

"Bayan Rajeski," dedi Tracey, bir şekilde kendini eşikten içeri atarak.

Cecilia onu fark etmedi bile.

"Bayan Rajeski," dedi, biraz daha yüksek sesle, Tristan ve Natalia'nın her kanalın etkilendiğini bildirmesini bastırmaya çalışarak ve

herkese şu an için daha fazla yayın yapılmayacağının söylendiğini belirtti.

"Bayan Rajeski!

Cecilia ona ters ters baktı. 'şimdi olmaz...' Adını hatırlamakta bile zorlandı. Dikkatini tekrar Tristan ve Natalia'ya çevirdi. "Bunu yapamazlar.

Tristan, "Ulusal Güvenlik açısından bunu yapabilirler," dedi.

"O zaman korsan oluruz. Karanlığa gidiyoruz. Bunu eski usul yaparız...'

Tracey, "Blackthorn'u havaya uuracakları için her şeyi kapattılar," diye araya girdi.

 ift göz de onunkilerle buluşmak için kırpıştı.

'Lowtown da öyle,' diye ekledi Tracey. 'Hatta diğer bölgelerdeki çekirdekleri de havaya uçurmayı planlıyor olabilirler. Bu yüzden medyayı kapatıyorlar. Kitlesele soykırım yapmaya çalışırken histeri yaratmak istemiyorlar. Sorun şu ki, eğer bunu yaparlarsa, dördüncü boyutu tamamen patlatacaklar. Hepimizi ldrecekler.'

Cecilia dehşet içinde ona doğru bir adım attı, gözleri inançsızlıkla doluydu. "Bu da nereden çıktı şimdi?

Tracey, "Az nce Caitlin Parish ile telefonda görüştüm," dedi. Kendisi Blackthorn'da. Her şeyin tam ortasında. Ve neler olup bittiğine inanamayacaksınız.

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

"Bunun gerçekten bir fark yaratacağını düşünüyor musun? Jask sordu. "Kaybedecek bir şeyimiz yoktu," diye yanıtladı Caitlin.

Caitlin Eden, Jessie, Jask ve Sophia'ya medya ile temasa geçtiğini anlatmadan önce Kane telefon kutularıyla ilgili çıkmazı açıklamıştı.

Kadın haklıydı: adam bunu yapmasından memnun ama gerekçesini de aynı derecede anlamıştı. Dışarıya haber vermeleri gerekiyordu. Gerçeğin ortaya çıkmasına ihtiyaçları vardı. Döğmeye basılmasını engelleyemeseler bile sessizlik içinde ölmeyeceklerdi.

Caitlin ise bundan daha fazlasını başaracağına yürekten inanıyordu. Bir yanı hâlâ insan doğasına ondan daha fazla inanıyordu.

Caitlin, 'Tek ihtiyacımız olan o döğmeye basılacağına inanacak yeterli sayıda insan,' diye açıkladı. 'Ve eğer Küresel Konsey niyetleri konusunda ketum davranmaya devam ederse, bu şüpheleri daha da artıracak ve davamızı daha da destekleyecektir. İnsanlar bunun arkasında duracaktır. Size söylüyorum, destekleyeceklerdir. İnsanlar sistemdeki kusurların farkında. Midtown'daki ve hatta Summertown'daki bazı insanların Lowtown'da aileleri olacak. Arkadaşlar. Temasa geçtiğim muhabirin kesinlikle var. Bu yüzden onu seçtim. O küçük cesur bir şey. Yalan söylemesine izin vereceğini sanmıyorum. En azından biraz destek toplayabileceğimize bahse girerim. Belki Küresel Konsey'in dışında protestolar bile düzenleriz. Bu ya işleri geciktirecek ya da en azından eylemlerini açıklamayı çok daha zor hale . Her şeyden önce güvendikleri şey

gerçeği saklamak, sessiz kalmak ve yaptıkları hiçbir şeyi sorgulamayan iki bölgeye sahip olmaktır. İhtiyacımız olan tek şey gerçeğin ortaya çıkması ve insanoğlunun bir adaletsizlik gördüğünde sessiz kalmayacağına dair biraz daha fazla inanç duymasıdır.

"Tecrübelerime göre, rahat hayatlarının bozulmasını veya lekelenmesini istemediklerinde kolayca düştükleri bir alışkanlık," dedi Jask, ses tonu alışılmadık derecede sertti.

Odada onlara katıldığından beri Jask'ın aklında bir şeyler vardı. Kane onu artık ne zaman kafasının meşgul olduğunu anlayacak kadar iyi tanıyordu. Sophia ile aralarında da bir gerginlik vardı - görünmez ama hissedilir bir şey.

'Ve ne pahasına olursa olsun doğru olanı savunan daha pek çok kişi var,' dedi Caitlin. 'Değil mi Phia? Değil mi Eden?'

Caitlin bu noktaya değinirken Kane kendine gülümsedi, üç insan yoldaşına da göz gezdiren Jask'ın da gözünden kaçmamıştı.

Ancak Kane'in endişesi kısa sürede Jask'ın somurtkanlığına döndü. Onunla göz göze gelmeye çalıştı, Jask'ın kaçınması onu rahatlatmaya yardımcı olmadı.

Caitlin, 'Bu bölgede böyle insanlar olacak,' diye ekledi. 'İşte bu yüzden, bunun işe yaraması için mümkün olduğunca çok mahkumu sınırdan uzak tutmaya her zamankinden daha fazla ihtiyacımız var. Yardım ediyor gibi görünmemiz gerekiyor. Eylemlerimizde gerçeği göstermemiz gerekiyor.

"Her şey hazır mı? Kane zamanın her geçen saat azaldığını bilerek hepsine sordu.

'Herkes yola çıkmaya hazır,' diye onayladı Eden. 'Her küçük grubun bir takım lideri var. Her takım lideri planın içini dışını biliyor. Her birine için bir ana rota verdik, grupları birbirlerinden uzak tutarak herhangi bir toplu harekete dikkat çekmemelerini sağladık. Ayrıca her ekip liderinin kendi yolunun tıkanması halinde kullanacağı iki yedek rotası ve ihtiyaç duymamız halinde - umarım ihtiyaç duymayız - geri çekilme rotası var. Her grubun bir telsizi var ama herkes bunun frekanslarımızın yerinin tespit edilmesi durumunda son çare olarak kullanılacağını biliyor. Ancak kullanımın gerekli olması durumunda, Blackthorn ve Lowtown'daki tüm kilit bölgelere kod adları verildi. Kim olduğumuzu bilecekler ama *nerede* bilmeyecekler.

Sadece Sirius'un ordusunun nerede olduklarını öğrenmesini değil, Caleb'in de öğrenmesini istemiyorlardı.

Ancak aynı durum tam tersi için de geçerlidir.

"Hava dalgaları hâlâ sessiz mi?" diye sordu Sophia'ya.

"Tamamen," dedi Sophia. 'Kimseden haber yok - ne yerel ordudan, ne Throme'un ordusundan, ne de Caleb'le bağlantılı herhangi birinden.

"Jask? Kane sordu. "?

Ekibim gitmeye hazır. Mahkûmların saatler gerisinde olabiliriz ama onlar yavaş hareket edecekler. Onlar sınıra varmadan önce bu zamanı telafi edebiliriz. Midtown'dan birkaç mil ötede onları karşılamaya hazır olmak için motorlara küçük bir ekip alacağım.

"Jess? Kane sordu.

'Yıkım rotasını takip edeceğiz. Tespit etmek zor olmasa gerek. Yol boyunca elimizden geldiğince çok kişiyi yok edeceğiz ve Jask'a ulaşmadan önce sayılarını mümkün olduğunca azaltacağız. Ekibim bunun çoğunu havadan yapacak. Bu onları hazırlıksız yakalayacaktır. Onlara tek istediğimin melek başına en az on mahkûm indirmek olduğunu söyledim. Aynı zamanda, Lowtown sivillerini sınıra olabildiğince yakın ama ana dolandırıcı yolundan olabildiğince uzak durmaya teşvik edeceğiz.

"Caitlin ve Phia, birlikte küçük bir gruba liderlik ediyorsunuz, değil mi?" Caitlin başıyla onayladı.

"Eden?

'Ben her şeyi ,' diye ona güvence verdi.

'Ben ve ekibim de Throme'un ordusundan bulabildiğimiz kadarını bulup indireceğiz. Ben de çirkin yüzlerini gösteren her türlü dolandırıcıyı ve dördüncü türü temizleyeceğim. Ve Caleb'in her hareketini izliyor olacağım.

Her biri sessizce onaylayarak başını salladı.

'O zaman buraya kadar,' dedi Kane. 'Herkes aklını başına alsın. Sis hâlâ yoğun. Dışarıda hâlâ potansiyel olarak çok sayıda dördüncü tür var. Aramızdaki insanlar üçüncü tür duyularımıza güveniyor olacaklar. Bununla üstünlüğü ele geçirebiliriz. Yapabileceğimizi biliyorum.'

Elini avuç içi aşağı bakacak şekilde dairenin ortasına doğru uzattı. Her biri şeyi yaptı, altı el de birbirinin üzerine yığıldı.

Onun takımı.

Onların takımı.

Her birine bakarak, "Bu son kez birlikte oluşumuz olabilir," dedi. Boştaki eliyle Caitlin'in eline uzandı ve onu sıktı. "Kendinize iyi bakın, tamam mı?

Caitlin onun bakışlarını yakalayarak, "Sen de," dedi.

'Senden daha yeni hoşlanmaya başladım Malloy,' dedi Jask. 'O yüzden hiçbirimiz kahraman olmayalım, tamam mı? Hepimiz elimizden geleni yapacağız.

"Sen bundan memnun olabilirsin Tao," diye araya girdi Eden, "ama ben bu kahraman havasından hoşlanıyorum. Hey, belki bu bittiğinde üzerinde isimlerimizin yazılı olduğu tişörtler yaptırabiliriz.

'Eğer bunu yaparsan, seninkini ilk giyen ben olacağım, Reece,' diye açıkladı Kane. "Dediğin gibi: Aşkı bastırmayı bırakmalıyım.

Eden güldü. Yanından geçerken sırtına bir tokat attı. "Dışarıda olmak içeride olmaktan iyidir, Malloy.

Eden, Jessie ve Caitlin ayrılırken Kane Jask'a baktı. Sophia'ya.

Tekrar Jask'a. "Siz ikiniz her şey yolunda mı?

"Peki," dedi Sophia, Jask'ın elini tutup önünden odadan çıkmadan önce

Şimdiye kadar duyduğu en inandırıcı olmayan 'iyi'.

Kane tekrar Jask'a baktı ama Jask da giderken sessiz kaldı.

Burası kesinlikle yeri değildi. Ya da belki zamanı değildi.

OTUZ ALTINCI BÖLÜM

Leila, Caleb'in kanepede oturduğu yerin bitişiğindeki sehpanın üzerinde, yere uzanmıştı. Eşyaları onun önüne yaydı. Büyünün yapabildiklerinin ışığında hepsi çok minimal görünüyordu - oraya ilk geldiğİ hile kutusundan çok farklıydı.

"Bu mı?

"Büyünün ana malzemesi dişbudak ağacının külüdür: bu dünyayı Brink'e bağlayan ağaç. Küçük plastik torbadan küçük ahşap kâseye biraz döktü. Onu oraya ilk çağırıldığı geceye geri dönüş gibiydi, malzemeleri toplama ve hazırlama şekli. "Bu, onunla birleştirilecek bağlayıcı sıvı. Bir spatula kullanarak kavanozdaki sıvıyı ince bir macun haline gelene kadar külün içine katladı. "Bunu kapalı gözlerinin üzerine, alnına ve sağ elinin avuç içine uygulamam ve ardından büyüü söylemem gerekiyor. Hepsi bu kadar. Alisha üzerinde yapmak dakikalarımı aldı. Bu bize birkaç saat daha kazandıracak ve umabileceğımız en iyi şey de bu.

Caleb tekrar elindeki tencereye baktı ve onun başını sallamasını bekledi.

"Serryn kanının etkisi..." dedi ona dönüp bakarak. 'Ne beklemem gerektiğİ konusunda hazırlıklıyım. Biliyorum... Biliyorum etkileri kötü olur.'

"Peki ya içinizdeki Serryn üzerindeki etkisi?

'Onunla olmam gerekenden bir an bile fazla birlikte olmayacağım. İşimi şansa bırakmayacağım.'

Onun eline uzandı. Sıktı. Gözleri, daralmış çelişen bir şefkatle doluydu. "Bu nesneyi bulduğumda, bu tersine çevirme büyüsünü yaptığımda, buna degecek, söz veriyorum.

Caleb kardeşinin odasına doğru ilerledi. Elleri bir an için kapının kolunu kavradı ve sonunda kapıyı açmaya karar verdi.

Odaya adım attığında, dikkati Jake'in çarşafıla örtülü olarak yattığı yatağa yöneldiğinde sanki deja-vu olmuştu.

Leila hazır olduğunu bildirmek için başıyla onu işaret etti. Kapağı geri çekerek Jake'i ona gösterdi.

Nefesi kesildi. Elinin ağzına vurdu, gözleri vahşi, şok olmuş ve parlıyordu.

Zehrin etkisini göstermesinden neredeyse üç gün sonra bir ceset görmediğinden hiç şüphesi yoktu. Kardeşinin , mükemmel kardeşinin- şu an içinde bulunduğu duruma bakmaya da cesaret etti. Jake'in yüzü şimdi daha da şişmiş ve morarmış, damarları cadı zehriyle kararmıştı. Caleb onu o yatağa kendisi yatırmıyorsa tanınmaz halde olacaktı.

Caleb gözyaşlarını kırptırdı; Leila görmesin diye kendini geri çekti. Ve sonra onun elini bileğinde hissetti. Onun narin, sıcak elini. Onu şefkatle tutan bir el. Bir dokunuş, bir tutuş, şefkatle dolu. Şefkatle.

Kendisine bunu yapan soy tarafından rahatlatılmıştı. Ve bunu kabulleniyordu.

Bunu kabul ediyordu çünkü bu *ondan* geliyordu.

Leila'nın bir şey söylemesine gerek yoktu. Tek bir kelime bile etmesine gerek yoktu. Sonunda onun gözlerinin içine bakmaya cesaret edebildiğinde, her şeyi gördü: bunun neye mal olduğunu, ondan ne istediğini tam olarak biliyordu. Tıpkı onun o kapıdan geri dönmek için ne kadar cesur olması gerektiğini bildiği gibi. İlk seferinden bile daha fazla cesaret gerektirdiğini: onu tanımadığı, onu anlamadığı zaman. Bu yüzden ona ulaşmaktan geri adım atmasına imkân yoktu. Annesini kaybettiğinden beri tanıdığı en cesur, en inatçı, en kararlı ve en sadık kadından uzaklaşmasının hiçbir yolu yoktu.

Leila McKay ona neden ihtiyacı olduğunu bir kez daha en sessiz şekilde kanıtlamıştı. Neden onsuz olamayacağını. Güvenmek imkânsız olması gerekirken neden ona güvenmek zorunda hissettiğini.

'Sadece yapman gerekeni yap,' dedi.

Kollarını sıkıca kavuşturan Caleb, sağ başparmağını dudaklarına bastırarak kapiya, onun tek çıkışına yaslandı.

Kadının yatağın kenarına tüneyişini izlerken göğsüne bir sancı saplandı. Hazırlıklarına, onun odaya girmesine izin verdiği ilk gece olduğu gibi sessizce devam etti; kardeşine bu kadar yaklaşmasına izin verdiği o ilk gece. Geriye dönüşler birkaç dakikalığına kararlılığıyla oynadı ama o zamanki sonucu kendine hatırlatmak zorunda kaldı. Kızın ona gerçeklerden başka bir şey söylemediğini kendine hatırlatmak zorundaydı. Jake'in hayatını kurtarmıştı. Ve onun niyetinin bir kez daha aynı olduğuna inanmaya her şeyden çok ihtiyacı vardı. Ne de olsa bu sadece Jake'i değil, bir kez daha Alisha'yı da kurtarmakla ilgiliydi.

Leyla omzunun üzerinden ona baktı, gözleri endişeyle doluydu.

Caleb ona tek başına başını salladı. Ayaklarını hafifçe birbirinden ayırdı ve terleyen avuçlarını arkasındaki kapiya dayamak için ellerini sırtının alt kısmına indirdi.

Başparmağını hazırladığı macunun içinden geçirirken eli hafifçe titredi. Jake'in gözlerini birbiri ardına kapladıktan sonra alnına, gözlerinin arasına ve kalan macunu da sağ elinin avuç içine sürdü. Jake'in sağ elini kendi eliyle tutup sol elini gözlerinin üzerine koyarak kendi elini kapattı ve dudaklarından anlaşılmaz bir dil fısıldayarak birkaç kelime söyledi.

Caleb bakmakla gözlerini kaçırmak arasında gidip geliyordu, o gecenin anıları hızla ve sert bir şekilde gözünün önüne geliyordu. İki haftadan az bir süre geçmişti ve şimdi kendini zar zor tanıyordu. Jake serry'n zehri tarafından dönüştürülmüş halde yatarken, serry'n *onu* bambaşka bir şekilde dönüştürmüştü. Ve bunun suçluluğu hâlâ baskılayıcıydı.

Leila'nın yataktan kalkmasının üzerinden ancak beş dakika geçmişti. Çarşafı tekrar Jake'in başının üzerine çekti ve geri adım atarak eşyalarını topladı ve Caleb'e döndü.

"Bu mı?" diye sordu.

Leila başıyla onayladı. 'Onu sonsuza dek orada tutmayacak ama yeterince uzun süre tutacak. Gölgesi ulaşabileceğimiz bir yerde kaldı Caleb ve onu eski haline getirmek için ihtiyacımız olan tek şey de bu.

Tekrar yatağa baktı. Tekrar kardeşinin dış hatlarına baktı, dünyası bulanıklaştı, umut ve şüphenin karışık tohumları ciğerlerindeki nefesi sıkkan dallara dönüştü. Birkaç saat içinde kardeşinin gülümseyen yüzüne tekrar bakabileceği ihtimali göğsünü öylesine sıkıyordu ki zorlukla nefes alabiliyordu.

Leila'nın elinin tekrar kendi elinin etrafına dolandığını ve dikkatini çektiğini hissetti. 'Sen doğru olanı yaptın Caleb. Bunun neye mal biliyorum. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım. Söz veriyorum: o iyi olacak.

Çatı katının kapısının açılıp kapandığını, tanıdık ayak seslerinin ahşap basamaklardan aşağıdaki döşemelere doğru ilerlediğini duydu.

Caleb kardeşine bir kez daha bakmadan önce Leila'ya odadan çıkmasını işaret etti.

Kapıyı arkasından kapattı ve diğer tarafta Hade'in bakışlarıyla karşılaştı.

"Bir gelişme var," dedi Hade. Ancak ayrıntı vermekten çekinmesi, Caleb'in Leila'nın duymasını istemeyebileceğinin açık bir göstergesiydi.

Caleb kanepeye yöneldi. Ofisten getirdiği giysi kaldırdı. Onları Leila'ya uzattı. 'Kendini benim odama götür. Hazırlan. yola çıkıyoruz.

Leyla başını salladı ve Hade'e doğru temkinli bir bakış atmasına rağmen hemen ayrıldı.

Hade onun duyamayacağından emin olduktan sonra koridordan Caleb'a baktı. "Sirius'un yolda olduğu haberini aldık.

"Ne kadar ?

"En fazla birkaç saat.

Caleb koridora baktı, zamanlama yüzünden midesi çalkalanıyordu.

Hade ayrıca, 'Lowtown sınırından kuzeyden gelen bir kamyon tespit edildi,' diye açıkladı.

Doyle bunun doğru olduğunu doğruladı mı?

Ona göre sahip oldukları en yüksek güvenli li araç. Sirius'un içinde olduğu araç bu olmalı. Yanında iki kişi daha var.

Rob Doyle'u hayatta tutmak, Caleb'in umdu u gibi yararlı olmuştu. Throme'un ordusuna liderlik eden Doyle, tüm stratejilerini Caleb'e aktarabildi. Dahası, Caleb insanüstü orduyu dördüncü türleri uzak tutmak için kullanarak en iyi şekilde yararlanabildi: Doyle ve diğerlerini hayatta tutması karşılığında görevleri buydu. Daha da önemlisi, Caleb ordunun Throme için ne kadar gereksiz olduğunu a ıkladı ında Doyle'un pek de etkilenmemiş olması nedeniyle, bu sonuncusu şimdilik Doyle'un sadakatini kazanmıştı.

"Jarin onunla mı? Caleb sordu.

"Throme  yle olduğunu iddia ediyor.

"Doyle'a söyle,    araç da buraya sa  salim gelsin, tamam mı?

"Hallediyoruz. Hade Jake'in odasına baktı.  ıktıklarına tanık olduğu odaya. "Bu  u anlama mı geliyor...?

Caleb başını salladı. "Büyüyü yaptı.

'Ama biliyorsun ki bu sana onunla gitmek için zaman kazandırmaz. Sirius'un gelmesi için gereken sürede asla doğuya gidip geri d nemezsin.

Tabii Sirius'u birkaç saat bekletmek istemiyorsa. Bu da aynı şekilde kendi planının zamanlamasını de i tirmesi anlamına gelecekti. Bunu yapmayı göze alamazdı - ta ki Sirius'un geri çevirme büyüsünü kabul edip etmeyece inden emin olana kadar.

"Biliyorum," dedi

Caleb. Çok geç kalmıştı.

"Onun yerine ben gideyim," diye önerdi Hade. 'Onun için ekibin geri kalanından daha fazla risk altında değilim. Bunu ben halledebilirim. Ekibiniz bunu halledebilecek kapasiteden çok daha fazlası. Sen yapman gerekenleri bitirir bitirmez geri döneceğiz. Bunu sizin için yapmama izin verin. Bir an durakladıktan sonra ekledi, Bunu Jake için yapmama izin ver. Onu güvende tutaca ımı biliyorsun.

BÖLÜM OTUZ YEDİ

Salonda volta attığı belli olan Leila kollarını açıp yanlarına indirdi ve Caleb'e döndü. "Her şey yolunda mı?"

Hade'in ona getirdiği giysileri giymişti: kazak onu biraz sıkıyordu, kot pantolon kalçalarına biraz bol geliyordu ama en azından rıhtım botları tam oturuyordu.

Şaşkınlık dolu kaşları daha da çatıldı. "Caleb?" diye sordu, ona bir adım daha yaklaşırken bir cevap almak için zorladı.

"Her şey yolunda. Ama ben seninle gelmeyeceğim."

Onu oraya onsuz gönderme ihtimaliyle yüzleşmek bir yana, bu istediği son şeydi. Ama güvendiği biri varsa o da Hade'di. Ve Hade çok iyi bir koruyucuydu.

Gözleri parladı. "Neden? Ne oldu?"

'Bu sadece bir plan değişikliği, bir şey yok. Buluşmak için beklediğim biri yolda ve geldiklerinde burada olmam gerekiyor.

"Kim?"

"Bu önemli değil.

"Belli ki önemli biri.

Onu yatak odasına kadar takip etti ama eşikte durdu, adam çekmecesinin altından kalça kınlarından birini çıkarırken kollarını göğsüne sardı.

"Onun yerine Hade size eşlik ediyor," dedi daha fazla araştırmayı engellemek için. "Ve ben de ekibi büyütüyorum. Elimdeki en iyi ekip onlar. Çünkü gitmeleri gerektiğini söylediği doğu bölgesinin kuzey ucuna doğru geniş atık alanları ve kahverengi alanlar vardı. Terk edilmiş sanayi bölgesinin ve terk depoların ötesinde eski bir çiftçi topluluğunun kalıntıları vardı. Ve orada çok fazla açık araziyle karşılaşacaklardı. "Hepsi insan olacak - belli ki.

"Ama burada *sizi* koruyacak en iyilere ihtiyacınız var.

Seçtiği kının kemerini çözdü. '*Kendi* türümün en iyilerine sahibim. Dışarıda öncelik sizsiniz.

Elini kızın sırtına koyarak onu daha yakına çekti - kemeri beline dolayabileceği kadar yakına. Yeni deliğin açılması gereken yeri tespit sonra kemeri tekrar çekti ve elindeki bıçağı açtı. "Hade'e hayatım pahasına güveniyorum, bu yüzden seninkini de ona emanet ediyorum. Deriye bir delik açtıktan sonra tekrar beline sararak ölçüsünü kontrol etti. "Ne yapacağını çok iyi biliyor. Onu doğruca oraya götüreceksin. İhtiyacın olanı alacaksın ve sonra hemen geri döneceksin. Buradaki gecikmemi minimumda tutacağım ve sonra size katılacağım - ister yolda, ister oraya vardığınızda, ister dönüş yolunda sizi bulacağım. Yeni bağlantıyı iyi değerlendiren Caleb, sarkan kemerin aşırı kalıntılarını uçtan kesti. "Hade ile sürekli iletişim halinde olacağım, böylece bir sorun çıkarsa ilk benim haberim olacak. Bu kemeri sana veriyorum çünkü kılıcını almanı istiyorum. Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Ve eğer olursa kullanacaksın.

Kınını incelemek için bakışlarını indirdi. "Beni sensiz bıraktığına inanamıyorum," dedi tekrar bakışlarıyla buluşarak. "Bu konuda ne hissettiğimden emin değilim.

"Güvende olacaksın. Söz veriyorum."

"Ama bana kimi beklediğini söylemeyeceksin, değil mi?"

"Hayır.

Kaşları daha da çatıldı. "Kane mi?"

"Hayır.

"Öyle olsaydı bana gerçeği söyler miydin?"

Onun bakışlarını tuttu. "Evet.

"Kendini tehlikeye mi atıyorsun?"

"Hayır.

Kapı pervazına yaslanırken kollarını savunmacı bir şekilde kavuşturdu.

Çenesini yukarı kaldırmak için işaret ve orta parmağını kullandı. Gözleri anında onunkilerle buluştu. "Hayır," diye kararlılıkla tekrarladı.

"Hayır *değilim*.

"Olmasan iyi edersin.

Kadının ona karşı korumacı tavrı göğsünde nadir görülen bir sıcaklık yarattı. "Endişen çok sevimli.

"Endişelerim yersiz değil.

Onu kendine doğru biraz daha çektikten sonra başparmaklarını kalça kemiklerine sürttü ve onu sıkıca tuttu. 'Endişelenecek bir şey yok. Ben ne yaptığımı biliyorum.

Ama dirseklerini sıkıca kavrayışı daha fazla iknaya ihtiyacı olduğunu gösteriyordu. "Peki beni gözünün önünden ayırmamaya ne oldu?

'Buraya bensiz döneceğin konusunda sana güvenebilirim. Bana güvenebileceğimi söyledin.'

'Ve bu da bununla mı ilgili: benim bunu kanıtlamamla mı? Bu da başka bir test mi?

"Hayır." Başını salladı. "Bu sefer olmaz.

Arayan gözleri giderek artan bir merakla dolup taşıyordu. "O zaman neden bana *gerçekte* neler olduğunu anlatmıyorsun?

'Eğer bu büyüü yapacaksan, yapmış olmanın memnuniyetini duymam gereken bazı şeyler var.

"Ama nasıl olsa silinecekler.

Ama hafızam öyle olmayacak. Ve hatırlamam gereken anlar var. Beni doğru yolda tutacak anlar. Açıklaması zor ama bunu yapmalıyım. Sürekli söylediğin gibi, fazla zamanımız . Bu yüzden bensiz devam etmelisin. Elimden geldiğince çabuk size katılacağım. Herhangi bir sorun çıkarsa, size haber *veririm*.

Kütüphanenin kapısı çalındı. Caleb, Hade'in eşikte beklediği yere doğru baktı.

Hade, 'Siz ne zaman dersiniz o zaman gitmeye hazırlar,' . 'Mümkün olan en hızlı rotayı seçtik. Oraya varabilmeliyiz

Yol boyunca herhangi bir zorlukla karşılaşmazsak, makul bir hızda iki saatin altında. Bu nesnenin izini sürmenin ne kadar süreceğine bağlı olarak, her şeyi en fazla beş saat içinde tamamlayabiliriz.

Caleb, 'Ne kadar erken olursa o kadar iyi,' dedi.

"Hiçbirimizin orada takılmayı planladığını sanmıyorum," diye onayladı Hade. Dikkatini Caleb'e vermeden önce Leyla'ya bir göz attı. "Biz aşağıda bekleyeceğiz.

Caleb tekrar Leyla'ya baktığında, kapı pervazına yaslanmış olan Leyla'nın bakışları donuktu.

Onun bilmesini istiyordu. Oradan ayrılmasına izin vermeden önce, Jake'i bulmadan *önce* kendisinin bile farklı bir sonuç umduğunu bilmesini istiyordu.

Onu geçip gitti. Yatağının başucundaki komodinin üst çekmecesine yöneldi. Küçük, kadife keseyi çıkardı. Ona doğru dönerken avucunun içinde ezdi.

Bileğini tuttu, yumruğunu yukarı doğru çevirdi. "Elini aç.

"Neden?

"Aç şunu.

Çekingen bir şekilde yumruğunu çözdü.

Keseyi kızın avucuna bıraktı. Kızın gözleri ihtiyatla onunkilerle buluştu. "Bu ne?" Adam bileğini bıraktı. "Aç onu.

Caleb geri adım attı, arkasını döndü. Ellerini kalçalarına dayamıştı, dönüp ona bakabilmesi için birkaç saniye geçmesi gerekti. Çünkü o keseyi bir kez açtığında öğrenecekti. O keseyi açtığında, kendini bildi bileli izin verdiğiinden daha savunmasız olacaktı. Kasıtlı olarak izin verdiğiinden daha savunmasız olacaktı.

Kaşları çatık bir ifadeyle büzgüyü açtı ve içindekileri avucuna boşalttı. Bakışları hemen onunkilere döndü, dudakları sanki konuşmak üzereymiş ama kelimeleri bulamıyormuş gibi hafifçe aralandı.

"Caleb?" diye sordu . "Nedir bu?

"Protesto yüzükleriniz. Arkanda bıraktıkların. Onları eritip tek bir yüzük haline getirdim. Gümüş, dokunabilmem için titanyumla kaplandı. Taşı cam. Senin ve benim kanımla enjekte edildi."

Çenesi düştü. Tekrar yüzüğe baktı. Bakışları tekrar onunkilere döndü.

"Bunu sen mi *yaptın*?"

'Şahsen değil. Bunu yapan kişi aslında geçimini sağlamak için el yapımı mermiler üretiyor, ancak onu becerilerini buna dönüştürmeye ikna etmeyi başardım.

"Ne zaman?" diye sordu, kaşları hâlâ çatıktı.

"Sen gittikten kısa bir süre sonra.

"*Neden*?"

"Bana başka bir alternatifle gelme ihtimaline karşı.

Kadının yüzündeki şok adamın yüreğini burktu: buna inanması bu kadar zor olabilirdi. "Bu bir şaka değil mi?"

"Ne zamandan beri espri anlayışımla tanınıyorum Leyla?" Durakladı. 'Yani hayır, gitmene izin vermem bir sınav değil. Hayatımı tekrar kurtarman tek başına yeterli değildi. Buradan ayrıldığında umudu olan tek kişi sen değildin.

Kadının şaşkın sessizliği sağır ediciydi.

Aralarındaki boşluğu kapattı. Yüzüğü avucundan aldı ve orta parmağına geçirdi. Elinin arkasını öpmeden önce parmaklarını onunkilerle birleştirdi. 'Sadece söylediklerimi hatırla, Leyla. Bana ne söz verdiğini unutma.

Onu sessizlik içinde çatı katından çıkardı, derin kazıklı yolluk boyunca taş merdiven boşluğuna doğru götürdü. Aşağıdaki kulüp koridoruna inişlerinde sadece botlarının sürtünme sesi yankılanıyordu.

Morga ya da krematoryuma giden bunaltıcı bir yol gibi, çift kapıdan sonra çift kapıdan geçti. Ama bu düşüncelerin onu rahatsız etmesine izin veremezdi. Onu *tekrar* bırakmanın verdiği yoğun kayıp hissine teslim olamazdı.

Leila'yı ileride bekleyen gruba katılması için cesaretlendirirken Hade'e de kendisine katılmasını işaret etti.

"Ona çok iyi bakıyorsun," dedi Caleb, eliyle Hade'in omzunu kavrayarak.

"Sanki benim kızımış gibi," diye başını sallayarak cevap verdi Hade. "Benim yanımdan ayrılmayacak.

'Ve eğer doğruya geçemezseniz, doğruca buraya geri dönersiniz.
Tekrar düşünceğiz.'

"Gereksiz riskler .

"Güvenmeyeceğini biliyorum. Onunla başka kimseye
güvenmeyeceğimi de biliyorsun, değil mi?

Hade'in gözleri gururla doldu. "Evet.

'Sen benim için bir kardeş gibisin Hade, bunu bilmeni istiyorum.
Bu yüzden sen de kendine iyi bak, beni anlıyor musun?

Hade nadir görülen bir gülümsemeye . Hemen bakışlarını kaçırdı.

Caleb hepsinin yanına gitmeden önce sırtına sert bir tokat attı. "İyi
şanslar," dedi.

Ve her biri onu onaylayan bir baş selamı verdi.

Hade onları ilerideki karanlık sokağa yönlendirirken Caleb, Leila'nın
eşiği geçmesine fırsat vermeden ön kolunu yakaladı.

'Ve yakında görüşeceğiz,' dedi.

Öne doğru eğildi. Ona sarıldı. Birbirlerinden ayrılmadan önce her
ikisinin de cesaret edebildiği kadar uzun süre sarıldı.

"Ve ben yokken başınızı belaya sokmamaya çalışın," diye omzunun
üzerinden seslendi, gülümsemesi koşulların gerektirdiğinden çok daha
rahattı.

Ama karşılık vermeyi tercih etmedi. Birçok açıdan, her şeyi
olduğu gibi bıraktığı için memnundu.

Yine de onun yokluğunun anlık acısı onu buz gibi bir bıçakla
vuruyor, ardında bıraktığı boşluk onu ofisine çekilmeye, kapıyı
arkasından kapatmaya ve böylece yalnız kalmaya zorluyordu.

Bu o histi. Bir daha yaşamamak için her şeyi yapabileceği o his.

Saate baktı.

Sirius biraz daha bekleyecek.

O gelmeden önce gitmesi gereken tek yere ulaşmak için yeterli
zamanı vardı.

OTUZ SEKİZİNCİ BÖLÜM

Natalia, 'Bize dava açılacak,' dedi. Hatta hapsediliriz. Bunu doğrulayacak hiçbir şeyimiz yok. Bu iddiaların herhangi birini doğrulamak için.

Tracey, 'Caitlin Parish el,' dedi.

Natalia, "Boş zamanlarında vampirleri beceren eski ajan," dedi. "Belli ki üçüncü türlere karşı tamamen önyargısız.

Tracey onun alaycılığıyla alay etti. 'Bu bir hikâye, değil mi? Aslında, bir hikayeden daha fazlası: bu *gerçek* ve bu konuda özel bilgiye sahip olan tek kişi biziz. Ama bu ondan bile daha fazlası. Bundan çok daha fazlası.'

Tristan, Cecilia'yı 'Küresel güvenliği ihlal etmekten bahsediyoruz,' diye uyardı.

Tracey, 'Ayrıca, örtbas etme üzerine kurulu ve giderek yozlaşan bir sistem tarafından yoksul koşullarda yaşamaya zorlanan ve şimdi ayrıcalıklıları korumak için *öldürülme* riski altında olan kendi insanlarımızdan bahsediyoruz' dedi. 'Bu her açıdan yanlış. Hiçbir şey yapmadan duramayız' dedi.

Cecilia sandalyesine çöktü, elini ağzına götürdü, dirseğini masaya dayadı.

Tracey, 'Arana Malloy cinayetinin arkasında Throme vardı,' diye açıkladı. Xavier onun uşağından başka bir şey değildi. Hepsinin ölmesine izin verdi. Jask'ın sürüsünün kullanılmasını kabul etmekle kalmadı, o zamandan beri Tesis'te şekil değiştirmiş Lycan'ları genetik olarak değiştiriyor. Jask'ın öldürülmesinde onları serbest bırakan oydu.

Blackthorn. Bunu, Blackthorn'u yok etme tehdidiyle oraya bir ordu göndermeyi haklı çıkarmak için yaptı. Her şey Kane'in teslim olması içindi. Her seferinde çitayı yükseltiyor. Hepsi mantıklı. Bu vampir ayaklanmasından daha fazlası... Bu Throme'un ana planıyla ilgili.'

'Bu, Küresel Konsey'in kitlesel soykırım planladığı anlamına gelmez.

"Şu tasarıma bakın! Tracey, Cecilia'nın ofis duvarındaki çeşitli haritalara doğru ilerledi. "Bu sana ne çağrıştırıyor?

Tristan ona, "Bölgeler, dış bölgelerde yaşayanlara tam bir hareket özgürlüğü sağlarken, üçüncü türleri tamamen kontrol altında tutmak için bu şekilde tasarlandı," diye hatırlattı.

Tracey, 'Bölgeler bu şekilde tasarlandı, böylece çekirdek havaya uçurulursa, onu doğrudan çevreleyen bölge serpintiyi alacak,' dedi, 'bunun ötesindeki bölge en iyi ihtimalle bir dalgalanma olacak ve dış bölgeler tamamen temiz kalacak. Küresel Konsey bugün için hazırlandı. Planları da en az bu haritalar kadar açık ve net.

Tracey tekrar Cecilia'nın masasına yöneldi. Her iki avucunu da masanın üzerine koydu.

"Eğer size söylediğim her şey doğruysa," diye devam etti Tracey, "eğer Caitlin doğruyu söylüyorsa, bu tarihin akışını değiştirecek. Bu bildiğimiz dünyayı değiştirecek. Ama Caitlin'in bize doğruyu söyleyip söylemediğine biz karar verelim demiyorum, gazeteci olarak elimizde akla yatkın bilgiler var ve bu bilgileri dışarıdaki insanlarla paylaşma yükümlülüğümüz var diyorum. İzleyicilerimizle. Bırakalım ne kadar makul olduğuna *onlar* karar versin. Ne yapmak istediklerine karar versinler. Çünkü eğer Caitlin doğruyu söylüyorsa, hiçbir tahliye onları kurtarmayacak. Hiçbir tahliye hiçbirimizi kurtarmayacak. Bunu çıkarmak zorundayız. Bu kararın devam etmesine izin veremeyiz. En azından halk bize ne olacağı konusunda oy kullanabilmeli. Biz ya Küresel Konsey tarafından yönetilen bir kanalız ya da başkalarının kendi seçimlerini yapabilmeleri için bilgi sağlayan bir kanalız.

Cecilia birkaç dakika boyunca bakışlarını aşağıya çevirdi. Başparmağını alt dudağının üzerinde ileri geri ovuşturdu, gözleri dalgındı. Tristan'a baktı. "Bartholomew'u buraya getir.

"Cecilia..." dedi Natalia, gözleri uyarıyla dolmuştu.

Ama Tristan hemen oradan ayrıldı.

Bartholomew birkaç dakika sonra onlara katıldı.

"Bir hikaye ile yeraltına inmek ne kadar mümkün? Cecilia ona açıkça sordu.

Bartholomew dudaklarını şişirdi. Dikkatini Cecilia'ya vermeden önce bakışları her birinin üzerinde gezindi. 'Bir korsan kanalı fazlasıyla mümkün. Daha önce işe yaramıştı.

"Ana kanallar kapalı olsa bile mi?

'Her şeyin bir yolu ve yöntemi var. Bir şeyin viral istiyorsanız, bunu sağlayabilirim.

OTUZ DOKUZUNCU BÖLÜM

Kane çatıdan aşağı baktı, Jask'ın ekibi hızla uzaklaşırken benzin kokusu duyularını dolduruyordu, yoğun sisin içinde onlardan geriye kalan tek şey motosikletlerinin gürültüsüydü.

Caitlin, Sophia ve Eden on beş dakika önce, Jessie ise beş dakika önce ayrılmıştı. Şimdi yalnızdı.

Kane dudaklarının arasına bir sigara yerleştirdi ve yaktı. Bu bir süre için içeceği son sigaraydı. Yavaşça dumanını içine çekti. Ekibi aşağıda hazırды. Sirius'un ordusundan bulabildikleri kadarını indirmeye hazırдыlar. Bazılarının batıda, Caleb'in bölgesinde görüldüğü haberini almıştı bile. Caleb'in sessizliği endişe yaratmaya devam ediyordu; eylemsizliği ise daha da endişe vericiydi. Eğer Kane Sirius'un ordusunun orada olduğunu biliyorsa, Caleb da biliyordu. Bir şeylerin peşindeydi. Ve Kane'i bir düşmanın henüz elini bile göstermemiş olmasından daha fazla sinirlendiren çok az şey vardı. Görünüşe göre Caleb pokerde de satrançta olduğu kadar iyiydi.

Ardell yaklaşırken omzunun üzerinden baktı. Ardell,

"Arabanın arkasında hazır bekliyor," dedi.

Kane hemen ona katılması için başıyla işaret etti. Gerekenden daha fazla zaman kaybetmeyecekti. Sis in içine doğru bakarken bir duman daha çıkardı. Blackthorn'un ötesine.

Bir nefes daha alarak topuklarının üzerinde döndü. Çatıdan geri dönerek yangın çıkışından aşağıda arabasının beklediği yere doğru ilerledi.

Sürücü koltuğuna oturdu, Ardell zaten yanındaki yolcu koltuğundaydı.

Kane dikiz aynasına bakarken motoru çalıştırdı. Arka koltukta Raymond ve Fitz'in arasına bağlanmış, ağzı tıkanmış Xavier ile göz göze gelmek için dikiz aynasına *baktı*.

Kane camını indirdi ve sigarasından arta kalanları asfalta fırlattı.

Kız kardeşi için içtiği sigara: Arana için.

KIRKINCI BÖLÜM

Andy mutfak bıçağını Violet'in eline tutuşturmuştu.

"Baba?" diye sormuştu, gözleri korkuyla parlıyordu.

Ama açıklama yapmasına gerek olmadığını biliyordu, sadece elini tutup sıkacaktı. 'Daireden çıkmamız gerekiyor. Burada ördek gibi oturuyoruz.'

"Ama gidecek hiçbir yer yok.

"Yukarı çıkmak zorundayız.

"Ama yukarıda hiçbir şey yok.

"Bu bize biraz zaman

kazandırır.

Genç kızın kaşları çatılmıştı. 'Kimse bizim için gelmiyor baba. Burada kalmalıyız.'

'Şimdiden iki kat aşağı indiler. Her bir daireye giriyorlar. Biz yukarı çıkacağız. Elini daha sıkı sıktı. "Dışarı çıkıyoruz ve yukarı çıkıyoruz, Violet.

Yapılacak doğru şeyin bu olduğuna ikna olmamıştı ama orada kalmanın kesinlikle yanlış olduğunu biliyordu. Pencerelerdeki parmaklıklara ve kapılardaki üçlü kilitlere rağmen, suçlular yeterince kararlıysa yine de içeri girebilirlerdi. İçeri girdiklerinde kızların saklanabilecekleri, kaçabilecekleri hiçbir yer olmayacaktı. Bu şekilde onlara bir şans vermiş oluyordu. Bu şekilde kendisine en azından bir parça umut veriyordu.

Ama çatıya ilk çıktıklarından beri zaman hızla akıp gidiyordu. Sesler giderek yükseliyor, çığlıklar, bağırışlar ve protestolar yoğunlaşıyordu. Sakinlerden bazıları koyuyor ve

Kendi bölgelerinde, mahkûmlara hak ettiklerini veriyorlardı. Oraya giderken, davetsiz misafirlerle mücadele etmek için beyzbol sopaları, mutfak bıçakları ve metal çubuklarla silahlanmış diğer sakinlerin çatışmaya girdiğini görmüştü. Onlara katılmalıydı. Onlara yardım etmeliydi. Ama kızlara göz kulak olacak başka kimse olmayınca...

Andy nefesini tuttu, erkek seslerini duydukça kalbi acıya doğru çarpıyordu. Bütün uzuvları uyuşmuştu. Violet'in soğuk elini üzerinde hissedene kadar bıçak tutan elinin titrediğini bile fark etmemişti. Onun iri gözleriyle karşılaştı. Alt dudağı titriyordu ve bu sadece son birkaç saattir çatıda saklanmış olmanın verdiği soğuktan kaynaklanmıyordu. Genç hayatında çok fazla şeye tanık olmuştu ve onu korumayı başardığı çok daha fazla şey olmuştu ama bu sefer, en derin, en korkunç içgüdüğü ona başarısız olacağını söylüyordu. İki kızını da yüzüstü bırakacaktı.

Üç erkek sesi. Kahkahalar. Gutter talk.

Violet'in gözünün kenarından korkudan bir damla yaş süzüldüğünü gördü. Ölümcul derecede solgunlaştı. Artık tüm vücudu Amy'nin bile fark edeceği kadar titriyordu.

"Anne?" diye sordu Amy, ne zaman kafası karışsa ya da korksa otomatik olarak cevap verirdi.

Andy elini yavaşça kızın ağzının üzerine kapattı ve "şşşt" diye fısıldadı. Bunu yaparken sesindeki titremeden nefret ediyordu.

Ama dehşet içinde, erkek sesleri de sustu.

Gözleri Violet'inkilere kilitlendi. Bıçağını daha sıkı kavradı. Elini büyük kızıninkine dolayarak onu da aynısını yapmaya teşvik etti ve sessizce ona kendini her şekilde savunması gerektiğini söyledi. Amy'yi savunabileceği her şekilde savunmasını.

"Cehennem-oh-oh!" erkek seslerinden biri onlara doğru şarkı söyledi - alaycı, şakacı, alaycı.

Andy kendini feshedilmiş hava filtreleme ünitesine doğru daha sıkı çekti, kolunu Violet'in üzerine uzatarak onu da sakladı.

Bu onların tek savunmasıydı: görünmez kalmak, büyük borulardan oluşan ağı ve kutu içine alınmış bakım birimlerini siper olarak kullanmak.

'Burada olduğunu biliyoruz,' diye başka bir erkek sesi. 'Seni duyduk, küçük kız. Annen de seninle mi? Annenle tanışmayı çok isteriz.

Andy dişlerini sıktı, midesi çalkalanıyordu. Bacakları ölü bir ağırlık gibiydi. Bıçağını o kadar sıkı tutuyordu ki, elleri karıncalanmaya başlamıştı.

Odaklanmak zorundaydı. Seslerinin geldiği yönü dinlemek . Ters yöne hareket etmeliydi. Kızlarını korumak zorundaydı.

Violet'in bileğini yakaladı. Violet alçakta durmayı, Amy ise bir mucize eseri sessiz kalmayı akıl etti.

Sesler soldan geliyordu, o sağa doğru ilerlemeye devam etti. Omzunun üzerinden Violet'e baktı, onun arkasındaki hareketlere karşı tetikte ve temkinli olmaya devam etti.

Tekrar önüne baktığında cevap verecek zamanı yoktu. Tek düşünebildiği *dört* kişiydi. Dört kişilerdi, üç değil.

Bir an için dolandırıcının yüzünü görmüştü: sırtan, muzaffer bir yüz. Arkaya kayganlaştırılmış saçlar ve yaralı bir çene. Sert bir yüz. Zalim bir yüz. Dünyayla barışık olmayan, bu yüzden de herkese mümkün olduğunca az acı çektirmeyi seçen bir yüz.

Mahkûmun botunun tabanının Andy'nin burun kemiğine keskin bir şekilde temas ettiğini görmüştü.

Andy acıyla yere yığıldı. Yerde kıvranıyordu, kan ve gözyaşları görüşünü bulanıklaştırıyordu, Violet'in çaresiz çığlıkları ve gözyaşları kulaklarında yankılanıyordu, Amy'nin çığlıkları.

Elleri betonu pençeledi. Sırtının alt kısmında bir çizme daha hissetti, yan tarafına keskin bir tekme. Kendini ayağa kaldırmaya çalıştı, Violet'in protestoları artıyordu. Protestolar yalvarmaya dönüştü.

Gözlerini açtığında, mahkûmlardan birinin önündeki duvarda durduğunu ve uzattığı kolundan aşağıdaki çok katlı inişin üzerine bir şey sarktığını gördü.

Amy.

Küçücük ayak bileğinden asılı halde yüzüyor ve ağlıyordu; onu tutan mahkûm, Violet'in diğer mahkûmlardan biri tarafından yerde dizlerinin üzerine çöktürülmesini izlerken sırtıyordu, bir diğeri ise Violet'in önünde durup pantolonunun düğmelerini açıyordu.

Ürperdi, dehşetten donakaldı.

Ama soldan, sisin derinliklerinden bir şey görüş alanına girdi. Büyük bir şey. Karanlık bir şey. Korkunç bir şey. Amy'yi mahkûmun elinden kapıp alan bir şey. Öyle bir şey ki, mahkûm çarpmanın etkisiyle yere düşerek öldü.

Andy nefes almayı bıraktı. Düşünmeyi bıraktı. Her şey kayboldu ve sonra tekrar geldi.

Sağında bir kadın vardı. Kalan üç mahkûmun tüm dikkatini üzerine çekmiş olan bu kadının uzun, koyu renk saçları rüzgârda parıltıyordu. Duruşu sakindi, bakışları mahkûmların üzerinde daha da sabitti.

Yaratık onun arkasına indi. Amy'i ona verdi.

Derimsi kanatları olmasa insan gibi görünen bir yaratık.

Andy Amy'yi göğsüne bastırdı, rahatlama gözyaşları yanaklarını ıslatmaya başlamıştı bile.

Violet'i aramak için arkasına döndüğünde, kızına saldırmaya çalışan mahkûmlardan biri çoktan yere yığılmış, vücudu tuhaf bir açıyla bükülmüş ve gevşek bir şekilde yatıyordu. Diğer mahkûmlardan biri de başka bir kanatlı yaratık tarafından binadan aşağı atılmıştı.

Andy tekrar önüne baktı, kadının son kozunu oynamasını izledi, ikisi arasında vahşi, hızlı, amansız bir mücadele vardı. Ama kadın hızla üste çıkıyordu. Kontrolü hızla ele geçiriyordu.

Başladıktan kısa bir süre sonra her şey bitmişti.

"Aşağıdaki kat!" diye bağırdı kadın kanatlı yaratığa, sonra da aceleyle Violet'in yanına gitti.

"İyi misin?" diye sordu kadın, ayağa kalkmasına yardım ederek. Violet başını salladı. "İyiyim."

Kadın, mahkûma attığı sert dayakla keskin bir tezat oluşturan nazik bir gülümsemeye, "Olacaksın, merak etme," diye güvence verdi. "Artık binayı kontrol altına aldık."

Ayağa kalkmaya çalışırken kadın ona doğru koştu, görüşü hala zayıftı, Amy ona bir kene gibi yapışmıştı.

Sonunda tamamen ayağa kalktığında boyu ve endamı ona denkti. Bunu yapmasına yardım ederken onu nazikçe tutuyordu, güzel, mor gözleri endişeyle doluydu. 'Aşağıya doğru güvenli bir geçiş olacak.'

kısa bir süre içinde binaya gireceksiniz,' diye tavsiyede bulundu. 'Lowtown'dan Midtown sınırına doğru doğudan ilerlemeniz gerekecek. Bir grup eski bekliyor olacak. Nereyi kastettiğimi anladınız mı?

"Var! Violet onlara katılarak seslendi.

Andy de öyle, ama konuşmaya cesaret edemedi. Şok çok büyüktü. Rahatlama.

Kadın Violet'e, 'Bu gerçekten çok önemli,' dedi. 'Karşılaştığın herkese söyle. Üçüncü türler yardım ediyor. Bu işte hepimiz beraberiz. Bizimle çalışın, korkmayın. Sizi güvende tutacağız.

Violet başını salladı, gözleri hayranlıkla parlıyordu.

Kadın ona güven verici bir gülümseme sundu, Andy de topuklarının üzerinde dönmeden önce ona gülümsedi.

"Bekle!" seslendi arkasından.

Kadın dönerek tekrar onunla yüzleşti.

"Teşekkür ," dedi, bu sözleri hiç bu kadar içten söylememişti.

Ona bir gülümseme daha sundu. Küçük bir el sallama. "İyi şanslar.

KIRK BİRİNCİ BÖLÜM

Kahretsin.

Xavier arka koltuktan ilerideki depoya, toprak zemine, terk edilmiş lastik yığınlarının ve hurdaya çıkmış arabaların ötesine baktı.

Oraya en son gittiklerinden bu yana neredeyse bir ay geçmişti - Kane, kız kardeşi Arana'nın kalbi karşılığında onunla orada buluşmayı kabul etmişti. Ama bunların hepsi Kane'in bir oyunuydu. Ne zaman üstünlüğü ele geçirmenin eşiğine gelseler, Kane lanet olası Mary Poppins gibi çantadan başka bir şey çıkarmıştı. O zamandan beri her şey gibi bu da yanlış gitmişti.

Ve şimdi *de bu*.

Kane'in onu rahat bırakmayacağını bilmeliydi. Kane'in onu *ancak* hazır olduğunda yakalayacağını bilmeliydi. Belli ki Kane ve diğerleri onun patlayıcılarla ilgili uyarısını görmezden gelmeyi seçmişlerdi. Belli ki Kane bunun yerine şansını denemeyi seçmişti. Kibirleri yüzünden ölmeyi *hak etmişlerdi* ve Kane bunu hepsinden çok *hak etmişti*.

Bu, Throme'u zor durumda bırakacaktı: en başta bu durumda olmasının nedeni.

Kalbi küt küt atan Xavier, Kane'in arabadan çıkışını izledi. Bagajın açıldığını ve arkasından kapandığını duydu. Vampirin yayını ve tek bir okunu taşıyarak engebeli arazide depoya doğru ilerleyişini izledi.

Kane'in planladığı buysa, en azından hızlı olacaktı.

Arabanın arkasında onu kuşatan vampirlerden biri Xavier'i çekiştirerek dışarı çıkardı, diğeri de onlara katıldı. Ama Xavier dövüşmeyecekti - bu sefer değil. Bu kez darağacına başı dik yürüyecekti. Malloy'a başka bir şeyle tatmin olma fırsatı vermeyecekti.

Ama Kane depo kapılarını iterek açtığında Xavier kalçalarında bir titreme, ayaklarında bir denge eksikliği hissetti. Soğuk bir ter damlası alnından aşağı süzüldü. Nemli hissediyordu. Üşüdüğünü hissetti. Başı dönüyordu. Özellikle de yirmi adım ötedeki direğe bakarken.

Arana Malloy'un o gece bağlı olduğu görev.

Xavier, Kane'in uşakları arkadan kırılmış kollarını direğe sabitlemeyi bitirirken, ilerideki on metreye on metrelik kasaya yaslanan Kane'e baktı.

Onlar derhal depodan çıkarken, Kane sonunda hizaya gelene kadar ilerledi.

Xavier vampirin delici lacivert gözlerine baktı ama Kane'in bakışlarına uzun süre dayanamadı. En son onunla birlikte olduğu zamankinden daha fazla dayanamamıştı. Kane'in TSCD'nin Arana'nın cinayetine karışmasıyla ilgili her şeyi bildiğini açıkladığı gece.

Ve her şey böyle sona erecekti: tek bir atış. Neredeyse çok uysal hissettirdi.

"Ağzını açmayacağım," dedi Kane, sesi de bakışları kadar sabit ve soğuktu. 'Eminim bana söylemek isteyeceğin çok şey vardır. Sonunda tıpkı geçen sefer yaptığın gibi hayatın için yalvaracağından eminim. Ama ben bunları duymak istemiyorum. Senden hiçbir şey duymak . Sadece nasıl hissettirdiğini bilmeni istiyorum. Sadece birkaç dakika empati kurmanı istiyorum.

Kane mesafeyi kapattı.

Kane, 'Ruh parçalayıcıyı üzerinize salma tehdidi hiçbir zaman yeterli gelmedi,' dedi. 'Uzun ömürlü olmasına rağmen. Yine de birkaç dakika yeterli olacaktır. Bir ömür gibi hissettirecek birkaç dakika. Çünkü tüm zaman bu kadar

Seni harcayacağım. çok fazla önceliğim var. *Senin* pisliğini temizlemekle meşgulüm. Ki yapacağım.'

Kane sandığa doğru yürüdü, yayını ve okunu sandığın yerleştirdi. Mandalı bıraktı ve ön tarafının yere düşmesine izin verdi.

Xavier irkildi. Geri çekileceği bir yer olmamasına rağmen, bağlarının içinde geri çekildi.

Yere zincirlenmişti: bir kürk ve kıl yığını, bildiği şey için doğal olmayan boyutlarda bir vücut. Ama bu *sıradan* bir şekil değiştirmiş Lycan değildi. Karşısındaki genetik iğrençliğin tam olarak ne olduğunu biliyordu. Bu boyutta, kas kütlesinden, kafasının alışılmadık şeklinden ve dişlerinin büyüklüğünden, acımasız, sarı gözlerinden, Sirius'un tasarımlarından biriydi. Yüzde yüz laboratuvarda üretilmiş bir Lycan.

Ve o zaman depoda neden sadece Kane'in olduğunu anladı.

Kane, "Buna tünellerde rastladım," dedi. Yaratığın ağzını çekti. Yaratık anında Kane'e doğru atıldı ama onu ısırmaya cesaret edemedi. Ona saldırmaya cesaret edemedi. Genetik olarak dönüşmüş tüm Lycanlar Kane'i öldürmemek üzere eğitilmişti. Caitlin onunla ilişkiye girmeden hemen önce gözaltına alındığında ondan örnekler alınmıştı. Sirius'un değerli kargosunun risk altında olduğunu düşünseydi onları o tünellerde serbest bırakmasına imkân yoktu. Sirius mutasyonlarının her birini, onlardan zarar görmeyecek tek kişinin Kane olduğundan emin olmak için eğitmişti. Seçilmiş işleyicileri dışında *tek* kişi.

Yaratık avına odaklanırken başını eğdi. Üst dudağı geriye kıvrılıp anormal büyüklükteki köpek dişlerinin tüm uzunluğunu ortaya çıkarırken kulakları da aynı anda geri çekildi. Xavier'e olan dikkati hiç azalmadı, ağzından damlayan yoğun tükürüğün de gösterdiği gibi alçak hırıltısı büyük bir açlıkla doluydu, gözlerindeki sadist parıltı akılsız bir ölüm makinesi olmanın ötesinde bir zekâyâ ihanet ediyordu.

Kane'in eli onu kutunun içinde tutan zincire uzandı. Yaratığın tasmaını kavramaktan tek başına sorumlu olmak için çözdü.

Xavier irkildi. Dikkati, yarattığı etkileyici bir güçle geride tutan Kane'e kaydı. İnanılmaz bir güçle. Ama uzun süre dayanamayacaktı. Xavier bunu onun gözlerinde görebiliyordu: intikamın, hatta şiirsel adaletin eşiğinde olmanın verdiği huzur. Ve vampirin gözlerinde zerre kadar pişmanlık, zerre kadar tereddüt yoktu.

"Yanlışı vampirle uğraştın Carter. Bunu söylerken Kane'in gözlerindeki bakış kesindi, ses tonundaki nefret açıktı. "Arana'ya yaptıklarınız için canınız cehenneme. Hepinizin canı cehenneme.

Kane Lycan'ı serbest bıraktığında, Xavier ağzındaki tıkaçın arkasından çığlık attı. Daha fazla bir şey hissedemeyene kadar çığlık attı.

Kane deponun kapısında bekledi. Lycan iğrençliği Carter'ı paramparça ederken kapıdan izledi.

Kane yayını kaldırdı. Okunu hizaladı. O bilemezdi. Hiçbir şey hissetmeyecekti. Xavier'den arta kalanları mideye indirirken, onu fark etmedi bile.

Kane oku hassas bir şekilde fırlattı, ok şekil değiştirmiş Lycan'ın kulağını delerek doğrudan beynine saplandı.

Hemen çöktü. Bir zamanlar Üçüncü Tür Kontrol Bölümü'nün başında olan Xavier Carter'dan geriye kalan tek şey olan kan ve vücut parçaları yığınının içine çöktü.

Kane dışarı çıktı. Birkaç dakikalığına gözlerini kapattı; rahatlama gözyaşlarını tutarken esintinin tadını çıkardı. Onları her şey bitene kadar saklayacaktı.

"Kane.

Gözlerini açtığında Ardell'in ciddi ifadesiyle karşılaştı.

Ardell, 'Baxter sizinle temasa geçti,' dedi. 'Telefon kutularında şüpheli bir şey bulursa araması için talimat verdiğini söyledi. Hemen ona katılman gerektiğini ve Reece'i de oraya götürmenin faydalı olabileceğini söyledi.

KIRK İKİNCİ BÖLÜM

Beş silahlı asker zırhlı kamyonlardan teker teker indi. Arkalarındaki metal basamaklardan inerken rüzgâr Sirius'un yüzüne çarptı. Sis, Blackthorn'un geri kalanında olduğu gibi kulübün dışındaki ara sokakta da ruhani bir havadaydı ve havada asılı duran bir zehir gibi atmosferde asılı kalıyordu.

Yangın çıkışı kapıları solunda açık duruyordu, içerideki karanlık kararlılığında bir tereddüt kırıntısı yarattı. Ama onu yakalamıştı, kendine sürekli bunu söylemesi gerekiyordu: O piç kurusunu tam istediği yerde yakalamıştı. Caleb Dehain, Kane Malloy'u pazarlık konusu yapabileceğini sanıyorsa, *gerçek* bir güçle pazarlık yapmanın ne demek olduğunu öğrenmek üzereydi. Ve Caleb'ın tüm gerçekle yüzleştğinde, ne kadar köşeye sıkıştığını gördüğünde yüzünde beliren ifadeden çok hoşlanmıştı.

Sirius yangın çıkış kapılarının yanında duran ve onu birkaç metre soldaki açık kapıya götüren uşaklara etmedi.

Kapsamlı bir aramadan sonra eşikten geçerek ofise girmesine izin verildi. Hafif ışıklandırma sağındaki kanepelerin ve solundaki karartılmış ekranların kenarlarını yumuşatıyordu. Her şey çok profesyonelceydi. Her şey son derece *medeniydi*.

Vampir tam karşılarında durmuş, küstahça ikisine de dolaptan birer içki dolduruyordu.

Caleb geçici olarak hapsedildikten sonra videoya çekilen sorguyu değerlendiren Sirius, tam olarak ne bekleyeceğini biliyordu: nasıl

Caleb'in ne kadar soğukkanlı, ne kadar öfkeli, ne kadar kontrollü ama ne kadar tehlikeli derecede zeki olduğunu. Ama kimse Blackthorn'da Caleb Dehain gibi hayatta kalamaz, onun gibi bir imparatorluk kuramaz ve etkileyici bir yetkinlik seviyesi olmadan onun gibi sadakat gösteremezdi.

Caleb'in yeşil gözleri Sirius'unkilerle buluşur buluşmaz, çocukken esaret altındaki bir kurdu ilk kez gördüğü zamanki gibi, Sirius'un da içini bir ürperti kapladı. O zaman da hoşuna gitmişti: onu parmaklıklar ardına hapsedilmiş, zaptedilmiş, kontrol altında görmek Ama serbest bırakılırsa ne yapacağı merakı aklını *hep* kurcalamıştı.

Caleb ona doğru yöneldi ve sessizce bardağı ona uzattı. Sirius bardağın içindekilerden tek bir yudum bile almaya niyeti olmamasına rağmen kabul etti. Caleb ise bir yudum içti, sabit ve sakin bakışları Sirius'unkilerden hiç ayrılmadı - ta ki başını koltuklara doğru eğene kadar. "Otursana.

Bu direktif Sirius'un derisinin altına sıcak bir iğne gibi battı, vampir ona sırtını dönüp uzaktaki kanepeye doğru ilerlemeye cesaret edince daha da fazla battı.

Caleb ayaklarını masaya uzattı ve Sirius'un ona katılmasını, önce konuşmasını, elini göstermesini beklerken dudaklarının arasındaki sigarayı hemen yaktı; oysa Sirius sürekli bir duman çıkararak bir an için aralarındaki görüntüyü bulandırır da hiç acelesi olmadığı belliydi. Hamlesini ilk gösteren olmak için hiçbir baskı hissetmediği açıktı.

"Gerçekte kim olduğun hakkında hiçbir fikrin yokken seni gözaltına almamıza kendi kendine gülüyor olmalısın," dedi Sirius, onun yanına giderek. Bardağını aralarındaki sehpanın üzerine koydu, pantolonunun kumaşını biraz yukarı çekti ve Caleb'in tam karşısındaki kanepeye oturdu. "Söylesene, Feinith nasıl?

Yüzündeki ince gülümseme biraz sinir bozucu olmaya doğru gidiyordu. "Onu meşgul ediyorum.

'Başından beri biliyordu, değil mi? Bu yüzden seni dışarı çıkardı.'

'Feinith kendi kışını kurtarmak için beni dışarı çıkardı. Bu onun her şeydeki birincil motivasyonudur, bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydın.

"O burada mı?

"Tabii ki burada," dedi kontrollü, tütülenmiş bir nefesin ardından.

'Yüksek Düzeniniz on yıllar boyunca kehanetin bir tür peri masalı, bir şehir efsanesi olduğunu iddia etti...'

"Siz de buna inandınız, dolayısıyla bu duvarlar sizi korumak için. Gücünüze yönelik her türlü tehdidi kontrol altına almak için.

"Ve görünüşe göre haklıydık.

'Ve görünüşe göre bir gün bizi serbest bırakacağınıza dair sözünüze asla güvenmeyecektik. Ancak son zamanlarda duyduklarım göre, sizin için her zaman bir söylenti yüzünden bizi zapt etmekten çok daha fazlası söz konusuymuş. Aslında, bana öyle geliyor ki bu sadece bir kolaylıktı.

Caleb yanındaki kül kül attı.

"Arka planda yürüttüğün araştırma oldukça iyi," diye devam etti. 'Doyle'dan her şeyi duydum. Yüksek Düzen kanının kalıcı bir tedavi sunmamasından bıkarak, başka bir çözüm bulmaya başladınız. Tanımlanamayan Türler Birimi'ni, cevap olabilecek bir şey bulmak için Blackthorn'u tarama görevine gönderdiniz. Ve sonra daha iyi bir terim bulmak için melekleri keşfettiniz. Bir süre dikkatinizi oraya odakladınız: sihirli tedavinin onlar da olmadığını keşfetmeden önce gözyaşlarını manipüle ettiniz. Yine de öğrendiklerinizi arka planda insanüstü ordunuzu kurmak için kullanarak araştırmanızı iyi bir şekilde kullandınız. Ve sonra başka bir fırsat yakaladınız. Kane Malloy'un ihtiyacınız olan cevaplara sahip olabileceğini anladınız. Ve o zamandan beri onu istiyorsun. Benim türümü ortadan kaldırabilmek için onu istediniz, istediğinizi elde etmek için bizi kullandınız, sonunda yok olana kadar bizi hayatta tuttunuz. Ve işte bu noktaya geldik. Malloy'a karşı bu kadar sert olmana şaşmamalı. Onsuz hiçbir şeyiniz yok. Bir ömürlük emek boşa gitti.'

Caleb'in yeşil gözlerinde meydan okuma ve eğlence karışımı bir ifade vardı ve her ikisi de rahatsız ediciydi.

"Peki beni buraya getirmek için oltaya takılan bir solucan olmak konusunda ne hissediyor? Sirius sordu. "Yoksa *ikiniz* de benimle oyun mu oynuyordunuz? Çünkü bunu ikisine de yakıştıramıyordu. "O burada mı?

"Sanki o kadar dikkatsiz olabilirmişim gibi.

Duymak istediği şey bu değildi. Sürpriz de olmamıştı.

Sirius ayağa kalktı ve etrafındaki alanın kontrolünü ve sahipliğini yeniden kazanmak için uzaklaştı. Çünkü Caleb neye inanmayı seçerse seçsin, Blackthorn *onundu*. O bölgenin tamamı *onundu*. Odanın içinde dolaşırken ellerini ceplerine , odayı inceledi, Caleb'in arkasındaki sol kapıyı fark etti.

"Eğer bu bir oyunsa," diye ekledi Sirius, "sizi ne kadar harcanabilir olduğum konusunda uyarmalıyım. Buraya kendi isteğimle, hayatımı tehlikeye atarak geldim ve sizinle pazarlık yapmaya çalışıyorum.

"Ne kadar da fedakarsınız.

Sirius, Caleb'in bakışlarıyla kısa bir süre için karşılaştı, alaycı ses tonuyla sinirleri gerildi. 'Bu artık senin kehanet ettiğin ayaklanmadan daha fazlası Caleb. Çok daha fazlası. Dışarıda neler olduğunu biliyorsun. Cezaevine ne olduğunu biliyorsun. Artan dördüncü tür krizini biliyorsun. Küresel Konsey tehdit seviyesini belirledi ve harekete geçmeye hazır. Onları durdurabilmemin tek bir yolu var, o da Blackthorn ve Lowtown'ın tekrar kontrol altına alınması. geleceğim. Her iki halktan da kurtarabildiğim kadarını kurtarmak için buradayım. Bunu yapabilmemin tek yolu sizin müdahale etmeniz. Mahkumları Midtown'dan uzak tutmak için yardımına ihtiyacım var. Rob Doyle'un sende olduğunu açıkça belirttin. Ordumun hâlâ burada olduğunu biliyorum. Güçlerimizi birleştirecek bunu başarabiliriz.

"Peki bunu neden yapmak isteyeyim?

Sirius yüzünü tamamen ona döndü. "İlerlemek için. Bir anlaşma yapmak için.

Caleb daha uzun bir duman soludu. 'Ben kimseyle çalışmıyorum, Throme. Ev ödevini yapmış olsaydın bunu bilirdin.

'O zaman belki de yeniden düşünmenin zamanı gelmiştir. Benim bölgemi kurtarmam gerekiyor, senin de kendi bölgeni kurtarman gerekiyor. Bunu yapabilmemizin tek bir yolu var. Seninle bir anlaşma yapmak için buradayım, Caleb. İkimizin de yararına olacak bir anlaşma için buradayım. Buraya sahte hayallerle gelmedim. Malloy'u öylece teslim etmeyeceğini biliyorum. Senin ona, onun da sana sadakati olmadığını biliyorum. Ama aynı zamanda

Bir işadımı olduğunuzu biliyorum. Çok başarılı bir işadımı," dedi etrafındaki ofisi göstererek. 'Ve hayatının en önemli pazarlığının eşğinde olan başarılı bir işadımı elindeki tek kozu devretmez - geri ödemesi çok daha büyük olmadığı sürece. Ben de size bunu teklif etmek için buradayım.

Caleb neredeyse hiç irkilmediğinde, herhangi bir tepki vermediğinde, Sirius kanepeye doğru geri döndü. Oturmaya devam etti. Kenara tündü. İçkisine uzandı. Küçük parmağını uzattı, Sirius zarif bir yudum aldı.

"Sorun şu ki," diye ekledi Sirius, koltuğa gömülüp bir bacağını diğerinin üzerine atarak, "Küresel Konsey artık Kane'i bir koz olarak görmüyor. Onu ele geçirmeyi diğer tehditlere karşı korunmaktan çok daha önemli görüyorlar. Bu yüzden eğer mahkûmların kontrolünü ele geçirmeme yardım edemezsen, bu bölge ve Lowtown boka batar. Sana yardım etmek için buradayım Caleb. Bunu yapabilecek tek kişi benim.

Caleb yavaşça, dalgın dalgın nefes aldı, saniyeler geçip giderken bakışları Sirius'unkilere sabitlendi, sessizlik odayı kapladı. Vampir yine yanındaki tepsiye biraz kül attı. Ardından verdiği nefes de aynı derecede uzun süreli, aynı derecede alaycıydı.

Sirius, "Küresel Konsey'in vampir ayaklanmasına asla izin vermeyeceğini biliyor olmalısınız," diye ekledi.

Onunla etkileşime geçmeliydi. Bir tür tepki almak zorundaydı. Caleb durumun kısıtlılığının farkına varmalıydı. Orada olduğu için bir tür minnettarlık göstermeliydi.

Sirius, "Senin türün kehanetin varlığını ne kadar inkâr etse de, bu riski asla almayacaklardı," dedi. 'Sana tek çıkış yolunu öneriyorum. Kendini kurtarabilmenin tek yolu. Blackthorn köşeye sıkıştı, Caleb. Bu bölgenin kurtuluşu olabilecek bir şey ile yakın bir felaket arasında duruyorum. Burada korkunç bir durumdasın. Sınıra ne kadar yakın olduğun hakkında hiçbir fikrin yok.

Caleb sigarasını söndürdü. Yanındaki paketten bir tane daha çıkardı. Dudaklarının arasına yerleştirdi. Ama bu kez yakmadı. Bunun yerine, elini kanepenin koluna gevşekçe dayayarak çakmağını çaktı... ve sonra söndürdü.

Açık.

Ve sonra gitti.

Sirius'un dikkati anında ve sinir bozucu bir şekilde aleve çekildi, bu ona insani zayıflıklarını hatırlatan içgüdüsel bir tepkiydi. "Bir protokol olduğunu bilmen gerek Caleb. Blackthorn sakinleri için felaket olabilecek bir protokol. Bunu önleyebilirsin.

Caleb'in rahatsız olmayan yeşil gözleri düşünceli bir şekilde kısıldı. "Peki ya yapmazsam?

'Blackthorn bir daha şafak göremeyecek. Sen de görmeyeceksin. Bu sıfır tolerans, Caleb - sadece tek bir çıkış yolu var. Sana o yolu öneriyorum. Bencilce sebeplerden dolayı, evet. Bunu inkar etmeyeceğim. Bunu biliyorsun. Ben de biliyorum. Buraya oyun oynamaya gelmedim.'

'Yani *benden* mahkumları yok etmemi ve değerli dış bölgelerinize yönelik tehdidi ortadan kaldırmamı istiyorsunuz, böylece siz de benim bölgemi kurtarmış olacaksınız. Bu Malloy'u da işin içine katarsam, benim bölgem güvende kalmaya devam edecek.

Caleb çakmağını tekrar çaktı.

Tekrar kapattı.

Caleb'in gözleri bir kez daha kısıldı. "Bana daha çok bir tehdit gibi geldi.

Birkaç dakika sessizlik hüküm sürdü.

Dudaklarının arasında yanmayan sigarasıyla Caleb ayağa kalktı. Ofisindeki masasına doğru ilerledi. Bir çekmeceyi açarken tahta tahtaya sürtündü.

Sirius onun dönüşünü izledi ve bunu yaparken elinde tuttuğu şeye odaklanmaya çalıştı.

Caleb yerine oturmaya devam etti. Tekrar koltuğuna yaslanmadan önce kutuyu sehpanın üzerinden Sirius'a doğru itti. Bir ayağını masanın üzerine koyduktan sonra diğer ayağını da koydu ve bileklerini acı verecek kadar kesin bir duruşla çaprazladı.

Kalbi hızla çarpan ve avuç içlerinde hafif bir ter biriken Sirius kendini koltuğun kenarına doğru itti.

Kutunun kapağını çevirdi.

İçine baktı.

Dikkati tekrar Caleb'e yöneldi, Caleb zaten ona bakıyordu.

Sirius'un midesi kalktı, vampirin gözlerindeki zafer dolu bakış karşısında boğazının arkasında safra birikti.
Caleb'in bir kez daha tutuşturduğu aleve.

KIRK ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Eee? Kane sordu.

Ama Eden'in gözlerindeki ciddiyet her şeyi anlatıyordu. "Sanırım senin kız her şeye rağmen haklıydı.

Kane, Caitlin'le birlikte bundan önce buldukları boş girintiler ve Baxter'ın o zamandan beri bulduğunu söylediği tüm boş girintiler olmasaydı rahatlamış hissedecekti.

Eden patlayıcıyı daha yakından incelemeden önce girintiden kaldırdı. "Kesinlikle feshedilmiş, muhtemelen bu yüzden hâlâ burada duruyor. Eğildi ve başını çevirerek girintinin derinliklerine ve ötesine baktı. 'Ve bu kabloları bakarak, yanlarından geçen telefon hatları gibi, elektromanyetik radyasyon darbeleri yerine elektrik sinyallerine dayandıklarına dair güvenli bir bahis olduğunu söyleyebilirim. Mikrodalga kuleleri kullanarak merkezler arasında ışınlama yapmaya ve sinyalleri etrafa sıçratmak için uydulara gerek yok. Kontrol kulesinin Summertown'da olduğunu düşünürsek, kırmızı düşmanın de orada olduğunu tahmin ediyorum. Kahverengi gözleri aynı rahatlama ve endişe karışımıyla doluydu. "Caitlin yüzde yüz haklıydı: her köşeye bir patlayıcı yerleştirmişler, Kane.

"Bu, tam da şüphelendiği gibi en başından beri kurgulanmıştı.

"Ya da hemen sonra," dedi Eden. 'Her iki durumda da, ne yaptıklarını çok iyi biliyorlardı. Bölgeler oluşturulurken telefon hattı operatörlerini kim dikkate alacaktı ki?

"Sence bu çıkarılırken hasar görmüş müdür?" "Belki. Bunu söylemek zor.

"Kablolar temiz kesilmiş, Eden, her bir girintide.

Eden'in endişeli bakışları onunkilere takıldı. 'O halde tüm bunları kim bulduysa sadece bağlantılarını kesmek istememiş, onları canlı tutmak istemiş diyebilirim. Onları aktif tutmak istemişler.

Tedirginlik Kane'in göğsünü sıktı. "Onları yeniden kullanmak için. "Aynen öyle.

"Emin misin?

'Zamanında yeterince patlayıcı parçaladım, Kane. Kendim de birkaç tane yaptım,' dedi küçük bir omuz silkmeye. 'Hangi işaretleri arayacağımı biliyorum. Bana anlattıklarına bakılırsa, birilerinin bunları kesinlikle çalışır durumda istediğinden eminim. Eden'in endişeli bakışları tekrar onunkilerle buluştu. "Bunlar çok güçlü, Kane. Ciddi hasar vermek için tasarlanmışlar.

"Blackthorn'u yok etmeye yetecek kadar mı?

"Ve Lowtown'ın yarısı da. Girintiye doğru bakarken başını salladı. "Bunca yıl boyunca bunun yanı başımızda durduğuna inanamıyorum.

Kane Baxter'a baktı. 'Kontrol etmeye devam et. Buna benzer başka bir şey bulursanız işaretleyin.

Baxter başıyla onayladı ve hemen oradan ayrıldı.

Kane çömeldiği yerden kalktı, Eden da onu takip etti. Çatlak cam kapıdan içeri doğru ilerledi. Sis yüklü caddeye baktı, doğaüstü sessizlik onu iliklerine kadar ürpertmişti. 'Throme'un ordusu mu? Onları başka bir yere yerleştirmiş olabilirler.

"Belki.

"Peki ya eksiler? Kane sordu. "Aralarında patlayıcıların bağlantısını kesebilecek beceriye sahip pek çok kişi var.

'Fazlasıyla yeterli, ama onlarla geçirdiğim süre boyunca bir şeyler duymuş olmalıyım. Pummel ya da Homer bilirdi. Eğer bu cihazların onlarla bir ilgisi olsaydı, haber yayılırdı. Her neyse, şimdiye kadar öğrenmiş olurduk: buradan patlayarak çıkabilecek olsalardı o EMP'yi beklemezlerdi. Ya da şu anda onları kendi çıkarları için kullanıyor olurlardı.

"Ve Jask bilmiyor. Ben ...'

Kane aynı anda Eden ile bakışlarını kilitledi, korku göğsünü kavradı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Eden nefesinin altında.

KIRK DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

DOKUZ GÜN ÖNCE

Caleb telefon kulübesinin dışında durmuş, mahkûmun yerdeki panelin üzerindeki somun ve civataları sökmesini izliyordu. Patlayıcıyı ortaya çıkarırken adamın şakağında hafif bir ter damlası oluştu.

"Sana söylemiştim," dedi dolandırıcı. "Her aynı yerde.

Caleb, Leila'nın Blackthorn'dan ayrılmasından birkaç saat sonra doğruca Drake's Corner'a gitmişti. Doğruca Marid'i bulmaya gitmişti. Marid'in yeraltı dünyasındaki faaliyetlerinin göstergesi olan pis bodrum katında durmuştu: İnsanları, pek de hoş olmayan faaliyetler için alıp satıyordu. Caleb'in Sophia'yı sokaktan aldığını öğrendiği Marid, Leila'yı Marid'in bulunduğu bara götürmüş ve kız kardeşinin Caleb'in pençesine düşmeye ne kadar yakın olduğunu anlamasını sağlamıştı.

Ancak Caleb, umduğu gibi Sophia'yı ya da onun nereye satıldığına bir ipucu bulmak yerine, Marid'in kalıntılarıyla boyanmış duvarları bulmuştu: öznel bir modern sanat eseri gibi zemini, duvarları ve tavanı maskeleyen grotesk bir kolaj.

Ama Sophia McKay'den iz yok.

Kendi üzerine dönerken, koridordan aşağı inerken ayağıyla iterek açtığı odaya baktı. Gözlerini tekrar kelepçelerin takılı olduğu yatağa, içeri neredeyse hiç hava ya da ışık almayan parmaklıklı pencereye dikti. Sophia'nın -eğer kaynakları doğruysa ki her öyleydi- satılmadan önce tutulduğu odaydı.

'Kulübe geri dön. Alisha' yanında getirdiği fotoğrafın kopyasını al,' diye talimat vermişti Hade'e. 'Sadece Sophia'nın görüntüsünü. Güvenilir herkese dağıtılmasını sağla. Bu iş için bir ekip istiyorum. Güvenebileceğim herkesin bu işe dahil olmasını istiyorum. Blackthorn'da bir yerlerde. Bulunmasını istiyorum. Ve onu sağ salim geri getirene büyük bir ödül vereceğim.'

Hade başını salladı ve hemen oradan ayrıldı, zindan olarak tanımlanabilecek bir yerden yukarı çıkarken botları taş üzerinde sessizdi.

Caleb odaların arasında dolaşmış, onu kimin ele geçirmiş olabileceğine dair herhangi bir ipucu aramıştı. Ona avantaj sağlayabilecek herhangi bir şey. Ama merdivenlerin tepesinden gelen itiş kakış ve sesler dikkatini dağıtmıştı.

Caleb koridora geri döndüğünde bir adamın merdivenlerin dibinde yere yatırıldığını, dizlerinin üzerine çökmeye zorlandığını, bir kolunun arkasından çekildiğini, Hade ve Myrellin adamı hızla kontrol altına aldığını gördü. Hade adamın kafasındaki bereyi yırtmıştı. Caleb bir adım atmıştı. Adamın ön koluna baktı Myrell varditeklif edilen için Onu. Baktı at ve dövmele İşlediği suçları gösteren numaralar. Bir dolandırıcı. O kadar iğrenç suçlar işlemişti ki, cezaevi tarafından reddedilmiş ve terk edilmişti.

Blackthorn'da.

Ama o herhangi bir dolandırıcıdan daha fazlasıydı. Alnındaki 'T' harfi, bu kişinin sıra liderlerinden biriyle ters düştüğünün açık bir göstergesiydi. Bu dolandırıcı bir hain olarak görülmüştü. Güvenilmez. Ve daha sonra diğer tüm sıralar tarafından da reddedilecekti. Bir mahkûm için ölümden beter bir kaderdi bu - Blackthorn sokaklarında tek başına hayatta kalmaya terk edilmek. Yalnız mahkûmlar üçüncü türler arasında asla uzun süre hayatta kalamazdı.

Ve Blackthorn'daki herhangi bir dolandırıcılığın vampirlerle hiçbir ilgisi yoktu, bu da en başta neden Marid'in yerinde olduğu sorusunu akla getiriyordu.

Nicoli, mahkûmun yanında taşıdığı sırt çantasını açtı.

Caleb içine bakmıştı. İçindekileri çıkarmıştı. Bakışları tekrar dolandırıcıya kaydı. "Nereden buldun bunu?"

Çünkü Blackthorn'da hiç kimse bu kadar sofistike bir patlayıcı yaratacak malzemeye sahip değildi. Ve yeraltına inmedikleri sürece kimse sınırdan böyle bir şey geçiremezdi. O kadar uzağa gidebilmesi için yeraltının derinliklerine.

Her iki durumda da, böyle bir cihaz çok para ederdi. Ve hiç şüphesiz tam da bu yüzden Marid'e doğru yola çıkmıştı: bir şey için ödeme.

Mahkûmun çenesi gerilmişti. Caleb'e ters ters baktı. Ama Caleb onun gözlerindeki ifadeden dolandırıcının kiminle uğraştığını bildiğini anlamıştı.

Caleb başını son odaya doğru eğmişti, Hade ve Myrell Caleb'in onlardan tam olarak ne yapmalarını istediğini biliyorlardı.

Mahkûmu taş koridor boyunca tekme tokat sürüklemişlerdi; botları taşa sürtünüyor, homurtuları ve itirazları nafile çıkıyordu.

Myrell kapıyı tekmeleyerek açmıştı. Mahkûmu, duvarlarına Marid'in resmedildiği odada dizlerinin üzerine çöktürmüştü. Kan ve et kot pantolonunu kaplamış, gözleri faltaşı gibi açılmış ve kana bulanmış odanın içinde panikle dolaşmıştı.

Caleb geri adım atarak onun önüne geldi. 'Sana sadece bir kez daha soracağım. Bunu nereden buldun?'

"Bir telefon kulübesi," demişti dolandırıcı dişlerini sıkarak. "Gainsborough Caddesi.

"Telefon kutuları nerede?"

"Yerde saklı. Göster bana.

Caleb'in mahkûmun adını öğrendiği Roach omzunun üzerinden ona bakarken rüzgâr Caleb'in saçlarını savurdu, elleri beton zeminden söktüğü metal plakanın yanında duruyordu.

Denedikleri dördüncü telefon kulübesiydi ve buldukları dördüncü canlı patlayıcıydı.

Neden orada saklandıklarının tek bir açıklaması vardı.

Caleb'in göğsü, planlarını - Küresel Konsey'in planının kapsamını - anladığında sıkıştı. Blackthorn dev bir saatli bombaydı.

Bir sigarayı dudaklarının arasına yerleştirdi ve ucunu tutuşturdu. Bir adım geri çekilip gecenin soğuk havasına bir duman üfleyerek ilerideki ışıltılı caddeye baktı.

"Çıkarılabilirler mi?" diye sordu Roach, geri dönerken. "*Güvenle* mi?

Roach küçük bir omuz silkti. ", değil mi? 'Ve

sağlam mı? Operasyonel kalması için mi?

Roach'un gözlerinden bir belirsizlik parıltısı geçti. 'Bu kolay değil. Ne yaptığınızı bilmeniz gerekir.

Caleb onunla göz hizasına gelecek şekilde çömeldi. 'Peki *sen* nasıl Ne yaptığınızı biliyor musunuz?'

'Önceki hayatımda bu benim uzmanlık alanımdı. Ama biraz fazla uğraştım. Sence neden yedim?'

"Birini çıkarmak için ortalama süre nedir?

"Belki yarım saat. *Eğer* ne yaptığınızı biliyorsanız.

Caleb tekrar ayağā kalktı. Görebildiğē kadar uzağē tararken hızlıca hesap yaptı. "Günün her saati çalışsaydınız, batıyı bunlardan ne kadar çabuk temizleyebilirdiniz?

Roach bir an için düşündü. "Belki üç gün. "Peki ya

Blackthorn'un geri kalanı?

"Şaka , değil mi?

Caleb tekrar onun önünde çömeldi. "İnsanları bunları çıkarmaları için eğitebilir misiniz?

Doğru fiyat için," diye ilan etti dolandırıcı.

Caleb ona en ince gülümsemesini sundu. "Peki ya *senin* hayatın? Tekrar ayağā kalktı. 'Bölgenin bir hafta içinde temizlenmesini istiyorum. Çabucak. Sessizce. Ve hepsinin çalışır durumda bırakılmasını istiyorum. Hade'e doğru adım attı, duyamayacağı şekilde. "Küçük bir ekip istiyorum. Bildiklerimizi başka kimsenin bilmesini istemiyorum. Şimdilik Jake bile.

Ve Caleb uzaklaşırken sigarasını kaldırıma attı.

KIRK BEŞİNCİ BÖLÜM

Patlayıcılardan biri. Özenle *gizlenmiş* patlayıcılardan biri. Farkına varmanın ürpertisi düşmanca bir dalga gibi Sirius'un üzerine çöktü: nihai kozu elinden gitmişti.

Emniyetli savunmaları gitti.

Caleb, "Telefon kutularını kullandınız," dedi. 'Her türlü tahribatı sınırlamak için kabloları Faraday kutuları içinde yeraltına yönlendirdiniz. Bu aylar sürmüş olmalı, şüphesiz tüm bunlar bölgeler kordon altına alınıp oluşturulurken ustalıkla yapıldı. Onca işin arasında kim fark edebilirdi ki? Ve uzmanlarımin bana söylediğine göre, hepsi tek bir tetikleyiciye bağlı. Bir ayaklanma belirtisi ve hepimiz boku yedik, değil mi? Hem de Summerton' güvenli ortamında. Zekice. *Dolambaçlı.*'

Sirius bu kasıtsız övgüyü kabullenirken küçük bir omuz silkmeye dudaklarını şişirdi. Ama bunun Caleb açısından bir iltifat olmadığını biliyordu ve hemen bir gerekçe bulması gerekiyordu. "Önlemlerin alınması gerekiyordu.

'Ben her zaman eski kafalı bir tip olmuşumdur. Bunu yaparken gözlerinizin içine bakmayı seviyorum.

Vampirin soğuk bakışları gözünü kırpmadan onun üzerinde kalırken tedirginliği artmıştı. Ama bunu yapabiliirdi: Sirius bunu tersine çevirebilirdi.

"Bunda kesin bir olumlama var, öyle değil mi? Caleb ekledi. 'Satrançtaki şah mat anı gibi. Bununla ne demek istediğimi , değil mi Sirius?

Ne demek istediğini çok iyi biliyordu. Ve tam olarak neyi ima ettiğini. Çünkü tüm içgüdüleri Sirius'a o cihazların canlı olarak söküldüğünü söylüyordu ve bu da bir kamyon dolusu mühimmat demekti. Küresel Konsey Caleb Dehain'e tam da ihtiyacı olan şeyi vermişti.

Sirius başka tarafa bakmayı reddetti, poker bakışlarını rakibinin üzerinde sabit tuttu. "Onları nasıl buldun?"

"Bunun konuyla ilgisi yok.

"Kaç tanesini çıkardınız?" "Bunu bana gerçekten sormak zorunda mısınız?"

Sirius'un nabızı yükseldi, eli aniden uyluğunun sıcaklığına karşı soğuk hissetti. İlk düşüncesi rahatlamak oldu: bağlantıları kesilmişti. Blackthorn'a yönelik bir tehdit yoktu. Acil bir tehdit yoktu. Kane için de yakın bir tehdit yoktu. Bu ona zaman kazandırmıştı. Çok daha fazla zaman. *Eğer* oradan itibaren doğru oynarsa. Pazarlık yapabilirse. İlerlemenin bir yolunu bulabilirdi.

Ama Caleb'ın ona bakışında pazarlık yapılamayacağını gösteren bir şey vardı. Bunu değiştirecekti.

Sirius hafifçe, kısa bir süre güldü. "Çok etkilendim. Aramızda kalsın ama bunu duyduğuma sevinmediğimi söyleyemem. Bize çok fazla zaman kazandırdın.

Caleb'ın gözleri biraz daha kısıldı. "Ne için?"

"Bir çözüme varmak için. Sadece sen ve ben. Öne doğru eğildi. Tekrar arkasına yaslanmadan önce bardağından küçük bir yudum daha aldı. "O düğmeye basıp işe yaramadığını anladıkları anda, bir sonraki önlemi alacaklar. Bir sonraki önlem olduğundan değil ama Caleb'ın bunu bilmesine gerek yoktu. 'Buradan sonra ne olursa olsun, savaş yine de gelecek - ve dünyanın her köşesinden gelecek. O zaman bu birkaç patlayıcı sizi çok uzağa götürmeyecek. O yüzden konuşalım.

"Dinliyorum.

'Bırak kontrolü sen ve ben alalım, Caleb. Cihazları teslim et. Gerekirse önce onları yok edin. Onları Küresel Konsey'e geri teslim etmeme izin ver. Summerton'a geri dönüp onlara parmaklarınızın ucunda ne kadar büyük bir güç olduğunu, neler yapabileceğinizi ama yapmamayı seçtiğinizi anlatmam için bana bir neden verin. Ateşkesten bahsediyorum.

Bu vampir ayaklanmasını bastırın. Tehdidi ortadan kaldırın. Ve ilerlemenin bir yolunu bulalım.'

'Patlayıcıları teslim etmek mi? Şimdi mi?'

'Bu konuda benimle çalış Caleb ve sana Blackthorn'un sağlam kalacağını garanti edebilirim. Sadece bu da değil, Blackthorn'un yeni bir kralı olmasını bizzat sağlayacağım. Lowtown'ın da. Ve Kane yoldan çekilirse, seni kim durduracak? Seni sonsuza dek başa geçirmeyi teklif ediyorum Caleb. Blackthorn ve Lowtown'ın Küresel Konsey'in yaptığı her şeyden tamamen bağımsız olarak işlemesini teklif ediyorum - *tamamen senin* kontrolünde kendi alanın olsun. Sana *hem* Blackthorn'u kurtarman *hem* de bundan planladığın lider çıkman için bir şans veriyorum. Gelgitteki bir değişimden bahsediyorum. Burada işleri iyileştirebileceğinden. Eşit bir dengeden bahsediyorum. Savaşa ihtiyacımız yok Caleb. Bunu halledebiliriz. Tam burada. Hemen şimdi. Bu anlaşmayı yapabiliriz.'

Sirius içindeki gerilimin arttığını hissetti; Caleb'ın ayak sürümesinden, bu seçeneği düşünürken yüzünde beliren okunmaz ifadeden duyduğu hayal kırıklığı. *Tabii düşündüyse* tabii.

'Anlaşmanızı, bu bölgenin dış sınırına ulaşırsak üçüncü türle başa çıkabilecek kadar büyük bir orduya sahip olduğunuzu düşünerek yapıyorsunuz. Caleb ona dik baktı. 'Anlaşmanı benim pazarlık yapmaya ihtiyacım olduğunu düşünerek yapıyorsun. Oysa bunun hayatım için pazarlık yapmamı gerektirecek bir durum olmadığına dair kanıtlar yeterince açık, değil mi Throme?'

Sirius gülümsedi. Yapmayı düşünebildiği tek şey buydu. "Kabul ediyorum, yaptığın şey çok zekice Caleb. Hem de çok zekice.

Caleb da gülümsedi. "İşin dahiyane kısmı bu değil.

Sirius gülümsemeyi bıraktı. Caleb'ın gülümsemesiyle ilgili her şey onun gülümsemesini durdurdu.

Tekrar sessizlik çöktü. Bu olasılığı kabul etmek istemiyordu ama yine de aklının bir köşesinde duruyordu. "Ne halt ettin sen?" diye sordu sessizce, isteksizce.

Caleb sonunda sigarasını yaktı. "Türünüzün kibrine hayranlık duymayı hiç bırakmadım, Throme. Kendinizi her zaman en üstte görmeniz, buna yönelik herhangi bir tehdidi önlemek için öldürmeyi ve zulmetmeyi ne kadar kolay meşrulaştırdığınız. Hatta

Üçüncü tür ortaya çıktı, asıl amacınız bizi kendi amacınız kullanmaktı. Sanki bu kötü bir şeymiş gibi bizi insanlık dışı olduğumuz için küçümsüyorsunuz ama aynı zamanda, ikiyüzlü bir şekilde, tek amacınız bizim *gibi* olmak için bizi kullanıyorsunuz. Hiç durup düşünmediniz mi, karşılaştırmalı olarak, bu kadar zayıf, bu kadar çelimsiz, hayatlarınız bu kadar kısa çünkü bir tür olarak sürdürülemezsiniz? Ardınızda bıraktığınız hasar, yıkım ve dehşet *sizi* bu gezegenin parazitleri haline getiriyor. *Bu* yüzden doğal seçim *sizi* zayıf halka olarak seçti. Yok edilmesi gereken *sizsiniz*.

'dindar bir , değil mi Throme? Öyle olmalısın. Bu sistemin tüm dokusunu ruhlar ve gölgelerden bahsederek meşrulaştırdınız. Tüm bu ayrımcılığın temelinde bu var. *Siz* bizden daha iyisiniz çünkü *siz* kurtarılabılırken biz kurtarılamıyoruz, değil mi? Vaazınız bu. Bizimle empati kurmaya cesaret edebilecek olanlara bu şekilde korku aşıyorsunuz. Onları doğru yolda tutmanın yolu. *Senin* yolunda.'

Caleb, çakmağını bir açıp bir kapatmadan önce ona doğru en istikrarlı duman akışını üflledi.

'Bir ilke var Throme, uygarlığın nasıl işlemesi gerektiğini kapsadığına inanıyorum. Tabiri caizse, hepimizin uyması halinde bu dünyayı hepimiz için daha iyi ve daha tahammül edilebilir bir yer haline getirecek bir ahlak dersi. Burada yaşadığımız sorun, en tepedeki insanların bu ilkeyi her düşünce ve kararlarından silmiş olmalarıdır.

Sirius'un çenesi gerildi. Nabzının hızlanmasından nefret ediyordu.

"Hangi

ne

dir "Başkalarının size yapmasını istediğiniz şeyleri siz de onlara yapın.

?" Korku sarmalları nefesini kesmişti. Sirius

soruyu sorması gerekiyordu ama yine de sordu. "O patlayıcılar şimdi nerede, Caleb?

'Kesinlikle Blackthorn'da değiller. *Ya da* Lowtown'da.

İmkânsız, demek istedi Sirius. Ama öyle olmadığını biliyordu. Aylar önce, hâlâ Blackthorn ve Lowtown boyunca uzandığı iddia edilen bir tünel ağının varlığını araştırmaya çalıştıkları sırada bu olasılığı reddetmiş olabilirdi.

Midtown ve Summerton'a kadar uzandığı söylenen tünelleri bu kadar derinlemesine araştırmak için gereken fonun bulunmasını gerekçe göstermiş, ancak hiçbir şey bulamamıştı. Ama şimdi, o tünelleri bulduktan sonra, ne kadar geniş olduklarını tam olarak biliyordu. Her kuytu köşeyi bulmalarının nasıl yıllar alacağını da.

"Blöf yapıyorsun," dedi Sirius, söylemesi gerekiyordu.

Caleb sigarasını kül tablasında söndürdü, gri duman dalları elinin etrafında dağıldı. Potansiyel olarak ölümcül bir düşmanın üzerinde duran eli. "Öyle miyim? Sana bunu düşündüren nedir, Throme? Neden senin yapabildiğinden daha azını yapabileyim ki? Eğer sizin medeni zihinleriniz, eğer *ruhlarınız* bunu kendinizinkini kurtarmak için uygun bir hareket tarzı olarak savunuyorsa, neden benim *daha az* medeni zihnim, *gölgem*, kendiminkini korumak için aynı hareket tarzını dikte etsin? Kendiminkini derken sadece *bu* bölgeyi, *bu* yeri, Throme'u kastetmiyorum.

Caleb'in Blackthorn'dakileri alarma geçirmiş olma ihtimali düşünülemezdi. Onlar da patlayıcılarını hareket ettirmişlerdi.

Caleb bardağına uzandı. İçindekileri karıştırdı, bu sırada buzun geri kalanı bir saatin hızlandırılmış çanı gibi şingirdadı.

"Yoksa neden dışarıda bölgemi savunmak yerine burada oturayım ki? Caleb ekledi. 'Neden mahkûmların buradan olabildiğince uzağa gitmelerine izin vereyim ki? Bir taşla iki kuş, Throme; tek yapmam gereken beklemek. Ağzındaki lokmayı geri devirdi. 'Satrançta dikkat dağıtmanın her zaman etkili bir strateji olduğunu düşünmüşümdür. Rakibinizin tek bir yöne gittiğinizi düşünmesini sağlarsınız, dikkatlerini o taşla vermelerini sağlarsınız ve o sırada şahlarını almaya hazır başka bir taş hazırlamış olursunuz. Şah mat demek için.'

Sirius çenesini dişleri birbirine geçecek kadar sıktı, çenesinin baskısı altında başı ağrıyordu. "Ne *istiyorsun*?

Çünkü o anda en büyük korkusu Caleb Dehain'in hiçbir şey istememesiydi. İsteddiği her şeye zaten sahip olmasıydı. Tahtadaki her bir taşı hazırlamıştı ve sadece diğerlerinin yerlerini almalarına ihtiyacı vardı. Summerton ve Midtown gevşek kontrollü sınırları boyunca tahliye edilecekti. Summerton ve

eksileri kırılırdı. Patlayıcılar . Kapılar açılacaktı. *Sonra* hamlesini yapacaktı. Dalgalanma başlayacaktı. Kontrol altına alma şansları olmayan bir dalgalanma. Enfeksiyon yayılacaktı. Kontrol altına almaya çalıştıkları her şey, *kendi* planları, *kendi* kurguları yüzünden parçalanacaktı. Sirius'un tahtadaki taşlarını kendi avantajı için kullanmıştı.

Burada olma sebebin: Jarin. Çünkü Malloy ve Tao'nun onu lider ilan etme girişimleri sayesinde ona ancak senin aracılığıyla ulaşabildim.

'Benim rızamla. *Sadece* benim ,' dedi Sirius. Tekrar öne doğru eğildi. "Beni dinle: Burada hâlâ bir anlaşma yapabiliriz, Caleb. Tarihi bir anlaşma. Sen ve ben, tarihin akışını değiştirebiliriz. Sana Blackthorn ve Lowtown'ı verdiğimi unut, seni açıkça hafife almışım. Ortadan ikiye ayrılalım. Birlikte yönetebiliriz - sen kendi krallığında, ben de benimkinde. İkimiz de yıllarca savaş istemiyoruz. Onlarca yıl savaş. Birbirimizle yan yana yaşayabilecekken değil, tıpkı başlangıçta amaçladığın gibi. Bize canlı ihtiyacın var. Karşılıklı olarak birbirimize fayda sağlamaya devam edebiliriz.

"En verdiğiniz sözden dönmek mi?

"Ama bu sefer olmasını sağlayacağız. Bunun olmasını sağlayabilirsiniz. Eğer Jarin'i istiyorsan, bunu göz önünde bulundurmalısın.

Caleb dik oturdu. Bardağını yere koydu. Bileklerini açık dizlerine gevşekçe dayamış, parmaklarını nedensizce birbirine geçirmişti. O bakış geri dönmüştü ve Sirius'un midesi çalkalandı.

'Kullanmak için eğitildikleri araçlardan birine girmek için onları kullanamayacaksam orduna sahip olmamın ne anlamı var Throme?

Sirius'un kalbi küt küt atıyordu.

Caleb kalktı. Ofis kapısına doğru yürüdü. Kapıyı açtı.

o.

Sanki içgüdüsel olarak, Sirius da ayağa kalktı. Yüzünü kapıya döndü.

Caleb geri adım attı.

Tanıdık bir yüz koridorun karşı duvarına yaslanmış *bekliyordu*.

Rob Doyle.

Sirius'un bakışları Caleb'e dönerken tısladı, "Seni *kendini* beğenmiş
Piç kurusu.'

KIRK ALTINCI BÖLÜM

Rüzgâr saçlarında, bisikletinin gürültüsü duyularını yatıştırıyor, ekibi onu takip ediyordu, Jask sisin içinden şık bir şekilde fırladı. Açık alanlar, caddeler, binalar ve arka sokaklar arasında önceden planlanmış bir rotayı takip eden Jask ve ekibi, bisikletlerini çok sayıda engel ve engebenin arasından sorunsuzca geçirdi.

Gözcü raporlarından, mahkûmların Lowtown'da acele etmedikleri, yol boyunca yarattıkları kaos ve dehşetten zevk aldıkları açıkça anlaşılıyordu. Buna karşılık, kendilerinin seyahat ettiği hızda, bu durum sürüsüne kaybedilen zamanı önemli ölçüde telafi etme şansı vermişti.

Jask, lycan kulakları motorunun üstünden mahkûmların bağırışlarını ve kahkahalarını algılamadan önce dumanın kokusunu aldı. Ve kan kokusunu. Lycanlar tarafından her şeyden önce algılanabilen güçlü insan kanı kokusu.

İlerideki çok katlı bina alev alev yanıyor, kehribar rengi parıltısı sisi lekeliyordu. Jask kayarak durdu, sürüsü de aynı şeyi yaptı.

Ama motoru çalışır halde bıraktı. Misafirleri olduğunu bilmelerini *istedi*.

Sisin içinde gölgeler belirdi. Yaklaştıkça koyulaşan gölgeler. Kendi gürültüsünden motorların sesini duyan gölgeler. En az elli kişi olmalıydılar, gölgeler net bedenlere ve yüzlere dönüşüyordu. Her biri bir silah taşıyordu.

Bazıları saldırı düzenine geçerken onları tehdit unsuru olarak kullanmaya başlamıştı bile.

Başka koşullar altında Jask atından inerdi. Sürüsüne de aynısını yapmalarını söylerdi. En başından itibaren kol kola savaştakta ısrar ederdi. Ama sınıra ulaşmaya odaklanacaklarsa zamanı yoktu.

Ve kesinlikle böyle bir eğilimi yoktu.

Önde ve ortada duran liderin gözlerine takıldı - uzun boylu, iri yarı, gözleri ölümcül derecede klinikti. Giysileri ve elleri kana bulanmış.

Önce onu alırdı.

Jask motorunu bir kez ve sonra iki kez devirdi. Sürüsü ne yapacağını biliyordu. Sürüsü her zaman ne yapacağını bilirdi.

Jask var gücüyle vites yükseltti. Kalabalığın içine doğru ilerlerken motosikletinin ön tekerleğini kaldırdı. Ön tekerleğinin ilk üç altmış dönüşü en az sekiz mahkûmu saf dışı bıraktı.

Ön tekerleğini tekrar yere vurdu, botunu yere koyarak dönmeye başladı ve bisikletini yerden birkaç santim yüksekte döndürdü, arka tekerleği de onunla birlikte daha fazla eksi aldı.

Ve *şimdi* göğüs göğüse çarpışacaktı. Attan indi.

Şimdi onlara bir Lycan'ın on kişiyi ne kadar hızlı, ne kadar etkili bir şekilde alt edebileceğini gösterecekti.

Eden'a yaptıkları için yapacaktı. Jessie'ye yaptıkları için yapacaktı.

Tırnaklarının altından pençelerini isteyerek uzattı.

Ve Tuly ile diğer Lycan gençlerine yaptıkları için bunu kesinlikle yapacaktı.

Tüm sürüsü yapardı.

BÖLÜM KIRK YEDİ

"Ya bu yüzden harekete geçmediyse? Eden dedi ki. 'Ya *çoktan* üstünlüğü var mı?'

Caleb'in olası planı içini ürpertirken Kane'in göğsü gerildi.

"Kane, Caleb tünelleri ne kadar iyi biliyor?

Çünkü belli ki Eden da onunla aynı şeyi düşünüyordu.

'Erişebildiği şeylerle muhtemelen benim kadar uzun süredir Summerton ve Blackthorn arasında kaçakçılık operasyonları yürütüyordu.

'Ve bu patlayıcılardan ne zamandır haberdar olduğunu bilmiyoruz, değil mi? Ya Throme elektromanyetik duvarı örmeden önce bunları biliyorduydu? Ya bunları bildiği günler ya da haftalar olduysa? Göze göz ne kadar inanıyor, Kane? Çok uzun süredir arkasına yaslandığını söyleyip duruyorsun ama o için fazla proaktif; aklında başka bir şey olmasa tüm bunların bu kadar uzun izin vermesi mümkün değil. Kendisine bu lüksü tanımasının tek yolu çoktan bir adım önde olmasıdır.

Midtown'a hatta Summerton'a tuzak kurmuş olması. Parmağı düşmanın üzerindeydi. Yeterli zaman, doğru beceriler ve kimsenin şüphelenmemesiyle, bu mümkünden de *öteydi*.

"Ve herkesi yanlış yöne göndermiş olabiliriz Eden," dedi Kane, ekibine katılmak üzere telefon kulübesinden uzaklaşırken. Herkesi ateş hattına gönderdi. Takımları durdurmalıyız

Midtown'a gitmelerini engellemeliyiz. Onları Blackthorn'a geri götürmeliyiz.

"Ama Blackthorn hâlâ bir risk.

'Her yer risklidir. Ancak bu cihazları bulan Caleb ise ve onları taşıdıysa, niyeti onları burada kullanmak olmayacaktır, bu yüzden endişelenmemiz gereken bir şey daha azaldı. Eğer onları kullanacaksa, Lowtown ve ötesinde kullanacaktır.

"Peki neyi, Kane?

Kane gözlerini ilerideki kıvrım kıvrım sise dikti. "Leila için. "Ona ulaşamadığını mı düşünüyorsun?

"Statüsünü henüz talep etmediğini biliyoruz.

"Ama ona geri dönmekte zaten gecikmişti. Dehain hakkında öğrendiklerime göre, insanların onun talimatlarını harfiyen yerine getirmesini bekliyor. Eğer kız geri dönmemiş olsaydı neden çoktan harekete geçmemiş olsun ki?

Çünkü bence o yaptı. Ama onu tutan bir şey var.

Kaçırdığımız bir şey var.'

Eden onun kolunu tutarak durmasını sağladı. 'Ya o patlayıcılar Leila'yı bırakmadan *önce* elindeyse? Ya bu *yüzden* gitmesine izin verdiyse? Ya onun Summerton'ı yok edebileceğini biliyorsa? Ya ona geri dönmek için bu kadar çaresiz olmasının nedeni buysa?

"Orada birine anlatmış olmalı. Söyledi

biz

e.' 'Sonra ne olacak? İki kız kardeşini de burada, Blackthorn'da kaybetme riskini mi alsın? Kane'in dalgınlığı daha da arttı. "Jake'i kaybettiği gibi..." diye mırıldandı

kendi kendine.

"Ne düşünüyorsun, Kane?

"Kardeşini geri almak için ne kadar ileri gidebileceğini düşünüyorum.

Eden kaşlarını çatı. "İmkânı yok. Bunun yapılamayacağını söyledin.

O da yapılamayacağını söyledi.

"Sadece birkaç gün tersine dönerse olabilir.

"Birkaç gün mü? Eden'in gözleri büyüdü. "Ve bu daha önce aklına gelmedi mi, Kane?

O bir serryin değildi. Sadece bir serryin kadar güçlü bir cadı bu büyüü yapabilir. Ve *bizim* Sophia'mız vardı.'

'Ama ya o zamandan beri bunu ona teklif ettiyse? O düğmeye basmasını engellemek için?'

"Belli ki henüz bunu tercih etmemiş çünkü hepimiz hala buradayız ve ben hala her şeyi hatırlıyorum...

Farkına varmanın kıvılcımı Kane'i yeniden harekete geçirdi. "Ne? Eden sordu.

Gecikme. Neden gecikme olabileceğini biliyorum. Eden, daha fazla hareketi durdurmanı istiyorum. Nerede olurlarsa olsunlar herkesi koruma altına almanı istiyorum. Caitlin ve Phia'ya ulaş. Onlara plan değişikliğimiz olduğunu söyle. Telsizden riske girmek istemiyorum; Caleb'in bilmesini istemeyiz.

"Ne yapıyorsun?

"Onunla buluşacağım.

Yanında hızla yürürken Eden'in nefesi duyulabiliyordu. "İmkânı yok! Kane, yapamazsın. Bu çok riskli.'

"Başka seçeneğim yok. Eğer o düğmeye basarsa savaş başlar. Ve eğer tersine çevirme büyüsunü yaparsa, bu burnumuzun dibinde, haberimiz bile olmadan gerçekleşebilir. Her iki durumda da . Onun yerinde olsaydım, keşfettiği şeyi keşfettikten sonra, diğer bölgelerdeki çekirdekleri çoktan uyarmış olurum. Küresel Konsey'in bizim için planladığı şeyi tersine çevirebilirdi. Bir gecede insanlığın yarısını yok edebilir ve bu süreçte binlerce üçüncü türün hayatını riske atabilir.

Eden önünü kesti. Onu engellemek için ellerini göğsüne bastırdı. 'Yani potansiyel olarak onun kartlarını bildiğini mi açıklayacaksın? Nasıl tepki vereceğini bilmiyorsun.

'Elindeki kartlar ne olursa olsun, kazanan bir ele sahip olduğunu düşündüğünü biliyorum - ve belki de öyledir. Eğer zamanı tersine çevirmeyi planlıyorsa, burada yaptığımız her şey boşa gitmiş demektir. Çünkü zamanı tersine çevirirse, biz farkına bile varmadan oyunun önüne geçmiş olacak. Bağlılıklarına çoktan karar verdi Eden. Tahtadaki herkesin hamlesini zaten biliyor. Tüm bildikleriyle Tryan olmasına bile gerek kalmayacak. Leila'yı aldıysa, ası da almıştır. yüzden Leila'nın elinde *olup* olmadığını bilmem gerek. Her iki durumda da, şimdilik hâlâ hayatta ve hâlâ olma ihtimaline karşı sokakları için toplayabileceğimiz tüm yedek elleri organize etmeni istiyorum. Eğer öyleyse, onu bulmalıyız.

Jask'ın Blackthorn'daki sürüsünün bize yardım etmesine ihtiyacımız var
Eden - onu diğerlerinden daha çabuk bulurlar.

'O zaman sınırdaki yedeklere ihtiyacımız olacak. Jess'i sayıları azalmış bir şekilde mahkûmlarla mücadele ederken bırakmayacağım. Yeniden toplanacağız - ve ona katılacak kişi ben olacağım. Kane'in yaydığını bildiği şüpheliği gören Eden ısrarla, 'Daha önce bu grubun iyiliği için kabul ettim. Tekrar pes etmeyeceğim.

KIRK SEKİZİNCİ BÖLÜM

"Senin için özel bir işim var," demişti Caleb, elleri kadının kalçalarında kenetlenmiş, bakışları yoğun bir şekilde onunkilere dikilmişti.

Ama Feinith'in eski adamın kıvılcımlarını görmekten duyduğu rahatlama, sonunda onu varlığıyla onurlandırma zahmetine katlanmasına rağmen, bunu onun için o kadar kolay hale getirmeyecekti.

'Saatlerdir benimle neredeyse hiç konuşmadın ve şimdi de benim için bir işin mi var? Bana daha çok bekleyen bir iyilik gibi geliyor.

Yeşil gözleri kızın boynundan göğsüne doğru kayarken karanlık ve şakacı bir şekilde parlıyordu. Bakışlarının sıcaklığını hissetmesine yetecek kadar uzun süre orada oyalanırken bir kesici dişini yaladı. Başparmaklarını kalçalarına doğru biraz daha bastırdı, daha sonra olabileceklerin vaadiyle, meme uçları, bakışlarının tekrar onunkilere kilitlenmesine anında tepki olarak sinir bozucu bir şekilde sertleşti.

"Buna karşı mısın, Feinith?"

İki seçeneği vardı: Ya ona uyacak ve onu dinleyecek ya da ondan uzaklaşacaktı. "Ne istiyorsun Caleb?"

"Planım işe yaradı: Sirius yolda."

Caleb onu şaşırtmakta asla başarısız olmazdı. "Buna inanamıyorum. Ama Caleb'in gülümsemesi her şeyi anlatıyordu. "Bu doğru.

Sirius'un gelmesi dışında... "Ya Jarin?" diye sordu.

"Onun yanında olduğunu iddia ediyor.

Midesi kabarmıştı. "Benden istediğin bu iyiliğin onunla bir ilgisi olmadığını söyle.

'Bu iyiliğin onunla bir ilgisi var. Neden? Şimdiden sadakatinle mücadele etmeye mi başladın Feinith?

O ana kadarki soğukkanlılığı ve tavırları sakın ve kontrollüydü, gözlerindeki bakış da ölçülüydü. Ama bunun Caleb için bazen hiçbir şey ifade etmediğini biliyordu. Birkaç saniye sonra kılıcını savurup üç canı arka arkaya infaz etmeden önce gülümsediğini görmüştü. Caleb'in tamamen ve tamamen öngörülemez olduğu anlar vardı, her zaman vardı. İçgüdüleri, onlarca yıllık tecrübesi ona bunun o anlardan biri olduğunu söylemişti.

'Tabii ki hayır,' demişti.

Güzel. Çünkü Throme'un elindeki kozu öylece teslim etmesine imkan yok. Onu kamyonunda kilitli tutmak isteyecektir. Elektronik güvenliklerini geçemeyeceğimizi düşünecektir. Ama Doyle onun gelişi için hazırda bekliyor. Sirius yanıma gelir gelmez Jarin'i çıkarmak için içeri girecekler. Jarin'i benim için senin karşılamayı ve ona istediğim yere eşlik etmeni istiyorum.

Her zaman bir adım önde. Caleb ince detaylarda asla başarısız olmazdı. Ve intikam söz konusu olduğunda asla.

"Seni zalim piç," dedi, ses tonu tamamen onaylamadığını göstermese de başını hafifçe sallayarak. "Jarin'in burnunu sürtmek istiyorsun.

'Seth'e olanlardan o sorumlu, Feinith. Jake için geldi. Benim için geldi.'

"Bana onu öldürmeyeceğini söyle.

Kaşlarını çatmıştı. Elinin tersiyle kızın elmacık kemiğine dokundu. "Bunun senin için ne önemi var? Ona değer vermiyorsun. Hiçbir zaman da olmadı. Ona küçük bir gülümseme attı. "Yine de biraz kıskanç kalmaya hakkım var, değil mi? Jarin'e benim olanı bir kez ve herkes için göster.

Bu olasılık hâlâ gerçek olamayacak kadar iyi geliyordu. 'Caleb, onun hakkında ne hissettiğini biliyorum ama o hâlâ Yüksek Düzen'den. O hâlâ bizden biri.

"Ve ihtiyacımız yok. Tek ihtiyacımız olan sen ve ben. Şimdi bana farklı mı söylüyorsun?"

"Tabii ki hayır.

'O zaman bu konuda liderlik edebilirsin. Güvenebileceğim birine ihtiyacım var.

Ve sana , değil mi Feinith?

Yangın çıkış kapısının dışında beklerken gece esintisi Feinith'in kırılmış saçlarını karıştırarak kafa derisini ürpertti. Sağındaki sokağa hâkim olan güvenlik aracının arkası açıktı. Etrafında insanlar duruyordu. Zırhlı giysiler içindeki insanlar. Sirius'un insanüstü ordusuna ait olduğunu bildiği giysiler. Aralarında - onlara liderlik eden - Doyle da vardı.

Kız ona doğru yürürken sıırttı.

Onun olmalıydı. Rob Doyle, Arana Malloy cinayetinden hapse girdiğinde planladığı gibi ilk günden itibaren onun için çalışmalıydı. Bu kadar soğuk birinin çok fazla potansiyeli vardı. Çok fazla. Kane'i ele geçirmek için mükemmel biri olabilirdi. Eğer bu gerçekleşseydi, günlerce ileride olababilirlerdi. Bunların *hiçbiri* bu şekilde olmamalıydı. Ama Throme önce Doyle'u ele geçirmişti ve şimdi de Caleb onu ele geçirmişti. Caleb, kendisinin ve ekibinin sistemindeki melek gözyaşlarının yan etkilerinden kurtulmayı bir havuç olarak kullanarak onu kandırıp kendisi için çalışmaya ikna etmişti. Dahası, Doyle'un geçici ve kararsız da olsa sadakatini kazanarak onu bu arada Throme'a karşı kıskırtmıştı. Throme, Doyle'u ya da ordusunun geri kalanını dönüştükleri şeyin etkilerinin ne kadar geri döndürülemez ya da ne kadar ölümcül olduğu konusunda önceden uyarmamıştı. Caleb da Doyle'a güç, intikam ve gelecek kontrolü teklif etmişti. Ve Doyle, Caleb'ın en başından beri zekice tespit ettiği gibi, bu üçüne de açtı.

Şimdiye kadarki sonuç ne kadar öngörülemez olsa da, yine de Throme'un bir gün kendisine yapacağını bildiği gibi, kendisine de kazık atmaya devam ediyordu. Throme'u -ve insan rejimini- nasıl alaşağı ederlerse etsinler, önemli olan tek şey başardıklarıydı. Caleb yükseldiği sürece, vampirler kazandığı sürece, önemli olan *tek şey* buydu.

Feinith açık kamyon kapılarına doğru adım attı. Doyle ve ekibi bu kapıların kullanımı konusunda eğitim almamış olsalardı, yüksek güvenli kapılardan içeri sızmak imkânsız olurdu. Eşlik eden iki araca da el konulmuştu. Throme, Caleb'in kendisine, "bu iş için çok uygun olduğunu" söylediğinde satır aralarını okuyamayacak kadar gevşek davranmıştı.

ordusu üzerinde kontrolü vardı ve bu ona tam olarak ne avantaj sağladı.

Jarin duvara kelepçelenmiş halde oturuyordu. Önce kaşlarını çattı ama gelenin o olduğunu görünce gözlerinde en ufak bir rahatlama belirtisi kaldı.

Bu ona uzun süre verebileceği bir rahatlama değildi. Doyle ara sokağa doğru ilerlerken ordusundan iki kişi Jarin, sağdaki ek binalardan birine gir.

Bina bir zamanlar mezbahaydı - kan lekeleri hâlâ beton zemini kirletiyordu. Şimdi ise sadece esintili duvarlar ve oluklu çatıdaki çürümüş bir A çerçevesinden ibaretti. Odayı süsleyen tek mobilya ortadaki küçük, alçak bir masaydı. Ve şimdi, masanın solundaki tek sandalyeye bağlanmış olan Jarin'di: bilekleri kolçaklara, ayak bilekleri betona cıvatalanmış metal ayaklara bağlıydı. Terliyordu. Öfkeli.

Dikkatini Doyle gittikten sonra kalan muhafızlara çevirdi.

Feinith muhafızlara çıkmalarını işaret ederek, "Siz de bizi yalnız bırakabilirsiniz," dedi.

İçlerinden biri omuz silkerek, "Kesin emirler," dedi. "Üzgünüm canım.

"Benim kadar üzgün değilsin," dedi Jarin, bakışları ona tam olarak ne hissettiğini anlatıyordu. "Burada olacağını biliyordum. Hiçbir iz bırakmadan ortadan kaybolmak. Bütün Yüksek Düzen'in içeri alındığını biliyorsun, değil mi? Midtown'da hapsedildiklerini? Hepsi benim vampir lideri olduğum yalanı yüzünden.

"Duymuştum," dedi kadın, adamın beyhude bir şekilde onu göreve getirmeye çalışmasına kızarak.

Peki sen neredeydin? Burada. Bu lağım çukurunda. Hiç şüphesiz Caleb Dehain'i beceriyordun.'

Muhafızlara baktı, aşağılayıcı sırtışlarından rahatsız olmuştu. Jarin'e ters ters baktı. Kendi ana dillerinde konuşma zamanı gelmişti. İnsan muhafızlar için hiçbir şey ifade etmeyecek bir dil.

"Kiminle konuştuğunu unutma," diye onu uyardı.

Gözleri suçlamayla kısıldı. *'Ne zamandır biliyorsun?'*

"O olduğunu ne zamandır biliyorsun?"

"Düşündüğün kadar uzun değil."

"Ama bu yüzden hiç geri dönmedin, değil mi?"

"Acımasız olma Jarin. Onun hakkında ne hissettiğimi biliyorsun. Onun hakkında ne hissettiğimi hep biliyordun."

"Uygun olduğunda. Ve şimdi zamankinden daha iyi uyuyor, değil mi?"

Sen vefasız bir kaltaksın, Feinith. Hep , hep öyle olacaksın. "Ve sen neye bulaştığını biliyordun."

Ama bu? Bu tür bir ihanet mi? Kendine karşı mı? Sen vefasız birisin.

ve bencil kaltak, Feinith.'

Kollarını kavuşturdu. "Başka hakaretin var mı Jarin?"

Çenesi kilitlenmişti, gözlerini kaçırdı, muhafızlara baktı, aralarında geçen anlaşılmaz konuşmaya kaşlarını çatan muhafızlara.

Jarin ona dönerek, "Beni öldürecek," dedi. "Bunu biliyorsun, değil mi? Bu yüzden beni buraya getirtti. İstedğin bu mu?"

'Kardeşinin ölümüne neden oldun Jarin. Eğer yalanların Seth'in görevden alınmasına neden olmasaydı, şu anda tamamen farklı bir gelecekle karşı karşıya olabilirdik.

"Bana öyle geliyor ki, düşmanla işbirliği yapmak yerine minnettar olmanız gerekiyor."

Ama sadece bu kadar: Caleb düşman değil, değil mi? Ama ne olursa , çapraz ateşte kaldığın için üzgünüm. Sana gerçekten çok düşkünüm Jarin. Hep öyleydin.'

"Ve ben seni sevdim Feinith. Sana elimden gelen her şeyi verdim ama bu hiçbir zaman yeterince iyi olmadı, değil mi?"

"Bunu hep yapıyorsun Jarin, değil mi?" dedi sabırsız bir iç çekişle. "Her zaman konuyu kendine ve kendin için ne kadar üzüldüğüne, Caleb'e kıyasla her zaman ne kadar standartların altında çevirmenin bir yolunu buluyorsun. Bu gerçekten de inanılmaz derecede itici bir özellik."

Jarin güldü. Ona bakmadan önce bakışlarını kaçırdı - kendini beğenmiş, zalim. 'Seni de öldüreceğini biliyorsun, değil mi? Sana karşı herhangi bir sadakat duygusu beslediğine bir an bile inanırsan hayal görüyorsun demektir. Ama ben - ben seni asla hayal kırıklığına uğratmadım. Asla.

"Yatak odası hariç," dedi, bu misillemeyle onu yaralamamak için çok tatmin ediciydi.

Çünkü Jarin'in söylediklerinin doğru olduğunu biliyordu. Tüm inceliklerin altında Caleb'in şüphelendiğini biliyordu. Tek yapabileceği top oynamaya devam etmek ve hem kendisinin hem de Jarin'in ummaktı.

Yine de bu noktaya gelmek zorunda değil Feinith. Sen ve ben olabiliriz. Sen ve ben hepsine karşı.

'Hala aynı eski şarkı mı, Jarin? Son zamanlarda etrafına bir göz attın mı? Bitti artık. Buraya kadar. Artık sahte vaatler yok. Artık zamanın gelmesini beklemek yok. Ben seçimimi yaptım.'

"Ve size bağlılıktan başka bir şey göstermeyenlerin canı cehenneme.

"Caleb bana bağlılıktan başka bir şey göstermedi.

'Caleb seni, senin onu kullandığın kadar kullandı. Caleb kafadan çatlak. Bunu kendin için kaç kez söyledin? Ona güvenemezsin. Kimseyi umursamıyor. Endişeyle kapıya doğru baktı. "Ama ben... Ben seni hâlâ seviyorum Feinith. Her şeye rağmen. Şu anda bile seni seviyorum. Seni gerçekten anlayan tek kişi benim. Seni gerçekten anlayan tek kişi. Bu yüzden bunu atlatabiliriz. Bunu atlatmama yardım etmene ihtiyacım var. Alt dudağını ıslatarak muhafızlara baktı ve bakışları tekrar onunkilere döndü. "O benim kardeşim Feinith. Caleb benim ağabeyim.

Feinith odanın gölgeleri içinde ona baktı. Gülüşü derinlerden bir yerden geliyordu, sanki üzerinde hiçbir kontrolü yokmuş gibi. Ama Jarin'in bakışları sarsılmaz ve vakurdu. Jarin'le bu kadar uzun süredir birlikte olmanın, onun on yıllar boyunca kaç yalan söylediğini bilmenin, bunları nasıl ayırt edeceğini bilmenin getirdiği bir sorun olarak, neredeyse içgüdüsel olarak Jarin'in söylediği her kelimeye inandığını biliyordu.

'Onu gözaltına aldıklarında kanını aldılar. Benimkini de aldılar. İkimiz de İttifak'ın işlediği cinayetlerle bağlantılıydık. Laboratuvarların benzerliği fark etmesi uzun sürmedi. DNA'larımız aynı. Babamız aynıymış. Throme söyledi. Bunun büyük bir tuzak olduğunu düşünüyordu. Bana kanıtları gösterdi. Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi? Bana geçebilir Feinith. Tryan olabilirim. Ve size söz verebilirim, size söz verebilirim, eğer bana yardım ederseniz, kesinlikle benim kraliçem olacaksınız. Olabilir.

Sana bunun sözünü verdi mi? Caleb sana bunu garanti edebilir mi? Ona yeterince güveniyor musun? Sana olan hislerinden o kadar emin misin ki, sana asla ihanet etmeyeceğini düşünüyorsun? Onu öldürmeliyiz, Feinith. Caleb'i öldürmeliyiz.'

Sürgülerine sürtünen metal kapının gıcırtısı sessizlikte tiz bir alarm gibiydi. Jarin'in dikkati onunkinden önce karanlık kapı aralığına yöneldi. Nefes alış verişi sığlaştı. Alnını alışılmadık bir ter tabakası kapladı.

Caleb ilk başta bir gölgeden başka bir şey değildi. Bir taslak. Ama yine de netti.

KIRK DOKUZUNCU BÖLÜM

Feinith dikkatini tekrar Jarin'e verdiğinde onun panik halindeki gözlerinin bir anlığına Jarin'in gözlerine kilitlendiğini gördü; gözlerindeki yalvarış onun için bile rahatsız edici bir görüntüydü, sonra isteksizce Caleb'e döndü.

Talimat vermeden, ona eşlik eden bir başka muhafız, taşıdığı iki metal sandalyeyi yerleştirdi: biri masanın uzak tarafında Jarin'in tam karşısında, diğeri ise ikisinin arasında, kapıya bakacak şekilde eşit uzaklıkta - ortam garip bir üçlü akşam yemeği randevusu gibiydi.

"Otursana," dedi Caleb Feinith'e, Jarin'in tam karşısındaki sandalyeyi göstererek, sonra da diğerini seçti.

Feinith, muhafızların gidişini *-tüm* muhafızların gidişini- izlemeden önce, ince pantolonunun sesi duyulan Jarin'e bir kez daha baktı; sadece kendisi, Jarin ve Caleb kalmıştı.

Tam Caleb'e göreydi: kibir ya da kendine güven.

Caleb masanın üzerine bir kumaş örtüsü koydu ve gözleri onunkilerle buluştu, neden hâlâ oturmadığını merak ediyordu.

Feinith kendisini bekleyen koltuğu hemen kabul etti, Jarin'in kenetlenmiş ellerine baktı ve Caleb'in son derece rahatlamış ellerini fark etti. Caleb koltuğuna yaslanmış, dirseklerini sandalyenin kollarına dayamış, kalçalarını ayırmışken aralarındaki zıtlık Feinith'i kısa süreli bir tahrik duygusuna sürükledi. Jarin'e henüz bakmamıştı ve Jarin bunun gerçekleşeceği anı bekleyerek nefesini tuttu.

En son on yıllar önce mahkeme salonunun karşısında göz göze gelmişlerdi. O an, içindeki tüm potansiyeli görmüştü.

Caleb: Kardeşi hakkında karar verilirken gözlerindeki o ölümcül bakış. Kendisinin bile suçlandığı onursuzluk konusunda masum olduğunu bildiğı kardeşine. O zaman Caleb'in, ifadesinde açıkça yalan söyleyen Jarin'e bakışında bunu görmüştü: Caleb ne kadar uzun sürerse sürsün, eninde sonunda intikamını *alacaktı*.

Feinith Caleb'e yan gözle temkinli bir bakış atarak kendisine bu gerçeğı hatırlattı. Odanın köşeleri siyaha büründü, sessizlik onu bunalttı ve Caleb'in konuşmasını, ne haltlar planladığını açıklamasını bekledi.

Adamın şifreli gözleri onunkilerle buluşup oyalanırken kalbi sarsıldı. Bakışları tekrar Jarin'e kilitlendi. Jarin anında , panikledi.

"Sargıyı aç.

Caleb'in ona bakmamasına rağmen bu talimatı verebileceğı tek bir kişi vardı.

Jarin'le arasındaki boşluğu göstererek, "İşte," diye ekledi.

Çekingen bir tavırla ayağı kalktı. İki sandalyenin arasına yerleşen Feinith eğildi. İpi dikkatlice çözerken sargıyı masanın üzerinde tuttu ve çözdü, şırınga sırası daha sonra üçünün de görmesi için sergilendi.

Sekiz kan şırıngası, hepsi de kendi elastik kemerlerinin arkasına saklanmış.

Dikkati Jarin'e yöneldi, Jarin'in anlık şişkin gözleri kendi artan paniğini yansıtıyordu.

Caleb onun eline uzandı. Kadın çekingen bir tavırla onun elini tutmasına izin verdi. Caleb onu kendisine doğru yönlendirirken elini şefkatle tuttu, elinin tersini dudaklarına götürebilecek yaklaştı. Elini nazikçe öptü, gözleri kısa süreliğine onunkilerle buluştu, kızın nefesi kesildi, sonra da onu sandalyesinin arkasına doğru, sanki şövalyece bir dansın ortasındaymış gibi, yerine dönmesi için yönlendirdi.

Bunun öncelikle Jarin'in iyiliğı için göstermelik olduğunu biliyordu ama Caleb'in daha fazla güç gösterisinde bulunması, içinde bir başka dalgalanmaya yol açtı.

Caleb piçi oynamak istediğinde, bunu çok iyi yapıyordu.

Jarin'in nefesi titrekti, alev alev yanan bakışları Caleb'e sabitlenmişti. "Nişanlımı beceriyordun," dedi gerekçe olarak.

"Belli *ki senin* onu becerdiğinden daha ustaca.

Jarin'in çenesi gerildi. İnce dudakları büzüldü. Gözleri öfkeyle parladı.

Caleb, "Ama bilginiz olsun," diye ekledi, "yanlış suçlamaları alışkanlık haline getirdiğinizi düşünürsek, nişanlınız olduğundan beri bir kez bile. Kolunu sandalyenin koluna dayanacak şekilde indirdi. Bakışları acı verici bir şekilde acımasızdı. 'Yani sen benim üvey kardeşim misin? İlginç.

Jarin'in gözleri parladı. Gözlerini Feinith'e dikti. Ama ortada bir suçlama yoktu.

"Ne? Caleb dedi ki. 'Sence beni dinleyen biri olmaz mıydı? Eski dili sizin kadar iyi bilen biri?

Jarin başka tarafa bakmaya cesaret edemedi. Çenesi gergin, elleri kenetli kaldı.

'Yani şimdi benim yerime Tryan olmak istiyorsun. Hatta Feinith'i bana ihanet etmesi için ikna etmeye çalıştın. Caleb sertçe nefesini verdi. Jarin'in gözlerinin içine baktı. "Ne zaman pes edeceğini bilmiyorsun, değil mi?

Caleb ayağa kalktı. Feinith bile biraz geri çekildi. Jarin'le daha doğrudan yüzleşmek için sandalyesini çevirdi. Tekrar oturup öne doğru eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı, yeşil gözleri Jarin'in gözlerinin derinliklerine nüfuz etti.

'Sen kardeş olmanın ne demek olduğunu bile bilmezsin. Ve sen de benim kardeşim değilsin Jarin. Caleb şıngılları işaret etti. "Seç birini.

Feinith'in kalbi yerinden fırladı.

O *yapmaz*. Caleb bile kendisinden birine bunu yapamazdı.

Caleb işaret parmağının ucunu en uzaktakinin yanına bastırdı. 'Bu bir numaradan sekiz numaraya kadar uzanıyor. Altı tanesi normal insan kanından, iki tanesi de serryin kanından oluşuyor. Birini seç.

Jarin'in yüzü dehşetle buruştu. Çaresizlik içinde Feinith'e baktı.

Rus Ruleti, Caleb tarzı. Zar zor nefes alabiliyordu.

"Buna gerek yok Caleb. Jarin bir aptal. Her zaman bir aptaldı. Ama *bu...* bunu kendi türüne, kendi *kanına* uygulamak,

bir cadı fahişle ile. Bunu yapmana izin veremem. Jarin'e olan sadakatimden dolayı değil, onun söz konusu olduğu sürece sadakatimin nerede yattığını biliyorsun, ama bu kabul edilemez Caleb.

"Jarin? Caleb sordu, sesi tehlikeli bir şekilde sakindi.

"Caleb-" diye araya girdi.

"Seç birini," dedi Caleb tekrar, bakışlarını Jarin'den ayırmadan. 'Ya da Feinith'e senin için bir tane seçtiririm. Ve seçeceğini *biliyorsun*.

Adamın yeşil gözleri tekrar onunkilerle buluştuğunda kalbi sarsıldı.

"Tabii yanlış anlamadıysam," diye ekledi. 'Belki de sana haksızlık ediyordum Feinith. Belki de Jarin'in yaşamasına izin vermem için bana yalvarmayı ve onun yerine oyunumdaki yerini almayı teklif etmeyi tercih edersin. Ne de olsa o senin nişanlın.

Bu bir soru değil, bir ifadeydi - kararlı, tereddütsüz bir ifade.

Gözlerindeki bakış kadar kesin bir ifadeydi bu. "Bunu bana yapmazsın," dedi, hem de onu ikna etmek için.

gibi.

'Sadakate ihtiyacım var, Feinith. Şu anda benim için en önemli şey bu. Sadakat olmadan bir orduyu yönetemem. Ve kesinlikle bundan yoksun bir kraliçeye sahip olamam. Senden bir seçim yapmanı istiyorum. Eğer beni seviyorsan, yanımda durmak istiyorsan, o zaman bana olan sadakatini hemen şimdi kanıtlayacaksın. Ve eğer yapamazsan, Jarin yerine o şırıngaları alırsan, en azından saygımı kazandığını bilerek ölürsün.

Jarin'in nefesleri düzensiz ve ağırdı, ona bakarkenki tedirginliği ilkini yapabileceğine fazlasıyla inandığını söylüyordu, ama ikincisini o kadar da değil.

Hepsi onun ikincisini yapamayacağını biliyordu. Ve o da kesinlikle kendini kandırmayacaktı.

Caleb'in akıl oyunlarının kralı olduğu konusunda da kendini kandırmayacaktı. Kendini ona kanıtlaması için, onunla birlikte oynaması *gerekiyordu*. Blöfünü görmesi *gerekiyordu*.

"Aslında," dedi Caleb, sandalyesini tekrar yerine çekerken, yeşil gözleri tekrar onunkilerle buluştuğunda rahatsız edici derecede soğuktu. Yaslanırken bir bacağını diğerinin üzerine uzattı. 'Altı şırıngayı da seç Feinith. Asla bilemezsin, belki şansın yaver gider. Çünkü hepsini bulursan

Serryn ikisine ulaşmadan önce altı insan kanı verirsen, gitmesine izin veririm. Bundan daha cömert olamam.'

BEŞİNCİ BÖLÜM

"Bana söylemediğin şey ne Eden? Caitlin talep etti. "Kane nerede?

Eden, Honey'i öpücüklerle boğarken onu üzerinden kaldırmayı başardıktan *sonra*, Sophia'yla özel olarak konuşmak için onu gruptan uzaklaştırmıştı.

Telsizden onlara mesajı iletir iletmez Lowtown'ın sınırına doğru hareket etmeyi bırakmışlardı. O oraya varana kadar önceden belirlenmiş üslerden birine yerleşmişlerdi - Cedar Caddesi'ndeki eski bir dişçi muayenehanesi. Gruplarındaki yetmiş kişi beklerken iki kata dağılmıştı. Birçoğu zaten molaya ihtiyaçları varmış gibi görünüyordu.

"Onun için endişelenmeni istemiyor," dedi Eden onu rahatlatmak için nafil bir çabayla. "Herkesi Blackthorn'a doğru geri götürmeye başlamalıyız.

"Ne? Sophia anlaşılabilir bir şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "*Neden?*

Ama Caitlin'in aklındaki soru bu değildi. Aralarındaki boşluğu kapattı. Adamın gözlerinin içine baktı, gözleri tavizsizdi. "Sana tekrar soracağım," dedi, artık aralarında hiçbir rütbe olmamasına rağmen ses tonunda rütbe çekmenin o kenarı vardı. "Kane *nerede?*

"Caleb ile buluşuyor.

Kahverengi gözleri parladı. Bir adım geri attı, neredeyse tökezleyerek geri çekiliyordu. "O *ne?*

"Deli mi bu? Sophia araya girdi.

"Yalnız mı? Caitlin sordu. "Oraya *yalnız mı* gitti?"

"Yanında ekibi var.

Caitlin çaresizlikle nefes verdi. "Ne düşünüyor bu? Telsizini kemerinden çıkardı ama Eden bileğinden yakaladı.

"Cihazların telefon kulübelerinde olduğu konusunda haklıydın," dedi Eden ona. 'Kullanılmayan bir tane bulduk. Geri kalanların *hepsi* alınmış. İşlevsel olanların hepsi. Onların Caleb'da olduğunu düşünüyoruz.

Caitlin'in gözleri adamın söylediklerini hızla değerlendirirken onu aradı ve şüphesiz potansiyel olarak da birkaç adım ileriye doğru çalışıyordu. "Caleb onları zaten biliyordu," dedi sorudan çok bir ifade olarak.

'Ama ne kadar zamandır bilmiyoruz - Leila ile tanışmadan önce mi yoksa sonra mı keşfetti. Ama bunun sonuçlarını ikinize de anlatmama gerek yok.

Sophia, 'Onları kullanacağını mı düşünüyorsun,' dedi.

"Ve biz de nereye gideceğimiz konusunda bahse giriyoruz," diye yanıtladı Eden. "Neden Blackthorn'a geri dönmeni istediğimizi sanıyorsun?

Sophia elini ağzına götürdü.

"Yani Kane onları kullanmaması için onu ikna etmeye mi çalışacak? Caitlin sordu. "*Gerçekten* de onunla buluşup yapmaya çalışacağı şey bu mu?

"Sadece o değil. Eden, Caitlin'den Sophia'ya baktı. "Caleb'in daha fazlası olduğunu düşünüyor. Cihazların bir tehdit olarak kullanılabileceğini ya da kullanıldığını düşünüyor. Kane, Caleb'ın Leila'ya bir tersine çevirme büyüsu yaptıracağını düşünüyor.

"Ama bunun imkânsız olduğunu söylemişti," dedi Sophia. "Eminim ona da aynı şeyi söylemiştir.

"Kane bunun imkansız olmadığını söylüyor, Caleb sadece birkaç gün geri gitmek istiyorsa imkansız değil.

Caitlin ve Sophia bakışlarını kilitledi. İkisinin de konuşmaya ihtiyacı yoktu.

İkisi de düşüncelerini birbirlerine teyit etme ihtiyacı duymadı.

"Kane neler olup bittiğini öğrenecek," dedi Eden doğrudan Caitlin'e. İfadesi şimdiden içinden geçen dehşeti ele veriyordu.

"Geri adım atmak mı? Caitlin haykırdı.

Çünkü Kane tam olarak buydu. Caleb'ı istese bile öldüremezdi, dördüncü boyutun patlamasını istemediği sürece.

'Başka seçeneği yok,' dedi Eden. 'Eğer Caleb Leila'ya o büyüyü yaptırırsa, bu ayaklanmada hayal edebileceğimizden çok daha büyük bir avantaj elde eder.

"O zaman neden şimdiye kadar harekete geçmedi? Caitlin sordu. "Neyi bekliyor?

"Leyla," dedi Sophia, onlara olduğu kadar kendisine de. "Ona geri dönmedi.

"Bunu bilmiyoruz," dedi Eden. 'Ama Kane geri kalanımıza söylemediği bir şey biliyor gibi görünüyor. Yine de yanılıyor olma ihtimaline karşı, Jask'ı buraya geri getirmemi istiyor. Sokaklarda Leila'nın aranmasını istiyor.

Sophia, "Yardım edeceğim," dedi.

Eden başını salladı. 'Gizli kalmalısın. Eğer dışarıdaysa, Jask'ın sürüsü onu hemen bulacaktır. Bunu biliyorsun. Eğer sen bile...'

"Kane büyüyü kendisi için araştırdı," diye araya girdi Caitlin. Bakışları uzaklara sabitlenmişti, sanki kendi kendine konuşuyormuş gibiydi. "Arana öldükten sonra. Ama bir şey onu bunu yapmaktan alıkoymuş olmalı.

"Bundan emin misin? Eden onun dikkatini yeniden toplamaya çalışarak sordu.

Ona baktı, sanki düşüncelerinden sıyrılması biraz uzun sürüyormuş gibi gözleri hafifçe buğulanmıştı. 'Hayır, ama mantıklı. Muhtemelen tersine çevirme büyüsunü ilk etapta bu şekilde biliyordu. O gün, hepimiz Leyla'yla buluştuğumuzda, o zaman biliyordu. Kız kardeşini geri almayı her şeyden çok istiyordu. Onu geri almak için her şeyi *yapardı*. Peki onu durduran ne biliyordu?'

ELLİ BİRİNCİ BÖLÜM

Sirius Throme, Rob Doyle'un başının yanındaki küçük, güçlendirilmiş pencereden dışarı baktı, Blackthorn arkasından süzülerek geçti. Nereye gittikleri ona söylenmemişti. Sormak istediğinden bile emin değildi.

"Sen davaya ihanet eden birisin, Doyle," dedi Sirius. "Dehain seninle oynuyor, bunu göremiyor musun?"

Yüksek sesle sakız çiğneyen Rob ona soğuk bir bakış attı, başı minibüsün duvarına yaslanmıştı. '*Senin* yaptığın gibi mi? Tüm ekibime yaptığın gibi mi? İntihar hapları almamız için bizi kandırdın. O ekstra iğneler bizi hayatta tutuyordu, daha da güçlendirmiyordu. Bizi *kullandın*.

Kibrini kullandın demek istiyorsun. Bunu sen istedin, Doyle. Ordumun başına geçmek istedin. Ve Malloy'u getirebilmek için kanında fazladan bir mil olmasını istedin.

"Hayatta olmayı tercih ederim.

'Dehain'in sana teklif ettiği şey bu mu? Seni hayatta tutmak için mi? Bunun imkansız olduğunu biliyorsun, değil mi? Eğer etkileri tersine çevirmenin bir yolunu bulabilseydik, bunu yapardık.

"Yaşlanmanın... hastalığın etkilerini tersine çevirmenin bir yolunu bulduğunuz gibi mi? Ama bunun için de üçüncü türe ihtiyacın olduğu ortaya çıktı. Her şey için üçüncü türe ihtiyacın olduğu ortaya çıktı. Dehain beni senin yaptıklarından kurtaramaz Throme, ama beni ve ekibimi ayakta tutacak daha iyi var. Bu benim için yeterli. Ya da başka bir şey kadar şu anda yeterince iyi. O

öne doğru eğildi. 'Blackthorn'la birlikte beni ve ekibimi de yok , değil mi? Biz senin kirli sırrın olacaktık - ne kadar sinsi olduğunu çok iyi biliyorduk. Ama artık öyle değil. Malloy'u *hâlâ* elime geçireceğim. Bunu gerçekten bu yüzden yapıyorum. Senin için çalışmakla Dehain için çalışmak arasındaki fark, Dehain'in ona canlı ihtiyacı olmaması. Aslında, Dehain hayatta olmamasını tercih ederdi. Görünüşe göre Dehain de en az kadar ikili oynamaya saygı duyuyor. Bir vuruşta yok olursun ve Kane kesinlikle tek vuruşunu yaptı. Gülümsemesi küçük ve inceydi. Gözleri tehditkâr bir şekilde parlıyordu. "Ve tahmin edin onu yakalayacağımdan emin olmak için yem kim?

Jarin sonunda sandalyede öne doğru yığılırken Feinith bir sızı hissetti, sadece küçük bir sızı. Sanki gerçeklikte bir sarsıntı yaşanmış gibi odaya garip bir huzursuzluk çöktü.

Üç şırınga insan kanı. Caleb'in blöf *yapmış* olabileceğine inanmaya başladığı noktaya kadar üç kez şansını denemişti - sadist piçin tek istediği onun terlemesini ve Jarin'in daha da fazla terlemesini izlemektir.

Her seçim yine de acı vericiydi, her iğneyi açıkta kalan iç kolunun derisinin altına kaydırırken Jarin'in acı dolu bir beklentiyle gerilmesini izlemek. Caleb o noktaya kadar ağzını kapatmıştı. İtirazlarını susturmuştu.

Caleb aynı derecede sessiz kalarak onu izledi ve bir sonraki seçimini yapmasını bekledi. Çünkü bir sonraki seçiminin bir şırınga dolusu *serryn* kanı olma ihtimali her seferinde artıyordu.

Jarin için pek de onurlu bir son olmamıştı: Serryn kanı damarlarında dolaştıkça titriyor ve . Salyaları akıyor, sıcıyor, nefes nefese kalıyor ve yutkunuyordu; ardından gelen pis koku da hiç hoş değildi. Ve sonra gözlerindeki o bakış, ona doğru ihanetin o son yakıcı bakışı gelmişti.

Ama artık gitmişti. bir sorun daha azalmıştı. Caleb sonunda iktidara geldiğinde onu zaten idam edecekti. Jarin için bu işin geç olmasındansa şimdi bitmesi daha iyiydi. Feinith, çakmağını dudaklarının arasında duran sigaraya götürürken yanında ayağa kalkmış olan Caleb'e baktı, alev odanın gölgeleri arasında tutuşuyordu. Bakışları Jarin'in üzerinde çelik gibi ama soğukkanlı bir şekilde duruyordu; bu bakışlar onu tahrik etmekle korkutmak arasında gidip geliyordu. Çünkü bakışı öldürdüğü serrynlere bakarken de görmüştü ama kendi serrynlerinden birine bakarken asla. Aradaki farkın farkına varmanın parıltısı her zaman vardı ama şimdi

hiç yoktu.

"İyi misin?" diye sordu ona, Jarin'in ölümünün getirdiği sessizlikte sesi çok yüksek çıkıyordu.

Adamın gözleri kızınkilere kilitlendiğinde, bunun yoğunluğuyla içinin titrediğini hissetti. Gülümsemesi kısa süreliydi ama garip bir şekilde sakindi. Rahatsız edici derecede dingin. "Öyle misin?" diye sordu düzenli nefes verişinin ardından.

"Sadakatimin nerede yattığını biliyorum," dedi ve içgüdüsel bir dürtü ile ona bu gerçeği hatırlatmak istedi. 'Jarin'e karşı hissettiklerim sana karşı hissettiklerimin yanında önemsiz kalıyor. Bunu şimdi kanıtladığıma inanıyorum.

Sigarasını tutan elini yanına bıraktı. Boşta kalan eliyle parmaklarının arkasını çene çizgisi boyunca gezdirdi ve bu hareket şimdiye kadar ondan duyduğu en nazik hareketti. "Gitmem gereken bir yer var.

"Nerede?

"Benimle gelip öğrenmek ister misiniz?" "Bu hileli bir soru mu?

Hâlâ öyle olup olmadığından emin değildi ve Caleb henüz onun tedirginliğini giderecek bir şey söylememişti. Kulüpte duvarlara bakarak, hiçbir şey yapmadan, onun neyin peşinde olduğunu açıklamasını bekleyerek daha fazla zaman geçiremeyeceğini biliyordu. Bunun yerine onunla birlikte olmayı tercih etti - kendi gözleriyle görmek için.

Caleb yolculuğun büyük bir bölümünde sessiz kaldı ve şoförle birlikte şehrin içinden geçerken arka yolcu penceresinden dışarı baktı.

Blackthorn sokaklarında. Kral ve kraliçe gibi şoförlü.

Feinith sonunda onun dikkatini çekebilmek umuduyla kalçasına uzandı ve hafifçe kavradı. O kadar dalgındı ki, yeşil gözleri ileriye sabitlenmiş, dirseğini pencereye dayamış, parmak eklemlerini dudaklarına götürmüştü, penceredeki küçük aralıktan gelen serin esinti parlak siyah saçlarıyla baştan çıkarıcı bir şekilde oynuyordu.

Caleb, zihninin dolaştığı uzak düzlükten geri dönmüş gibi, kolunu aniden kolçağa bıraktı. "Sirius'un planının ne olduğunu biliyor muydun? Ona doğru baktı. "Kane Malloy'u neden istediğini?"

"Kane'in kalıcı tedaviyi bildiğini düşünüyor.

"Ve siz de peşinden gitmesi için teşvik ettiniz?"

"Zaman kazanmak için, evet.

"Çünkü kalıcı bir tedavinin var olmadığını biliyorsunuz.

"Elbette. İnsanlar... her zaman imkânsızı isterler: olduklarından daha fazlası olmak. Başka hiçbir tür onlar gibi ölümsüzlüğü arzulamaz. Başka hiçbir tür bunu hak ettiklerine, daha uzun süre yaşarlarsa dünyanın daha iyi bir yer olacağına inanacak kadar kibirli değildir.

Tekrar önüne baktı. "Sirius da bunun var olmadığını biliyor.

Feinith elini onun kalçasından çekti. Vücudunu ona doğru çevirirken biraz daha yer açmak emniyet kemerini çekti. "Bunu sana o mu söyledi?"

"Kısmen itiraf, kısmen kendi araştırmam.

"O zaman ne karıştırıyordu?"

"Kalıcı tedaviye ihtiyacı yok. Tek bilmesi gereken insan ruhlarının klondan klonu nasıl aktarılacağıydı, özellikle de ikincisinin yaratımını uzun zaman önce mükemmelleştirdikleri için. Seçilmiş insanlar için sürekli bir döngü yaratmak istemişti. Ruh yok olana kadar devam eden bir döngü. Bu onun ölümsüzlük vizyonuydu.

"O zaman neden Malloy'un peşine düştün?"

"Çünkü Arana Malloy bir ruh parçalayıcı çağırıyordu. Her şey böyle başladı.

"Throme ruh kırıcıları mı kullanmak istedi?"

"Ne pahasına olursa olsun kullanmak istiyordu. Ve her ne gerekiyorsa Malloy'u da işin içine katacağı. Şimdi Sirius Küresel Konsey'in geri kalanına da söyledi. Hepsi biliyor. Tekrar ona baktı. 'Bu da demek oluyor ki vampirler artık onlar için yok hükmünde. Biri hariç hepsi.

"Malloy ile buluşmaya gidiyorsunuz, değil mi?

"Savaşmam gereken bir savaş var, Feinith. Her zamankinden daha fazla kaybetmeyi göze alamayacağım bir savaş. Bu başlamadan önce yarım kalmış bir iş olmadığından emin olmalıyım.

"Caleb, burada Kane Malloy'dan bahsediyoruz. Onun peşinden gitmek çok riskli, özellikle de şu anda. Önce Tryan statünü talep etmelisin.

Önüne baktı, nerede olduklarını değerlendirirken gözleri kısıldı. Araba yavaşladı. Durma noktasına geldi. Caleb kapıyı açtı ve gece havasına doğru adım attı.

Feinith hemen onu takip etti. Serin gece meltemi üzerine vururken, yönünü bulması bir an aldı - ve sonra nerede olduklarını hemen anladı.

Nerede olduklarını bilmemesi imkânsızdı: Düzenlemelerin başlamasından bu yana geçen on yıllar boyunca sayısız kez oraya gitmişti.

Yavaş atan kalbi hızla çarpmaya başladı. Destek için arabanın kapısının kolunu tuttu.

Planı deliceydi.

BÖLÜM ELLİ İKİ

"Bu kadar mı? Feinith sürücüyü ve ön koltuktaki diğer tek yolcuya bakarak sordu. Onlara eşlik eden sadece iki araba daha vardı ve her ikisinde de en fazla iki yolcu bulunuyordu. 'Takviyeye ihtiyacın olacak Caleb. Malloy buraya yalnız gelmeyecek.

Tek başına atık toprağa, maden kuyusuna... Çukura.

Yüksek Düzen, Blackthorn'un ayrılmasından sonra, yönetmelikler oluşturulduktan kısa bir süre sonra bunu benimsemişti. Yüksek Düzen'in Küresel Konsey'le yaptığı anlaşmanın bir parçası da Midtown'da bir konum elde etmek ve Midtown'dan yönetmektir. Çukur, insanlar için cezaevinin vampir eşdeğeri: sisteme uymayan ya da uyamayan tortuların atıldığı bir yerdi. Çukur'a girdikten sonra kaçış yoktu. Hayatta kalmanın minimum olduğu bir yerdi. Sahip oldukları en etkili caydırıcıydı. Aynı zamanda sahip oldukları en tatmin edici caydırıcıydı. Ve Feinith bunu denetliyordu. Küresel Konsey'in bir büyükelçisi olarak, o bölgedeki Üçüncü Tür Kontrol Bölümü'yle yakın bağlantıları olan Sirius Throme ile aralarında çok belirgin bir karşılıklı anlayış vardı: Çukur *onun* bebeğiydi.

Ve şimdi Caleb'in bunu kendi avantajına kullanmayı planladığı açıktı.

Bir zamanlar oraya girebilmek için ondan izin gerekecekti ama harici elektronik sistem, cezaevini yöneten sistemle aynı anda kaçınılmaz olarak çökecekti. Tek fark onun her zaman

her zaman manuel bir geçersiz kılma konusunda ısrar etti. Sistemin arızalanması halinde Çukur'un dökme demir kapılarının açılmasının tek bir yolu vardı, o da kapıların dış tarafındaki mandalın çekilmesi idi.

"Caleb? Caleb onun endişesini görmezden gelip kılıcını tekrar sırtına geçirerek maden kuyusunun girişini gösteren çelik kapılara doğru ilerlerken, kadın engebeli arazide onun arkasından gitti. "Bu çok riskli. Omzunun üstünden bakınca üç muhafızın arabalarından indiğini ve ikisine eşlik ederken etraflarında olup bitenlere karşı tetikte olduklarını gördü. Üç sürücü yerlerinde kaldı.

"Benimle gelmek zorunda değilsin," diye açıkladı. "Arabada bekleyebilirsiniz.

Ama onunla gitmek istiyordu. Onunla gitmesi *gerekliyordu*.

"Caleb, ne haltlar karıştırıyorsun?" diye sordu ona doğru yaklaşırken.

Kapıdaki diğer iki güvenlik zincirini çözerek yere bıraktı; kilitler onun gelişinden önce açılmıştı.

Planlarından biri daha.

Ya da önce başka biri gelmişti.

Omzunun üzerinden bakınca iki muhafızın da onlara katıldığını gördü. "Bana neler olduğunu anlat," dedi ona dönerek.

"Al bunu. Kalçasındaki küçük kından çıkardığı bıçağı ona uzattı. 'Ve tetikte ol. *Eğer* bize katılmaya karar verirsen.

Kapıyı çekerek açtı. İçerideki karanlığın içinde kaybolmadan önce o keskin yeşil gözleriyle ona baktı, iki muhafız da arkasından onu takip ediyordu.

Feinith omzunun üzerinden taş ocağı benzeri alanda bekleyen diğerlerine bakarken kılıcının sapını kavradı. Tekrar karanlığa baktı. Kane'in zaten orada olduğunu söyleyecek hiçbir şey yoktu. Caleb'in onu zaten almadığını ve bu yüzden geldiklerinde kapının kilitli olmadığını söyleyecek hiçbir şey yoktu. Bildiği tek şey, kendi başına öğrenmezse hiçbir şey bilmeme riskiyle karşı karşıya olduğuydu.

Kuyu asansörünün kapısının içeride takırdadığını duyunca bıçağını kavradı ve otuz metrelik alanda keskin adımlarla ilerleyerek kapıdan hızla geçti. "Bekle!

Muhafızın eli, kızın onlara katılması kapıyı açık tutarken durakladı.

Gardiyan çelik kapıyı çarparak kapatırken Caleb'in yanında içeri adım attı.

"Tanıdık geliyor mu? Asansör sarsılarak hareket ederken Caleb ona yan gözle bakıp alaycı şekilde gülümseyerek sordu.

Kendi gülümsemesinin arkasından ters bir şekilde nefes verdi. "Hepsi bir günlük iş.

Elini tuttu ve parmaklarını onunkilerin arasından geçirmeden önce hafifçe öpmek için elinin arkasını dudaklarına götürdü. Bu kesinlikle onu, inişlerini saran buz gibi karanlıktan daha fazla rahatlatan bir hareketti.

"Onu aldın mı?" diye sordu. "O zaten sende mi? "Kim?

"Kim olduğunu *biliyorsun*.

Gülümsemesi kısa sürdü. "Bundan bir adım daha iyisini yaptım.

Yavaş atan kalbi bir çentik daha attı. Soğuk çıplak bacaklarını sarmıştı. İndikleri nemli kanalın pis kokusu burun deliklerine hücum etti. "Neyin peşindesin?

Tuttuğu sağ elini serbest bıraktı. Sol elindeki bıçağı çıkarmadan önce içine bir şırınga yerleştirdi. "Bu daha faydalı olabilir," dedi kulağına doğru, elini tekrar sıkarken onu şakağından nazikçe öpmeden önce.

Bir şırınga şüphesiz kumaş sargısından alınmıştı.

Başını kaldırıp ne kadar alçaldıklarına baktığında endişesi boğazına düğümlendi - en az yüz metreden fazla. Elini asansör koluna koymuş olan vampire baktı - yükselmenin tek yolu. Caleb'in yumruğunun üstündeki tutuşuna odaklandı: sabit, amansız, kendi başına bir tutuştu.

Asansör titreyerek durdu. Çukur'un girişindeki pis koku her şeyi tüketiyordu. On metre ötedeki çelik kapılara baktı. Toplamda on iki ayak yüksekliğinde ve sekiz ayak genişliğinde olan kapılara.

Geçilmez kapılar.

Hayal kırıklığı yaratacak kadar boş bir giriş.

Her iki muhafız da asansörden çıkmadan önce muhafızlardan biri kafesli kapıyı geri çekti.

Caleb'in elini kavrayışı sıkılaştı - ama şefkatle değil. Aradaki farkı biliyordu. Aradaki farkı çok iyi biliyordu.

Midesi bulandı.

Elini Caleb'in elinden çekmeye çalıştı ama Caleb'in tutuşu hiç değişmedi, bakışları daha da sertleşti.

"Ne halt ediyorsun?" diye sordu, istemeden fısıldamasına şaşırılmıştı.

Onu asansörden çıkarmak için kolundan çekiştirdi, ona eşlik eden sessizliği dayanılmazdı.

Serbest eliyle parmaklıklardan birini kavradı, kanı vücudunda doğal olmayan bir hızla pompalanıyordu. "Caleb," dedi, kısmen uyarı, kısmen de yalvarırcasına, "bunu yapamazsın.

Yeşil gözleri doğrudan onunkilere kilitlenmişti, çenesi sertleşmişti, bakışları o güne kadar gördüğü en korkunç bakışlardı.

İniltinin kaçmasına izin vermek niyetinde değildi. İniltinin kaçmasına izin verdiği için kendinden nefret etti. Adamın elini kavrayışındaki yoğunluğu hissetti, gerçek gücünün sadece küçük bir kısmını kullanarak yaptığı çekişteki gücü hissetti.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu.

Sert bir çekişle neredeyse omzunu yuvasından çıkarıyordu, parmaklarını ve avucunu kaplayan ter, her ikisinin de çelik üzerindeki tutuşlarından kolaylıkla kaydığı anlamına geliyordu.

Asansörün dışında, Caleb onu sırtından parmaklıklara çarptı, şırıngayı tutan elini hâlâ sıkıca kavramıştı, ön kolu omuzlarının üzerindeydi ve onu oraya sabitlemişti, yeşil gözleri bir buçuk asır önceki ilk Serryn cinayetinden beri görmediği bir nefretle parlıyordu.

Kışkırttığı, onu hazırladığı, cesaretlendirdiği bir cinayet.

Serbest bıraktığı bir karanlık.

"Çünkü biliyorum," dedi tehlikeli bir sessizlikle. "Ve sen de bildiğimi *biliyorsun*. İnkâr bir sürtüktür, Feinith. Ve sen de öylesin.

"Yanılıyorsun!

"Hayır," dedi, yeşil gözleri kararlılıkla sabitlenmişti. 'Hayır, değilim. Jake'i benden aldın. Onu bir serryin ile tuzağa düşürdün. Duvara bağlı bir serryin. Kaçamayacağı bir odaya. Ve günaha bekledin. Bakışları hiç . Sophia beni görmeye geldi. Bana her şeyi anlattı.

Ne zaman? İlk sorusu buydu: *Ne zaman?* Ama istediği kadar sorabileceğini ve adamın ona söylemeyeceğini biliyordu.

"Caleb-

'İnkâr et ya da itiraf et. Jake'in cinayetini ayarladığını inkâr et ya da kabul et. Benden istediğini elde etmek için Jake'i öldürdüğünü inkâr et ya da kabul et. Bu zor değil, Feinith.'

"Benim bununla *hiçbir* ilgim yok," diye ısrar etti, aksini kanıtlayabilmesinin hiçbir yolu, kesinlikle *hiçbir* yolu olmadığını biliyordu. "Ben sana bunu yapmazdım.

'Leila'yı almaya ilk geldiğin gece bana ne demiştin? Jake'in kalbini söküp bana yedireceğini mi?

'Aramız hala gergindi... *Öyle demek istemedim...* kesinlikle düşünmüyorsun... '

Yüksek sesle güldü, bu ses kadının tüm vücuduna katalitik bir ürperti gönderdi. Sonra gözleri ve ses tonu anında asıldı. "Malloy ve Tao'yu onu ellerinden kaçırdıkları için hâlâ affetmiş değilim ama *sen...* bunu sen istedin. Benim bu yönümü görmek istedin. İçimdeki bu karanlığın tekrar ortaya çıkmasını istedin.

Hayır! Sana yalan söyledi! Yaptıkları şey bu! Hep böyle yaparlar!'

Onu öpecek kadar yakınına eğildi. 'Ve bunu elde etmek için kardeşimi *öldürdün*. Jake'i *öldürdün*.'

Başını iki yana salladı. Ama yalan söylemenin anlamsız olduğunu biliyordu. Kimse Caleb Dehain'e yalan söyleyemezdi: O her seferinde bunu anlardı. Bunu daha iyi bilmeliydi. Daha iyi biliyordu.

"Güçlü olmanı istedim," dedi hâlâ başını sallayarak. "Eskiden olduğun gibi, eskiden olduğun kadar güçlü olmanı istedim. O Serryin... seni zayıflattı, yumuşattı. Bu savaşta kendini sorgulayarak savaşamazdın, Caleb.

"Yani onu sen öldürdün.

'Türümüzü kurtarmak için yapmam gerekeni yaptım. Bunun için tek bir şansımız var. Sadece tek bir şans. *Yüzyıllarca* bekledik. Caleb, muhteşem olabilirsin. Gerçekten *muhteşem*. Yine de kırılmalısın, bunu görmüyor musun? Seni kaderinde olduğun gibi yeniden inşa edebilmem için tamamen kırılman gerekiyordu. Kaderinde ne olmak *varsa*. Sadece bir kez tamamen kırıldığımızda kırılmaz olabiliriz. Sen alevlerden doğan anka kuşusun. Senden tek istediğim buydu: Kaderin olman; olabileceğin en iyi versiyonun olman.

"Leyla gibi konuşuyorsun.

"O sadece yok etmek istiyor, yeniden inşa etmek değil.

"Hayır," dedi Caleb, sesi dalgın ve sakindi. 'Yeniden inşa etmek tam olarak onun aklında olan şey. Ama olduğum şeyi yeniden inşa etmek, yeni bir şeye değil. Çünkü olduğum şeyde yanlış bir şey yoktu, Feinith. Olduğum *kişide* yanlış *bir* şey yoktu. Zayıf değildim, şanssızdım. Belki de o gece o Serryn'le karşılaşmak kaderimdi. Artık umurumda değil. Çünkü Leila ile tanıştım. Ve ona karşı hissettiklerim...' Bir an durakladı, bakışlarını kaçırdı. Tekrar gözlerinin içine baktı, tam gözlerinin içine. "Onu seviyorum, Feinith.

Göğsüne inen bir darbeydi bu - karnına inen sert, rüzgâr yaratan bir yumruk.

'Mümkün olduğunu düşünmediğim bir şeyi başardım,' diye ekledi. 'O *da* benim mümkün olduğunu düşünmediğim şeyi başardı. Ne olursa olsun yanınızda olan birini bulmanın ne kadar değerli olduğu hakkında bir fikriniz var mı? İçindeki kötülüğü gören ama de seni seven birini? onu hak etmiyorum, o da beni hak etmiyor ama onunla birlikte olmak için ne gerekiyorsa yapacağım. Onunla olmak için her şeyi riske atacağım.

Feinith başını salladı. 'Beni dinle Caleb. *Lütfen* beni dinle. "Hayır," dedi Caleb, sesi hâlâ son derece sakindi. "Dinlemekten bıktım.

"Seni aptal yerine koyacak, Caleb. Seni mahvedecek. Ona güvenemezsin. Hiçbirine güvenemezsin.

"Ama en sana güveniyorum, Feinith.

"Zayıf davrandım Caleb. Bunu kabul ediyorum. Ama sadece türümüzü güçlü kılma arayışında. Tek kusurum size ve statünüzü talep etme hakkınıza olan sarsılmaz inancımdır. Yaptığım her şey türümüzün iyiliği .

'Yalnız bırakmalıydın,' dedi. 'Kehaneti gerçekleşmeye hazır olduğu zaman gerçekleşmeye bırakmalıydınız, tabii eğer gerçekleşecekse. İnsanları suçluyor ve her eyleminizi buna göre gerekçelendiriyorsunuz ama bu durumu siz yarattınız. şu anda bildiğimiz bu dünyayı siz yarattınız. Bu onlarca yıllık acıyı. Onları asla devirmememiz gerekiyordu çünkü onları devirmemize hiç gerek yoktu. Denge zaten oradaydı.

"Ama artık denge diye bir şey kalmadı. Bizim için geliyorlar. Öyle ya da böyle, hoşumuza ya da gitmesin, içinde bulunduğumuz durum artık bu. Bana ihtiyacın var Caleb. Bir stratejiye, bir plana ihtiyacımız var. 'Bir planım var,' dedi. "Ve ileriye dönük olarak

Sen, Feinith.'

"Bir hata yapıyorsun Caleb. Korkunç bir hata yapıyorsun.' Onun gömleğine sarıldı. "Seni *seviyorum*. Üzerinde yürüdüğün toprağa tapıyorum. Her zaman taptım. Seni harika yapmaya çalışmaktan başka bir şey yapmadım.

Elini gömleğinden çekti. "Ben yeterince iyiyim. Beni rahatsız eden şey, gelişmeye açık bir alan olduğunu düşünmeye devam etmen. Her zaman yer olduğunu düşüneceksin.

O anda onun gözlerine bakmamak için her şeyini verebilirdi. Kendisinininkilere sertlikle, dirençle bakan bu gözler onu iliklerine kadar dondurmuştu. Pazarlık ya da müzakere için hazır değildi. Caleb kararını vermişti. Gözünü hedefe dikmiş bir Caleb'di bu - ve sırada o vardı.

Ciğerlerindeki nefesi kesmeye yetecek bir güçle onu kapılara doğru çekti; bileğini yakaladı ve kolunu beline dolayarak onu göğsüne yasladı.

Adam onu iki muhafızın açmakta olduğu çelik kapılara doğru götürürken "*Hayır!*" diye bağırdı. "*HAYIR!*" Tekmeleyip kıvranırken daha hararetli bir şekilde talep etti.

Ama vampir gücüyle bile Caleb hareket edemez bir güçtü.

Kapının ardındaki parmaklıklı kapılar onu çağırıyordu, aşılmaz karanlık buz gibi bir ürpertiyle kol ve bacaklarını sarıyordu. Yiyecek artıklarının içeri atılacağı parmaklıklı kapılar ve

Arada sırada, içinde hapsedilmiş vampirlerin savaşması ve beslenmesi için kafesten bir şey çıkar.

Caleb, *ltffen*. Bunu yapamazsın. Ne istiyorsan, gerçekleşmesini sağlayacağım.'

Muhafızlardan biri kilidi açtı, kilidin açılma sesi onu ürpertti.

"Yapabilirim," diye kulağını tırmaladı. ' biliyorsun.
Yapabileceğimden emin oldun.

Onu ileri doğru itti.

Yere çarptı, avuç ilerini ve dizlerini taş zemine kan akıtacak kadar sürttü ve bu sırada şiringayı tutuşunu kaybetti. nndeki karanlık idrar ve dışkı kokuyordu, rutubet kokuyordu, onlarca yıllık bakımsızlık kokuyordu, giysilerinin ince kumaşına çoktan nüfuz etmiş, tertemiz tenini çoktan kirletmişti. Omzunun zerinden Caleb'in geçitten birkaç adım geride durduğu yere baktı, muhafızları bir şey çıkması ihtimaline karşı silahlarını havaya kaldırmışlardı. "Seni piç kurusu," diye tısladı. 'Seni işbirlikçi, zalim, nankör piç! Siktir git!

"Bir daha asla, sevgilim," dedi ve kapıyı çarparak kapattı.

Anahtarı kilide sokup çıkarırken Feinith ileri atıldı.

"Bir hata yapıyorsun, Caleb! Büyük, lanet bir hata!"

Ona sırtını döndü ve elik kapıdan geri adım attı. Kadın parmaklıklara tutundu. "Yapma bunu!"

"şu şiringayı alsan iyi olur," dedi, eşikten ona doğru dönerek. 'Er ya da geç kullanmaya karar verebilirsin. Yine de onu kendin dışında birine harcama konusunda temkinli olurdum.

"Beni burada bırakamazsın!" dedi. Beni duyuyor musun?

Yapamazsın

Beni burada bırak!'

"Sanırım yapabileceğimi göreceksiniz," dedi. 'Hem de çok kolay. Kimse aileme zarar veremez, Feinith. *Hiç kimse*.

Muhafızlar kapıları çarpıp Caleb gözden kaybolduğunda, o anki sessizlik ona bir dalga gibi çarptı, sanki az önce okyanusa elli metre sürüklenmiş gibiydi.

Feinith etrafında döndü. Nefesini tuttu, duymaya, karanlık uçurumu görmeye çalıştı; boyut ve alanla ilgili tek göstergesi vampir gözlerinin algılayabildiği gölgeli yansımalar dı.

Hemen dizlerinin üzerine çöktü. Şıringayı bulmak için etrafına bakındı. Serryn kanı şıringası: Caleb'in ona gösterdiği tek merhamet.

Dışarıda, çelik kapıların kolu aşağıya doğru itildi.

Kilitlendi.

Omzunun üzerinden ona baktı. "*Piç kurusu*," diye tısladı yine.

Avuçlarını betona vurdu, sonunda parmakları plastiğe değdi.

Feinith şıringayı kavradı. Tekrar ayağa kalktı. İğneyi çalışabilir bir konuma getirdi, hazır ve nazırdı.

Boştaki elinin tersiyle ağzını ovuşturdu. Dudakları kurumuştı. Boğazı sıkıştı. Yutkunamıyordu. Nefesini tuttu - dinledi, bekledi. Saniyeler dik bir yokuşu tırmanan kare tekerlekler gibi hızla geçiyordu.

Bir hareket duydu. Bir kıpırtı. İrkildi. Gözlerini kısarak karanlığa baktı. Başparmağı şırınganın pistonu üzerinde titriyordu, terli avucu şırınganın gövdesine kilitlenmişti.

Vampirik görüşü ayarlandığında bir sürü ana hat ortaya çıktı. Ne kadar küçük olursa olsun, işledikleri suçlar için oraya gönderdiği pek çok vampir. Hüküm vermeden önce isimlerini bile vampirler, bazen ona yanlış bir şekilde baksalar bile bir şapka düşmesiyle.

O onları hatırlamıyor olabilirdi ama hepsi *onu* hatırlayacaktı.

Feinith sırtını parmaklıklara dayadı.

Caleb geri gelecekti.

Caleb ona merhamet

gösterecekti. Jake'e gösterdiği

gibi mi?

Sanki kendi vicdanı da sonunda ondan sıkılmış, sanki kendi vicdanı da ondan aynı derecede bıkmış gibi kendi sorusu onu rahatsız etti.

Dik durdu. Sinmeyecekti. Korkuya yenik düşmeyecekti. O Feinith Falvaroy'du. Feinith Falvaroy, yedinci Chessington Falvaroy'un ilk ve tek kızı. Yüksek Düzen'in en yüksek dördüncü rütbesi. Kaderinde kraliçe olmak vardı. Nadir bir

Cins. Güçlü, nadir bir cins. Vampir pisliklerinden bir izleyici kitlesine karşı koymayacaktı. Mücadele etmeyecekti. Dövüşmeyecekti. Kendisine hakaret edilmesine izin vermeyecekti.

Ve zaten planladıkları iğrenç intikamı gerçekleştirmek için onu canlı ele geçirmelerine de izin vermeyecekti. Kontrol ondaydı. *Her zaman* kontrol ondaydı.

İğneyi kolunun iç kısmına yerleştirdi.

Caleb onun bunu kullanmaktan çok korkacağını düşünmüştü ama korktu. Hiçbir şeyden korkmuyordu. Kimseden korkmuyordu.

Feinith iğneyi etinin altından geçirdi.

Serryn kanı bile onu korkutmuyordu. Onunla yüzleşecekti: tam dozda.

"Ne var orada, Feinith?" diye tısladı erkeksi ses.

Bunu onun üzerinde kullanmanın cazibesi çok fazlaydı ama bunun yerine kendini bağışlayacaktı.

"Siktirin gidin," diye tısladı. "Hepinizin canı cehennemle!"

Ve içindikilerin tamamını kan dolaşımına boşalttı.

Nefesini tuttu. Geçen birkaç saniye içinde kendini destekledi.

Hiçbir şey.

En ufak bir acı bile yok.

Kalbi küt küt atıyordu. Onun da mı bağışıklığı vardı? Serryn kanına karşı bağışıklık mı? Zihni hızlandı. Beklentiler ona sert ve hızlı bir şekilde çarptı.

Ama sonra karıncalanma geldi. Beslendikten sonra bir ömür boyu bildiği karıncalanma: dalgalanma. Doygunluk dalgası.

İnsan kanının doygunluğu.

Caleb şırıngayı *normal* insan kanıyla doldurmuştu.

Yüzünü buruşturdu. Ciğerlerinden kısa bir yenilgi kahkahası yükseldi. Bir umutsuzluk homurtusu. Ve Feinith nefesinin altından fısıldadı, 'Tuş, Caleb. Touché.'

BÖLÜM ELLİ ÜÇ

Caleb engibeli arazide ilerlerken geçidin arkasından kalıcı olarak kapatıldığını gördü.

Bir acı hissetti ama Feinith için değil. Onun yerine intikamın doyurucu acısını hissetti. Canlandırıcı bir yanı yoktu ama tatmin ediciydi. Daha da tatmin edici olan, her şeyin bittiğini bilmektir - sanki o karanlık tarafını da onunla birlikte Çukur'a gömmüştü. Unutmak istediği, *ihitiyaç duyduğu* geçmişini gömmüştü. Serryn'in bir parçasını Feinith'le birlikte gömmüştü.

Çünkü Feinith ona tanıdığı en yakın . Aynı soğukluk. Aynı duygusuzluk. Aynı ahlaksızlık. Ve bunu fark ettiğinde kendisini ve Feinith'e olan çekimini daha önce hiç olmadığı kadar iyi anladı. Feinith'le yaşadığı şey aşktan çok uzaktı. Artık tam olarak ne olduğunu biliyordu. Onu o odada tuzağa düşürenin Feinith de olabileceğini biliyordu. Onu da aynı karanlığa hapsetmişti. Ama Feinith bu karanlığı onu sahte bir şekilde güçlü hissettirmek için kullanmıştı. Feinith onun korkmasını engellemişti. Yine tacizcisiyle birlikteydi ama bu kez kontrol ondaydı - daha güçlüydü, karşı koyabiliyordu, artık bir çocuk değildi. Orada güvende idi. Feinith'in yanında güvende idi. Onun zalimliğine, bencilliğine ve manipülasyonuna rağmen, kendini yeniden savunmasız hissetmektense bu konuda daha rahattı.

Ve sonra Leila o sakin kararlılığı, sarsılmaz inançları ve çok yabancı gelen nazik dokunuşuyla çıkageldi. Ve kontrolün kendisinde olmamasından duyduğu korkuyu yeniden hissetti. O şekilde nefret etmişti

Ona hissettirdiklerinden. Olduğu şeyden şüphe etmesine neden olmasından nefret ediyordu. Çünkü olduğu şeyde kendini güvende hissediyordu. Olduğu şeyde güvende hissetmek için on yıllarını harcamıştı. Ve kız ona kendini o yatağa geri dönmüş gibi hissettirdi. Tekrar savunmasız.

Ama bir şekilde, *bir şekilde* bunun üstesinden geliyordu.

Sigarasını dudaklarının arasına yerleştirdi ve ucunu tutuşturmak için çakmağını çaktı. Daha ilk nefesini almadan Novak yanına doğru yürüyordu.

Caleb, Novak'ın yaklaşmasını izlerken sigarasını tutan elini yana bıraktı.

Novak, 'Onu aramanıza gerek yok,' dedi. 'O seni zaten aradı. Ona seninle nerede buluşacağını söyledim. Orada olacağını söyledi.

BÖLÜM ELLİ DÖRT

Neredeyse iki saat sürmüştü. Caitlin grubunu geldikleri yoldan geri götürürken gerginlik her kasta yankılanıyordu. Ayrılmadan önce bazı protestolar ve neler olup bittiğini öğrenme talepleri olmuştu ama genel olarak grup bunu kabul etmeye karar vermişti. Sokağa geri döndüklerinde homurdanmaya yer kalmaması daha da kararlıydılar - o zaman mesele hızlı, sessiz ve uyumlu bir şekilde hareket etmektir.

Grubun üçüncü tür üyeleri hem önden gidiyor hem de arkadan geliyordu; gelişmiş duyuları yoğun sisin içinde koruyucu bir pelerin görevi görüyordu. Yine de Caitlin kendi dikkatinin azalmasına izin vermedi, silahı elinde hazırda, insan kulakları ve gözleri, depoya doğru sağa dönmeyen önce ara sokaklardan geçerken olabildiğince uyumluydu.

Sophia onun birkaç kişi arkasında, Solstice ise yine birkaç kişi arkasında yürüdü.

Honey Caitlin'in yanından ayrılmıyordu, Eden'in yeğeninin Caitline karşı bir hayranlık geliştirdiği anlaşılıyordu. Eden'in gizli bir süper kahraman olduğuna uzun zamandır inanan Honey'nin, Eden'in Caitlin'in de eskiden TSCD için çalıştığını söylemesi üzerine Caitlin'in de bir süper kahraman olduğuna ikna olmasına yardımcı olmamıştı. Dahası, Honey'nin bir *kadın* süper kahramanın bir erkek süper kahramandan çok daha ilginç olduğuna karar vermesine neden olmuştu. Eden hâlâ onun şampiyonuydu ama Billy'nin Caitlin'e güvenilir bir şekilde bildirdiği gibi, Caitlin hızla

Honey'nin idolü olmak. Bu, Caitlin'in kendini rahat hissettiğinden tam olarak emin olmadığı bir sorumluluktur.

Rodash ve Hinek ondan birkaç adım ötede durdular, Rodash'ın eli hepsinin hareketini durdurması için havaya kalktı.

Caitlin kolunu Honey'nin önünden geçirdi, arkasında durması için onu yönlendirdi ve silahını savunma pozisyonunda tuttu.

Sessizlik hüküm sürüyordu, hiçbir hareket yoktu, her ikisi de Caitlin'in vampirlerin ne tespit ettiğini merak etmesine neden oldu. Nabızı hızla atarken bunun yanlış alarm olduğunu, Rodash ve Hinek'in aşırı tedbirli davrandığını umdu.

Onlara doğru birkaç adım attı. "Ne oldu?" diye fısıldadı.

"Bilmiyorum," dedi Rodash, tüm dikkati hâlâ önündeydi. "Ama burada bir şey var.

Caitlin deponun gölgelerine, ilerideki yırtık kapılara ve sokağın ötesindeki yoğun sise baktı. Rodash'a, Hinek'e baktı. Bu bakışı Kane'de birçok kez görmüştü: hiçbir insanın hissedemeyeceği bir şeyi hisseden bir vampirin bakışı. Vampir gözlerinin bile karanlıkta algılayamayacağı bir şey.

Sonra o da duydu: küçük bir tıklama sesi.

Kendini hazırladı, gözleri her girintide geziniyordu. Ama orada hiçbir şey yoktu. Görebilecekleri hiçbir şey.

Rodash kemerinden meşaleyi çıkardı. İleriye doğru tuttu. Tavana doğru tuttu.

Bunu görmesi bir anını aldı: en küçük bir hareket. Duvarlar dalgalandı, tavan da. Tıkırtılar arttı. Şok edici bir hızla kreşendoya yükseldi.

Binlerce minik böcek tavandan sıçradı, duvarlardan aşağı koştu, yerde onlara doğru koştu.

Ticker'lar. Geçici olarak kapattıkları gün dördüncü boyuttan geçen et yiyen böcekler. Kırılmış ve Blackthorn'da bir yere kaçmışlardı - ve açıkça ötesine.

Ve yuvalarına doğru yürümüşlerdi.

Caitlin bir seksen döndü. Honey'i kollarının arasına aldı. Bir an bile düşünmeden geldikleri kapıya doğru koşmaya başladı ve "KOŞUN!" diye bağırdı.

BÖLÜM ELLİ BEŞ

Kane bir kez daha terk edilmiş deponun karşısında dururken esinti saçlarıyla oynadı ve yüzünü serinletti. Karanlık, ayaklarının dibindeki beyaz sisi olduğundan daha da uhrevi gösteriyordu.

Caleb'in buluşmaları için seçebileceği onca yer varken.

Arana'yı kaybettiği yerde ölmenin belli bir şiirselliği olabilirdi. Bir zamanlar buna hazır olabilirdi ama artık değil. Çok şey değişmişti. Çok fazla şey değişmişti. Ve son engelde düşmesine imkan yoktu. Hele ki devirmesi için görevlendirildiği, herkesin devirmesine bel bağladığı kişinin ellerinde.

Yine de, otuz metreden daha az bir mesafede, gölgelerin içinde sessizce bekleyen zırhlı kamyonu bakarken, Kane'in göğsünü ihtiyat kapladı. Ekibi hazır olacaktı. *O da* hazır olacaktı. Etrafa dağılmış bir avuç Caleb'in korumasını sayan Kane, doğru sayıyı getirdiğine karar verdi.

Caleb yerden birkaç metre yukarıda, yaklaşık otuz metre ötedeki terk edilmiş lastik dağının üzerinde oturuyordu. Bir dirseğinin üzerine rahatça yaslandı, çakmağını açıp kapatırken soğuk havaya bir duman püskürttü, kehribar rengi parıltı dağılan ışıktaki göze çarpıyordu.

Kane ona katılmak için yürüdü ve bu sırada kendi paketinden bir sigara çıkardı. Caleb kehribar rengi alevi uzatırken sigarayı yakmadan dudaklarının arasından çıkardı.

Sigarasından dumanlar tüterken, Kane ilk nefesini aldı ve lastiklerin üzerindeki yerine geçerek Caleb'i birkaç adım öteden kuşattı.

Caleb da aynısını yaparken Kane bakışlarını ileride tuttu, ikisi de arada sigaralarının tadını çıkardılar. Gecikmeyi göze alamazdı, oysa parmağı fünyenin üzerinde olan Caleb kesinlikle böyle bir lükse sahip olduğunu düşünüyor gibiydi. Ve Kane... Kane'in o düğmeye basılmadığından emin olmak için Caleb'ı olabildiğince dikkatli oynamaya odaklanması gerekiyordu.

Caleb, arkalarındaki deponun içindekileri kastederek, "İçerisi epey dağınık, Kane," dedi. Yeşil gözleri omzunun üzerinden onunkilerle buluştu. "Xavier Carter, değil mi?

Kane zırlı kamyonu baktı, bunun retorik bir soru olduğunu biliyordu. "Bu metal yığını bana Blackthorn için standart bir malzeme gibi gelmedi.

'Sirius Throme beni ziyaret etti. Ona benim için özel bir teslimat yaptırdım.

"Ne tür bir teslimat?

"Jarin. Caleb onun bakışlarıyla tekrar buluşmadan önce külü yere savurdu. "Ben de kendi Xavier Carter anımı yaşadım.

"Bahse girerim Feinith bundan pek memnun olmamıştır.

"Pek sayılmaz. Caleb tekrar önüne baktı. "Ama bununla uzun süre yaşamak zorunda kalmadı.

Kane onun yüz ifadesinde herhangi bir pişmanlık, hatta keder belirtisi aradı. Hiçbir şey yoktu. "Gerçekten de geçmiş, değil mi?" "bakılırsa sen de öyle. Kane'e geri dönmesini işaret etti. Depo. "Benimle bu yüzden mi buluşmak istedin?"

"Telefon kulübelerini biliyorum.

Caleb ters bir duman çıkardı. Gülümsemesi incelikliydi, bilerek. Omzunun üzerinden Kane'e baktı. Bu kez onun bakışlarını tuttu. "Peki bu nasıl oldu?

"Bir ihbar. Sen mi?"

'Doğru yer, doğru zaman. Bazen işler böyle yürür. "Onları ne zamandır tanıyorsun? Kane sordu.

"Birkaç gün.

O zaman onları başka bir yere yerleştirmek için yeterli zaman. Tünellerden Summerton'a geçmesi için yeterli zaman.

"Sen mi? Caleb sordu.

"Birkaç saat. Kane öne doğru eğilip dirseklerini dizlerine dayayarak önündeki karanlığı taradı, sigarasını tutan eli uyluklarının arasında gevşemişti. "Görünüşe göre patlayıcılar bozulmadan çıkarılmış.

Caleb'in bakışları Kane'e tüm dikkatini verdiğine dair güvence veren ağır bir ykt. Caleb cevap vermeyince Kane tekrar ona baktı. "Patlayıcıları başka bir yere yerleştirdin mi?

'Bu benim için en mantıklı hareket olurdu, değil mi?

Bu

m "değiştirdiniz mi?

u?' Caleb'in sabit bakışlar oldu sessizce kendinden emin, Baştan ıkarıcı. "Mesela

Summerton'ın altında mı demek istiyorsun?

'Senin de benim gibi tünellere erişimin var Caleb. Onları transfer etmek için zamanın olurdu. Küresel Konsey Summerton'da. Leila ve Sophia da Summerton'dan geldiler.

Caleb'in bakışları titremedi. "İntikam duygusuyla hareket ettiğimi düşünüyorsun. "Leila sana geri döndü m?

"Kelimenin tam anlamıyla değil.

Klleri yere savurma sırası Kane'deydi. Bu yeterince doğrulayıcıydı. En azından onunla buluşmayı kabul etmesinin nedeni *bu* değildi.

"Senin gözetiminde kaçmasına izin verdiğin iki serry'n var Kane, biri Jake'i öldürdü.

Kane'in nabzı, her imayı doğru bir şekilde hesaplayarak üzerine binen bu kadar baskıya rağmen, zirve yapması gerekirken durdu. "*Beni* bu yüzden mi görmek istedin?

"Sen yapmaz mıydın? Caleb omzunun üzerinden tekrar depoya doğru işaret etti. "Olay bununla ilgili değil miydi? Ailen için intikam almak?

Caleb ona dik dik bakarken Kane sinirlerinin yükseldiğini hissetti. "İstediğin bu mu: bir çatışma mı?

"*Duyduğuma* göre, tam olarak istediğin buymuş. Neden, Kane? Neden beni öldürmeye kararlısın? Bu kehaneti durdurma konusunda. Biliyorum.

Bu yüzden Blackthorn'dasın, bu yüzden buraya geldin ve bu yüzden burada kaldın. Neden usta vampirler bu ayaklanmayı önlemeye niyetli?'

"Çünkü bundan iyi bir şey çıkmaz.

Caleb'in bakışları hiç kesilmedi. 'Kim diyor? Çünkü burada otoritenin kim olduğunu *gerçekten* bilmek istiyorum. Çünkü ben herhangi bir otorite görmüyorum; sadece tahminler görüyorum. Ve tahminler gerçek değildir. Gördüğüm kadarıyla, usta vampir yönetiminiz beni alt ettiğinize dair tek inanca dayanıyor. Söyle bana, türümüz için zafer değilse, tüm bunlardan ne istiyorsun Kane?'

'Gereksiz kan dökülmesini önlemek için. Bu savaşın iyi bir sonucu yok, Caleb.'

"Daha iyi bir fikrin var mı?

'Medya ile temas kurduk. Her şeyi açığa çıkarıyoruz. "Ne elde etmek için?'

'Soruları gündeme getirin. Değişimi tetikleyin,' dedi Kane. 'Onlara, insan yönetimini yıkmamız için her şey sonuna kadar açık olmasına rağmen bunu yapmayacağımızı göstereceğiz. Onların yanıldığını kanıtlayacağız. Kehanetin yanlış olduğunu kanıtlayacağız. Ve sonra da ilerleyeceğiz.

"Sen benim aynısını yapmamı istiyorsun, bu yüzden buradasın.

'Haklısın Caleb: tahminler gerçek değildir. Bu kehanet söz konusu olduğunda önceden bir hedef yoktur, sadece kendini devam ettirme vardır. Bu yol gösterici bir güç değil, bir ayna. Kontrol *bizde*, kaynağı belli olmayan bir kaynakta değil. Bunun sonucunun kontrolü *sende*, Caleb.'

'Ve sen de doğru seçimi yapmamam ihtimaline karşı kenarda bekliyorsun. Öyle değil mi *şerif*? Caleb'in ince sırtışı şaşırtıcı derecede eğlenceliydi. Kane hâlâ buna güvenmiyordu. "Eksilerle işler nasıl gidiyor? Aldığım geri bildirimlere göre iyi iş çıkarıyorsun. Mahkûmların saldırısının *senin* ekibinin beceriksizliği olduğunu düşünürsek ben de öyle düşünmeliyim.

"Dördüncü türün saldırısının sizin saldırınız olmasının aksine mi?

Caleb kısıp bir nefesle güldü ve tekrar önüne bakarken gecenin soğuk havasına duman üfledi. "Medyaya yanıt vermesi için ne kadar süre tanıyorsunuz?

"Saatler.

"Sonra ne olacak?

'Şu anda önemli olan kurtarabildiğimiz kadar çok hayat kurtarmak. Bundan sonrasını biz halledeceğiz.

"Yani beklememi mi istiyorsun?

Kane, "Bu işi yürütebilmemiz için bize bir şans vermenizi istiyorum," dedi.

Ve Caleb'in planladığı şey buysa, tersine çevirme büyüsünü başlatmayı geciktirmek.

"Çalıştırmak mı? Bu çok geniş bir ifade, Kane. İnsan doğasına ne zaman bu kadar inandın? Bir duman daha üfledi. "O düğmeye basacaklar ve işe yaramadığını anladıklarında hiç tereddüt etmeden bu bölgeye saldıracaklar, bunu ikimiz de biliyoruz.

'Ve eğer karşılık vermemiz gerekirse, veririz. Ama bunu kışkırtmayacağız.

"Yani benden geri durmamı istiyorsunuz.

"Sizden tam olarak bunu yapmanızı istiyorum. Bu olasılık için çok çok önceden plan yaptınız, bunu anlıyorum. Ve etkilendim. Ama savaşa gönüllü olarak insanları öldürmenin zekice bir tarafı yok.

Caleb ileriye baktı, yeşil gözleri karanlığa dikilmişti. "Kendimi tutacağım ama karşılığında bir şey istiyorum.

Bu sefer Kane'in nabızı yükseldi. Bir çeşit umutla yükseldi. Caleb'in ne isteyebileceğinin korkusuyla yükseldi. "Hangisi?

"Bilgi.

Kane'in midesi tedirginlikle burkuldu. "Ne bilgisi?

Caleb sigarasını yere attı. "Arana'yı geri almak için neden tersine çevirme büyüsünü kullanmadın? Yeşil gözleri Kane'inkilere sabitlenmişti: sessizce cevap bekleyen gözler. "Çünkü sen buradaydın. Tam olarak benim olduğum yerde. Şu anda sahip olduğum seçeneğin aynısıyla.

Ailesini geri getirmek için.

Leila ona bundan bahsetmişti. Ona Caleb'a hayal edebileceği en büyük avantajı sağlayabilecek büyüden bahsetmişti. Düğmeye basmamıştı çünkü buna ihtiyacı olmayabilirdi - henüz değil,

Her neyse. Kane daha önce Caleb'in tüm kozları elinde tuttuğunu düşündüyse de, artık bu şüphe götürmezdi.

Caleb'in bakışları sabit ve ısrarcı kalırken Kane'in midesi çalkalandı.

Leila, büyüünün imkânsız olduğuna inandığına Kane'i ikna ederek çok iyi bir oyun oynamıştı. Dahası, Leila'nın bunu asla düşünmek istemeyeceğini, Phia'ya bu şekilde ihanet etmeyeceğini düşünerek açıkça hata yapmıştı. Belki Leila istemezdi ama *Serryn* isterdi. Ama *serryn*'in Caleb'a bu avantajı vermek istemesine imkân yoktu.

"Bu *gerçekte* neyle ilgili, Caleb? Herhangi bir şey olup olamayacağını görmek için bir test. zaman önce aramızdaki güven?"

Caleb gülümsedi. 'Çünkü tersine çevirme büyüsünü yaparsam, hepiniz için gelebilirim, değil mi? Ve siz bunun geldiğini asla göremezsiniz.

"*Serryn*'in sana asla isteyerek vermeyeceği bir avantaj. Leila'yı patlayıcılarla mı tehdit ettin Caleb? Onu bu şekilde mi kontrol ediyorsun? Henüz tam olarak gelişmedi mi?"

"Başarısız *olduğun* yer burası mı, Kane? Caleb'in gözleri dalgındı, araştırıyordu. "Denedin mi?"

Ancak Kane, Caleb'in Leila'dan alamadığı ya da güvenemeyeceği bir cevap aldığı bulmacanın çok önemli bir parçası olduğuna dair şüphesi hâlâ devam ederken, bunu onun için kolaylaştırmayacaktı. Caleb'in almayı umduğu cevap.

Ve kaldıraç, ek zaman anlamına geliyordu.

Kane zırhlı kamyonu bir göz attı. Tekrar Caleb'a baktı. "Peki içinde ne var?"

"Orada ne *vardı*? Seninle yarı yolda buluşma isteğim, Kane.' Depoyu gösterdi. "Bir göz atın.

Kane, Caleb'in bakışlarıyla tekrar buluşmadan önce omzunun üzerinden kapalı depo kapılarına baktı. Sağduyusu ona yapmamasını söylese de, Kane nihayetinde her zaman içgüdüleri tarafından yönlendirilmek zorundaydı.

Kane lastiklerden aşağı atladı. Sislin arasında herhangi bir hareket belirtisi olup olmadığına dikkat ederek depoya doğru kararlı adımlarla ilerledi. Ama ekibi onun arkasını kollayacaktı. Ekibi her zaman onun arkasındaydı.

Kane girişten birkaç adım ötede durdu, o gün ikinci kez depoya girmeye hazırlanırken omurgasının alt kısmı karıncalanıyordu.

Kapıları açtı. Eşikte durdu. Küf kokulu boşluktaki toz zerreciklerine baktı.

Ve nefesi boğazında düğümlendi.

BÖLÜM ELLİ ALTI

Rob Doyle'un bilinci yerinde değildi ama kalp atışlarından anlaşıldığı kadarıyla hayattaydı.

Caitlin'in eski sevgilisi olan eski TSCD ajanına bakarken Kane'in kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Başı öne eğilmiş, tüm vücudu onu dik tutan zincirlerin içinde gevşemişti.

Rob'un birkaç adım ötesinde, Xavier Carter'ın kalıntılarının on adım ötesindeki bir direğe eşit derecede bilinçsiz bir şekilde bağlanmış olan adam, henüz tanışmadığı, her şeyin katalizörü olan adamdı: Küresel Konsey'in Başkanı, o bölgenin şefi, onu avlamak için onlarca yıl harcamış olan adam; onu ele geçirmek için yaptığı son girişimde *Caitlin*'in inine atılmasına izin veren adam: Sirius Throme.

Caleb yanına geldiğinde Kane'in dikkati omzuna kaydı. "Nedir bu?" diye sordu sessizce.

"Doyle amacına hizmet etti," diye açıkladı Caleb. 'Ama artık onunla işim bitti. Ve benim onunla olan sorunlarım seninkiler kadar kişisel değil. Jask'inki kadar da kişisel değil. Doyle bana sürüsüne yaptıklarıyla övündü; Jask'ın oğluna yaptıklarıyla. Caleb'in gözlerindeki ısıltı güven vericiydi: anlayış.

"Throme'a gelince... O her zaman seninle tanışmak istemiştir, Kane. Son birkaç on yılda harcadığı onca çabaya rağmen bunu kolaylaştırmamak benim için kabalık olurdu. Onları serbest bırak ve avla ya da zaman ve çabadan tasarruf et, umurumda değil. Tek umursadığım, öyle ya da böyle ikisinin de işini bitirmeniz. Alisha'ya yaptıkları için Jake de bunu isterdi.

"Bana tek bir cevap için mi veriyorsun?

Caleb'ın sabit bakışları anlaşılanın tam olarak bu olduğunu doğruladı.

Kane yüzünü ona döndü. "Patlayıcıların yerini de işin içine katmaya ne dersin?

Caleb sıırttı. 'İyi deneme. Seninle yarı yolda buluşuyorum, Kane, senin yararına dörtte üç değil. Neden tersine çevirme büyüsünü yaptırmadın?'

"Neden bunca zaman ve çabadan tasarruf edip bu işi çoktan gerçekleştirmediniz?

Çünkü bunun tek bir cevabı olabilirdi: Leila blöfünü görmüştü. Serryn blöfünü görmüştü.

Ve Kane, Caleb'ın blöfünü görmeyi göze almak için ihtiyaç duyduğu cevabı vermekten sorumlu olabilirdi.

Ama bu *tam da* Kane'in yapması gereken şey olabilirdi. Çünkü eğer Leila Caleb'a tam teşekküllü bir serryn olarak geri döndüyse, belki de Caleb'a karşı değil, onunla birlikte çalışması gerekiyordu. Çünkü tam da söylediği gibi tahminler gerçek değildi.

Caleb uzaklara bakarken dudakları kapalı bir gülümseme sundu ve kesici dişini diliyle ısırđı. Tekrar Kane'e baktı. 'Eğer planın işe yaramazsa ve bu savaştan kaçınmak istiyorsan, tersine çevirme büyüsünün en iyi seçeneğimiz olabileceğini sen de benim kadar iyi . Ve eğer karşılaşacağımız senaryo buysa, aynı tarafta olup olmayacağımızı bilmem gerekiyor. Bu kehanetin kontrolünün bende olduğunu mu düşünüyorsun? Çok haklısın, öyleyim. Eğer en iyi sonuç için çalışmak istiyorsanız, kendi inanç sıçramanızı yapmanızı öneririm.

Caleb gömleğindeki paketten yeni bir sigara çıkardı. Çakmağını çaktı ve ucunu tutuşturdu.

"Sadece bir şeyi bilmem gerekiyor, Kane. Dişlerinin arasından sertçe nefes vermeden önce hızlı bir nefes aldı. "O da Arana'yı kaybetmenin o büyüden daha iyi bir sonuç olup olmadığı.

Kane, "Bu benim elimde olan bir seçenek değildi," dedi. "Her şey bu noktaya geldi. Sahip olduğum zaman içinde bir serryn bulabilseydim bile, onu asla isteğime boyun eğdiremezdim. Kane tekrar Sirius'a ve Rob'a baktı. İkisi de hâlâ baygındı. Tekrar Caleb'a baktı. 'Bizi kendileri gibi yapmalarına, bizi ortadan ikiye bölmelerine izin veremeyiz. Ve kehanetin şeyi yok etmesine izin veremeyiz. Orada

başka yollar. Olduğunu sanmıyordum ama varmış. Benimle çalış, Caleb.'

Caleb birkaç dakika daha bakışlarını onun üzerinde tuttuktan sonra arkasını dönerek kapılara doğru yöneldi.

Kane onun arkasından gitti ve Caleb'ın uzaklaşmasını izledi.

Onu durdurmayı deneyebilirdi ama bunun bir bedeli olmayacağını garantisi yoktu. Birisi karşılığında Leila'ya zarar verebilir ve belki de o boyutu sonsuza dek patlatabilirdi.

Bu bir kumardı. Gerçeği söylemek lanet olası bir kumardı. Ama belki de Caleb'ı ona güvenilebileceğine ikna etmenin tek yoluydu.

"Senin de onlara karşı bağışıklığın var mı bilmiyorum, Caleb," diye seslendi Kane . "Tıpkı senin onun kanına karşı olduğun gibi. Ama Serryn'in gözyaşlarını içip hayatta kalamazdım, tıpkı Serryn'in kanını içebileceğim gibi. Ve eğer hatırlayamasaydım, Arana'yı zaten kurtaramazdım.

Caleb durdu, sırtı hâlâ Kane'e dönüktü.

"O yüzden dikkatli ol," diye ekledi Kane. 'Eğer içinizden bir ses ona güvenmemenizi söylüyorsa, eğer bana *gelme* sebebiniz buysa, o zaman ona güvenmeyin. Büyüyü riske atma. Bunun yerine bizimle çalış.

Caleb'ın sessizliği sinir bozucuydu. Hiç irkilmedi bile.

"Kamyonun arkası," dedi Caleb sonunda, hâlâ yüzünü ona dönmemişti. "Bir göz atın. Mandal sürücü tarafındaki tekerleğin jant kapağının arkasında.

Kane, Caleb'ın yürüyüşe geçmesini izledi, adımlarında belli belirsiz de olsa gözle görülür bir artış vardı.

Kane kamyonu doğru yöneldi.

Bilmesi gerekiyordu. *Hepsinin* bilmesi gerekiyordu. Caleb'in gözünün önünden izin vermeden önce, kendisine ihanet edilip edilmediğini öğrenmeliydi.

Bir şeyler ters gitse bile Jask çoktan yola çıkmıştı.

"Kane?" diye sordu ekibinden biri, Kane kilidini açtığı kapalı arka kapılara bakarken gözleri endişe ve kaygıyla doluydu.

Kane kesici dişini yaladı. Sağduyu ona geri çekilmesini söylüyordu ama içgüdüleri tam tersini söylüyordu.

Kamyonun kapılarını açtı.

Patlayıcıları tararken kalbi küt küt atmaya başladı - yüzün
üzerindeydi ve hepsi önünde düzgün bir şekilde istiflenmişti.

BÖLÜM ELLİ YEDİ

Vücudu ağrıyordu. Her şeyi acıyordu. Rob kurumuş gözlerini kırptırdı, ağzının kenarından aktığını hissettiği tükürüğü temizlemek için elini kaldırmaya çalıştı ama omuzları gergin ve kısıtlıydı, elleri uyuşmuştu. Ayaktaydı. O kadarını biliyordu. Sert bir şey sırtına bastırıyordu. Ayak bilekleri ona bağlıydı, aynı şekilde kolları da arkasından çekilmişti.

Gözlerini zorla açtı ama odaklanamayacak kadar bulanıktı. Yine de beyni bulanık değildi. Nefes almakta zorlanıyordu ve nedenini anladı: ağzı tıkanmıştı.

Aşağı baktı. Neden titrediğini gördü. Zırhının, koruyucu giysisinin çıkarılmış olduğunu gördü. Üzerinde şortundan başka bir şey yoktu.

Aşağılayıcı. Lanet olası
aşağılayıcı. "*Piç*," diye tısladı
kafasının içinde.

Lanet olası iki yüzlü piç vampirler.

Sol tarafına, Sirius Throme'un kendisinden bir metre ötede direğe bağlı olarak durduğu yere bakarken kalbi çarpıyor, boğazı kuruyordu.

Sağında, yerde parçalanmış bir halde Xavier Carter'dan geriye kalanlar vardı - en azından onun söyleyebildiği kadarıyla.

Ve üçünün de neden oraya götürüldüğünü anlamak için dahi olmaya gerek yoktu.

O gün ne Sirius Throme ne de Xavier Carter depoda bulunmuştu ama Xavier her planı onaylamıştı

Sirius tarafından düzenlenmişti. Burası da on beş yıl önce, henüz bir çaylakken Rick Parish ve Max'le birlikte o planlardan birini gerçekleştirmek için geldiği yerdı. Bu özel bir görevdi ama bu göreve dahil olmanın verdiği sevinç, özenle seçilmiş olmanın verdiği heyecandan çok daha fazlasıydı. Arana Malloy'un kötü şöhretli kardeşinin kim olduğu düşünöldüğünde onu yakalamanın ayrı bir heyecanı vardı.

Vampirin kız kardeşini kaderini bilerek direğe bağlamak onu o zamanlar bile heyecanlandırmıştı. Kasıtlı olarak ilaçlarından mahrum bıraktıkları lycanları serbest bırakmayı beklemenin heyecanı. Lycanların çılgınca homurtuları arasında Arana'nın çığlıkları onu tahrik edecek kadar ileri gitmişti - izlerken hiçbir utanç ya da sempati duymadığı için içinden akan güç. Güçlendirici ve özgürleştiriciydi. O zaman kaderinde büyük şeyler olduğunu anlamıştı. Yüce şeyler. O zamandan beri sistemine akmasına izin verdiği melek gözyaşları kadar yüce şeyler - şimdi tüm bunların bir değeri vardı.

Rob tekrar Sirius'a baktı. Onu kanatları altına alan, ona dünyayı vaat eden, planı gerçekleştğinde elde edebileceği ölümsüzlüğe en yakın şeyi vaat eden Sirius Throme'a. Bunun yerine ona sonsuza dek panzehirine bağımlı olacağı bir zehir vermişti. Ölümünü daha da uzatacak bir zehir, vücudundan akan melek kanı artık hızlı bir ölüme karşı bir lanetti.

Sirius onun uyandığını hissetmiş gibi omzunun üzerinden ona baktı, ağzı tıkalı olduğu için aynı şekilde susturulmuştu. Zaten söyleyecek pek bir şey de yoktu.

Aslında söylenecek bir şey yoktu.

Buraya kadarmış. Burası her şeyin bittiği yerdı. Her şeyin başladığı yerde bitti.

Rob ağzındaki tıkacın arkasından güldü. Gülmekten kendini alamadı, bu sırada gözlerinin kenarlarından birkaç damla yaş kaçtı.

Sirius başını salladı, belli ki çok daha az eğlenmişti.

Ama Rob, Xavier'in bağlandığı ve şimdi dibinde yattığı direğin, Arana'yı bağladıkları direk olduğunu biliyordu. Kanının yere düştüğü, daha sonra Rick'i lanetlediği, kızı Caitlin'i hiçbirinin tahmin edemeyeceği bir şekilde Kane'e bağlayan lanetin gerçekleştiği yer.

Aksine planları basitti: Arana'yı Jask'ın sürüsünden iki Lycan'a yem etmek. Kendi izlerini örtmek. Hope Kane, Jask'ın peşine düşecek ve Lycanlar ile vampirler arasındaki savaş başlayacaktı. Sonuç olarak TSCD Blackthorn'u işgal edebilir ve sonunda Malloy'u yakalayabilirdi.

Ama bunun yerine Kane ve Jask ilerideki kasalara yan yana yaslanmış, bakışlarını ona doğru kararlı ve tedirgin edici bir şekilde dikmiş, Tao'nun kollarını rahatça kavuşturmuş, Malloy ise serin depo havasına sürekli bir duman püskürtüyordu.

Kane kendini sandıktan dışarı itti. Sigarasını yere attı, ucundaki kehribar rengi parıltı toprağa karıştı. Onu Jask yakından takip ediyordu. Rob'un oğlunu öldürdüğü, bunu yapmadan önce işkence edilmesini ve ardından hadım edilmesini emrettiği Jask. Görüntüleri gönderdiği Jask.

Kane yanından geçerken lycan ona doğru adım attı; *onun* yerine Sirius'a ulaşmak için yanından geçip gitti.

Rob konuşmalarını diledi. *Bir şeyler* söylemelerini diledi.

Jask'ın masmavi gözleri onunla göz göze geldiğinde kısıldı. Üçüncü türden parmakları soğuktu ve çenesini kavrayıp Rob'un başını direğe doğru bastırdı. Köpek dişleri ortaya çıkmış, Jask'ın göz bebekleri daralmış, gözleri öfkeyle dalmış olan Rob, ona doğru bakmaya cesaret ettiğinde, iyice boku yediğini anladı.

Jask oraya olabildiğince çabuk varmıştı. Eden'dan Leila'yı bulması gerektiğine dair bir telefon aldığı ve hemen Kane'den plan değişikliği olduğunu söyleyen bir telefon aldığı yakıt eklendi.

Kane'i deponun dışında volta atarken bulmuştu.

"Caleb sende miydi? Jask ona katılarak şöyle dedi. "Ona sahiptin ve gitmesine izin mi verdin?" Bu hiç mantıklı gelmemişti. "Neden?"

Kane, Jask ona katıldığında durup, "Bir göz atmak isteyebilirsin," demişti.

Jask, Kane'e dönmeden önce bir kamyonet dolusu patlayıcıya baktı. "Bunları sana o mu verdi? Sence hepsi bu kadar mı?"

"Öyle görünüyor.

"Ne çalışıyor?

'Bu iyisi değil. Bunu görmeniz gerek.

Doyle ve Throme'u gören, Carter'dan geriye kalanları yerde gören Jask, gözlerini Kane'e dikmişti. Kane'in alnı da aynı şekilde düşünceli bir şekilde çatılmıştı ve bir duman soluyordu.

"Bir tuzak mı? Jask

sormuştu. Kane başını

sallamıştı.

"Dikkat dağıtmak mı? Jask sormaya devam etti.

"Belki. Lacivert gözleri deponun gölgelerinde Jask'inkilerle tekrar buluşmuştu. "Benden bilgi istedi - patlayıcılar gibi bu da bir ödemeydi.

"Ne hakkında bilgi?

"Tersine çevirme büyüğü hakkında. Umarım iki kez düşünmesini sağlamışımıdır. Ama hiç değilse biraz zaman kazandırdım. Ve eğer bunu yapacaksak,' dedi Sirius ve Rob'u göstererek, 'bu bizim tek şansımız olabilir. Ne kadar hızlı ?'

Şimdi Rob Doyle'a bakarken, Rob'un da ona ters ters baktığını gören Jask, hızlı davranmanın yeterli olmayacağını biliyordu.

Bir parmağını Rob'un tıkaçına geçirip indirdi, bunu yaparken uzayan pençeleri kasıtlı olarak Rob'un yanağını çiziyordu.

Rob onlara katılmak için geri dönerken gözleri Kane'e kaydı.

Rob gülümseyerek, "Arana'nın ölümünü izlemek hayatımın en güzel gecelerinden biriydi, Malloy," dedi. 'Ve Caitlin'in canına okumak da bir o kadar tatlıydı. O Tamara cadı kaltağı daha da güzeldi. Tekrar Jask'a baktı. "Ama oğlunun hayatı için ağlamasını dinlemek daha da tatlıydı Tao," diye ekledi sırtarak.

Jask Kane'e baktı. Kane onun bakışlarını karşıladı. Ve Jask onun sessizliğinin her kelimesini anladı.

Jask birkaç adım geri çekildi. Şimdilik bunu yapmak zorundaydı. Kane'in Rob'un arkasından dolanıp onu bağlayan ipleri kesmesini izledi.

Rob direktten uzaklaştı. Dengesiz ayakları üzerinde dönerek onlara baktı, ikisini de görebilmek için geri çekildi, gözleri birinden diğ rine gidip geliyordu. 'İkinizi birden alacak, öyle mi? Lanet olası korkaklar.

Kane ve Jask m kemm l bir senkronizasyon içinde çalışarak onu bir av gibi çevreliyor, aralarında her zaman bir seksen derecelik net bir boşluk bırakıyorlardı, böylece dönmeye devam etmediğı sürece her zaman çevresel görüşünün dışında bir tane vardı.

"Hayır," dedi Kane. 'Her seferinde bir tane yeterli olacaktır.

Rob onunla yüzleşmek için döndü ama Kane'in yumruğı Rob'un tepki veremeyeceğı kadar sert ve hızlı geldi.

Rob yere düştü. Yüzü toprakla doluydu, ağızından bir şeyler kaçırdı.

Kane Rob'un ayağı kalkmasını beklerken Jask biraz daha geri çekildi. Bu onun birkaç dakikasını aldı. Kane'in darbesinin etkisiyle ayaklarının üzerinde daha da dengesiz duruyordu ama de başardı.

Ancak Kane hiç acımadı ve yıldırım hızındaki yumruğıyla Rob'u bir kez daha yere serdi, ardından da çizmesini Rob'un böğrüne sertçe vurdu.

Rob cenin pozisyonunda kıvrıldı. Homurdandı ve nefesinin altında küfretti.

'Arana'ya kendini savunması için kaç fırsat verdin, Doyle? Tamara'ya kaç tane verdin? Caitlin'i yerdeyken kaç kez tekmeledin? Kane çizmesini tekrar Rob'un göğsüne sertçe indirdi, gözleri öfkeliydi. Onun  zerine çömeldi. 'Ama senin işini bitirecek kişi *ben* olmayacağım. Çünkü onun yerine Jask'ın bunu yapmasını izlemekten çok daha fazla zevk alacağım.

Kane ayağı kalktı, gözleri Jask'ınkilerle buluştu ve başını salladı.

Rob sendeleyerek ayağı kalktı. Yerde kalmayacaktı. Onu yere d ş rebilirlerdi ama onu yerde tutmak bambaşka bir meseleydi.

Rob yere bir ağız dolusu kan ve toprak tükürdü. Neyle karşı olduklarına dair hiçbir fikirleri yoktu. Nasıl bir şeyle karşı karşıya oldukları hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

güçlüydü. Çünkü artık onu çözmüşlerdi ve her şey daha bitmemişti. Ve bunu onlara gösterecekti, tıpkı Arana, Tamara, Caitlin, Rone ve Corbin'e gösterdiği gibi.

Caitlin... Malloy ve Tao'yla işi bittiğinde onu tekrar bulacak ve bu kez işini bitirecekti.

Jask'a doğru koştu. Onu yere yıkmak için üzerine koştu. Böylesine sağlam bir duvarla karşılaşacağını tahmin etseydi bunu başarabilirdi: şaşmaz bir duruşun ortasında etkileyici derecede sağlam bir kas kütlesi. Jask'ın neredeyse irkilmesini bile beklemiyordu.

Rob bir saniye sonra Lycan'ın elini boğazında hissetti. Sıkıştırmanın kaba gücü altında nefesi kesildi. Jask onu yerden kaldırdığında nefesi daha da kesildi. Geriye doğru savrulduğunu hissetti. Yere çarptığında sırtındaki keskin acıyı hissetti.

Rob ayağa kalkmak için çabaladı. Kafasını kaldırıp Lycan'ın yaklaştığını gördü, masmavi gözleri tek bir niyetle parlıyordu: Öldürmek.

Rob vurdu. Yumrukladı ve tekmeledi. Bazıları yere düştü, bazıları düşmedi. Ama indirdiğinden daha fazla darbe aldı ve giderek Lycan'ın kendisiyle oynadığını hissetti. Kane'in aksine, Lycan işi uzatabildiği kadar uzatıyordu.

Ta ki Jask onu birkaç metre havaya savuracak kadar güçlü bir darbe indirene kadar.

Başının arkası betona çarptığında, oda karanlık ve puslu bir hal aldı. Kumaşın yırtılma sesini duydu. Bir esinti hissetti. Soğuk hava. Kalçasında sert, soğuk, metalik bir şey hissetti.

Ardından gelen acı dayanılmazdı, her sinir ucunu ateşliyordu.

Haykırdı. Ürperdi. Kendi kanının kokusunu aldı. Buz gibi soğuk hissetmeden önce bir sıcaklık hissetti.

Boynunu büküp aşağıya baktı ve erkekliğinin eskiden olduğu yerde kanlı bir karmaşa gördü. Nefes nefese, ter içinde Jask'ın yanında gevşekçe tuttuğu kanlı bıçağa baktı.

Bilincini kaybetmesi gerekiyordu. Bilincini kaybetmek istedi ama melek kanı buna engel oldu. Melek kanı

onu doğal olmayan uzun bir süre hayatta tutacaktı.

Kane bir kolunu Rob'un altına sokarken Jask da diğer kolunu tuttu. Onu direğe doğru sürüklediler. Onu bağlarken ipler bileklerini kesti. Dik pozisyon kan kaybını daha da şiddetlendirmiş, ardından tüm deneyimi daha da rüya gibi göstermişti.

Ya da Jask'a dönüp baktığında kâbus gibi.

Ve Lycan'ın daha yeni başladığını fark etti.

Sirius, Rob Doyle'un ıgıllıkları eşliğinde direğe yaslanarak doğruldu. Metalik kan kokusu havada asılı kalırken, işkencenin olabildiğince çoğunu engellemek için gözlerini sıkıca kapattı.

Vahşiler - tıpkı her zaman söylediği gibi. Üçüncü tür tam anlamıyla vahşiydi.

Sessizlik çöktüğünde, Sirius kendi düzensiz nefes alış verişine odaklandı. Yukarıda beliren canavarla yüzleşmek için çarşafın üzerinden bakmaya zorlanan bir çocuk gibi, yavaşça gözlerini açtı.

Ve doğrudan Kane Malloy'un gözlerinin içine baktı.

"Açgözlülük, Throme," dedi Kane, sesi tedirgin edici derecede sakindi. 'En nihayetinde bütün mesele bu: açgözlülük. Payına düşenden fazlasını istemek.

'En başından beri aranızda yaşıyoruz. *Her zaman* oradaydık. Kehanet olsun ya da olmasın, istediğimiz zaman yönetimi ele geçirebilirdik. Ama istemedik; buna gerek yoktu. Ama *sizin* türünüz... sizden daha güçlü bir şeyle, anlayamadığınız bir şeyle karşılaştığınız andan itibaren, onu kontrol etmeye, kontrol altına almaya, baskı altına almaya ihtiyaç duydunuz. Buna yansıtma diyorlar: başkalarını kendi niyetlerinle, kendi davranışlarınızla, kendi standartlarınızla yargılıyorsunuz. Başkalarını yargılama şekliniz, başkalarında *gördüğünüz* şey, kendinizde gördüğünüz şeyin aynadaki görüntüsüdür. Tüm bu düzen, tüm bu sistem, *tam olarak* budur. Bu mekân, bu yaratım, sizin sözde insanlığınızın bir aynasından başka bir şey değildir. Ama bunların hepsi *bugün* sona eriyor. Bu noktadan itibaren

Sadece tek bir yeni dünya düzeni olacak Throme, o da içinde senin olmadığın bir düzen olacak.

Kane aralarında bir adımdan daha az mesafe kalana kadar bir adım daha yaklaştı.

'Zamanında bazı karanlık şeyler yaptım, Throme. Karanlık şeyler gördüm. Bazı karanlık yerlerde bulundum. Ama en karanlık olanı senin kafanın içini görmek, içine girmek oldu. Beni en çok rahatsız eden şey, beni gerçekten en çok rahatsız eden şey, bizi nasıl gördüğünüz ve bize nasıl davrandığınız değil, kendi kendinizi nasıl gördüğünüz ve kendinize nasıl davrandığınızdır.

Sirius omzunun üzerinden Doyle'un, Doyle'dan geriye kalanların, Jask uzaklaşırken direğe asılı olduğu yere bakmaya cesaret etti.

Sirius'un dikkati tekrar Kane'e yöneldi.

'Her şey açığa çıkacak,' dedi Kane. "*Her şey*. Tekrar deneyeceğiz, Throme. İnsanlık yeniden sınanacak. Bu sefer nasıl olacak göreceğiz.

Kane pantolonunun arkasından bir bıçak çıkardı. Sirius elinde parlayan bıçağa baktı.

Kendini hazırladı.

Gerildi.

'Ama bilmeni isterim ki, eğer bir daha her şeyi berbat , endişelenmesi gereken kişi *ben* olacağım - bir kehanet değil.

Kane elini uzatıp bıçağı kendi avucunun içinden geçirirken Sirius'un nabızı hızla atıyordu.

Kane'in ne yaptığını anladığında dehşet, bıçağın derinliğinden çok daha keskin bir bıçak darbesi indirdi. Tek kelimesini bile anlayamasa usta vampirin dudaklarından tam olarak hangi lanetin döküldüğünü fark etti.

Sirius tıkaçının arkasından itiraz etti; gözleriyle Kane'e durması yalvardı.

Ama Kane'in durmaya niyeti yoktu. Sirius'un alına kan bulaştırırken, ölümden çok daha kötü bir kaderi çağırırken gözlerinde merhamet belirtisi de yoktu.

Kane bıçağını Sirius'un gömleğine sildi. Vampir başka bir şey söylemedi, sadece bakışlarını bir saniye daha gezdirdikten sonra uzaklaştı.

Kane depoyu geçti. Tao'yu takip ederek kapılardan ıktı. Kapıları kapattı.

Sirius gözlerini karanlığa dikti. Onların dönüşünü beklerken kalbi çarpmaya devam ediyordu.

Hiç yoktu.

Sağına, Carter ve Doyle'un katledilmiş cesetlerinin olduğu yöne baktı, havada hafif bir ölüm kokusu vardı. Ama karanlıkta onları göremiyordu. Hiçbir şey göremiyordu. Kendi nefes alışının ve kulaklarında uğuldayan nabzının sesinden başka bir şey *duyamıyordu*.

Hızlandırılmış bir ölüm anı gibi gümbürdüyor.

BÖLÜM ELLİ SEKİZ

"Hade?"

Caleb telsizi tekrar yanına bıraktı ve daha önceki dört denemesinde ahizenin ucundaki cızırtıdan başka bir şey alamadıktan sonra bunun sonuncusu olduğuna karar verdi.

Caleb kılıcını elinde sıkıca kavrayarak koştu, ekibi de onunla birlikte koşuyordu.

'Serryn'in gözyaşlarını içip hayatta kalamazdım, Serryn'in kanını içebileceğimden daha fazla. Ve eğer , Arana'yı zaten kurtaramazdım.

Kane'in sözleri kafasının içinde tekrar tekrar yankılandı.

Gözyaşları. Serryn gözyaşları: nadir bulunan nesneler.

Leila'nın anılarını muhafaza edebilmeleri için ihtiyaç duyduğu nesne.

Hiçbir şey toplamasına gerek yoktu. Çatı katından ayrılmasına hiç gerek yoktu. *Yalan söylemişti.*

Onu saran his acı verici bir şekilde tanıdıktı: batan, dehşet verici bir kayıp hissi. Ayakları yere ağır basıyor, geçtiği binaların sayısından etkileyici bir tempo tutturduğunu bilmesine rağmen adımları yavaşlıyordu. Onu rahatlatan binalar giderek seyrekleşiyor, terk ediliyor, giderek ıssızlaşıyordu.

Çorak arazinin eteklerinde, Caleb uzaktaki bulutları değerlendirirken durdu: daha önce hiç tanık olmadığı bir fenomen. Yoğun, soluk gri bulutlar su gibi dönüyordu.

Boşalan bir su birikintisini sıyrıp geçerken, merkezde daha karanlık, daha uğursuz bulutlar sanki boyalı bir fon gibi durgun kaldı.

Omurgasının alt kısmına bir ürperti çarptı ve ensesindeki tüyleri diken diken etti. Kaybetme duygusu şimdi aynı ölçüde korkuyla sarmalanmış olan Caleb, durmaksızın koşmaya başladı, düz zeminde ilerledi ve tepenin zirvesinde aniden durmadan önce yokuşu tırmandı. Diğer taraftaki yokuşa baktı, serin bir ter her santimini kaplamıştı, kalbi insan hızıyla çarpıyordu.

Blackthorn.

En az yetmiş ayak yüksekliğinde, dört dönümlük bir alanı kaplayan sık, iç içe geçmiş bir karaçalı çalılığına baktı. Sadece etrafını saran sis tarafından yumuşatılmış bir iskelet: birbirine dolanmış dikenli siyah damarlarla delik deşik edilmiş beyaz bir pus.

Onlarca yıldır o bölgede karaçalı yetişmemişti; bir zamanlar tarım arazisi olan bu bölgeden sökülüp atılmıştı. İlk tasfiyeden sonra hayatta kalmak için verilen her türlü mücadele, o zamanlar bile kahverengi bir alan olarak kabul edilen yere ara sıra yerleştirilen endüstriyel binalar tarafından bastırılmıştı; onlarca yıldır harabe halinde bırakılmış, atılmış, terk edilmiş kabuklar.

Karaçalı'nın geri dönmesinin tek bir yolu vardı... onu yeniden canlandırabilecek kadar güçlü olan tek bir tür... gücünü doğanın kendisinde bulan bir tür: cadılar.

Ve sadece tek bir cadı türü onu bu kadar hızlı bir şekilde geri getirebilirdi: bir seryn.

Boğazını sıktı, kılıcını kavradığı gibi, küçük sis damlacıklarında kalan tanıdık bir şeyin kokusunu aldı: metalik kan kokusu.

İnsan kanı.

Karnındaki düğüm, giderek artan kayıp duygusuyla daha da yoğunlaştı.

İç burkan bir korku.

Mantık ve hayatta kalma içgüdüleri ona geri çekilmesini söylüyordu. Ancak daha zorlayıcı bir içgüdü baskın çıktı ve onu çanağın içine, sisin içine ve siyah, iç içe geçmiş kütleye doğru hızlı bir inişe gönderdi.

Aniden durdu, korku ile dehşet birbirine karıştı. Savaşlar görmüştü, pek çok savaş, ama bu adil bir savaş olmaktan çok uzaktı. Ürkütücü kuklalar gibi sergilenen adamları, doğaüstü sarmaşıkların yoğun, puslu baltalıkları arasında dizilmişti: kazığa oturtulmuş, uzuvları koparılmıştı.

O ve adamları yaklaştırmaya cüret ettiklerinde toprağın altından engerek yılanları gibi anında yükselen sarmaşıklar. Beş arkadaşına saldıran sarmaşıklar...

Ama *onu* görmezden geldi.

"Geri çekilin! Caleb, kararının kesin olduğunu anlamaları için elini sertçe havaya kaldırarak ekibine emretti.

"Caleb-

"Git!" diye kesin bir talimat verdi, omzunun üzerinden bakıp Arland'ın telaşlı bakışlarıyla karşılaşmak için bir saniye bile ayırmaya cesaret edemedi. 'Kane'in yanına dön. Artık onunla çalışıyorsun; anladın mı?

Arland başını hafifçe salladı. "Ben..." Caleb daha yumuşak bir sesle, "Git," dedi.

Arland'ın bakışları düştü. Tekrar başını kaldırdığında, yüzü kül renginde ama uyumlu bir şekilde başını salladı.

Caleb soğuk ve uyuşmuş bir halde çalılığa baktı. Görünüşe göre, adamlarını katlettiği gibi onu da katletmeye niyeti olmayan çalılığa.

İlerledi, özellikle adamlarından birini arıyordu, boğazının arkasını tıkayan safra onu boğma riskiyle karşı karşıyaydı.

Labirentin içinden, başka türlü geçilemeyecek çalılıkların kıvrımlı tünellerinden geçerek ilerledi. Sanki onu istediği yere götürüyormuş gibi açılıp kapanan bir çalılık, adamlarının, oraya gönderdiği adamların, parçalanmış, bağırsakları deşilmiş, gözleri ve etleri beş santimlik dikenlerle oyulmuş, çarpık ve kanlı bedenlerinin arasından: acımasız dalların arasına sıkışmış cansız ruhlar.

Bu bir ölüm tuzağıydı. İçgüdüleri, daha da kötüsü, bunun *bekleyen* bir ölüm tuzağı olduğunu söylüyordu. Önceden planlanmış bir ölüm tuzağı. Onu korumak için gönderdiği orduyu devirmişti. Onu korumak için gönderdiği orduyu tek başına *katletmişti*. Onu güvende tutmak için gönderdiği orduyu.

İhanet onu nefes kesen bir kısıp aldı.

Buna kanmıştı. Gördüğü kbuslara, artık gözünün önünde somutlaşan kbuslara rağmen ona inanmıştı. *Buna* sebep olması için *tekrar* gitmesine izin vermişti. Ve şimdi bedelini adamları dedi. Adamları ve...

Dikkati bir anda dalların kırılıp hareket ettiği yere kaydı, kasıtlı bir şekilde geri çekildi, sis ilerideki açıklıkta dağıldı.

Kalbi kt küt atıyor, şakağında ter damlacıkları oluşuyordu; şimdi on beş metreden daha az bir mesafede, arkadaşının kolları ve bacakları, onu yerden bir karış yüksekte tutan karaçalı tarafından uzatılmış halde duran Hade'e baktı. Kollarından akan kan serin havada kurumuştu, bu da ne kadar zamandır orada asılı bırakıldığını kanıtlıyordu.

Hade başını oynattı.

Hl hayattaydı.

Ama bir dalın boynuna dolanarak onu sıkıca tutması uzun sürmedi.

Caleb bir tuzağa doğru koştuğunu haykıran içgüdülerine meydan okuyarak arkadaşına doğru atıldı. Kılıcını defalarca karaçalıya doğru savurarak dalları kesmeye, Hade'in etrafındaki mengene gibi tutuşlarını kesmeye çalıştı. Ama her denemesinde çeliğin çeliğe çarpmasıyla karşılaştığında kılıcı elinde titredi. Doğrulama tamamlanmıştı: bu sadece büyüden çok daha fazlasıydı; bu var olan en eski, en karanlık büyü idi. Bu tartışmasız Serryn bysyd.

Hade başını çevirip oyulmuş göz çukurlarını ortaya çıkarırken, "Caleb?" derken sesi acıyla boğuklaşıyordu.

"Evet, benim. Caleb dalları koparmaya çalışan ellerini yırttı, beyhude çabası karşısında hayal kırıklığı içinde tısladı. Sonunda pes etmek zorunda kalarak boştaki eliyle Hade'in başının arkasını hafifçe kavradı.

"Burada hiçbir şey yoktu," diye açıkladı Hade kırık dökük bir sesle. 'Dallar hiçbir yerden çıkmadı. Her yerden. Çok hızlı. Hiçbir şey yapamadık.

Caleb elini arkadaşını boğan dala doladı ve bunun sonucunda kendi bileğinden aşağı kan damladı. "zr dilerim. Ve Hade'i mesajı iletecek kadar uzun süre orada tuttuğu, hayatta tuttuğu için daha da zgnd. "ok ama çok zgnm.

Sarmaşıklar kol ve bacaklarını sıkıca sararken, Hade sıkılmış dişlerinin arasından, "Uzaklaş," dedi, "dikenler sanki onun sözlerini küçümsüyormuş gibi daha da derine batıyordu. "Ona istediğini verme. Sarmaşık benzeri bir dal daha boynuna dolanırken irkildi, nefesi kesildi.

Caleb onun yanından geçerek ilerideki daha sık çalılıklara ve omzunun üzerinden çıkış kapısının mühürlendiği yere baktı.

Onu burada istemişti. Onu buraya getirmişti. Gücünün güçlü olacağı, gücünü ayaklarının altındaki topraktan alabileceği bir yerde olmak istemişti.

Sonunda onunla yalnız kalabileceği bir yere.

Kılıcını sırtındaki kınına sokan Caleb, Hade'i boğan dalı iki eliyle tekrar kavradı ve acımasızlığını engellemek için tüm gücünü verdi. Ama dal ellerinin arasından kayarak geçti, dikenler derisine battı ve onu kesti. Ve o mücadele ettikçe, dal Hade'in boynuna daha çok sarılıp sıkılaştı.

Onu alıyordu. Serryn gözlerinin önünde Hade'in soluğunu kesiyor, hayatının son anlarında ona işkence ediyordu; tıpkı serrynlerin Seth ve Jake'e yaptığı gibi. Ve Seth ve Jake'te olduğu gibi, bunu durdurmak için çaresizdi.

Hade titreyip soluk soluğa kaldığında Caleb ensesini kavradı, şakağını kendi şakağına dayadı ve ona elinden gelen tek teselliği sunmaya çalıştı.

Seth'in görüntüleri aklını kurcalıyordu - onu o taş zeminde bulması; içinde bulunduğu acı, serryn'in ona verdiği kan dozu: ölümü olabildiğince yavaş ve acı verici kılmaya yetecek kadar.

Kardeşinin bedeninden çıkan son nefesi. Zamanla kollarında soğuyan bir beden.

Caleb kılıcını geri çekti. Boştaki eliyle Hade'in boynunu kavradı. "Seni seviyorum," dedi Hade'in kulağına. "Sanki kendi çocuğummuşsun gibi.

Hızlı, kesin, temiz, acısız ve tamamen ölümcül tuttu.

Hade irkildi, ürperdi ama birkaç saniye içinde her şey bitmişti, vücudu Caleb'inkine doğru yığıldı ve bağların içinde olabildiğince gevşedi.

Caleb şakağını Hade'inkine dayadığında boğazı sıkıştı ve yandı, nabzın herhangi bir görüntüsü artık yoktu. Herhangi bir yaşam belirtisi

Şimdi gitti.

Göğsü ağrıyordu. Gözyaşları dudaklarına tuzlu geliyordu.

Caleb geri çekildi. Tek dizinin üzerine çöktü, kabzasını sıkıdığı kılıcı asasıydı. Dirseğini dik duran dizine dayadı, boştaki elinin topuğunu alnına bastırdı, başını eğdi ve odaklanmasını yeniden sağlamak için gözlerini kapattı.

Hışırtı dikkatini çekti, onu aniden ayağa kaldırdı, kılıcı yanında, saldırmaya hazırды.

Karaçalı çalılığı yarıldı ve ötesindeki harabelerin ana hatlarını ortaya çıkardı: uhrevi sisin ortasında sert gri taş.

Bir çağrı.

Orada *bir* yerdeydi.

Bekliyordu.

Omzunun üzerinden arkasındaki keçeleşmiş dallara baktı. Tünel yine açıktı. Kadın onu gitmeye, korkakça bir seçeneği seçmeye zorluyordu.

"Bana güvenmeni istiyorum," demişti Seth. "Bunu yapacak kişi sen olamazsın.

Caleb volta atmayı bırakıp kardeşinin gözlerinin içine baktı. Bunu nasıl söyleyebildiğini anlayamamıştı. Serryn'in ona yaptıklarından sonra nasıl olur da intikamını almamasını önerebilirdi.

Caleb, Seth'le aralarındaki mesafeyi kapatarak, "O benim," dedi. "Eğer bunu yapmazsam, bana korkak gözüyle bakacak. Herkes benim korkak olduğuma inanacak.

"Hayır," demişti Seth. "Gerçek intikam kendini kontrol edebilmektir. Öfkeyle içeri girmek zayıflık gösterir. Seni kırdığını düşünmesine izin verilemez.

"Yapmadı.

'Caleb...' Ağabeyinin eli omzunda ağırlaşmıştı, rahatlatıcı, güven verici, sesi yumuşuyordu, '...gözlerin her zaman sana ihanet edecek. Serryn'ler derinleri görür. Bizim takmayı maskenin ötesini. Verdiği zarardan, yarattığı şeyden zevk almaktan başka bir şey yapmayacaktır. Onda pişmanlık görmeyeceksin. Korku görmeyeceksiniz. Sebep olduğu şeyden duyduğu sevinç dışında görmek istediğiniz hiçbir şeyi görmeyeceksiniz. Bir gün bunu anlayacaksınız ama o zamana kadar

Çok geç ve bunun bilgisi sizi hayal bile edemeyeceğiniz şekillerde bulandıracak. Her zaman. O son zaferi ona veremezsin. Onu öldürmek sana hiçbir şey kazandırmayacak.

"Bu bana bir kapanış sunacak.

'Hayır. Kanamanızı sürdürmekten başka bir işe yaramaz. Uzaklaşmalısın. Bırak yaraların iz kalsın. Onun önemli olmadığını kanıtla. İntikam istiyorsan, gerçek intikam: böyle alırsın.

Caleb omuzlarını geriye atarak önündeki yıkıntılara baktı; alçak, ince sis yere yeni yağmış kar gibiydi.

"Uzaklaş. Seth'in tavsiyesi zihninde yankılandı. 'Umursamayan biri gibi görünmenin gücünü hafife alma. Bu var olan en güçlü kalkandır.

Ya da en azından her zaman .

Caleb, Hade'in yanından geçip çalılığın girişine doğru yürüdü. Bekleyen kişisel cehenneminin kapısı.

Ona açılan kapı.

BÖLÜM ELLİ DOKUZ

Kane ve Jask mühürlü depo kapılarının dışında sessizce yan yana durdular.

Kane gözlerini kısarak sisin doğaüstü ışıltısına baktı ve omzunun üzerinden Jask'a baktı. Gözlerinde belli bir huzur vardı: oğlunun zalimce ve gereksiz ölümünün karşılıksız bırakılmadığını biliyordu. Kane de bunu kendi içinde hissetti: bazen sadece intikamın getirebileceği türden bir huzur.

Ama bu ona uzun süre sağlayabileceği bir huzur değildi.

Kane, "Ben Caleb'in arkasından gideceğim," dedi. 'Ona yeterince ip verdim. Eğer umduğum gibi tersine çevirme büyüsüne karşı çıkmaya karar verirse, Tryan statüsünü almaktan başka seçeneği olmadığını düşünebilir. Eğer böyle bir şey olursa bu işi sonuna kadar götüreceğimden emin olmalıyım.

Arkadaşının bakışları onunkilerle buluştu. 'Büyük bir risk aldın, Kane. Leila'yı bile tehlikeye atmış olabilirsin.

Çünkü başka seçeneğim yoktu. Bahislerimi korumak zorundaydım. Ama artık cihazlarımız var.

"Ve tek sebep bu muydu? Jask'ın gözleri şüphesinin ortasında araştırıyordu.

'Ona gözyaşlarından bahsettiğine ikna olmadım, Jask. Tepkisiyle ilgili bir şey var. Cihazları teslim etme şekliyle ilgili bir şey. İçgüdülerim bana daha fazlası olduğunu söylüyor.

"Ne gibi?

"Leyla'nın bu büyüyle ilgisi olmayan kendi niyetleri olabilir.

Kane tekrar Jask'a bakmadan önce sisin içine baktı. Jask'ın gözleri düşünceli bir şekilde kısılmıştı.

Bir şeyi kaçıırıyordu. Önemli bir şey. Çünkü o bakış geri gelmişti - Jask'ın taşınmadan önceki toplantıda attığı bakış.

Kane yüzünü tamamen ona döndü. 'Aklında bir şey var, Jask. Bir süredir vardı. Bana söylemediğin şey ne?

Jask'ın gözleri onunkilere kayd. Tedirginlik Kane'in göğsünü sıkıca kavradı. Sophia. Sophia'yla ilgili bir şey olmalıydı.

"Jask, bana söylemediğin şey ne?"

"KANE!

Kane'in dikkati Stopes'un sisin içinden kendilerine doğru hızla ilerleyen figürlerin yönünü işaret ettiği yere kayd. Muhafızları anında onun ve Jask'ın etrafında koruyucu bir yay oluşturdu.

Kısa süre sonra bu kişilerin Caleb'le birlikte olan muhafızlar olduğunu anladı.

Ama Caleb'in kendisinden iz yok.

ALTMİŐİNCİ BÖLÜM

Caleb açıklıktan geçerken sessizlik sinir bozucuydu, sisin yokluğu artık kesintisiz bir netlik sunuyordu. Tepesinde akan őimőeklerin aralıklı olarak tutuşturduğu metruk taş binayı taradı. *Onu* aradı. Çünkü Serryn bu harabelerin uçsuz bucaksız genişliği içinde bir yerlerdeydi.

İzliyordum

.
Bekliyoru
m.

Yaklaştıkça, havadaki baskıcı ağırlık onu buzbir ürpertiyle kapladı. Daha önce sadece bir kez bu yoğunluğa yakın bir büyü hissetmişti, bu onu olduğu yere mıhlayan bir hatıraydı.

Ama korkunun onu tüketmesine izin vermezdi. Dikkatini dağıtmasına ya da dağıtmasına izin vermeyecekti. Hade için, Jake için, Seth için ve farkında olmadan katliama sürüklediği askerleri için anılarını bastıracaktı. Bir ayağını diğerinin önüne koymaya devam edecekti.

Karaçalı dallarından oluşan canlı duvar yarılıp kapının olması gereken yerde açık bir alan ortaya çıkınca Caleb eşiğe doğru adım attı. Boş giriş holünü taradı, çatlak, düzensiz kaldırım taşı zemin yılların ihmalıyla lekelenmiőti. atısız holün iki yanında camsız pencereler sıralanmiőti, akan şimşekler bir kez daha yolu aydınlatıyordu. Ve gidilecek tek bir yol vardı. Enkaz ya da karaçalı tarafından kapatılmamıő tek bir yol.

Kılıcını sıkıca kavrayan Caleb, giriş holünün karşısındaki ve solundaki açık kapıya yöneldi. Bir kapı

Ötedeki başka bir boş odaya. Bu kez, yanan bir mum onun istediği yolu işaretliyordu: odanın diğer tarafındaki en sağ köşede yer alan bir kapıdan çıkan bir koridor.

Çenesi gerildi. Burnundan sessizce bir hayal kırıklığı nefesi kaçtı. Geniş alanı geçti, karaçalının binanın çevresinde güçlenmeye devam ettiği, giderek iç içe geçen dallarının tüm pencereleri dış dünyaya kapattığı ve harabeleri daha da karanlığa boğduğu yere baktı.

Caleb mumun durduğu taş basamakta durdu; taş duvara vuran sıcak ışığın titreşimleri, sola doğru inen bir merdiven boşluğuyla son bulan kısa bir koridoru aydınlatıyordu.

Caleb yıpranmış, şekilsiz basamakları harabelerin derinliklerine doğru indi, karanlığa doğru inişi sadece yolu işaretleyen başka mumlarla kesildi. Sıcaklıktaki düşüş kademeli ama kesindi; duvarlar küfle kaplıydı, dikkatlice basmazsa sığ basamaklar yosun kaplaması nedeniyle tehlikeliydi.

Dibe ulaştığında durdu ve onun, herhangi birinin, herhangi bir şeyin sesini dinledi. Ama hiçbir şey yoktu. İleride bir kemeri gösteren mumdun başka bir şey yoktu. Havayı kalınlaştıran kara büyü'nün alt akıntısından başka bir şey yoktu, şakağı bu büyü'nün yoğunluğunun artan baskısı altında zonkluyordu.

Caleb, içinde çarpan kalbini sakinleştirmek için elinin topuğunu göğsüne bastırdı. Kendisininmiş gibi hissetmediği, düzensiz bir kalpti bu. Elini tekrar yanına indirdi ve diğer eliyle kılıcını sıkıca kavradı.

Odayı geçerken, yaklaşık otuz metre uzunluğundaki koridora baktı. Kararmış duvarlar boyunca uzanan apliklerde alevler titriyordu: bir zamanlar binayı kasıp kavuran bir yangının kanıtı. Koridorun sonunda bir kapı aralık duruyordu.

Nefesini tutarak sessizliğini koruyan Caleb, omzunu aralıklı olarak kontrol ederken bir ayağını diğerinin önüne attı.

Sona ulaştığında kapıyı ayağıyla iterek açtı.

Boş alan rahatlıkla elli ayak kareydi. Çatı, binanın geri kalanında olduğu gibi uzun süre önce çökmüş, yerine

Binayı çevrelemek için yarattığı karaçalı kubbesinin tepe noktasıyla.

Kameradan gelen bir şimşek çakması alanı tekrar doldurdu ve duvarları işaretleyen sembolleri belirginleştirdi. İnsan kanı olduğu kokusunu alabildiği şeylerden yaratılmış semboller.

Sessiz bir parıltı daha odanın ortasındaki büyük, siyah kaseyi tutuşturdu. Kase ağzına kadar yükseklerle uzanan, kan kırmızısı alevlerle doluydu. Doğal olmayan renkleriyle hipnotize eden alevler tüm odayı kıızıla boyadı.

Kasenin *arkasındaki* gölgeyi yıkadı. *Kazanın* arkasında.

Geniş, yüksek arkalıklı bir sandalyeye uzanmış ince bir kadın tasviri. Toprağa bulanmış zeminden yukarı doğru itilmiş dikensiz karaçalı dallarından yapılmış bir sandalye.

Ayaklarını düzgünce altına kıvrımış, kollarını sandalyenin ilgili kollarına rahatça dolamış, kılıcını kucağına dayamıştı.

Cadıların tahtında oturmuş, *onun* gelişini bekliyordu.

ALTMİŞ BİRİNCİ BÖLÜM

Sophia sırtını sokak duvarına dayadı, nefeslerini yavaş ve sakin tuttu.

Tuly'nin endişesini doğrulayan derin ve hırıltılı bir kahkaha havada yankılandı. O olmasaydı, hassas işitme ve koku alma duyuları olmasaydı, ikisi de onlara doğru yürüyebilirdi.

Grubunun dağılmaktan başka çaresi yoktu. İşaretçiler onları kaçmak için her yöne koşturmuştu. Henüz ekiplerinden başka birine rastlamamıştı. Başka kimseyi de duyamamıştı. Şüphesiz herkes onun ve Tuly'nin olduğu kadar gizli, sessiz ve temkinli kalıyordu.

Sophia biraz öne eğildi ve köşeden baktı.

Beş mahkûm sırayla tekme, yumruk ve botlarını artık sadece kanlı bir ceset olduğunu görebildiği şeye geçirirken, ceset yerde çaresizce yatıyordu. Cesedin bir zamanlar insan mı, üçüncü tür mü, hatta dördüncü tür mü olduğunu, hatta kendi grubundan biri olup olmadığını anlamanın hiçbir yolu yoktu.

Sophia başını duvara yasladı. Tuly'nin elini çok sıkmamaya çalıştı, küçük lycan onun arkasında akıllıca sessiz kaldı, Sophia omzunun üzerinden ona bakarken gözleri dikkatle genişledi.

Bekle ya da geri dön.

Tuly'ye geri çekilmesini ve bunu yaparken duvara yakın durmasını işaret etti, Sophia da aynısını yaptı.

Kemerindeki tıkırtı onu ürküttü, ardından telsizin sessiz vızıltısı geldi.

Sophia elini üzerine kapattı, kadranı aceleyle kapattı, ara sokağın girişine baktı, eli bir kez daha Tuly'ninkini sıkıca kavradı. Bu kez Tuly de elini sıktı ve başını geldikleri yöne, ara sokağın karanlığına doğru çevirdi.

Bir şey görmüş, bir şey duymuş ya da bir koku almıştı. Başını geriye atıp Sophia'nın yüzüne bakarken Sophia onun gözlerindeki ifadeden bunların hiçbirinin iyi olmadığını anladı.

Sophia, Tuly'nin yanından geçerek sol taraftaki duvara, yerden yaklaşık sekiz metre yükseklikte tuğlaların arasına gömülmüş, alt kısmı paslanmış ya da geçmişte bir zamanda sökülmiş olan kaçış merdivenine doğru göz gezdirdi. Üstü yoğun bir sisle kaplı olan bina yukarıda belirliyordu. Yukarısının bulundukları yerden daha güvenli olduğunun garantisi yoktu ama oldukları yerde kalırlarsa yakalanacakları da kesindi.

Hızlı olmak zorundalar. Yıldırım olmalılar.

Tuly'nin elini kendi elinin içine aldı ve işaret parmağıyla merdiveni gösterdi.

Tuly ona baktı ve başını salladı.

Tuly'nin elini bırakan Sophia onu işaret etti ve işaret parmağını kaldırarak önce onun gitmesini söyledi.

Tuly yine başını salladı.

Sophia avuç içi yere bakacak şekilde elini uzattı ve parmaklarını saydı, Tuly sırayla her bir kıvrımı gözden uzakta izledi. Sophia elini yumruk yapar yapmaz Tuly ileri atıldı.

Sol taraflarındaki ara sokakta gölgeler belirdi.

Ağır ayak sesleri ara sokaktan onlara doğru hızla ilerliyordu.

Sophia, Tuly'yi belinden tutarak kaldırdı, küçük lycan daha sonra en alt basamağı kolaylıkla yakaladı. Omzunun üzerinden aşağı bakmadan önce çevik ve hızlı bir şekilde yukarı tırmandı.

Sophia telsizi ona uzattı. "Beni bekleme! Sophia önce en alt basamağı, sonra da ikinci basamağı sıkıca kavrarken, kendisine kaldıracağı sağlamak için botlarının tabanlarını merdivenin altındaki tuğlalara bastırarak uyardı. Bir an geldi ki

kolaylıkla tırmanabilirdi, ama fazladan ağırlık ve esneklik eksikliği onu yavaşlattı.

Tuly'nin geniş ve panik içindeki gözlerine bakarken Sophia bunun nedenini biliyordu. Tuly de onları çevresel görüşünde görmüştü: adamların yaklaştığını görmüş, yaklaştıklarını duymuştu.

Sophia bir sonraki basamağı ve bir sonrakini tuttu, bacaklarını ulaşamayacağı bir yere koymaya kararlıydı.

Ama adamlardan biri sıçrayıp bileğini yakaladı.

Sophia basamaktan sarkıyordu, kolunun kıvrımı onu aşağı çekmekten alıkoyan tek şeydi ve onu koparmaya çalışan üç adama tekme atıyordu.

"Git!" diye emretti Tuly'ye, tekrar ona bakarken.

Sonunda onu aşağı doğru çektiklerinde kolu neredeyse yuvasından çıkacaktı ve kendini onların kollarına doğru serbest düşüşte hissetti. Bunu yaparken Tuly'ye baktı, midesi çalkalanıyordu. "GİT!" diye tekrar mırıldandı.

Küçük lycan başını salladı ama meydan okumaktan çok inkâr etmek için. Çünkü Tuly sürüsü tarafından iyi eğitilmişti. Tuly talimatlara ne zaman uyacağını biliyordu. Tuly, kaçmaktan başka her şeyin Sophia için daha kötü olacağını, onu esir alanların eline daha fazla koz vereceğini biliyordu.

Grup onu sırt üstü yatırdı, kollarını ve bacaklarını açtı, beton sert ve ıslak bir şekilde başının arkasına bastırdı.

Sophia, cennete giden bir merdiven gibi yukarıdaki sis bulutunun içinde kaybolan merdivene bakarken gözlerini kırıştırdı. Peşindeki adamlardan biri gibi, sadece hızlı, çevik, akıllı küçük Lycan'ın kaçmış olmasını umabilirdi. Aşağıda kalsaydı kesinlikle daha fazla şansı olurdu.

Sophia, adamın sırtıp sırtmadığını ya da alay edip etmediğini anlayamadan, kadının açık kalçalarının arasına çömelmiş olan mahkûmun kolundaki işaretlere baktı.

"Pekâlâ," dedi adam hoş olmayan bir ses tonuyla, kadının şişmiş karnına bakarken. "Bu çok ilginç.

Parmak uçlarını alnında gezdirmek, buğuyla öpülmüş saçlarını teninden silmek için uzandı. Bu, niyetle bağlanmış bir hareketti, sanki bir yılan pozisyonunu alırken teninde kayıyormuş gibi

onu boğmak için. Tekrar adamın açıkta kalan kolundaki rakamlara odaklandı. Erkeklerle, kadınlara ve çocuklara karşı işlenmiş en iğrenç suçlardan bahseden rakamlar. Tuly'nin kaçmış olabileceğine dair umudu yoğunlaştı ve tekrar merdivene baktı.

"Onu bulacak," dedi mahkûm, dizlerinin üzerine çöküp Sophia'nın bacaklarını tutarak dizlerine acı verici bir baskı uygularken, diğerlerinden biri de kollarını başının üstünde sert betona karşı tutuyordu. 'Merak etme, küçük kızlar eskiden onun uzmanlık alanıydı. Onları her türlü köşe bucakta bulabilir.

Dişlek sırtışı onu daha da tiksindirerek genişledi.

Sophia ellerini yumruk yapıp sıkı, üzerine çöken kımıldayamaz ağırlığı hissetti. Hiçbir yere gitmiyordu. Mücadele etmek boşuna enerji harcamaktan başka bir işe yaramazdı ve onları daha da eğlendirmekten, hatta belki daha da kıskırtmaktan başka bir işe yaramazdı.

Belki Stella Louise'i incitmiştir.

Başını kaldırıp arkadaşına baktı. "Bunlardan birini en son ne zaman gördün?" diye sordu, yumruğunu gösterirken kara gözleri parlıyordu.

"Uzun zaman oldu," dedi diğer mahkûm. "Ve bu bende kaçınmaya neden oluyor, Fitch.

"Sen sıranı bekle," dedi Fitch, arkadaşından tekrar ona bakarken gözleri iğrenç bir niyetle parlıyordu.

Diğer üç adamdan alay sesleri yükseldi.

Fitch avuçlarını başının iki yanına koydu. Alt dudağını hafifçe yaladı.

Sophia yüzüne ıslak bir şeyin sıçradığını hissedince irkildi. Gözlerini kapatmak istememişti ama kapattı. Gözlerini tekrar açtığı anda, mahkûmun göğsünden bir şey çıkıyordu - arkasında ellerini tutan mahkûm.

Ama artık onu tutmuyordu.

Fitch, şimdi bir metre üzerinde yükselen yaratığın sapladığı külâhı bir kenara fırlatmasıyla geriye doğru tökezledi. Kendisinden uzaklaşan ayak seslerini duydu.

Tükürük Sophia'nın yüzüne damladı ve başını kaldırıp sadece tombul bir adam olduğunu anlayabildiği şeye bakarken görüşünü engelledi

Dördüncü tür onu henüz fark etmemiş gibi görünüyordu.

Kurşunların keskin, patlayıcı yankısı ara sokakta sekti.

Sophia ayaklarının ucundan Fitch'in dizlerinin üzerine çöktüğü yere bakmaya cesaret edince Caitlin'in onun arkasında, Honey'nin de hemen yanında durduğunu gördü.

Caitlin ara sokaktan ona doğru ilerledi ve dördüncü türe olabildiğince çok mermi sıkarak onu Sophia'dan uzaklaşmaya zorladı. Ama kurşunlar onu öldürmüyor, lastik gibi derisine bile nüfuz etmiyor, sadece daha da kızdırıyordu.

Caitlin silahlarını değiştirdi ama bu bile işe yaramadı, dördüncü tür önce geri çekildi, şimdi ise yerinde duruyordu.

Honey, Caitlin onu geçerken Sophia'nın ayağa kalkmasına yardım etti ve son mermilerini dördüncü türe doğru ateşlemeye devam etti.

Ta ki tükenene kadar.

Ta ki dördüncü türün üst dudağını geriye kıvrıp uzun dişlerini göstererek çığlık attığı ve başını saldırgan bir şekilde onlara doğru ittiği ana kadar.

Sanki yukarıdan bir çukur açılmış gibi kovalar dolusu su yağdı.

Dördüncü tür yukarı doğru baktı. Yine çığlık attı ama bambaşka bir nedenden ötürü, suyu uzak tutmaya çalışırken kollarını çırpıyordu.

Gözlerinin önünde, vücudunun her yerinde sakız kabarcıkları gibi şişlikler patladı. Bir su kütlesi daha aşağı yuvarlandı, bu kez açık bir varil ayaklarının dibinde yere çarptı. Sonra bir tane daha.

Sonra bir tane daha.

Nihai patlama, Caitlin'in silah seslerinden daha yüksek bir patlama oldu. Lastik gibi deri parçaları duvarlara çarptı. Yere düşmeden önce onlara çarptı. Geride bir yığın lastiksi pislikten başka bir şey kalmamıştı.

Sophia nefesini tuttu. Honey'e baktı. Caitlin'e baktı.

Dikkatini tekrar merdivenden inen hareketlere verdi, küçük bir figür çevik bir şekilde merdivenden inmeden önce aşağı tırmanıyordu.

Son birkaç metrelik serbest düşüşü.

"Buldum! Tuly muzaffer bir tezahüratla ilan etti. "Su. Leila'nın onları öldürenin bu olduğunu söylediğini hatırlıyorum. Her zaman . Her zaman.

Sophia hayranlıkla soluk soluğa merdivenden yukarı bakarken, dolandırıcılığı unutmamıştı.

Tuly, zaferinin sevinciyle Caitlin ve Honey'ye, "Ben de izliyordum," diye mırıldandı. 'Mahkumlar gelmeden önce geldiğini duydum. I-'

"Tuly," dedi Sophia, dikkatini çekerek, "seni oraya kadar takip eden adam nerede?

Tuly bu göndermeyi reddetmek için elini havada kaydırđı. "Ah, onu incittim," dedi. "Onu çok kötü incittim. Yine de sorun olmadığını biliyorum. Tuly zaferini dile devam ederken dikkatini tekrar Caitlin ve Honey'e çevirdi.

Sophia merdivenden yukarı baktı. Manzaranın birden daha net olduğu yere baktı. Gözlerini tekrar sokağa dikti. Caitlin'in koluna uzandı ama Caitlin'in çoktan fark ettiğini fark etti.

Etraflarındaki sisin hızla geri çekildiğini çoktan fark etmişlerdi.

ALTMİŞ İKİNCİ BÖLÜM

Kane tekrar karaçalıya bakmadan önce kubbenin üzerindeki doğaüstü gökyüzüne baktı. Karaçalı aşılmaz bir duvar oluşturmuştu. O ve Jask ellerinden gelen her şeyi denemişlerdi ama hiçbir şey sarmaşıklara nüfuz etmemekle kalmamış, karaçalının kendisi de onlara düşman kesilmişti - ne zaman yaklaşırsalar vahşice saldırıyordu.

"Oraya girdiğinden *emin* misin? Kane, Arland'a sordu.

Kendi gözlerimle gördüm. Karaçalı onun için ayrıldı.

Caleb tekrar kapanmadan önce içeride kayboldu.

Kane sertçe içini çekti ve Arland'a bakmadan önce kubbeyi tekrar değerlendirirken ellerini kalçalarına kilitledi. 'Diğerlerine katıl. Bundan sonrasını biz hallederiz. Başını iki yana salladı. "Leila. Öyle olmalı. Ne haltlar karıştırıyor bu?" diye mırıldandı, öncelikle kendi kendine.

"Bebeğin adını biz koyduk," dedi Jask, dikkati kubbeye sabitlenmiş bir halde. Kane ona baktı, bu zamansız açıklama karşısında kafası karışmıştı.

Jask hemen onun bakışlarına karşılık verdi. 'Sorunun ne olduğunu sormuştun. Biz buraya gelmeden önce.

Kane yüzünü ona dönerek tüm dikkatini ona verdi. "Onunla ilgili bir sorun mu var?

"Hayır. Jask başını salladı. "Mesele o değil. Tereddütü Kane'in giderek artan tedirginliğini yatıştırmaya . "Phia, Leyla'nın göbek adını kullanmak istedi. Ona bir övgü.

Tedirginlik boğucu bir hal aldı. "Ve?

"Leyla'nın göbek adı Stella, Kane. Jask'ın endişeli bakışları onunkilere kilitlendi. "Leila'nın göbek adı "yıldız" anlamına geliyor.

Kane'in dikkati tekrar Jask'tan kubbeye kaydı. Pummel'in sırasındaki duvar resminin görüntüleri gözlerinin önünden geçti. Jessie'nin çizdiği duvar resmi. Kehaneti yansıtan duvar resmi. Ve bu kehanetin , son sahnede gösterildiği gibi, hepsini yıkıma uğratan karanlık yıldız vardı. Önce Caleb'i, sonra Sirius'u ve hatta Jask'ın kendisini temsil ettiğini düşündükleri karanlık yıldız.

Serryn. Serryn'i temsil ettiğini hiç düşünmemişti.

Kane gözlerini Jask'a dikti. "Neden hiçbir şey söylemedin? Cevabın neden olduğu çok açık değildi. Jask'ın sabit bakışları ve sessizliği de bunu doğruluyordu.

Kane başını salladı ve arkasını döndü. Şimdi sabrını kaybetme zamanı değildi. Şimdi öfkesini kaybetme zamanı değildi. Hele Jask'a karşı hiç değildi.

Ama cevaplara ihtiyacı vardı ve bu cevapları ona verebilecek tek bir garantili kişi olduğunu biliyordu. Kane içten içe inledi. Başka seçeneği yoktu. Eğer biri bilseydi-

En küçük titreşimler bile botlarının tabanlarından içeri sızıyordu. Kulak çınlamasının en ince çınlaması kulaklarında yankılandı. Hava aniden kalın ve ağır gelmeye başladı. Omzunun üzerinden Jask'a baktı.

"Bunu sen de hissediyor musun? Jask sordu.

Sanki binlerce küçük elektrik iğnesi havada vızıldıyor, şiddetleri giderek daha da hissedilir oluyordu.

'Hissediyorum,' dedi Kane.

Kane başını güneye doğru çevirerek alçak uğultunun takip etti. Uzakta bir parıltı vardı, titreşen bir parıltı. Saniyeler içinde sis, sanki bir delikten aşağı çekiliyormuş gibi ona doğru çekildi. Bunu takip eden sessizlik bunaltıcıydı, Blackthorn'un yoğun sisle tamamen örtüldüğü onca günden sonra atmosferdeki ani berraklık sinir bozucuydu.

Tekrar Jask'a baktı, arkadaşının yüzündeki şaşkınlık hiç şüphesiz kendisinininde de vardı.

"Neler oluyor Kane? Jask omzunun üzerinden kubbeye bir bakış attı, ardından mavi gözleri Kane'e kilitlendi

tekrar. 'Boyut kapandı mı? Caleb onu öldürdü mü? Ya da Leila onu?'

En mantıklı cevap buydu ama bir şeyler doğru gelmiyordu. Kane etraflarını taradı. Orada bulunduğu on yıllar boyunca Blackthorn'u hiç bu kadar sessiz duymamıştı. "Bilmiyorum.

Delici, tiz bir çığlık patladı, hem Kane hem de Jask bu çığlığa eşlik eden darbenin gücüyle sırt üstü yere düştüler.

Aynı anda kendilerini dirseklerinin üzerine ittiler.

Kane omzunun üzerinden kubbeye, Jask'a baktı. Jask'ın gözlerinde gördüğü şey içini dehşetle doldurdu.

Kane isteksizce Jask'ın bakışlarını güneye doğru takip etti. Jask'ın da baktığı duvara baktı - bir kum fırtınasını andıran bir duvar. Kalın, koyu sis gözle görülür bir şekilde üç yüz metre yükseklikten onlara doğru yuvarlanıyor, içinde sanki aurora borealis'i yutmuş gibi renkler parlıyordu. Ve içinde yüzlerce, hatta binlerce dördüncü türe benzeyen hareket vardı.

"Oh, *kahretsin*," diye tısladı Kane.

BÖLÜM ALTMİŞ ÜÇ

Evrim tamamlanmıştı.

Onun evrimi, Leila'nın metamorfozu tamamlanmıştı.

Caleb bunu kubbenin ötesindeki kanlı kanıtlarda daha önce görmemiş olsaydı bile, cadıdan yirmi metreden daha kısa bir mesafede dururken daha şeffaf olamazdı. Tavırlarında kibir vardı. Sakinliğinin rahatsız edici derecede soğuk ve mesafeli bir yanı vardı. Hepsinden önemlisi, alevlerin arasından doğrudan ona bakan gözleri karanlık bir şekilde ayıktı.

Bu Serryn'in tam teşekküllü haliydi.

Bu, Leila'nın başından beri savaştığı karanlıktı. Kaybettiği bir savaş.

Caleb'in vicdanı dayanılmaz bir ağırlıktaydı, kalbi daha da fazla. Çünkü bu *onun* eseri idi. Yaratmak *istediği* canavar buydu. Pişmanlığın sancıları onu tüketti. Ardından gelen sızı, elinden kayan değerli bir şeyin dipsiz bir kuyunun uçurumuna düşmesi gibi eziciydi.

Ama öfke üzüntüsüne üstün gelmek için savaştı, çünkü artık yanlış anlaşılacak bir şey yoktu. Şüpheleri doğrulanmıştı: Bütün bunları çatı katından ayrıldıktan sonra geçirdiği birkaç saat içinde kurmuş olmasına imkân yoktu. Bütün bunları ona dönmeden *önce* tasarlamıştı. Bu da son birkaç saat içinde olan *her şeyin* yalan ve hileye dayandığı anlamına geliyordu.

Saflığının boyutu şaşırtıcı derecede - acı verici bir şekilde - açıktı. Çünkü onun kendisini alt etmesine *izin vermişti*. O ilk serrynden beri gardını düşürdüğü tek an buydu ve sonucu da *bu* oldu.

Hade ve ekibi bu hatanın bedelini hayatlarıyla ödemişlerdi. Ona duyduğu öfke, kendisine duyduğu öfke tarafından bastırılmıştı. Çünkü o daha iyisini biliyordu. *Her zaman* daha iyisini biliyordu.

İçgüdüleri daha iyisini biliyordu.

Caleb, karaçalı dalları önündeki zemin boyunca kıvrılıp kayarken yere baktı: artık Leila'nın içinden de akan karanlık damarların bir başka canlı kanıtı. Asma benzeri dallar onu her an yakalayabilirdi - tıpkı onu korumak için oraya gönderdiği ekibe yaptıkları gibi onu da kazığa oturtup katledebilirlerdi.

Ama niyeti bu olsaydı, adam çoktan ölmüş olurdu. Bundan *çok daha fazlasını* istiyordu. Tahtayı sıfırlayacaktı. Ve bu sefer *kendi* sahasında, *kendi* şartlarında, *kendi* avantajına oynuyordu.

Leyla zarif, çıplak ayaklarından birini yere koydu, sonra ikincisini. Ama kılıcının ucunu yanındaki toprağa yerleştirirken, dizlerini Newton'un beşiği gibi ileri geri sallarken, bakışlarını onunkinden ayırmadan rahatça uzanmaya devam etti. "Acele etmedin.

Caleb parmaklarını kılıcının kabzası etrafında bükte. Ona herhangi bir korku ya da şaşkınlık gösteremezdi. Bu onların geliştiği şeydi. Onları besleyen şey buydu. Eşikten adımını attı, diğer tek seçeneğinin arkasını dönüp kaçmaya çalışmak olduğunu çok iyi biliyordu.

Ve *bunun* imkan yoktu. Şimdi olmaz.

"Görünüşe bakılırsa sen de öyle," dedi, birbiri ardına istikrarlı adımlarla ilerlerken, çevresel görüşü canlı zeminin, duvarın ve çatının ve karaçalının artan yoğunluğunun ardında kaybolan kan izlerinin farkındaydı. 'Başından beri plan bu muydu, Serryn? Beni buraya getirmek için mi?

"Seni yalnız istedim Caleb. Sadece sen ve ben. Ordun bu kadar alarmdayken bu hiç de kolay olmayacaktı.

"Yani kırk masum adamı ölüme sürüklediniz.

'Masumiyet öznedir. Suçluluk duygusu ise daha somuttur.

Bir başka şimşek çakmasının ortasında durdu. On beş adımdan daha az mesafedeki kazana doğru yürüdü ve elinde kılıcıyla kazanın yanında durdu. Kırmızı alevler beyaz tünüğünü lekeliyor, ince vücudu dar siyah pantolonunun altında bir gölge gibi kalıyordu. Narin yüz hatları gölgeler içinde doğaüstü görünüyor, saçlarının kızıl tonları parıltıyla daha da şiddetleniyordu. Kırmızı, siyah ve beyaz - karaçalının renkleri. Daha uygun olamazdı.

"Bu da Hade'i hepsinden daha suçlu yapıyor," diye ekledi.

Kadının alaycı tavrı karşısında bağırsakları sıkılaştı ve aynı anda kılıcını kavradı.

Ve gözleri onunkilere kilitlendiğinde, herhangi bir zayıflık belirtisini hesapladığını biliyordu. Yaptıkları şey buydu. Her zaman yaptıkları şey buydu. "Bence bu biraz peri masalına benziyor - hatta romantik, devam etti. Kazanın önünde dolaştı, onun yanından geçti, ona sırtını dönmeye cüret etti; zindanda yere kelepçelendiği o ilk gece kullandığı hareketleri taklit ederek kılıcını döndürdü. Onu sadece kışkırtmakla kalmıyor, onunla *alay ediyordu*.

Onunla *oynuyordum*.

Omzunun üzerinden baktı. "Öyle değil mi? Ama onun yanıtını beklemeden bir parkta dolaşır gibi yürümeye devam etti. 'Prens uyuyan güzelini kurtarmak için kestiği çitin bir karaçalı olduğu biliyor muydun? Gerçi orijinaline *tamamen* sadık kalacak olursak, prens arayışı sırasında gözleri dikenler tarafından oyulduğunda görme yetisini kaybetmiş. Ama ben senin o güzel yeşil gözlerini seviyorum. Durakladı. Yüzünü ona döndü. "Bu yüzden onun yerine Hade'inkini almaya karar verdim.

Zalim sırtışının yukarı doğru kıvrılması parmak uçlarına öfke kıvılcımları gönderirken, sert, duygusuz gözlerindeki zafer derinlere saplanırken kılıcının kabzasını sıktı.

Tekrar yukarı bakıp odayı çevreleyen, artık üzeri örtülmüş işaretlere baktı. İçgüdüleriyle birlikte bunlar da ona kadının kendine güveninin karakteristik Serryn kibrinden daha fazlası olduğunu söylüyordu.

"Şu anda kelleni uçurmamam için bana tek bir neden söyle," sordu sessizce, ona ters ters bakarak.

Kadın kendisinden bir metreden daha az bir mesafede durduğunda derisi diken diken oldu. Gözbebekleri iğne deliğinden farksız olan kızın bakışları kendinden emin bir şekilde onunkilere sabitlendiğinde adamın omurgasının alt kısmını bir ürperti kapladı.

Leila sol elini havaya kaldırdı ve parmaklarının uçlarını konik bir şekil alacak şekilde birleştirdi. Tahta anında tahtaya sürtündü, etrafını saran karaçalı düğümlenip sıkılaşıarak çitin yoğunluğunun ötesinde kalan her türlü ışığı engelleyip aşılmaz bir bariyer oluştururken hafif gıcırtilar harekete eşlik etti.

Yer sarsılıp titrediğinde, dengesini kaybetmemek duruşunu genişletti, etrafına harç parçaları düştü.

Hiç irkilmedi bile.

"Hâlâ farkına varamadın mı Caleb?" dedi, etraflarındaki her şey doğaüstü ateşin kırmızı ışıltısına boğulmuştu. 'Karaçalı ve ben bir ve aynıyız. *Onu* yaralayamadığın gibi beni de yaralayamazsın, bu da beni burada öldüremeyeceğin anlamına gelir. Dördüncü tür bile bu kubbenin içine giremez.

Giriş yok.

Çıkış yok.

'Beni bu yüzden mi buraya getirdin? Beni büyüyle köşeye sıkıştırmak için mi? Onu tuzağa düşürmek için, tıpkı diğerinin yaptığı gibi. "*Şimdi* kimmiş korkak?

Gülümsemesi küçüktü. Samimiyetsizdi. "Bu adil bir hareket, Caleb," dedi küçümseyerek, tekrar ondan uzaklaşmaya cesaret ederken. Endişeyle kılıcını attı ve tahtının kollarına dayadı. 'Meşru bir hareket. Aslında-' tekrar yüzünü ona döndü '- şah mat diyeceğim.

Kalbi küt atmaya başladı. Midesi bulandı.

Hayatta olmaz, dedi kendi kendine.

"Oyun bittiğinde sadece şah mat olursun, Leyla.

Aynen öyle. Ama bunu kabullenip bana istediğimi vermenin ne kadar süreceği sana bağlı. Yine de uzlaşma olmadığını bilmelisin, Caleb. Tartışma yok. Bu işi bitiriyoruz. Bu gece.'

"fikirdeyim," dedi dişlerini sıkarak.

Gözleri kötü niyetle parlıyordu. Sırtışı genişti. "Güzel. Bu işi basitleştiriyor.

Durakladı.

Sonra ekledi: 'Yani şimdi tek yapman gereken kendini öldürmek.

ALTMİŞ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Kane, dayanılmaz dakikalar geçerken beklemeden önce kapıya şifreli vuruşu sıkıca yerleştirdi.

Kapı nihayet açıldığında, gür kaşların altında yuvalanmış gri gözler ona doğru baktı. Neyse ki Shiver'ın gardiyanı kapıdan geri çekilerek onun içeri girmesine izin verdi. Kane onun izin vereceğine tam olarak ikna olmamıştı.

Kane omzunun üzerinden Jask'a hızlı bir bakış attı. Jask geri çekilmeden önce onu cesaretlendirmek için başını salladı, ikisi de Jask'ın onlara katılmasına izin verilmeyeceğini biliyordu.

Kane geçen sefer ihtiyacı olan bilgiyi almak için Shiver'ı tehdit ettiği için pek de iyi bir durumda ayrılmamıştı. Bu sefer de onu oyuna getirebileceğinden pek emin değildi. Shiver tehdit edilmekten hoşlanmazdı. Shiver tehdit edilmekten hiç hoşlanmamıştı ama yine de onunla görüşmeyi kabul etmişti. Kane bunun tamamen Shiver'ın dışarıda olup bitenlerin ciddiyetini zaten biliyor olmasından kaynaklandığından şüpheleniyordu.

Küresel yıkım onun için bir fark yaratmayacaktı: Shiver en başından beri oradaydı ve hep olacaktı. Hamamböceğine dönüşüp nükleer bir savaşta bile hayatta kalabilirdi, ki bu da Kane'i onu neden görmek istediği konusunda daha da rahatsız ediyordu.

Ona, boyutu kapatmanın bir yolunu bulmak için son ziyaretinde, yalnızca kırığa neden olan sorumluların onu kalıcı olarak yeniden kapatabileceğini söylemişti. Ama şimdi işler farklıydı.

Kapanmış ve sonra yeniden açılmıştı. Bu kesinlikle oyunun kurallarını değiştirecek bir şeydi. Kane bunun bir oyun değiştirici olacağına dair bahislerini koruyordu.

"Artık burada istenmiyorsun," diye hatırlattı Shiver ona, göz teması kurmak için durmak yerine parşömen kâğıdı üzerinde yoğun bir şekilde çalışan tüy kalemi.

'Ama yine de beni içeri aldınız, bu da bana dördüncü boyutun patlamasının sizi de en az bizim kadar etkileyeceğini gösteriyor. O yüzden rutin protokolü başka bir zamana saklayalım, olur mu? Boyut kapandı ama yeniden açıldı, yani buraya son gelişimden bu yana kurallar değişti. Nasıl kapatabilirim?' Avuçlarını masanın üzerine koydu. Öne doğru eğildi. "Ve bunu *yaptıktan* sonra, bunu sona erdirmek için hangisini öldürmem gerekiyor?

Dikkatini parşömeninden kaldırdı. Artık kararmış gözlerindeki bir şey ona bunun sorması doğru soru olduğunu söylüyordu. Sorması için en uygun soru. Sorması gereken en açıklayıcı soru.

'Soyum Tryan'ı öldürmemi emrediyor,' dedi. 'Başarısızlığımın neden olacağı önemli can kaybını önlemek dışında bana hiçbir açıklama yapılmadı. Şu andan itibaren artık bu kör inanca güvenmiyorum. Kehanetteki karanlık yıldız Serryn mi?'

Shiver tüy kalemini yere bıraktı. Sandalyesinde arkasına yaslandı. Ama sessiz kaldı, bakışları hâlâ onunkilere kilitlenmişti.

'Onu öldürürse ne olur Shiver? Serryn Caleb'i öldürürse ne olur?'

"Serryn hepimiz için yeni bir düzen kuracak. Tüm vampirler yok edilecek. Tüm üçüncü türler yok edilecek. Cadılar yükselecek. Büyüleri güçlenecek. Diğer tüm insanlara hükmedecekler. Onları durdurmanın hiçbir yolu olmayacak.

Kane ayağa kalktı. Birkaç adım geri çekilirken bakışlarını ondan ayıramadı, kalbi şok içinde çarpıyordu.

Cadılar mı yükseliyor?

'Bir saniye...' Avuçlarını tekrar masanın üzerine koydu. 'Vampirlerin ayaklanmasına ne oldu? Tryan'ın savaşı kışkırtmasına ne oldu? Kehanet *bu*.

"Zeki, *akıllı* serryenler, söylentiler yayıyor ve başkalarını inandırıyorlar.

"Bana bunun bir *yalan* olduğunu mu söylüyorsun?" "Manipülasyon. Aldatma...'

Çünkü cadılar *insandır*. Her şey anlamlıydı.

"Serryn'i yalnızca Tryan yenebilir," diye açıkladı Shiver, düşüncelerini doğrulayarak. "Sadece o savaşa girebilir ve kazanabilir.

"*Neden* o zaman?" diye sordu. 'Neden onu yok etmeliydim ki? Neden kendiminkinin bu felaketi önlemesini engelleyecektim ki?

"Kendi liginizde, usta vampirler. Cadılara borçlusunuz. Cadıların merhametine.'

Boğazı daraldı. Başının döndüğünü hissetti. Adrenalin damarlarında çok hızlı pompalandığından vücudunu ısı bastı. Ama sonra üşüdüğünü hissetti. İnanılmaz derecede soğuk. 'Benim türümün *onlar* için çalıştığını mı söylüyorsun? Bunun olmasını biz mi *sağlıyorduk*?

Shiver'ın sessizliği ve bakışlarındaki sabitlik, ihtiyacı olan tüm dehşet verici teyitti.

"Ne borcu?

"Yaşlılık," dedi omuz silkerek. "Konuyla ilgisi yok.

Kane, o uzaklaşırken ensesini kavradı. Tekrar onunla yüzleşmek için döndü; ellerini iki yanına bıraktı.

Tahtadaki taşları hareket ettiriyor, rakibin dikkatini dağıtıyor, bir yandan da öldürücü hamle için her şeyi hazırlıyordu...

"Leila bu yüzden mi boyutun açılmasına izin verdi? Kane sordu. 'Kendini korumak için miydi? Caleb dışında kimsenin onu öldüremeyeceğinden emin olmak için mi?

"Bahsettiğiniz Serryn iyi niyetliydi, ama kehanet meyvelerini veriyor.'

'Ama Serryn artık Caleb'den başka bir el tarafından da ölebilir, değil mi?

Boyut yeniden açılmadan önce kapandıysa, bu geçerli olmalıdır. "Evet.

"O da bunu biliyor. İşte bu yüzden şu anda ikisinin etrafında kocaman bir koza var. Kane parmaklarını yumruk haline getirdi. "Oraya nasıl gireceğim?

"Yapamazsın. Shiver'ın duraksaması dayanılmazdı. "Sadece *onun* soyu yapabilir.

Sophia.

"Onun soyu kubbeye girebilir mi? Caleb doğruladı. "Bir kız kardeş mi?

Shiver'ın başını sallayışı küçüktü ama yine de netti.

"Shiver, eğer Serryn ölürse, boyut kapanacak mı?"

"Hayır.

"Peki *nasıl*? *Nasıl* kapatacağız, Shiver?"

Bakışları öylece , adamın içine soğuk bir ürperti yayıldı.

İçgüdüğü, o daha konuşmaya fırsat bulamadan kendi sorusuna cevap verdi.

ALTMİŞ BEŞİNCİ BÖLÜM

Caleb güldü. Gülmek zorundaydı. Ama bu kalbinden gelen bir kahkaha değil, çalkalanan midesinin derinliklerinden gelen bir kahkahaydı. Bilerek kısa kestiği bir kahkaha.

Kendini öldürmek... Bunu o kadar basit, o kadar önemli, hatta o kadar göstermelik bir şeymiş gibi anlatmıştı ki.

"Peki bunu neden yapayım?" diye sordu. "Böylece kazanabilirim," dedi Leyla.

"Neyi kazanmak?"

Sanki cevabı zaten bilmediği için aptalmış gibi bakışlarından küçümseme yayılıyordu. "Bu savaş.

"Ayaklanmayı önlemek mi?"

"Hayır, Caleb, engelleme: *benimkini* garanti et.

Kalbi küt küt atmaya başladı. "Sen neden bahsediyorsun?" "Her hikâyenin iki tarafı vardır Caleb. Neyse ki vampir versiyonu bizimkinden değerli bir dikkat dağıtıcı olduğunu kanıtladı.

Dünya *sizin* ayaklanmanızla o kadar ilgileniyor ki biz cadıları ikinci kez bile düşünmediler. Küresel Konsey, cadıların parmaklarının ucunda bu

kadar güç varken neden bunu hiç kullanmadıklarını bir kez bile sorgulamadı. Neden "ikinci tür" başlığı altında baskı ve boyunduruk altına alındıklarını, yeteneklerini kullanma haklarının reddedilmesini kabul ettiklerini. Bunun yerine, birinci türler bize karşı durabilecek tek kişiyi, ironik bir şekilde onları kurtarabilecek olan lideri kötülemeye odaklandılar. İnce sırıtışı kurnazcaydı. "Sen. Hiç mantıklı konuşmadığını söylemek istedi ama konuşuyordu.

Çok mantıklı konuşuyordu.

"Ayaklanmaya öncülük etmem gereken insanlar *sizlersiniz*: cadılar.

'Ve *eğer* beni Brink'e götürmen gereken zamanda götürmüş olsaydın bunu başarabilirdin. Ona doğru ilerledi. 'Caleb Dehain: kaderinde hikâyenin kahramanı olmak var, kötü adamı değilBahse girerim bu Blackthorn'un kötü çocuğunun pek hoşuna gitmemiştir.

Sonunda bir adımdan daha az bir mesafede durdu.

"Cadılar yükselecek, Caleb. Senin türünü yok edeceğiz: *tüm* vampirleri yok edeceğiz. Lycanlar takip edecek. *Tüm* üçüncü türler takip edecek. Ve yeteneklerimizi küçümseyen, bizi tercümandan başka bir şey olmamaya zorlayan ya da bizi Blackthorn'da terk eden insanlar da *bizim* tarafımızdan yönetilecek. Önümüzdeki dünya gerçekten de çok farklı bir dünya olacak. Ve *ben* o yeni dünyanın dümeninde olacağım. Kehanetin *bizim* tarafımızdaki kısmı bu. *Gerçek* kehanet. Ve başarılı olmak için tek ihtiyacım olan şey *senin* teslim olman.

Leyla bunu ikinci kez, sanki kaçınılmazlığı konusunda kafasında hiçbir soru işareti yokmuş gibi dile getirdi; giderek artan yakınlığı bir , inancı sinir bozucuydu.

Caleb ondan uzaklaşmak, kendini onun müdahaleci bakışlarından kurtarmak için duyduğu karşı konulmaz dürtüye rağmen, bunun yerine ona doğru bir adım attı.

Yine de Leila geri çekilmedi. İrkilmedi bile. "Ne zamandır bana yalan söylüyorsun, Serryn?

Kin dolu gözlerinde alaycı bir parıltı vardı. "Çünkü bu çok önemli, değil mi Caleb?

"Bana Leyla olarak hiç geri , değil mi?

Bu ihtimal de en az aldatılması kadar acı vericiydi. Dipsiz bir uçurumda daha da büyük bir kayıp duygusu.

Sözleri boşa gitti: hakkında ne hissettiğini.

'Çünkü o ve ben aynı kişi olamayız, değil mi Caleb? Bunu kabullenmene izin veremezsin. Değerli Leila'nın sana ihanet etmesini kaldıramıyorsun. Ya da belki de bu daha çok bir başka serryn'in sizden iyi olduğunu kabul edememekle ilgili bir durumdur. Özellikle de bu *kritik* noktada, tüm türünüzün

doğru yapmanıza bağlıydı. *Onca* yıl, *on yıllar* boyunca tetikte durdunuz ve tam da çekmeniz gereken anda parmağınızı tetikten çektiniz.

"Ve beni vurmak için sabırsızlanıyordun.

'Ya da ben kırıpklerimi kırdım ve sen dikkatini tahtadan ayırdın. Bence bu daha iyi bir benzetme. *İkimiz* de bu işin nasıl yürüdüğünü biliyoruz. Ben ele geçirilmedim. Başka bir varlık değilim. Sonunda tam anlamıyla kendimim. *Gerçekte* kim olduğumu. Artık senin her kapisine boyun eğen küçük bir korkak değilim.

"Leyla hiç ılık değildi. *Onun* 'sı değil. "Ve *asla* bir korkak olmadığı da kesin. Sonunda aralarındaki boşluğu kapattı. Aralarındaki boşluğu kapatmayı seçti. "Ama *bunun* ne anlama geldiğini biliyorsun: Leila anlaşmanın kendi tarafında başarısız oldu. Ve *bu* benim anlaşma yaptığım Leylaydı.

Onun cevap vermesini beklemedi. Onun yerine arkasını dönerken dudak büktü - *onunla* alay etme sırası kendisindeydi. Bu kez kılıcını savurdu, tıpkı o gece zindanda yaptığı gibi. Kendine olan güvenini sarsan bu gerçeğe ilgili rağmen, kontrolün kimde olduğunu hatırlatıyordu.

"Seni uyarmıştım," dedi. "Anlaşmamızın şartları hakkında. Odayı tekrar taradı. "Demek benimle olman gereken o iki gün boyunca *gerçekten* yaptığın şey buydu.

Omzunun üzerinden ona baktı. Onaylamasına gerek yoktu - yüzündeki kendini beğenmiş ifadede bunu anlayabiliyordu.

Diğerlerinden daha çok içini yakan bir soru vardı ama henüz sormaya cesaret edemiyordu. Sorduğunda vereceği tepkiye güvenemiyordu.

Bir metre öteden onunla yüzleşmek için döndü. "Sana güvendim," dedi, aldatmacasının başarısından zevk alırken duygularını açığa vurmaktan çok bir uyarıydı bu.

'Bundan daha iyisini biliyorsun, Caleb. Her zaman bundan daha iyisini biliyordun. En başından beri bu içgüdülerine güvenmeliydin.

'Ne zaman oldu, Serryn? İslah büyüsünü yaptıktan sonra mı? Yoksa sokaklarda kendini ısırtırken mi?

"Önemli değil.

'Ama eşikten adımınızı attığınız andan itibaren her şey bir yalandı, değil mi? Her şey beni buraya getirmek için tasarlanmıştı. Bifinomu da mı sen yarattın? Hayatımı kurtardığına inanmam için beni manipüle etmek, ihtiyacım olan ekstra itici gücü vermek için zamanında bir parça sihir mi?

Gözleri kendinden memnun bir zaferle parlıyordu.

Yatağında geçirdikleri son zamanı hatırlayınca bir an için gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. Sonunda onu içeri aldığı zaman.

Aşağılanmayı, ihaneti, kalp acısını zihninin gerisine itti.

Ona ters ters baktı. 'Başka bir yerden onay almamış olsaydım, tersine çevirme büyüsunün varlığından bile şüphe ederdim. Ama bunu yapmaya hiç niyetin yoktu, değil mi?

Omuz silkmesi küçüktü. "Sana Serryn'in bunu istemeyeceğini söylemiştim.

Ona sormak istemiyordu. Ona sorma zevkini tattırmaktan kaçınma dürtüsüyle acı çekiyordu.

Ama bilmesi gerekiyordu.

Ne kadar kötü çuvalladığını bilmesi gerekiyordu. Bu

Serryn'in *ne kadar* zalim olduğunu.

Caleb aralarındaki boşluğu tekrar kapattı. Gözlerini kızın gözlerinin içine dikti. Elleri kılıcının kabzasında uyuşmuştu. "Peki Jake'e ne yaptın?

Bakışları özenli birkaç dakika boyunca oyalandı, gözlerinin ardındaki seçkin kötülük her saniye daha da koyulaşıyordu.

"Jake'e ne yapmama *izin verdin*, demek istiyorsun. Sırtışı geri döndü. "Merak etme, her şey açıklığa kavuşacak.

ALTMİŞ ALTINCI BÖLÜM

Beş gün önce

Leyla. Aman Tanrım. Uzun zaman oldu.'

"Böyle aniden geldiğim için özür dilerim Beatrice. *Gerçekten* seninle konuşmam gerek.'

"Bana bunun Sophia ile ilgili olmadığını söyle," dedi Beatrice ve Leila'yı içeri girmeye teşvik etmek için hemen geri adım attı. "Lütfen bana ona bir şey olmadığını söyle?"

Leyla inkâr etmeyince Beatrice onu üst kattaki daireye ve salona götürdü.

Leila'nın oraya son gidişinden bu yana geçen yıllar boyunca hiçbir şey değişmemiştir. Kanepe hâlâ çöküktü. Merak dolabı hâlâ oradaydı. Büyükbabasıyla birlikte oraya gitme anıları da, yeni bulduğu serryin olarak yardımcı olması için görevlendirilen Beatrice'e, 'o' olma ihtimalinden kaçınarak, olduğu gibi davranmayacağı konusunda ısrar ettiği anıları da.

Ama Leila bunların hiçbirinin olacağını tahmin etmemiştir. En kötü kâbuslarında bile bunun olacağını görememiştir.

Summerton'a döndüğünün üçüncü günüydü, Caleb'ı Blackthorn'da bırakmıştı, Alisha hâlâ onun çatı katında kapana kısılmıştı ve Sophia hâlâ Blackthorn'da -ya da Lowtown'da- kaçıyordu. Ama şimdi Sophia'vücudunda bilmeden Serryin kanı vardı.

çoktan keşfetmişti. Sophia'nın keşfedip keşfetmediğini düşünmeye bile gerek yoktu ama Leila'nın odaklanabileceği yer orası değildi.

Caleb'in kehanete bir alternatif bulabileceğine dair verdiği sözü yerine getirmesi için ona sadece yedi gün vermişti: Caleb'in yükselip vampirler ve insanlar arasında bir kıyameti tetiklemesine bir alternatif. Yedi gün içinde çözümle birlikte Caleb'a dönmesi ya da iki kız kardeşini de ona kaptırması, dünyayı ona kaptırması gerekiyordu.

O sabah, büyükbabasının kasadaki kitaplarını tek tek arayıp her zaman sakladığı o bir parça anıyı bulmaya çalışmasının üzerinden üç gün geçtikten sonra, aklına yetkilileri aramak gelmişti. Bunu Vampir Kontrol Birimi'ne bildirmek, onlardan gidip Alisha'yı dışarı çıkarmalarını istemek istiyordu. Ama sağduyu, Alisha'yı dışarı çıkarsalar bile Sophia'nın hâlâ serbest olduğunu söylüyordu. Onlara İttifak'tan bahsedebilirdi ama onu bulacaklarının hiçbir garantisi yoktu - oysa Caleb kesinlikle bulacaktı.

Caleb ona bir söz vermişti, tıpkı onun da Caleb'e verdiği gibi ve Caleb'in sözüne, kendi sözünü yerine getirebileceğine inandığı kadar inanması gerekiyordu. Çünkü her şey söylendiğinde ve yapıldığında, onu şimdi terk edemeyecek kadar çok önemsiyordu. Onu şimdi terk etmenin hiçbir anlamı yoktu. Başarısızlığının getireceği yıkımı çok fazla önemsiyordu - sadece dünyanın değil, onun da yıkımını. Caleb hasar görmüştü, hatta kırılmıştı ama diğer serry'n'in neden olduğu hasarı giderecek kişi *o olacaktı*. Feinith'in o zamandan beri verdiği zararı geri alacaktı. Artık bir serry'n olmayabilirdi ama hâlâ bir sorumluluğu vardı. Sorumluluğu Tryan'ın yükselişini durdurmaktı ve eğer gücü yeterse bunu onu öldürmeden yapacaktı. Ona daha iyi bir yol olduğunu gösterecekti. Ve eğer hayal meyal hatırladığı o büyü varsa, tam da bunu yapabilirdi.

Beatrice hemen oturdu. "Birazdan bize bir içki getireceğim," dedi. dedi, gözleri endişeyle irileşmişti. "Sadece bana iyi olduğunu söyle.

Evet. Sanırım öyle. Onu hala bulamadım. Ama-' O zaman bile kelimeleri çıkarmak zor oldu. "Ben artık bir Serry'n değilim, Beatrice.

Beatrice'in kahverengi gözleri çatıldı, kafasının karıştığı her belliydi. Sadece iki yolu olduğunu düşünürsek artık

Bir serryin ve bunlardan biri artık hayatta olmamasını içeriyordu, Beatrice parçaları bir araya getirmeye başlamıştı bile.

"Emin misin?"

"Hiç şüphesiz."

Vampir karşıtı protestocu Leila, bunu kanıtlamak için her zaman yüzük takmıştı. Hayatını vampirlerden uzak durarak geçirmiş, kendi annesinin gözlerinin önünde bir vampir tarafından öldürüldüğünü görmüş Leila. Ve şimdi istemeden de olsa bir vampire aşık olmakla kalmayıp, serryinliğini kaybetmek için bunu kendi isteğiyle yaptığını itiraf ediyordu.

"Devam et."

"Her şeyi berbat ettim, Beatrice."

Yine de ona ne kadarını söyleyebileceğinin bir yolu yoktu. Ona Caleb'den bahsetmesinin hiçbir yolu yoktu - sadece *herhangi bir* vampirle değil, kaderinde yenmek olan vampirle de işleri berbat etmişti. Bekleyen Tryan'ın kimliğini sonradan öğrendiğini.

Beatrice'in sadakati önce Serryin Birliği'ne olacaktı. Ve Leila'nın onları Caleb'in peşinden göndermesine imkân yoktu, hele ki başka bir yol bulmak için en ufak bir şans bile yoksa.

Beatrice bilirdi. Serryin Birliği'nin konseyindeki bir akıl hocası olarak Beatrice kehanet hakkında her şeyi biliyordu. Gizli tutmak için savaştıkları kehanet - özellikle de Serryin'in bu kehanetteki rolü. Çoğu serryin akıl hocası gibi o da bir cadı değildi ama büyü hakkında bilmediği hiçbir şey yoktu. Kendisine emanet edilenlerin yetenekleri hakkında bilmediği hiçbir şey yoktu.

'Bunun mümkün olmaması gerekiyordu, Leyla. Bunu biliyorsun, değil mi?'

Leyla başını salladı. Günler sonra ilk kez çöktü, yüzünü avuçlarının içine alarak hıçkıra hıçkıra ağladı, geçen haftanın tüm gerginliği bir gelgit dalgası halinde vücudundan sızıyordu.

Kanepenin yanına çöktüğünü, Beatrice'in yatıştırıcı, sıcak kolunun onu sardığını hissetti. Ve bir süreliğine rahatladı. Yirmi yılı aşkın bir süredir anne kucağına en çok yaklaştığı şeyin verdiği rahatlık. Bunu ne kadar özlediğini fark etmemişti. Ne kadar çok

hayatında bir aile reisini özlemişti. İki küçük kız kardeşine karşı bu rolü çok çabuk üstlenmiş ve bu süreçte kendi ihtiyaçlarını göz ardı etmişti.

İçindeki stresi, gerginliği, kafa karışıklığını mümkün olduğunca dışarıya vurdu. Bir haftadan kısa bir süre öncesine kıyasla tüm hayatı ne kadar farklıydı.

"Sorun yok Leyla," dedi Beatrice nazikçe. "Sorun değil.

Leila sonunda geri çekildi ve Beatrice'in karanlık gözleriyle tekrar buluştu. "Sophia," dedi Beatrice, onu çok iyi anlıyordu.

Leila isteksizce başını salladı. 'Ona geçmiş olabilir, Beatrice. Bu hastalığın Sophie'ye sıçramasına izin verdim.

Beatrice onun elini tuttu ve kucağına koydu. Sıktı. "Bunu sormaktan nefret ediyorum ama onun hâlâ hayatta olduğundan *emin* misin?

"Emin değilim, hayır. Ama hâlâ Blackthorn'da olduğuna inanmak için her türlü sebebim var. Bunun ne kadarnadirdir bir olay olduğunu biliyorum Beatrice. Sonuçlarını biliyorum. Yönetmeliklerden önceki zamanlarda ailelerin, soyun kendilerine geçmesini önlemek için bir serry'n tespit edilir edilmez soydaki diğer kızlarını vampir kanıyla kirllettiklerini okuduğumu hatırlıyorum. Soyun atlamasının asla amaçlanmadığını biliyorum. Biri serry'n olarak doğmazsa, daha fazla komplikasyon olacağını biliyorum. Üzerinde daha az kontrol sahibi olacak. Onu daha çabuk tüketecektir. Beatrice, serry'nliği geri almalıyım. Yaptığım şeyi geri almalıyım.' Bunu söylemeden önce bir an tereddüt etti. "Bir tersine çevirme büyüsü yapmam gerek.

Beatrice'in gözleri parlamıştı. "Cevap bu değil, Leila.

"tek yer orası. Geri dönebilirim. Her şeyi farklı yapabilirim.

Beatrice dudaklarını birbirine bastırdı. Sessizlik içinde onu değerlendirdi. "Kim o?

Leila omuz silkerek, "Sadece bir vampir," dedi. "Kim olduğu önemli değil.

"Hâlâ hayatta mı?"

"Evet.

Gözleri şüpheyle kısıldı. "Kendini ısirmaktan nasıl alıkoydu?

En acil soru buydu çünkü hiçbir vampir bir Serryn'i ısirmaktan kaçınmazdı. Yorgunluktan bu kısmı düşünememişti.

Beatrice yüzünü tamamen ona döndü. Birkaç dakika boyunca onun bakışlarını inceledi, ta ki Leila elinde olmadan kendi bakışlarını düşürene kadar.

Kısa bir sessizlikten sonra Beatrice, "İkimiz de bir Serryn'i ısirmaya karşı koyabilecek tek bir vampir olduğunu biliyoruz," dedi.

Beatrice'in bu işi çözemeyeceğini düşünmemesi gerektiğini bilmeliydi. Leila kendini tekrar onun bakışlarıyla buluşmaya zorladı ama Beatrice'in mantığını doğrulayacak sözleri henüz söyleyememişti.

Beatrice derin bir iç çekti, sonra elini ağzına götürdü. "Bende bu var," dedi Leyla, bu kez *onun* elini tutmak için uzanarak. "Ben yapabilirim.

Bunu sırala.'

Beatrice'in endişeli bakışları onunkilere kilitlendi - en azından Tryan'ın ufukta görüldüğünü teyit etmek için. Zamanı gelmişti.

'Demek doğruymuş: Tryan burada. Birlik, bu dördüncü tür aktivitesindeki artışın bir şeye bağlı olduğunu söylüyordu.

"*Bekleyen* Tryan," diye açıklık getirdi Leila. "Süreci başlattık ama bitiremedik.

Beatrice'in çenesi biraz düştü.

"Biliyorum," dedi Leyla, utançtan yanakları kızarmıştı. 'Sonuçlarını biliyorum. Ona aşık olmuş olabileceğimi fark ettiğim anda ne yaptığımı anladım. Sophie'nin risk altında olacağını biliyordum. Ama o sırada aklımı kaybedip kaybetmediğimi bilmiyordum. Şansımı denedim. Beni ısırması için onu cesaretlendirdim. Eğer serrynity'mi kaybetmişsem, ölmekte olan insan kanından başka bir şey tüketmeyeceğini ve bunun onu öldüreceğini düşündüm. Ama eğer yanılıyorsam, onu Eşik'e götürebilirdim.

"Ama?

Onu öldüremedim. Bunu yapamazdım. Ve o noktaya geldiğinde, o da beni öldüremedi.

Beatrice arkasına yaslandı. Onun bakışlarını tekrar inceledi, her duygusunu okudu. "Nasıl kaçtın?

Ona başka bir yol olduğunu söyledim. Yükselmesine bir alternatif. Sonunu görmesine gerek olmadığını. Tryan olmasına gerek olmadığını söyledim.

"Tersine çevirme büyüsü.

'Beni bırakmasının sebebi her neyse,' dedi Leila. 'İster bana karşı da bir şeyler hissettiği için olsun, ister Tryan statüsünü istemediği için olsun, olan oldu. Bana yedi gün süre verdi. Yedi gün içinde dönmem gerekiyor.

"Alternatifle *birlikte*.

"Evet.

Beatrice aniden ayağa kalktı. Odanın uzak tarafındaki dolaba doğru yürüdü. Sıcak oda birden soğuk ve uzak geldi.

"Beatrice? Leila birdenbire onun varlığında acı verici bir huzursuzluk hissederek sordu.

Beatrice dolabın içine bakmaya devam ederken sessizlik devam etti. "*Beatrice?* Leila bir kez daha, bir öncekinden daha çekingen bir şekilde sordu

Zaman.

'Serryn'in kehanetteki gerçek rolü her zaman en sıkı korunan sırrımız oldu,' dedi. 'Cadıları denklemin dışında tutmak için elimizden geleni yapmak zorundaydık. Cadıları denklemin dışında tutmamız *hayati* önem taşıyordu. Bu yüzden vampirler kehaneti ilk öğrendiklerinde, bir serryn'e ihtiyaç duyacaklarını ağızımızdan kaçırdık. Şanslarını korumak için bu kısmı insanlardan, hatta kendilerinden bile saklayacaklarını biliyorduk. Odak noktasını gerçeklerden uzak tutmamız çok önemliydi. Bunun yerine, vampirlerin insanlığa olan tehdidini yaydık. Bu sözü güçlendirdik. Dikkatleri dağıttık.'

"Neyden?

Beatrice sonunda omzunun üzerinden tekrar ona baktı. 'şeyi berbat etmedin, Leila. Güçlü olduğunu biliyordum. Seni *ilk* gördüğüm andan beri biliyordum. Sana bunu söylediğimi hatırlıyor musun? Gülümsedi. Leila'yı iliklerine kadar sinirlendiren bir gülümseme. 'Bunun tam olarak böyle olması gerekiyordu. Ve bence kehanetteki rolünün *gerçekte* ne olduğunu tam olarak bilmenin zamanı geldi.

BÖLÜM ALTMİŞ YEDİ

Jask bir kolunu göğsünde kavuşturmuş, diğer elinin boğumlarını da ağzına bastırmıştı. Kane çok uzun zaman olmuştu; çok uzun.

Adım atarken ellerini kalçalarına indirdi. Etrafındaki sokaklar ölüm sessizliğindeydi, tek hareket onlara eşlik eden ekipteydi.

Kane bunun biraz zaman alabileceği konusunda onu uyarmıştı; anlaşılan son seferinde Shiver'la işler pek iyi gitmemişti. Bu arada Jask'ın yapabileceği tek şey tetikte beklemek ve Shiver'ın bir çözüm bulması için parmaklarını çapraz tutmaktı.

"Phia? Telsiz arka planda vızıldadı ve çatırdadı. "Phia, beni duyabiliyor musun?"

Sophia, 'Seni duyabiliyorum,' dedi. "Lütfen bana iyi olduğunu söyle." "Ben ve Kane iyiyiz. Ya sen? Caitlin? Diğerleri?"

"Hepimiz iyiyiz.

"Bizim siz de görüyor musunuz?"

"Bunu gözden kaçırmak zor.

Sis duvarı önlerinde parçalanmış ve çatırdamıştı, elektrik yükleri çevresine doğaüstü bir parlaklık veriyordu. Tam dört ayrı siklona ayrılmıştı. Her biri olduğu yerde dönüyor, şimdilik hiçbir yere gitmiyor gibi görünüyordu.

"Bir şey biliyor musun?" diye sormuştu.

"Sadece güneşte başlamış gibi görünüyor.

Kane hemen ona katıldı. "Jessie zaten ekibinin bir kısmıyla oraya gidiyor, çünkü en yakın o," demişti, kendi telsizi-

Telsizi elinde tutuyordu. 'En son boyutu mühürlediğimiz yerden patlamış olabileceğini düşünüyor, yüzden kontrol etmek için sıraya geri dönüyor. Eden onunla orada buluşacak. Ondan yaklaşık bir saat geride. Jask'ın telsizine konuşmak için eğildi. "Phia, sen ve Caitlin bir siper bulup herkesi içeride tutun, tamam mı? geldiğinde çabuk size ulaşacağız.

Kane'in Shiver'la işi biter bitmez onlara git.

Ancak arkadaşı yeniden ortaya çıktığında, haberlerin iyi olmadığı açıktı.

Jask, Kane'in taşıdığı nesneye baktı - kırmızı bir beze sarılmış bir şey. Oraya birlikte gitmediği bir nesne. "Eee?

Kane nesneyi kolunun altına sıkıştırdı, dudaklarının arasına bir sigara yerleştirdi ve yaktı. İçine çektiği nefes zamankinden daha keskindi. Daha kısaydı. Bakışlarını Jask'a sabitlediğinde, aynı hızla verdiği nefesin içinde çok ince, alışılmadık bir titreme vardı. 'Leila duvar resminde gördüğümüz karanlık yıldız. Shiver bunu doğruladı. Leila lider. Cadıları hepimize karşı ayaklandırıyor - üçüncü türle ve insanlara.

Yaşadığı şok karşısında dili tutulan Jask ona bakmaktan başka bir şey yapamadı.

'Ve bu en iyisi değil,' diye ekledi Kane. 'Eğer Leila Caleb'i öldürürse, boku yeriz. *Hepimiz* boku yeriz. Sisi taradı. "Gerçek tehdit elimizdeydi, Jask. Gözleri onunkilerle tekrar buluştuğunda endişeyle doluydu. Daha çok da hayal kırıklığıyla. "Onu tam elimizde tutuyorduk. Durakladı. "Serryn'lerin kehanetteki rollerini gizli tutmalarına şaşmamalı: Tryan *onların kehanetindeki* kurbandı, tam tersi değil. Tryan, seçilmiş serryn'e karşı durabilecek tek kişiydi. Ama o kubbenin içinde güçsüz.'

"Peki tüm bunlar ne anlama geliyor?

"Bu, Serryn'in potansiyel başarısını mükemmel bir şekilde planladığı anlamına geliyor. Ve Caleb'i öldürürse, bu başarıyı *garanti altına almış* olur. Şu anda onu durdurmanın tek yolu kubbenin içine onu öldürecek birini sokmak.

"Shiver bir yol biliyor mu?

Kane'in gözlerinin bir anlığına sessizce onun üzerinde oylanmasından hoşlanmamıştı.

"Sadece Leyla'nın soyu geçebilir.

"Phia? Jask sertçe nefes verdi. 'Bana Phia'yı göndermemiz gerektiğini mi söylüyorsun?

Phia orada mı? Bir Serryn ile mi? Caleb ile mi? Benim *hamile* Phia'm mı?"

'Eğer yapmazsak, eğer Leila'yı durdurmazsak, *tüm* bunlar boşuna olacak. Phia onu öldürmek *zorunda*, Jask. Bunu yapabilecek tek kişi o. Caleb bile Leila'yı bu duvarların içinde öldüremez.

Jask kararlı bir şekilde, "Bunun imkanı *yok*," dedi ve geri çekildi.

'O zaman daha iyi bir önerin var mı? Çünkü ben tükendim, Jask.'

Jask gözlerini kapattı. Arkasına yaslandı ve hayal kırıklığı içinde ellerini yüzünde gezdirdi. Tekrar Kane'in yüzüne döndü. 'Phia, Leyla'yı öldürmeyecek, Kane. O kadar inatçı ki, bazı günler onu kahvaltı etmeye ikna etmek bile yeterince zor oluyor. Onu bunu yapmaya nasıl ikna edebilirim ki? Leila onun hayatını kurtardı. Üç kez. Bebeğimizi kurtardı. Phia'nın Leila'nın hayatını riske attığı için serrynity'sini geri alma büyüsunü yapmasına izin vermek için bile ne kadar mücadele ettiğini biliyorsun. Bunu yapamayacak.'

Kane aralarındaki mesafeyi kapattı. "Yapmak *zorunda*," dedi, sesi pişmanlık doluydu. "Ve sen de onu ikna etmenin bir yolunu bulmalısın.

'Peki ya dördüncü boyut? Leyla'yı öldürmek onu kapatacak mı?'

'Hayır.

"Peki bunu kapatamadıktan sonra bunların ne önemi var?

Yapabiliriz. Ve yapmak zorundayız. Görünüşe göre Leila gücünü ondan alabilsin diye açık. Caleb'i öldürür öldürmez, o gücü serbest bırakacak. Dünyayı dizlerinin üzerine çöktürecek Jask ve parmağı tetikte olacak.

"Peki *nasıl* kapatacağız?

Kane sigarasını dudaklarının arasında tuttu. Kırmızı kumaşın üst üste binen kıvrımlarını açtı.

Jask on beşe on beş santimetrelilik cam kutuya baktı. İçinde karanlık bir duman dönüyor ve kıvrılıyordu.

"Çok fazla görünmüyor, değil mi? Kane, bakışları Jask'ın bakışlarında oyalanırken konuştu. Alışılmadık bir kederle asılı kalmış bir bakış.

Jask'ın nabızı hızlandı. Dumanın ne olduğunu biliyordu ama yine de sordu. Bu daha çok Kane'e ne düşündüğünü sormakla ilgiliydi. "Bu da ne böyle?

'İkimiz de ne olduğunu biliyoruz. İnsanlar için geçerli olan kurallar bizim de geçerli Jask. Shiver gölgemi yok etti, tıpkı benim Caitlin'in ruhunu yok ettiğim gibi.

"Peki bununla tam olarak ne yapmayı planlıyorsun, Kane?"

"Fırtınanın gözüne atmayı.

"Dördüncü boyuta mı? Jask sertçe nefesini verdi. "Her şey iyi güzel de Kane, Caitlin'in ruhunu tekrar geri getirene kadar bir kitabın içinde sakladın. Dördüncü boyut mühürlendikten sonra o kutuyu nasıl geri alacağız?"

Kane bakışlarını kaçırdı. Bezi tekrar kutunun etrafına sararken sigarasını tekrar dudaklarının arasına yerleştirdi.

Jask, kendisinden uzaklaşmaya çalışan Kane'in üst koluna uzandı.

"Kane? Jask'ın kalbi güm güm atmaya başladı - rahat hissettiği bir duygu değildi bu. Ama aynı zamanda kederin yoğun acısı da değildi. "Ne yaptın sen?"

"Klişe gibi görüldüğü için üzgünüm ama yapmam gerekeni yaptım. Bu benim işim, Jask.

Bunu durdurmak her zaman benim işim olmuştur.

'Ama gölgen olmadan hayatta kalamazsın, Kane. Uzun vadede değil.'

"Bu işi kadar uzun süre hayatta kalabilirim.

Jask başını salladı. Kederin acısı daha da şiddetlendi. 'Bu Caitlin'i öldürecek. Bunu biliyorsun, değil mi? Yeterince şey kaybetti, Kane.

'Ve eğer bunu yapmazsam daha da fazla kaybedecek. Bunu onun için yapıyorum. Shiver bana Caitlin'in bunu atlatamayacağını söylemişti, ama atlatacak. Kane'in bakışları çelik gibiydi, tavizsizdi. "Ama senin yardımına ihtiyacım var. *Hepimizin* senin yardımına ihtiyacı var.

Jask'ın nefes verışı ağır . Bunu yaparken vücudunda kalan oksijeni de kaybettiğini hissediyordu.

"Başka seçeneğimiz yok Jask," dedi Kane, sesi daha yumuşak, gözleri yalvarırcasına. 'Savaşın şu anda tam olarak nerede olduğunu biliyoruz ve tam burada, Blackthorn'da ve bunu çözmek *bize* bağlı.

"Ama Phia, Kane. Ve bebeğimiz.'

"Başka bir yolu olsa sorar mıydım sanıyorsun?"

"Serryn onu tüketmeye başladığında Phia'yı gördüm, Kane. İkimiz de nasıl ele geçirdiğini gördük ve tahmin ediyorum ki bu

Serryn Leila'nın ne kadar güçlü olduğunu. Eğer haklıysan, Phia'yı gördüğüne sevinmeyecektir.

"Ve Phia korkusuz ve akıllı. Ve serttir. İkimiz de onun neler yapabileceğini gördük. Bununla başa çıkabilmesi için ona güvenmeliyiz. Serryn'i alt edebilecek tek kişi o. Ve bu arada dördüncü boyutu kapatabilirsek, Leila'yı Phia'nın onunla başa çıkmasına yardım edecek kadar zayıflatabilir. En azından Phia'ya *söylemeliyiz*. Ona bir seçenek sunmalıyız.'

ALTMİŞ SEKİZİNCİ BÖLÜM

"Ne *hالتلار* dönüyor *burada*? Cameron pencereden dışarı, kalabalığa doğru bakarken talepte bulundu.

Ranson, Cameron'ın ekranı görebilmesi için yanında taşıdığı dizüstü bilgisayarını çevirdi. 'Mevcut tüm korsan kanallarda ve web sitelerinde var. Hepsini kapatmaya çalışıyoruz ama başaramıyoruz. Her yerde viral oldu. Midtown'da yaşayanların önemli bir kısmı tahliye edilmeyi reddediyor, Summerton'da yaşayanların çoğu da tahliye edilmeyi reddediyor. Lowtown sakinlerinin geçişine izin verilmesini talep ediyorlar. Ordunun onlara destek olmasını talep ediyorlar. Sınıra gitmeyi kendileri üstleniyorlar. Hepsini koruyacak ya da geride tutacak insan gücümüz yok. Cameron, eğer şimdi o düğmeye basarsak, müdahale edenleri ve yardım etmeye çalışanları öldürmüş oluruz. Kendimizi öldürmüş oluruz.'

Cameron pankartlara baktı, sloganlar ona doğru yankılanıyordu. Orada yüzlerce kişi vardı. *Yüzlerce*.

Ranson, 'Protestolar diğer bölgelerde de gerçekleşiyor,' diye bildirdi. 'İnsanlar yerel büyükelçiliklerine yürüyorlar. Hangi prosedürleri uyguladığımızı öğrendiler ve mutlu değiller. Hiç mutlu değiller.

"Bu nasıl dışarı sızdı? Cameron bir an tereddüt etti. Sonra kendi sorusuna cevap verdi. "Caitlin Parish," diye mırıldandı nefesinin altında. Gülümsemekten kendini alamadı. "Bu kız inanılmaz.

"Bütün bunları açığa çıkardığını *mi* düşünüyorsun?

"Öyle olduğunu biliyorum.

Forbes kapıdan içeri daldı. 'Efendim, diğer bölge başkanlarından telefonlar geliyor. Görüntüler her yerde. Blackthorn ve Lowtown'ın içinden bile görüntüler var. Birileri oraya dron göndermiş. Ve Bay Cameron, görüntüler bizim yararımıza çalışmıyor. Üçüncü türler insan sakinlerini *koruyor*, onlara saldırmıyor. Sınırlarımızı korudukları açıkça görülüyor. Sokaklarda kargaşa var. Her lider kendi bölgelerinde olup bitenleri yönetmek için askerlerini bizden geri istiyor. Efendim, bazıları oylarını geri çekmekle bile tehdit ediyor.

Cameron tekrar sokağa baktı. Sloganlar devam ediyor, pankartlar kalabalığın arasında zıplıyordu. "Önce biz tavrına ne oldu?" diye sordu kendi kendine.

Ranson, "Sanırım "biz "in ne anlama geldiğini genişlettiler" diye cevap verdi.

BÖLÜM ALTMİŞ DOKUZ

Sokaklar acı verecek kadar durgun, dayanılmaz bir sessizlik içindeydi, havada en ufak bir esinti bile yoktu.

Jessie dışarıda, havada yüzlerce metre yükseklikte dolaşan siklonların çevresel kalıntılarıyla mücadele etmiş, topraklanmalarının yarattığı yoğun sis duvarları arasında savaşıırken önünü elli metreden fazla görememişti.

Ama *oradan... oradan* manzarası kristal berraklığında. Yerde yeni yağmış kar gibi ağırlaşan ince sis dışında kristal berraklığında.

Orada, fırtınanın gözünde.

Jessie çatıdan bir zamanlar ara sokak olan, on yıllardır tutsak tutulduğu, doğaüstü siklonları yaratan patlamadan sonra harabeye dönen yanmış sırayı inceledi. Şimdilik sabit duran siklonlar, içindeki tüm dördüncü türler sanki dev test tüplerinin içinde fokurdamayı bekliyormuş gibi duruyordu.

Ve o molozların arasında Eden'la ilk tanıştığı depo odaları vardı. Duvarlardaki gizli kehanetin haritasını çıkardığı depolar. Ve özellikle de kendisinin, Leila'nın ve Ziel'in dördüncü boyutu geçici olarak mühürledikleri bir depo odası.

Yanıdaki melek ekibine aşağıya indiğini ve daha fazla keşif yapacağını işaret etti.

Jessie sokağı hızla geçti, meleklerden oluşan ekibi de arkasındaydı. Sırtındaki kından kılıcını çıkardı ve

ıssızlığın derinliklerine doğru ilerlerken yanında durmuş, herhangi bir hareket belirtisine karşı tetikte bekliyordu.

Sırtını dik bir duvara yaslayarak keskin sol tarafa baktı ve boş sokaktan geriye kalanları değerlendirdi.

Ekibini ileriye doğru çağırdı, tekrar sola dönerek çok iyi bildiği dış depodan geriye kalanlara girdi. Ancak şimdi, bir zamanlar olduğu yerin çok küçük bir kısmıydı. Uzak taraftaki duvar yıkılmıştı. Çatının büyük bir kısmı çökmüştü. Bir zamanlar içerideki oda olan yer şimdi tamamen açığa çıkmıştı. Bir zamanlar Eden'la bilardo oynadığı oda. Ona ne olduğunu ilk kez açıkladığı oda - ne olduğunu açıklamaktan başka çaresi yoktu.

Viberlerin kalıntıları hâlâ Kane ve Jask'ın onları mağlup ettiği yerde, isimsiz yaratığın belinden koptuğu yerdeki çukurda yatıyordu.

Onun ötesinde, solunda, bir zamanlar kutsal alanını gizleyen duvar şimdi yıkılmıştı. Ama gelen ses çok kuvvetliydi. Daha önce hiç duymadığı kadar güçlü bir tını.

Jessie molozların üzerinden tırmanarak yüksek bir pozisyon aldı ve Leila'nın çizdiği sonsuzluk sembolünün genişleyerek siyah bir katran akıntısına dönüştüğü yere doğru baktı; sekiz şeklindeki tekrarlayan salınım kendi gücünü üretiyormuş gibi kendi etrafında dönüyor, derinlerden gelen tını bir kontrbasın en düşük notası gibi titreşiyordu. Zemin titreşti, hava titreşti, karanlıkta küçük kıvılcımlar rastgele tutuştu.

"güzel bir manzara, değil mi?"

Jessie etrafında döndü ve bu sırada neredeyse molozların üzerinde ayağını kaybediyordu.

Torren'in kehribar rengi gözleri *onunkilere* kilitlenmişti, ekibi şimdi *onu* kuşatıyordu - hâlâ onun ekibi olması gereken ekip.

Ve sırttı - kalbinin çarpmasına neden olan kendinden memnun bir sırıtış.

YETMİŞİNCİ BÖLÜM

ON İKİ SAATTEN AZ BİR SÜRE ÖNCE

Hareketin sesi belli belirsizdi, neredeyse duyulmuyordu ama bir şey yaklaşıyordu. Torren kumaşın fırçalanışını, sessiz ayak seslerini duyabiliyordu. Kendini destekledi, elleri kırışlardan defalarca çıkarmaya çalıştığı ama başaramadığı kelepçelerin içinde sıkılıyordu.

Hepsi gittiğinden beri, saatlerdir hiçbir şey duymamıştı. Yemek yok. Su yoktu. Kane, Jesca, Reece... onu orada ölüme terk etmişlerdi. Onu çürümeye terk etmişlerdi. Onu dördüncü türe ya da oradan geçen herhangi bir şeye bırakmışlardı.

Gölgeli duvarda açılan kapı, ilerideki küçük pencereden bir tünel oluşturan sabahın erken saatlerindeki zayıf ışıktaki parıltıdan toz tedirgin etti.

Ama kapı aralığından hiçbir şey görünmedi. *Henüz bir şey yok.*

Torren burun deliklerinden sert ve kontrollü bir şekilde nefes aldı, göğsünü genişletip karın kaslarını gererken üst korku dolu bir alaycılık kapladı. O bir melekti. Lanet olası *şef* melek. Kanatları kopmuş olsun ya da olmasın, o kapıdan giren her neyse onunla başa çıkabilirdi.

Gözlerini kısmıştı. Çenesini sıktı.

İlk başta bir gölgeden başka bir şey değildi. Küçüktü. Hafif.

Ama bunun hiçbir anlamı yoktu. Dördüncü tür söz konusu olduğunda boyutun hiçbir anlamı yoktu.

Ama dördüncü bir tür değildi. Kalp atışları insan gibiydi. Nefes alma hızı da öyle. Nefes alış veriş.

İnsan.

Ama *sadece* insan değil. Çok daha fazlası. Sonunda eşikten tam olarak adımıını attığında onu çevreleyen aura ona bunu söylüyordu.

Bir cadı. *Güçlü* bir cadı. Bir

Serryn.

İlginç.

Sade biriydi. En azından görünüş olarak heyecan verici değildi. Kıyafetleri daracıktı, bu da küçük bedenini ele veriyordu - ve tepeden tırnağa siyahtı, bu da saçlarındaki zıt kızıl tonları yoğunlaştırıyordu. Teni soluk, gözleri gölgeliydi. Ve durduğunda, onunla yüz yüze geldiğinde, gözleri sonunda onunkilere kilitlendiğinde, boyutun gerçekten de hiçbir şey ifade etmediğini anladı.

"Sen osun," dedi. "Sen kehanetteki kişisin.

"Ve sen *herhangi bir* melekten daha fazlasısın. Yavaşça onu tepeden tırnağa değerlendirdi. "Birkaç önemli ekleme dışında," diye ekledi, Jessie'nin ordusunu ele geçirebilmek için ondan kopardığı kanatlara atıfta bulunarak. "Sorun mu var, tatlım?

"Eski sevgilisiyle karşılaşmış," dedi. "Sorunları var.

"Seninle, belli ki. Gülümsemesi şakacıydı. Merak uyandırıcıydı. Şüphesiz daha yakından bakmak için adamın arkasından dolandı. "Dur tahmin edeyim... Jessie mi?

"Bunu nereden biliyorsun? Ve burada ne işin var?"

Tekrar onun önünde daire çizdi. Kane'in Arana'yı oraya çağırarak için kalbini yaktığı kâsenin yanına gitti. 'Bir meleğe ihtiyacım var. Görünüşe göre bu civarda envailer dışında melek bulunmuyor. Ele geçirdiğin o eski akıl hastanesinde onlardan birkaç tane buldum. Omzunun üzerinden ona baktı. "Kayıp kanatlarınla birlikte, Jessie'nin şu anda ordunun başında olduğunu mu varsaymalıyım?

Jesca. Onun adı *Jesca*. Ve evet, şimdilik.'

"Olumlu. Serryn tekrar onun yanına doğru yürürken tekrar gülümsedi. "Bunu sevdim.

"Ne istiyorsun, Serryn?

"Anladığım kadarıyla sonuç sizinle aynı: mümkün olduğunca çok sayıda üçüncü tür öldü, Küresel Konsey dağıldı, insanlar bizim kontrolümüz altında ve yeni bir düzen - daha doğrusu *gagalama* düzeni - kuruldu.

"GörünüŖe göre bazı mektuplarım biraz gevŖek yazılmış.

'Çok ikna ediciyimdir,' dedi. 'Yine de kitaplar için bir dönüşün. Yere bir Ŗey attı - ayaklarının dibinde parlayan bir muska. "Bunu takip ettiğimde *senin* kalibrende birini bulmayı gerçekten beklemiyordum.

Onun iltifatı karşısında göğsü genişledi. "Sana tekrar soracağım: Ne istiyorsun Serryn?

'Melek kanı, dördüncü boyutu yeniden açmak için. Ve kimsenin onu kapatarak müdahale etmediğinden emin olmak için koruyacak inanılmaz güçlü bir ordu - en azından *ben* bunu yapmaya hazır olana kadar. Kollarını kavuşturdu. Bir kalçasını diğerinden biraz daha yukarı kaldırdı. Savaş çığlığı atan gözleri onunkilere kilitlendi. "Peki *Torren*, bu iş için hazır mısın?

YETMİŞ BİRİNCİ BÖLÜM

Öz *kardeşimi* öldürmemi mi istiyorsun? Sen *aklını* mı kaçırdın? Onun bizim için ne yaptığından haberin var mı? *Hepimiz* için ne yapmaya çalıştığının? Neden? Neden bunu düşünüyim ki?

"Phia, sakın kalmaya çalışmalısın," dedi Jask yumuşak bir sesle, aynı anda Phia'nın üst kollarını hafifçe kavrarken.

Bunu söylediği anda pişman olmuştu.

Kendini serbest bıraktı. "*Sakin* mi? Sakin mi?"

Dudaklarını birbirine bastırarak daha fazla telkinde bulunmaktan kaçındı.

"İkna oldun, değil mi? Sophia talep etti. 'Karşımızdakinin tam teşekküllü bir serryon olduğuna ve tarif ettiğin bu kubbe her neyse onun içinde doğru şeyi yapmaya çalışan kız kardeşimin olmadığına kesinlikle *ikna* oldun.

"Shiver'ın ne dediğini sana söyledim.

"Siktir et Shiver'ı! Shiver da kim oluyor? Kehanete getirilen bu yeni yorum hiç mantıklı değil," diye ısrar etti Sophia. 'Bana söylediklerin hiç mantıklı değil. Bunların hiçbirisi mantıklı değil. Yani, Leila bunca zamandır bana yalan mı söylüyordu? Bu yüzden mi serryonluğunu geri aldı - iddia ettiği gibi beni ve Stella Louise'i kurtarmak için değil, cadı kraliçe ya da her neyse o olabilmek için mi?

Sophia titreyip kendine *geldiğinde* ve Sophia'nın ona inandığı anlaşıldığında, adam onu kollarının üst kısmından nazikçe tekrar tuttu.

Hayır. bu yüzden yaptığına inanmıyorum. Leila'nın bunu *senin* için yaptığına tamamen inanıyorum, Phia. Ama her ne olursa, onun senden ayrılmasıyla Caleb'e ulaşması arasında geçen sürede Serryn'in kontrolü ele geçirdiğine inanmamak için hiçbir nedenimiz yok. O kubbe büyüyle dolu. Hem Kane'in hem de benim gördüğümüz en güçlü büyü. Ve bu iyi bir büyü değil. O kubbedeki her neyse Leila değil. Senin tanıdığın ve sevdiğin Leila değil.

Sophia'nın bakışları düştü. Tekrar uzaklaştı. Ona sırtını döndü. Kollarını kendi etrafında sardı. Aralarındaki sessizliğin birkaç dakika sürmesine izin verirken kendi içine kilitlendi. Sophia'ya bu ihtimal karşısında duyduğu üzüntüyü atlatması için zaman tanıdı.

"Eğer haklıysan, bunu istemezdi," dedi Sophia sonunda sessizce. 'Bırakın bunu, tercüman olmayı bile hiç istemedi. Nedenini bilmiyorum ama Caleb'i gerçekten seviyordu. Sevmeseydi serrynliğini kaybetmiş olamazdı, değil mi? Yüzünü Caleb'e döndüğünde nemli gözleri onunkilerle buluştu. "Onda bir şeyler gördüğünü söyledi. Her zaman sezgileri kuvvetli biriydi. Belki de buydu. Belki de hiçbirimizin gördü: belki de onun kötü adam olmadığını gördü. Belki nedenini bilmiyordu ama bazen böyle şeyleri hissederiz, değil mi? Belki de bu yüzden bunun olmasını engellemek için her şeyini ortaya koydu, onu kurtarmak için her şeyini ortaya koydu. Belki de sadece *biliyordu*. Bakışları düştü. "Bunu yapmamı isterdi. Sophia'nın kahverengi gözleri tekrar onunkilerle buluştu, kederle ağırlaşmış ama kararlılıkla berraklaşmıştı. 'Ve eğer Serryn bunu ona yaptıysa, yine de konuşmak istiyorum. Leila pek çok kez yanımda oldu Jask. Bunu yapmak zorundayım.

Caitlin ellerini Kane'in göğsüne bir kez ve sonra iki kez vurdu. "Ne düşünüyordun, Kane?" diye sordu. Ağlamaklı gözleri onunkiyle karşılaştı. " ne geçiyordu?

Eliyle ağzını kapatarak geri çekildi.

'Sen istiyorum Ben için öldürmek benim kendi *Abla?*
Sophia dedi içinde arka planda, Jask ile kendi
kavgasının ortasında

Yirmi adım ötede. "Sen *aklını* mı kaçırdın...?"

Kane, Caitlin'in sırtı kendisine dönük bir şekilde, yaklaşık yirmi metre ters yönde uzaklaşmasına baktı. Ağır bir iç çekişle onun arkasından gitti.

"Caitlin," dedi, tekrar dokunma mesafesine geldiğinde.

"Şu anda bunu duymayı kaldırabileceğimden emin değilim, Kane," dedi, elini adamın başka sözlerini engellemek için kaldırdı.

"Maalesef bunu yapmamanız için zamanımız yok.

Adam kadının önüne geçti. Saçlarını geriye itmek için uzandı ama kız geri çekildi ve başını ondan yana eğdi.

Yine de en azından bakışları sonunda tekrar onunkilerle buluştu - korktuğu kadar kapalı olmayan bir bakış.

Kız biliyordu. Onun bildiğini, anladığını biliyordu. Başka bir seçeneği olsaydı bunu asla yapmayacağını anlıyordu.

"Bir keresinde sana söylediğim gibi, Caitlin: Bunun olmasına izin vermemem gerekiyor. Kimseye olmamam ya da kimsenin bana aşık olmasına izin vermemem gerekiyor. Yalnız kalmam gerekiyor. İşte bu yüzden.

'Tüm usta vampirler ve bu olayın gerçekleşmiş olabileceği tüm bölgeler arasında sizin işinizin bu olması ihtimaline karşı izole bir hayat mı yaşayacaksınız? Bu hiç adil değil.

'Ama bunda da oldu, değil mi? Blackthorn'da oldu.'

Bakışları düştü.

Çenesine vurdu; işaret ve orta parmağını birbirine kilitleyerek çenesini yukarıda tuttu. "Seni terk etmek istemiyorum, Caitlin.

Bunu söylerken kendi gözlerinin buğulandığını hissedebiliyordu ama gözyaşlarını silme zahmetine girmedi. Kadının onları görmesi umurunda değildi: Kadının bilmesine ihtiyacı vardı. Onu ne kadar sevdiğini tekrar görmesine ihtiyacı vardı; bunun sadece kelimelerden ibaret olmadığını. Bunun geçici bir duygu olmadığını. Sevdiği zaman, sonsuza dek sevdiğini.

'Seni burada yalnız bırakmak istediğimi mi sanıyorsun? Seninle birlikte ilerlemek istemediğimi mi sanıyorsun? Her şey bittiğinde kalp atışlarımı bir saniyede tüketir, ömrümü bir insaninkine indirir, böylece asla sensiz kalmak zorunda kalmazdım. Senin öldüğün gün ben de ölebilirdim Caitlin - bundan kırk, elli, altmış yıl sonra. Ancak

uzun bir zamanın bize vereceği. Ve o zaman bile seni başka bir düzlükte, başka bir zamanda bulabilirdim. Ve seni bulmaya devam ederdim. Ve yapacağım şey de bu. Eğer kadarsa, eğer burada bitecekse, sadece şimdilik.

Ona sarıldı. Ona o kadar sıkı sarılmıştı ki güçlükle nefes alabiliyordu, sevgisi boğazını tıkıyordu, hıçkırıkları daha da fazla.

Elini başının arkasına götürdü, başparmağını yumuşak saçlarında ileri geri gezdirdi, onu rahatlatmaya çalıştığı kadar onun da kendisine verdiği rahatlıkla oyalandı.

Bunu halledebilirdi. Konu yere yıkılıp tekrar ayağa kalkmak olduğunda, Caitlin bunu yapmayacak kadar ustaydı. Ve tam da bu konuda ısrar edecekti.

Gözlerinin içine bakabilmek için onu kendisinden biraz uzaklaştırdı, ellerini kendi ellerinin arasına aldı, parmaklarını onunkilere doladı. 'Ama o zamana kadar hayatını yaşa. Sana verilen bu hayatın her damlasını sağ.

Kadının bakışları tekrar düştüğünde, çenesini tekrar yukarı kaldırmak için ellerinden birini serbest bıraktı.

'Başka bir erkeğe yaklaşmak hariç - *herhangi bir* türden. Bunu yasaklıyorum, beni duyuyor musun? Tamamen yasaklıyorum.

Caitlin gülümsedi. Hatta gözyaşları arasında gülmeyi bile başardı. Çünkü onu anlıyordu. Onu *her zaman* anlamıştı. Kara mizahını bile.

Yavaşça boynuna sarıldı. Başparmaklarını yanaklarına sürterek gözyaşlarını bulaştırdı. "Bazen tam bir baş belası oluyorsun Parish. Her zaman . Ama seni her seviyorum. Ve bunu asla unutma.

Kadının yumuşak, sıcak dudaklarının adamınkilere değmesi adamın omurgasında kıvılcımlar çıkmasına neden oldu. Titriyorlardı, küçük nefes alışları ona yine kendi gözyaşlarıyla ne kadar mücadele ettiğini anlatıyordu.

Caitlin: her zaman olabildiğince güçlü olmak için savaşırdı.

"Güçlü olmak korkmamak demek değildir, Caitlin-

"Bu korktuğun şeyle yüzleşmekle ilgili," diye araya girdi Caitlin, onun yerine cümlesini tamamladı. Şimdi başka bir hayat gibi gelen bir zamanda ona söylediği cümleyi.

'Kesinlikle,' dedi. "Ve sen de iyi olacaksın. Burnunu şefkatle onunkinin üzerinde gezdirdi.

Ayrıldı. Buna mecburdu. Eğer yapmasaydı, çekip gidebileceğinden emin değildi.

Ama adam daha arkasını dönmemişti ki, kadın kollarını tekrar ona doladı ve hemen ardından bacaklarını da ona sararak nefesini kesti.

Ve onun sıkmasına karşılık verirken saçlarına gülümsedi.

"Doğru," dedi, sonunda kendini ondan kurtararak. Ses tonundaki kararlılığa rağmen sesi hâlâ titriyordu. "Hadi şu işi bitirelim.

İkisi de Sophia ve Jask'a baktı. Sophia şimdi daha sakindi. Tamamen hareketsiz. Tamamen sessizdi. Kane ve Caitlin aralarındaki mesafeyi kapatırken, Kane Sophia'nın da kendi payına düşen gözyaşlarını döktüğünü görebiliyordu. Jask'ın gözleri de aynı şekilde kıpkırmızıydı.

Kane sonunda hizaya geldi. Dikkatini Jask'a çevirmeden önce Sophia'ya baktı.

Jask ona başıyla küçük bir onay işareti yaptı.

Sophia gözlerini kaldırıp önce Kane'in, sonra da Caitlin'in gözlerine bakarak, "O da bunu isterdi," dedi. 'Kız kardeşimi tanıyorum. Eğer onun karanlık yıldız olduğu doğruysa, bunun sorumlusu olmaktan nefret eder. Ve Caleb'ı öldürmek istemeyecektir. İstemeyeceğini biliyorum. O beni serrynliğimden kurtardı, şimdi ben de onu kâbusundan kurtaracağım. Sesi son birkaç kelimedede kesildi. Hızla arkasını döndü, Kane onda zayıflık olarak gördüğü en ufak bir şeyi gören herkesten hâlâ nefret ettiğini biliyordu.

Jask, Kane'in bakışlarıyla karşılaştı. "Hadi yapalım şunu.

BÖLÜM YETMİŞ İKİ

İKİ GÜN ÖNCE

Leyla sessizce sırt çantasını çıkardı ve yavaşça sol ayağının yanına yere indirdi. Sırtını sokağın duvarına dayadı ve nefes alış verişini düzene sokmaya çalıştı. Kot pantolonunun hem ön hem de arka ceplerinde kolayca erişebileceği, ihtiyacı olan tahıllar vardı - ama zamanlamayı doğru yapması gerekiyordu.

Kane'in kılıcını sağ elinde sıkarken, sol elini hazırlık için dikkatlice arka cebine soktu.

Sığınaktan birkaç saat önce ayrıldığından beri arka sokaklarda gezinmek acı verecek kadar yavaştı. Her dönemeçte dikkatli olmak zorundaydı. En iyi ihtimalle Throme'un ordusuyla karşılaşacaktı: üçüncü türlerin öncelikli hedefleri olduğu düşünülüyordu, başıboş bir insanı görmezden gelme olasılığı en yüksek olanlar. En kötü ihtimalle de vampirlerle karşılaşır, çünkü Caleb'e geri dönebilmek için kendini kontrol altında tutması gerekiyordu. Ama neyse ki, bırakın dördüncü türü, vampirlerin çoğu sis ve şekil değiştirmiş Lycan'ların serbest olduğu söylentileri yüzünden saklanmıştı. Şükrediyordu çünkü her an kritikti, özellikle de şimdi.

Daha sonra Leila karanlık, sis dolu sokaklarda hızını artırmayı tercih etti, kulakları her sese uyumluydu. Ayrılmadan önce haritaları incelemişti - bunlar grupla birlikte olduğu süre boyunca Blackthorn ve ötesindeki rotalarını belirlerken ortaya konmuştu. Caleb'e en hızlı şekilde geri dönmesini sağlamak için tünellerden kulübe giden tek bir rota üzerinde çalışmıştı. Üç saatten az bir sürede orada olabileceğini hesaplamıştı. O

çoktan geç kalmıştı. Plan asla bu değildi. O ana kadar ondan ayrılırken yaşanan hiçbir şey plan değildi.

"Artık bir serryin olmaman önemli değil, Leila," demişti Beatrice. 'Önemli olan tek şey, süreç başladığında senin bir serryin olman. Ve süreci başlatan kişi sen olduğun için, onu sona erdiren kişi de hâlâ sen olabilirsin. Ama başladığın şeyi geri alamazsın, artık serryinliğini kaybetmiş değilsin. Sadece bir serryin tersine çevirme büyüsü yapabilir. Geriye dönme seçeneğın olmadığına göre, sadece ileriye gidebilirsin. Tryan artık sizi Eşik'e götüremez ama sizinle olan süreç tamamlanmadığı için Sophia'yı da alamaz. Vampirler kazanamaz; şanslarını çoktan kaybettiler ve bu, Leila, şimdi senin en büyük avantajın. Bizim en büyük avantajımız.'

Beatrice yine de Caleb Dehain'i tanıımıyordu. Caleb'in herhangi bir kehanetten bağımsız olarak nasıl yükselebileceğini, tabii onu aksi yönde ikna etmek için daha iyi bir sonuç sunmazsa.

'Ama onu artık Brink'e götüremezsem...'

'Onu kendi canına kıymaya ikna etmelisin, Leyla. Başarını garantilemenin yolu : kendini öldürmesi gerekiyor.

Leyla geri çekildi. 'Kendini öldürmek mi? Kimseyi kendi kıymaya zorlamayacağım! Bu mümkün bile, mümkün değil.

'Leyla, başarı zaten bir kez parmaklarının ucundaydı. Sana tekrar sunuluyor çünkü böyle olması gerekiyor. Öyle ya da böyle, kazanman gerekiyor. Cadıların kazanması gerekiyor. Kaderlerinde hep kazanmak vardı. Ne dediğimi anlıyor musun?'

Leila, Beatrice'in ne dediğini tam olarak anlamıştı: vampirlerin neden kontrol edilmesi, bastırılması gerektiğine hayatı boyunca sahip olduğu inancın ardındaki her neden, her gerekçe şimdi cadıların planlarında tekrarlanıyordu. Serryin Birliği'nin planları Yüksek Düzen'in planlarından daha iyi değildi. Hatta daha da kötüydü. "Tüm bunların arasında, benden insanlara karşı -kendime karşı- dönmemi istiyorsunuz.

'Kendilerine ilk tür diyenler senin türün değil, Leyla. Bundan çok uzaklar. Senin yeteneklerini küçümsedikleri kadar

vampirleri küçümsedikleri gibi. Size tahammül tek nedeni, türünüzün kadim dilleri okuma konusundaki doğuştan gelen becerileridir. Sizi tamamen dışlamanın mantıklı olmadığını biliyorlardı. Bir gün bu becerilere ihtiyaç duyabileceklerini biliyorlar. Sizi de vampirleri kullandıkları gibi kullandılar: kendi geleceklerini güvence altına almak için. Cadılar bu sistem altında asla üçüncü türler kadar başarılı olamadılar ve olamayacaklar. Onlara hiçbir şey borçlu değilsin.

'Onlar insan, Beatrice. Diğer insanlardan bahsediyorsun. Onlar düşman değil. Artık vampirlerin bile düşman olduğuna inanmıyordu. Tek 'düşman', çıkan tür olmak için verilen sürekli mücadeleydi, ama ne için? Görünmez bir canavarla savaşıyorlar ve bu süreçte kendilerini öldürüyorlardı. "Yine de onlara da boyun eğdirmemi öneriyorsunuz.

"Başka bir şekilde elde edilemeyecek özgürlük için.

Tıpkı vampirlerin söylediği gibi.

Ve şimdi Beatrice, Leila'nın on beş yıl boyunca karşı çıktığı felsefenin bir parçası olmasını istiyordu.

Sophia'yı düşün, Leyla. Bunu yapmazsan ona ne olacağını düşün. Artık başka seçeneğin yok. Başka hiç kimse için olmasa bile bunu onun için yapmalısın.

Leila sola, iki dördüncü türün sokak boyunca tasmalarından kurtulmuş iki düzensiz köpek gibi sıçrayarak ilerlediği yere baktı, her kuytu köşeyi ararken koklamaları duyulabiliyordu, çetrefilli, çevik uzuvları ve uzun parmakları duvarlara dikey olarak çıkmalarına, yukarıdaki verandalardan zahmetsizce baş aşağı sarkmalarına izin verdiği için yerçekiminin hiçbir önemi yoktu.

Dik durup mirmekler gibi havayı kokladıklarında belki bir metre boyundaydılar. Ama çoğu zaman ellerini ve kollarını ön ayak olarak kullanıyor, kösele gibi çıplak gövdelerini nemli sokak zemininde ilerletiyorlardı. Kehribar rengi gözleri gölgelerin içinde parlıyordu. Tıpkı şafak avcısı baykuşların turuncu, gece avcısı baykuşların sarı gözleri olması gibi, bu türün göz rengi de kendi ipuçlarını ele veriyordu: en önemlisi de acı verici derecede miyop olduklarıydı. Ama onu bulacaklardı. Keskin kokuları ve işitme duyuları ona bu konuda hiç şüphe vermiyordu.

Onlar yaklařtıķķa Leila bir avuē dolusu tahılı ēekip ēıkardı, iēine pompalanan adrenalın Serryn'i uzak tutmaya pek yardımcı olmuyordu.

Bir metre . Bir
metre uzakta.

Leila kalbinin hızlanmak yerine yavaşladığını hissetti, potansiyel bir avın heyecanı yaklaşmalarının dehşetini bastırıyordu.

Koklama sesi daha yüksek, daha çılgınca
bir hal aldı. Bir metre ötede.

Üē.

Biri şezlong ayakkabılarının etrafını koklarken Leila nefesini tuttu, ayak bileğini koklarken perdeli bir eli kanvasın üzerine bastırdı, sıcak burun deliēi nefesini kot pantolonunun iēinden hissedebiliyordu. Diēeri ise tam karşısındaki tuēla duvardan bir kaya tırmanıcısı gibi sarkmış, başını bir seksen çevirerek ona bakıyordu. Sonunda avlarını bulduklarını hissettikēe biraz sallanıyordu.

Ensesindeki küçük tüyler diken diken oldu. Kalbi ölümcül bir hıza yavaşladı. Ellerini bir elindeki tahılları ve diēer elindeki kılıcı kavrayacak şekilde sıktı.

Leila kıpırdamadan durdu. Diēeri perdeli elini kalēasının arkasına vurup bacaēından kasıklarına doēru koklamaya devam ederken bile gözlerini duvara yapışmış olandan ayırmadı.

Duvara yaslanmış olan gri, kösele gibi dudaklarını geriye ēekti ve geniş aralıklı, keskin dişlerini gösterdi. Çıkan ses bir iē ēekiēe benziyordu - heyecanlı, saldırı öncesi bir iē ēekiē. Diēeri sıçramaya hazır bir şekilde duvara doēru ēömelirken, şimdi belinde olan kısa bir nefes aldı.

Bir saniyesi vardı ve onu kullandı, bir avuē taneyi ıslak zemine fırlattı.

Bir anda yok oldu. İkisi de aynı anda tahılların üzerine sıçradı, onları bulmak iēin ararken gözleri yerden bir santim uzaktaydı. Pek çok dördüncü tür gibi, onlar iēin de her birini tek tek alma dürtüsü çok baskındı. Bu

Onlar küçük buluntuları için didişip güreşirken çaresizce ihtiyaç duyduğu dikkat dağınıklığı.

Leila kendini duvardan çekerek onlara doğru birkaç adım attı. Kılıcını geriye savurup ileri atılmadan önce bir süre daha onları izledi. Kafaları birbiri ardına yuvarlandı, kehribar gözleri şişkin, ağızları açıktı.

Kılıç ustası ona 'İhtiyacın olan becerileri çok çabuk geliştireceksin,' demişti. 'Bu senin doğanda var. Birkaç gün içinde yetkin hale geleceksin.'

Kehanetin emrettiği şey yüzünden doğaldı. Eşik'te onları bekleyen seçilmiş silah buydu: Bekleyen Tryan için camdan bir kılıç ve seçilmiş Serryn için camdan bir kılıç. Adamın gölgesi adamınkindе, kadının ruhu da onunkinde saklı olacaktı. Eğer kadın erkeğinkini kırarsa, erkeğin gölgesi Eşik'te buharlaşacak ve onu bu çorak topraklarda ebediyen hapsedecek, öbür dünyaya geçme şansı olmayacaktı. Önce onunkini kırarsa, onun ruhunu emecek ve dünyaya olduğu gibi geri dönecek, bunun yerine *onu* sonsuza dek Brink'in çorak topraklarına hapsedecekti.

Tabii önce onu öldürmezse. Ve eğer elindeki kılıcı -Kane'in kılıcını- kullanırsa kehaneti sonsuza dek durdurabilirdi. Sonunda buna bir son verecekti.

Onu almak istememişti ama dışarıda bir silaha ihtiyacı vardı ve artık onu nasıl kullanacağını bildiği gibi, Kane'e bırakma riskini de göze alamazdı. Şüphelendikleri gibi kullanabilmeleri için silahın artık feshedilmiş olmadığını anlamaları riskini göze alamazdı.

Ama ilk fırsatta onu saklaması, Caleb'in Kane'in görevlendirildiğini asla öğrenmemesini sağlaması gerektiğini biliyordu. Bıçağın üzerindeki yazıyı okuyabilmişti. Bir tercüman olarak, arkaik vampir dilleri bile onun için erişilebilirdi. Ve Kane onun dostu olmasa da, düşmanı da değildi. Nihayetinde onunla aynı amaca sahipti: kehanetin yıkımını durdurmak. Ama Kane için bu Caleb'in ölümünü içeriyordu. Onun içinse başka bir şey.

Birkaç düzenli nefes aldı, kendini zorlamadan önce gözlerini onların kafası kesilmiş bedenlerinden ayıramadı. Öldürdükleri karşısında içinde alevlenen ve yükselen duygular hiç de iyi değildi. Bu

Adrenalin patlaması iyi değildi. Caleb'a geri dönmesi gerekiyordu. Mümkün olduğunca çabuk ona geri dönmesi gerekiyordu.

Leila sonunda sessizliği bozarak şöminenin üzerindeki saatin her şeyi tüketen tik taklarını bastırmişti. 'Hayır. Onu kendi canına kıymaya ikna etmek mümkün olsa bile, bunu yapmamın imkânı yok. Tersine çevirme büyüsü tek yol. Serrynity'mi geri almam gerek.

"Yapamazsın.

'Her şey mümkündür. En başta serrynliği mi kaybetmem bunun için yeterli bir kanıt. Bir büyü olmalı...'

'Elbette bir büyü var - bir geri kazanım büyüsü - ama bu imkansız. Sadece şu anki kanını, enfekte ettiğin kişinin kanını ve serrynliğini alan vampirin kanını gerektirmekle kalmıyor, büyüünün en önemli bileşeni kaybetmeden önceki orijinal serryn kanın. Yani anlıyor musunuz? çoktan kaybettiğiniz için ihtiyacınız olan şeye erişmeniz imkansız.

Leila'nın kalbi küt küt atmaya başladı. Şırınga. Caleb yangında kanının bir şırıngasını yok etmişti ama o iki tane almıştı - diğerini onu öldürmeye niyetlendiği zaman yatağına saklamıştı.

Beatrice, "Sophie'nin nerede olduğunu bilmemenin yarattığı karmaşayı da eklersek..." diye devam etti.

"Ama ya onu bulabilirsem?

"Ve şans eseri orijinal Serryn kanınızdan biraz var mı?

Caleb bunu çoktan bulmuş olabilirdi; hatta diğerini yok ettiği gibi onu da yok etmiş olabilirdi. Ama bu bir umuttu. Bir şanstı. Ona geri dönmek için daha da fazla nedendi. Eğer ona geri döner ve şırıngayı ona vermesi için bir sebep verirse. Ya da kendisi bulabilirse...

Beatrice onun bakışlarını tutmuştu, sessizlik bunaltıcıydı.

'Ama eğer serrynliği mi geri almakta başarılı olsaydım...?

'Her zamankinden daha güçlü olacaksın ama bunun bir bedeli var. Yanan bir kibrit gibi olursun. Kısa bir süre için güçlü bir şekilde yanar ama aynı hızla tekrar sönersin. Leila, serrynity bir kez gitti mi, sonsuza dek gitmeli. Geri döndüğünde hayatta kalamazsın.'

"Hayatta mı?

Bu seni öldürür. Bunların hiçbirini savunamam. Serryn Birliği'ni çoktan aramış olmalıydım.

"Beatrice," diye araya girdi Leila aceleyle. 'Öyle ya da böyle, ona geri dönmek zorundayım. Ona ihanet ettiğimi düşünürse, ne olursa olsun ayaklanacaktır. Savaş kaçınılmaz olacaktır. Ben tam olarak yapmam gerekeni yapıyorum: onu durdurmak, bu savaşı durdurmak. Geleceği değiştirebilirim Beatrice, hepimiz için. Bu noktaya kadar bunu inkâr etmiş olabilirim ama artık yüzleşmeye hazırım. Bunu halledebilirim ama bana inanman gerek. Burada olduğum o gece, benim bile bildiğimden daha güçlü olduğumu söylemiştin. Burada olduğumun, hâlâ hayatta olduğumun kanıtı yeterli değil mi? Ondan kaçtım, bana güvenmesini sağladım. Bunu tekrar yapabilirim. Ama oraya geri dönmeliyim ve yanımda götürebileceğim bir alternatifim olmalı.

Beatrice derin bir iç çekti. "İkilemimi anlamak zorundasınız.

"Biliyorum. Dördüncü boyutun benim yüzümden bölündüğünü de biliyorum. Yaptığım şey yüzünden. Bunu kapatabilmemin tek bir yolu var. Ona geri dönmek zorundayım.

Durakladı, çaresizliğin derinliği göğsünde kök salmaya başlamıştı. "Tryan hakkında neye inandırıldığımı biliyorum, hepimiz onun hakkında neye inandırıldık, ama gözlerine baktığımda her şeyin değiştiği bir an vardı. Bir şey gördüm. Sonra buraya Summerton'a dönerken kendime sorabildiğim tek şey, ya benim savaşım gerçekten buysa: onu öldürmek değil de kurtarmaksa? Ya bunu yapabilecek kapasitedeysem? Eğer oraya geri dönersem, sözümü , ona bir çıkış yolu sunarsam, bu her şeyi değiştirebilir.

'Bu kehanet değil, Leyla. Olması gerektiği gibi değil.'

Beatrice yine pencereye doğru adım atmış, sırtı Leyla'ya dönüktü. Dakikalar gibi gelen bir süre boyunca dışarı baktı.

Sophie'ye yardım etmenin bir yolunu bulmalıyım, Beatrice. Senin bir kız kardeşin vardı.

Bilirsin işte.'

Beatrice omzunun üzerinden ona bakmıştı, o zamanki asık suratlı gözleri ona bildiğini söylüyordu.

'Kimsenin haberi olmadan oraya geri dönmem gerek. Beni çoktan öldürmüş olmalıydı, Beatrice. Sana söylüyorum.

Bu da fikrini değiştirmesini sağlayabileceğim anlamına geliyor. Bunu rapor edersen, hepimizi tehlikeye atmış olursun. Sophia'yı tehlikeye atmış olursun. Bunun patlayacağını garanti edebilirim. Yıkım dūřünülemez bile. Bana güvenmek zorundasınız. Lütfen.'

Leyla elinin tersiyle alnını yokladı ve hafif terlemiş olan alnına baktı. Aynı anda içinden bir ürperti geçti. Biraz tökezledi, ayaklarının üzerinde dengesiz durduğunu hissetti. Nemli hissediyordu. Rahatsız hissediyordu. Daha hızlı hareket etmesi gerekiyordu ama uzuvları şimdiden ağrıyor, boğazı düğümleniyordu. Grip... en son böyle hissettiğinde gripten bir hafta yatakta kalmıştı.

Serinkanlılığı bu kadar çabuk yerleşmiş
olamazdı. Ama Beatrice onu uyarmıştı.

Ve sadece Blackthorn'da, vampirlerle dolu bir atmosferde olmak...

...ve dördüncü tür. Dördüncü türü öldürmek. Kanı. Çaresiz bedenlerinin çöküşü... damarlarında dolaşan güç...

Leyla sokak tabelasına bakarken gözlerini temizlemek için kırpıştırdı. Ceketinin cebindeki haritayı bulmaya çalıştı. Zayıf ışıkta düzgün okuyabilmek için haritaya açı vermeye çalışırken elleri titredi. Bir seferde birkaç sokağı tutuyor, rotayı kafasında netleştiriyordu ama şimdi unutmaya başlıyordu. *Her şey* bulanıklaşıyordu. Dışarıdaydı... bir yere gidiyordu... önemli bir yere...

Başını tuttu, acı hiçbir yerden gelmiyordu.

Sokağın köşesi bulanıklaştı ve sallandı. Haritayı tutan elinin topuğunu burnunun hemen üstündeki alnına bastırdı ve gözlerini sıkarak kapattı. Acıyı dindirmek için az miktarda baskı uyguladı ama acı dinmedi.

Vücudunun başka yerlerinde hızla biriken ağrıları bastıran farklı bir his onu tüketti.

Sıcak bir banyoya girmek gibi keyifli bir his... "İyi misin?

Leila'nın dikkati omzuna kaydđ. Genç kadđnđn kaşları derin endişeliydi. Her ne kadar 'kadđn' olsa da Leila

içgüdüsel olarak yanlış terim olduğunu biliyordu. Dişi, evet. İnsan, hayır.

Leyla haritayı tutan elini alnından indirdi.

"Bir yere mi gitmeye çalışıyorsun?" diye sordu vampir haritaya bakarak. 'Bu sis yüzünden herkes sokaklardan uzak duruyor. Eğer kaybolduysanız size yardım edebilirim.

Leila vampirin iri kahverengi gözlerine baktı, genç alnı hâlâ endişeyle çatıktı. Leila onun yanından geçip on beş adım ötedeki köşede bekleyen iki erkeğe baktı. İkisinden daha kısa boylu olanı, etrafına gergin bakışlar fırlatarak volta atarken kaldırıma sürtünüyordu. Diğeri ise elleri cebinde, onlara doğru bakarak duruyordu.

"Lola, hadi!" diye seslendi elleri cebinde olan vampir.

Üç tane. Üç vampir de ona çok yakındı. Bu kadar hasta hissetmesine şaşmamalı.

Leyla başını salladı. Konuşamıyordu. Sadece gitmelerini istiyordu. Üçünün de gitmesine ihtiyacı vardı. Ama bakışlarını dışıdan alamıyordu ve görünüşe göre dişi vampir de bakışlarını Leila'nıninkilerden ayırmakta aynı derecede zorluk çekiyordu.

Leila gülümsedi. Elinde değildi. Ama bakışlarını kaçırmak için kendini zorladı. Genç vampiri hipnotize etmekten vazgeçmek için kendini zorladı.

Caleb - Caleb'a geri dönmek *zorundaydı*. Bunu yapmak zorundaydı... yapmak zorundaydı...

... için...?

"Lola, !

Erkek sesi daha yakındı, yakınlığı Leila'nın dikkatini çekti.

"Onun için endişeleniyorum," dedi Lola sessizce. "İyi görünmüyor.

"Bizim sorunumuz değil," diye ilan etti, Leyla'nın bakışlarıyla karşılaşma zahmetine bile girmeden. 'İçeriye dönmemiz gerekiyor.

Onu dinle, diye içinden Lola'ya Leila. *Uzaklaş*. 'Onu öylece bırakamayız,' diye ısrar etti Lola.

Yapabilirsin. Yapmalısın. Yapabiliyorken benden olabildiğince uzaklaşmalısın. Senden uzaklaşabildiğim kadar uzaklaşmalıyım.

Ama Leyla'nın ayakları hareket etmiyordu. Hiçbir şey hareket etmiyordu. İradesinin, kararlılığının, tıpkı Beatrice'in onu uyardığı gibi sızıp gittiğini hissedebiliyordu, serry'nin gücü gerçek benliğiyle doğrudan savaşıyordu.

Ama o vampirlerin , o *da* tükeniyordu. çalıştığı her şey... umut ettiği her şey...

Caleb'in kurtuluşu.

...ama şimdi... onu tehlikeye atmış olacaktı. Belki de en kötü yanını ortaya çıkaracaktı. Başına bir şey gelmesi daha iyi olabilirdi... gelirse lanet olsun, gelmezse lanet olsun...

Ama o his... Bekleyen ılık bir su havuzu gibi... Dudaklarındaki şeker gibi...

...korktuğu her şey, nefret ettiği her şey, kaçındığı her şey vücudunun her hücresiyle birleşiyordu.

Yeni, istenmeyen bir güç oluşuyordu. Anıları, düşünceleri, ama bunların hiçbiri onun kontrolünde değildi. Duyguları yüksek ve sağduyusu düşük bir yol öfkesi eylemi gibi, serry'nin rasyonel kararların ve düşüncelerin ötesinde kazanıyordu.

Herkesi hayal kırıklığına uğratiyordu. Herkesi.

"Hey, o da ne? Kalçasındaki kılıcı fark eden erkek vampirdi. Kaşlarını çatarak endişeyle Leila'nın gözlerine bakarken Lola'nınkine benziyordu.

Arkasını dönmek için kendini zorladı.

"Gidelim," dedi Lola'ya daha kararlı bir şekilde.

Ama o da hareket etmekte zorlanıyor gibiydi, öyle ki kısa boylu erkek bile neler olduğunu anlamak için yanına geldi.

"Gidiyor muyuz, gitmiyor muyuz?" diye sordu sabırsızca. "Burası tüylerimi diken diken ediyor. Adamın dikkati de kılıcına kaydı. Ama o hemen kılıcı almak için uzandı.

Daha da hızlı bir şekilde, Leila onu doğru çekti.

Bakışları onunkilere kaydı. Tekrar elini uzattı, Leyla'nın daha fazlasını açıklamaktaki suskunluğundan etkilenmediği belliydi.

Özellikle de kendini üç vampir arasındaki mücadelenin ortasında kıpırdıyamaz halde bulduğunda bulanıklık daha da arttı.

Kılıcının yere düşmesine izin verdi. Şimdilik ona ihtiyacı yoktu. Damarlarında akan kandan başka bir şeye ihtiyacı yoktu.

İçindeki derin bir şey, uzaklaşan bir şey, kendini yere itildiğini hissederken suçlu hissetmesi gerektiğini söyledi. Onun bir parçası yaptı. Ama kesici dişlerinin derisine saplandığını hissetmenin doygunluğu daha baskındı... boynuna, koluna, arkasına...

Dizleri betona sürtünerek mücadele etti ama uzun sürmedi.

Çünkü acı içinde bağırmasına rağmen, kısa süre sonra acı hafifledi, tıpkı çok sıcak bir şeye dokunduğunda soğuk hissetmek gibi.

Ve çok geçmeden iyi hissettirdi... acı... baştan çıkarıcı hissettirdi.

Yine de uzun sürmedi. Vampirler yere yığıldığında, birkaç dakika boyunca nefes nefese yattı.

Ama bu nefes nefese kalma kısa sürede azaldı.

Odak noktası değişti. Kendini tekrar kalçalarının üzerine sürükledi. Yukarıdaki yoğun bulutlara baktı, yağmur gözyaşlarıyla birleşiyordu.

Leila kendini ayağa kaldırdı ve bunu yaparken kılıcını da aldı.

Savaş ganimetine memnuniyetle bir kez daha baktı.

Gerçek benliğini nemli sokak zemininde geride bırakırken, Leila yağmurla ıslanmış sokağa çıktı. Caleb'in çatı katının olduğunu bildiği, onu beklediğini bildiği uzaklara doğru baktı.

Ama şimdi önce başka planları vardı.

BÖLÜM YETMİŞ ÜÇ

Bakışları sabitti. Sessizliği direncini yansıtıyordu. Asla kolayca korkutulacak biri değildi; ne de olsa Caleb Dehain'di. Ama Leila onun eşiğe geldiği andaki endişesini görmüştü. Etrafındaki karaçalı güçlendirirken kılıcının kabzasını kavrayan beyaz parmak eklemlerini görmüştü. Adamlarının kanıyla işaretlenmiş sembolleri tararken duyduğu dehşetin verdiği tatmin .

Çünkü Caleb bir şeyi diğerlerinden daha çok arzuluyordu: kontrol. Kontrolün kendisinde olmasına *ihtiyacı vardı* ve o odada hiç de öyle olmadığını biliyordu.

Bunu başarmış olmanın verdiği güç duygusu onu özgürleştiriyordu. Suçluluk, pişmanlık, merhamet - artık 'insani' yanı yok olduğu için hepsi çok uzak, eskimiş duygular gibi geliyordu. Ve en özgürleştirici duygu da buydu.

Leila, Hade konusunda onunla alay ederken üst dudağındaki küçük seğirmeden, yeşil gözlerinin ardında parlayan öfke alevinden zevk almıştı. Öfke onu zayıflatıyordu. O öfkeyi *istiyordu*. O öfkeye *ihtiyacı vardı*. Ve hazır olduğu anda öfkenin doruğuna ulaşacaktı, parmağı düşmenin üzerindeydi ve küçük kardeşiyle ilgili sorusuna cevap vermeyi erteledi.

Çünkü mecazi zırhı iyice çatlamıştı ve altındaki ete nasıl ulaşacağını *çok* iyi biliyordu. Daha başlamamıştı bile; en iyisi henüz gelmemişti.

Ama şimdilik, aldatmacasının başarısında boğulmasını izlemek doyurucu olmanın ötesindeydi; aşk itiraflarının da berbat bir yalan olduğunu aşağılayıcı bir şekilde dile getirmeden fark etmesinin ortasında gözlerinde yankılanan keder parıltısı bir yana. Buna kanmış olması da işin cabasıydı. Ve bu, her şeyden çok, ona geri adım attığı duygusunu aşılayacaktı. Kendinden şüphe duyması onun en güçlü müttefiki, kendini ikinci plana atması ise en büyük avantajıydı. Kibirli, kendine güvenen, kendini kontrol eden Caleb Dehain sandığı kadar usta . Bariyerlerin yıkılmasına izin vermişti ve düşman içeri sızmıştı. Ardından gelen bu temkinlilik onu fazla düşünmeye, düşüncelerini bulanıklaştırmaya ve sakarlaştırmaya neden olacaktı.

Ama *yine* de sessizliğini korudu ve o güzel yeşil gözleri gözünü kırpmadan onunkilere kilitlendi. Çünkü gözleri çok güzeldi. Şimdi tam teşekküllü bir serryon olarak bile buna karşı bağışıklığı yoktu. O seksi, erkeksi yay dudaklara; o yoğun kaş çatmaya; kendisinde yoğun arzuyu nasıl uyandıracığını her zaman çok iyi bilen o bilenmiş, atletik vücuda karşı bağışıklığı yoktu.

Ama arzusu şimdi farklıydı. Bunu hissedebiliyordu. Karanlık, ahlaksız, kendi kendini yiyip bitiren şehveti hissedebiliyordu. Artık evrim geçirmemiş halinin yaptığı gibi onunla bağlantı kurmak için can atmıyordu. O benlik, ilk aşkıyla karşılaşan deneyimsiz bir genç kızinkine eşdeğerdi; ulaşılmaz, sert, düşünceli vampirin büyüsüne kapılmış, onu kurtarmak için yanıp tutuşuyordu; sırf onun için kendini geliştirecek olan peri masalı kara şövalyesi.

Şimdi... *şimdi* Caleb Dehain'i masumiyetin ve umudun görüşünü bulandıran sisi olmadan görüyordu. Onu *tam olarak* olduğu gibi görüyordu: berbat ve savunmasız.

Kılıcı elinden çekip almak, bileklerini ve ayak bileklerini yakalamak, tıpkı zindanda ona yaptığı gibi onu yere yapıştırmak için karaçalı çağırma ihtimali, karnının çukurunda oluşan ısı kadar yoğun bir cazibeydi. Onu tamamen fiziksel kontrolü altına almak. Onu çırılçıplak soymak. Sert vücudunun her santimini uyandırmak ve işkence etmek. Dokunuşunun acımasız ahlaksızlığıyla onu çığ hale getirmek. Kanamasını sağlamak. Hıçkıra hıçkıra ağlatmak. Merhameti için yalvartmak.

Onu bir kez ve herkes için kırın.

Ama öyle olmayacaktı. Artık Caleb Dehain'i zevk için saatlerce becermekten daha büyük bir amacı vardı.

Adam uzaklaşırken üst dişlerini yaladı, bakışları adamın kıcının dolgunluğunda, omuzlarının genişliğinde, o kibirli çalımında takılı kaldı. Keşke daha fazla zamanı olsaydı...

... zaman yaratacaktı. Çaresizliğinin ortasında kaynayan öfkesi, bir süre daha tadını çıkarmak istemeyeceği kadar güçlü bir afrodisyaktı.

Pantolonunun düğmelerini açtı. Dar kumaştan sıyrıldı ve üzerinde sadece orta boy tuniği kaldı.

Leyla tahtına doğru ilerledi. Kılıcını yere bıraktı. Kendini koltuğun en arkasına sıkıştırdı ve bir bacağını kolçağın üzerinden sarkıttı, diğer kolunu da başının üzerinden geçirerek sandalyenin arkasına dayadı.

Sadece hareket ederek bile dikkatini çekmişti. Atılmış pantolonuna baktı. Dikkatli bakışları onun müstehcen duruşunu değerlendirdi.

"İlk seferimizi hatırlıyor musun?" diye sordu. "İlk seferimi, pencerenin önündeki o kanatlı koltukta. Sen acımasız bir piçtin, Caleb Dehain.

Omzunun üzerinden ona bakmaya devam ederken hareket etmedi.

"Karşı koysaydım ne yapardın merak ediyorum. Durman için sana yalvarsaydım. Bakışlarını yavaşça, kasıtlı olarak adamın çizmelerinden gözlerine doğru kaydırdı. "Ayağın , kendini bayıltmasaydın o metruk binadaki düşün altında ne kadar ileri gidebileceğini daha da çok merak ediyorum... istismara uğrayanın istismarcıya dönüşmesi..." Alaycı bir şekilde alt dudağını çiğneyerek adamın tüm fiziğini tekrar değerlendirdi ve güçlü kalçalarının arasındaki çıkıntıda durdu. 'Söyle bana, ilk Serryn'in sana yaptıklarından zevk aldın mı? Kendine itiraf etmek istediğinden daha fazla mı? Bunun olmasını *istediğin* için mi onun evine geri döndün? O yeniden yaratılmış oda bununla mı ilgili? Yeniden seviyor musun? *Gerçekten* boşalabildiğin tek oda orası mı?'

Bakışları yoğunlaştı ama karanlığın ardında acı vardı. *Gerçek* acı.

Dayanmaya değeri. Kesinlikle değeri.

"Sonra Feinith vardı: sapkın, kötü kalpli Feinith. Sevdığın diğeri tek kadın. Sana ilk Serryn'i hatırlattığı için mi, Caleb? O da sana kendini ahlaksız, karanlık ve kullanılmış hissettirdi mi? Çünkü seni hiç sevmeydi, değil mi? Bunu biliyordun. Bunu tercih ettin. Seni arzuladı, evet, diğeri gibi. Çünkü kadınların seni istemesine, *arzulamasına* alışkınsın, ama seni *sevmesine*? Seni *benim* gibi sevmeye? Bu seni korkutmuş olmalı. Yani, bununla ne yaparsın?

"Size ne yaptığınızı söyleyeyim: Serrynliğimden vazgeçmem için beni kandırdınız ve yerine getiremeyeceğimi bildiğiniz bir anlaşma yaptınız. Bana asla güvenemeyeceğine çoktan karar vermiş olmana rağmen sadakatimi kanıtlamak için geri döndüğüm her saniye beni çalıştırıyorsun. Seni seven tek kadına böyle davrandın. Nedenini söyleyeyim: Çünkü sen de sevemezsin Caleb. İlk Serryn'in en büyük zaferi buydu: Seni ömür boyu mahvetti. Karşılıklı sevginin gerçekten nasıl bir his olduğunu bilme şansını elinden aldı. Çünkü kendinden başkasını önemseme yeteneğine sahip olsaydın, Jake hala hayatta olurdu, Hade de öyle.

Yeşil gözleri kısıldı, çenesi gerildi. Bir hafta önce onu sinirlendiren bu kaş çatma şimdi onu heyecanlandırıyor, tahrik ediyor, kışkırtıyordu.

"Ve sen zaten benim çöküşümü getirmiş olacaktın," diye ekledi, onun açık yarasına tuz basmak için. 'Sen zayıfsın, Dehain. Acınacak haldesin. Bu yüzden başarısız oldun. Bir Serryn'e karşı bile - nefret etmenin çok kolay olması gereken birine karşı. Benim türüm iki kardeşini de öldürdü - sana tecavüz etti, işkence etti ve aşağıladı - ve yine de beni öldüremedin. Sen baştan aşağı bir korkaksın. Ve *kırılacaksın*. Benim önümde kırılacaksın. Teslim olacaksın. Pes edecek ve yenilgiyi kabul edeceksin. Ve düşündüğünden çok daha çabuk.'

Bu, normalde sabit olan bakışlarında bir belirsizlik dalgası yaratan bir ifadeydi, ama o meydan okurcasına sessiz kaldı.

Sessiz bir silah sesi gibi bir parıltı gözlerini ateşledi: karanlıkta arkadan aydınlatılmış zümrütler. Bir an için dikkatini parlaklığın en güçlü olduğu sol tarafına çeken bir parıltı.

Ama kadın ayağa kalktığında, tam da kadının istediği gibi, adamın tüm dikkati tekrar ona yöneldi.

"Burada büyüünün gücünü hissedebildiğini biliyorum," ona doğru yürüdü. "Ne kadar güçlü olduğumu hissedebileceğini biliyorum. Çünkü ben herhangi bir serry'n değilim - ben serry'n'im. Ve benimle baş *edemeyeceğini hemen* anlamalısın, Dehain. Hiçbir yerde benim kadar güçlü *değilsin*. Hiçbir zaman da olmadın. Ve bunu *hep* biliyordun. Çatı katına geldiğim andan itibaren, beni o kanepeye yasladığın andan itibaren, kaybedeceğini .

Aralarındaki boşluğu kapattı. Elinin tersini adamın kılıç tutan kolunun dış kısmına doğru kaydırды, pazusunun gerginliğinden, kendisini birden fazla kez yere yatırmış olan kolunun gücünden zevk aldı.

'Ve şimdi tüm bu fiziksel güç burada hiçbir şey ifade etmiyor, tıpkı Brink'te olduğu gibi. Ama en azından orada bir şansın vardı. Burada...' Başını sallarken alaycı bir tavırla dudak bükme sırası ondaydı. Adamın gözlerinin içine baktı. 'Ama bu eğlenceli olabilir, olaya biraz farklı bir bakış açısı getirebilir. Ne dersin Caleb? Bu işi bitirmeden önce eski günlerin hatırina bir kez daha sevişelim mi?

"Git *kendini* becer," dedi, gözleri de ses tonu kadar soğuk ve küçümseyiciydi.

Bu meydan okumanın heyecanıyla midesi altüst oldu. Sertçe, şakacı bir şekilde soludu. "Böyle bir tavırla, tekrar düşünmelisin. Uzanıp iki elini adamın göğsünde gezdirdi ve gömleğinin altındaki sert hatların tadını çıkardı. 'Sakin bana meydan okumaktan korktuğunu söyleme? Büyük Caleb Dehain, benimle yatamayacak kadar korkuyor mu? Bir parmağını onun boynuna dolanmış akrep kuyruğu boyunca gezdirdi. "Aramızdaki şeyler *o kadar* mı değişti? İki elini adamın göğüs kaslarında gezdirdi, gözlerinin içine baktı ve kendini parmak uçlarında yukarı itti. 'Hâlâ benim. Ben hâlâ Leyla'yım. Sadece daha iyi bir versiyonum. Ama istersen yine tatlı kartını oynayabilirim? Kirpiklerini şakacı bir şekilde kırıştırdı. "Seni o siyah çarşafların üzerinde kıvrandırıp ağzıma soktuğum zaman yaptığım gibi. O zaman ne olduğum umurunda değildi, değil mi?

Boştaki eliyle onu kendisinden uzaklaştırdı.

Bunun gücüyle biraz tökezledi. Sırıttı. 'Sertleşiyor musun? Hepimizin bildiği ve sevdiği Caleb bu. Orada olduğunu biliyordum. Ona doğru bir adım daha attı.

'Hadi ama Caleb: Ben seni en karanlık zamanlarında bile sevdim, sen de buna karşılık veremez misin? Bu hiç adil değil. Sen ve kardeşin olmasaydınız, hala Summerton'da güven içinde yaşıyor, kütüphanede çalışıyor olurdu ya da belki bir gün kendi küçük kitapçımın sahibi olurdu. Sonunda biriyle bile tanışabilirdim. Bu serry'n'i bastırabilirdim. Normal bir hayatım olurdu. *Mutlu* olabilirdim.'

Adamın öfkesi daha da artmıştı ama kadın adamın gözlerinin ardındaki suçluluk duygusunun ağırlığını görebiliyordu.

'O gece Jake'i kurtarır kurtarmaz gitmeme izin verseydin bile, dürüstlüğüme inansaydın, tüm bunlardan kaçınabilirdik. Bunun yerine beni kırmak *zorunda kaldın*, değil mi? Haklı olduğunu kanıtlamak *zorundaydın*.

"Öyle değil mi?" dedi yeşil gözlerini kısarak.

'Ve sonuç olarak bu dünyada yürüyen her vampiri mahkum ettin. Beni hayal edebileceğinden bile daha güçlü yaptın. Çünkü o ilk serry'n seni kırdı, seni benim için şekillendirdi, başarıma giden yolu çok daha kolay hale getirdi. Ve beni durdurabilecek tek şey, senin tamamen aciz olduğun bir şeydi: beni sevmek. Çok kibirliydin. Kendinden şüphe eden. Çok *korkak*. İşte bu yüzden kendini öldüreceksin Caleb. Bundan emin olabilirsin.'

mesafeyi kapatma sırası ondaydı. 'Madem bu kadar eminsin, devam et. İkimizin de zamanını boşa harcamayı bırak. Hamleni yap.

.

BÖLÜM YETMİŞ DÖRT

Caleb'in Serryn'in elini göstermesine ihtiyacı vardı. Onunla yüzleşmesi gerekiyordu. Her ne planladıysa, neyle karşı karşıya olduğunu bilmesi gerekiyordu. Onun hamle seçimini görmeden, kendi hamlesini formüle edemezdi. İlk serryn'den bu yana ilk kez proaktif değil reaktif hissediyordu ve bunu değiştirmesi gerekiyordu: kontrol eksikliğinden kaynaklanan tedirginlik dayanılmaz hale geliyordu.

Kibirliydiler, doğru, ama bu Serryn'de çok daha fazlası vardı. Çok daha fazlası. Bunu söylerken gözlerinin ardında en ufak bir şüphe gölgesi bile yoktu, taleplerine boyun eğeceğine kadar emindi ki. Nedenini bilmesi gerekiyordu. Dehşet midesini ele geçirirken, Caleb'in, onu böylesine iğrenç bir eyleme sürükleyebileceğine dair içinde neden en ufak bir şüphe kırıntısı olmadığını bilmesi gerekiyordu.

Bir başka ışık parıltısı, kapının üzerindeki ince karaçalı örgüsünden geçerek solundaki odayı tutuşturdu. Yukarıdaki keçeleşmiş siyah kütleye birlikte hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Leyla ona doğru yürüdü. Karaçalı, ona açık erişim sağlamak ve onu takip etmesine izin vermek için geriye doğru kıvrıldı.

Caleb içinde bulunduğu odaya bir göz attı, kazana takıldı, kılıcı hâlâ elindeydi. Onu takip edeceğini biliyordu. O kapının ardında her ne varsa, artık geri adım atmasına imkân yoktu.

Toprakla kaplı zemini geçti, karaçalı sarmaşıkları kayarak geçmesine izin verdi. Alçak, tünelli taştan geçip

Öbür odaya açılan kemerli geçit.

Işık odayı tutuşturdu. Caleb'in kalbi göğüs kafesine çarptı. Midesi guruldadı.

Caleb gözlerini Jake'e dikti: artık zehirlenmiş, şişmiş, morarmış ve tanınmaz bir halde değildi, ama yeniden yakışıklı kardeşiydi.

Ama bu çok az bir telafiydi.

Yerden bir metre yükseklikteki taş sunağın üzerine sırtüstü uzanmış olan Jake, yukarıdaki karaçalı kütlesindeki bir delikten aşağıya doğru inen beyaz ışıqla yıkanıyor, kollarını başının üzerine uzatmış, bacaklarını sanki bağlanmış gibi iki yana açmıştı - ama onu bağlayan hiçbir zincir ya da ip yoktu. Titredi ve sarsıldı, sırtı birkaç saniyede bir kamburlaştı. Gözleri sıkıca kapanmış, dişleri acıyla kenetlenmiş, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Caleb'in boğazı daraldı. Nefes alamıyordu. Öne doğru tökezledi.

Ama içgüdüleri onu kardeşine ulaşma, ona böylesine büyük bir acı veren şeyi engelleme dürtüsünden alıkoydu. Çünkü Serryn bunu o kadar kolay yapmayacaktı. Bir tuzak . En azından Jake'in etrafında bir bariyer olmalıydı, tıpkı bir zamanlar kendi etrafında yarattığı gibi. Çatı katı.

Ya da tüm bunlar, kazanında yaktığı şeyin neden olduğu bir halüsinasyon da olabilirdi.

Dikkati birkaç metre bir kayanın üzerinde duran Leila'ya kaydı. Kılıcını -*Kane*'in kılıcını- dikkatlice kabzasından tutarak kayaya doğru bastırdı. Sanki kaya balçıktan yapılmış gibiydi, kabzayı yuttu ve kılıç kırk beş derecelik bir açıyla yukarı . *Ona* doğru kırk beş derecelik bir açıyla.

Caleb'in kalbi, baş dönmesinin düşüncelerini bir anlığına bulandırmasına neden olacak kadar hızlı çarptı.

Leila, "Jake'in burada olması planımın önemli bir parçası değildi," dedi. Ona büyü yapmama izin vermeyi reddetseydin, elimde koz olmadan da çalışabilirdim.

Etrafındaki karanlık odanın dengesi bozuldu. Kendi kılıcını sıktı. Serbest elini yumruk yaptı.

"Ama bu tüm süreci çok daha hızlı hale getiriyor," diye ekledi kayadan uzaklaşırken. 'O burada değil. Bu odada olmaz. Bu yüzden

ona ulaşamazsın. Eminim bu kadarını anlamışsındır. Ama gördüğünüz şeyin gerçek olduğuna sizi temin ederim. Bu Brink'ten gelen bir projeksiyon.

Eşik: tersine çevirme büyüsünü yapana kadar onu güvende tutacağına söz verdiği yer.

"Büyü," fısıldadı, kıvranan, acı çeken küçük kardeşine zar zor bakabiliyordu.

O biliyordu. Çok iyi biliyordu. Ama Caleb tıpkı Leila'yı bıraktığı gece olduğu gibi içgüdülerini görmezden gelmişti.

Jake'e bunu yapmasına *izin vermişti*.

"Evet, büyü," diye onayladı Leila. "Ve gördüğün gibi acı çekiyor Caleb. Hayal edebileceğin en korkunç acıyı çekiyor. Ve kendini kılıcın üzerine atman için gereken süre boyunca o zirvede kalacak. Ancak o zaman onu bundan kurtarabilirsin.

Bakışları tekrar ona döndü, öfke soğuk bedenini ısıtıyordu. "Söylediğin *her şeye* inanmamı mı bekliyorsun?

"O zaman yapma. Onu orada bırak, sonsuza kadar Eşik'te kilitli kalsın. Sana bahşedilmesi gereken kaderi ona ver. Sen de önümüzdeki yüzyıl boyunca bu odada kalıp izleyebilirsin.

Caleb tekrar Jake'e baktı. Jake ona bakmak için başını çevirdi - gözlerinin içine bakmak için.

Caleb'in kalbi sarsıldı.

Tek duyabildiği uzaktaki çığlıkların fonunda kulaklarına çarpan rüzgârdı. Düşen siyah küller görüşünü bulanıklaştırıyor, ara sıra patlayan alevler ona bahşedilen tek derinlik algısı .

"JAKE!

Hava ciğerlerini terk ediyordu. Göğsündeki basıncı hissedebiliyordu. Serbest kaldığını hissedebiliyordu. Ama dudaklarından hiçbir ses çıkmıyordu. Tüm çabasına rağmen rüzgâr yüzünden sesi çıkmıyordu. Rüzgârdan bağımsız olarak da sesi çıkmıyordu. İçinde onu yenmeye, alt etmeye yetecek kadar güç yoktu.

Her şeyi yenmek için. JAKE!

Çaresizlik dikenli tel gibi etrafını sarmış, onu boğuyordu, sadece rüzgâr ısıklık çalarak geri dönüyordu, sesi her seferinde daha da yükseliyordu.

yeniden başırmaya çalıştı. Olduğu yerde koşuyordu, ayak bileklerinin etrafındaki çamur kalınlaşıp dört ayak üzerine düşmesine neden olurken, efor sonunda vücudunda kalan nefesi çaldı. Elleri, onu bileklerine kadar saran soğuğun içine gömüldü ve onu olduğu yere yapıştırdı.

Ancak o zaman sisin içinden görebildi. Ancak o zaman Jake'in yüzünü görebildi. Gri paavralara benzeyen şeylerle asılmıştı, onları yere bağlayacak hiçbir şey yoktu - sadece havada asılı, gergin ve yüksekteydi. Ona bağırıyordu. Onun kendisi için bağırdığını duyabiliyordu ama ses boğuktu. Gözleri kapalıydı. Bu durumu daha da ktleştiriyordu. Ne kadar yakın olduğunu göremiyordu; onun için orada olduğunu. Ona ulaşmak için savaştığını. Onu rahatlatmak için. Orada olduğunu.

savaş devam ediyordu. Kan donduran çığlıklar ve çaresizlik çığlıkları. Çeliğin parıltısı, ateşin çıtırtısı, kopmuş ve yanan etin kokusu vardı. Atmosferin ağırlığı onu çamurun derinliklerine gömdü, bilekleri ve ardından dirsekleri ıslak tutkal tarafından tüketildi.

Hiçbir şeyi durduramazdı. Kendini bile kurtaramıyordu. Tek görebildiği gözlerinin önünde tekrar tekrar yanıp sönen o semboldü: karaçalıya sarılmış kılıç ve asa.

"JAKE!" diye tekrar bağırdı, çaresizlik terin şakaklarından aşağı süzülmesine, kardeşine bakarken kirpiklerinde neden oldu.

Her şey bir saniye sonra oldu. Bir dakika önce Jake onun için ağlıyordu ve bir dakika sonra paramparça olmuştu. Kelimenin tam anlamıyla . Kumaş, Jake'in uzuvlarının ağırlığına rağmen bir esinti olmadan tüy gibi dökülüyor, kan kırmızısı yağmur ağır çekimde ağlıyordu.

Ta ki kardeşi, karanlık bir uçurum tarafından yutulmadan önce yüzü gri ve çizgili bir lav şelalesine srklenene kadar.

Ulaşılamıyor.

Gitti.

Caleb ayağa fırlamış, kendisini bağlayan çarşaf ve yorganla mücadele etmişti. Tekmeledi. Dışarı fırladı. Vücuduna dolanan kumaşi yırtıp atmıştı. Yataktan düşmeden önce kendini kurtarmış, sırtını onunkine dayamış, nefesini yeniden kazanmak için nefes nefese kalmıştı.

Etrafındaki alan grinin yoğun bir tonuna , saniyeler sonra dikkatini toplayana kadar yatak odasını neredeyse tanıyamıyordu. Kendini zorla ayağa kaldırdı. Kütüphaneden geçip koridorda koşarken çıplak tabanları tahtaya çarpmıştı. Salona doğru hızla ilerlerken kardeşinin yatak odasının kapısını iterek açmış ve nefes nefese kalmıştı.

Jake sarsılarak doğruldu. "Ne oluyor lan? Gözleri irileşmiş, kapı aralığındaki gölgeyi seçmekte zorlanırken irkilmişti. "Caleb? Ne oldu? Sorun ne?

Kabuslar... iki hafta boyunca başına bela olan lanet olası kabuslar...

"Acısı o kadar büyük ki, muhtemelen seni görmenin bir halüsinasyon olduğunu düşünüyor," dedi Leila, Caleb'in dikkatini tekrar günümüze çekerek. "Ama o da seni, senin onu gördüğün kadar net görebiliyor.

Jake'in gözünün kenarından bir damla yaş daha kaçarken Caleb'in boğazı düğümlendi. Bir şeyler söylüyordu ama duyulmuyordu.

"Acaba ne düşünüyor?" diye kışkırttı. "Acaba onun yerini alacak cesaretin olup olmadığını görmek için mi bekliyor? Eğer ağabeyi onu yerine geçecek, onu kurtarmak için her şeyini feda edecek kadar seviyorsa.

Caleb kendini geri çekti; bunu yapmak zorundaydı. Göğsünün derinliklerinden yankılanan hırıltıya içerlemişti. Öfkesini, hayal kırıklığını ve daha da kötüsü umutsuzluğunu gizlemek için hiçbir şey yapamadığı gerçeğinden nefret ediyordu. Çünkü her önce, kadının tüm bunlara tanık olmasından nefret ediyordu.

"Ödül odama hoş geldin Caleb, burada gururla yer alacaksın. Kayanın üzerine vurdu. "Tam burada. Büyük Caleb Dehain'in kalıntıları, kehanet edilen lider, serrynlerin katili, kendi oyununda onu alt ettiğinde cadılar kraliçesine teslim olan vampir kral.

Ona doğru birkaç kararlı adım attı.

'Ve bu duvarları senin türünün kafataslarıyla yeniden inşa edeceğim. Cadılar bu odayı görmek ve zaferimizi kutlamak için her yerden gelecekler. Çünkü bana boyun eğeceksin, Dehain. Teslim olacaksın. Dizlerinin üzerinde öleceksin.' Parmağını kılıca doğru itti. İşte orada. Tabii Jake'i, Jake'in ölümüne terk etmek istemiyorsan.

Sonsuza dek tek başına acı çekersen, yapabileceğin tek seçeneği seçip kendini o kılıcın üzerine atacaksın. Hayatına son ver, Caleb. *Şimdi* bitir. Ve Tryan mirasını da onunla birlikte bitir.'

BÖLÜM YETMİŞ BEŞ

Jessie kılıcının kabzasını sıkıca kavrarken Torren'in elindeki kılıca endişeli bir bakış fırlattı. Ona nasıl kaçtığını sormak istedi ama bunu çok daha önemli bir soruyla değiştirdi. "Ne halt ettin sen Torren?"

"Ne yapmışım gibi görünüyor?" Başını hafifçe eğdi, nefret ettiği o kibir sınırına ihanet etti. 'Melek kanı boyutu mühürleyebildiği gibi.... onu yeniden açmak için de kullanılabilir.

Dördüncü boyutun serbest bırakılması, akıl hastanesinde söylediklerine bakılırsa Torren için bir hayalin gerçekleşmesiydi.

'...ve tabii ki biraz da cadı kanı,' diye ekledi.

Leila mı?

"Jess, gelmedin mi?"

Kane'in telsizden sesiyle irkildi. Telsizi kemerinden çıkarıp geçici olarak ağzına . "Buradayım," diye cevap verdi. 'Ne yazık ki Torren de burada. Ve görünüşe göre son meydan okumamızdan kendine pay çıkarmak istiyor.

Kane tarafından sessizlikle karşılandı. Nedenini biliyordu. Onun, Eden'in da, eğer telsizi açıksa, tam olarak ne durumda olduğunu bildiğini biliyordu. Hep birlikte ne durumda olabileceklerini de... Bu yüzden duyduklarından emin olmak için parmağını düğmenin üzerinde tuttu. Yardım çoktan yola çıkmış olmalıydı. Tek yapması gereken Torren'in dikkatini oraya ulaşmalarına yetecek kadar dağıtmaktı.

"O Kane miydi? Torren kibirli bir tavırla, "Kane miydi?" diye sordu. "Kesinlikle onun gibiydi. Onu davet etmeniz ne kadar hoş

Bize katılması için. Umarım kabul eder.'

Jessie ekibini taradı. Torren'le kendisi arasında gidip gelen bakışları, sadakatlerinin artık nereye bağlı olduğu konusunda kafalarının karışık olduğunu gösteriyordu: asıl liderlerine mi, yoksa ona mı? Ama Torren'in gündemindeki bir sonraki konu bu olacaktı: onu alaşağı etmek. Statüsünü geri kazanmanın tek yolu, tıpkı Torren'in onu yendiği gibi onu da yenmek olacaktı. Ama onun çalabileceği kanatları olmadığından, onu sadece tek bir yolla yenebilirdi: ölüm. Ve eğer başarırsa, melekler bir kez daha onun olacaktı. Eden, Kane, Jask, Caitlin ve Sophia'nın mücadele etmesi gereken bir düşmanı daha olacaktı. Bu kritik zamanda olabilecek en kötü düşman.

Torren ona doğru birkaç adım atınca kılıcını havaya kaldırdı.

"Küstahlaşma Jesca. Senden bunu yeterince duyduğum.

bir hafta boyunca.'

"Ona ne yaptın?" "Kime?"

"*Kim olduğunu biliyorsun.*

Leyla mı? Onun için endişelenmene gerek yok. Onunla aramızda özel bir yakınlık var. Kıskanmanı istediğimden değil.'

Onun iddiası da, Leila'nın dördüncü boyutun yeniden açılmasını istemesi de anlamsızdı ama her iki bulmacanın da dikkatini dağıtmasına izin veremezdi. Jessie, "Onu yeniden kapatmalısın," diye uyardı.

Hiç sanmıyorum. Leila'nın açık kalmasına ihtiyacı varken olmaz. Ve ben de ihtiyacı olduğu sürece bunun gerçekleştiğini görmek için buradayım.

O mu istiyor? Ne için?

Bunun bir önemi yok. Önemli olan tek şey senin kaybetmiş olman Jesca. Sen ve küçük takımın mahvoldunuz. Blackthorn'u kurtarmak yok. Hiçbir yeri kurtaramazsınız. Artık yetki Leila ve bende. Ona doğru bir adım daha attı. Gözleri karardı. "Ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok.

Enkazın çevresini işaretleyen meleklerle yan gözle baktı. Torren'e yardım edemezlerdi; bu kurallara aykırı olurdu. Bu aynı zamanda ona da yardım etmeyecekleri anlamına geliyordu. Yerleşkedeyken ne kadar kılıç kullanabildiğini öğrenmişti ama bunlar Torren'inkilerle boy ölçüşemezdi, hele ki hayatı boyunca tercih ettiği silah kılıçken.

"Eden'in da yola çıkacağını varsayıyorum? Torren ekledi. 'Umarım öyledir. Her ne kadar seni öldürmeden önce onu öldürmek istesem de, statümü geri almayı daha çok istiyorum. Yine de kendi cesedini eklemekten önce senin cesedine bakma şansı bulacağından emin olacağım.

Diğerlerinin yeterince duymuş olacağından emin olan Jessie telsizini molozların üzerine bıraktı ve kendini olabildiğince serbest bırakmaya çalıştı.

Ve Eden'in daha fazlasını duymasını istemiyordu. Eden duyması gerekenden çok daha fazlasını duyacaktı. Kabzasını tekrar kavramadan önce parmaklarını kılıcında esnetti. "Onun yanına bile yaklaşamazsın.

Torren inanamayarak homurdandı. Etrafını izleyen meleklerle bakarken hafifçe güldü, sanki onları meşgul etmeyi amaçlıyormuş gibi. Bakışları tekrar Jessie'ye döndü. Çenesini kaldırdı. Burnu tiksintiyle kırışarak ona ters ters baktı. Jessie'nin üzerine tüm gücüyle saldırırken aralarındaki boy ve güç farkını hesaba katarak ona hiçbir ılımlılık, hiçbir hoşgörü göstermedi.

Jessie onun acımasız ve gaddar saldırısına karşı kılıcını tüm gücüyle savurdu. Ama Torren acımasızca saldırıyordu - ağır, acımasız ve her vuruşunda çok güçlüydü. Ama o çevikti ve hızlıydı, vurduğu kadar kaçıyor da, yerleşkede çalıştıkları becerileri kullanıyordu, hepsi öyle ya da böyle biriyle savaşa gireceklerini biliyordu. Sadece bu savaşın Torren'le olmasını beklemiyordu.

Kız yüzünün yan tarafını yakalayıp kırmızı bir çizgi bırakınca hırladı. Adamın ona attığı ters bakış, kadının güvenine saplanan bir çivi gibiydi. Duygusuzluğu, hızı ve onu kırma niyeti gibi anında tırmandı.

Jessie birkaç kez tökezlediğini, kalçalarının ve baldırlarının yandığını, kollarının ağrıdığını, hareketlerinin giderek saldırıdan çok savunmaya dönüştüğünü ve istemeden de olsa Torren'in üstünlük sağlamasına izin verdiğini hissetti.

Ama yine de yerinde durdu. Yine de onun o ölümcül darbeyi vurmasını engelledi.

Ama Jessie onun bir sonraki saldırısını engellemek için kılıcını yatay olarak başının üzerine kaldırdığı anda görüşü bulanıklaştı. Kan tadı aldı

Ağız.

Onun kanı.

Burnundan damlayan kanı hissetti, ne olduğunu anladı. İçgüdüsel olarak ellerinden birini kılıcın kabzasından çekip kanı sildi. Torren'in kılıcı elinden çekip alması ve bir saniye sonra elinin tersiyle yüzüne bir darbe indirmesi için gereken tek şey .

Çarpmanın şiddetiyle yana doğru düştü. Kendini yeniden dengelemek için bir elini yere bastırarak saçlarını geriye doğru itti ve adamın tepesinde belirdiğini gördü.

Başını iki yana salladı. Gözleri şaşkınlıkla kısıldı. Kaşlarını çatı. Ve sonra gülümsedi. Daha da kötüsü, güldü.

"Vay, vay, vay," diye kışkırttı, kılıcının ucunu Jesca'nın yüzüne tutarak, "görünüşe göre biri çok yaramaz bir envoi olmuş. O kehanetleri bastırıyor muydun Jesca?

Burnundaki kanı tekrar sildi, bakışlarını onunkilerden ayırmaya cesaret edemedi. Daha önce de o yollardan geçmişti: korkutulmuş, zorbalık edilmiş, tehdit edilmişti. Mahkûmlarla geçirdiği on yıllar boyunca, o zaman bocalamasına izin vermeyecek kadar kötülüğün gözlerinin içine bakmıştı.

Torren kılıcını indirdi. Onun önünde çömeldi. "Çünkü burnumdaki kanama bana bunu söylüyor. Senin de başın ağrıyor mu? Bulanıklık yaşadığın anlar oluyor mu? Kulaklarınızda çınlama hissettiniz mi? Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi Jesca? Bana bu kadarını hatırladığını söyle? Ölüyorsun. Kehaneti görmezden gelmeye karar verdiğin andan beri ölüyorsun. Başını iki yana salladı. 'Bu tür seçimler yapma özgürlüğüne sahip değilsin, seni kibirli küçük kız. Sen bir envoi'sin. Yığının en altındasın. Pardon, *sen* bir envoi'*ydın*. Şimdi bir hiç olmak üzeresin gibi görünüyor. İşe yaramaz.'

"Bu doğru mu?" dedi. "Buna karar verdin, değil mi?

"Şu lanet haline bak. Ne kadar kan kaybettiğini görebiliyordu. Bunu durdurmak için hiçbir şey yapamadığını görebiliyordu, artık değil. "Buna hiç değdi mi?

Eden'in hayatını kurtarmaya değer miydi? Onu tanıması için verilen kısa süreye değer miydi? Bu tür bir bağı hissetmek için kısa bir süre. Sevilmenin nasıl bir şey olduğunu bilmek için. Ne olduğunu bilmek

geri sevmek gibiydi. Artık yalnız hissetmemek. Bir amaca sahip olmak. Daha iyi bir sonuç için savaşmak.

Kız da ona ters ters bakarken gülümsemesine karşılık verdi. 'Her *milisaniye*.'

Ayağa kalktı. Kılıcını bir kenara attı. Onun yerine elini yumruk yaptı. Kadının alt dudağını yaracak kadar sert vurdu.

Jessie çenesinin betona çarpmasını engellemek için ellerini yere vurdu. Saç perdesinin altından bakınca adamın etrafında volta attığını gördü.

"Öleceğimi söyledin. Kelimeler boğazında düğümlendi. Boğazına düğümlendi çünkü derinlerde bir yerde bunun doğru olduğunu biliyordu. Kanama başladığı andan itibaren bunun doğru olduğunu biliyordu. Kehaneti geri çektiği andan itibaren bunu hissetmişti. Kalbinin ağırlığı, midesinin çukurunda kök salan korku gibi her şeyi tüketiyordu. Ondan ve Eden'dan çalınan gelecek, Torren'in ya da kehanetin elindeki herhangi bir ölümden çok daha kötü bir ceza gibi geliyordu.

"Bu doğru," diye onayladı Torren.

'Bana söylememeliydin,' dedi. "Bunu bana söyleyerek büyük bir hata yaptın.

"Peki neden?

Onun gözlerinin içine baktı - hoşuna gitmeyecek kadar çok zafer sızdıran gözlerine. "Çünkü artık kaybedecek bir şeyim yok.

Kadın yumruğunu adamın açılmış kalçalarının arasına soktuğunda adam irkildi.

Nefes kaldı; kasıklarını tuttu; sırt üstü düştü.

Onu fiziksel olarak yenmesinin hiçbir yolu yoktu, bunu biliyordu ama onu zayıflatabilirdi. Diğerleri geldiğinde şansını tüketecek kadar zayıflatacaktı. Zaferini elinden geldiğince uzun süre engelleyecekti.

BÖLÜM YETMİŞ ALTI

Eden son birkaç mil boyunca var gücüyle koştu. Ciğerleri yanmasına ve kalbi ağrmasına rağmen koştu. Midtown'ın sınırından uzağa. Jask'ın sürüsünden uzağa.

Jask'ı kurtarmak için araya girmek kolay olmamıştı. Mahkûmları sınırdan uzak tuttukları sırada, yerleşkedeki lycanlarla sahada geçirdiği süre boyunca kolayca kaynaşmış olmanın avantajını kullanarak sürüye strateji ortasında katılmıştı. Gerçi onların eğitim oyunlarına katılmak bir şeydi ama mahkûmlara karşı mücadele etmek farklıydı.

Sürü bir adım öne çıkmıştı. Bir adım daha atmaları gerekiyordu. Midtown sınırının dört mil yakınına herhangi bir mahkûmun girmesini engellemek için aşılmaz bir bariyer olmaları gerekiyordu. Ve hızlı tepkilerine, sistemindeki melek gözyaşları tarafından geliştirilmiş tepkilerine, gelişmiş algılama yeteneğine rağmen, hiçbiri Lycanların içgüdüleriyle, on yıllar boyunca rafine edilmiş takım çalışmasıyla eşleşmemişti. Ne olursa olsun, bazen bir lycan başına on iki mahkûm düşecek kadar çok iş yapmışlardı. Yine de sis avantaj kazanmalarına yardımcı olmuştu, sürünün gelişmiş koku alma ve duyma yetisi onları üstünlüğü ele geçirmede daha da ustalaştırmıştı.

Yine de yaralananlar olmuştu. Sürüden ölenler de olmuştu ama bu onları daha da ateşlemişti. Edeni da daha fazla ateşlemişti ve bunu takdir ettiklerini görmüştü. Geriye dönüşlerin onu oyundan düşürdüğü anlar, pek çok anlar olmuştu, ama her birinin üstesinden hem onların yardımıyla hem de

onsuz. da onlardan biriydi ve kimsenin onu telafi etmesine ihtiyacı yoktu.

Ancak sisin aniden ortadan kaybolması hepsinin dikkatini dağıtmıştı. Berraklığın ardından gelen durgunluk, sisin kendisinden daha sinir bozucu . Bu berraklık, muhafazakârlar ve Lycan'ların kafa kafaya çarpışmasının sonuçlarını, savaşın ardından sokaklarda kanlar içinde yatan cesetleri ortaya çıkarmıştı.

Eden doğru bakmış, sisin bir musluktan akan su gibi çekilip gittiği yönü takip etmişti. Telsizini ağzına götürdü. "Jess?"

"Anlıyorum.

Rahatlaması daha çok onun sesini duymasıyla ilgiliydi. Cezaevinden meleklerden oluşan ekibiyle birlikte arkadan gelmişti, amacı sınırdan geri kalanları bekleyen Lycan'lara ulaşmadan önce mümkün olduğunca çok mahkûmu ortadan kaldırmaktı. Daha sonra güneşe en yakın olan o olmuştu.

'Sanırım sen de benim düşünüyorsun,' dedi.

O, Leila ve Ziel'in yarattığı geçici mûhürde bir şeyler ters gitmişti. Ya da Leila ve Caleb arasında bir şeylerin ters gittiğini.

'En yakın benim. Bir göz atacağım,' diye ekledi.

"Beni bekle; ben de geliyorum.

'Senden en az bir saat öndeyim. Zaman kaybetmenin anlamı yok. Benimle orada buluş. Diğerlerini arayıp neler olduğunu haber vereceğim.

Ama duvarı gördüğünde, dördüncü türlerle dolu dört kasırgaya bölünen duvarı gördüğünde, Jessie'ye ulaşmak için bir saat beklemek gibi bir seçeneği yoktu.

"Git! Tyne ona talimat vermişti. "Burada halledebiliriz.

Mahkûm sayısı önemli ölçüde azalmıştı. Lycanlar çoktan oyunlarına geri dönmüşlerdi.

Eden koşmuştu; ihtiyacı olan mesafeyi kat etmek için sabit bir tempo tutturması gerektiğini biliyordu. Sokağa Çıkma Yasağı Uygulama Memuru olarak görev yaptığı süre boyunca Lowtown onun bölgesi olduğu için tanıdık bölgelerden sokak sokak geçmişti. Her arka , her arka caddeyi, her kestirme yolu biliyordu ve her birini kendi avantajı için kullanmıştı.

Blackthorn'a geri dönmek için gereken süreyi azaltın.

Ve sonra duydu.

"O noktaya geldin mi Jess? Kane'in sesi telsizden .

"Ben buradayım," diye cevap verdi. 'Ne yazık ki Torren de öyle. Ve görünüşe göre son mücadelemizden kendine pay çıkarmak istiyor.

Eden'in kalbi küt küt atmaya başlamıştı. Aniden koşmaya başladı, ayaklarının altındaki zemin bulanıklaştı, yanından geçtiği binalar bulanıklaştı. Jessie'yle ne kadar konuşmak istese de, Torren'e geldiğini haber vermeyecekti. Jessie onun kulak misafiri olduğunu bilirdi. Kane ve Jask da öyle. Ne yapacağını çok iyi biliyorlardı. Torren Jessieyi ele geçirecekti; asıl amacı bu olacaktı. Meleklerini tekrar kontrolü altına almak istiyordu ve bunu yapabilmesinin tek yolu Jessie'yi devirmektir. Jessie'yi devirmenin tek yolu da onu öldürmek olacaktı.

Adımlarının acısı dayanılmazdı, melek gözyaşlarının avantajlarına rağmen bazı kısımları hâlâ insani kalıyordu. Ancak uzaktaki çığlığı, hıçkırıkları ve yakarışları duyan, tamamen insan olan parçaları değildi.

Eden tökezleyerek durdu. Soluk soluğa oksijen ararken, sesin nereden geldiğini bulmak için başını sağa sola çevirdi.

Birkaç adım geri gitti. Sokağın soluna baktı. Kahkahaları duydu. Birinin tekrar içeri dalmadan önce geriye doğru tökezlediğini gördü. Adamın tuttuğu kadının uzun saçlarını gördü, duvarın arkasına doğru güreşerek gözden uzaklaştırdığı kadını.

Koşmaya devam etmek zorundaydı. Devam etmek zorundaydı. Jessie'ye ulaşmalıydı.

Kadının çığlıkları ve hıçkırıkları ona doğru yankılanıyor, ara sokakların yüksek, tünelli duvarları tarafından daha da şiddetleniyordu. Yumrukların ete vurduğunu duydu. Yumruğu yiyen kişinin erkek homurtuları ve inlemeleri.

"Onu rahat bırakın! Çaresizliğin sesi dayanılmazdı.

Eden gözlerini sıkıca kapattı. Yumruklarını sıktı. Gitmesi gereken yöne doğru geriye baktı.

Ama yapamadı.

Jessie'ye ulaşmak için duyduğu karşı konulmaz dürtüye ve neye doğru yürüyor olabileceği konusunda içini sıkan korkuya rağmen, hiçbir şey duymamış ve görmemiş gibi koşmaya devam edemezdi.

Müdahale *etmeden* duramazdı.

Eden ara sokaktan sola döndü. Solundaki dış yangın çıkışı basamaklarını hızla değerlendirdi. Aşınma ve yıpranma yüzünden çoktan yerinden çıkmış olan paslı tırabzanlardan birini tuttu. Tüm gücüyle çekti, sonunda gücünün etkisiyle kırıldı. Merdiven boşluğunun altındaki çöp yığına baktı. Kot pantolonundan telsizini çıkardı. Kapattı ve çöplerin arasına sakladı.

Silahlı bir şekilde ara sokakta ilerlemeye devam etti. Olay yerine doğru döndü. Adam yerde hırpalanmış bir halde yatarken, otuzlu yaşlarının ortalarında olduğu tahmin edilen kadın diğer üç adam tarafından yere yatırılmışken gördüğü manzara midesini bulandırdı. Ama iki kişi daha gölgelerin arasında gizlenmiş, olanları izliyordu.

Beş.

Kadının kollarını aşağıda tutan adamın ön koluna baktı. Dövmeli numaraları gördü.

Adam başını kaldırıp Eden'i gördü ve başını hafifçe eğerek arkadaşlarına omuzlarının üzerinden bakmalarını işaret etti.

Sırtları ona dönük olan iki adam, ayakta durup yüzlerini ona dönmeleri için kadını bıraktı. Adama ilk vuran adam, kadını ayağa kaldırıp sırt üstü yatırırken onu sıkıca tuttu.

Üçü de adamın kolundaki numaralara baktı; kendilerinden biri olduğunu düşünmelerini sağlayacak numaralar - Blackthorn'dan başka bir mahkûm ya da hapisneden kaçmış biri.

Orada olduğunu neredeyse unuttuğu sahte numaralar. Kendi yararına kullanabileceği sahte numaralar.

'İşiniz bittiğinde,' dedi Eden, 'güneye giden yol bir sürü Lycan tarafından kapatılıyor. Bu yola giremeyiz. Birkaçımız

Kuzeye giden bir yol bulduk ama en az 50 adama ihtiyacımız var. On adamımız eksik. Var mısın?'

Sırtını ona dönmüş olan iki kişiden biri öne doğru bir adım attı. Eden'in kendisinden çok daha yaşlı olamazdı. Dolandırıcı onu hızla süzdü, gözlerinde şüphecilik okunuyordu. "Seni tanıyor muyum? Tanıdık geliyorsun.

'Benim de öyle bir yüzüm var. Kendi iyiliğim için fazla yakışıklıyım. Kanat

C. Blok B. Sen?'

Bu bir kumardı.

Dolandırıcı Eden'in koluna baktı, şüphesiz kolundaki suç numaralarının blokla eşleştiğini doğrulamak için. Dolandırıcı ona baktı; gözlerinin içine bakarken kaşlarını çatı.

"Unut gitsin," dedi Eden, onlara sırtını dönerek. "Ben başka birini bulurum.

"Bekle!

Eden yaptı; kendini destekledi ve tekrar onlara doğru döndü.

Dolandırıcı Eden'i daha yakından incelemek için bir adım daha yaklaştı - ifadesinin her santimetresini, dolandırıcının iğrenç nefesi daha sonra aralarındaki havayı tüketti.

İçlerinden birinin onu tanımasını beklerken Eden'in kalbi küt küt atıyordu. Onlardan herhangi biri Homer'ın yirmi dört saatten daha kısa bir süre önce çağırdığı kalabalığın içinde olabilirdi. Herhangi biri tiyatrodaki seyirciler arasında olabilirdi. Herhangi biri onun dövülmesini ve sonunda ölmesini alkışlıyor olabilirdi. Elinde tuttuğu sivri uçlu, paslı sopanın fazlasıyla farkına vardı. Artık içinden akıp giden korkunun değil, öfkenin farkına varmıştı.

"Bize beş dakika verin, tamam mı?" dedi mahkûm sonunda, gözlerinde hâlâ devam eden şüpheyi rağmen.

Eden omuz silkti. Tekrar arkasını döndü. Geldiği yöne doğru birkaç adım attı.

Zamanlama. Her şey zamanlamayla ilgiliydi.

Gözlerini kapadı. Kalbi Jessie'ye ulaşma aciliyetiyle çarpıyordu ama arkasındaki kalabalık yüzünden zamanlamayı tutturamazsa ona hiç ulaşamama riskiyle karşı karşıya kalacağını biliyordu.

Ve kendini bir daha *böyle* bir duruma sokmayacaktı: sırtına, karnına inen beyzbol sopaları... böğrüne inen tekmeler... tezahüratlar... alaylar... kanarken çektiği sıkıntı... onların önünde can çekişirken...

Eden paslı çubuğu omuzlarına yerleştirerek ara sokakta rahatça ilerledi. Onlara doğru geri dönerken boşta kalan bileğini çubuğun ucuna taktı. Şu anda onu pek fark etmiyorlardı - açlıkla gerçekleşmesini bekledikleri saldırıya daha fazla kapıldıkları için ona doğru sadece bir iki bakış attılar.

Sırtlarını ona dönmüş iki mahkûmun sadece birkaç adım ötesinde durduğunda, hiç şüphesiz onun da daha yakından bakmak isteyeceğini düşünerek onu neredeyse hiç fark etmediler.

Ta ki sallanana kadar.

İki eliyle sağlam demir direği kavradı, tüm gücüyle - tüm *insanüstü* gücüyle - soldan sağa savruldu ve kendisine yaklaşan mahkûmun kafatasını ölümcül bir şekilde parçaladı, hemen yanındaki mahkûmu bayılttı.

Sağdan sola savurdu, bir diğerinin suratına temiz bir darbe indirdi, üçüncü mahkûmun burnu çarpmanın etkisiyle dağıldı. Kadının kollarını aşağıda tutana yukarı doğru bir yumruk savurdu, kafası garip bir açıyla geriye düşmeden önce çenesini kırdı, mahkûm bir yığın halinde yere yığıldı.

Sonuncusu geri çekildi, hatta Eden'i yatıştırmak için elini kaldırmaya bile cüret etti. Ama Eden'in buna tahammülü yoktu. Öfke onu hiç bilmediği bir şekilde kör etmişti.

Ne ayıracak zamanı ne de kadını yanına almanın bir yolu vardı. Ve onu orada yalnız bırakmayacaktı - onlardan biri hâlâ etraftayken olmazdı.

Ama bundan daha fazlası olduğunu biliyordu. Kadını korumaktan daha fazlasıydı. Jessie'ye ulaşmak için hızlanmaktan daha fazlasıydı. İçine konulduğu kafesin intikamını alması gerekiyordu. Kalabalığın tezahüratları için intikam alması gerekiyordu. Jessie'nin dizlerinin üzerine çöktürölüp onun ölümünü seyretmeye zorlanmasının intikamını almak istiyordu.

Eden nefesini tutarken bir adım geri çekildi. Öldüresiye dövdüğü mahkûmlara baktı.

Kavgayı hayal meyal hatırlıyordu. Karşı koymaya çalıştıklarını belli belirsiz hatırlıyordu. Ve pes etmeyi reddettiğini daha da kesin bir şekilde hatırlıyordu. Ve kör öfkesinin ortasında damarlarında dolaşan melek gözyaşlarıyla hiç şansları yoktu.

Elinin tersiyle ağzını sildi. Kan lekelerini görmek için baktı. Parmaklarını yüzüne sildi. Kan parçacıklarını yağmur gibi sildi.

Eden omzunun üzerinden kadının duvara yaslandığı yere baktı, sanki her şey katlanılamayacak kadar ağırmış gibi başını başka yöne çevirmişti.

Adam ona doğru bir adım attı ama kadın irkildi, sırtını duvara daha sıkı yasladı. Başını daha uzağa çevirdi, elleri arkasındaki tuğlaları tırmıklıyordu, sanki duvarın onu bütünüyle yutmasını ve oradan uzakta başka bir yere götürmesini umuyormuş gibi.

Ona hiçbir güvence ya da teselli veremeyeceğini biliyordu. Dehşetin ortasında hiçbir şey duymayacağını biliyordu. Sadece kolundaki acımasız cinayetlerle pekiştirilmiş rakamları görecekti. Hayatta kalmaktan başka hiçbir şeye odaklanamayacaktı. O birkaç dakika içinde ondan gördüğü tek şey buydu: bir canavar.

Ve kendisini gördüğü tek şey buydu.

Eden sopayı yanına koydu. Kullanabilecek durumda olsun ya da olmasın, en azından diğerleri ona ulaşana kadar elinde bir şey olacaktı. Çünkü gruptan birini arayacaktı. Telsizini alacak ve onlara kızın toplanması gerektiğini söyleyecekti. Yeterince hızlı olurlarsa arkadaşı için bile umut olabilirdi. Ve sonra Jessie'ye ulaşmak için tekrar yola koyulacaktı.

Ne pahasına olursa olsun Jessie'ye ulaşacaktı.

BÖLÜM YETMİŞ YEDİ

Çorak arazide yankılanan bir başka gök gürültüsünün ortasında Kane, Jask, Caitlin ve Sophia uzakta dönen dört siklona baktılar.

Kane telsizi ağzına götürdü. "Jess, daha gelmedin mi?"

"Ben buradayım," diye cevap verdi sesi. 'Ne yazık ki Torren de öyle. Ve görünüşe göre son meydan okumamızdan kendine pay çıkarmak istiyor.

"O Kane miydi?"

Torren'in sesini duyan Kane'in kalbi küt küt atmaya başladı. Torren'i bir kirişe kelepçeleyip bırakmışlar. Nasıl olur da...

Jask, Caitlin ve Sophia , hepsinin yüzünde ortak bir korku vardı.

'Sesi kesinlikle onun gibiydi,' diye ekledi Torren. 'Onu bize katılması için davet etmeniz ne kadar hoş. Umarım kabul eder.

Torren'in, "Küstahlaşma Jesca," diye eklediğini duymadan önce bir duraklama oldu. Bir hafta boyunca senden yeterince çıktım.

"Ona ne yaptınız? Jessie, sesi parazitlere karşı sordu.

"Kiminle?"

"*Kim olduğunu biliyorsun.*

Leyla mı? Onun için endişelenmene gerek yok. Onunla aramızda özel bir yakınlık var. Kıskanmanı istediğimden değil.'

Üçü de Sophia'ya baktı, gerçekte yüzleşmenin verdiği çaresizlik ve dehşet gözlerinden okunuyordu.

Jessie, "Yeniden kapatman gerek," diye uyardı.

Hiç sanmıyorum. Leila'nın açık kalmasına ihtiyacı varken olmaz. Ve ben de ihtiyacı olduğu sürece bunun gerçekleştiğini görmek için buradayım.

O mu istiyor? Ne için?

Bunun bir önemi yok. Önemli olan tek şey senin kaybetmiş olman Jesca. Sen ve küçük takımın mahvoldunuz. Blackthorn'u kurtarmak yok. Hiçbir yeri kurtaramazsın. Artık yetki Leila ve bende. Ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok.'

Bir anlık bir duraklama daha oldu.

"Eden'in da yola çıkacağını varsayıyorum? Torren ekledi. 'Umarım öyledir. Her ne kadar seni öldürmeden önce onu öldürmek istesem de, statümü geri almayı daha çok istiyorum. Yine de kendi cesedini eklemeden önce senin cesedine bakma şansı bulacağından emin olacağım.

Ve sonra hiçbir
şey. Radyo
sessizliği.

Sophia birkaç acı dolu anın ardından, "Oraya girmem gerekiyor," dedi. "O kubbenin içine girmeli ve bunu *hemen* durdurmalıyım.

"Ve Jess'e ulaşıyorum," dedi Kane, bakışları Jask'ınkilere kilitlenerek. "Ve en kısa zamanda da göze. Kane, Caitlin'in ensesinden tuttu ve onu dudaklarından sertçe ama hızlıca öptü.

"Bir saniye bekle," dedi Jask kolundan tutarak. 'Bunu söyleyen ben olmak istemezdim ama ya Torren Jess'i biz oraya varmadan öldürürse? Kane, Jess'i öldürürse statüsünü geri alır, bu da sıranın Torren'in emrindeki meleklerle dolacağı anlamına gelir.

"Bunun fazlasıyla farkındayım, Jask.

"Kolunun altında o varken geçmene izin vereceklerini mi sanıyorsun?" diye kutuyu gösterdi. Ya Torren ne yapmaya çalıştığını anlarsa?

Caitlin, 'Onunla gitmelisin Jask,' dedi. 'Ben ve Sophia bunu halledebiliriz, sana söz veriyorum. Jess'in sana ihtiyacı var, Eden'in da olabilir. Kane, senin kesinlikle ihtiyacın var.

Jask tekrar Kane'e baktı. 'Eğer seninle gölgeni o uçuruma sokmak arasında bir melek sürüsü olacaksa, sen

arkanda çok iyi bir takıma ihtiyacın olacak. Sanırım ekibimin en sevdiğimiz antrenman oyununu uygulamaya koyma vakti geldi.

BÖLÜM YETMİŞ SEKİZ

Bir sokak kedisini zapt etmeye çalışmak gibiydi ama her ne kadar kararlılığı takdire şayan olsa da Jessie'nin cüssesi onunkiyile boy ölçüşemezdi. Ve nefreti de öyle.

Aşağılanma - Torren bunun için ona acı çektirecekti. Ona yaptıklarının katıksız aşağılanması. *Onu* tahtından indirebileceğini düşünmesinin küstahlığı.

Yine de, onu alt etmesi, kaçamayacağı bir şekilde yere yatırması bile olması gerekenden çok daha uzun sürdü. Onca zaman bu eksilerle yaşamak, hayatta kalmak söz konusu olduğunda ona açıkça bir avantaj sağlamıştı. Ama bir zamanlar onda hayranlık duyduğu dayanıklılık artık sinir bozucuydu; meydan okuması, boğazını hemen kavramaması için çok fazla rahatsızlık vericiydi.

Jessie'nin gözleri hâlâ ona bakıyordu, gözleri her saniye kararıyordu. Yine de nefes almaya devam etti. Ama bu uzun sürmedi. Burnundan kan gelmeye başlamıştı bile, adamın boğazını sıkmasının yarattığı baskının bunu daha da kötüleştirdiğine şüphe yoktu.

"Torren.

Ses sessizdi. Uzaktı. Sesi duydu ama zar zor fark etti. Kaydetmekle de ilgilenmiyordu. Tek istediği Jessie'nin ölümünü izlemektir. Yalnızca onun ölmekte olduğunu, kaybettiğini *bilmesini* izlemek istiyordu.

"Torren!" dedi yine, biraz daha yüksek sesle, biraz daha ısrarla.

Bakışlarını sola çevirip Nyda'ya baktı ve onun omzunun üzerinden sabitlenmiş temkinli bakışlarını takip etti.

Yirmi adım ötede duruyordu, hazırđı, koyu kahverengi gözleri parlıyordu.

Ve Torren'in midesi - tüm yanlış nedenlerden dolayı - kabardı.

BÖLÜM YETMİŞ DOKUZ

Eden zamanında bazı kavgalar yaşamıştı - kavgalar, çatışmalar, arbedeler. Eve sıyrılmış ve şişmiş eklemlerle, tek gözüyle göremeyerek, çıkık bir dizle ya da kırık kaburgalarla döndüğü geceler. Ve o anda bu savaşların her birini kanalize etti. Aksi takdirde onu dondurabilecek olan korkuyu bastırmak için onları kanalize etmek zorundaydı.

Çünkü bu kez, kafasına üşüşen geçmişe dönüşleri kontrol etmek, mahkûmlarda olduğu kadar kolay değildi. Torren yumruk atıp tekmeler savurdukça, vurdukça ve gümbürdettikçe Eden tekrar oraya, Tiyatro'ya dönüyordu. Seyircilerin alayları, haykırıışları, zevk çığlıkları, Torren'le birlikte molozların arasında debelendikleri sessizliğe rağmen kafasının içinde yankılanıyordu. Çünkü seyirciler tek kelime bile etmemişti. Melekler gözlerini bile kırpmadan izlediler. Torren'in ikinci kez yenilip yenilmeyeceğini görmek için izlediler ve beklediler.

"Büyük adamı oynamayı seviyorsun, değil mi Reece? Torren dişlerini sıkarak onu duvara yapıştırdı. "Kahramanı oynamak mı?

"Bunu hiç düşünmediğin için kıskanma," diye karşılık verdi Eden. 'Ama bu kadar ustaca korkak rolünü oynarken neden düşünesin ki? Benimle bir raunt daha yaparsan sonunda biraz taşaklı olabilirsin. Her zaman umut vardır.

Torren öfkeyle yüzünü buruşturdu. "Kendini çok komik sanıyorsun.

'Ve sen de benden kurtulacağını sanıyorsun. İkimizden birinin hayal gördüğünden eminim ve bir dahaki sefere aynaya baktığımda bana baktığını görecekim kişi o değil.

Hâlâ ağrıyordu, hâlâ sızlıyordu, sorun da buydu. Hızlandırılmış iyileşmesine rağmen, sadece birkaç saat geçmişti - tamamen insan olsaydı bir aydan daha kısa bir süreye denk gelirdi. Ve Torren onun zayıf noktalarını bulmakta inanılmaz derecede hızlıydı; nerede irkildiğini ve yüzünü buruşturduğunu izliyor, her yerden çok bunlara dikkat ediyordu. Torren onu çabucak yere sermek istiyordu. Görünüşe göre Torren, bunu yapmazsa kendisinin de neler kaybedeceğini fazlasıyla farkındaydı.

Eden da ona lütufta bulunmayacak, bunun yerine Torren'in sırtında Jessie'nin birkaç saat önce kanatlarını kopardığı hassas yaradan faydalanmaya çalışacaktı.

Yumruk yumruğa dövüşleri onları enkazdan sokağa ve nihayet bir zamanlar Pummel'in sırası yerin kalıntılarına götürürken etraflarında kırılmış tahtalar parçalandı. Yanmış kapılar ve merdivenler Torren'in ve ardından Eden'in ağırlığının baskısı altında parçalanarak kolaylıkla dağıldı.

Torren acımasızdı ama o da öyleydi. Vücudunun acı içinde yanmasına, her uzvunun ağrmasına rağmen ne için savaştığını çok iyi biliyordu. Geçen sefer Jessie'yi kurtarmak için çaresiz kalmıştı. Geçen sefer kilitli bir kafese hapsedilmişti. Ve bunun anısı onu ateşlemişti. Onu kırmak yerine körüklemesine izin vermeliydi. Geçmişinin musallatının odağını tüketmesine izin vermeyecek, bunun yerine onu harekete geçirmesini sağlayacaktı.

Torren onu bir zamanlar Pummel'in mutfığı olan yerde yere yapıştırdı. Eden meleğin boğazını kavrayan baskısı altında nefesi kesildi.

"O *benim*," Torren neredeyse tükürüyordu, alaycılığının ortasında dişleri ortaya çıkmış, Eden'in gözlerinin içine bakarken gözleri parlıyordu. "O *her zaman* benim oldu.

Eden sırayla Torren'in boğazını kavramak için elini yukarı kaldırdı. "Bir kadına sahip olabileceğini düşünmek -" Torren'in kavrayışının baskısı altında tekrar nefesini tuttu "- senin boktan at kuyruğun kadar güncel... Torren.

Eden onu kavradı, yumrukladı ve Torren'in başını geriye doğru çekti, Torren bu sırada tutuşunu kaybetti. Eden, yumruğunu bir kez ve ardından iki kez sertçe yüzüne indirirken meleğin başını yerinde tuttu. Eden onun üzerine çıktı ve dirseğiyle başına ve göğsüne birkaç darbe indirerek onu hem sardı hem de şaşırttı.

Torren'in başı yana düştü, ağzı açık kaldı ve gözleri kapandı.

"Eden...

Eden dikkatini omzunun üzerinden Kirkby'ye çevirdi, meleğin yüz ifadesi ciddiydi.

Kirkby, "Ben Jesca," dedi. "Bir sorun var.

Bu bir numara olabilirdi. Bir dikkat dağıtma da olabilirdi. Ama Eden ikisini de riske atmayacaktı. Kendini Torren'in baygın bedeninden çekti ve Kirkby'nin arkasından koştu. Kirkby'yi geçti.

Yerde sırtüstü yatan Jessie'nin etrafında bir grup melek toplandı.

Eden onun üzerinde dört ayak üzerinde durduğunda burnundan kan akmaya başlamıştı. Kül rengindeydi, dudakları ölümcül derecede solgundu. Gözleri buğuluydu, irisleri bembeyazdı, gözbebekleri anormal derecede büyümüşü ve her saniye grinin daha açık bir tonuna dönüşüyordu.

"Ne oluyor?" diye sordu ona. Saçlarını düzensiz bir çaresizlikle yüzünden uzaklaştırdı. Güzel, parlak koyu renk saçları gözleriyle aynı gri tonuna dönüşüyor, dokunulduğunda kırılmanlaşıyordu. "Jess...?" konuşmayı, nefes almak için bile yeterli oksijeni bulamıyordu. "Sana neler oluyor?

Dudakları aralandı ama konuşamadı, eli onun dudaklarına dokunmak için uzandığında titriyordu. Adam onu yakaladı, soğuk ve sertleşen tenini öptü.

Kadın başını hafifçe salladı, adam onun da bilmediğini anlamıştı. Gözbebekleri sürekli genişleyen gözbebekleriyle aynı gri tonuna dönerken gözünün kenarından bir damla yaş süzüldü.

"Ben... seni seviyorum,"

diye mırıldandı. Saniyeler sürdü.

Birkaç *saniye*.

Eli onunkinde sertleşti. Nefes almayı bıraktı. Hareket etmeyi bıraktı. Eden umutsuzca göğsüne bakarak herhangi bir yükselme ya da alçalma belirtisi aradı.

Ama hiçbir şey yoktu.

"Jess?" diye sordu .

Onun yüzüne dokundu, artık heykel gibi olan yüzüne. Onun güzelliğine,
kireçlenmiş yüz.

Tırnakları yumruk haline gelirken beton zeminde kırıldı. Ön kolları kırıldı.

Jess? Jess, lütfen...'

Acıdığını hissetti.

Nerede ve nasıl olduğunu bile bilmiyordu, sadece böğründe keskin, delici bir sızı vardı.

Baskı artıyordu. Acı artıyordu. Önce sıcak, sonra soğuk hissetti.
İnanılmaz derecede soğuk.

Kendini kalçalarının üzerine çıkmaya zorladı. Yan tarafına birkaç santim saplanmış yabancı nesneyi hissetmek için arkasına uzandı. Tahta cisim. Buğulu gözlerle Torren'in önünde hareket ettiğı yere baktı.

"Sana şimdi aynaya bakmanı söyledim," dedi Torren ona, "ama tam bir devlet gibi görünüyorsun. Başını Jessie'ye doğru eğdi. "Gerçi o daha kötü görünüyor.

Eden gözlerini kaplayan buğuyu kırıştırarak gidermeye çalıştı.

'Onu sen öldürdün,' dedi Torren. 'Bunu biliyorsun, değil mi? Bunların hepsi *senin* suçun. Keşke onu yalnız bırakabilseydin. Onu tam da benim istediğim gibi mahkûmlarla bıraksaydın.

Torren tekrar arkasına geçti. Eden onun çizmesini sırtında hissetti.

Torren, "Onu geri getirecektim," dedi. 'Onu geri alır almaz Ceza tamamlanmıştı, onu almaya gidiyordum. Benimle çok lüks bir hayat yaşayacaktı. Onun yerine, bakın ne oldu.'

Eden, Torren'in kazığı büküğünü hissetti, acı dayanılmazdı.

Ama Eden haykırmayacaktı. Torren'e bu zevki tattırmayacaktı. Bunun yerine tekrar Jessie'nin üzerinde dört ayak üzerine düştü. Tüm dikkatini üzerinde tuttu. Ölmek üzere olan bakışları üzerindeydi. Jessie bir zamanlar

O anda tam da onun bulunduğu durumdaydı, elektrikli kanatları onu kurtarmak için açılmıştı.

Ölmesinin sebebi.

Onu kurtaramamasının sebebi.

"Özür dilerim," diye bağırdı ona, bir yerlerde, bir şekilde onu duyacağı umuduyla.

Ve ona inan.

Görüşü tünelleşti. Vücudunu aniden saran sıcaklık yerini yeniden bir ürpertiye bıraktı. Ürperdiğini hissetti. Yorgun hissediyordu. Kendini ayakta tutamayacak kadar yorgun. Yere yığıldı, başı Jessie'ninkinin yanındaki sert yüzeye çarptı, her şey karanlığa gömülürken kolu Jessie'ye sarıldı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

'Tek bir amacımız var,' dedi Jask. "Tek bir hedef.

Sürüsü onun etrafında toplanmıştı - dikkatli, özenli, her kelimeyi bekliyorlardı.

Cam kutuyu elinde tutuyordu. Cam kutu artık bir rugby topuna benzeyecek şekilde dolgulanmış ve beze sarılmıştı. Ayaklarının dibinde yerde iki tane daha yatıyordu: iki kırmızı ringa balığı.

"O da bunu -" derme çatma topu gösterdi "- mümkün olduğunca hızlı ve sorunsuz bir şekilde dördüncü boyuta sokmak. Her bir çift gözün içine hızlıca baktı. Buna hazırdılar; sürüsünü tanıyordu. "Bunun için daha iyi eğitilemezdik.

Yerleşkedeki sahada saatler ve saatler geçirmişlerdi, sürüsündeki her Lycan bu nihai takım çalışması aktivitesinde, bunun onlar için ikinci bir doğa olduğu noktaya kadar eğitilmişti. Ve o zaman . O zaman olmak zorundaydı.

'Sekizinci düzene geçiyoruz,' dedi, sürüsündeki yirmi dört üyeden yirmi ikisi bu düzende en yetkin seçmişti. 'Tyver, Mokes'un yerine geçmeni istiyorum. Soan, Cristoph'un yerine geçmeni istiyorum.

Hâlâ Lowtown sınırında bulunan Mokes ve Cristoph eksilere karşı sürüye liderlik ediyordu ama düzeni iyi bilen Tyver ve Soan ideal yedeklerdi. Yıllar boyunca alıştırılmalardan paylarına düşeni almışlardı, bu yüzden soğukkanlılıkla hareket etmekten çok uzaktılar. Dahası, en sorunsuz ve en etkili saldırı için gereken yirmi dört kişi -sekizli üç grup- bu şekilde sağlanmış olacaktı.

"Mikel. Kırmızı ringa balıklarının ilkinin ona uzattı. "Seninkini yönetiyorsun. Kane'in gölgesinin bulunduğu cam kutuyu Navem'e uzattı. "Birincil gruba sen liderlik edeceksin. Kane sıranın sonunda olacak. Onu almaya hazır olana kadar yoldan uzak duracak. Jask ikinci kırmızı ipucunu aldı. "Ve benim grubum da dolambaçlı yolların ikincisini sağlayacak.

Diğer on iki kişiye baktı - sekiz kişilik grup başına dört işaretçi.

"Kendi gruplarınızı işaretleyin," diye talimat verdi. "Siz de ihtiyacınız olan saniye. Hiç tereddüt etmiyorsun. Hepsinden önemlisi, Kane'i işaretliyorsun. Onu güvende tutuyorsun. Ona yaklaşan herkesi indiriyorsun. Kane, gölgesini teslim edebilecek tek kişi. Sana neye mal olursa olsun hayatta kalmalı.

Sürünün etrafına tekrar baktı ve her biriyle göz teması kurduğundan emin oldu.

"Jessie Torren'i yenmeyi başaramazsa, melekler bizi durdurmak için ellerinden geleni yapacaklar," diye uyardı Jask, "ve bu süreçte bazılarımızı *öldürecekler*. Ama biz devam edeceğiz. *Hepimiz* devam edeceğiz. Yolumuza ne ya da kim çıkarsa çıksın, acı sona kadar devam edeceğiz. Bunu başarabiliriz. Hepinize inancım tam. İsteyebileceğim en iyi sürüye sahibim. Unutmayın, bunu sürümüz ve kaybettiklerimiz için yapıyoruz. Aynı şeylerin daha fazla yaşanmasını önlemek için yapıyoruz. Ve her ikisini de görebilecek tek kişi biziz.

Jask tişörtünü yırttı, sürünün geri kalanı da onu takip etti. Bu onları yakalamayı ve tutmayı zorlaştıracaktı. Ve o anda en önemli şeyi açığa çıkarıyordu. Kolunu göğsünün üzerinde çaprazladı ve elini yan tarafındaki dövmenin üzerinde tuttu - sürüsünün dövmesi: ne olduklarına dair bir selam.

Otuz altısı anında aynı şeyi yaptı ve birkaç saniyeliğine sessizlik çöktü.

En son Kane olmak üzere hepsine başıyla selam verdi.

Jask yüzünü sise döndü, ötesindeki manzara görünmüyordu. Toparlandı. Birkaç düzenli nefes aldı. Bakışlarını ileriye sabitlerken iki köpek dişini de yaladı.

On beş dakikadan az bir süre sonra olmaları gereken yerin çevresinde olacaklardı. Hesaplarına göre, göz ile orası arasında otuz dakika vardı. Bu, en yoğun

hayatlarının otuz dakikası. Yerleşkedeki orduyu alt etmekten bile daha yoğun. Ama o zaman başarmışlardı ve şimdi de başaracaklarından emindiler.

SEKSEN BİRİNCİ BÖLÜM

Leila mesajının ona ulaştığını görebiliyordu.

Caleb volta atıyordu, yakışıklı yüzü kül rengi, düşünceli gözleri sıkıntı ve bastırılmış öfkenin karışımıyla parlıyordu. Son birkaç dakikadır Caleb ona hiç bakmamıştı - Caleb'in şah mat derken neyi kastettiğini nihayet anladığına göre, onun düşüşünün eşiğinde olmasından zevk aldığı iki değerli dakika. Kararını vermesi için onu acele ettirmeliydi ama çektiği ıstırap henüz sona erdirmek istemeyeceği kadar heyecan vericiydi.

'Sanırım şimdi dördüncü boyutu da yeniden açtığımı sana bildirmenin tam zamanı Caleb. Şu anda dördüncü türlerle yüklü dört tane dönen kasırga var ve hepsi de önlerine çıkan her şeyi yutmaya hazır. Şimdilik onları tutuyorum, ancak topuklarınızı çok fazla sürüklemek istemeyeceksiniz; bu saatin giderek daha acımasız pençeleri var.

Gözleri kısıldı. "Kendi çocuğunuzu buna maruz bırakmazsınız. Kadın hızlıca, küçümseyerek güldü.

"Benim türüm gayet iyi.

Kendisini karşılamak için toplanan üç yüz cadının önüne çıktığı o ilk gece onlara, 'Bu iş bitene kadar içeride kalmanız gerekecek,' demişti: uzun zamandır bekledikleri kraliçelerinin ayaklarına kapanmak için.

Onların serryin.

Öğrendiğine göre haber aralarında hızla yayılmış, birkaç saat içinde Blackthorn ve Lowtown'a yayılmıştı. Her biri katıldı. Her birinin yüzü huşu ve umutla canlıydı.

'Dışarı çıkmanın ne zaman güvenli olacağını bileceksiniz,' demişti onlara. 'Bu arada sığınaklarınızı korumalarla çevreleyin. Size en etkili, en güçlü olanı göstereceğim. Hepimiz bundan kurtulacağız, size söz veriyorum. Vampir lideri benim için bir rakip değil. Onu nasıl yeneceğimi çok iyi biliyorum.'

'Ama eminim türünüzün zaten çekmekte olduğu acıdan daha fazlasını çekmesini istemezsiniz,' diye çıkıştı. 'Çünkü umursuyorsun, değil mi Dehain? Bu senin her zaman en büyük zayıflığın oldu ve olacak. İstedğin kadar inkar et ama hiç kimse çok fazla önemseme riski altında olduğunu bilmediği sürece başkalarını kol mesafesinde tutamaz.

Kollarını kavuşturdu. Onun arkasından dolandı.

"Tam otuz dakika içinde o kasırgaları serbest bırakacağım ve sen kadar yıkıma yol açacaklar. Tekrar yüzleşmek için tam daire döndü. "O yüzden acele et, Dehain. Tekrar Jake'e baktı. Endişeli bir yüz ifadesiyle alay etti. "Bu gidişle sonsuza kadar dayanacağından emin değilim.

Adamın eli bir saniye sonra kızın boğazına dolandı ve onu rahatsız edici bir şekilde ürküttü.

Ama sıkamıyordu. Caleb'in elindeki titremeye rağmen, elini sıkmak için zorlasa da, on beş santimlik katı çeliği sıkıştırmaya çalışıyor gibi görünüyordu.

Leila sağ eliyle bir fiske vurdu, bir karaçalı sarmaşığı anında yukarıdaki tavandan aşağı sarktı. Caleb'in kılıcını elinden kaptı ve bir an için dikkatini dağıtarak otuz metre yukarıdaki dalların arasına dolanmasını izledi.

Sol eliyle bir fiske vurdu. Karaçalı sarmaşıkları yerden yukarı doğru kıvrılarak ayak bileklerini ve el bileklerini yakaladı ve onu sırt üstü yere çarptı.

Sersemlemiş bir halde başını salladı. Çarpmanın etkisiyle bulanıklaşan görüşünü temizlemek istercesine birkaç kez gözlerini kırıştırdı.

Leyla bir adım atarak adamın açık bacaklarının arasında durdu. 'Boğ beni, bıçakla beni, döv beni... dinlemedin mi? Öldürme niyeti *olan hiçbir şey işe yaramaz.'*

Bir ayağı üzerinde çevik bir şekilde dengede dururken diğer ayağını göğsünden aşağı kaydırarak kasıklarının üzerine koydu. Tabanının altında sertleştiğini hissettiğinde, aşağılanma karşısında çenesi gerildi. Kadın sıırttı

tekrar ayağını biraz daha sert bir şekilde ovuşturdu ve uyarılmasından kaynaklanan kan akışını daha da teşvik etti.

"Gerçekten de berbat birisin, değil mi?" diye ilan etti onun kıpırdanan ereksiyonuyla alay ederek. Ayaklarını adamın kalçalarının iki yanına yerleştirdi, kendini kalçalarına doğru alçaltarak adamın üzerine oturdu. Avuçlarını başının iki yanında yere dayadı, ona doğru eğildi ve saçlarının yanağına değmesine izin verdi.

"Yoksa aşk mı?" diye sordu. 'Senin için hâlâ her zaman olduğum kadar karşı konulmaz mıyım? Yirmi beş dakika ve geri sayım devam ediyor, şimdi ne yapmamı istersin Caleb? O karanlık zihninin hangi sahneyi oynuyor? Belki de son ilişkimiz hakkında fikrini değiştirmişsindir? Sorun değil, bana söyleyebilirsin. Bana her konuda güvenebilirsin, hatırladın mı?'

"Bir yolunu bulurum," dedi dişlerini sıkarak. 'Ben *her zaman* yaparım. Yirmi beş dakika uzun bir süre. Gerçi senin için uzun bir süre değil.

Gülümsedi. Ayağa kalktı. Tekrar ona baktı. Kavgacı, inatçı vampire. Sabrı tükenmişti. "Öyle mi?"

Caleb, Jake'i ona sunduğunda Serryn'in gözlerindeki nefretin boyutunu gördüğünü sanmıştı ama bakışlarında parlayan kötü niyet bambaşka bir seviyedeydi. İçindeki karanlık giderek artıyordu, hiç şüphesiz Jake'in direnişinin yarattığı hayal kırıklığı ve onunla aynı odada kapalı kalmanın yarattığı gerginlikten kaynaklanıyordu.

Ve onu kızdırmak bir riskti, Jake'in yattığı yerden birkaç adım ötede durmak için yaklaştığında hemen pişman oldu.

Leila ellerini cam bir duvara benzeyen bir şeye Caleb nefesini tuttu. Tam dokunduğu yerde opak bir şekilde parlayan bir duvar. Duvarın ötesinde, kardeşinin yattığı yerin etrafında hava kıvılcımlandı ve çatırdadı. Üstündeki karaçalıda açılan delikten, Jake'in kalbine keskin kenarlı şimşekler çıktı.

Kardeşinin sırtı anında , Jake başını geriye attı, çığlığı arasında ağzı buruştu, boynundan damarlar çıktı ve acıdan ön kollarını sıktı.

Caleb dişlerini sıkarak nefes nefese kaldı. "DUR!" diye bağırdı. "Onu rahat bırakın!"

Yine oradaydı, o odadaydı, yatağa bağlanmıştı, ilk serry'nin oraya getirdiği vampirleri parçalamasını ve onlara işkence etmesini izliyordu. Merhamet için ne kadar yalvarırlarsa yalvarsınlar, ne kadar ağlarsa ağlasınlar - en güçlü en zayıf çocuklara kadar - hiçbir pişmanlık göstermemişti; acılarını hafifletmek için hiçbir niyet göstermemişti.

Ne kadar yalvarırsa yalvarsın, ne kadar rica ederse etsin, kendini onların yerine ne kadar sunarsa sunsun, bu onu sadece daha fazla kıskırtacaktı.

Leila dikkatini tekrar Jake'e çevirmeden önce ona zafer dolu bir bakış daha attı ve ellerini tekrar görünmez duvara koydu.

Daha fazla beyaz ışık Jake'in üzerindeki havayı delip geçerken, küçük kardeşi bir kez daha irkildi ve göğsünü yırtarcasına acı içinde sessizce çığlık attı.

Caleb başını salladı ve daha fazla itiraz etmesinin hiçbir anlamı olmayacağını bilerek sıkılmış dişlerinin arasından hırladı. Çaresizliğinin ortasında kusmuğu boğazının arkasında , sıkıca kapattığı gözlerinin ince derisinden beyaz ışık parıltıları sızarken gözyaşları yanaklarında izler bıraktı; bileklerini ve kollarını, ayak bileklerini ve baldırlarını saran sarmaşıklar sıktı, onlarca santim uzunluğundaki dikenler sanki bakması için onu uyarıyormuş gibi etine battı.

Düşün.

Düşünmek zorundaydı.

Gözlerini zorla açtı. Jake'e baktı, küçük kardeşi şimdi acıdan uyuyor gibi görünüyordu.

Korumak için *her şeyi* yaptığı küçük kardeşi.

Düşün.

Düşünsene.

'Var sen yeniden değerlendirildi Henüz, Caleb? On
beş dakika ve sayılıyor.'

Kadının sesi sessizliğe nüfuz etti - saatler önce inandığı sevgi dolu duyguları dile getiren bir ses. Şimdi ise saflığıyla, saflığıyla, aptallığıyla alay ediyordu. Belki ileride daha iyi bir şeyler olabileceğine dair özlemiyle -inancıyla- alay ediyordu. Belki de onu kurtarabilirdi.

Belki onun sayesinde kendini kurtarabilirdi.

Kendine acıma duygusundan sıyrılırken başını çevirip Serryn'in gözlerinin içine baktı.

"Eee?" diye sordu, kaşları kibirle kalkmıştı.

SEKSEN İKİNCİ BÖLÜM

Sophia kubbenin yüksekliğini ve genişliğini taradı, toprağı yırtıp geçen karaçalı kökleri lamba direkleri kadar kalındı. Koyu renkli, düğümlü, dikenli sarmaşıklar iç içe geçmeye devam ediyor, bir yılan yığını gibi sessizce birbirlerinin üzerinden kayıyorlardı.

"İyi misin? Caitlin sordu.

Sophia başını salladı. Öyle olduğundan emin değildi ama Caitlin'i kandıramasa bile bunun en azından kendisini ikna edeceğini umuyordu.

"Şu anda neler hissettiğini ancak tahmin edebilirim," dedi Caitlin, Sophia'nın tüm dikkatini üzerine çekerek. Kahverengi gözleri şefkat ve anlayışla doluydu. Çünkü Caitlin *gerçekten de* anlıyordu. Sophia'nın şu anda nasıl hissettiğini anlayacak biri varsa, o da Caitlin'di. Çünkü Caitlin ailenize ihanet ettiğinizi hissetmenin nasıl bir şey olduğunu çok iyi biliyordu.

"Bunu nasıl yaptın? Sophia sordu. 'Max'e karşı nasıl kanıt verdin? Rob'a? Hatta Xavier'e?

Kendini yalnız bıraktı. Çünkü Caitlin'in başka kimsesi yoktu. O zamanlar ruh deşici tarafından takip edildiğini bildiği için herkesi kendisinden uzak tutmuştu.

Kane'e kadar.

"Arana adaleti hak ediyordu," diye yanıtladı Caitlin. 'Onun bunu elde ettiğini görmek benim işimdi. Kane de barikatların bizim tarafımızdan birinin gerçeğe inandığını ve bu konuda bir şeyler yaptığını görmeyi hak ediyordu.

'Onun bakış açısını değiştirdin, değil mi? Bunun büyük bir kısmı senin sayende oldu - şimdi bir ekip olarak nasıl çalışıyoruz.

Caitlin omuz silkti. 'Hepimiz düşeni yaptık. Sana, Jask'a ve küçüğüne bir bak. Jessie ve Eden'a bakın. Sahip olduğumuz insanlara aşık olmak, hepimiz için daha iyi olanı yapmak için çabalamak... bizi buraya kadar getiren şey bu. Hepimiz risk aldık. Hepimiz bizim için yüzleşmesi zor olan şeylerle yüzleştik. *Hepimizin* verdiği kararlar bizi buraya getirdi. Biz bir takımız. Caitlin uzanıp onun kolunu ovuşturdu. "Ve Leila da bu takımın bir parçası.

"O asla bir serry'n olmak istemedi, Caitlin. Tercüman bile olmak istemedi. Ama *bu*... Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim. Duvar resmindeki yıldız hakkında konuşurken, onu yanlış anladığımızı ve Sirius'u değil Jask'ı temsil ettiğini düşündüğümüzde bile, o zaman bile Leila'nın adını tıklamadığım için kendime çok kızgınım. Sence o mıdır? Sence bu yüzden mi bu kadar çabuk kaçtı? Bunu çözmüş olmalı. Çözmüş *olmalı*.'

Belki de yapmıştır. Ama bence bu onu çok geç olmadan Caleb'a geri dönmeye . Senin de dediğin gibi: Leila bunu istemedi. Bunu aklının bir köşesinde tutmalısın. Orada her ne oluyorsa -' kubbeyi gösterdi '- bunu onun için de yaptığını unutmamalısın.

Sophia kubbenin kenarına doğru adım attı. Dokunmak için uzandı. Bir sarmaşık ona doğru uzandı ama hemen geri çekildi.

Sophia aşılmaz çitlere doğru yaklaştı. Sarmaşıklardan birine tutunmak için uzandı, bıçağı elinde kesmeye hazırdı ama buna gerek kalmadı. Bunun yerine geri çekildi, etrafındaki birkaç kişi de onu takip etti.

Caitlin, "Biz burada olacağız," dedi. 'Eğer bir sorunla karşılaşırsanız, geri dönün.

Sophia başını salladı. Yüzünü kubbeye dönmek için geri döndü.

Leila'ya kız kardeşi olmaktan çok daha fazlasını borçluydu, ona asla ödeyemeyeceği kadar çok şey borçluydu.

Ve onu seviyordu. En önemli şey buydu. Leila her *zaman*, ne kadar zor olursa olsun, neredeyse onunla birlikte o gölde boğulacak kadar onun yanında olmuştu. Şimdi sıra ondaydı ve ablasını hayal kırıklığına uğratmayacaktı.

Sophia bıçağını tekrar kot pantolonunun içine soktu.

"Bunu da al," dedi Caitlin, silahını Sophia'ya uzatarak. "İhtiyacın olursa diye.

Sophia kabul ederken başını salladı. "Kendimi hasta hissediyorum. Tekrar Caitlin'in gözlerinin içine baktı.

"Bunu yapabilirsin," dedi Caitlin ona uzanıp hızlı ve güven verici bir şekilde sarılırken. "Sadece ikiniz de bize geri dönün," diye ekledi bebeğe bakarak. 'Sizinle oraya gelebilseydim, gelirdim. Sırada Jask var tabii ki. Gülümsedi. Sophia'nın ihtiyacı olan şey buydu.

Sophia yüzünü kubbeye döndü. Ellerini sarmaşıkların üzerine koyduğunda sarmaşıklar gıcırdayarak ondan uzaklaştı ve içinden geçebileceği genişlikte küçük boşluklar oluşturdu.

İçerideki havanın yoğunluğu bunaltıcı geliyordu, kulaklarında sanki su altında batıyormuş gibi alçak bir uğultu yankılanıyordu. Artık dışarıyı duyamıyordu. Önünde açılan ve arkasından kapanan karaçalı çalılığının ötesinde bir şey göremiyordu artık. Eğer tamamen üzerine kapanırsa, kaçış olmadığını, hayatta kalamayacağını biliyordu.

Serseri dikenler ara sıra elbiselerine takılırken ilerledi, düz bir çizgide durdu, sonunda duvardan geçmeyi, diğer tarafın ötesinde ne varsa orada olmayı diledi.

Taşı buldu. Sadece kubbeye örtülü binanın duvarı olduğunu tahmin edebildiği şey boyunca ilerledi.

Bir kapının kenarını bulup sola döndü. Çalılık yarıldı ve sonunda boş, karanlık bir odaya baktı.

İçerideki seçenekler sınırlıydı: solunda sadece bir kapı ve onun ötesinde sadece bir kapı daha vardı.

Sophia molozların üzerinden atlayarak yoğun sessizlikte Leyla'nın sesini dinledi.

Gevşek taşlar yuvarlanıp takırdarken Sophia donakaldı. Ama hâlâ bir hareket yoktu. Hâlâ ses de yoktu. Yine de koridorlar boyunca ve odalar arasında ilerlemeye devam ettikçe, zayıf ama yine de aralıklı olarak yolu aydınlatan ışık parlamaları *oldu*.

Ve ötesinde, çok ötesinde, rahatsız edici kırmızı bir parıltı algıladı.

BÖLÜM SEKSEN ÜÇ

Jask'ın onları çevresel görüşünde fark etmesi hiç zaman almadı; melekler metruk binalardan geriye kalanlardan ya da molozların arasından sürüsünü .

Onları da fark ettiği belli olan Kane'e baktı, kaşları çatıktı ve dönelekliklerine dair zaten sesli olan düşüncelerini pekiştirdi. Ama gözlerinde özellikle biri için, Jask'ın da çenesini sıktığı biri için üzüntü yankılanıyordu. Jessie yerine Torren uzaktan görüldüğünde bu keder daha da pekişti. Çünkü Jessie ölmemiş olsaydı melekleri tekrar emri altına almasının imkânı yoktu.

Eden'dan hiç iz yoktu.

"Özür dilerim Jask," dedi Kane, ses tonu gergindi.

Çünkü onlara en yakın olan Jask'tı. Jask'ın genç Eden'ını Jessie kurtarmıştı; kurtarmak için hayatlarını tehlikeye atmışlardı. Bir Lycan asla unutmaz. *Asla*.

Jask ona bakmadan, "Bunu onlar için yapacağız," dedi, bunu Kane'e olduğu kadar kendisine de söylüyordu.

"Çok doğru," diye yanıtladı Kane.

Jask bir adım öne çıktı. Kendi yaptığı topu elden ele dolaştırdı. Mikel soluna doğru ilerledi. Navem sağına doğru ilerledi. Mikel'e baktı ve sonra Navem'e baktı. Omzunun üzerinden baktı. Sürüsüne güven veren kapalı dudaklı bir gülümseme attı. Buna sahiplerdi. Buna *her zaman sahiptiler*. Tekrar önüne baktı.

"Hadi en iyi yaptığımız şeyi yapalım," dedi hepsine. "*Gerçek* bir takımın nasıl çalıştığını gösterelim.

Başlangıç pozisyonuna geçti. Mikel ve Navem de aynısını yaptı. Jask elini kaldırdı. Parmaklarıyla geriye doğru saydı.

Ve doğrudan Torren'e doğru koştu.

Meleklerin, sürünün aralarına attığı nesnelerin bir tür önemi olduğunu anlamaları uzun sürmedi. Ne olduğunu bilmiyorlardı ama Torren'in onların durdurulması gerektiği sonucuna vardığı açıktı.

Çırpınıyla mücadele etmek en zor olanıydı, melekler bunu kendi avantajlarına kullanarak Lycan'ları yukarıdan indirmeye çalışıyordu. Ama sürü bunun dikkatlerini dağıtmasına izin vermedi. Ne olursa olsun gözlerini toptan ayırmamaları, onun yolunu takip etmeleri, takım arkadaşlarını izlemeleri, önceden önlem almaları ve pozisyon almaları için eğitilmişlerdi. Jask onları iyi eğitmişti. İmrenilecek kadar iyi. Kane onları yerleşkedeki sahada antrenman yaparken izlemeyi yeterince büyüleyici bulmuştu ama sahadaki halleri görülmeye değerdi.

Meleklerin uyumlu bir şekilde çalışmadığı, bağırıışları ve talimatları çok fazla şey ele verirken, Lycanların sessizliğinin onlara üstünlük sağladığı kısa sürede anlaşıldı. Ve gerektiğinde, kendilerine özel bir dil olan jestlerle iletişim kuruyorlardı - ve şimdi Kane'e de. Ama o bile gölgesinin içinde bulunduğu derme çatma topun çizgisini takip edemiyordu. Gerçi buna ihtiyacı da yoktu. Odaklanması gereken tek şey uçurumun gözüne tek parça halinde ulaşmaktı. Gölgesini Navem'den almak için orada hazır - ve canlı - olmak.

Kane koşmaya devam etti, meleklerden kaçtı, onlar sokaklar boyunca, molozların üzerinden, metruk binaların arasından, çukurların üzerinden, terk edilmiş arabaların etrafından süpürmeye devam ederken sürüye ayak uydurdu. Serbest koşucuların en iyileri, her bir topla başa çıkabilenlerdi; diğerleri ise *onu* korumaya, sürünün geri kalanını *korumaya* ve mümkün olduğunca çok sayıda meleği alt etmeye odaklanmıştı.

melekleri öldürebildikleri kadar öldürdüler. Hızlıydı, acımasızdı ve izlemesi büyüleyiciydi.

Kane'in Eden'i yerleşkedeki sürünün arasında hatırlamaması imkânsızdı - oyuna katılmaya cesaret ediyordu. Daha da kötüsü, onlarla birlikte oynarken Lycan'ları kızdırıyordu. Kane'in bildiği kadarıyla Eden, katılmasına izin verdikleri tek yabancıydı. Jask'ın bile Eden'in oyuna uyum sağlamasındaki akıcılıktan etkilendiğini hatırlıyordu. Ama yine de, sinir bozucu derecede ukala bir ağzı *olan* biri için Eden nihayetinde keskin ve yetkin bir gözlemciydi. Ve gözlemciler hayatta kalanların en iyileriydi.

Ama şu anda ondan hiçbir iz yoktu ve geciktiğine hiçbir haber gelmemişti. Bir şekilde onlarla temasa geçmiş olmalıydı.

Eden, Jessie tehlikedeyken ne pahasına olursa olsun oraya gidecekti.

Ve eğer oraya varmış olsaydı, o zaman tam da onların arasında olacaktı - hiçbir şey onu onlara yardım etmekten alıkoyamazdı. Sadece haberlerin iyi olmadığı sonucuna varabilirdi. Sadece Jessie ile aynı kaderi paylaştığı sonucuna varabilirdi.

Boğazının daraldığını hissettiğinde, bu Kane'i daha da ateşledi. Çevikliği Lycan'lar kadar belirgin olmasa da meleklerden çok daha çevikti. Ve bunu kanıtlamaktan zevk almaya başlamıştı. Daha da keyif aldığı şey ise ok ve yayıyla ne kadar etkili olduğunu kanıtlamaktı - tıpkı birkaç gün önce Ziel'le yaptığı gibi, tam hızda bile ne kadar isabetli vuruşlar yapabildiğini.

Dört. Beş. Altı.

Melekler bir gümbürtüyle yere inerek Lycan' yükünü daha da hafifletti.

Kane onu işaretleyen sürüden birine güven verici bir bakış attı ve ona şakacı bir göz kırptı.

Harper da sırtarak karşılık verdi.

Sürüsü onu gururlandırıyor, becerileri ikinci bir içgüdü haline gelene kadar her hafta onlara öğrettiği hassasiyet ve anlayışla çalışıyorlardı. Hiçbir şeyin dikkatlerini dağıtmasına, onları hedeflerinden saptırmasına izin vermiyorlardı. Jask'ın da aynısını yapması gerekiyordu: sürüsü için, Phia için, Stella Louise için ekibinin başarılı olmasına ihtiyacı vardı. Başarması gerekiyordu.

Damarları adrenalinle zonkluyordu. Zihni de aynı derecede keskin ve odaklanmış bir şekilde fiziksel gücünün zirvesine ulaşırken -ve bunu sürdürürken- kan pompalanıyor ve her kasını besliyordu. *Hiçbir şey* yoluna çıkamayacaktı.

Jask karşılaştığı her engelin üzerinden atladı, boruları, direkleri, çıkıntıları ve merdivenleri kullanarak caddelerde ve binaların arasında hızlı ve çevik bir şekilde ilerledi. Otuz metrelik boşlukları aştı, saklama kapılarının üzerinden geçti, basamaklardan aşağı atladı. Sıra tekrar kendisine geldiğinde topu almaya her zaman hazırды, daha sonra her zaman en iyi pozisyonda olduğundan emin oldu, gözü takip ettiği lycanlardan asla sapmadı. Gylan güçlüydü, en hızlılardan biriydi. Topu aktaracağı kişi olan McCara ise en hızlı olanıydı.

Üçü de takımlarının geri kalanıyla birlikte mükemmel bir senkronizasyon içinde çalışarak üzerlerine gelen meleklerden kaçıyor, her bir lycan hızlıca - ve bazen sinsice - nesneyi sıradaki meleğe geçiriyor, bazen nesneleri ileri, bazen yana, bazen de geriye doğru gönderiyordu. Birkaç melek bu sonuncusunu yanlış yorumladı, hatta bazıları birbirleriyle çarpışarak kendilerini yere düşürdü ama onlar da aynı derecede acımasızdı. Başlarında Torren olduğu için başka seçenekleri de yoktu.

Nesne kendisine doğru savrulurken, Jask onu karşılamak için atladı. Hızını artırdı, arabanın kaputuna sıçradı, diğer taraftaki zemine çevik bir şekilde inmeden önce tavan boyunca ayakları üzerinde kaydı.

Omzunun arkasındaki rüzgârın uğultusunu duyabiliyordu, peşindeki melekler onu yere sermeye niyetliydi. Ancak sürüsü *onları* hemen yere serdi, Jask bu sırada gümbürtüleri, homurtuları ve derimsi kanat çırpışlarını duydu.

Gylian'ı takip etmeye devam ederken, diğer üç Lycan aralarından geçerek hem Gylian'ın yolunu hem de grubunun niyetini maskeleydi. Melekler yaklaşıyordu, hissettiği kadarıyla üçü de kendi planlarını dikkatle uygulamaya başlamıştı. Jask grubuna doğru baktı. Geçiş mükemmel bir şekilde zamanlamaları gerekiyordu. Bunu yapabileceklerine inancı tamdı.

Jask topu Gylian'dan kaptı, aldığı anda McCara'ya fırlattı, kendisi de yere düştüğü anda. Yere düştüğünde betonu hissetti ama yine de başını çevirip nesnenin uçuş yolunu izlediğinden emin oldu.

Tam da planlandığı gibi, onu almak için ilk atlayan Zach, başka bir melek tarafından yere indirildi. Ama topu alması planlanan kişi o değildi. McCara orada bekliyordu, bir pivot vuruşu yapmadan önce topu kaptı, hızlanmadan önce onu takip eden meleği yüzünün yan tarafından yakaladı, diğeri Zach tarafından yere sabitlenirken tek başına takip etmek zorunda kalan son meleği kolayca atlattı, lycan onu kandırdığı için öfkeliydi.

Jask, ekibinin hedeflerine sabitlenmiş bir şekilde ilerlediğini görünce kendi kendine sıırttı. Sonra da kendisini geçici olarak yere seren meleğe ters ters baktı.

Jask onlardan biri tarafından yere serildi ama hızla kontrolü yeniden ele geçirdi.

Devam etmek zorundaydı. Kane devam etmesi gerektiğini biliyordu. Eğer devam etmezse, hiçbiri başaramayacaktı.

Kane, Jask'ın oklarından birinin yardımına ihtiyacı olmadığından emin olmak için tekrar omzunun üzerinden bakarken, Jask çoktan ayağa kalkmış ve takibe geri dönmüştü.

Kane dikkatini tekrar ileriye odakladı. Yarım milden daha az bir mesafe kalmıştı ve hedeflerine dakikalar uzaklıktaydı.

Ekibin geri kalanıyla birlikte varını yoğunu ortaya koydu. Sadağından bir ok daha çıkardı, koşarken bir, iki ve ardından üç meleği daha indirdi, oku her birine hassas bir şekilde doğrultulmuştu

sırayla. Her biri yere yığıldı ve ekipten daha fazla kişinin daha rahat kaçabilmesinin önünü açtı.

Pummel'in yanmış sırası görüldüğünde, Kane sadağından son oklarını da çıkardı. Yayına yerleştirdi ve soldan kendisine yaklaşan başka bir meleği indirdi.

Yer neredeyse tanınmaz haldeydi, esasen sadece moloz yığınıydı. Ama gözün nerede olduğu belli değildi, etrafındaki karanlık hava kıvılcım saçıyordu.

Melekler Jask'ın grubuna tamamen odaklanmış olabilirdi ama Torren'in onu takip ettiği anlaşılıyordu. Kane'in elinde hiçbir şey olmamasına rağmen melekler hızla yaklaşıyordu.

Torren bunu çözmüştü. Torren, Kane'in nihai alıcı olduğunu biliyordu.

Kane ellerini serbest bırakmak için yayını bir kenara attı.

Hata yapamazdı. Hataya kesinlikle yer yoktu. O son saniyede, her şey ona bağlıydı.

Caitlin arada sırada omzunun üzerinden bakmanın dışında tüm dikkatini kubbeye tuttu ve Kane ile Jask'ın ekibinin onunla birlikte kalan üyelerinin çevrelerine tamamen dikkat ettiklerinden emin oldu.

Sophia telsizini mantıklı bir şekilde kapatmadan önce ona içeride olduğunu söylediğinden beri içeriden tek bir ses bile yankılanmamıştı. Caitlin'in yapabileceği tek şey beklemektir. Beklemek ve *eğer* kendisine ihtiyaç duyulursa Sophia'nın yanında olmak; *eğer* ihtiyaç duyulsa bile bir şey yapabilecek *durumdaysa*.

Güneye doğru kısa bir bakış atarken bir damla gözyaşını sildi. Şimdiye kadar neredeyse varmış olmalıydılar: Jask, sürüsü ve Kane. Yükselen hastalık giderek daha zor yutulur hale geliyordu, içindeki boşluk hissi daha da artıyordu.

Caitlin yeniden kubbeye odaklanırken kollarını göğsünde koruyucu bir şekilde kavuşturdu. Kane'in işi Blackthorn'u kurtarmak, savaşı önlemektir. Onunki de farklı değildi. Amaçları buydu; bu

odaklanmaya devam etmeleri gerekiyordu. Ve bunu yapıyorlardı. Bunu başarıyorlardı.

Tekrar kubbenin üzerindeki gökyüzüne, durgun bulut yığınınına baktı. Bir tiyatrodaki arka fona bakmak gibiydi, gökyüzünün geri kalanındaki hareketin aksine durgunluğu tedirgin edici derecede rahatsız ediciydi. Dönen bulutları takip ederek hâlâ beklemede olan dört kasırgaya doğru ilerledi. Eğer patlarsa, eğer dağılırsa, hepsinin işi bitmişti. Her şey biterdi. Ve Kane bunun olmasına izin vermezdi. Bunun olmasına izin veremezdi.

Ama belli ki boyut henüz kapatılmamıştı. Boyutun kapanması gerekliliği ama bunun ona getireceği kişisel kayıp ikilemi huzursuzluğunu daha da artırıyordu. Aklından ne ailesini ne de babasının ölümüyle oluşan boşluğa adım atan Max' geçiriyordu - sonunda üçünü de tek bir kişi yüzünden kaybetmişti: Sirius Throme.

Tekrar gökyüzüne baktı, gökyüzünün boyalı bir fon olduğu düşüncesi babasıyla ilgili olumlu anılarından birini canlandırdı. Arana'nın öldürülmesi skandalıyla lekelenmemiş bir anı. Midtown'da izlemeye gittikleri bir gösterinin sahne arkasına gitmesi için onu ayarlamıştı. Her şeyin tam anlamıyla sahnede oynandığından emin olmak için sahne arkasında sessizce çalışan herkesi izlemeyi büyüleyici bulmuştu, seyirciler görüş alanının dışında gerçekleşen çalışmalardan habersizdi.

Tedirginlik bir akorda çarptı.

Caitlin kubbenin tepesindeki bir boşluktan yayılan kırmızı sise baktı. Yukarıdaki bulutlara çarpar çarpmaz kaybolan kırmızı buğu; birleştiğine, dağıldığına ya da daha da önemlisi etrafındaki hareketsiz gökyüzünü kirlettiğine dair en ufak bir iz bile yoktu.

Çizgiyi, tepeleri de doğal olmayan bir şekilde durgun gökyüzünde kaybolan siklonlara doğru takip etti.

O tiyatroyla ilgili düşünceler, Eden'in telefon hatlarının nasıl çalıştığını anlattığı anılara dönüştü.

Boyut açılmış, boşaltılmıştı. Leila dördüncü boyutu yönlendirmiyordu; onu *kontrol ediyordu*. Siklonlar alıcılardı. *Kubbe* ise kontrol merkeziydi.

Kalbi küt küt atmaya başladı. "Hayır," diye mırıldandı. Saçlarını şakaklarına doğru tuttu. "Hayır, hayır, hayır!

Kot pantolonundan telsizini çıkardı. Başının arkasını tuttu. Kane'i uyarmak zorundaydı. Onu durdurmak zorundaydı. Fon gerçeği gizliyordu. Fon, gölgesinin gitmesi gereken yeri gizliyordu. Kendini bir hiç uğruna feda edecekti.

"Göz değil!" diye bağırdı nefes nefese telsizden. 'Sıra göz değil, kubbe göz! Yanlış yerdesiniz! *Lütfen*, biri bunu duysun! "KANE YANLIŞ YERDE!

BÖLÜM SEKSEN DÖRT

Kane uçuruma doğru koşarken, dikkati solundan hızla gelen Torren ile onları kesmek için tam ortadan ilerleyen Navem arasında gidip geliyordu.

Navem ona baktı, Kane moloz yığınınına doğru ilerlerken her milisaniyeyi hesaplıyordu. Daha hızlı koşmak zorundaydı. Navem'e ayak uydurmak zorundaydı. Gölgesi ona doğru gelir gelmez onu yakalamaya hazır olmalıydı.

Başarısız olamazdı.

O. Olabilir. Yapamazdı. Başarısız.

Navem topu ona doğru fırlattı. Kane topu kapmak için sıçradı. Soldan bir şey ona çarptı. Sert, ağır ve niyet yüklü bir şey. Nesne elinden fırladı, uçurumdan uzağa savruldu.

Kane yere çarptı. Kayaya  arptı. Ona  arpan her neyse onunla birlikte yere düştü.

Navem de enkazdan aşağı yuvarlandı ve Torren nesneyi almak için ileri atılırken aynı anda iki melek tarafından sert bir şekilde yere serildi.

Kane kendisini yere düşüren ağırlığa dönüp bakmak ve Eden'in kahverengi gözlerine bakmak için sadece bir saniyesini ayırdı. Torren'in Eden'in uçuruma düşmesini engellediği nesneyi yakalamasını dehşet içinde izleyen kahverengi gözlere.

"Yanlış yer," dedi Eden nefes nefese. 'Caitlin-' Telsizi Kane'in eline tutuşturdu '-Torren biliyor. Duydu amına koyayım.

Eden ayağa kalkmaya çalışırken molozların üzerinde kaydı. Yan tarafını tutuyordu, gömleği kan içindeydi. "Torren'i durdur!

Ancak o zaman Eden'in eylemleri bir anlam kazandı.

Torren'in Kane'in başladığı işi bitirmeye niyetli olduğu ancak o zaman anlaşıldı.

Ama Caitlin'in o kritik zamanda ona bir mesaj iletmeye çalışmak için tek bir nedeni olabilirdi. Eden her ne duymuş olursa olsun, Torren'i engellemeye kararlıydı.

Kane ayağa kalktı, Eden'in bir saniye gerisindeydi.

Kane'in gözleri Torren'inkilerle buluştu. Torren, Kane'in gölgesini uçuruma doğru fırlatırken meleğin kendini beğenmiş, muzaffer sırtışıyla midesi bulandı.

Eden onu durdurmak için sıçradı.

Uzattığı parmaklarını sıyırıp geçti.

Eden ayağını kaybetti. Geriye doğru tökezledi. Geriye, uçuruma doğru.

Kane ileri atıldı. Eden'ı yakaladı. Onu kenardan geri çekti ve Eden'in omzunun üzerinden, çözülmekte olan derme çatma topun karanlığın içinde kaybolduğu yere baktı.

Başının üzerinde bir esinti hissetti. Bir yanardönerlik aşağıdaki karanlığı tutuşturdu. Yanardönerlik hemen boşluktan yukarıya doğru süzülerek üzerlerinde on metre kadar havada asılı kaldı.

Jessie uzanmış kanatlarını çırparken, artık sadece elektrik ışığının kıvılcımlarından ibaret olmayan, tam anlamıyla fiziksel, uzanmış bir şekle bürünen kanatlarıyla Kane'in gölgesinin bulunduğu kutuyu elinde tutuyordu.

Jessie anında Eden'a baktı, gözbebekleri kanatları gibi yanardönerdi. Ona gülümsedi ve bir öpücük kondurdu.

Eden'in gözleri şok, rahatlama, huşu ve gururla açıldı. Bir saniye sonra dizlerinin üzerine çöktü, aldığı yaradan hâlâ kan sızıyordu.

Onun öldüğünü sanmıştı. Eden'in ifadesinden akan her bir duygu zerresi Kane'e Eden'ın onu kaybettiğini düşündüğünü söylüyordu. Kireçlenmişti. Şu anda havada parıldayan fiziksel kanatların tek açıklaması buydu. Bir envoi olmaktan çıkarılmıştı. Sıradan bir meleğe dönüşmüştü.

Jessie, Kane'in gölgesini ona doğru fırlattıktan sonra sert bakışlarını Torren'in üzerine dikti.

"Görünüşe göre kelebeğin kozasından kurtulmuş dostum," dedi Kane ve dikkatini kısa bir süreliğine Eden'a çevirdi.

Zeki bir adamdı - parçaları bir araya getirirdi.

Eden bakışlarını Jessie'den ayırıp onun gözlerinin içine bakmayı başardı. 'Ve görünüşe göre seninki yine tüm ince ayrıntıları fark etmekle meşgulmüş. Buradaki uçurumun göz olmadığını, kubbenin arkasında olduğunu söyledi. Leila dördüncü boyutu kubbeden kontrol ediyor.'

Kane birkaç adım ötedeki Jask'a baktı. Son cümleye kulak misafiri olduğu belli olan Jask.

Eden her ikisine de 'Burada bulduk,' diye güvence verdi. 'Garajlardan geriye kalanları kontrol edin. Burası Pummel ve Homer'ın motosikletlerini sakladıkları yer. Hâlâ çalışan bir tane bulabilirsiniz. O kubbeye ulaşmalısın, Kane.'

Kane omzunun üzerinden artık kendinden pek de emin görünmeyen Torrene baktı, özellikle de etrafındaki melekler birer birer dizlerinin üzerine çökerken bakışlarını Jessie'ye dikmiş geri çekiliyorlardı. Kane bu kez Torren'in sonsuza dek tahttan indirildiğini hissediyordu.

"İyi olduğuna emin misin? Kane Eden'a dönüp yarasını göstererek sordu, eğer vücudundaki melek gözyaşları bu kadar güçlü olmasaydı ölmüş olacağından hiç şüphesi yoktu. Oraya gitmenin, Torren'i durdurmaya çalışmanın ondan neler götüreceğinden hiç şüphesi yoktu.

Eden omuz silkerek ve gülümseyerek, "Daha kötülerini de yaşadım," dedi. Ona Jask'a katılmasını işaret etti. "Şimdi, git.

Kane başıyla onayladı. Eden'ın üst kolunu şefkatle kavradı. "Bu sefer işini bitir.

"Merak etme," diye onayladı Eden. "Yapacağım. Şimdi git ve bu boyutu sonsuza dek kapat.

BÖLÜM SEKSEN BEŞ

"Güncelleme mi? Cameron sordu.

"Hiçbir mahkûm sınırı ihlal etmedi efendim. Ranson önündeki ekranı masanın üzerine koydu. 'Dronlardan daha fazla görüntü gönderiliyor. Bazıları zor bir görüntü oluşturuyor. Ancak içerideki durum kontrol altında gibi görünüyor.

Cameron ekranı izledi. Küçük kız geniş gözlerle drone'un kamerasına bakarken kalbi hızla çarptı - ona kızını hatırlatan büyük gri, meraklı gözler.

Ve sonra gülümserken onları gördü: bir Lycan'ın uzun köpek dişleri.

Ancak yanındaki küçük kız üçüncü türden değildi. O da kameraya şakacı bir şekilde gülümserken köpek dişlerinden ya da bir vampirin fazladan kesici dişlerinden eser yoktu. Lycan'ın elini tutan ve onunla birlikte oyun parkındaki iki küçük kız gibi kıkırdayan bu küçük kız insana çok benziyordu.

Cameron parmaklarını ağzının önünde birleştirdi, dirseklerini masasına dayadı.

Ranson sözlerine şöyle devam etti: 'Her bölgede protesto faaliyetleri arttı. "Haber olabildiğince yayıldı.

"Peki ya kasırgalar?

'Sabit kaldılar. Bazı bölge başkanları sadece bunlara dayanarak hala düğmeye basılmasını istiyorlar efendim. Hilsdon bunlardan biri. Newland başka. Tercümanlara danıştık.

ve hepsi de ne oldukları ya da neler olduğu hakkında hiçbir fikirleri olmadığını iddia ediyor. Bu olmadan onlarla nasıl mücadele edeceğimize dair hiçbir fikrimiz yok efendim.

Cameron ekrana, Jask Tao'nun birkaç mahkûmu indirdiği görüntülerin tekrarına bakarak, "Bence bazıları indirebilir," dedi

Zaman. Caitlin'in ondan istediği de buydu: zaman. "Ne tavsiye etmemi istersiniz? diye sordu Ranson.

"Beklediğimizi.

"Bunun akıllıca olduğuna emin misiniz, efendim?

"Hayır," dedi Cameron. "Hiç de değil. Başını kaldırıp ona baktı. 'Ama orada hayatları için savaşıyorlar ve bence neyle karşı karşıya bizden çok daha iyi biliyorlar. Onlara zaman vermeliyiz. Oylama artık oybirliği ile yapılmadığı için bu özgürlüğe sahibiz ve bunu kullanacağız. Ben söylemeden kimse o düğmeye yaklaşmayacak. *Hiç kimse.*'

BÖLÜM SEKSEN ALTI

"Ee?" diye sordu Serryn, kibirli bir ifadeyle ona bakarak, *hâlâ* onun kaçınılmaz teslimiyeti olduğunu düşündüğü şeyi talep ediyordu; şüphesiz onun *giderek daha* kaçınılmaz bir teslimiyet olduğunu görüyordu.

Caleb gözlerini sıkıca kapatmadan önce Jake'e baktı.

"Karaçalı ve ben tek ve aynıyız."

Giderek artan sabırsızlığının ortasında bileklerini ve ayak bileklerini sıkıca karaçalı, yaralarından kan sızıyordu.

Kalbi küt küt atıyordu.

Bir ve aynı."

Onu öldüremezdi, ama...

Bunu başarabileceğinden emin değildi; bu çok büyük bir riskti. Dördüncü boyut üzerindeki kontrolü düşünüldüğünde, bu çılgınca bir riskti. Sadece zamanlamanın bile mükemmel bir şekilde ayarlanmış olması gerekirdi.

Ama başka bir seçenek yoktu. Başka bir seçenek yoktu.

"Söz vermeni istiyorum," dedi dişlerini sıkarak. Ona ters ters baktı. "Bunu yaparsam kardeşimi rahat bırakacağına dair söz vermeni istiyorum."

"Ve sen bana inanır mısın?" diye sordu Serryn, kollarını kavuşturmuş, sırtışı çileden çıkarıcıydı.

"Başka seçeneğim yok, değil mi? O zaman çöz beni," diye tükürdü. "Hadi şu işi bitirelim."

Adam ona bakmaya devam ederken kaşlarını çatı. Kendine olan güvenine, küstahlığına rağmen gözlerinde ihtiyatlı bir şüphe parıltısı belirdi. "Yapacak mısın?"

Dediğim gibi, başka seçeneğim yok. Jake'in benim için acı çekmesine izin vermeyeceğim. *Kimse* için acı çekmesine izin vermeyeceğim. Bu dünyayı yok etmek istiyorsan, o zaman sen yok et. İçinde değer verdiğim kimse kalmadı; bunu gördün. Artık neden umurumda olsun ki? Sen kazandın, tamam mı? Sen daha iyi bir oyuncuydun. Daha iyi hamleler yaptın. Şah mat dedin ve elimde hiçbir şey kalmadı. Hadi yapalım şu işi. Ama hızlıca yapmak istiyorum. Drama yok, konuşma yok. Ben bitirdim. İnan bana, rahatlayacağım.'

Kaşları daha da çatıldı. Geçen saniyeler içinde onun bakışlarını aradı.

Uzaklara bakarken güldü, başını hafifçe salladı. "Bunu yapacağıma inanmıyordun, değil mi?" dedi ona dönerek. "Bütün o kabadayılıklar ama iş o noktaya geldiğinde benim kırılmaz olduğumu düşünüyorsun. İronik.

Kaşları çatıldı.

"Öyle mi, Serryn? Senden daha güçlü olduğumu *biliyor* musun? Bu bağlar gerçekten bununla mı ilgili? Ya da belki de şimdi asıl ana , kendimi o kılıcın üzerine atmamın yaratacağı şeyden korkuyorsun. Cadıları ileriye götürmedeki yeterliliğin konusunda gergin misin? Tüm bu gücün getireceklerinden mi endişeleniyorsun?'

Kaşları . Sırıltması devam etti. "Ters psikoloji mi? Akıl oyunların gerçekten de bu kadar zayıf stratejilere mi dönüştü Caleb?

'O zaman neden tereddüt ediyorsun? Eğer kendimi o kılıcın üzerine atmamı istiyorsan, önce beni çözmen gerekecek'.

Elini kaldırdı. Parmaklarını açmadan önce konik bir biçimde tuttu. Karaçalı geri çekilerek bileklerini ayak bileklerini serbest bıraktı.

Kadın geriye doğru birkaç adım atarken Caleb ayağa kalktı.

Kayadan sarkan kılıca baktı ve tekrar ona döndü. Her seferinde sağ eliydi - büyüü kontrol eden sağ eli. Onu yakalamak zorundaydı. Eğer şansı varsa, kadının sağ elini tutmalı ve şırıngayı alırken açık tutmalıydı. Rob Doyle'dan aldığı şırıngayı. Doyle'un Blackthorn'a getirdiği şekil değiştirmiş Lycan'ları sakinleştirmek için kullandığı şırınga. Caleb'in tanıştığında kullanmak için yanında şırınga.

Kane'le birlikte, işler kötüye giderse diye. Oraya gitmeden hemen önce yaptığı bir toplantı. Eğer sarmaşıkları tekrar üzerine salmaya vakit bulamadan önce güçlü yatıştırıcıyı ona verirse, eğer onu koruyan büyüü zayıflatırsa, eğer ilk etapta dozdan kurtulursa, geriye kalan tek seçeneği yakalayacaktı: her şeyi sonsuza dek bitirmek.

Caleb tekrar kardeşine baktı. Kendisiyle kaya arasındaki boşluğu kapattı. Beklentiyle neredeyse şişen Serryn'e baktı, gözleri heyecandan kocaman olmuştu.

Ama sonra ifadesinde bir şeyler değişti. Gözleri bir kez, sonra iki kez kapı aralığına kaydı. Alnında bir kızgınlık, bir endişe izi belirdi.

Onun dikkatinin dağılması onun anıydı. Onun şansı. Kadının elini tutacak, onu yere yatırarak, baldırındaki kayıştan şırıngayı çıkaracak ve kadını bayıltacaktı. İş bitirecek kadar bayıltacaktı.

Caleb'in onun yapmasını beklediği son şey, bir saniye sonra elini tekrar kaldırması ve tek bir sarmaşığın bileğini yakalamasıydı. Onun kapıya doğru ani bir hamle yapmasını ve kapının ardında kaybolmasını kesinlikle beklemiyordu.

BÖLÜM SEKSEN YEDİ

"Sophie? Aceleyle kız kardeşine doğru koşan Leyla'nın gözleri gülümsemesinin ardında yaşlarla doldu. "Ah, Sophie!

Sophia neredeyse bocalıyordu. Leyla'ya benziyordu, Leyla gibi ses çıkarıyordu, Leyla gibi hareket ediyordu ve serryon ona sadece ailesinin yaptığı gibi Sophie diyordu.

Ailesinin *son* üyesi, kollarını rahatlamış bir şekilde açmış ona doğru koşuyordu. Ablası: güvenilir, itimat edilir, ölçülü, kararlı, mantıklı Leyla. Her zaman doğru olanı yapan Leyla. Kendini her zaman iki küçük kız kardeşinin ihtiyaçlarından ikinci plana atan Leila. Onu kurtarmak için hayatını tehlikeye atan Leila.

Ama o Leyla değildi, hatırlaması gereken buydu. Tanıdığı ve sevdiği Leila değildi. Serryon onu tükettiğinde kendisinin de dönüştüğü gibi, bu kötü niyetli, çarpık, tehlikeli bir şeydi - *hepsi* için tehdit oluşturan bir şey.

Sophia hemen silahını havaya kaldırdı. Bunu yaparken gözyaşlarına karşı koydu. Leila *onun* için bu hale gelmişti. En büyük korkusuyla yüzleşmiş ve *onun* yerine geçmişti, Leila'nın silahı görünce irkildiğini ve geri çekildiğini görmenin suçluluğu daha sonra kendi inancına acı verici bir darbe indirdi.

Leila'nın kaşları endişeyle ve şaşkınlıkla çatılmıştı, avuç içleri on beş adım öteden onu yatıştırmak için havaya kalkmıştı. "Soph?

"Caleb nerede? Sophia sordu.

Leyla geldiği yolu işaret etti. 'Onu kontrol altına aldım. Sana ulaşamayacak. Merak etmeyin. Yüzünde temkinli bir gülümseme belirdi. "Buraya girebilmeyi başarıp başaramayacağını bilmiyordum. Sophia'nın omzunun üzerinden baktı. "Diğerleri nerede?

"Ona ne yaptın?" "Caleb'e mi?

'Evet, Caleb. Hâlâ hayatta mı?'

Elini indiren Leila ona doğru birkaç adım attı. "Bak, onun ölmesini istediğini biliyorum-

"Olduğun yerde *kal*," diye sıkı sıkı tembihledi Sophia silahı ona doğrulturken.

Leyla'nın gözleri parladı. Sonra kaşlarını çatı. Tıpkı Leila'nın ablasına okuldan neden tekrar eve gönderildiğini itiraf etmek zorunda kaldığında ya da bir tartışmada kavgacı davrandığında ya da Leila'nın tavsiyelerine veya talimatlarına karşı geldiğinde kaşlarını çatması gibi kaşlarını çatı.

Ama artık çocuk değillerdi. Ve Sophia belki de hayatında ilk kez hatalı olanın kendisi olmadığını biliyordu.

Ve hayatında ilk kez öyle olmayı diledi. "Sophie, silahını indir.

Sophia başını hafifçe sallayarak, " sanmıyorum," dedi.

Leyla elini göğsüne koydu. "*Benim*, Sophie. Tekrar ona doğru bir adım attı ama Sophia'nın uyarı amacıyla tetiğe hafifçe basmasıyla durdu.

Leila'nın gözleri büyüdü. "Sophie, oluyor?

"Biliyorum, Serryn," dedi Sophia. 'Ayaklanmayı biliyorum, *gerçek* "Ayaklanma cadılar tarafından kışkırtıldı, *sizin tarafınızdan* yönetiliyor. Yaşadığı şok ikna ediciydi. "Ne?

Caleb'in vampirleri size karşı yönlendirdiğini biliyorum. O düşündüğümüz gibi bir düşman değil. *Tüm* insanlara karşı ayaklanmıyor - *sana* karşı ayaklanıyor. Göbek adın... Başından beri duvar resmindeki karanlık yıldız sendin.

Leila başını salladı. "Sophie, bütün bunlar da çıktı?

'Kane'e söylendi. Ona gerçek söylendi. Boğazı tılandı. "Bebeğim için senin göbek adını seçtim. O zamana kadar aklıma bile gelmemişti. Biliyor muydun, Leila? Bunun bir risk olduğunu biliyor muydun?

Serrynity'ni geri mi aldın? Beni kurtarmanın buna yol açacağını biliyor muydun? Bunu yapmanın *gerçek* sebebi bu muydu?'

"Hayır! Leila bir iç çekti. Sophia'nınkiyle tekrar buluşmadan önce bakışlarını kaçırdı. 'Ama Beatrice bana anlattı. Bana tüm hikâyeyi anlattı. Serryn Birliği'nin bunu nasıl gizli tuttuğu da dahil. Ama bu olmayacak Sophie. Bunun izin vermeyeceğim. Buna asla izin vermek istemedim. Ama Serrynliği geri almak zorundaydım. Seni kurtarmak zorundaydım. Başka ne seçeneğim vardı ki? Yaptığım şeyin seni öldürmesine izin veremezdim. Ya da küçüğünün. Karnını işaret etti. "Bir kız, değil mi?" Gözünden bir damla yaş sildi. "Ona benim adımla vereceğini söylemiştin. Küçük bir yeğenim mi ?"

Leila kendini toparlamaya çalışır gibi parmaklarını ağzına bastırırken Sophia elinin silahın üzerinde titrediğini hissetti.

"Bu yüzden serrynliği senden geri aldığım anda Caleb'e geri dönmek zorundaydım," diye ekledi Leila. "İçimdeki serryn beni ele geçirmeden önce fazla zamanım olmayacağını biliyordum. Bakışlarını başka yöne çevirdi. Dudaklarını birbirine bastırdı. Leila'nın gözleri tekrar onunkilerle buluştuğunda, hüznle doluydu. "Ona gerçeği söylediğimde, bunu durdurmak için birlikte çalışabileceğimizi ummuştum. Yine de onu ikna edemedim. Denedim ama yapamadım. İşte bu yüzden buradayım. Etraflarındaki karaçalı işaret etti. 'Bütün bunlar bununla ilgili. Jake'i öldürdüğün için sana çok kızgındı Soph. Bunu *bana* ödeteceğini söyledi.

Sophia içini burkan suçluluk duygusuna rağmen silahını havada tutmaya devam etti.

'Sana şırıngayı vermesinin tek nedeni buydu,' diye devam etti Leyla. 'Böylece beni cezalandırabilecekti. Beni öldürmeyi ve sonra ayaklanmayı başlatmayı planladı. Jake'e yaptıklarının bedelini tüm insanların ödeyeceğini söyledi. Savaşa gidiyordu ve ben onu başka türlü ikna edemedim. Çok uğraştım ama o başka biri gibiydi.

"Bana kontrolün Serryn'de olmadığını mı söylüyorsunuz?"

O değil. Henüz değil. Yemin ederim. Ben hâlâ benim,' diye ısrar etti, elini tekrar göğsüne dayadı. 'Seni asla hayal kırıklığına uğratmayan kız kardeşimim. Sana hiç yalan söylemeyen. Ne olursa olsun her zaman yanında olan. Ve şimdi benim için orada olmana ihtiyacım var. Caleb ,dedi ve odayı işaret etti. 'Eğer bana bir şey olursa

tüm bu karaçalı yıkılacak ve o kaçacak. Beni öldürecek, seni öldürecek, bu savaşı başlatacak ve *her şeyi* yok edecek.

"O zaman neden hala hayatta?

"Bu yüzden oraya geri dönmem gerekiyor.

'Kurbanını alabilmek için mi? Zaferini garantiye almak için mi? Leyla gerçekten şaşkın görünüyordu. 'Ben herkesi *kurtarmaya* çalışıyorum,

Onları yok etmek değil. Kane sana bunu mu söyledi? Seni bu yüzden mi buraya gönderdi? Ona doğru bir adım daha attı. "Sophie, bana inanmana ihtiyacım var. Her şeyin elimde olduğuna ve doğru şeyi yaptığıma inanmana ihtiyacım var. Bana güvenmene ihtiyacım var.

Sophia onun bakışlarını aradı, göğsünün derinliklerinde bir sızı hissetti. "Sana güvenemem. Leila'ya hayatım pahasına güveniyorum. Her zaman güvendim. Ama *sana* değil. 'Peki ne yapacaksın? Beni *öldürecek* misin? Seni kendi kız kardeşini öldürmeye mi ikna ettiler? Leila başını salladı. Benim tanıdığım ve sevdiğim Sophie bu değil. Benim tanıdığım Sophie, kimsenin onu ailesine zarar vermeye ikna etmesine izin vermez. Benim tanıdığım Sophie kendi aklını herkesten daha iyi bilir. İnatçı, kavgacı, beceriksiz - ama yapmak istemediği bir şey için asla ikna edilemez. Ve bunu yapmak istemediğini biliyorum. Sana gerçeklerden başka bir şey söylemediğimi hissedebileceğini biliyorum. Biz *kardeşiz*, Soph. Bana ihanet edemezsin. Bana ihanet edemezsin. Yaşadığımız onca şeyden sonra olmaz. Sana *ihtiyacım* var.' Ona doğru bir adım daha attı. "Sana hiç kimseye ihtiyaç duymadığım kadar ihtiyacım var. Senden bana yardım etmeni istiyorum. *Lütfen* silahını indir.

Lütfen-'

Leyla'nın şaşkın bakışları Sophia'nın omzunun üzerinden geçti.

Sophia da baktı. Bu en içgüdüsel tepkiydi. Günlerdir kırmızı alarmdaydı ama hamileliğin onu daha da yüksek alarm durumuna geçirdiğini fark etmişti, bebeğini koruma ihtiyacı ona sahip olduğunu bile bilmediği hisler veriyordu.

Bu bir hataydı. Aptalca bir hata. Daha iyi bilmeliydi. Daha iyi biliyordu.

Geriye doğru savruldu. Duvara çarptı, silah elinden fırladı.

Bir saniye sonra Leila'nın eli bileğine dolandı ve onu duvara sabitledi. Sakin, dingin ve soğukkanlı olan Leyla. Çünkü

kesinlikle kız kardeři deęildi. Aksini dūřundūrecek her tūrlū řūphe kırıntısı yok olmuřtu. Sophia'nın karřısında duranın ablasından bařka bir řey olmadıęından emin olması için Serryn'in gōzlerine yakından bakması yetmiřti. Bu cadının gōzleri soęuk, sert ve rahatsız edici derecede dūřmancaydı. Sophia, bıçaęı karnında hissettięinde bu dūřmanlıęın boyutunu tam olarak anladı. Bıçak kot pantolonunun arkasından çekildi. Bıçak řimdi kūuk bebeęinden birkaç santim uzaktaydı: neřesi, kurtuluřu, umudu, *Jask*'ın umudu.

Sophia anında Serryn'in bileęini yakaladı ve bıçaęın içeri girmesini engellemek için tūm gūcūnū kullandı.

"Okuldan kaç kez eve gōnderildięimi hatırlıyor musun? Sophia ona sordu.

Serryn kaşlarını çattı, özellikle de bu şartlar altında bu soru karşısında kafasının karıştığı belliydi.

"Hep aynı şey için," dedi Sophia. "Hatırlıyor musun?"

Serryn bıçaęı Sophia'nın karnına daha sıkı bastırırken, "Gerçekten umurumda deęil," dedi. 'Sadece ne kadar bař belası olduęunu hatırlıyorum, sūrekli iřleri berbat ediyordun. Dūřūncesiz. Bencil. Dūřūncesiz. Öfkeli. Aęzı bozuk. Tartıřmacı. Annemiz *senin* yūzünden ldū, bunu biliyorsun, deęil mi? ūnkū kendine hakim olamadın. Ve řimdi bebeęin de senin yūzünden ölecek.'

"Teřekkūr ," dedi Sophia dişlerini sıkarak, Leila'nın sırtını tutmanın verdiği gūle eli titremeye başlamıştı, "kız kardeşim olmadığını kanıtladığın için. Ve şimdi sana ne için eve gōnderildięimi hatırlatmama izin ver.

Sophia kafasını serryn'inkine , serryn bunun řiddetiyle geriye doęru sendeledi. Bir anlık bulanık gōrūřūne ve dengesizlięine raęmen Sophia iyi çalıřılmıř bir pivot tekme atmayı bařardı ve serryn'i temiz bir řekilde yere serdi.

Sophia yerden Caitlin'in silahını aldı. Bir saniye bile tereddūt etmedi. Serryn'in gōęsūne ateř etti.

BÖLÜM SEKSENSEKİZ

Caleb'in vampir kulakları, Leila'nın giderken kapının üzerinde yeniden yarattığı karaçalı dokumasının içinden gelen uzak sesleri algıladı. Cadılar mı? Onu dinlemeden geçemezdi.

Tekrar Jake'e baktı. Serryn'in yokluğunda kardeşinin ıstırabı, acısı ve sıkıntısı şimdilik yatışmıştı. Ve bunun böyle kalması için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Ne gerekiyorsa.

Bileğindeki sarmaşık ona ağabeyine yaklaşmasına yetecek kadar gevşeklik veriyordu. Jake'in orada olduğunu bilmesine ihtiyacı vardı: her şeyin kontrol altında olduğunu, her şeyin yoluna gireceğini - tıpkı ağabeyinin *her zaman* her şeyi yoluna koyduğu gibi.

Yakınlığından dolayı havanın çatırdamasına ve kıvılcım çıkarmasına, elindeki küçük sancılara rağmen Caleb, sanki diğer taraftaki Jake'e dokunabilecekmiş gibi elini bariyere doğru bastırdı. Ama beklediği gibi katı, aşılmaz, düşmanca bir duvarla karşılaşmak yerine, elini serin bir esinti sardı.

Caleb geri çekildi, geri tepti; elini onunla birlikte çekip aldı.

Gözlerini görünmez duvara dikti.

Geçide baktı.

Gördüğü şey bir imgelemden, bir hologramdan çok daha fazlasıydı: Serryn doğrudan Brink'e *açılan* bir *portal* yaratmıştı. Bir geçit açmıştı. Ve önceki deneyimlerine dayanan paranoyasının onu keşfetmekten uzak tutacağına güvenmişti: açıkça keşfetmesini istemediği bir kaçış yolu. Serryn

tahtadaki bir taşı hareket ettirmiş ve farkında olmadan arkasında bir boşluk bırakmıştı.

Caleb emin olmak için elini tekrar itti. Bu kadar kolay girebilirdi.

Tekrar ayak bileğinin etrafındaki sarmaşığa baktı, şırıngayı pompalayabileceği sarmaşığa. Tekrar kapı aralığına baktı. Kadın farkına varana kadar adam gitmiş olacaktı. Bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu, onu geçide kadar takip etmekten başka.

Ama Serryn bunu yapmayacaktı. Serryn, tekrar ayrılma şansının olmadığı tek yere gitmeyecekti.

Jake'i bulabilirdi. Jake'e yardım edebilirdi. Ne kadar sürerse sürsün, onu Brink'in ötesindeki ıssız topraklarda bulacaktı. Onun ölümü, Jake'in hâlâ kazanacağı anlamına gelecekti ama onun yenilgisine şahit olmanın tatminini .

Ve bunu onun yöntemiyle değil, *kendi yöntemiyle* yaparak. *Onun* seçimi.

Caleb omzunun üzerinden kapıya, karaçalının yoğunluğuna doğru baktı.

Artık bu onun sorunu olmayacaktı, hiçbiri. Artık onun için dışarıda hiçbir şey yoktu. *Hiçbir şey*. Hiçbirinin önemi yoktu. Diğer her şey artık *onların* sorunuydu.

Geçidin kenarına doğru geri adım attı. İki elini de iki yanında kenetledi.

Tereddüt etmemeliydi. Tüm taşlarını tahtadan siliyordu, hepsi bu. Kendini oyundan çıkarıyordu. Hepsi için yapabileceği en iyi şey buydu: kendini oyundan çıkarmak.

Ve dördüncü boyutu serbest bırakma riskini. Öfkesinin ortasında *her şeyi* serbest bırakma riskini al.

Caleb dişlerini sıktı.

Ama sadece bu değildi. Onu geride tutan daha fazlası olduğunu biliyordu. Çok daha fazlası.

Çünkü dışarıda önemli olan bir şey *vardı*. *Birileri*.

Gözlerini kardeşine dikti.

"Biliyorsun, seni tekrar o karanlığa gönderebilir," demişti Jake, "eğer onun hakkında hissettiklerini ve onun duygularını kabul edersen"

doğru değil. Bu yüzden istemediğin halde Brink'e gitmeye karar verdin. Mesele kaderini kabullenmek değildi - mesele kendini ondan kurtarmaktı. Ama yapamadın. Onun serrynliğini aldın çünkü onunla birlikte olmak istiyordun... Çünkü onda senin için önemli olan şeyleri gördün; senin için gerçekten önemli olan şeyleri. Hepsinden önemlisi, serryinity'sini kaybederek seni sevdiğini kanıtladı; bunu yaparak değer verdiği her şeyi kaybetme potansiyeline rağmen.

Geçidin kenarında oyalanırken bile, tüm içgüdüleri ona asmayı bırakıp boşluğa adım atmasını söylüyordu ama yapamadı.

Sirius gelene kadar bir saatten az zamanı vardı. Oraya varması bile yirmi dakikasını almıştı. Kısa tutması gerekiyordu. Kısa ve öz konuşmalıydı.

Caleb kitaplıkların bulunduğu koridorda ilerlerken küflü kâğıt kokusu etrafındaki karanlık ve tozlu havayı kaplamıştı. Onunla ya da onunla hiç tanışmamıştı. Shiver'ın şekil değiştirme yeteneğinin, bir kâhin olmasının ötesinde ne olduğuna dair hiçbir zaman gerçek bir sonuca varamamıştı. Ona asla yaklaşamamalıydı. Bekleyen Tryan olmasaydı ona yaklaşamazdı. Niras olmasaydı ondan haberi olmayacaktı. Onu sadece bir soru sorabileceği konusunda uyarmıştı. Son dakikada, sahip olabileceği tek fırsatı boşa harcamamaya karar vermişti.

Shiver masasının arkasına oturmuştu. Küçük bir çocuk boyundaki abartılı mor tüy kalem elinde devasa görünüyordu, tıpkı çılgınca karaladığı kitap gibi. Arkasında sıra sıra binlerce kitap daha uzanıyordu: her şeyin bilgisi. Sadece onun bilgi.

Hizaya geldiğinde, iri, doğaüstü gözler uzun, beyaz saçların arasında ona baktı.

"Bilmem gereken bir şey var.

Kalemiyle sandalyeyi işaret etti. "Çoğu hediye getirir," demişti, sesi de küçük bedeni kadar narindi.

'Benimki bu dünyayı parçalamamak. Bu yeterli mi?'

Kadın kirpiklerini bir kez ve sonra iki kez kırıştıtırırken, gülümsemenin en ince ipucunu algıladığından emindi. "Sor," demişti.

"Serryn'i öldürebilirim ama kadını öldüremez miyim?"

Leila'nın gittiğini görür görmez, onu Hade ve ekiple birlikte gönderir göndermez, tıpkı bir hafta önce onu Hade'le birlikte ilk kez gönderdiğinde olduğu gibi içindeki boşluğu tekrar hisseder hissetmez, bunu bir daha asla hissetmek istemediğini biliyordu.

Eğer Leyla doğruyu söylüyorsa, nesneyi geri getirdiyse, o zaman tersine çevirme büyüsünü düşünecekti. Bu konuda kararını çoktan vermişti. Ama eğer getirmediyse, eğer yalan söylüyorsa...

Kirpiklerini tekrar kırpıştırdı. "Ayrılık mı?"

"Evet.

Shiver'ın bakışları onunkilere kilitlenmişti. "Kadını seviyorsun ama Serryn'den nefret ediyorsun.

"Sahip olduğum her şeyle. Her iki açıdan da. Bu yüzden onu serbest bırakmak istiyorum ama onu kaybetmek de istemiyorum.

"Her şeyi istiyorsun.

Her zaman. Bana yapabileceğimi söyle. Bir yolu olduğunu söyle.'

Onu serbest bırak, evet. Sen sıradan bir vampir değilsin Caleb Dehain. Senin için kurallar farklı. Onun kanına ve tüm Serryn kanına karşı bağışıklığın var. Ve bu nadir yetenek tersine işliyor: Senin kanın onlar için zehir.

Kalbi yerinden fırlamıştı. Öne doğru eğilmiş, ellerini masanın yüzeyine dayamıştı. "Benim kanım onu öldürecek mi?"

"Serryn, evet. Peki ya

kadın? Hayır.

Dik durmuştu. Bir an için onun sözlerinin verdiği rahatlama kendini kaptırmıştı. "Hepsi bu kadar mı?"

"Evet ama onu kaybetmemek imkansız.

Kalbi daha sert çarpmaya başlamıştı. "Anlamıyorum.

Shiver'ın iri gözleri onunkilere dikilmişti. 'Bunun bir bedeli var Caleb. Ödemeye istekli olmayabileceğin bir bedel.

Yapmadığı bir şey. Eğer onu özgür bırakamaz ve onunla birlikte olamazsa, ne anlamı kalırdı ki? Biri diğerini yok ediyordu. Tersine çevirme büyüsü tek yol, tek çözümdü. Niras da bunu doğrulamıştı: tersine çevirme büyüsü gerçektir.

Ve onu kaybetmemek için kendisine verebileceği tek şanstı.

Ama askerlerinin katledildiğini gördüğü andan itibaren, Serryn'in zehirli varlığının içinde olduğu andan itibaren, bu şansın bile ortadan kalktığını biliyordu.

Tüm umutlar tükenmişti.

Ama şimdi, o portala bakınca, belki de onun için değil...

Bu olasılık çılgıncaydı. Bunu düşünmesi bile açıklanamazdı. Tabii...

Caleb arkasındaki karaçalının gıcırdadığını ve sürtündüğünü duyunca dikkati omzuna kaydı. Yüzünü ona döndü; kendini destekledi.

Ama sarmaşık ayak bileğini gevşetti. Tepesinde çığlıklar atarak dağılan bulutlar gibi parçalanan karaçalıya baktı.

Zayıflıyor.

Caleb kapının açıldığı yere doğru baktı. Ama Serryn'den iz yoktu.

Bir şeyler olmuştu.

Leila'ya bir şey olmuştu.

BÖLÜM SEKSEN DOKUZ

Kane çimlerin üzerinde kayarak ilerledi, motosikletinin kaymaya devam etmesine izin verirken havaya toz bulutları saçtı ve aynı anda kubbeden birkaç metre uzakta atından indi.

Caitlin ona doğru koştu, gökyüzünü işaret etmeden önce ona sarıldı ve sıktı. 'Bu sadece bir fon. Öyle olduğuna ikna oldum. Kullandığı bir tür illüzyon. Göz yukarıda, bizden gizlenmiş durumda. Bence gölgenin gitmesi gereken yer orası, Kane.

"Emin misin?"

Gözleri endişeyle dolup taşıyordu. "Yüzde doksan.

"Senin yüzde doksanın benim için yeterli," dedi ve tüm dikkatini kubbenin üzerine çevirmeden önce şefkatle ensesini okşadı. "Şimdi tek yapmamız gereken gölgemi oraya nasıl çıkaracağımı bulmak.

"Sapan atışı," dedi Jask, onlara katılmak için acele ederek. Kane dönüp onunla yüzleşti. "Ne?"

'Sapan atışı yapmak için tişörtünü kullan. Ok ve yayla yeterince iyisin.'

Kane ona, 'Fizik kuralları biraz farklı,' diye hatırlattı.

'Sakın bana yenilgiyi kabul ettiğini söyleme Malloy. Buraya kadar geldikten sonra olmaz. Jask omzunun üzerinden baktı ve bir an için gökyüzünü değerlendirdi. "Bu, o gece yerleşkede zincir tellere taş atarken yaptığımızdan farklı bir şey değil. Tekrar Kane'e baktı. "Benim kadar iyi olmadığınızı kabul ediyorum ama iyi iş çıkardınız - en azından yarı yarıya. Jask'ın alaycı gülümsemesi

Yine de gözlerinde bir hü­zün parıltısı vardı - onu bunu yapmaya teşvik ediyordu. "Bunun böyle olduğunu düşün: sadece dev bir zincir çit.

Kane gökyüzüne, kubbenin ortasından yükselen kırmızı ışık silindirine baktı.

Hedefi buydu.

Kane tişörtünü çekiştirerek çıkardı. Gölgesinin içinde bulunduğ u kutuyu, şeklinin hızını artıracağını umarak kumaşa sarılı halde tuttu. Üç deneme vuruş u yaptı, gözünü arka planın ortasından ayırmadan kat etmesi gereken hız ve mesafeyi değerlendirdi.

Üç vuruş daha yaptıktan sonra .

Son atıştan önce üç deneme atışı daha. Çünkü sadece bir tane olacaktı. Sadece bir şans.

Üç...

İki...

Caitlin kumaşı yakaladı. Kane'in kolunu tuttu. Kubbenin tepesini işaret etti. "Bak!

BÖLÜM DOKSAN

Caleb odaya daldı. Doğaüstü ateş hâlâ kazanında yanıyordu ama önemli ölçüde zayıflamıştı - yüksek alevler yerine sadece bir ışık titremesi. Tıpkı etraflarındaki karaçalı dalları gibi zayıflamıştı.

Sophia yere diz çökmüş, kalçalarının üzerine yaslanmıştı. Kırmızı ışıktaki bile kül rengi görünüyordu. Elinde bir bıçak tutuyordu. Önünde sırt üstü yatan Leila cansızdı.

Dondu kaldı. Bir an için Caleb hareket edemedi. Her şey sallanıyordu. Görüşü tünellendi.

Bu fedakârlığı yapmayı *asla* düşünemeyeceğini düşündü. Ve o zamanki gibi ondan nefret etmesi de işe yaramazdı.

Ama ondan nefret *etmiyordu* - sorun da buydu. Kendisine inkar edemediği gerçek buydu.

Onu orada yatarken gördüğünde, kalbi sıkıştığında, bastırılamaz bir boşluk onu tükettiğinde, ondan *asla* nefret edemeyeceğini biliyordu. Tıpkı her türlü nedeni varken ondan nefret edemeyeceği gibi. Çünkü o, içindeki karanlıktan daha güçlüydü. Ve adam da onun içindeki karanlıktan çok daha güçlüydü.

Ama şimdi bunu ona kanıtlayamazdı.

Sadece ona ulaşmak istemesine rağmen dizlerinin üzerine çöktü. Ama sonra sesi duydu.

Odanın öbür ucundan duydu: Leila'nın kalbinin atışını. Sophia'nın, karnındaki bebeğin kalp atışlarının yanı sıra kesinlikle bir üçüncüsü daha vardı: *Leyla'nın* kalbinin yavaş ama sağlıklı atışı.

Sophia'nın gözleri ona kaydı. Panik yüzüne vurdu. Yanındaki silaha uzandı. Bıçağını onun yerine bıraktı. Adamın zamanı yoktu, onu durdurmak için aralarında çok fazla mesafe vardı. Bir saniye sonra ayağa kalktı, silahı doğrudan ona doğrultmuştu.

"Sophia, yapma," diye sessizce uyardı. 'Eğer kız kardeşini geri istiyorsan, dinlemelisin.

Kaşları çatıldı ama silahını kavramakta tereddüt etmedi.

"Tıpkı bana geldiğinde dinlediğim gibi," dedi dikkatlice ayağa kalkarak, "içindeki o gencin yaşaması için yalvarırken, şimdi beni duyman gerekiyor. Elindeki bir sakinleştirici silah, değil mi?

Ve silah sesini duymamasının nedenini. Sophia'nın elindeki normal bir silah değildi. Kız kardeşini vurduğu silah da normal bir silah değildi. Leila'nın son bir dakika içinde 40'tan az kalp atışı yapması ona derin bir sakinleşme yaşadığını söylüyordu.

Aynı şeyi başarmak için şırıngasını kullanmasına gerek kalmadan sakinleştirildi.

Sophia'nın başını sallaması küçük ama kesindi.

"Seni bıçağı tutarken gördüm," diye ekledi. "Onun ne olduğunu biliyorsun, değil mi?

Sophia'nın başını sallaması yine küçüktü. Parlayan gözlerine rağmen etkileyici bir şekilde soğukkanlılığını koruyordu. "Onu öldürmem gerekiyor. Onu öldürmem gerektiğini biliyorum. Ama bu o kadar kolay değil. Gözlerinde biriken yaşları burnundan çekti. Silahı tutarken eli biraz titredi.

"Zorunda değilsin," diye ona güvence verdi. "Kız kardeşini ne kadar geri istiyorsun, Sophia?

Kaşlarını çattı. "Bu hileli bir soru mu?

'Ondan çok uzak. Serryn'i öldürebilirim,' diye açıkladı Caleb. "Ama Leila'yı kurtar.

verdiği keskin nefese inanamayan bir gülümseme eşlik etti. Ama gözlerindeki o pırıltı, o küçük parıltı tetiği o anda çekmesine engel oldu.

'Kanım serryn için zehirli Sophia, ama Leila için değil. Eğer ona kanımı veririm, bu Serryn'i öldürür ama onu öldürmez.

"Yalan
söylüyorsun.

"Yalan
söylemiyoru
m.

'O zaman yapmayı planladığınız şey buysa neden şimdiye kadar yapmadınız?

Çünkü süreci sonuna kadar götürebilecek kapasitede değildi. Çünkü işe yaraması için süreci tamamlaması gerekiyordu. Çünkü işe yaraması için onu sevdiğini bilmesi gerekiyordu.

Ve şimdi yaptı.

Bunların hiçbirini Sophia'ya açıklamak hızlı ya da kolay değildi.

"Çünkü ona yeterince yaklaşmadım," dedi onun yerine. 'Ama sana yemin ederim, kız kardeşini sana geri verebilirim. Onu öldürmene gerek yok Sophia. Onu öldürmemen için sana yalvarıyorum.

Sophia kız kardeşine baktı. Tekrar onun gözlerinin içine baktı. Tereddüt ediyordu, bunu anlayabiliyordu. 'Jask ve diğerleri yakında burada olacaklar...'

Ve tekrar uyanmış olacak. Sophia, o sakinleştirici onu daha fazla tutamaz. İçindeki serryin çok güçlü, çok güçlü. Ve uyandığı an, karaçalı tekrar yaklaşacak. Onları öldürecek. Hepsini öldürecek, tıpkı *benim* ekibime yaptığı gibi.'

Ona yardım etmek istiyorsun. Neden? Bunu neden yapasın ki?'

Kelimelerin üzerinde tökezledi. "Çünkü bunu benim için yapardı. . Leila, benim Leila'm, bunu benim için yaptı. Ve bunu ona yapan bendim, Sophia. Bu yüzden onu bundan kurtaracak kişi *ben* olacağım. Bakışlarının Sophia'ninkilerden bir an bile ayrılmasına izin vermedi. 'Kendini daha iyi hissettirecekse silahı üzerimde tutabilirsin, parmağını tetikte tutabilirsin, ama ona ulaşmama izin vermelisin. Bunu yapmama izin vermelisin.

Sophia'nın bakışlarını ararken kalbinin hızla çarptığını duyabiliyordu. O senin hayatını kurtardı, Sophia. Senin için kendini tehlikeye attı.

Sen de. Ona bu şansı *borçlusun*. Hayatını kurtardım, *bana* borçlusun. Ver

ona bu şansı ver. Ona bu şansı vereyim.'

Birkaç saniye daha ona baktı. Saniyeler boyunca nefesini tuttu.

Kadın başını salladığında kalbi yerinden fırladı.

Caleb pantolonundan kemerini çıkardı. Leila'yı yan yatırarak bileklerini kemerle sırtının alt kısmına sabitledi. O da

Onu sırtı göğsüne gelecek şekilde oturur pozisyona getirdi. Daha fazla önlem almak için ayak bileklerini onunkilerin üzerine sardı.

Derisini yüzecek ve dövülecekti ve onu hızla yere sermesi gerekecekti.

Sophia'ya baktı. "Serryn kanımı vücudunda hissettiği an, bu onu uyandıracak," diye uyardı onu, "ve savaşıacak. Büyüsünü tekrar tetikleyecek kadar güç kazanmadan önce ona yeterince kan vermeliyim. Eğer bu olursa, her şey biter. Buna tanık olmak hiç hoş olmayacak. İzlemek istemiyorsan, başka tarafa bak.'

Sophia başını salladı. Düzenli, destekleyici bir nefes aldı.

Caleb şırıngayı baldırındaki kayıştan çıkardı. Bildiği şırınga muhtemelen onun insan vücudu için çok güçlü olacaktı. Elindeki tek seçenek bu olduğu için bu riski göze almıştı.

Ama şimdi değil. Şimdi şırıngayı tamamen farklı bir amaç için kullanacaktı.

Silindiri serbest bırakmak için şırınganın içindekileri yere boşalttı.

İğneyi kolunun kıvrımına doğru kaydırıldı. İlk doz kanı çekti.

Sophia'ya, 'Kemerini bana at,' diye talimat verdi.

Adamın dediğini yaptı ve silahı havada tutmaya devam ederken tek eliyle çözmeyi başardı. Silahı ona doğru fırlattı.

Elini Leyla'nın çenesinin altına yerleştirdi. Sophia'nın kemerini katladı ve dişlerini ayırmak için dişlerinin arasına itti. Leila'nın başını omzuna yasladı ve ilk kurşunu doğrudan boynuna boşalttı.

Serryn anında uyandı. Gözleri geri yuvarlandı. Dişlerini gösterdi. Korktu ve çırpındı. Savaşı önceden haber almıştı ama Leila'nın küçük bedeninin ardındaki güç onu bile şok etmişti.

Çırpınışları çok fazla artmadan önce boynuna bir şırınga daha kan almayı başardı.

"Yardım etmeme izin ver," dedi Sophia, aceleyle onun yanına koşarak ve sonunda silahını bırakarak.

Adamın yere düşürdüğü şırıngayı kaptı ve Leila'yı zapt etmek için iki elini serbest bıraktı.

Sophia onun bakışlarına karşılık vererek onayını bekledi. "Yap," dedi kararlı bir şekilde.

Şırıngayı kolunun kıvrımına soktu, , iğneyi Leila'nın boynuna , tıpkı onun yaptığı gibi gördüğü gibi.

Leila şiddetle sarsıldı, gözleri bembeyaz olmuştu.

Sophia'nın panik içindeki bakışları Leila'dan ona kaydı. "Bir tane daha!" diye sordu.

Sophia işlemi tekrarlardı. Elleri titriyordu ama kız kardeşine dolu bir şırınga daha saplarken kararlılığı sarsılmadı.

Leila çırpındı, neredeyse Caleb'in elinden kaçıyordu, kolları hayatı için savaşıyor Serryn'in vahşiliği altında ağrıyordu.

Leyla aniden durdu.

Yere yığıldı.

Nabızı yavaşladı.

Daha da

yavaşladı.

Göğsünün kabarması durdu.

Kalbi atmaya bıraktı.

Caleb onu tutmaya devam etti. İyileşmeyeceğinden emin olacak kadar uzun süre onu tuttu.

Kesinlikle öldüğünü anlayacak kadar uzun bir süre.

BÖLÜM DOKSAN BİRİ

Caleb? Caleb, neler oluyor?'

Leila'yı nazikçe sırt üstü yere yatırdı. Kemerini dişlerinin arasından, kendi kemerini de bileklerinden dikkatlice çıkardı.

Etraflarındaki kubbe zayıflıyor, tükeniyordu. Bir dakikadan kısa bir süre içinde yarı boyutuna inmiş, sarmaşıklar ve dallar dağılmış, çalılık yoğunluğunu azaltmıştı.

"Caleb, neler oluyor? Sophia gözlerini kocaman açmış, paniklemiş ve yüz ifadesini dehşet kaplamış bir halde sordu. "Ona zarar vermeyeceğini söylemiştin. Onu öldürmeyeceğine söz vermiştin!

"Olmayacak," dedi Caleb.

Süreci tamamladıysa hayır.

Yapamayacağını düşündüğü şeyi yaparsa olmazdı. Ve bunu *şimdi* yapmak zorundaydı.

Caleb Sophia'ya uzandı. Yavaşça bileğinden tuttu ve onun şaşkın, kederli gözlerini yakaladı. 'Uyandığında, çünkü , bunu neden yaptığımı bildiğinden emin ol. Anladığından emin ol. Ona haklı olduğunu, içimdeki karanlıktan daha güçlü *olduğunu* söyle. Ve ona haklı olduğunu kanıtladığımı söyle: *Ben* içimdeki karanlıktan daha güçlüyüm. *Onun* sayesinde *ondan* daha güçlüyüm. Ve bu yüzden onu kendi karanlığından da kurtarabilirim.

Sophia'nın gözleri büyüdü. "Caleb, ne demek istiyorsun? Ne demek istiyorsun?'

Caleb Sophia'nın bileğini bıraktı. Onun yerine Leila'nın elini tuttu. Leila'nın yüzük takan elini. Başparmağını cam taşın üzerinde gezdirdi, kalbi biraz daha sert atıyordu. Orta parmağından yüzük parmağına geçirdi.

Onun üzerine eğildi. Leyla'yı dudaklarından nazikçe öptü. Uyuyan güzelini şefkatle dudaklarından öptü.

Dudaklarını Sophia'nın kulağının kabuğunda gezdirdi ve birkaç dakika onun kokusuyla oyalandı. Tekrar Sophia'ya baktı, kızın kaşları hâlâ şaşkınlıkla çatıktı.

Dudaklarını Leyla'nın kulağına bastırdı. "Seni seviyorum," diye fısıldadı. 'Sanırım hep sevdim. Ve artık eminim ki her zaman da seveceğim.

Ayağa kalktı.

Dakikaları kalmıştı, o da kaldıysa.

Leila'nın artık geri dönemeyeceği dakikalara kadar.

Serryn'in kubbe üzerindeki hakimiyetinin kalıntıları nihayet tamamen dağılana ve onunla birlikte portal da yok olana kadar dakikalar geçti.

"Caleb, nereye gidiyorsun? Sophia seslendi.

Jake'in bulunduğu odaya doğru geri döndü, her adımını kararlı bir çabayla atıyordu. Her adım onu Leila'dan biraz daha uzaklaştırıyordu. Her adım onu bildiği her şeyden biraz daha uzaklaştırıyordu. Her adım onu bilinmeyene götürüyordu.

İlerideki silindirik parıltı hâlâ oradaydı ama hem o hem de içindeki kardeşinin görüntüsü, tam da şüphelendiği gibi, acı verecek kadar zayıftı.

Geçit kapanıyordu.

Jake'e ulaşma fırsatı azalıyordu. Çabuk.

"Ne fiyatı? Shiver'ın bakışları Caleb'in bakışlarında oyalanırken Caleb sordu.

"Hayatın," diye cevaplamıştı Shiver. 'Serryn'i kanınla öldüreceksin ve kadını kendi rızanla ölerək geri getireceksin. En büyük fedakârlık. Ama onu sevmelisin Caleb. İşe yaraması için onu gerçekten sevmelisin. Herhangi bir şüphe ve sonuç yıkıcı olacaktır - hepimiz için. Onu bu kadar çok seviyor musun, Caleb? Onu yeterince seviyor musun?'

Arkasındaki odadan gelen sesleri duydu - Sophia'nın karışık açıklamaları.

Arkasında bir varlık hissederek Caleb omzunun üzerinden Kane'e baktı.

Kane portala baktı ve dikkatini tekrar ona verdi. "Bunu yapmak zorunda değilsin.

Caleb, saniyelerin hızla farkında olarak portala doğru bakarken, kesik kesik verdiği nefesin ardından küçük bir gülümseme yaydı. "Evet, istiyorum Kane," dedi ona dönüp bakarak. "Onun için yapıyorum.

'Leila bunu istemezdi, Caleb. O gitti. Serryn de öyle. Her şey çoktan bitti. Dördüncü boyut kapandı. Kehanet sona erdi.'

"Sigaran var mı, Kane?" diye sordu, doksan derece dönerek ona doğru yaklaştı. "Hiç sigaram kalmadı.

Kane kaşlarını çatı. "Ben de dostum.

Geçide ve Kane'e tekrar baktı. "Sanırım buna ihtiyacım yok o zaman," diye ekledi ve çakmağı Kane'e fırlattı.

Kane onu havada kolaylıkla yakaladı. Ona bakmak için avucunu açtı.

"Ne olursa olsun, iyi bir takım olabileceğimize katılıyorum," dedi Caleb. 'Birçok açıdan, şu son birkaç saat içinde, sanırım öyle olduk. Geçide ve Kane'e son bir kez daha baktı. Bunu söylerken kelimeleri boğazında düğümlendi. "Onu tekrar bulacağımı söyle, Kane. Benden o kadar kolay kaçamayacağını söyle. Ve sen de ona bir dahaki sefere daha iyisini yapacağımı söyle.

Kane'in gözlerindeki aydınlanma anında şeffaflaştı. Caleb'e dönmeden önce portala bir kez daha baktığında, Caleb onun anladığını biliyordu. Kane, herkesten daha fazla, bunu tamamen anlayacaktı.

Kane ona başıyla bir selam verdi.

Caleb geçide tekrar baktı. Artık sadece bir parıltıdan ibaret olan geçide. Sadece bir an daha tereddüt etti.

Brink'e adım atmadan önce.

BÖLÜM DOKSAN İKİ

Leyla gözlerini leylak rengi berrak bir gökyüzüne açtı, hafif bir esinti yüzünü okşuyordu. Etrafına, karaçalı çitlerin arasına serpiştirilmiş yıkık dökük, liken kaplı duvarlara baktı.

Sophia'nın kahverengi gözlerine baktı. Rahatlamayla dolup taşan gözlere. "Ah, Leila. Sophia onu kollarının arasına aldı ve bunu yaparken Leila'nın vücudunun üst kısmını yerden kaldırdı.

Anılar, bir filmin önemli olaylarını hatırlar gibi bilincinden süzülüyordu.

Sophia onu bırakır bırakmaz kendini dirseklerinin üzerine doğru zorladı, tüm vücudu ağrıyordu.

Anılar daha sert ve daha hızlı vuruyordu. İçini burkan anılar. Onu en derin dehşet duygusuyla dolduran anılar. Çünkü *her şeyi* hatırlıyordu.

Leila tekrar karaçalı çitine, belirmekte olan minik beyaz çiçeklere baktı.

Kaybın dipsiz boşluğunu
hissedebiliyordu. "Hayır," diye mırıldandı
kendi kendine. "*Hayır!*"

Leila ayağa kalkmaya çalıştı, zorlukla nefes alabiliyordu. Sophia'nın ona yardım etmeye, bir şeyler açıklamaya çalıştığına dair belli belirsiz bir farkındalığı vardı ama Leila kulaklarındaki panik çok az şey duyabiliyordu.

Öbür odadaki seslerin alçak uğultusunu takip etti. Eşikten geçerken tökezledi. Caitlin'in Caleb'in yanında diz çöktüğünü gördü. Onun başını salladığını gördü.

Gölge yok.

Leila Jask'ı, Kane'i, Eden'ı ve Jessie'yi iterek geçti. Caleb'in yanında dizlerinin üzerine çöktü, Caitlin omzunu şefkatle ovduktan sonra hemen geri çekildi.

İlk başta ağlayamadı, tek yapabildiği ona bakmaktı.

Sırtında bir el hissedince irkildi, bakışlarını Sophia'nın kılere çevirdi ve o anda herkesin odadan çıktığını fark etti.

Leila Caleb'in eline uzandı. Buz gibiydi. Acı verici bir şekilde tepki vermiyordu. Hıçkırır hıçkırır ağladı, kederinin ortasında titredi, Sophia'nın sarılması onu teselli etmedi.

Geçen dakikalar içinde Leila her şeyi anlamıştı: Caleb'in sahip olduğu seçenekleri ve yaptığı seçimleri.

Onun için yapıldı.

Leyla kız kardeşinin bakışlarıyla karşılaştı. "Beni kurtardı, değil mi?

Sophia başını salladı, kendi gözleri de yaşlarla doluydu. "Kesinlikle öyle. Ve sana nasıl baktığını gördüm, Lei. Seni gerçekten seviyordu. Yani, seni *gerçekten* seviyordu. Sana haklı olduğunu söylememi istedi. Karanlığı yendiniz. *İkiniz de* yendiniz.'

Leila tekrar gözyaşlarına boğulmuş bir halde Caleb'e bakarken Sophia'nın elini sıktığını hissetti.

"Şu anda teselli olmadığını biliyorum," diye ekledi Sophia, "ama dördüncü boyut kapandı. Sınır ordusu kalan eksilerin kontrolünü ele geçirdi. Özellikle Lowtown'daki yıkım oldukça korkunç ama bir sürü insan hayatta kaldı. Küresel Konsey'in niyetleri hakkında haberler çoktan yayıldı bile. Büyük bir ayaklanma yaşanıyor. Tam sınırdayız, Leila. Tam zirvedeyiz. Görünüşe göre bir şeyler değişmek üzere. Ve bu sana bağlı. Sen ve Caleb.'

Leyla'nın saçlarını tekrar yüzünden geriye doğru taradı.

'Onun hakkında haklıydın, Lei. Başından beri onun bizi kurtarma potansiyeli konusunda haklıydın. Durakladı. Ayağa kalkmadan önce, "Seni onunla biraz yalnız bırakacağım," dedi. Onu şefkatle alnından öptü. Ablasının elini tuttu ve parmağındaki yüzüğü . "Caleb sürekli buna bakıyordu. Onun için bir anlamı var mıydı bilmiyorum.

Sophia uzaklaşırken, Leila yüzüğe baktı.

Tekrar hıçkırırken nefesi boğazında düğümlendi.

Gördüğü yüzük orta parmağından yüzük parmağına geçmişti. Caleb'in ona verdiği yüzük. İkinin kanını birbirine bağlayan yüzük.

"İyi misiniz? Sen ve ? Leyla seslendi.

Sophia eşikten ona doğru döndü. 'Biz iyiyiz. Ben ve Stella Louise. Bir an için bakışlarını kaçırdı, tekrar ona bakmadan önce gözlerinden yaşlar akıyordu. "Belki o da bir gün yıldızları yeniden yazar.

Leila gülümsemeyi başardı.

Sophia ona bakmadan önce bakışlarını kaçırdı. 'Seni seviyorum, Leila. Bunu asla unutma.

Leila onun kayboluşunu izledi.

Elindeki yüzüğe baktı. *Bir şeyden daha* fazlasını ifade ediyordu...

Leila tekrar Caleb'e baktı. Bu her şey demekti.

BÖLÜM DOKSAN ÜÇ

Kane, Caleb'ın çakmağını içinde tuttu. Şafak havasının ciğerlerine dolmasına izin verirken çakmağı yaktı ve sonra tekrar söndürdü. Gökyüzünde, leylak renginin arasına serpiştirilmiş alışılmadık bir pembe ton vardı. On yıllardır gördüğü en güzel gökyüzüydü, belki de birkaç saat önce bir daha asla görememe riskini göze aldığı içindi.

Ekip sessizlik içinde oturuyordu. Jessie Eden'a kenetlenmişti, her ikisi de kanatlarının eklenmesine alışmaya çalışırken biraz mücadele etmek gerekiyordu. Sophia başını Jask'ın kucağına yaslamıştı. Caitlin de sırt üstü yatmış, gökyüzüne bakıyor, düşünceleri bulutların arasında bir yerlerde kayboluyordu.

Hepsinde, genel olarak Blackthorn'da bir sakinlik vardı: o bölgenin sınırları içinde hiç hissetmediği bir dinginlik. Değişim başlamıştı, tüm içgüdüleri ona bunu söylüyordu. En kötüsü sona ermişti. Omzunun üzerinden kalan karaçalılara, tam da bu mesajı yankılayan minik beyaz çiçeklere baktı. Sert kış geçmişti. Bahar gelmek üzereydi. Hatta belki yaz da. Tekrar Caitlin'e baktı. Ona kalsa çok ama çok yaz olacaktı.

Omzunun üzerinden Jask'a ve Sophia'ya baktı, açıklanamaz bir şekilde ikincisine çekilmişti. Sophia'nın gözünün kenarında küçük bir gözyaşı vardı; bu gözyaşı, sükûnet içinde onu tedirgin eden tek şeydi.

Kubbenin kalıntılarına doğru geri döndü. Leila'nın henüz içinden çıkmadığı kalıntılara. Bakışlarını tekrar Sophia'ya çevirdi.

Sophia onun kendisine baktığını hissedebiliyordu ama göz teması kurmayı reddetti.

Kane kubbe girişine doğru yürüdü, çakmak yine avucunun içindeydi.

Eşiği geçti. Çatının olmamasına rağmen içerisi ölüm sessizliğindeydi.

Artık ölü olan kazanın yanından geçip kemerli kapıya doğru yürüdü.

İlk başta Caleb'ın yanına kıvrılmış uyuduğunu düşündü. Ama bir kalp atışı duyamadı. Leila'nın nefes aldığını duyamadı.

Sophia biliyordu. Sophia'nın kız kardeşinin ne yapacağını tam olarak bildiğini hissediyordu. Leila'nın onun peşinden gideceğini biliyordu. Leila'nın onu geri getirmenin bir yolunu bulacağını da. Belki ikisini de geri getirecekti. Ya da bunu başaramazsa, başka bir yerde - başka bir zamanda, başka bir yerde - yeniden bir araya geleceklerdi. Aşk böyle bir şeydi. Bunu şimdi anlıyordu: ne olursa olsun *asla* vazgeçmemek.

Kane avucunun içindeki çakmağı kapattı. Tekrar gökyüzüne baktı. Artık duvarları görmüyordu. Onun yerine enginliğinde potansiyelden başka bir şey görmüyordu. Sonların da yeri vardı ama yeni bir başlangıç gibisi yoktu. Uzun zamandır ilk kez bunu dört gözle bekliyordu.

EPİLOGLAR

BİR YIL SONRA

SIRIUS

Cameron açıklanmasını salondan izledi.

Sirius'un pişmanlık duymaması, içinde bulunduğu durumu meşrulaştırma konusundaki ısrarı, kendi bencil arzularını sözde insancılığa dönüştürmesi hiç de hoş değildi. Sirius'un neden bazı insanların sonsuza kadar yaşama hakkına sahip olduğunu anlatmasını dinlemek, kendi prensiplerine göre insanları *seçmesi*, içinde bulunduğu kötü durumda anlamsızca kullandıklarını rasyonalize etmesi bir yana, pek çok kişinin koltuklarında rahatsızlıkla kıvranmasına neden olan kaygan bir felsefeydi.

Üç jüri üyesi ve jüri için de aynı derecede tatsızdı: birinci ve üçüncü türlerden oluşan bir jüri. Günlük kullanımdan kaybolması biraz zaman alacak bir terminolojydi - yıllar, hatta belki on yıllar. Ancak aradan neredeyse bir yıl geçmişti ve önemli değişiklikler oluyordu.

Haber ekibi tarafından kaydedilen ve paylaşılan görüntüler viral olmuştu. Lowtown ve Blackthorn sınırları içinde sıkışıp kalanların çektiği ıstırap Summerton ve Midtown'da yaşayan pek çok kişi üzerinde önemli bir etki yaratmış, özellikle de yetkililerin harekete geçmekte başarısız olduğu durumlarda yardım etmek için devreye girenlerin üçüncü türler olduğunu ilk elden görmüşlerdir. On yıllardır olduğu gibi sorunlar yokmuş gibi davranmak yerine sistem içinde sıkışıp kalanların gerçek durumuyla yüzleşmek zorunda kalan pek çok kişi artık rahatlığında kalmaya istekli değildi.

koltuklar. Bu konuda bir şeyler yapabilecek güce sahip olduklarından, tam da bunu yapmayı seçmişlerdi.

Cameron'ın duruşmayı izlerken insan olmaktan duyduğu utanç, pek çok kişinin gözlerini isteyerek ne kadar uzun süre kapalı tuttuğu, *kendi* yarattıkları ve sessizlikleriyle pekiştirdikleri sistemde yaşanan acılara ne kadar kayıtsız kaldıkları bir yana, bir yıl önce o gün yaşananlar sözde insanlığın en iyi yanlarını da ortaya çıkarmıştı. Sonunda sadece kendi bölgesinden değil, dünyanın dört bir yanından binlerce kişi protesto gösterileri düzenlemişti. Tek başına asla duyulamayacak binlerce küçük ses, görmezden gelinemeyecek kadar güçlü bir kükreme yaratmıştı. Ve bu, o yılki tüm yasal davalara sızmaya devam eden bir kükreyişti.

Sirius'tan Matt Morgan'a kadar herkesin çeşitli suçlardan yargılandığı yoğun bir kaç ay olmuştu. Haber ekibi bile sorgulanmış, ancak insani ilgi gerekçesiyle serbest bırakılmıştı. Sirius'un Rob Doyle ve Xavier Carter'ın öldürülmesinde Kane Malloy ve Jask Tao'nun parmağı olduğunu iddia etmesine rağmen jüri, özellikle de Malloy'a karşı Throme tarafından düzenlenen sahte delil yığını ortaya çıktığında, ikisini de mahkûm etmeyi reddetti. Jask'ın oğluna yapılan işkence ve cinayet görüntüleri ile Jask'ın ikinci adamı Corbin Saylen'in ağır şekilde dövüldüğüne dair kayıtlar mahkemeye gösterildiğinde bu durum daha da arttı. İddia makamı, iki üçüncü tür liderinin intikam saldırısına uğradığını belirtmişti. Ancak jüri, seçtikleri ahlaki yargıyı kullanarak Malloy ve Tao'nun tüm suçlamalardan masum olduğuna karar verdi.

Sirius ise kendisine yöneltilen tüm suçlamalardan suçlu bulunmuştu. Yine de, bir zamanların Küresel Konsey Başkanı götürülürken, Cameron'ın bir şekilde kendisi için rahat bir hücre ayarlayacağından şüphesi yoktu, muhtemelen manzaralı bir hücre - bunun için hala yeterince bağlantısı vardı. Yine de hiçbir şeyin onun özgürlüğünü satın alamayacağını bizzat görecekti.

Herkesin nihayet mahkeme salonundan ayrılmasıyla Cameron orada tek başına ve sessizlik içinde kaldı.

Caitlin Parish ona katılmayı seçene kadar yalnızdı.

O da bir süre sessizce oturdu.

Sonunda ona "Yeniden yapılanma nasıl gidiyor?" diye sordu.

Üçüncü Tür Kontrol Bölümü lağvedilmişti. Yeni kanun uygulama ekibi tüm türleri kapsıyordu. Caitlin bu ekibin başına geçmişti. İlk başta isteksiz davranmıştı ama sonunda, en azından kendi yaşamı boyunca işlerin haline dönmediğinden emin olmak için kabul ettiğini biliyordu. Eden Reece'i de onun yardımcısı olma rolünü üstlenmeye ikna etmeyi başarmışlardı. Ayrıca Caitlin, yeni kurulan Küresel Konsey'e seçilmesiyle birlikte Jask Tao ile yakın bir şekilde çalışabiliyordu.

"Çok iş var," dedi Caitlin. Ona şöyle bir baktı. Küçük gülümsemesi ona her şeyin yolunda olduğuna dair güvence vermişti. "Ama hepsi daha iyisi için.

"Uzun zaman alacak.

'Değerli olan her şey yapar. Ama şu anda doğru yoldayız. Birkaç dakika için tekrar sessizliğe gömüldü. " kadar da kötü değiliz," diye ekledi. "İnsanlar. Yanlış yaptığımız çok şey var, *korkunç derecede* yanlış yaptığımız çok şey var ama doğru yaptığımız şeyler var. Ve ikincisi için yeterince mücadele ettiğimiz sürece, bence unvanımızı koruyabiliriz. Sadece insan olmanın kısa çöp olmadığını kabul etmeliyiz. Ölümlü olmanın da artıları var. Sirius'un istediği gibi sonsuza kadar yaşamamanın içimizdeki en iyiyi ortaya çıkaracağından emin değilim. Nihayetinde planındaki en büyük kusurun bu olduğunu düşünüyorum - bunun olacağına inanmaktaki kibri.

Cameron ona tekrar hitap etmeden önce mahkeme salonuna baktı. 'Babanı gençliğimizde, Throme tarafından tuzağa düşürülmeden önce tanırdım. Seninle gurur duyardı, Caitlin. Onun iyi olduğunu gördü. Gözyaşlarına karşı koymak için harcadığı çabayı gördü. "O da seninle aynı adalet duygusuyla başladı. Tek fark, sen onu korudun. Daha da ötesi, yaşadıkların onu tüketmedi, güçlendirdi. Malloy'un da bunun bir parçası olduğunu biliyorum. Onunla olan ilişkiniz yüzünden her ne kadar zulüm gördüyseniz de, bu değişime yol açan da bu oldu.

Caitlin'in gülümsemesi kısacıktı ama ayağa kalkarken son derece samimiydi.

"Sizce onu bizimle çalışmaya ikna edebilir miyiz?" diye sordu.

Omuz silkkti. "Belki. Bir gün. Kane'i bilirsın: her şey onun şartlarına göre.

Dışarı çıkarken, kapı kapanırken, tekrar yalnız kaldığında, yargıçlar platformunun üzerindeki tabelaya baktı: Küresel Konsey Genel Merkezi'nin dışına da yerleştirilmiş olan yeni slogan ve tüm sınır duvarlarının yıkıldığı yer.

BÖLÜNMENİN BİZİ DAHA DA BÖLECEĞİNİ ASLA UNUTMAYALIM

Adaletle karşı bir rezaletti. Tam bir rezalet.

Sirius mahkeme salonundaki tuvalette ellerini yıkadı - biraz fazla sert, biraz fazla titiz. Temyize gidecekti. Davaya en iyisini, en iyisini getirecekti. Bir yolu vardı. Her zaman bir yolu vardı. Haber ekiplerini devreye sokacaktı. Bir hikaye için aç olacaktı. Her zaman bir hikayeye açtılar. Sözünü bu şekilde duyuracaktı. Pek çok kişinin onu gördüğü gibi şehit olacaktı. Çünkü bir takipçisi vardı - felsefesine, ilkelerine, metodolojisine katılan ateşli bir takipçi. Daha iyi bir geleceğe, onlara gösterilen kabarık tavşanlara ve tek boynuzlu atlara inanmıyorlardı. Hâlâ risk altında olduklarını biliyorlardı, hem de çok büyük bir risk altında. Üçüncü türler topluma, insanların sahip olduğu topluma yeniden entegre olabileceklerini düşünüyorlarsa, başka bir şeyle karşılaşacaklardı: evlerini, işlerini, kadınlarını almak. Çocukları risk altındaydı - vampirler, lycanlar, iblisler, cadılar, melekler - hiçbirine güvenilmezdi. Bir gün onlara sırt çevireceklerdi. Bu sözün kalmasını, bu mesajın tutulmasını ve yayılmasını, gelecek nesillere öğretilmesini ve böylece asla unutmamalarını sağlayacaktı. Kendinden olanı korumak için nefret her zaman haklı görülebilirdi. İnsan ırkı böyle hayatta kalmıştı.

Kapının vurulması boş alanda yankılandı ve arkasındaki boş bölmelerde sekti. "Beş dakika daha, Throme," dedi gardiyan kapının diğer tarafından.

"Bir adam huzur içinde işeyemez mi! Throme geri bağırdı.

En azından kendisine zarar vermeyeceğinden emin olmak için kapsamlı bir aramadan sonra içeri tek başına girmesine izin verme onurunu göstermişlerdi.

Sanki. O piçlere bu zevki tattırmayacaktı. Hâlâ kendi çapında bir kahramandı. Bakması gereken bir takipçisi vardı. İnşa etmek için. Yaymak için.

Ellerini kâğıt havluda kuruladı, her tırnağının altını, parmaklarının arasını titizlikle kuruladı.

Durdu. Aynaya baktı. Sarsıldı. Orada duran adamla yüzleşmek için döndü. Kapıya baktı. Hâlâ kapalı olan kapıya.

Orada başka kimse yoktu. Hiç kimse. Gözlerini kırıştırdı. Bir çöküş. Sinir krizi geçiriyordu. Belki de stres ona fazla gelmişti. Çünkü onu tanıdı. Belli belirsiz tanıdık bir şey. Ona gösterilen görüntülerden.

Rone. Rone Tao. Jask'ın oğlu.

Jask'ın *ölü* oğlu - onun emri altında dövülmüş, sakatlanmış ve öldürülmüş.

Depo. Kane'in kan damlacıkları.

Lanet.

Sirius'un kalbi küt küt atıyordu. Çığlık atmak istedi. Yardım için bağırarak istedi. Muhafızlar kapının hemen dışındaydı - tam orada, on adımdan daha az bir mesafede. Ama çığlık atamadı. Çenesi sarkmasına, ağzı açık kalmasına rağmen tek bir ses bile çıkaramıyordu.

Çaresiz. Sessiz.

Figür her seferinde rahatsız edici derecede sarsıcı adımlarla ona doğru yaklaşırken, gözleri ona sabitlenmiş bir şekilde arkasındaki makyaj ünitesini kavradı.

Sirius dikip baktı. Yapabileceği başka bir şey yoktu.

Yaratığın gözlerindeki baş aşağı görüntüsüne baktı. Ruh parçalayıcının gözlerine.

KANE VE CAITLIN

Caitlin uzun koridor boyunca ilerledi, çantasını bıraktı ve yol boyunca ceketini astı. "Kane?"

Henüz dönüp dönmediğinden emin değildi. Dönmüş olmasını umuyordu; ona duruşmalarla ilgili haberleri bizzat vermek istiyordu.

Sağı sollu kapılardan, ağır jakarlı ve kadife perdelerden geçti, artık onun için ikinci bir ev haline gelmiş olan salonlar ve kapılardan oluşan labirent boyunca ilerlerken her odaya baktı.

"Kane?" diye tekrar seslendi.

"Buradayım!

Perdeyi kenara itti. Bunu bilmeliydi.

Kane sandalyeye oturdu, ayakları mühürlü sandığın üzerindeydi, elinde bir bira şişesi vardı. Odanın etrafında beş sandık daha duruyordu, bir zamanlar Arana'nın - kız kardeşinin - oda. On beş yıl önceki ölümünden beri dokunmadığı oda.

Şimdi onun eşyalarını toplamıştı. Odasının tozunu almıştı. Kane sonunda hayatına devam etmeye hazırды.

Adamın lacivert gözleri onunkilerle buluştuğunda kalbi küt küt atmaya başladı. Onun ağladığını görebiliyordu. Temizliğin ne kadar zor olduğundan hiç şüphesi yoktu.

"İyi misin?" diye sordu.

Başını tekil ama kesin bir şekilde salladı. Başını eğerek ona katılmasını işaret etti. Kadın da öyle yaptı ve tam da adamın açık kolunun onu yönlendirdiği gibi kucağına oturdu.

Sırtını onun göğsüne yaslayarak, duvara yerleştirdiği Arana'nın portresine baktı. Çok uzun yıllardır zar zor bakabildiği portreye.

"Kitabı ona fırlattılar," dedi, bunu söylerken düşünebileceğinden daha fazla memnuniyet duyuyordu. 'Her bir suçlama için. Her şey bitti, Kane. Sonunda bitti.

Omzunun üzerinden baktı. Adamın gözlerindeki rahatlama ona en büyük memnuniyeti verdi.

"Özellikle de Throme'un cesedini bulduklarını öğrendiğimden beri," diye ekledi Caitlin. "*Ruhsuz* bedeni.

"Basit bir hücre hiçbir zaman yeterli olmayacaktı, mi Caitlin?" dedi, dudaklarında hınzır bir gülümseme vardı.

Tekrar ileriye baktı ve başını onaylamıyormuş gibi salladı. "Sen çok kötü bir vampirsin, Kane Malloy.

Ama neyse ki yine gölgesi olan bir vampir.

"Beni hep hayal ettiğin kadar kötü biri olarak mı görüyorsun?" diye sordu şakacı bir şekilde kulağını ısırarak.

"İlgimi çekecek kadar kötü," diye sırttı. O da güldü.

"Lafı açılmışken," diye ekledi, "Harries adında bir vampirle başımız dertte. Onu tanıyor musunuz?

"Thaddeus Harries?

İşte o. Rougemont bloğundaki insan ve vampir birleşmesinden bu yana bazı şeyleri kışkırtmayı planladığından endişeleniyorum - sadece sokaktaki söylentiler. Benim için araştırabilir misin?'

"Ben .

Omzunun üzerinden geriye baktı. "Günün nasıl geçti?

Bu, onun yapmak istediğine ikna olmadığını bildiği bir yolculuktu. Shiver'dan usta vampirlerin cadılar için çalıştığını öğrenmek onu çok etkilemişti - uzun zamandır inandığı gibi kendi türünün şerifi değil, *onların* şerifi olmuştu; buna inanarak yetiştirilmişti. Aylarca bununla yaşamış ve sonunda gerçeği öğrenmek için türünün yaşlılarıyla bir toplantı ayarlamıştı.

'Görünüşe göre biz usta vampirler gerçekten de cadılara borçluymuşuz ve onların kehanetlerinin gerçekleşmesine yardımcı olmamız bu borcun ödenmesiymiş.

"Ne borcu?

Gözleri sabit bir şekilde onunkilerin üzerinde duruyordu. "Biz usta vampirlerin kalp atış hızımızı artırabilmemizin ve yaşam süremizi kontrol edebilmemizin onlar.

Kalp atışlarını hızlandırır ve yaşam sürelerini kısaltır. Bir gün tam olarak bunu yapma niyeti konusunda hala düzenli olarak tartışıyorlardı.

"Yani ironik bir şekilde," dedi, "sana ve bana bir iyilik yaptılar. Kulağını tekrar ısırmadan önce onu şakağından şefkatle öptü. "Lafı açılmışken, bu gece güneş tutulması var.

Kalbi küt atmaya başladı. "Öyle mi?"

"Bilmiyormuş gibi davranma.

O biliyordu. Ve bunun her için de ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu: gebe kalmak için tek şansları.

Sustu. Öyle demek istemedi.

"Hey," dedi, nazikçe çenesinden tutarak başını çevirdi ve bakışlarıyla buluşmasını sağladı. 'Baskı yok. Eğer hazır değilsen. Başka şanslar da olacak.

"Sadece o değil.

"Ömrüm hakkında konuşmam seni yine rahatsız ediyor, değil mi?" "Ve bir çocuk sahibi olmamızın bunu pekiştireceğini biliyorum.

"İnsan ömründe beş hayat yaşadım, Caitlin. Yaşamak istediğim son hayatı ve onu kiminle yaşamak istediğimi buldum. Sen gittiğinde, *ben* de . Arkamızda bırakacağımız miras ister etten kemikten olsun, isterse dünyaya yapacağımız katkı olsun, ben de memnunum. Kızın saçlarını kulağının arkasına taradı. "Çünkü ben sadece seninle mutluyum.

Gülümsedi, bakışlarını bıraktı ama hemen ardından tekrar onun gözlerinde oylanmasına izin verdi. İsteyebileceğini bildiği her şeyi kapsayan lacivert gözlerde kendini kaybetti.

"Ah, ne ben?" dedi ve kollarının arasına aldı.

Adam onu koridor boyunca taşıyıp yatak odasının kapısını tekmeleyerek açarken kıkırdadı.

Eşikte durdu. Kadının gözlerinin içine baktı. "Bana bir konuda söz verin, Başkomiser Parish.

"Ne dedin, Kane Malloy?

"Yapmak üzere olduğum için beni mahkum edemezsiniz.

Yüksek sesle güldü. 'Eğer mahkumiyete değmezse, gerçekten büyük bir hayal kırıklığına uğrayacağım.

EDEN VE JESSIE

Eden Honey ve Tuly'yle birlikte dalgalara girip çıkarken Jessie kıkırdadı, hâlâ giyinikti ve dünyayı umursamıyordu. Küçük yeğeninin her zaman sahip olmasını umduğu, sahip olması için uzun süre mücadele ettiği yaşamı deneyimlemesini izlemenin ona verdiği mutluluğu biliyordu. Hak ettiği haklara, fırsatlara, şanslara ve daha da önemlisi seçimlere sahip olmak.

Ama sonunda sıırıslıkam gömleğini çıkarınca Jessie o andan koptu ve Torren'in ona kazık sapladığı yara izine takılıp kalmaktan kendini alamadı. Diğer bütün yaraları iyileşmişti ama bu yara kalmıştı. Onun melek gözyaşlarıyla bile asla hayatta kalamazdı. Ama bir şey olmuştu, bir zamanlar sıra olan yerde onunla birlikte yatarken, kireçlenirken, kozasının içine girerken onu tutarken hâlâ tam olarak anlayamadıkları bir şey. Her ne olduysa, hayatını kurtarmıştı. Bunun ötesini sorgulamamayı tercih etmişti. Hâlâ ona sahipti ve önemli olan tek şey de buydu. Ve Torren çoktan gitmişti. Eden bunu görmüştü.

Ona doğru koştu, onu kollarına aldı ve onu her zaman güldürdüğü gerçeğinden başka hiçbir neden olmadan onunla kıyı şeridi boyunca tango yaptı. Son birkaç aydır onu güldürmek için çok şey yapmıştı. Onu lunapark gezintilerinden dans derslerine, orman pikniklerinden o gece hep birlikte oldukları gibi sahilde oynamaya kadar pek çok yeni şeyi deneyimlemesi için teşvik etmişti. Ona hayatın mümkün olduğunca çok parçasını göstermeye kararlıydı.

iyi bir hayat olabilirdi - ne kadar basit. Sonuç olarak, sıranın karanlığı milyonlarca mil uzakta hissedildi: eksilerin arasında yaşamak, bastırılmış, bastırılmış ve yalnız.

Bir daha asla.

Tangolarını taklit eden Tuly ve Honey'e baktığında yüksek sesle güldü, yüzleri alaycı bir şekilde ciddiydi, Honey düşerken kıkırdamaları bulaşıcıydı, Tuly onun üstüne düştü.

Eden onu geriye doğru bıraktığında Jessie bir nefes aldı, sonra hızla onu ayağa kaldırarak gözlerinin içine baktı.

Kollarını onun boynuna doladı. Eğildi ve onu yavaşça, yumuşakça, şefkatle öptü, onun karşılık vermesi, serin kumdaki çıplak ayak parmaklarına kadar her santimini ısıttı.

'Eden Amca. Jessie Teyze.'

İkisi de aynı anda aşağıya, kendilerine iki küçük kıza baktı.

Jessie Eden'in hâlâ Honey'nin sesini duymaya alışmaya çalıştığını biliyordu. Son birkaç aydır bir terapistle erişimleri olduğundan beri konuşması büyük bir hızla ilerlemişti. Bazen unutuyor ve yine de imzalıyordu. Bazen o da öyle yapıyordu. Ama bu kez öyle olmadı.

Eden hemen çömelerek onlarla göz hizasına geldi ve tüm dikkatini onlara verdi. "Sizin için ne yapabiliriz?"

"Teşekkür ," dedi Tuly.

"Ne için?"

"Bunu görmeme izin ver. Denizi işaret etti.

"Her şey bizim suçumuz değil, ufaklık," dedi, rüzgârda savrulan saçlarını şefkatle yana tarayarak.

"Beni o kafesten çıkardın," dedi Tuly. "Mahkûmlardan uzakta. Gri gözler ona baktı. "Sen de öyle yaptın Jessie.

Eden gülümsedi; o da Jessie'ye baktı.

"Lycan ya da vampir olmayabilirsin," dedi Tuly ona, "ama Honey haklı: sen bir süper kahramansın. İkiniz de öylesiniz.

Tuly kollarını ona doladı. Jessie nefes alamayacağını düşünene kadar boynunu sıktı, küçük lycan hemen yanağına en hafif öpücükleri kondurdu. "Seni seviyorum.

çekildi.

"Ben de," dedi Honey, Jessie'ye sarılmak için uzanmadan önce ona da sarıldı.

"Ama Jessie'nin seni sevdiği kadar değil," diye seslendi Tuly ellerini ağzına götürerek.

Ve kızlar ikisi de kaçarken yaramazca kıkırdadılar.

Eden kendi kendine güldü. Koyu kahverengi gözleri tekrar onunkilerle buluştu ve Jessie'nin vücuduna dolan huzurun sıcaklığının ötesinde hiçbir şey hissedemediği noktaya kadar kaldı.

'Bu doğru,' dedi.

Omuz silkti. "Belli ki.

Güldü. "Her zamanki gibi mütevazısın Eden Reece.

Onunla tamamen yüzleşmek için döndü. Gözlerinin içine bakmadan önce saçlarını omuzlarına doğru taradı. 'Seni ne gülümsetirse. Tek istediğim bu, Jessie.'

"İşe yarıyor," dedi kollarını tekrar onun boynuna dolayarak. Kendi kendine sırtıtmaktan kendini alamadı.

Biraz geriye yaslandı, gözlerinde bir şüphe parıltısı vardı. "Neye sırtıyorsun?

Omuz silkme sırası ondaydı. "Süper kahramanlar tayt giymiyor mu?

Onun şakacı şakası karşısında kaşlarını kaldırdı. 'Yine de son derece havalı bir pelerinle dengelenmiş, Jessie. Pelerini asla unutma. Ve maskeyi. Kolunu kızın beline doladı, bu sırada başparmağını kızın omurgasının tabanında gezdirdi ve onu sahile geri götürdü. "Güven bana, buna *bayılacaksın*...

JASK VE PHIA

Huzurlu görünüyordu. Çok mutluydu.

Sophia kum tepelerinde oturmuş, ayak parmaklarını serin kumlara sokmuş, Jask'ın Stella Louise'i havada tutarak daireler çizmesini . Uzaktan bile olsa, Jask'ın kahkahasının boş kumsalın ötesine, Eden'in su kenarında yosunlara bürünmüş, Tuly ve Honey çığlık atıp kıkırdarken kollarını açmış, Eden'den kaçmakla onun peşinden koşmak arasında gidip gelirken Jessie'nin neşeyle izlediği arka plana taşındığını duymuştu.

Tuly ve Honey'nin sahili ve okyanusu ilk kez görmelerinin, gözlerinin kocaman, ağızlarının açık olmasının gerçekten özel bir yanı vardı. İkisinin parmak uçlarında temkinli bir şekilde kumların üzerinde yürümelerini ve ardından kendilerini kumdan melekler yapmaya atmalarını izlemek, şimdiye kadar yaşadığı en ödüllendirici deneyimlerden biriydi: en basit zevklerin tadını çıkarmak.

Summerton'da ayrıcalıklı bir şekilde yetişmiş bir çocuk olarak her şeyi hafife almıştı. Artık var olmayan Summerton'da. Bir zamanlar dört bölgeyi birbirinden ayıran duvarların sonuncusu da nihayet bir ay önce yıkılmıştı. Bu noktaya gelmek on bir ay sürmüştü. Toplam yeniden yapılanma çok büyük olacaktı ama her şey ilerliyordu. Yeniden konutlandırma, parkların devreye sokulması, mahrumiyet bölgelerine yatırım yapılması gibi her şey parça parça yeniden ele alınıyordu. Bunların en büyüğü hareket özgürlüğüydü - bariyerlerin yıkıldığının en büyük göstergesi. Ve şimdi orada hep birlikte olabilmelerinin nedeni.

Corbin ve Gündönümü yakınlarda yatıyordu, Eden'ın erkek kardeşi ve yengesi de öyle, hepsi dirseklerinin üzerinde yan yana uzanmış denize bakıyorlardı. Gün batımına doğru ufku işaret eden, kızıyla sohbet eden ve şüphesiz ona her şeyi en ince ayrıntısına kadar anlatan Jask'a baktı.

Bunun olacağını asla tahmin edemezdi: kendi ailesi. Artık çok daha geniş bir aile. Ama Sophia da ufka doğru bakarken ailesinin geri kalanını asla unutmayacağını biliyordu. Leila dışarıda bir yerlerdeydi; buna inancı tamdı. Leila'nın kendi canına kıyabilmesi için bir şeyler biliyor olması gerekiyordu - o geçitle ilgili bir şeyler. Karaçalı'nın büyüleriyle ilgili bir şey.

Ya da o yüzüğü.

Sophia kum tepelerinin üzerinden Kane ve Caitlin'in diğerlerinin toplanmaya başladığı su kenarına doğru gittikleri yere baktı. Jask ona el sallamak için döndüğünde, yanındaki küçük kutuyu aldı ve yanında taşıdı.

"Tamam mı? Jask sordu.

Sophia hemen Stella Louise'i kollarından aldı ve bunu yaparken onu alnından nazikçe öptü. Başını Jask'ın omzuna sevgiyle sürtmeden önce başını salladı. Daha fazla açıklama yapmasına gerek olmadığını biliyordu. Jask söz konusu olduğunda buna hiç gerek yoktu.

Ona tahta kutuyu uzattı.

O açtığında hepsi bakışlarını değiştirdi. Her biri bir avuç beyaz karaçalı çiçeği aldı.

Tam bir yıl oldu.

Önce onun gitmesini isteyeceklerini biliyordu.

Sophia suyun kenarına yaklaştı. "Bu Leyla teyzen için," diye fısıldadı. Bebeğinin gözleri anında onunkilere kilitlendi: biri kahverengi, diğeri masmavi. 'Caleb için. Alisha teyze için. Jake için. Ve asla unutmamamız gereken diğer tüm cesur insanlar için.

Stella Louise gülümsedi. Hatta beyaz beneklerin dalgalarla birleşmesini izlerken işaret etti ve kıkırdadı.

Jask ve ardından tüm arkadaşları onunla birlikte suyun kenarına geldi. Her biri kendi avuç dolusu anısını denize bıraktı, her biri kendi zamanını ayırdı, her biri kendi düşüncelerinde kayboldu.

Sophia tekrar ufka, denizin ötesine baktığında, içinde hissettiği huzur duygusuyla oyalandı. Kolayca açıklayabileceği bir huzur değil, ama her şeyin yoluna dair ona güvence veren bir huzur.

LEILA VE CALEB

BAŞKA BİR ZAMAN, BAŞKA BİR YER

"Bir şeye ihtiyacınız olursa bana seslenin! Leila merdivenin tepesinden, öğleden sonra kitapçı dükkânına giren müşteriye doğru seslendi.

Her kimse, cevap vermedi. Tekrar gitmeye karar verdiklerini bildiren bir zil sesi de duymadı. Yanındaki üst rafın üzerinden bakmaya çalıştı ama herhangi bir hareket algılayamadı.

Duymamış olabilirler. Ya da yanıt vermemeyi seçmişlerdi. Her iki tip de yaygın ziyaretçilerdi.

Leila kucağındaki son birkaç kitabı da üst rafa yerleştirdikten sonra dikkatlice aşağı indi.

Kitapların bulunduğu yüksek raflara doğru ilerlerken dondu kaldı.

Tezgâhta duruyordu, elleri ceketinin ceplerindeydi, tepeden kırılmış kuzguni saçları yapay ışıktaki parlıyordu. Adamın sadece yan profilini görebiliyordu ama bu, geri kalan kısmının ne kadar çekici olabileceğine dair yeterince ipucu veriyordu.

Omzunun üzerinden baktı ve çarpıcı yeşil gözleri onunkilerle buluştuğunda nefesi kesildi. Daha önce hiçbir insanda görmediği bir renkti bu.

'Sanırım sen Leyla'sın,' dedi.

Onunla tamamen yüzleşmek için döndüğünde törpüsü çekiciliğinin üstündeki kirazdı.

"Bu doğru. Toparlayabildiği tek şey buydu. Utanarak söyleyebildiği tek şey. Ve sonra onun adını neden bildiğini anladı. Gözleri:

Alisha, Jake'in kardeşinin yeşil gözlerinin büyüleyici olduğunu söylemişti. Bundan bahsetmeyi bırakmamıştı. Bekâr olduğundan ve tanışmaları gerektiğinden bahsetmeyi de kesinlikle bırakmamıştı. Alisha Jake'le sadece iki haftadır birlikteydi ve o gece Leila onunla ilk kez tanışmıştı ama küçük kız kardeşi daha şimdiden dördünün çifte randevusundan söz etmeye başlamıştı. "Ve sen de Jake'in kardeşi olmalısın.

"Caleb," dedi ve onu karşılamak için adım atarken elini uzattı.

Resmiydi, acı verecek kadar resmiydi. Ama onun da bir sınırı vardı. Sade ve sessizce hükmeden, mesafeli bir havası vardı.

Onun sıkı tokalaşmasını kabul etti, anlık kıvılcımı görmezden gelemedi.

Onda *çok* tanıdık bir şeyler vardı.

"Buraya iyi yerleşiyor musun?" diye sordu, muhtemelen dik dik baktığının farkında olmasına rağmen konuşmak için mücadele ediyordu. "Alisha bana Blackthorn Caddesi'ndeki eski itfaiye istasyonunu satın aldığını söyledi. Orayı bir kulübe falan mı dönüştürmeyi düşünüyorsun?

"Restoran, bar ve kulüp, evet. Tıklım tıklım dolu kitapçı dükkânına göz gezdirdi. Küçük ve mütevazıydı ama yeterince kârlıydı, özellikle de ilk baskıları restore edip internet üzerinden seçkin bir müşteri kitlesine sattığı için. "Ve bunun senin olduğunu duydum. Adam tekrar ona baktı, yaptığında kalbi hemen sarsıldı.

"Bu doğru.

'Bittiğinde kulübe gelmeniz gerekecek' dedi. 'Bölgedeki diğer işletmelerle bağlantı kurmak iyi olacak.

Omuz silkti, başını salladı, kendine beceriksiz bir aptal gibi görünmemeye çalıştığını hatırlatmaya çalıştı. "Elbette. Yani bu iyi olurdu. Tekrar omuz silkti. "Harika.

Kaşları hafif bir eğlenceyle çatılmıştı, ardından gelen incelikli, neredeyse fark edilmeyen gülümseme gülünç derecede büyüleyiciydi. Daha da büyüleyici olan, onu tepeden tırnağa hızlıca süzmesiydi.

O öğleden sonra stokları taşıdığı ve akşama kadar da taşıyacağı düşünülrse, tepeden tırnağa biçimsiz, tozlu iş kıyafetleri içindeydi. Alisha'nın ona yardım edeceğine söz verdiği bir görev.

Jake'ten daha iyi bir teklif alana kadar. Görünüşe göre karşı koyması imkânsız olan bir teklif.

"Tamam," dedi Caleb, tekrar etrafına bakarak. "Seni tutmak istemiyorum. Jake hâlâ burada mı?" Alisha'yla birlikte yaşadıklarını açıkça bildiği apartman dairesini işaret etti.

"Hayır, üzgünüm," dedi, buna dayanarak Alisha'nın ne kadar bilgi verdiğini merak ediyordu. "Birkaç saat önce ayrıldılar. Erken ayrılmaya ve önce bir kulübe gitmeye karar verdiler.

"Jake yarışmayı kontrol ediyor olmalı," dedi neredeyse kalbini durduracak bir gülümsemeyle.

Bakıyordu. Kesinlikle baktığını biliyordu. Gözlerini kaçırmak için kendini zorladı, bu son derece kurnazca görünmüş olmalıydı.

"Telefonunu geride bırakmış, hepsi bu," diye ekledi Caleb. 'Alisha'ya mesajı iletebilmesi için bir mesaj gönderme şansın var mı?

"Elbette. Memnun çok hevesli görüldüğü için kendini azarladı. 'Ve istersen burada bırak. Sanırım bu gece geri gelmeyi planlıyorlar.

"Elbette. Telefonu tezgâhın üzerine koydu. Tekrar ona baktı. "Teşekkürler.

Bakışları oyalandı. Leila'nın başka ne söyleyeceğini bilemediği acı dolu birkaç saniye boyunca oyalandı.

"Sizinle tanışmak güzeldi," dedi sonunda.

"Seninle de.

Ama hareket etmedi. Bakışları onunkileri aramaya devam etti.

Aralarında zayıf bir bağ oluştuğunu hissederken nefesini tuttu.

Adam uzaklaşınca kalbi sıkıştı.

Ama sonra tekrar yüzünü ona döndü. "Hep burada mı yaşadınız?" diye sordu, kaşları çatık, dalgın. "Bu bölgede yani.

Başını salladı. 'büyüme. Neden?'

'Sende çok tanıdık bir şeyler var. Ama hiç tanışmadık, değil mi?'

"Ah, hatırlardım," dedi. Ve kulağa tam da düşündüğü gibi geldiğini fark etti. Yüzünün kızardığını hissetti. Bunu gizlemek için hiçbir şey yapamayacağını biliyordu.

Gülümsedi.

Kitapçıya bir kez daha sonra ön kapıya doğru yöneldi.
Onun kalp dövdü. O keçe a küçük
nemli. Birdenbire tuhaf hissettim.
Caleb kapı koluna uzandı. Kapıyı açtığında küçük zil çaldı.
Bir şey, herhangi bir şey söylemek istiyordu ama ne
söyleyeceğinden emin değildi.
Ve ihtiyacı yoktu.

Caleb kapıyı tekrar kapattı. Aralarındaki boşluğu kapattı. Ona bir
kartvizit uzattı. "Şu andan kulübün açılışına kadar birkaç hafta yoğun
geçecek," dedi, "ama bir içki ya da kahve içmek için boş bir saatiniz
olursa, müsait olduğumdan emin olacağım. Bu benim kişisel numaram.

Adamın uzattığı karta baktı: siyah zemin üzerinde gümüş bir
numara.

"Seni daha yakından tanımak iyi olurdu Leyla.
Gözleri tekrar onunkilerle buluşmak için yukarı
fırladı.

Kız uygun bir yanıt düşünmeye vakit bulamadan, adam arkasını
döndü. Kapıya doğru yöneldi.

Caleb bir an dışarıda durdu, dudaklarının arasına bir sigara
yerleştirdi. Çakmağındaki kehribar rengi alevi tutuşturdu ve
alacakaranlıktaki havaya istikrarlı, kendinden emin bir duman akışı
verdi.

Orada kesinlikle bir şeyler tanıdık onun hakkında vardı.
Yani, *yani*

Tanıdık. Unutulmuş bir rüyanın küçük bir tetikleyicisi gibi.

Kartı ters çevirdi. Ambleme baktı: siyah dikenli bir dala dolanmış
kırmızı bir gül. Üstünde şöyle yazıyordu:

BLACKTHORN
Bar. Restoran. Gece Kulübü.

Pencereye doğru adım attı. Onun caddeden uzaklaşmasını izledi.
Alçalan karanlığa doğru.

Kendi kendine gülümseyerek masadaki son kitap yığınına aldı.
Kitaplığın etrafından dolanarak yarısı dolu rafa yöneldi. O

Çömeldi ve her birini yeni yerlerine koymadan önce kitapları yanındaki yere yerleştirdi.

Yenisiyle değiştirmeden önce eski raf etiketini soydu:

MITLER, BÜYÜ VE DOğAÜSTÜ

Parmaklarını az önce oraya yerleştirdiği kitapların sırtlarında gezdirdi ve kapağını göstererek sahip olmaya en uygun görüneni seçti:

VAMPIRLER, KURTADAMLAR VE CADILAR: EFSANEVİ VARLIKLAR İÇİN KESİN REHBER

Leyla ayağa kalktı. Dükkânının etrafına tekrar göz gezdirdi. Devam etmeden önce bir şeyler yemeye karar vererek dükkânı gece için kapattı. Kapıyı kilitledi ve perdeyi indirdi.

Tezgâha doğru ilerleyerek Jake'in telefonunu ve kendini biraz fazla kaptırdığı kitabı aldı.

"Demek bu kadın sadece bir değil, birkaç hayat yaşadığımıza inanıyor," diye alay etmişti Alisha. "Farklı paralel evrenlerde, farklı zamanlarda.

Leila omuz silkti ve içkisinden bir yudum almak için yemeyi bıraktı.

Alisha kaşlarını çattı, kitabı ters çevirip arka kapağına tekrar baktı. Birkaç sayfayı karıştırdı. "Ruh eşinizi bir hayatta kaybederseniz, başka bir hayatta sizi bekliyor olacağını bilerek rahatlayın," diye yüksek sesle okumuştu. Tekrar Leyla'ya baktı; kaşlarını kuşkuyla kaldırdı. "Bütün bunlara inanıyor musun?

Leyla kitabı geri aldı. "Ben öyle bir şey demedim. Ama bu ilginç.

'Ben şimdi ve burada olanlarla ilgileniyorum. Bu arada, bir saatten kısa bir süre içinde muhteşem Jake'imle randevum var,' dedi ve aniden masadan kalkarak yarısı boş tabağını geride bıraktı. "Bu yüzden seni seveceğim ve seni sevgili kız kardeşime bırakacağım. Alisha aceleyle

masanın etrafından dolanıp ona sarıldı. Yanağına bir öpücük kondurduktan sonra kulağına fısıldadı: "Yemin ederim, ağabeyi için gerçekten ölünür."

Leyla tezgâhın arkasında dolaştı. Dairesine açılan kapıya doğru yöneldi. Parmağını elektrik düğmesine dayamış, elindeki kitabı tutarken Caleb'in durduğu yere baktı.

Aklına gelecektir. Onunla ilgili bu kadar tanıdık gelen şey her neyse, eninde sonunda ona da gelecekti.

Bundan emindi.

Blood Broken'ı sevdiyseniz ve Lindsay J. Pryor'ın kitaplarındaki özel tekliflerden ve sizin için özel olarak seçilmiş diğer kitaplardan haberdar olmak istiyorsanız, [Bookouture Fırsatları posta listemize buradan](#) kaydolun. E-posta adresinizi asla paylaşmayacağız ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

LINDSAY J. PRYOR'UN KİTAPLARI

BLACKTHORN SERİSİ

1. [Kan Gölgelele](#)
2. [Kan Güllele](#)
3. [Kan Yırtılması](#)
4. [Kan Derinliğı](#)
5. [Kanlı Karanlık](#)
6. [Kan İçgüdüü](#)
7. [Kan Bağl](#)
8. **Kan Kırığı**

LINDSAY'DEN BİR MEKTUP

Bu kadar, Blackthorn Takımı. Her şey bitti. Size bu son mektubu yazarken karışık duygular içindeyim. Hem bir başarı hem de bir kayıp duygusu hissediyorum; heyecanım kaygıyla birleşiyor, üzüntünün ortasında sevinçliyim.

Bu kitap yayınlandığında, 20 Kasım 2012'de *Kan Gölgeleleri* ile başlayan Blackthorn'un ilk yayınlanışının üzerinden tam altı buçuk yıl geçmiş olacak. Ancak bu seri bundan çok daha uzun süredir benimle birlikte. İnsanların ve insan olmayanların omuz omuza verdiği bir dünya olan bu tabakalı toplum konsepti üzerinde çalışmaya ilk olarak 1996 yılında başladım. Yani benim için bu yıl yirmi üç yaşında.

Bu dünyayı ve içinde yaşayan karakterleri denemek ve test etmek için elektronik daktilomda (o zamanlar bir bilgisayarım yoktu) Blackthorn kısa öykülerini yazdığım zaman sanki bir ömür önceymiş gibi geliyor. O zamanlar İngiltere'de paranormal romantizm pek yaygın değildi. Yaşadığım yerde raflardaki tek vampir kitapları Bram Stoker, Stephen King ve Anne Rice'a aitti. Bu seriyi yazmaya başladığımda aklımda bir tür bile yoktu. Blackthorn'un yayınlanacağını bile hiç düşünmemiştim. Yıllar sonra geri döndüğüm bir sevgi emeği idi.

Sonunda serinin bir değeri olup olmadığını görmeye karar vererek, *Kan Gülleri*'ni 2010 yılında editöryal geri bildirim kazanma umuduyla çevrimiçi bir yarışmaya katıldım. Okuyucu ve editör oylarıyla finale kaldı. Geri dönüşleri beklerken, 2011 yılında aynı yarışmaya *Kan Gölgeleleri* ile tekrar katıldım ve o da final turuna kaldı. Bu yarışma sayesinde Bookouture'un CEO'su Oliver Rhodes tarafından keşfedildim. Birkaç ay içinde ilk romanım büyük, geniş yayıncılık dünyasında yerini aldı ve iki kitabım daha yolda.

O zamandan bu yana geçen yolculuk inanılmaz bir macera oldu. Dik bir öğrenme eğrisi ve bir ton sıkı çalışma olmasının yanı sıra, son derece heyecan verici ve çok eğlenceliydi. Blackthorn da yol boyunca aldığı darbelerden payına düşeni aldı - ve onu yazan kişi olarak ben de öyle. Neyse ki, kendine olan inancın kapıdan dışarı çıktığı birden fazla durumda esneklik devreye girdi!

Bu seriyi bırakmanın zor olduğunu söylemeye gerek yok. Uzun zamandır hayatımın çok büyük bir parçasıydı ve umarım bu süreçte bir yazar olarak büyüdüğümü ve geliştiğimi görmüşsünüzdür. Bu kitabın yayınlanmasından önce beklenmedik bir yıl yazmaya ara vermek zorunda kalmam işleri daha da zorlaştırdı. Çok sabırlı davrandınız ve orada kaldığınız için size minnettarım. Bu kitapta tökezlememeye kararlıyım.

Yine de son engele takıldım ve bu finalde elimden gelenin en iyisini yapamayarak sizi hayal kırıklığına uğrattım.

Umarım Blackthorn'daki son maceranızdan keyif almışsınızdır. Nihayetinde bu serinin amacı hep buydu: eğlence ve kaçış. Eğer sizi birkaç saat, gün ya da ayılığına gerçeklikten koparmayı başardıysam, hedeflediğim şeyi başarmışım demektir.

Okurlarımın bu seriden bir şeyle ayrılmasını istiyorsam, o da umut duygusudur. Kitaplar paranormal raflarda yer alıyor olabilir ama yine de insanlarla ilgili. Ne kadar önemsiz hissederek hissedelim, her birimizin etrafımızdaki dünya üzerinde yaratabileceği etkiyle ilgili. Bizden farklı olanları yargılamakta daha yavaş olalım, ilgisizlik yerine şefkatli eylemi seçelim ve dünyamızı her zaman daha iyi bir yer haline getirmek için çabalayalım. Bu seriyi yazarken öğrendiğim en önemli derslerden biri, hedefiniz ne kadar imkânsız görünürse görünsün asla vazgeçmemektir.

Ayrıca öğrendiğim bir şey daha var ki o da siz okuyucularımın Blackthorn'un arkasındaki gerçek sihir olduğunuz. Siz kitaplarımı okumasaydınız, sesinizi yükseltmeseydiniz ve o çok önemli yorumları bırakmasaydınız, bu seri asla bu kadar ilerleyemezdi. Yıllar boyunca birçoğunuzu şahsen tanımış olmak bir yana, yanımda olduğunuz için son derece şanslıyım. Bu gerçekten bir ayrıcalıktı.

Bana eşlik ettiğiniz için teşekkür ederim. Bu yolculuğu benimle ve karakterlerimle paylaştığınız için teşekkür ederim. İster 2012'den beri bizimle olun, ister bizi sadece birkaç hafta önce keşfedin, Blackthorn'u seçtiğiniz için çok minnettarım. Ve eğer hepsini okuduysanız, umarım içimizdeki dünyaya dair deneyiminiz çok daha zengin olmuştur.

Lütfen iletişimde kalın. Okurlarımdan haber almayı seviyorum, bu nedenle web sitem, Twitter veya Facebook sayfam aracılığıyla benimle iletişime geçmekten her zaman çekinmeyin. Bundan gelecek olanları kaçırmak istemiyorsanız, yeni yayınlarımdan haberdar olmak için [buradan kaydolun](http://www.lindsayjpryor.com). E-posta adresiniz asla paylaşılmayacaktır ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

Beni desteklediğiniz için çok teşekkür ederim.

Lindsay

www.lindsayjpryor.com

KANLI GÖLGELER

BLACKTHORN SERİSİ KİTAP 1

Buradan al.

'Üçüncü tür' varlıkların gölgelerini okuma yeteneğine sahip olan Caitlin Parish, Vampir Kontrol Birimi'nin en güçlü ajanıdır. Buna rağmen, usta bir vampir olan Kane Malloy'u avlama görevi ölüm arzusuyla birlikte gelir. Birçok kişi denedi ama çok azı hayatta kaldı.

Caitlin için Kane'i takip etmek profesyonel olmaktan çok daha fazlası itibar. Anne ve babası 7 yıl arayla gizemli bir şekilde öldürülen Caitlin, Kane'in yardımı olmadan sıradakinin kendisi olduğunu bilmektedir.

Kötü, karşı konulmaz ve hain Kane Malloy ile bir anlaşma yapmak için dört günü vardır. Savunduğu her şeyi küçümseyen vampirle. **Ya da ölmek için.**

Lindsay J. Pryor'ın cızırtılı tutku ve karanlık, günahkâr bir şekilde baştan çıkarıcı vampir kahramanları birleştiren yazıları, paranormal romantizm ve şehir fantezisini sevenler için heyecan verici yeni bir keşif.

Eğer J.R Ward, Sherrilyn KenyonKelley hayranıysanız, Armstrong, Christine Feehan, Kresley Cole veya Felicity Heaton Lindsay J. Pryor'ın kitaplarını da seveceksiniz.

KAN GÜLLERİ

BLACKTHORN SERİSİ KİTAP 2

Buradan al.

"Vampirleri öldürmesi gerekiyordu, onları kurtarması değil.
Kurallar böyleydi. İlim buydu."

Kanı vampirler için ölümcül olan nadir ve güçlü bir cadı olan Leila, serry'n yeteneklerini her zaman bir lanet olarak görmüştür. Çocukken annesinin katledildiğini gören Leila, güvenli ve sakin bir hayatın özlemini çekmektedir.

Bu dilek, karanlık bir geçmişe ve daha karanlık bir kalbe sahip bir vampir olan Caleb Dehain tarafından paramparça edilir. Kendi neslinin en korkulan serry'n avcısı olan Caleb'in, ölmekte olan kardeşini kurtarmak için hor gördüğü cadılardan birinin yardımına ihtiyacı vardır.

Ona yardım etmek için hiçbir sebebi olmayan bir Serry'n. Kız kardeşine sahip olması dışında.

Caleb ve Leila birbirlerinin en kötü kâbusudur ama aralarındaki yavaş yavaş alevlenen çekim yadsınamaz. Leila'nın kan onun laneti olabilir mi? Ya da onun öpücüğü kurtuluşu olabilir mi?

Lindsay J. Pryor'un cızırtılı tutku ile karanlık, günahkâr ve baştan çıkarıcı vampir kahramanlarını bir araya getiren yazıları

Paranormal romantizm ve şehir fantezisi sevenlere.

Şu anda mevcut.

KAN YIRTIILMASI

BLACKTHORN SERİSİ KİTAP 3

Buradan al.

"Vampirler ısırabilir tatlım, ama Lycanlar gözyaşı döker."

Lycan lideri Jask Tao, sürüsünü mutlak bir adanmışlıkla yönetir ve karşılığında aynı sadakati talep eder. Saygının nadir bulunan bir meta olduğu Blackthorn dünyasında Jask bunu hak etmiştir - çok az kişi ona karşı gelmeye cesaret edebilir ve çok daha azı hikâyeyi anlatmak için hayatta kalır.

Kanı vampirler için ölümcül olan nadir bir serryin cadısı olan Sophia'yı yakaladığında, Jask onun ne kadar değerli anlar. Ateşli doğasına rağmen, Sophia'nın içinde uyandırdığı hislerden de kurtulamaz - eşi Ellen ile birlikte öldüğünü düşündüğü hisler.

Sophia, Jask'ın Lycan yerleşkesinden kaçması gerektiğini biliyor - de hemen. Kız kardeşinin serryin güçlerini miras alması tek bir anlama gelebilir - ailesinin risk altında olduğu. Tehlikeli bir şekilde geçmesi gerekecek

Önce Jask'ı çeker ama annesinin cinayetinin anılarıyla yaralanan Sophia asla pes etmeyecektir.

Jask ve Sophia arasında kıvılcımlar ancak hem ailesi hem de sürü tehdit altında olduğu için birbirlerine ihtiyaçları olabilir, ve sevdikleriyle birlikte hayatta kalacaklar.

Bu **heyecan verici** romanda Lindsay J. Pryor, gerilimin arttığı, risklerin yüksek olduğu ve en güçlü aşkların büyük tehlikeler karşısında olduğu Blackthorn'un karanlık distopik dünyasına geri dönüyor.

Şu anda mevcut.

KAN DERİNLİĞİ

BLACKTHORN SERİSİ KİTAP 4

Buradan al.

'Kötü iyi hissettirebilir, Jessie. Kötü, iyi hissettirebilirolabildiğince.'

Eden Reece'in kolunu kaplayan dövmeler, tehlikeye karşı iştahlı bir dolandırıcının hikâyesini anlatmaktadır. Yine de, Blackthorn'un suç merkezi olan Sirk'e gelip kötü şöhretli biriyle görüşme talebinde Pummel, bir ölüm arzusunun işaretidir.

Jessie Eden'in başının belada olduğunu biliyor. Ciddi bir sorun. Güçlerine rağmen Pummel tarafından esir tutulan Jessie, Eden'in ne kadar tehlikeli olduğunu da biliyor. Eden'in oynadığı oyun. Yine de aralarındaki fiziksel kıvılcımdan çok daha derin bir bağı görmezden gelemez - çünkü Jessie Eden'ı daha önce görmüştür...

Eden'in sevdiklerini kurtarmasına yardım edebilecek tek kişi Jessie'dir. Ama onun sırlarını bir bir ortaya çıkarırken, duygularını görmezden gelemez. İkisinin de yüzleşmeye cesaret edemediği duyguları harekete geçirir. Ölümü göze alır. Eğer ona güvenirse, çok daha kötü bir kaderi göze almış olur.

Pummel'in sapkın planları çıktıkça, Blackthorn'da kıyametin kopma riskinin olduğuna şüphe yok. Zaman , birlikte

Jessie ve Eden bunu durdurabilecek tek kişiler olabilir.

Şu anda mevcut.

KANLI KARANLIK

BLACKTHORN SERİSİ KİTAP 5

Şimdi al.

'Koruyucu melekler vardır ve canavarlar vardırkanatlı '

Caitlin Parish bir vampire aşık olacak son kişi olmalıydı. Vampir Kontrol Birimi'nin bir üyesi olan Parish'in usta vampir Kane Malloy ile ilişkisi patlayıcı sonuçlar doğurdu. Caitlin'in meslektaşları onu düşman olarak görüyor. Ve şimdi geri dönüyor.

Kane kendine güçlü düşmanlar edinmiştir ve Küresel Konsey'in başı Sirius Throme'un hedefindedir. Riskler her zamankinden yüksekken Kane, Caitlin'e değer vermenin onu savunmasız bıraktı. Daha da kötüsü, VCU'ya dönme kararı ona ihanet gibi gelir.

Throme, Blackthorn'u parçalamakla tehdit ederken ve kehanet edilen vampir lideri sonunda ortaya çıkarken, Kane ve Caitlin topyekûn bir savaşı durdurmak için sahip oldukları her şeyle savaşmak zorundadır. Fakat karşı taraflarda savaşıyorlar..

Tam da ona en çok ihtiyaç duyduğu anda, Caitlin Kane hakkında şok edici bir keşif yapar. Başından beri onunla oynuyor muydu? Ve Kane ona gerçeği söylerken bile güvenmezken, Caitlin ona hayatı pahasına mi?

Caitlin'in yapacağı seçim Blackthorn'daki oyunu sonsuza dek değiştirecek.

Şu anda mevcut.

KAN ENSTİNKİTİ

BLACKTHORN SERİSİ KİTAP 6

Buradan al.

'Sanırım senin içinde olan şey benim en kötü yanıma tetikliyor'

Sophia McKay'in her zaman pervasız bir çizgisi olmuştur, ancak Lycan lideri Jask Tao'ya aşık olmak ona uğruna yaşayacağı bir şey vermiştir. Şimdi, lanetli

Serryn soyundan gelen Phia'nın içindeki karanlık uyanıyor. En çok sevdiği kişiler için ölümcül olabileceğini bildiği bir karanlık.

Mavi aya yaklaşırken, **Jask Tao** ve sürüsü, yaşamlarını durdurmak için gereken bitkileri almakta geciktikleri için sınıra yakın bir yerde yaşamaktadırlar.

şekil değiştiriyor. Daha da kötüsü, Phia'nın serryn güçlerinin artan gücü Jask'ın içindeki lycanı tehlikeli bir şekilde kışkırtmaktadır.

Jask ve Phia'nın birbirlerine her zamankinden çok ihtiyaç duydukları bir zamanda, tutkuları her ikisinin de hayatını riske atan bir zehre dönüşmüştür.

Küresel Konsey'in lideri Sirius Throme, Blackthorn'u işgal etmenin eşiğindeyken, birlikte çalışmak tek şansımızdır.

Hayatta kalmak. Ancak Jask her şeyi mahvedebilecek bir sırrı saklamaktadır.

Phia da öyle.

Gerçek hepsini yok edecek mi?

KAN BAĞI

BLACKTHORN SERİSİ KİTAP 7

Şimdi al.

Aşk cennet olabilir. Ya da cehennem gibi acıtabilir.

Sürgündeki melek **Jessie** için **Eden Reece**'e aşık olmak kurtuluşu olmuştur. Eden'i iyileştirmek için kullandığı melek gözyaşlarının aslında onu zehirlediğini keşfettiğinde, suçluluk duygusunun yükü altında ezilir.

Jessie işleri yoluna koymaya kararlıdır ve yanında Eden ile Onlar zorlu bir ekip. Ancak Blackthorn'un aşılmaz bir bariyerle çevrili olması ve Sirius Throme'un ordusunun yaklaşmasıyla, görevleri umutsuz bir hal alır. Jessie kendi türüyle de karşı karşıya olduklarını keşfettiğinde, bu imkânsız görünmektedir.

Eden ve Jessie'nin sadece bir tedaviye değil, bir çıkış yoluna da ihtiyaçları vardır ve her ikisini de bulmak için 48 saatten az süreleri vardır.

Eden, Jessie'yi korumak için sonuna kadar savaşacaktır, ancak yakalanıp ayrıldıklarında, geçmişinden gelen şeytanlar ona musallat olmak için geri döner.

Jessie aniden sevdiği adam hakkında bildiği her şeyi sorgulamak zorunda kalır.

Yine de en sarsıcı dönüm noktası hala gelmedi. Çünkü en çok değer verdiğiniz şey en büyük zayıflığınız olabilir.

Blackthorn'un hayatta kalabilmesi için Jessie ya da Eden'in en büyük fedakârlığı yapması ...

Blackthorn serisinin heyecan dolu, sondan bir önceki hikâyesi sizi soluksuz bırakacak. Şu anda mevcut.

Bookouture tarafından 2019'da yayınlandı

StoryFire Ltd'nin bir baskısıdır.
Carmelite House, 50 Victoria Embankment Londra
EC4Y 0DZ
Birleşik Krallık

www.bookouture.com

Telif Hakkı© Lindsay J. Pryor, 2019

Lindsay J. Pryor, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanma hakkını ileri sürmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncıların önceden yazılı izni alınmadan çoğaltılamaz, herhangi bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

e-Kitap ISBN: 978-1-78681-398-5

Bu kitap bir kurgu eseridir. Kamu malı olduğu açıkça belli olanlar dışındaki isimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

